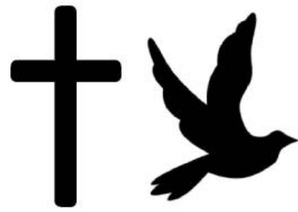


ພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ
ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ

ເນື້ອໃນ

ມັດທາຍ

ບົດທີ 1

1 ປື້ມບັນທຶກຂອງລຸ້ນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ, ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
2 ອັບຣາຮາມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ອີຊາກ; ແລະ ອີຊາກ ໃຫ້ ເກີດ ຢາໂຄບ; ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢູດາ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ລາວ;
3 ແລະ ຢູດາ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ຟາ ເຣັສ ແລະ ຊາຣາ ຂອງ ທາ ມາ; ແລະ Phares ມີ ລູກ ຊາຍ Esrom; ແລະ ເອໂຣມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ອາຣາມ;
4 ແລະ ອາ ຣາມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ Aminadab; ແລະ Aminadab ມີ ລູກ ຊາຍ Nasson; ແລະ ນາອາຊອນ ໃຫ້ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ແຊນມອນ;
5 ແລະ Salmon ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ Booz ຂອງ Rachab; ແລະ Booz ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂອເບັດ Ruth; ແລະ ໂອເບັດ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ເຢຊີ;
6 ແລະ ເຢ ຊີ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ດາ ວິດ ເປັນ ກະ ສັດ; ແລະ ກະສັດ ດາວິດ ໄດ້ ໃຫ້ ກະສັດ ໂຊໂລໂມນ ເປັນ ເມຍ ຂອງ ອູຣີອາ;
7 ແລະ ໂຊໂລໂມນ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ໂຣໂບອາມ; ແລະ ໂຣໂບອາມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ອາບີຢາ; ແລະ ອາ ບີ ຢາ ມີ ລູກ ຊາຍ ອາ ຊາ;
8 ແລະ ອາ ຊາ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ໂຢ ຊາ ຟັດ; ແລະ ໂຢຊາຟັດ ໃຫ້ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ໂຢຣາມ; ແລະ ໂຢຣາມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ໂອຊີຢາ;
9 ແລະ ໂອຊີຢາ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ໂຢອາທາມ; ແລະ ໂຢອາທາມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ອາຄາ; ແລະ ອາ ກາດ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ເອເຊກຽນ;
10 ແລະ ເອ ເຊ ກຽນ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ມານາເຊ; ແລະ ມານາເຊ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ອາໂມນ; ແລະ ອາໂມນ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ Josias;
11 ແລະ ໂຢ ເຊຍ ຢາ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຢ ໂກ ເນຍ ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ, ກ່ຽວ ກັບ ເວ ລາ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ໄປ ບາ ບີ ໂລນ:
12 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ນຳ ໄປ ຫາ ບາ ບີ ໂລນ ແລ້ວ, ເຢ ໂກ ເນຍ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ຊາລາທິເອນ; ແລະ ຊາລາທິເອນ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ໂຊໂຣບາເບນ;
13 ແລະ ໂຊໂຣບາເບນ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ອາບີອຸດ; ແລະ Abiud ມີ ລູກ ຊາຍ Eliakim; ແລະ ເອລີອາກິມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ Azor;
14 ແລະ ອາຊໍ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ຊາໂດກ; ແລະຊາໂດກ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ອາກີມ; ແລະ ອາກີມ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ເອລີອຸດ;
15 ແລະ ເອລີອຸດ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ເອ ເລ ອາ ຊາ; ແລະ ເອເລອາຊາ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ມັດ ທັນ; ແລະ Matthan ມີ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ຢາໂຄບ;
16 ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ແກ່ ໂຢເຊບ ຜູ້ ເປັນ ສາມີ ຂອງ ນາງ ມາຣີ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ມາ ເປັນ ພຣະ ເຢຊູ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊື່ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ.
17 ດັ່ງ ນັ້ນ ທຸກ ລຸ້ນ ຈາກ ອັບ ຣາ ຮາມ ເຖິງ ດາ ວິດ ແມ່ນ ສິບ ສີ່ ລຸ້ນ; ແລະ ຈາກ David ຈົນ ກ ໍ ອາ ການ ດຳ ເນີນ ໄປ ໃນ Babylon ແມ່ນ ສິບ ສີ່ ລຸ້ນ; ແລະ ຈາກ ການ ຍົກ ຍ້າຍ ອອກ ໄປ ໃນ ບາບີໂລນ ເຖິງ ພຣະ ຄຣິດ ແມ່ນ ສິບ ສີ່ ລຸ້ນ ຄົນ.
18 ບັດ ນີ້ ການ ກຳເນີດ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫລາດ: ເມື່ອ ນາງ ມາຣີ ແມ່ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົມ ລົດ ກັບ ໂຈ ເຊັບ, ກ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມາ ຮ່ວມ ກັນ, ນາງ ໄດ້ ພົບ ກັບ ລູກ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.
19 ແລ້ວ ໂຢເຊບ ຜູ້ ເປັນ ຜົວ ຂອງ ນາງ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ຊອບທຳ ແລະ ບໍ່ ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ຕົວຢ່າງ ທີ່ ສາທາລະນະ ຊຶ່ງ ໄດ້ ຄິດ ທີ່ ຈະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ຫ່າງໆ.
20 ແຕ່ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຄິດ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕໍ່ ເພິ່ນ ໃນ ຄວາມ ຝັນ, ກ່າວ ວ່າ, ໂຢ ເຊັບ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ດາ ວິດ, ຢ່າ ຢ້ານ ທີ່ ຈະ ເອົາ ນາງ ມາຣີ ເມຍ ຂອງ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ: ເພາະ ສິ່ງ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ນາງ ແມ່ນ. ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
21 ແລະ ນາງ ຈະ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ: ເພາະ ລາວ ຈະ ຊ່ວຍ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ລາວ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
22 ບັດ ນີ້ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄດ້ ສຳ ເລັດ, ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ສຳ ເລັດ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໂດຍ ສາດ ສະ ດາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ,
23 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຍິງ ສາວ ບໍລິສຸດ ຈະ ມີ ລູກ, ແລະ ຈະ ເກີດ ລູກ ຊາຍ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເອີ້ນ ຊື່ ຂອງ ລາວ ວ່າ ເອ ມາ ນູ ເອນ, ຊຶ່ງ ແປ ວ່າ, ພຣະ ເຈົ້າ ກັບ ພວກ ເຮົາ.

24 ແລ້ວ ໂຢເຊບ ທີ່ ຖືກ ປຸກ ໃຫ້ ຕື່ນ ຈາກ ການ
ນອນ ຫລັບ ກໍ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເມຍ
ຂອງ ລາວ ໄປ ຫາ ລາວ:
25 ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ນາງ ຈົນ ກວ່າ ນາງ ຈະ ເກີດ
ລູກ ຊາຍ ຫົວ ປີ ຂອງ ນາງ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່
ລາວ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ.

ບົດທີ 2

1 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເກີດ ຢູ່ ໃນ
ເມືອງ ເບັດ ເລ ເຮັມ ແຫ່ງ ຢູ ດາຍ ໃນ ສະ ໄໝ
ຂອງ ກະສັດ ເຫໂລດ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ພວກ ນັກ ປັນ
ຍາ ຈາກ ພາກ ຕາ ເວັນ ອອກ ມາ ຫາ ເຢ ຣູ
ຊາ ເລັມ.
2 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ເກີດ ມາ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ
ຊາວ ຢິວ ຢູ່ ໃສ? ເພາະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ດາວ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ, ແລະ ມາ
ເພື່ອ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ອົງ.
3 ເມື່ອ ກະສັດ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ
ກໍ ເປັນ ທຸກ ໃຈ ແລະ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ທັງໝົດ
ກັບ ລາວ.
4 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ
ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ທັງ
ໝົດ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຮຽກ ຮ້ອງ ພວກ ເຂົາ ເຖິງ
ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ຄຣິດ ຄວນ ຈະ ເກີດ.
5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ໃນ ເມືອງ
ເບັດ ເລ ເຮັມ ແຫ່ງ ຢູ ດາຍ: ເພາະ ສາດ ສະ ດາ
ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ດັ່ງ ນີ້,
6 ແລະ ເຈົ້າ ເມືອງ ເບັດ ເລ ເຮັມ, ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຢູ
ດາ, ບໍ່ ແມ່ນ ໜ້ອຍ ທີ່ ສຸດ ໃນ ບັນ ດາ ເຈົ້າ
ນາຍ ຂອງ ຢູ ດາ: ເພາະ ເຈົ້າ ເມືອງ ຈະ ມາ ຈາກ
ເຈົ້າ, ທີ່ ຈະ ປົກ ຄອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຜູ້ ຄົນ
ຂອງ ເຮົາ.
7 ເມື່ອ ເຮໂຣດ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ນັກ ປັນຍາ ຢ່າງ
ເປັນ ສ່ວນ ຕົວ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຖາມ ພວກ ເຂົາ
ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ວ່າ ດວງ ດາວ ປະກົດ ຂຶ້ນ ໃນ
ເວລາ ໃດ.
8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ເບັດ
ເລ ເຮັມ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ ຊອກ ຫາ ເດັກ
ນ້ອຍ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ; ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ໄດ້ ພົບ
ລາວ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ນຳ ຖ້ອຍ ຄຳ ມາ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ອີກ,
ເພື່ອ ວ່າ ຂ້ອຍ ຈະ ໄດ້ ມາ ນະ ມັດ ສະ ການ
ລາວ ຄື ກັນ.
9 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ກະສັດ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ; ແລະ, ເບິ່ງ ແມ, ດາວ ທີ່ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເຫັນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ, ໄດ້ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ
ພວກ ເຂົາ, ຈົນ ວ່າ ມັນ ມາ ແລະ ຢືນ ຢູ່ ເທິງ
ບ່ອນ ທີ່ ເດັກ ນ້ອຍ ຢູ່.
10 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ດາວ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ
ກໍ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຢ່າງ ຍິ່ງ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ເດັກ ນ້ອຍ ກັບ ນາງ ມາຣີ ແມ່
ຂອງ ລາວ, ແລະ ກົ້ມ ລົງ, ແລະ ນະມັດ ສະການ ລາວ: ແລະ
ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເປີດ ຊັບ ສົມບັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອົາ ຂອງ ຂວັນ ໃຫ້ ລາວ; ຄຳ,
ແລະເຄື່ອງຫອມ, ແລະໄມ້ຫູ່.
12 ແລະ ໄດ້ ຖືກ ເຕືອນ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຄວາມ
ຝັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ
Herod, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ປະ ເທດ
ຂອງ ຕົນ ອີກ ທາງ ຫນຶ່ງ.
13 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໄປ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ຕໍ່
ໂຢ ເຊັບ ໃນ ຄວາມ ຝັນ, ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ,
ແລະ ເອົາ ເດັກ ນ້ອຍ ກັບ ແມ່ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຫນີ
ໄປ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ, ແລະ ເຈົ້າ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຈົນ
ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ບອກ ເຈົ້າ: ເພາະ ເຫໂລດ ຈະ ຊອກ
ຫາ ເດັກ ນ້ອຍ ເພື່ອ ທຳລາຍ ລາວ.
14 ເມື່ອ ລາວ ລຸກ ຂຶ້ນ ລາວ ກໍ ພາ ເດັກ ນ້ອຍ
ກັບ ແມ່ ໃນ ຕອນ ກາງຄືນ ແລະ ອອກ ໄປ ໃນ
ປະເທດ ເອຢິບ.
15 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຈົນ ເຖິງ ການ ສິ້ນ ຊີວິດ
ຂອງ ເຮໂຣດ: ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ສຳ ເລັດ ຕາມ ຄຳ
ເວົ້າ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໂດຍ ສາດ ສະ ດາ
ວ່າ, ເຮົາ ໄດ້ ເອີ້ນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຮົາ ອອກ ຈາກ
ປະເທດ ເອຢິບ.
16 ແລ້ວ ເຮໂຣດ, ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ຖືກ
ເຍາະ ເຍີ້ຍ ຈາກ ພວກ ນັກ ປັນ ຍາ, ກໍ ຄຽດ ແຄ້ນ
ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ເດັກ
ນ້ອຍ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ເບັດ ເລ ເຮັມ, ແລະ
ໃນ ເຂດ ຊາຍ ແດນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ມັນ, ນັບ ຕັ້ງ
ແຕ່ ອາ ຍຸ ຕ່ຳ ກວ່າ ສອງ ປີ, ຕາມ ຂ່າວ ສານ.
ເວລາ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ສອບ ຖາມ ພວກ ຄົນ
ສະຫລາດ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ.

17 ແລ້ວ ສິ່ງ ທີ່ ຜູ້ ພະຍາກອນ ເຢເຣມີ ໄດ້ ກ່າວ
ນັ້ນ ກໍ ສຳເລັດ ເປັນ ຈິງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
18ໃນ ຣາເຊ ມີ ສຽງ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ, ສຽງ ຄໍ່າຄວນ,
ແລະ ຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ຄວາມ ໂສກເສົ້າ ຢ່າງ ໜັກໜ່ວງ,
ລາເຊນ ໄດ້ ຮ້ອງໄຫ້ ຫາ ລູກ ຂອງຕົນ, ແລະ ຈະ ບໍ່
ໄດ້ ຮັບ ການ ປອບ ໂຍນ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາ ບໍ່ ຢູ່.
19 ແຕ່ ເມື່ອ ເຮໂຣດ ຕາຍ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທູດ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ປະກົດ ໃນ ຄວາມ
ຝັນ ຕໍ່ ໂຢເຊັບ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ.
20 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເອົາ ເດັກ
ນ້ອຍ ກັບ ແມ່ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ
ດິນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ຕາຍ ແລ້ວ
ທີ່ ສະ ແຫວງ ຫາ ຊີ ວິດ ຂອງ ເດັກ ນ້ອຍ.
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເດັກ
ນ້ອຍ ແລະ ແມ່ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ
ດິນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
22 ແຕ່ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ອາກເກໂລດ ໄດ້
ປົກຄອງ ແຂວງ ຢູດາຍ ໃນ ຫ້ອງ ຂອງ ເຮໂຣດ ພໍ່
ຂອງ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ກໍ ຢ້ານ ທີ່ ຈະ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ: ເຖິງ
ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ເຕືອນ ຈາກ ພຣະ
ເຈົ້າ ໃນ ຄວາມ ຝັນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ໃນ ພາກ
ສ່ວນ ຂອງ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ.
23 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມາ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ໜຶ່ງ
ຊື່ ວ່າ ນາ ຊາ ເຣັດ, ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ສຳ ເລັດ
ຕາມ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ກ່າວ ໄວ້, ລາວ ຈະ ຖືກ
ເອີ້ນ ວ່າ ນາ ຊາ ເຣັດ.

ບົດທີ 3

1ໃນ ສະໄໝ ນັ້ນ ໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕ ມາ ປະກາດ ໃນ
ຖິ່ນ ແຫ້ງແລ້ງ ກັນດານ ແຫ່ງ ຢູດາຍ.
2 ແລະ ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ ໃໝ່: ເພາະ ອາ
ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ມາ ໃກ້ ແລ້ວ.
3 ເພາະ ຜູ້ ນີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ເອ ຊາ
ຢາ ກ່າວ ເຖິງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ສຽງ ຂອງ ຄົນ ໜຶ່ງ
ທີ່ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ຈົ່ງ
ຕຽມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເຮັດ ໃຫ້
ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊື່ ສັດ.
4 ແລະ ໂຢ ຮັນ ຄົນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ໄດ້ ມີ ເສື້ອ
ຜ້າ ຂອງ ຜົມ ອູດ, ແລະ ເຂືອກ ມັດ ໜັງ ກ່ຽວ ກັບ
ແອວ ຂອງ ລາວ; ແລະ ຊີ້ນ ຂອງ ລາວ ແມ່ນ ຕອກ
ແລະ ນໍ້າ ເຜິ້ງ ປ່າ.
5ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ພຣະອົງ ໃນ
ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ແຂວງ ຢູດາຍ ທັງໝົດ ແລະ
ທົ່ວ ດິນແດນ ອ້ອມຮອບ ແມ່ນໍ້າ ຈໍແດນ.
6 ແລະ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ຈາກ ລາວ ໃນ ຈໍແດນ,
ສາລະພາບ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
7 ແຕ່ ເມື່ອ ເພິ່ນ ເຫັນ ພວກ ຟາລິຊຽນ ແລະ ຊາ
ເຊ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ຂອງ ເພິ່ນ,
ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ
ງູ ເຫົ່າ, ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ເຕືອນ ເຈົ້າ ໃຫ້ ໜີ ຈາກ
ພຣະ ພິ ໂລດ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ?
8 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງ ເກີດ ໝາກ ຜົນ ເພື່ອ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ:
9 ແລະ ຢ່າ ຄິດ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ພາຍ ໃນ ຕົວ ເອງ,
ພວກ ເຮົາ ມີ ອັບ ຣາ ຮາມ ກັບ ບິ ດາ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ: ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ທ່ານ, ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ສາ ມາດ
ຂອງ ກ້ອນ ຫີນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ເພື່ອ ຍົກ ສູງ ອາ ກາດ
ໃຫ້ ແກ່ ອັບ ຣາ ຮາມ.
10 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂວານ ກໍ ຖືກ ວາງ ໄວ້ ທີ່ ຮາກ
ຂອງ ຕົ້ນ ໄມ້ ຄື ກັນ: ດັ່ງ ນັ້ນ ຕົ້ນ ໄມ້ ທຸກ ຕົ້ນ
ທີ່ ບໍ່ ເກີດ ໝາກ ດີ ຈຶ່ງ ຖືກ ໂຄນ ລົງ, ແລະ ໂຍນ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ.
11 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ
ມາ ກັບ ທ່ານ ດ້ວຍ ນ ້ ໍ າ ເພື່ອ ການ ກັບ
ໃຈ: ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ມາ ຫຼັງ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ
ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ກວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ເກີບ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຮັບ
ເອົາ: ລາວ ຈະ ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃຫ້ ທ່ານ
ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ ດ້ວຍ ໄຟ:
12 ຜູ້ ໃດ ມີ ພັດ ລົມ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ລາວ, ແລະ
ລາວ ຈະ ຊໍາລະ ພື້ນ ເຮືອນ ໂດຍ ຜ່ານ ການ, ແລະ
ເກັບ ເຂົ້າ ສາ ລີ ຂອງ ລາວ ໃສ່ ໃນ ເຄື່ອງ ເກັບ
ມ້ຽນ; ແຕ່ ລາວ ຈະ ເຜົາ ຂີ້ ແກນ ດ້ວຍ ໄຟ ທີ່
ບໍ່ ດັບ ໄຟ.
13 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ຈາກ ຄາ
ລີ ເລ ໄປ ຍັງ ຈໍ ແດນ ມາ ຫາ ໂຢ ຮັນ, ເພື່ອ
ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ຈາກ ພຣະ ອົງ.
14 ແຕ່ ໂຢຮັນ ຫ້າມ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈໍາ ເປັນ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ
ຈາກ ທ່ານ, ແລະ ທ່ານ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
15 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ຈົ່ງ ທົນ ທຸກ
ໃຫ້ ເປັນ ດັ່ງ ນີ້ ເຖີດ, ເພາະ ສະ ນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ກາຍ
ເປັນ ເຮົາ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ຊອບ ທໍາ ທັງ

ໝົດ ສໍາ ເລັດ. ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ພຣະ ອົງ ໄດ້ ທົນ
ທຸກ ໃຫ້ ເຂົາ .
16 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ, ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັບ ບັບ
ຕິ ສະ ມາ, ໄດ້ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ຈາກ ນ ້ ໍ າ
ທັນ ທີ: ແລະ ເບິ່ງ, ສະ ຫວັນ ໄດ້ ເປີດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ສະ ເດັດ ລົງ ຄື ກັບ ນົກ ເຂົາ, ແລະ
ແສງ ສະ ຫວ່າງ ໃສ່ ພຣະ ອົງ:
17 ແລະ ເບິ່ງ ສຸ ລະ ສຽງ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ເວົ້າ ວ່າ,
ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຜູ້
ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພໍ ໃຈ.

ບົດທີ 4

1 ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຖືກ ພາ ພຣະ ວິນ
ຍານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ
ໃຫ້ ມານ ຍາ ມານ ລໍ້ ລວງ.
2 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ສີ່ ສິບ ວັນ ສີ່
ສິບ ຄືນ, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ກໍ ຫິວ ເຂົ້າ.
3 ແລະ ເມື່ອ ຜູ້ ລໍ້ ລວງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ໄດ້
ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ສັ່ງ ໃຫ້ ກ້ອນ ຫີນ ເຫລົ່າ ນີ້ ເຮັດ
ເປັນ ອາຫານ.
4 ແຕ່ ລາວ ຕອບ ວ່າ, ມີ ຄໍາ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ມະນຸດ
ຈະ ບໍ່ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ດ້ວຍ ອາຫານ ຢ່າງ ດຽວ, ແຕ່
ໂດຍ ທຸກ ຖ້ອຍ ຄໍາ ທີ່ ອອກ ຈາກ ພຣະ ຄໍາ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
5 ແລ້ວ ມານ ຮ້າຍ ກໍ ພາ ລາວ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ
ເມືອງ ສັກສິດ, ແລະ ຕັ້ງ ລາວ ໄວ້ ເທິງ ຍອດ ວິຫານ.
6 ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເປັນ
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຖິ້ມ ຕົວ ເຈົ້າ ລົງ:
ເພາະ ມີ ຄໍາ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ບັນ
ດາ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ເຈົ້າ: ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ແບກ ເຈົ້າ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ພວກ
ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ຢຽບ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ
ທຸກ ເວ ລາ. ຕ້ານກ້ອນຫີນ.
7 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ມີ ລາຍ ລັກ
ອັກ ສອນ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ທົດ ລອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ.
8 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ພາ ລາວ ຂຶ້ນ ໄປ
ເທິງ ພູ ທີ່ ສູງ ທີ່ ສຸດ, ແລະ ໃຫ້ ລາວ ເຫັນ ອາ
ນາ ຈັກ ທັງ ໝົດ ຂອງ ໂລກ, ແລະ ລັດ ສະ ໝີ
ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;
9 ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ເຮົາ
ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ລົ້ມ ລົງ ແລະ
ນະມັດສະການ ເຮົາ.
10 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ໄປ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ, ຊາ ຕານ: ເພາະ ມັນ ມີ ຄໍາ ຂຽນ
ໄວ້ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ມັນ
ເທົ່າ ນັ້ນ.
11 ແລ້ວ ມານ ຮ້າຍ ກໍ ອອກ ຈາກ ລາວ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ເທວະ ດາ ໄດ້ ມາ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ
ກິດ ແກ່ ລາວ.
12 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ໂຢ ຮັນ
ຖືກ ຂັງ ຄຸກ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ
ລີ ເລ;
13 ແລະ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ນາ ຊາ ເຣັດ ໄປ, ເພິ່ນ
ໄດ້ ມາ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ກາ ເປ ນາ ອູມ,
ຊຶ່ງ ຢູ່ ແຄມ ຝັ່ງ ທະ ເລ, ໃນ ຊາຍ ແດນ ຂອງ
ຊາ ບູ ໂລນ ແລະ ເນບທາລີມ.
14 ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ຈິງ ຕາມ ທີ່ ຜູ້ ພະ
ຍາ ກອນ ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ,
15 ແຜ່ນດິນ ຊາບູໂລນ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ເນບທາລີມ, ໂດຍ
ທາງ ທະເລ, ເໜືອ ຈໍແດນ, ຄາລີເລ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ;
16 ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ມືດ ໄດ້ ເຫັນ
ຄວາມ ສະຫວ່າງ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ
ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ພາກ ພື້ນ ແລະ ແສງ ສະ ຫວ່າງ
ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ.
17 ນັບ ແຕ່ ເວລາ ນັ້ນ ມາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເລີ່ມ
ສັ່ງ ສອນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ເພາະ ອາ ນາ
ຈັກ ສະ ຫວັນ ມາ ໃກ້ ແລ້ວ.
18 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ , ໄດ້ ຍ່າງ ຢູ່ ແຄມ ທະ ເລ
ຄາ ລີ ເລ , ໄດ້ ເຫັນ ສອງ ອ້າຍ ນ້ອງ , ຊີ ໂມນ
ເອີ້ນ ວ່າ ເປ ໂຕ , ແລະ Andrew ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ພຣະ ອົງ , ການ ໂຍນ ຕາ ໃສ່ ໃນ ທະ ເລ : ສໍາ
ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຫາ ປາ .
19 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ຕາມ ເຮົາ ໄປ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ
ຄົນ ຫາ ປາ.
20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັນທີ ທັນ ໃດ ໄດ້ ປະ ຕາ
ຫນ່າງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ.

21 ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ໄປ, ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ອ້າຍ ນ້ອງ
ອີກ ສອງ ຄົນ, ຢາ ໂກ ໂບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊ ເບ
ດີ, ແລະ ໂຢ ຮັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ຢູ່ ໃນ ເຮືອ
ກັບ ເຊ ເບ ດີ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ກຳ ລັງ ສ້ອມ
ແປງ ມອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະພຣະອົງໄດ້ໂທຫາພວກເຂົາ.
22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ເຮືອ ກັບ ພໍ່
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ທັນ ທີ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ.
23 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ທົ່ວ ແຂວງ
ຄາ ລີ ເລ, ສັ່ງ ສອນ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ
ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ການ ປິ່ນ ປົວ ພະ ຍາດ ທຸກ ຢ່າງ
ແລະ ພະ ຍາດ ທຸກ ຢ່າງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ.
24 ແລະ ຊື່ສຽງ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ທົ່ວ ທັງ ຊີ ເຣຍ:
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ ທັງ ໝົດ
ທີ່ ຖືກ ພາ ໄປ ດ້ວຍ ພະຍາດ ແລະ ຄວາມ ທໍລະມານ
ທີ່ ຫຼາກ ຫຼາຍ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ມີ ມານ
ຮ້າຍ ຢູ່, ແລະ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ຂີ້ ຕົວະ, ແລະ ຄົນ ທີ່
ມີ ຄົນ ພິການ; ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາ.
25 ແລະ ມີ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້
ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ ຈາກ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ, ແລະ
ຈາກ ເມືອງ ເດກາ ໂປ ລີ, ແລະ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ
ຈາກ ຢູ ດາຍ, ແລະ ຈາກ ນອກ ຈໍ ແດນ.

ບົດທີ 5

1 ແລະ ເມື່ອ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ
ໃນ ພູ ເຂົາ: ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ຕັ້ງ ໄວ້,
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ:
2 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປີດ ປາກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ,
ແລະ ສິດ ສອນ ພວກ ເຂົາ , ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ :
3 ຄົນ ທຸກ ຍາກ ທາງ ວິນ ຍານ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ
ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
4 ຜູ້ ທີ່ ໂສກ ເສົ້າ ກໍ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປອບ ໂຍນ.
5 ຄົນ ທີ່ ອ່ອນ ໂຍນ ກໍ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເປັນ ມໍລະດົກ.
6 ຜູ້ ທີ່ ຫິວ ນ້ຳ ແລະ ກະ ຫາຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ
ກໍ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຕັມ ໄປ.
7 ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເມດ ຕາ.
8 ຜູ້ ທີ່ ມີ ໃຈ ບໍ ລິ ສຸດ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ເຂົາ
ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ເຈົ້າ.
9 ພອນ ແມ່ນ ຜູ້ ສ້າງ ສັນ ຕິ ພາບ: ເພາະ ວ່າ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ລູກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
10 ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊອບ ທຳ
ກໍ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ສະ ຫວັນ
ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ.
11 ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ເມື່ອ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ໝິ່ນ
ປະໝາດ ເຈົ້າ, ແລະ ຂົ່ມ ເຫັງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ເວົ້າ ຄວາມ
ຊົ່ວ ທຸກ ຢ່າງ ຕໍ່ ເຈົ້າ ຢ່າງ ບໍ່ ຈິງ, ເພາະ ເຫັນ
ແກ່ ຂ້ອຍ.
12 ຈົ່ງ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ແລະ ດີ ໃຈ ຫລາຍ: ເພາະ
ລາງວັນ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຂອງ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ຫວັນ:
ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຂົ່ມ ເຫັງ ຜູ້ ທຳ ນວາຍ ທີ່
ຢູ່ ກ່ອນ ເຈົ້າ.
13 ເຈົ້າ ເປັນ ເກືອ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແຕ່ ຖ້າ
ເກືອ ໝົດ ຄວາມ ແຊບ ຂອງ ມັນ, ມັນ ຈະ ເຮັດ
ໃຫ້ ເຄັມ ຈາກ ໃສ? ມັນ ເປັນ ການ ດີ ຕໍ່ ໄປ ບໍ່
ມີ ຫຍັງ, ແຕ່ ວ່າ ຈະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ, ແລະ ຖືກ
ຢຽບ ຢູ່ ໃຕ້ ຕີນ ຂອງ ມະ ນຸດ.
14 ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ຂອງ ໂລກ. ເມືອງ ທີ່
ຕັ້ງ ຢູ່ ເທິງ ເນີນ ພູ ບໍ່ ສາມາດ ເຊື່ອງ ໄດ້.
15 ທັງ ຜູ້ ຊາຍ ບໍ່ ໄດ້ ຈູດ ທຽນ ໄຂ, ແລະ ວາງ
ໄວ້ ໃຕ້ ພຸ່ມ ໄມ້, ແຕ່ ໃສ່ ແທ່ນ ທຽນ; ແລະ ມັນ ໃຫ້
ຄວາມ ສະຫວ່າງ ແກ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ.
16 ຂໍ ໃຫ້ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ຂອງ ເຈົ້າ ສ່ອງ ແສງ
ຕໍ່ ໜ້າ ມະນຸດ ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ການ
ດີ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ສັນລະເສີນ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ
ຜູ້ ສະຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ.
17 ຢ່າ ຄິດ ວ່າ ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ທຳລາຍ ກົດ, ຫລື
ສາດສະດາ: ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ທຳລາຍ, ແຕ່ ເພື່ອ
ເຮັດ ໃຫ້ ສຳເລັດ.
18 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົນ ກວ່າ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ
ໂລກ ຈະ ຜ່ານ ໄປ, ແຜ່ນ ປ້າຍ ຄຳ ໜຶ່ງ ຫລື ຫົວ ຂໍ້
ໜຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ກົດ ໝາຍ, ຈົນ ກວ່າ ທຸກ ສິ່ງ
ສຳ ເລັດ.
19 ສະນັ້ນ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຝ່າຝືນ ພຣະ
ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ນ້ອຍ ກວ່າ ນີ້, ແລະ ຈະ ສັ່ງ
ສອນ ມະ ນຸດ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ເປັນ ຜູ້
ນ້ອຍ ທີ່ ສຸດ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ: ແຕ່ ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ແລະ ສອນ ມັນ, ຜູ້ ນັ້ນ
ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ສະ
ຫວັນ.

20 ເພາະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່
ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເກີນ ຄວາມ ຊອບ
ທຳ ຂອງ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ແລະ ພວກ ຟາ ຣີ
ຊາຍ, ໃນ ກໍ ລະ ນີ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ.
21 ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ກ່າວ ໂດຍ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ສະ ໄໝ ບູ ຮານ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຂ້າ; ແລະ
ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ຈະ ຢູ່ ໃນ ອັນ ຕະ
ລາຍ ຂອງ ການ ພິ ພາກ ສາ:
22 ແຕ່ ເຮົາ ບອກ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ໃຈ
ຮ້າຍ ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຕົນ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ເຫດ
ຜົນ ຈະ ຢູ່ ໃນ ອັນ ຕະ ລາຍ ຂອງ ການ ພິ
ພາກ ສາ: ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຕົນ, Raca, ຈະ ຢູ່ ໃນ ອັນ ຕະ
ລາຍ ຂອງ ສະ ພາ, ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ຈະ ເວົ້າ
ວ່າ, ເຈົ້າ ໂງ່. , ຈະຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງໄຟ hell.
23 ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເອົາ ຂອງ ປະທານ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄປ ໃສ່ ແທ່ນ ບູຊາ, ແລະ ມັນ ຈື່ ຈຳ ໄດ້ ວ່າ
ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ຄວນ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຈົ້າ;
24 ຈົ່ງ ປ່ອຍ ຂອງ ປະທານ ຂອງ ເຈົ້າ ໄວ້ ທີ່ ນັ້ນ
ຕໍ່ໜ້າ ແທ່ນ ບູຊາ, ແລະ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ;
ກ່ອນ ອື່ນ ຈະ ຄືນ ດີ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ທ່ານ,
ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ມາ ແລະ ສະ ເຫນີ ຂອງ
ຂວັນ ຂອງ ທ່ານ.
25 ຕົກລົງ ກັບ ສັດຕູ ຂອງ ເຈົ້າ ໂດຍ ໄວ, ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ທາງ ກັບ ລາວ; ຖ້າ ບໍ່ ວ່າ ໃນ
ເວລາ ໃດ ທີ່ ສັດຕູ ຈະ ມອບ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຜູ້
ພິພາກສາ ແລະ ຜູ້ ພິພາກສາ ຈະ ມອບ ເຈົ້າ ໃຫ້
ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຂັງ ຄຸກ.
26 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ອອກ ມາ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ
ຈະ ຈ່າຍ ເງິນ ທີ່ ສຸດ.
27 ເຈົ້າ ເຄີຍ ໄດ້ ຍິນ ທີ່ ເຂົາ ໃນ ສະ ໄໝ ບູຮານ
ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢ່າ ຫລິ້ນ ຊູ້;
28 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເບິ່ງ ຢູ່ ໃນ ແມ່ ຍິງ ຢາກ ໄດ້
ຕາມ ທີ່ ນາງ ໄດ້ ຫລິ້ນ ຊູ້ ກັບ ນາງ ຢູ່ ໃນ ໃຈ
ຂອງ ຕົນ.
29 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຕາ ເບື້ອງ ຂວາ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ
ຜິດ ຕໍ່ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຖອນ ມັນ ອອກ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ມັນ
ອອກ ຈາກ ເຈົ້າ: ເພາະ ມັນ ເປັນ ຜົນ ກຳ ໄລ ສຳ
ລັບ ເຈົ້າ ທີ່ ໜຶ່ງ ໃນ ສະ ມາ ຊິກ ຂອງ ເຈົ້າ
ຈະ ຕາຍ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ຮ່າງ ກາຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ
ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ນະ ລົກ.
30 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມື ຂວາ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່
ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຕັດ ມັນ ອອກ, ແລະ ໂຍນ ມັນ ອອກ ຈາກ ເຈົ້າ:
ເພາະ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຜົນ ດີ ສຳ ລັບ ເຈົ້າ ທີ່
ຫນຶ່ງ ໃນ ສະ ມາ ຊິກ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຕາຍ, ແລະ
ບໍ່ ແມ່ນ ວ່າ ຮ່າງ ກາຍ ທັງ ຫມົດ ຂອງ ທ່ານ
ຈະ ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ hell.
31 ມັນ ໄດ້ ຖືກ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່
ຈະ ປະ ຖິ້ມ ເມຍ ຂອງ ຕົນ, ໃຫ້ ເຂົາ ຂຽນ ການ
ຢ່າ ຮ້າງ ໃຫ້ ນາງ:
32 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ປະ ຖິ້ມ ເມຍ ຂອງ ຕົນ, ການ
ຊ່ວຍ ປະ ຢັດ ຍ້ອນ ການ ຜິດ ຊາຍ ຍິງ, ເຮັດ ໃຫ້
ນາງ ຫລິ້ນ ຊູ້: ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ແຕ່ງ
ງານ ກັບ ນາງ ທີ່ ຖືກ ຢ່າ ຮ້າງ ກໍ ຈະ ຫລິ້ນ ຊູ້.
33 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ກ່າວ
ໂດຍ ພວກ ເຂົາ ໃນ ສະ ໄໝ ກ່ອນ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່
ສາ ບານ ຕົວ ເອງ, ແຕ່ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ຄຳ ສາ
ບານ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ:
34 ແຕ່ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຢ່າ ສາບານ ເລີຍ;
ທັງຈາກສະຫວັນ; ເພາະ ວ່າ ມັນ ເປັນ ບັນ ລັງ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ:
35 ຫຼື ໂດຍ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ເພາະ ມັນ ເປັນ ບ່ອນ
ຮອງ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ອົງ: ບໍ່ ແມ່ນ ໂດຍ ເຢຣູ ຊາເລັມ;
ເພາະ ມັນ ເປັນ ເມືອງ ຂອງ ກະສັດ ອົງ ຍິ່ງໃຫຍ່.
36 ທັງ ຢ່າ ໃຫ້ ເຈົ້າ ສາບານ ດ້ວຍ ຫົວ ຂອງ ເຈົ້າ,
ເພາະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ ເຮັດ ໃຫ້ ຜົມ ເສັ້ນ ໜຶ່ງ
ເປັນ ສີ ຂາວ ຫລື ດຳ.
37 ແຕ່ ໃຫ້ ການ ສື່ສານ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ໄປ ໄດ້,
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ; ບໍ່, ບໍ່ເປັນຫຍັງ:
ສຳລັບສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຫຼາຍກວ່ານີ້ມາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
38 ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຕາ
ສຳ ລັບ ຕາ, ແລະ ແຂ້ວ ສຳ ລັບ ແຂ້ວ:
39 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ວ່າ
ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຕ້ານ ທານ ກັບ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ:
ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຕີ ທ່ານ ທີ່ ແກ້ມ
ຂວາ ຂອງ ທ່ານ, ໃຫ້ ຫັນ ໄປ ຫາ ເຂົາ ອີກ ດ້ານ
ຫນຶ່ງ.
40 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຈະ ຟ້ອງ ເຈົ້າ ຕາມ ກົດ
ໝາຍ, ແລະ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ເຈົ້າ ໄປ, ໃຫ້ ລາວ
ມີ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ເຈົ້າ ນຳ.

41 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບັງ ຄັບ ເຈົ້າ ໃຫ້
ໄປ ໜຶ່ງ ໄມ ລ໌, ໃຫ້ ໄປ ກັບ ລາວ ສອງ ຄືນ.
42 ຈົ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຂໍ ຈາກ ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກ ຜູ້ ທີ່
ຈະ ຢືມ ເງິນ ຈາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຫັນ ໄປ.
43 ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ມັນ ເວົ້າ ໄວ້ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ
ຮັກ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຊັງ ສັດ ຕູ ຂອງ
ເຈົ້າ.
44 ແຕ່ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ຮັກ ສັດຕູ
ຂອງ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ສາບ ແຊ່ງ ເຈົ້າ,
ຈົ່ງ ເຮັດ ດີ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ກຽດ ຊັງ ເຈົ້າ, ແລະ ອະ
ທິ ຖານ ເພື່ອ ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຈົ້າ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ
ຈະ ຂົ່ມ ເຫັງ ເຈົ້າ;
45 ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ລູກ ຂອງ ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ:
ເພາະ ພຣະ ອົງ ເຮັດ ໃຫ້ ດວງ ຕາ ເວັນ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ລຸກ ຂຶ້ນ ເທິງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ
ຄວາມ ດີ, ແລະ ສົ່ງ ຝົນ ຕົກ ໃສ່ ຄົນ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ
ຄົນ ບໍ່ ຍຸດ ຕິ ທຳ.
46 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຮັກ ຄົນ ທີ່ ຮັກ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ
ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງວັນ ອັນ ໃດ?
ແມ້ແຕ່ພວກນັກປະພັນຄືກັນບໍ?
47 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ສັນ ລະ ເສີນ ພີ່
ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ເທົ່າ ນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ
ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ອື່ນ? ແມ້ແຕ່ຄົນເກັບພາສີບໍ່?
48 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເປັນ ຄົນ ສົມບູນ ແບບ, ຄື ກັບ
ທີ່ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຜູ້ ສະຖິດ ຢູ່ ໃນ
ສະຫວັນ ສົມບູນ ແບບ.

ບົດທີ 6

1 ຈົ່ງ ລະວັງ ໃຫ້ ດີ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ
ທານ ຕໍ່ ໜ້າ ມະນຸດ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ:
ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ
ລາງວັນ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ຢູ່
ໃນ ສະຫວັນ.
2 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຮັດ ບຸນ ຂອງ ເຈົ້າ, ຢ່າ ເປົ່າ ແກ
ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ດັ່ງ ທີ່ ຄົນ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ ເຮັດ ຢູ່
ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ແລະ ໃນ ຖະ ໜົນ, ເພື່ອ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ສັກ ສີ ຂອງ ມະນຸດ. ຕາມ
ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ຮັບ ລາງວັນ.
3 ແຕ່ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຮັດ ບຸນ, ຢ່າ ໃຫ້ ມື ຊ້າຍ ຮູ້ ວ່າ
ມື ຂວາ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ຫຍັງ:
4 ເພື່ອ ວ່າ ການ ກິນ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຢູ່ ໃນ ທີ່
ລັບ ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ ທີ່ ເຫັນ ໃນ
ທີ່ ລັບ ຕົນ ເອງ ຈະ ໃຫ້ ລາງ ວັນ ໃຫ້ ທ່ານ
ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ.
5 ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ຄື
ກັບ ຄົນ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ມັກ
ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ແລະ ຢູ່ ຕາມ ແຈ
ຖະໜົນ, ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ມະນຸດ.
ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ
ມີ ລາງວັນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
6 ແຕ່ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ອະທິຖານ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຕູ້
ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ປິດ ປະຕູ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ
ອະທິຖານ ຫາ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ທີ່
ລັບ ລີ້; ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຜູ້ ເຫັນ ຢູ່
ໃນ ທີ່ ລັບ ລີ້ ຈະ ໃຫ້ ລາງວັນ ແກ່ ເຈົ້າ ຢ່າງ
ເປີດ ເຜີຍ.
7 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ, ຢ່າ ໃຊ້ ຄຳ
ເວົ້າ ຊໍ້າ ທີ່ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ, ດັ່ງ ທີ່ ຄົນ ຕ່າງ
ຊາດ ເຮັດ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຄິດ ວ່າ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ໄດ້ ຍິນ ຍ້ອນ ການ ເວົ້າ ຫລາຍ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ.
8 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ບໍ່ ເປັນ ຄື ກັບ ພວກ ເຂົາ: ເພາະ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຕ້ອງ
ການ, ກ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ອົງ.
9 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ອະທິຖານ ຕາມ ວິທີ ນີ້: ພຣະ ບິດາ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຜູ້ ສະຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ, ຂໍ ໃຫ້
ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະອົງ ເປັນ ທີ່ ສັກສິດ.
10 ອານາຈັກຂອງເຈົ້າມາ.
ຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າຈະຖືກເຮັດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ,
ຄືກັບຢູ່ໃນສະຫວັນ.
11 ຈົ່ງ ປະທານ ອາຫານ ປະຈຳ ວັນ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ
ໃນ ວັນ ນີ້.
12 ແລະ ໃຫ້ ອະ ໄພ ໜີ້ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ດັ່ງ
ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ອະ ໄພ ລູກ ໜີ້ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ.
13 ແລະ ຢ່າ ນຳ ພວກ ເຮົາ ໄປ ສູ່ ການ ລໍ້ ລວງ,
ແຕ່ ຈົ່ງ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຮົາ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ:
ເພາະ ພຣະ ອົງ ເປັນ ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ອຳນາດ, ແລະ
ລັດ ສະ ໝີ ພາບ, ຕະຫລອດ ການ. ອາແມນ.

14 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ໃຫ້ ອະ ໄພ ມະນຸດ ຕໍ່
ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ເຂົາ, ພຣະ ບິ ດາ ເທິງ
ສະ ຫວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ອະ ໄພ ເຈົ້າ ຄື ກັນ:
15 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໃຫ້ ອະ ໄພ
ມະນຸດ ຕໍ່ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ທັງ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ອະ
ໄພ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ.
16 ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຖື ສິນ ອົດ
ເຂົ້າ, ຢ່າ ເປັນ ຄົນ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ດ້ວຍ ໃບ ໜ້າ
ທີ່ ໂສກ ເສົ້າ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ໃຫ້ ໃບ ໜ້າ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເສື່ອມ ໂຊມ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ປະ ກົດ ຕົວ ໃຫ້ ຄົນ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ. ຕາມ
ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ ມີ
ລາງວັນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
17 ແຕ່ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ໄວ ທີ່ ສຸດ, ຈົ່ງ ທາ ສີ ຫົວ
ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ລ້າງ ໜ້າ ເຈົ້າ;
18 ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ປະກົດ ຕົວ ຕໍ່ ມະນຸດ ທີ່
ຈະ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ, ແຕ່ ຕໍ່ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ
ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ລັບ ລີ້: ແລະ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ຜູ້
ເຫັນ ໃນ ທີ່ ລັບ ລີ້, ຈະ ໃຫ້ ລາງວັນ ແກ່ ເຈົ້າ
ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ.
19 ຢ່າ ວາງ ຊັບ ສົມ ບັດ ໄວ້ ໃຫ້ ແກ່ ຕົວ ເອງ
ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ບ່ອນ ທີ່ ແມງ ໄມ້ ແລະ
ຂີ້ ໝັນ ຈະ ເສື່ອມ ໂຊມ, ແລະ ບ່ອນ ທີ່ ໂຈນ ບຸກ
ເຂົ້າ ໄປ ລັກ ເອົາ:
20 ແຕ່ ຈົ່ງ ຈັດ ວາງ ຊັບ ສົມ ບັດ ໄວ້ ໃຫ້ ຕົວ
ເອງ ໃນ ສະ ຫວັນ, ບ່ອນ ທີ່ ບໍ່ ມີ ແມງ ໄມ້ ຫຼື
ຂີ້ ໝັນ ຈະ ເສື່ອມ ເສຍ, ແລະ ບ່ອນ ທີ່ ໂຈນ ບໍ່ ໄດ້
ບຸກ ເຂົ້າ ໄປ ຫລື ລັກ ເອົາ:
21 ເພາະ ວ່າ ຊັບ ສິນ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ, ໃຈ ຂອງ
ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຄື ກັນ.
22 ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ແມ່ນ ຕາ:
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ສະ ນັ້ນ ຕາ ຂອງ ທ່ານ ເປັນ ຕາ
ດຽວ, ຮ່າງ ກາຍ ທັງ ຫມົດ ຂອງ ທ່ານ ຈະ ເຕັມ
ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ.
23 ແຕ່ ຖ້າ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ຊົ່ວ, ຮ່າງກາຍ ຂອງ ເຈົ້າ
ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ມືດ. ສະນັ້ນ ຖ້າ ຄວາມ
ສະຫວ່າງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ມືດ ຄວາມ
ມືດ ນັ້ນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ສໍ່າ ໃດ!
24 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ສາມາດ ຮັບ ໃຊ້ ນາຍ ສອງ ຄົນ
ໄດ້: ເພາະ ລາວ ຈະ ກຽດ ຊັງ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ແລະ ຮັກ ອີກ
ຜູ້ ໜຶ່ງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈະຖືເອົາຜູ້ຫນຶ່ງ, ແລະດູຖູກຄົນອື່ນ.
ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມະ ນຸດ.
25 ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈົ່ງ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຢ່າ ຄິດ ເຖິງ
ຊີວິດ ຂອງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ກິນ ຫຍັງ, ຫລື ເຈົ້າ ຈະ
ດື່ມ ຫຍັງ; ຫຼືສໍາລັບຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໃສ່ຫຍັງ. ຊີວິດ
ເປັນ ຫຼາຍ ກວ່າ ຊີ້ນ ແລະ ຮ່າງກາຍ ບໍ່ ແມ່ນ ເສື້ອ
ຜ້າ ບໍ?
26 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ: ເພາະ ວ່າ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຫວ່ານ, ທັງ ບໍ່ ເກັບ ກ່ຽວ, ຫລື ເກັບ ເຂົ້າ
ໃນ ນາ; ແຕ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຈົ້າລ້ຽງເຂົາເຈົ້າ.
ເຈົ້າບໍ່ເກັ່ງກວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ?
27 ຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ໂດຍ ການ ຄິດ ໄລ່ ສາ
ມາດ ເພີ່ມ ຫນຶ່ງ ສອກ ກັບ ຄວາມ ສູງ ຂອງ ຕົນ?
28 ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຄິດ ກ່ຽວ ກັບ ເສື້ອ
ຜ້າ? ພິ ຈາ ລະ ນາ lilies ຂອງ ພາກ ສະ ຫນາມ, ວິ ທີ ການ ທີ່ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ; ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ພະ ຍາ
ຍາມ , ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້
ຫມຸນ :
29 ແລະ ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ແມ່ນ ແຕ່ ໂຊ ໂລ ໂມນ ໃນ ລັດ
ສະ ໝີ ພາບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ບໍ່
ໄດ້ ຖືກ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້ ຄື ກັນ ກັບ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້.
30 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ເຈົ້າ ນຸ່ງ ຫົ່ມ ຫຍ້າ
ຂອງ ທົ່ງ ນາ, ຊຶ່ງ ໃນ ມື້ ນີ້, ແລະ ໃນ ມື້ ອື່ນ ຈະ
ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໃນ ເຕົາ ອົບ, ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ໄດ້
ນຸ່ງ ເສື້ອ ໃຫ້ ເຈົ້າ ອີກ, ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ສັດທາ
ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ?
31 ສະນັ້ນ ຢ່າ ຄິດ ເລີຍ, ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ກິນ
ຫຍັງ? ຫຼື, ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ? ຫຼື, ພວກເຮົາຈະນຸ່ງເສື້ອໄປໃສ?
32 (ເພາະ ເຫດ ການ ທັງ ໝົດ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຄົນ ຕ່າງ
ຊາດ ສະ ແຫວງ ຫາ:) ເພາະ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ
ທ່ານ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ ຮູ້ ວ່າ ພວກ
ທ່ານ ຕ້ອງ ການ ຂອງ ທັງ ໝົດ ນີ້.
33 ແຕ່ ຈົ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ກ່ອນ, ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
ແລະ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຈະ ຖືກ ເພີ່ມ ເຂົ້າ ກັບ ເຈົ້າ.
34 ສະນັ້ນ ຢ່າ ຄິດ ເຖິງ ມື້ ອື່ນ ເລີຍ: ເພາະ ມື້ອື່ນ
ຈະ ຄິດ ເຖິງ ເລື່ອງ ຂອງ ຕົວ ເອງ. ພຽງ ພໍ ເຖິງ
ມື້ ແມ່ນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ມັນ .

ບົດທີ 7

1 ຢ່າ ຕັດສິນ, ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຕັດສິນ.
2 ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຕັດ ສິນ ດ້ວຍ ການ ຕັດ ສິນ
ອັນ ໃດ, ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ພິ ພາກ ສາ: ແລະ ເຈົ້າ ຈະ
ໄດ້ ວັດ ແທກ ດ້ວຍ ມາດ ຕະ ການ ໃດ, ມັນ ຈະ
ຖືກ ວັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ອີກ.
3 ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຫັນ ຂີ້ ເຫຍື້ອ ທີ່ ຢູ່
ໃນ ຕາ ຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ແຕ່ ບໍ່ ໄດ້ ພິ
ຈາ ລະ ນາ ວ່າ ທາດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ
ເອງ?
4 ຫຼື ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ແນວ ໃດ,
ໃຫ້ ຂ້ອຍ ດຶງ ຂີ້ ເຫຍື້ອ ອອກ ຈາກ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ;
ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລໍາ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ?
5 ເຈົ້າ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ທໍາອິດ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່
ລູກ ອອກ ຈາກ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ; ແລະ ຈາກ ນັ້ນ
ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ຢ່າງ ຊັດ ເຈນ ທີ່ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ຂີ້
ເຫຍື້ອ ອອກ ຈາກ ຕາ ອ້າຍ ຂອງ ທ່ານ.
6 ຢ່າ ໃຫ້ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ ລິ ສຸດ ແກ່ ໝາ, ທັງ ບໍ່
ໄດ້ ໂຍນ ໄຂ່ ມຸກ ຂອງ ເຈົ້າ ໃສ່ ຕໍ່ ໜ້າ ໝູ, ຖ້າ
ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຢຽບ ມັນ ຢູ່ ໃຕ້ ຕີນ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຫັນ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ອີກ.
7 ຂໍ, ແລະ ມັນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໃຫ້ ທ່ານ; ຊອກຫາ,
ແລະເຈົ້າຈະພົບເຫັນ; ເຄາະ, ແລະມັນຈະຖືກເປີດໃຫ້ທ່ານ:
8 ເພາະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຂໍ ກໍ ໄດ້ ຮັບ; ແລະ ຜູ້ ທີ່
ຊອກ ຫາ ກໍ ພົບ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຄາະ ມັນ ຈະ ຖືກ
ເປີດ.
9 ຫຼື ມີ ຊາຍ ຄົນ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ, ຖ້າ ລູກ
ຂອງ ລາວ ຂໍ ເຂົ້າ ຈີ່, ລາວ ຈະ ເອົາ ກ້ອນ ຫີນ
ໃຫ້ ລາວ ບໍ?
10 ຫຼື ຖ້າ ລາວ ຂໍ ປາ ລາວ ຈະ ເອົາ ງູ ໃຫ້ ລາວ
ບໍ?
11 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ຄົນ ຊົ່ວ, ຮູ້ ວິ ທີ
ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ຂອງ ຂວັນ ທີ່ ດີ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ ຂອງ
ທ່ານ, ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ສະ ຖິດ
ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ ຈະ ໃຫ້ ສິ່ງ ທີ່ ດີ ແກ່ ຜູ້ ທີ່
ຂໍ ຈາກ ພຣະ ອົງ ອີກ ເທົ່າ ໃດ?
12 ສະນັ້ນ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້
ມະນຸດ ເຮັດ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ກໍ ຄື ກັນ ກັບ ພວກ
ເຂົາ: ເພາະ ນີ້ ຄື ກົດ ໝາຍ ແລະ ສາດ ສະ ດາ.
13 ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ທີ່ ປະຕູ ຊ່ອງ ແຄບ: ເພາະ ປະຕູ
ກໍ ກວ້າງ, ແລະ ທາງ ນັ້ນ ກວ້າງ ຂວາງ, ຊຶ່ງ ນໍາ ໄປ
ສູ່ ຄວາມ ພິນາດ, ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ນັ້ນ:
14 ເພາະ ວ່າ ຊ່ອງ ແຄບ ເປັນ ປະ ຕູ, ແລະ ທາງ
ນັ້ນ ແຄບ, ຊຶ່ງ ນໍາ ໄປ ສູ່ ຊີ ວິດ, ແລະ ມີ ໜ້ອຍ
ຄົນ ທີ່ ພົບ ມັນ.
15 ຈົ່ງ ລະ ວັງ ສາດ ສະ ດາ ປອມ, ທີ່ ມາ ຫາ
ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຂອງ ແກະ, ແຕ່ ພາຍ
ໃນ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ໝາ ປ່າ ທີ່ ລ່າ ສັດ.
16 ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ຈັກ ເຂົາ ໂດຍ ຜົນ ຂອງ ເຂົາ.
ຜູ້ຊາຍເກັບໝາກອະງຸ່ນຂອງໜາມ, ຫຼືໝາກເດື່ອຂອງຕົ້ນໝາກເດື່ອບໍ?
17 ດັ່ງ ນັ້ນ ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ດີ ທຸກ ຕົ້ນ ກໍ ເກີດ
ໝາກ ດີ; ແຕ່ ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ເສື່ອມ ເສຍ ເກີດ ໝາກ
ທີ່ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
18 ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ດີ ບໍ່ ສາມາດ ເກີດ ໝາກ ທີ່ ຊົ່ວ
ໄດ້, ທັງ ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ເສື່ອມ ເສຍ ຈະ ເກີດ ໝາກ
ດີ ບໍ່ ໄດ້.
19 ຕົ້ນ ໄມ້ ທຸກ ຕົ້ນ ທີ່ ບໍ່ ເກີດ ໝາກ ດີ ຖືກ
ໂຄນ ລົງ, ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ.
20 ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ຈັກ ມັນ ໂດຍ ຜົນ ຂອງ ມັນ.
21 ບໍ່ ແມ່ນ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ; ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ
ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.
22 ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ມື້
ນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພວກ
ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ທໍາ ນາຍ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ
ອົງ? ແລະໃນນາມຂອງເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ຜີອອກບໍ? ແລະ ໃນ ພຣະ
ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ການ ປະ ເສີດ
ຫລາຍ ຢ່າງ ບໍ?
23 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ປະ ຕິ ບັດ
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຄີຍ ຮູ້ ຈັກ
ພວກ ທ່ານ: ຈົ່ງ ໜີ ໄປ ຈາກ ເຮົາ, ເຈົ້າ ຜູ້ ເຮັດ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
24 ສະນັ້ນ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຄໍາ ເວົ້າ
ເຫລົ່າ ນີ້ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຮັດ ຕາມ, ເຮົາ ຈະ ປຽບ
ທຽບ ລາວ ກັບ ຄົນ ສະ ຫລາດ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ
ເຮືອນ ຂອງ ລາວ ໄວ້ ເທິງ ຫີນ:
25 ແລະ ຝົນ ໄດ້ ຕົກ ລົງ, ແລະ ນໍ້າ ຖ້ວມ ກໍ ມາ, ແລະ
ລົມ ພັດ ມາ, ແລະ ຕີ ເຮືອນ ນັ້ນ; ແລະ ມັນ ບໍ່ ໄດ້
ລົ້ມ ລົງ: ເພາະ ມັນ ຖືກ ສ້າງ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ເທິງ ຫີນ.

26 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເວົ້າ ເຫລົ່າ ນີ້
ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ ເຮັດ ມັນ, ຈະ ຖືກ ປຽບ ທຽບ
ກັບ ຄົນ ໂງ່, ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ ຢູ່
ເທິງ ດິນ ຊາຍ;
27 ແລະ ຝົນ ໄດ້ ຕົກ ລົງ, ແລະ ນ້ຳ ຖ້ວມ ກໍ ມາ, ແລະ
ລົມ ພັດ ມາ, ແລະ ຕີ ເຮືອນ ນັ້ນ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ຕົກ:
ແລະ ການ ຕົກ ຂອງ ມັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແມ່ນ.
28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ
ໄດ້ ກ່າວ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈົບ ລົງ ແລ້ວ, ຜູ້ ຄົນ ກໍ
ປະຫລາດ ໃຈ ໃນ ຄຳ ສອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ:
29 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ ພວກ ເຂົາ ໃນ ຖາ
ນະ ເປັນ ຜູ້ ມີ ສິດ ອຳນາດ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ເໝືອນ
ດັ່ງ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ.

ບົດທີ 8

1 ເມື່ອ ພຣະອົງ ລົງ ມາ ຈາກ ພູ ນັ້ນ ມີ ຝູງ ຊົນ
ຕິດຕາມ ພຣະອົງ ໄປ.
2 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຄົນ ຂີ້ທູດ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ແລະ
ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ອົງ, ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຖ້າ
ຫາກ ພຣະ ອົງ ປາດ ຖະ ໜາ, ພຣະ ອົງ ສາ ມາດ
ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສະ ອາດ.
3 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍົກ ອອກ ມື ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ແລະ ສຳ ພັດ ພຣະ ອົງ, ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ; ເຈົ້າສະອາດ. ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພະຍາດ ຂີ້ທູດ
ຂອງ ລາວ ກໍ ຖືກ ຊຳລະ ໃຫ້ ສະອາດ.
4 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ເບິ່ງ ທ່ານ
ບໍ່ ຕ້ອງ ບອກ ຜູ້ ໃດ; ແຕ່ ຈົ່ງ ໄປ ຕາມ ທາງ
ຂອງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ສະແດງ ຕົວ ເອງ ຕໍ່ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ
ຖວາຍ ຂອງ ຂວັນ ທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ ບັນ ຊາ, ເພື່ອ
ເປັນ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ.
5 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ
ກາເປນາອູມ, ມີ ນາຍ ຮ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ຫາ
ເພິ່ນ, ທູນ ຂໍ ພຣະ ອົງ,
6 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນອນ ຢູ່ ທີ່ ບ້ານ ທີ່ ເຈັບ
ປ່ວຍ ເປັນ ຄົນ ພິ ການ, ທໍ ລະ ມານ ຢ່າງ ໜັກ.
7 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ມາ ປິ່ນ ປົວ ລາວ.
8 ນາຍ ຮ້ອຍ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ມາ ຢູ່ ໃຕ້ ຫລັງ
ຄາ ເຮືອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ເວົ້າ ພຣະ ຄຳ
ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ.
9 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ສິດ
ອຳ ນາດ, ມີ ທະ ຫານ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ:
ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ວ່າ, ໄປ,
ແລະ ລາວ ໄປ; ແລະອີກຄົນຫນຶ່ງ, ຈົ່ງມາ, ແລະພຣະອົງຈະມາ;
ແລະ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເຮັດ ນີ້,
ແລະ ເຂົາ ເຮັດ ມັນ.
10 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ
ກໍ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຕິດ ຕາມ,
ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ບອກ ພວກ ທ່ານ ຕາມ ຄວາມ
ຈິງ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄວາມ
ເຊື່ອ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ
ເອນ.
11 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຫລາຍ
ຄົນ ຈະ ມາ ຈາກ ຕາ ເວັນ ອອກ ແລະ ຕາ ເວັນ
ຕົກ, ແລະ ຈະ ນັ່ງ ລົງ ກັບ ອັບຣາຮາມ, ແລະ ອີຊາກ, ແລະ
ຢາໂຄບ, ໃນ ອານາຈັກ ສະຫວັນ.
12 ແຕ່ ລູກ ຫລານ ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ຈະ ຖືກ
ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ໃນ ຄວາມ ມືດ ພາຍ ນອກ: ຈະ
ມີ ການ ຮ້ອງ ໄຫ້ ແລະ ການ ກັດ ແຂ້ວ.
13 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາຍ ຮ້ອຍ, ໄປ
ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ; ແລະ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຊື່ອ, ຈົ່ງ
ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຢ່າງ ນັ້ນ.
ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໃນຊົ່ວໂມງດຽວກັນ.
14 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ
ຂອງ ເປໂຕ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ແມ່ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ແລະ ເປັນ ໄຂ້.
15 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັບ ມື ຂອງ ນາງ, ແລະ ອາການ ໄຂ້
ໄດ້ ອອກ ຈາກ ນາງ: ແລະ ນາງ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ປະ
ຕິ ບັດ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
16 ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ມານ
ຮ້າຍ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ວິນ ຍານ ອອກ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຳ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ປິ່ນ ປົວ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ
ທັງ ປວງ ໃຫ້ ຫາຍ ດີ.
17 ເພື່ອ ໃຫ້ ມັນ ສຳ ເລັດ ຕາມ ທີ່ ສາດ ສະ
ດາ ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ
ອົງ ເອງ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ, ແລະ ແບກ ຫາບ ຄວາມ ເຈັບ ປ່ວຍ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ.

18 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ
ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ກ່ຽວ ກັບ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ
ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ອອກ ໄປ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ.
19 ແລະ ມີ ນັກ ຂຽນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ເຖິງ, ແລະ
ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ, ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ຕາມ ທ່ານ ໄປ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ
ຈະ ໄປ.
20 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຝູງ
ໝາ ມີ ຮູ, ແລະ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ ກໍ ມີ ຮັງ; ແຕ່
ບຸດ ມະນຸດ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ທີ່ ຈະ ວາງ ຫົວ.
21 ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂໍ ໃຫ້ ຂ້າ
ນ້ອຍ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ໄປ ຝັງ ສົບ ພໍ່ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
22 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ,
ຈົ່ງ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ; ແລະ ໃຫ້ ຄົນ ຕາຍ ຝັງ
ສົບ.
23 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ໄປ ໃນ ເຮືອ, ພວກ
ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ຕາມ ພຣະ ອົງ.
24 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໄດ້ ເກີດ ລົມ ພະຍຸ ຮ້າຍ ແຮງ ຢູ່
ໃນ ທະ ເລ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ກຳ ປັ່ນ ຖືກ ຄື້ນ
ທະ ເລ ປົກ ຄຸມ, ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ນອນ ຫລັບ.
25 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ
ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ປຸກ ພຣະ ອົງ, ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຊ່ວຍ ປະ ຢັດ ພວກ ເຮົາ: ພວກ ເຮົາ
ຈະ ຕາຍ.
26 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ໂອ້
ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ
ເປັນ ຫຍັງ? ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະຫ້າມລົມແລະທະເລ;
ແລະ ມີ ຄວາມ ສະ ຫງົບ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
27 ແຕ່ ພວກ ຜູ້ ຊາຍ ໄດ້ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ເວົ້າ ວ່າ,
ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ແນວ ໃດ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ລົມ ແລະ
ທະ ເລ ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ອົງ!
28 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມາ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ ໃນ ປະເທດ
ຂອງ ຊາວ ເກ ເກ ເຊ ເນ, ໄດ້ ພົບ ລາວ ສອງ
ຄົນ ທີ່ ມີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ມາ ຈາກ ອຸບ ມຸງ,
ຮ້າຍ ແຮງ ຫລາຍ, ເພື່ອ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຜ່ານ
ທາງ ນັ້ນ.
29 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ອອກ ມາ, ໂດຍ
ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ເຢຊູ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ພວກ
ເຮົາ ມີ ຫຍັງ ກ່ຽວ ກັບ ເຈົ້າ?
ເຈົ້າມາທີ່ນີ້ເພື່ອທໍລະມານພວກເຮົາກ່ອນເວລາບໍ?
30 ແລະ ມີ ທາງ ທີ່ ດີ ອອກ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ
ຝູງ ໝູ ທີ່ ລ້ຽງ ໝູ ຫລາຍ ໂຕ.
31 ດັ່ງນັ້ນ ຜີມານຮ້າຍ ຈຶ່ງ ອ້ອນວອນ ພຣະອົງ ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ພຣະອົງ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ອອກ
ໄປ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ໜີໄປ ຢູ່ ໃນ ຝູງ ໝູ.
32 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໄປ. ແລະ
ເມື່ອ ອອກ ມາ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຝູງ ໝູ,
ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຝູງ ໝູ ທັງ ໝົດ ແລ່ນ ລົງ ໄປ ໃນ
ບ່ອນ ສູງ ຊັນ ລົງ ໄປ ໃນ ທະ ເລ ຢ່າງ ໂຫດ
ຮ້າຍ, ແລະ ຕາຍ ໄປ ໃນ ນ້ຳ.
33 ແລະ ພວກ ທີ່ ຮັກ ສາ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໜີ ໄປ,
ແລະ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ, ແລະ ບອກ
ທຸກ ສິ່ງ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ມານ ຮ້າຍ
ທີ່ ຄອບ ຄອງ.
34 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງ ເມືອງ ໄດ້ ອອກ ມາ ພົບ
ພຣະ ເຢ ຊູ: ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ອອກ ໄປ
ຈາກ ຝັ່ງ ທະ ເລ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 9

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອ, ແລະ ຜ່ານ ໄປ, ແລະ
ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເມືອງ ຂອງ ເພິ່ນ.
2 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ
ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ ເປັນ ສະ ພາບ ພິ ການ, ນອນ ຢູ່
ເທິງ ຕຽງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ: ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້
ເຫັນ ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ຄົນ ພິ ການ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ; ລູກ ເອີຍ, ຈົ່ງ ຊື່ນ ບານ;
ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພເຈົ້າ.
3 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ທຳມະຈານ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເວົ້າ
ຢູ່ ໃນ ຕົວ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ຜູ້ ນີ້ ໝິ່ນປະໝາດ.
4 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ ຄິດ ວ່າ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຢູ່
ໃນ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ ແມ່ນ ຫຍັງ?
5 ເພາະ ວ່າ ເປັນ ການ ງ່າຍ ກວ່າ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ,
ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແລ້ວ;
ຫຼືເວົ້າວ່າ, ລຸກຂຶ້ນ, ແລະຍ່າງ?
6 ແຕ່ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ມີ
ອຳນາດ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ອະໄພ ບາບ,
(ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຄົນ ເຈັບ
ປ່ວຍ ຂອງ ຄົນ ພິການ,) ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ເອົາ ຕຽງ
ນອນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ໄປ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ.

7 ແລະ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ອອກ ໄປ ເຮືອນ
ຂອງ ຕົນ.
8 ແຕ່ ເມື່ອ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ ປະ
ຫລາດ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ສັນລະເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ໄດ້ ປະ
ທານ ອຳ ນາດ ດັ່ງ ກ່າວ ແກ່ ມະນຸດ.
9 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ອອກ ຈາກ
ບ່ອນ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ
ມັດ ທາຍ, ນັ່ງ ຢູ່ ບ່ອນ ຮັບ ສິນ ຄ້າ: ແລະ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຈົ່ງ ຕາມ ເຮົາ ມາ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະຕິດຕາມພຣະອົງ.
10 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ ໃນ ເຮືອນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ຄົນ ເກັບ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ມາ
ນັ່ງ ຮ່ວມ ກັບ ພຣະ ອົງ ແລະ ສານຸສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ຟາລິຊຽນ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ, ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ວ່າ: ເປັນ ຫຍັງ ນາຍ ຂອງ ທ່ານ ຈຶ່ງ ກິນ ອາ
ຫານ ກັບ ພວກ ນັກ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ?
12 ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ບໍ ລິ
ການ ບໍ່ ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ມີ ຫມໍ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ
ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ.
13 ແຕ່ ຈົ່ງ ໄປ ຮຽນ ຮູ້ ສິ່ງ ທີ່ ໝາຍ ເຖິງ, ເຮົາ
ຈະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ການ ເສຍ
ສະ ລະ: ເພາະ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ເອີ້ນ ຄົນ
ຊອບ ທຳ, ແຕ່ ເປັນ ຄົນ ບາບ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ.
14 ແລ້ວ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ໂຢຮັນ ກໍ ມາ ຫາ
ພຣະອົງ ວ່າ, “ເປັນຫຍັງ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ກັບ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ ຖື ສິນ ອົດອາຫານ ເລື້ອຍໆ ແຕ່ ພວກ
ສາວົກ ຂອງ ທ່ານ ບໍ່ ຖື ສິນ ອົດ ອາຫານ?
15 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ພວກ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຫ້ອງ ເຈົ້າ ສາວ ຈະ ໄວ້
ທຸກ ໄດ້ ບໍ, ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ບ່າວ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ? ແຕ່ ມື້ ຈະ ມາ ເຖິງ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ບ່າວ ຈະ ຖືກ
ເອົາ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ
ຈະ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ.
16 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເອົາ ຜ້າ ໃໝ່ ໃສ່ ເສື້ອ ຜ້າ ເກົ່າ,
ເພາະ ວ່າ ຜ້າ ເກົ່າ ທີ່ ເອົາ ມາ ໃສ່ ນັ້ນ ຈະ
ເອົາ ມາ ຈາກ ເສື້ອ ຜ້າ, ແລະ ຄ່າ ເຊົ່າ ກໍ ຮ້າຍ
ແຮງ ຂຶ້ນ.
17 ທັງ ຜູ້ ຊາຍ ບໍ່ ເອົາ ເຫຼົ້າ ແວງ ໃໝ່ ໃສ່ ໃນ
ຂວດ ເກົ່າ ອີກ: ແກ້ວ ແຕກ, ແລະ ເຫຼົ້າ ແວງ ໝົດ,
ແລະ ແກ້ວ ກໍ ຕາຍ, ແຕ່ ເຂົາ ເອົາ ເຫຼົ້າ ແວງ ໃໝ່
ໃສ່ ໃນ ຂວດ ໃໝ່, ທັງ ສອງ ກໍ ຖືກ ຮັກສາ ໄວ້.
18 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ເວົ້າ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ປົກຄອງ ຜູ້ ໜຶ່ງ ມາ, ແລະ
ຂາບ ໄຫວ້ ເພິ່ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ລູກ ສາວ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຕອນ ນີ້ ຕາຍ ແລ້ວ, ແຕ່
ຈົ່ງ ມາ ວາງ ມື ໃສ່ ນາງ, ແລະ ນາງ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ.
19 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ , ແລະ ຕິດ
ຕາມ ພຣະ ອົງ , ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ .
20 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ພະຍາດ ເລືອດ ອອກ ສິບ ສອງ ປີ, ໄດ້ ມາ ທາງ
ຫລັງ ຂອງ ລາວ, ແລະ ແຕະ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ລາວ:
21 ເພາະ ນາງ ໄດ້ ເວົ້າ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເອງ ວ່າ, ຖ້າ
ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ດີ.
22 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຫັນ ພຣະ ອົງ , ແລະ
ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ນາງ , ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ວ່າ : " ລູກ ສາວ , ການ ປອບ ໂຍນ ທີ່ ດີ ;
ສັດທາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີ. ແລະ ຜູ້ ຍິງ ໄດ້ ຖືກ
ເຮັດ ໃຫ້ ຫາຍ ດີ ຈາກ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ.
23 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ເຮືອນ ຂອງ ຜູ້ ປົກ ຄອງ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ຄົນ ງານ
ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ສຽງ ດັງ.
24 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໃຫ້ ບ່ອນ ທີ່:
ສຳ ລັບ ແມ່ ຍິງ ບໍ່ ໄດ້ ຕາຍ, ແຕ່ ນອນ.
ແລະພວກເຂົາຫົວເຍາະເຍີ້ຍລາວ.
25 ແຕ່ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ຖືກ ຍົກ ອອກ ໄປ, ລາວ ກໍ
ເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ຈັບ ມື ນາງ, ແລະ ຍິງ ສາວ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ.
26 ແລະ ຊື່ ສຽງ ຂອງ ນີ້ ໄດ້ ໄປ ສູ່ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ
ນັ້ນ.
27 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ, ຄົນ
ຕາ ບອດ ສອງ ຄົນ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ຮ້ອງ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ, ຂໍ
ຊົງ ໂຜດ ເມດ ຕາ ພວກ ເຮົາ.
28 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ, ຄົນ ຕາ
ບອດ ກໍ ມາ ຫາ ລາວ: ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ເຈົ້າ ເຊື່ອ ວ່າ ເຮົາ ເຮັດ ສິ່ງ
ນີ້ ໄດ້ ບໍ? ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ແທ້ ຈິງ
ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

29 ແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍ ໄດ້ ຈັບ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຕາມ ສັດທາ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຈົ່ງ
ເປັນ ໄປ ຕາມ ສັດທາ ຂອງ ພວກ ທ່ານ.
30 ແລະ ຕາ ຂອງ ເຂົາ ໄດ້ ເປີດ; ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ
ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ເບິ່ງ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ມັນ.
31 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໄປ ກໍ ໄດ້ ເຜີຍ
ແຜ່ ຊື່ສຽງ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ທົ່ວ ທຸກ ປະເທດ.
32 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ຄົນ ໂງ່ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ມານ
ຍາ ມານ ໂຕ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ.
33 ແລະ ເມື່ອ ມານ ຮ້າຍ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ, ຄົນ
ໂງ່ ກໍ ເວົ້າ: ແລະ ຝູງ ຊົນ ກໍ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ໂດຍ
ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ ບໍ່ ເຄີຍ ເຫັນ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
34 ແຕ່ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໂດຍ ຜ່ານ ການ ນາ
ຂອງ ມານ.
35 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ທົ່ວ ເມືອງ
ແລະ ໝູ່ ບ້ານ, ສັ່ງ ສອນ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ
ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ, ແລະ ການ ປິ່ນ ປົວ ທຸກ ຄົນ
ເຈັບ ປ່ວຍ ແລະ ທຸກ ພະ ຍາດ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ.
36 ແຕ່ ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ, ລາວ ກໍ ມີ
ຄວາມ ເມດ ຕາ ສົງ ສານ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ສະ ໝອງ, ແລະ ກະ ຈັດ ກະຈາຍ ໄປ ຢູ່
ຕ່າງ ປະ ເທດ, ດັ່ງ ທີ່ ແກະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ລ້ຽງ.
37 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ການ ເກັບ ກ່ຽວ ມີ ຫລາຍ ແທ້ໆ,
ແຕ່ ຄົນ ງານ ມີ ໜ້ອຍ;
38 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ແຫ່ງ ການ ເກັບ ກ່ຽວ, ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ
ສົ່ງ ຄົນ ງານ ອອກ ໄປ ໃນ ການ ເກັບ ກ່ຽວ.

ບົດທີ 10

1 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ສາ ນຸ ສິດ ສິບ
ສອງ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ອຳ ນາດ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ
ຕ້ານ ກັບ ວິນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ, ເພື່ອ ຂັບ
ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ, ແລະ ປິ່ນ ປົວ ພະ ຍາດ ທຸກ
ຊະ ນິດ ແລະ ທຸກ ຊະ ນິດ.
2 ບັດ ນີ້ ຊື່ ຂອງ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ສອງ ຄົນ
ນີ້ ຄື; ຄົນທຳອິດ, Simon, ຜູ້ທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕ, ແລະ Andrew
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ; James ລູກຊາຍຂອງເຊເບດີ, ແລະ John
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ;
3 ຟີ ລິບ, ແລະ ບາ ໂທ ໂລ ມີ; Thomas, ແລະ
Matthew the publican; James ລູກຊາຍຂອງ Alphaeus,
ແລະ Lebbaeus, ຊຶ່ງມີນາມສະກຸນຂອງ Thaddaeus;
4 ຊີໂມນ ຊາວ ການາອານ, ແລະ ຢູດາ ອິດສະກາຣີອົດ, ຜູ້
ທີ່ ໄດ້ ທໍລະຍົດ ຕໍ່ ລາວ.
5 ພຣະ ເຢ ຊູ ສິບ ສອງ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ສົ່ງ ອອກ ໄປ,
ແລະ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຢ່າ ໄປ ໃນ
ທາງ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຢ່າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ເມືອງ ໃດ ຂອງ ຊາວ ສະ ມາ ເລຍ.
6 ແຕ່ ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ຝູງ ແກະ ທີ່ ເສຍ ໄປ ຂອງ
ເຊື້ອສາຍ ອິດສະລາແອນ.
7 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຈົ້າ ໄປ, ຈົ່ງ ສັ່ງ ສອນ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ອານາຈັກ ສະຫວັນ ມາ ໃກ້ ແລ້ວ.
8 ປິ່ນ ປົວ ຄົນ ເຈັບ, ຊຳ ລະ ຄົນ ຂີ້ ທູດ, ປຸກ ຄົນ
ຕາຍ, ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ: freely ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ,
freely ໃຫ້.
9 ຢ່າ ເອົາ ຄຳ, ຫລື ເງິນ, ຫລື ທອງ ເຫລືອງ ໃສ່ ໃນ
ກະເປົ໋າ ຂອງ ເຈົ້າ,
10 ຢ່າ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ ສອງ ໂຕ, ທັງ ເກີບ, ຫລື ໄມ້
ຢືນ ຕົ້ນ, ເພາະ ຄົນ ງານ ນັ້ນ ມີ ຄ່າ ຄວນ ກັບ ຊີ້ນ.
11 ແລະ ໃນ ເມືອງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ,
ສອບ ຖາມ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ມີ ຄ່າ ຄວນ;
ແລະ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ.
12 ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເຮືອນ ຫລັງ ໜຶ່ງ,
ຈົ່ງ ສັນ ລະ ເສີນ ມັນ.
13 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຮືອນ ນັ້ນ ສົມຄວນ, ຈົ່ງ ໃຫ້
ຄວາມ ສະຫງົບ ສຸກ ຂອງ ເຈົ້າ ເກີດ ກັບ ມັນ, ແຕ່
ຖ້າ ມັນ ບໍ່ ສົມຄວນ, ຈົ່ງ ໃຫ້ ຄວາມ ສະຫງົບ ສຸກ
ຂອງ ເຈົ້າ ກັບ ມາ ສູ່ ເຈົ້າ.
14 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ພວກ
ເຈົ້າ, ຫລື ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ເມື່ອ
ພວກ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ບ້ານ ຫລື ເມືອງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ສັ່ນ
ຂີ້ ຝຸ່ນ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ.
15 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ
ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ທີ່ ທົນ ທານ ຕໍ່ ແຜ່ນ ດິນ
ໂຊໂດມ ແລະ ເມືອງ ໂຄໂມຣາ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພິ
ພາກ ສາ, ກ ◌ ວາ ເມືອງ ນັ້ນ.

16 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເໝືອນ ດັ່ງ ຝູງ ແກະ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ໝາ ປ່າ: ເຈົ້າ ຈົ່ງ ສະ ຫລາດ ດັ່ງ ງູ, ແລະ ບໍ່ ມີ ອັນ ຕະ ລາຍ ຄື ກັບ ນົກ ເຂົາ.
17 ແຕ່ ຈົ່ງ ລະ ວັງ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ: ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ທ່ານ ຂຶ້ນ ກັບ ຄະ ນະ ກໍາ ມະ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂ່ົມ ເຫັງ ທ່ານ ໃນ ທໍາ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ;
18 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ນໍາ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ແລະ ກະສັດ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ເຮົາ, ເພື່ອ ເປັນ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ.
19 ແຕ່ ເມື່ອ ເຂົາ ປົດ ປ່ອຍ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ຢ່າ ຄິດ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ, ເພາະ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ.
20 ເພາະ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ເວົ້າ, ແຕ່ ແມ່ນ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ເວົ້າ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ.
21 ແລະ ນ້ອງ ຊາຍ ຈະ ມອບ ນ້ອງ ຊາຍ ໃຫ້ ຕາຍ, ແລະ ພໍ່ ຂອງ ລູກ: ແລະ ລູກ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ສູ້ ພໍ່ ແມ່, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ປະຫານ ຊີວິດ.
22 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຄົນ ທັງ ປວງ ກຽດ ຊັງ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຈະ ລອດ.
23 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຂົ່ມ ເຫັງ ພວກ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນີ້, ຈົ່ງ ໜີ ໄປ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ອື່ນ: ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຂ້າມ ເມືອງ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ຈົນ ກວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ສະ ເດັດ ມາ.
24 ສາ ນຸ ສິດ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ເໜືອ ນາຍ ຂອງ ຕົນ, ຫລື ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຢູ່ ເໜືອ ນາຍ ຂອງ ຕົນ.
25 ມັນ ເປັນ ພຽງ ພໍ ສໍາ ລັບ ສາ ນຸ ສິດ ທີ່ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ນາຍ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ເປັນ ນາຍ ຂອງ ຕົນ. ຖ້າ ເຂົາ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ເຈົ້າ ຂອງ ເຮືອນ ວ່າ ເບເອນເຊບູ, ເຂົາ ຈະ ເອີ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ຄອບຄົວ ອີກ ເທົ່າໃດ?
26 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ຢ່າ ຢ້ານ ພວກ ເຂົາ: ເພາະ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ປົກ ຄຸມ, ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ; ແລະ hid, ທີ່ຈະບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.
27 ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ໃນ ຄວາມ ມືດ, ທີ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ ໃນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ: ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ໃນ ຫູ, ທີ່ ສັ່ງ ສອນ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອນ.
28 ແລະ ຢ່າ ຢ້ານ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ຮ່າງ ກາຍ, ແຕ່ ບໍ່ ສາ ມາດ ຂ້າ ຈິດ ວິນ ຍານ ໄດ້, ແຕ່ ຈົ່ງ ຢ້ານ ກົວ ຜູ້ ທີ່ ສາ ມາດ ທໍາລາຍ ທັງ ຈິດ ວິນ ຍານ ແລະ ຮ່າງ ກາຍ ໃນ ນະລົກ.
29 ນົກ ກະ ຈາຍ ສອງ ໂຕ ຖືກ ຂາຍ ເພື່ອ ກໍາ ໄລ ບໍ? ແລະ ຫນຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຕົກ ໃນ ພື້ນ ທີ່ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ການ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ.
30 ແຕ່ ເສັ້ນ ຜົມ ຂອງ ຫົວ ຂອງ ທ່ານ ແມ່ນ ນັບ ທັງ ຫມົດ.
31 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ, ເຈົ້າ ມີ ຄ່າ ຫລາຍ ກວ່າ ນົກ ຈອກ ຫລາຍ ໂຕ.
32 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ສາ ລະ ພາບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕໍ່ ຫນ້າ ມະ ນຸດ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສາ ລະ ພາບ ຜູ້ ນັ້ນ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.
33 ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ເຮົາ ຕໍ່ ໜ້າ ມະນຸດ, ເຮົາ ກໍ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ຜູ້ ນັ້ນ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.
34 ຢ່າ ຄິດ ວ່າ ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ສົ່ງ ຄວາມ ສະ ຫງົບ ມາ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ສົ່ງ ສັນ ຕິ ພາບ, ແຕ່ ເປັນ ດາບ.
35 ເພາະ ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ ຜິດ ຖຽງ ກັນ ຕໍ່ ພໍ່, ແລະ ລູກ ສາວ ຕໍ່ ແມ່, ແລະ ລູກ ສາວ ຕໍ່ ແມ່ ຂອງ ລາວ.
36 ແລະ ສັດຕູ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ເປັນ ຂອງ ຄອບຄົວ ຂອງ ຕົນ.
37 ຜູ້ ທີ່ ຮັກ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຫຼາຍ ກວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຮັກ ລູກ ຊາຍ ຫຼື ລູກ ສາວ ຫຼາຍ ກ ໍ ວາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
38 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເອົາ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ເຮົາ, ບໍ່ ສົມ ຄວນ ກັບ ເຮົາ.
39 ຜູ້ ທີ່ ຊອກ ຫາ ຊີ ວິດ ຂອງ ຕົນ ຈະ ສູນ ເສຍ ມັນ: ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເສຍ ຊີ ວິດ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ພົບ ມັນ.
40 ຜູ້ ທີ່ ຮັບ ເອົາ ເຈົ້າ ກໍ ຮັບ ເຮົາ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຮັບ ເຮົາ ກໍ ຮັບ ເອົາ ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ.
41 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ສາດ ສະ ດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງວັນ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ໃນ ນາມ

ຂອງ ຄົນ ຊອບ ທຳ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ລາງວັນ ຂອງ
ຄົນ ຊອບ ທຳ.
42 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເອົາ ນ້ຳ ເຢັນ
ຈອກ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ລູກ ນ້ອຍ ຜູ້ ໃດ ດື່ມ ໃນ ນາມ
ຂອງ ສາ ນຸ ສິດ ເທົ່າ ນັ້ນ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ
ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ລາວ ຈະ ເສຍ ລາງວັນ
ຂອງ ລາວ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫລາດ.

ບົດທີ 11

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ
ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ສາ ນຸ ສິດ ສິບ ສອງ ຄົນ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ
ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ເພື່ອ ສັ່ງ ສອນ ແລະ ສັ່ງ ສອນ ໃນ
ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
2 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ຍິນ ວຽກ ງານ ຂອງ
ພຣະ ຄຣິດ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ສາ ນຸ ສິດ
ສອງ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ.
3 ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ມາ,
ຫຼື ພວກ ເຮົາ ຊອກ ຫາ ຄົນ ອື່ນ?
4 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ໄປ ແລະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ໂຢ ຮັນ ອີກ ເທື່ອ
ຫນຶ່ງ ສິ່ງ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ:
5 ຄົນ ຕາ ບອດ ໄດ້ ຮັບ ການ ມອງ ເຫັນ ຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂາ ຍ່າງ, ຄົນ ຂີ້ທູດ ຖືກ
ເຮັດ ໃຫ້ ສະອາດ, ແລະ ຄົນ ຫູ ໜວກ ໄດ້ ຍິນ, ຄົນ
ຕາຍ ກໍ ເປັນ ຄືນ ມາ, ແລະ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ໄດ້
ປະກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ.
6 ແລະ ລາວ ເປັນ ສຸກ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່
ພໍ ໃຈ ໃນ ເຮົາ.
7 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໄປ, ພຣະ
ເຢຊູ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ເວົ້າ ກັບ ຝູງ ຊົນ ກ່ຽວ ກັບ
ໂຢ ຮັນ, ພວກ ທ່ານ ອອກ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ ເພື່ອ ຈະ ເຫັນ ຫຍັງ? ໄມ້ ປືນ ຕົ້ນ ສັ່ນ
ສະ ເທືອນ ກັບ ລົມ ?
8 ແຕ່ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ເບິ່ງ ຫຍັງ? ຜູ້ ຊາຍ
ນຸ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ອ່ອນ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ທີ່ ນຸ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ
ອ່ອນ ຢູ່ ໃນ ລາຊະ ວັງ.
9 ແຕ່ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ເບິ່ງ ຫຍັງ? ສາດສະດາ?
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ,
ແລະ ຫລາຍ ກວ່າ ສາດ ສະ ດາ.
10 ເພາະ ຜູ້ ນີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ມັນ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ
ຈະ ຕຽມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ.
11 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ,
ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ທີ່ ເກີດ ຈາກ ຜູ້ ຍິງ ບໍ່ ໄດ້ ມີ
ຜູ້ ໃຫຍ່ ກວ່າ ໂຢ ຮັນ ຜູ້ ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ ມາ:
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ນ້ອຍ ກວ່າ ໃນ ອາ ນາ
ຈັກ ສະ ຫວັນ ກໍ ໃຫຍ່ ກວ່າ ລາວ.
12 ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ສະ ໄໝ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ຜູ້
ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ຈົນ ເຖິງ ປັດ ຈຸ ບັນ ອາ
ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ຮຸນ ແຮງ, ແລະ
ຜູ້ ທີ່ ຫົວ ຮຸນ ແຮງ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ມັນ ດ້ວຍ
ການ ບັງ ຄັບ.
13 ເພາະ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ຫມົດ ແລະ ກົດ
ຫມາຍ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ຈົນ ກ ໍ ວາ ໂຢ ຮັນ.
14 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ມັນ, ນີ້ ຄື
ເອ ລີ ອາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.
15 ຜູ້ ທີ່ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ.
16 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ປຽບ ທຽບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້
ໄປ ໃສ? ມັນ ເປັນ ຄື ກັບ ເດັກ ນ້ອຍ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ
ຕະ ຫຼາດ, ແລະ ຮ້ອງ ຫາ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າ,
17 ແລະ ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ທໍ່ ກັບ ເຈົ້າ,
ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຕັ້ນ; ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄວ້ ທຸກ ໃຫ້
ທ່ານ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ໂສກ ເສົ້າ.
18 ເພາະ ໂຢ ຮັນ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ ຫຼື ດື່ມ, ແລະ ເຂົາ
ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ມີ ມານ ຮ້າຍ.
19 ບຸດ ມະນຸດ ໄດ້ ມາ ກິນ ແລະ ດື່ມ, ແລະ ເຂົາ
ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ, ຄົນ ທີ່ ມັກ ກິນ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ,
ແລະ ຄົນ ກິນ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ, ເປັນ ເພື່ອນ ຂອງ ຄົນ
ເກັບ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ.
ແຕ່ສະຕິປັນຍາເປັນເຫດຜົນຂອງລູກຂອງນາງ.
20 ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຕໍ່ ຕ້ານ ເມືອງ
ຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້
ເຮັດ ໄປ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່
ກັບ ໃຈ:
21 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ໂຄຣາຊິນ! ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເບັດໄຊດາ! ເພາະ
ຖ້າ ຫາກ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ
ໃນ ຕົວ ເຈົ້າ, ໄດ້ ເຮັດ ຢູ່ ເມືອງ ຕີ ເຣ ແລະ ຊີ ໂດນ,
ພວກ ເຂົາ ຈະ ກັບ ໃຈ ມາ ດົນ ນານ ແລ້ວ ໃນ
ຜ້າ ກະສອບ ແລະ ຂີ້ ເຖົ່າ.

22 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ມັນ
ຈະ ທົນ ທານ ໄດ້ ຫລາຍ ກວ່າ ສຳ ລັບ ເມືອງ ຕີ
ເຣ ແລະ ຊີ ໂດນ ໃນ ວັນ ພິ ພາກ ສາ, ກ ◌ໍ ວາ
ສຳ ລັບ ພວກ ທ່ານ.
23 ແລະ ເຈົ້າ, Capernaum, ຊຶ່ງ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ສູ່
ສະຫວັນ, ຈະ ຖືກ ນຳ ລົງ ສູ່ ນະລົກ: ເພາະ ຖ້າ
ຫາກ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ຢູ່
ໃນ ເຈົ້າ, ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ Sodom, ມັນ
ຈະ ຄົງ ຢູ່ ຈົນ ຮອດ ທຸກ ວັນ ນີ້.
24 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ມັນ ຈະ ເປັນ ທີ່ ທົນ ທານ ຕໍ່ ແຜ່ນ ດິນ ໂຊ
ໂດມ ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພິ ພາກ ສາ, ກ ◌ໍ ວາ
ສຳ ລັບ ເຈົ້າ.
25 ໃນ ເວ ລາ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຂອບ ໃຈ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ບິ ດາ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,
ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຊື່ອງ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຈາກ
ຄົນ ສະ ຫລາດ ແລະ ຮອບ ຄອບ, ແລະ ໄດ້ ເປີດ
ເຜີຍ ໃຫ້ ພວກ ເດັກ ນ້ອຍ.
26 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ: ເພາະ ສະ ນັ້ນ ມັນ
ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ດີ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ທ່ານ.
27 ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຮົາ
ຈາກ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ: ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້
ຈັກ ພຣະ ບຸດ, ແຕ່ ພຣະ ບິ ດາ; ທັງ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ
ພຣະບິດາ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ, ນອກ ຈາກ ພຣະບຸດ, ແລະ
ພຣະອົງ ຈະ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ພຣະບຸດ ຮູ້.
28 ຈົ່ງ ມາ ຫາ ເຮົາ, ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອອກ ແຮງ ງານ
ແລະ ແບກ ຫາບ ໜັກ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໄດ້
ພັກ ຜ່ອນ.
29 ຈົ່ງ ເອົາ ແອກ ຂອງ ເຮົາ ໃສ່ ເຈົ້າ, ແລະ ຮຽນ ຮູ້
ຈາກ ເຮົາ; ເພາະ ເຮົາ ມີ ໃຈ ອ່ອນ ໂຍນ ແລະ ຕ່ຳ ຕ້ອຍ:
ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຄວາມ ພັກ ຜ່ອນ ໃຫ້ ແກ່ ຈິດ
ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ.
30 ເພາະ ແອກ ຂອງ ຂ້ອຍ ງ່າຍ, ແລະ ພາລະ ຂອງ
ຂ້ອຍ ກໍ ເບົາ.

ບົດທີ 12

1 ໃນ ເວ ລາ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ໄປ ໃນ ວັນ
ຊະ ບາ ໂຕ ຜ່ານ ເຂົ້າ ສາ ລີ; ແລະ ພວກ ສາ ວົກ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ຫິວ ເຂົ້າ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ເອົາ ຫູ
ສາ ລີ, ແລະ ກິນ.
2 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ຟາລິຊຽນ ເຫັນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສານຸສິດ ຂອງ ເຈົ້າ
ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ ກົດໝາຍ ເຮັດ ໃນ ວັນ
ຊະບາໂຕ.
3 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ບໍ່
ໄດ້ ອ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ດາ ວິດ ໄດ້, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ເຂົາ
ແມ່ນ ຫິວ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ອົງ;
4 ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ແນວ ໃດ, ແລະ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ໜົມ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ
ກົດ ໝາຍ ໃຫ້ ເພິ່ນ ກິນ, ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ສຳ ລັບ
ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ແຕ່ ໃຫ້ ແຕ່ ປະ ໂລ ຫິດ
ເທົ່າ ນັ້ນ?
5 ຫລື ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ານ ກົດ ໝາຍ ບໍ, ແນວ
ໃດ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໃນ
ພຣະ ວິ ຫານ ໄດ້ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ວັນ ຊະ ບາ
ໂຕ, ແລະ ບໍ່ ມີ ຕຳ ນິ?
6 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ວ່າ ໃນ
ບ່ອນ ນີ້ ແມ່ນ ຫນຶ່ງ ທີ່ ໃຫຍ່ ກວ່າ ພຣະ ວິ ຫານ.
7 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ນີ້ ໝາຍ
ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ, ເຮົາ ຈະ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ,
ແລະ ບໍ່ ເສຍ ສະ ລະ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ
ໂທດ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຜິດ.
8 ເພາະ ບຸດ ມະນຸດ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ
ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ.
9 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ລາວ ກໍ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳມະສາລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ:
10 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ຂອງ
ລາວ ຫ່ຽວ ແຫ້ງ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ
ອົງ, ເວົ້າ, ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ຫມາຍ ໃຫ້ ປິ່ນ
ປົວ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ? ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ
ກ່າວ ຫາ ເຂົາ.
11 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຜູ້
ໃດ ແດ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ ທີ່ ຈະ ມີ
ແກະ ໂຕ ໜຶ່ງ, ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມັນ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ຂຸມ
ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ, ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ຖື ມັນ, ແລະ
ຍົກ ມັນ ອອກ ບໍ?
12 ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຜູ້ ຊາຍ ດີ ກວ່າ ຝູງ ແກະ
ເທົ່າ ໃດ? ດັ່ງ ນັ້ນ ມັນ ຈຶ່ງ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ໃຫ້
ເຮັດ ດີ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ.
13 ແລ້ວ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ວ່າ, ຈົ່ງ ຢຽດ ມື
ອອກ ໄປ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຢຶດ ມັນ ອອກ ໄປ; ແລະ

ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຟື້ນ ຟູ ທັງ ຫມົດ, ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ
ກັບ ອື່ນໆ.
14 ແລ້ວ ພວກ ຟາລິຊຽນ ກໍ ອອກ ໄປ ແລະ ຈັດ
ກອງ ປະຊຸມ ຕໍ່ສູ້ ພຣະອົງ ເພື່ອ ຈະ ທໍາລາຍ ພຣະອົງ
ໄດ້ ຢ່າງໃດ.
15 ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຖອນ ຕົວ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ: ແລະ ຝູງ ຊົນ ກໍ
ຕາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປິ່ນ ປົວ ພວກ
ເຂົາ ທັງ ໝົດ;
16 ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່
ຄວນ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ:
17 ເພື່ອ ໃຫ້ ມັນ ສໍາ ເລັດ ຕາມ ທີ່ ຜູ້ ພະ ຍາ
ກອນ ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ,
18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ, ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້
ເລືອກ; ທີ່ ຮັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ຈິດ ວິນ
ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພໍ ໃຈ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ເອົາ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກັບ ເຂົາ,
ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ພິ ພາກ ສາ ຕໍ່ ຄົນ ຕ່າງ
ຊາດ.
19 ລາວ ຈະ ບໍ່ ພະຍາຍາມ, ຫລື ຮ້ອງໄຫ້; ທັງ ບໍ່ ມີ
ຜູ້ ໃດ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຂອງ ຄົນ ຢູ່ ຕາມ
ຖະໜົນ ຫົນ ທາງ.
20 ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຕົ້ນ ຄໍ ທີ່ ມີ ຮອຍ ແຕກ,
ແລະ ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຊົາ ສູບ ຢາ ໄຟ, ຈົນ ກວ່າ ລາວ
ຈະ ອອກ ຄໍາ ພິ ພາກ ສາ ໄປ ຫາ ໄຊ ຊະ ນະ.
21 ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ຈະ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ
ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
22 ແລ້ວ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ມານ ຮ້າຍ, ຕາ ບອດ, ແລະ
ເປັນ ຄົນ ປາກ ກືກ ໄດ້ ຖືກ ນໍາ ມາ ຫາ ເພິ່ນ,
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິ່ນ ປົວ ເພິ່ນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່
ຄົນ ຕາ ບອດ ແລະ ຄົນ ຕາ ບອດ ທັງ ເວົ້າ ແລະ
ເຫັນ.
23 ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ທັງ ຫມົດ ໄດ້ ປະ ຫລາດ ໃຈ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ດາ ວິດ?
24 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ໄດ້ ຍິນ ມັນ ກໍ ເວົ້າ
ວ່າ, ເພື່ອນ ຜູ້ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ
ອອກ ໄປ, ແຕ່ ໂດຍ ເບເອນເຊບູນ ເຈົ້າ ນາຍ ຂອງ
ມານ ຮ້າຍ.
25 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ທຸກ ອາ ນາ ຈັກ ທີ່
ແຕກ ແຍກ ຕໍ່ ຕ້ານ ຄົນ ເອງ ຈະ ຖືກ ນໍາ ໄປ
ສູ່ ຄວາມ ຈິບ ຫາຍ; ແລະ ທຸກ ເມືອງ ຫຼື ບ້ານ ທີ່
ແຕກ ແຍກ ກັນ ເອງ ຈະ ບໍ່ ຢືນ ຢູ່:
26 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຊາຕານ ຂັບ ໄລ່ ຊາຕານ ອອກ,
ມັນ ກໍ ຖືກ ແບ່ງ ແຍກ ຕໍ່ ຕົວ ເອງ; ແລ້ວ
ອານາຈັກ ຂອງ ລາວ ຈະ ຢືນ ຢູ່ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
27 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ
ໂດຍ ທາງ ເບເອນ ເຊ ບູ , ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ
ຈະ ຂັບ ໄລ່ ມັນ ອອກ ໂດຍ ໃຜ? ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງ ເຈົ້າ.
28 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ
ອອກ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລ້ວ
ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ຫາ ເຈົ້າ.
29 ຫຼື ອື່ນ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ
ຂອງ ຄົນ ເຂັ້ມ ແຂງ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຄື່ອງ ຂອງ
ຂອງ ລາວ ໄດ້ ເສຍ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ລາວ ຈະ ມັດ
ຊາຍ ເຂັ້ມ ແຂງ ກ່ອນ?
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະທໍາລາຍເຮືອນຂອງລາວ.
30 ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຕໍ່ ຕ້ານ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ
ເຮົາ ກໍ ກະ ຈັດ ກະຈາຍ ໄປ ຕ່າງ ປະ ເທດ.
31 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ,
ທຸກ ຢ່າງ ຂອງ ບາບ ແລະ ການ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແກ່ ມະນຸດ: ແຕ່ ການ
ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ຈະ
ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແກ່ ມະນຸດ.
32 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເວົ້າ ຕໍ່ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ມັນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ
ໄພ ຜູ້ ນັ້ນ, ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກ່າວ ຕໍ່ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ມັນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້
ອະ ໄພ ຜູ້ ນັ້ນ, ທັງ ໃນ ໂລກ ນີ້, ທັງ ໃນ ໂລກ
ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ.
33 ທັງ ເຮັດ ໃຫ້ ຕົ້ນ ໄມ້ ດີ, ແລະ ໝາກ ຂອງ ມັນ ດີ;
ຫຼື ເຮັດ ໃຫ້ ຕົ້ນ ໄມ້ ເສື່ອມ ເສຍ ແລະ ໝາກ ຂອງ
ມັນ ເສື່ອມ ໂຊມ: ເພາະ ຕົ້ນ ໄມ້ ນັ້ນ ຮູ້ ຈັກ ດ້ວຍ
ໝາກ ຂອງ ມັນ.
34 ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ງູ ພິດ, ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຄົນ
ຊົ່ວ ໄດ້ ແນວ ໃດ, ເວົ້າ ສິ່ງ ທີ່ ດີ? ເພາະ ປາກ ເວົ້າ
ອອກ ຈາກ ຄວາມ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ ຂອງ ຫົວ ໃຈ.
35 ຄົນ ດີ ອອກ ຈາກ ຊັບ ສິນ ອັນ ດີ ຂອງ ໃຈ
ຈະ ນໍາ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ດີ ອອກ ມາ; ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ
ອອກ ຈາກ ຊັບ ສົມ ບັດ ຊົ່ວ ຈະ ເກີດ ສິ່ງ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ.

36 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ວ່າ
ທຸກ ຄຳ ສັບ ເປົ່າ ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ເວົ້າ, ພວກ
ເຂົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນ ຊີ ຂອງ ມັນ ໃນ ວັນ ຂອງ
ການ ພິ ພາກ ສາ.
37 ເພາະ ໂດຍ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຈົ້າ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ
ກ່າວ ໂທດ, ແລະ ໂດຍ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຈົ້າ ເຈົ້າ ຈະ
ຖືກ ກ່າວ ໂທດ.
38 ແລ້ວ ພວກ ທຳມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ
ບາງ ຄົນ ກໍ ຕອບ ວ່າ, "ອາຈານ ເອີຍ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ
ຈະ ເຫັນ ເຄື່ອງໝາຍ ອັນ ໜຶ່ງ ຈາກ ທ່ານ.
39 ແຕ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຄົນ
ລຸ້ນ ໜຶ່ງ ທີ່ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ການ ຫລິ້ນ ຊູ້ ສະ
ແຫວງ ຫາ ເຄື່ອງ ໝາຍ; ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ເຄື່ອງໝາຍ
ອັນ ໃດ ຖືກ ມອບ ໃຫ້, ແຕ່ ໝາຍ ເຖິງ ຂອງ ຜູ້
ພະຍາກອນ ໂຢນາ.
40 ເພາະ ວ່າ ໂຢນາ ຢູ່ ໃນ ທ້ອງ ປາວານ ສາມ ມື້
ສາມ ຄືນ; ສະນັ້ນ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ
ແຜ່ນດິນ ໂລກ ສາມ ມື້ ສາມ ຄືນ.
41 ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເມືອງ ນີ ນີ ເວ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ
ໃນ ການ ພິ ພາກ ສາ ກັບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້, ແລະ ຈະ
ກ່າວ ໂທດ ມັນ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ໃນ
ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ໂຢ ນາ; ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້
ໃຫຍ່ ກວ່າ Jonas ຢູ່ ທີ່ ນີ້.
42 ລາຊິນີ ແຫ່ງ ພາກ ໃຕ້ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ
ພິພາກສາ ກັບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້, ແລະ ຈະ ກ່າວ ໂທດ ມັນ:
ເພາະ ນາງ ໄດ້ ມາ ຈາກ ສ່ວນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ
ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສະຕິ ປັນຍາ ຂອງ
ຊາໂລໂມນ; ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ໃຫຍ່ ກວ່າ ຊາໂລໂມນ
ຢູ່ ທີ່ ນີ້.
43 ເມື່ອ ວິນຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ອອກ ໄປ ຈາກ
ຄົນ ນັ້ນ ລາວ ຍ່າງ ຜ່ານ ບ່ອນ ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຊອກ
ຫາ ບ່ອນ ພັກຜ່ອນ ແລະ ບໍ່ ພົບ.
44 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈາກ ບ່ອນ
ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ມາ; ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມາ,
ລາວ ກໍ ເຫັນ ມັນ ຫວ່າງ ເປົ່າ, ກວາດ ລ້າງ, ແລະ ຕົກ
ແຕ່ງ.
45 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ໄປ, ແລະ ເອົາ ວິນ ຍານ ທີ່ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ ກວ່າ ຕົນ ອີກ ເຈັດ ຄົນ ໄປ, ແລະ ມັນ ກໍ
ເຂົ້າ ໄປ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ: ແລະ ສະ ພາບ ສຸດ ທ້າຍ
ຂອງ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ຮ້າຍ ແຮງ ກວ່າ ຄົນ ທຳ ອິດ.
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ມັນ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ
ຄົນ ລຸ້ນ ຊົ່ວ ນີ້.
46 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ຍັງ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ຢູ່,
ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແມ່ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່
ຂ້າງ ນອກ, ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ.
47 ແລ້ວ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ແມ່ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່
ໂດຍ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ.
48 ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ທີ່
ບອກ ເຂົາ, ໃຜ ແມ່ນ ແມ່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
ແລະໃຜເປັນພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ?
49 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດ່ ມື ອອກ ໄປ ຫາ ສາ ນຸ
ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແມ່ ແລະ ອ້າຍ
ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ!
50 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ
ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຄື
ນ້ອງ ຊາຍ, ເອື້ອຍ, ແລະ ແມ່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 13

1 ໃນ ວັນ ດຽວ ກັນ ພະ ເຍຊູ ອອກ ຈາກ ເຮືອນ
ໄປ ນັ່ງ ຢູ່ ແຄມ ທະເລ.
2 ແລະ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້
ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ກັບ ເພິ່ນ, ດັ່ງ ນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອ, ແລະ ນັ່ງ; ແລະ ຝູງ ຊົນ ທັງ ປວງ
ຢືນ ຢູ່ ແຄມ ຝັ່ງ.
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ຫລາຍ ເລື່ອງ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ໃນ ຄຳ ອຸປະມາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ຫວ່ານ
ຄົນ ໜຶ່ງ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ຫວ່ານ;
4 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຫວ່ານ ເມັດ ພືດ ບາງ ຊະນິດ ກໍ
ຕົກ ຢູ່ ທາງ ຂ້າງ ທາງ, ແລະ ຝູງ ນົກ ກໍ ມາ ກິນ
ມັນ ໝົດ:
5 ບາງ ຄົນ ໄດ້ ຕົກ ໃສ່ ບ່ອນ ທີ່ ມີ ຫີນ, ບ່ອນ
ທີ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຫຼາຍ, ແລະ
ທັນ ທີ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຟັນ ຂຶ້ນ, ເພາະ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ:
6 ແລະ ເມື່ອ ຕາ ເວັນ ຂຶ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ໄໝ້;
ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຮາກ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ຫ່ຽວ ແຫ້ງ ໄປ.
7 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ໜາມ; ແລະ
ໜາມ ກໍ ປົ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ກັດ ມັນ:

8 ແຕ່ ອື່ນໆ ຕົກ ລົງ ໃນ ດິນ ທີ່ ດີ, ແລະ ອອກ
ໝາກ, ບາງ ຄັ້ງ ຮ້ອຍ, ບາງ ຫົກ ສິບ ດໍ່, ບາງ ສາມ
ສິບ.
9 ຜູ້ ທີ່ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ.
10 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ໄດ້ ມາ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ
ອົງ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ
ຄໍາ ອຸປະມາ?
11 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່
ທ່ານ ເພື່ອ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ອາ
ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ, ແຕ່ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ມັນ ບໍ່ ໄດ້
ຮັບ.
12 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມີ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ
ມອບ ໃຫ້, ແລະ ລາວ ຈະ ມີ ຄວາມ ອຸ ດົມ ສົມ
ບູນ ຫລາຍ ກວ່າ, ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ມີ,
ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ເຂົາ ເຖິງ ແມ່ນ
ວ່າ ເຂົາ ມີ.
13 ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄໍາ
ອຸປະມາ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເບິ່ງ ບໍ່ ເຫັນ; ແລະ ເຂົາ
ໄດ້ ຍິນ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ.
14 ແລະ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສໍາ ເລັດ ຕາມ ຄໍາ ທໍາ
ນາຍ ຂອງ ເອ ຊາ ຢາ, ຊຶ່ງ ກ່າວ ວ່າ, ໂດຍ ການ ໄດ້
ຍິນ, ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ; ແລະ
ເມື່ອ ເຫັນ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ຮັບ ຮູ້:
15 ເພາະ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ນີ້ ເປັນ ຂີ້ ເທົ່າ, ແລະ
ຫູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ຕາ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປິດ; ຖ້າ ບໍ່ ວ່າ ໃນ ເວລາ ໃດ ທີ່
ເຂົາ ຈະ ເຫັນ ດ້ວຍ ຕາ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ ດ້ວຍ ຫູ, ແລະ
ຄວນ ເຂົ້າ ໃຈ ດ້ວຍ ໃຈ, ແລະ ຄວນ ປ່ຽນ ໃຈ
ເຫລື້ອມ ໃສ, ແລະ ເຮົາ ຄວນ ປິ່ນ ປົວ ເຂົາ ເຈົ້າ.
16 ແຕ່ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ເຫັນ: ແລະ ຫູ ຂອງ ທ່ານ, ສໍາ ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ.
17 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ
ວ່າ, ສາດ ສະ ດາ ຫລາຍ ຄົນ ແລະ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ມີ
ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ
ເຫັນ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ; ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ
ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ມັນ.
18 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຟັງ ຄໍາ ອຸປະມາ ຂອງ ຄົນ ຫວ່ານ.
19 ເມື່ອ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ອາ ນາ
ຈັກ, ແລະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ, ແລ້ວ ຄົນ ຊົ່ວ ຈະ ມາ, ແລະ ຈັບ
ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຫວ່ານ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ຄົນ. ນີ້ ຄື
ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ເມັດ ພືດ ທາງ ຂ້າງ.
20 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ເມັດ ພືດ ໄປ ໃນ ບ່ອນ
ທີ່ ມີ ຫີນ, ຜູ້ ນັ້ນ ຄື ກັນ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ
ພຣະ ຄໍາ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ດ້ວຍ ຄວາມ
ຊື່ນ ຊົມ;
21 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ຮາກ ຖານ
ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເອງ, ແຕ່ ອົດ ທົນ ຊົ່ວ ຊົ່ວ ຄາວ: ເພາະ
ເມື່ອ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລໍາ ບາກ ຫລື ການ ຂົ່ມ ເຫັງ
ເກີດ ຂຶ້ນ ຍ້ອນ ພຣະ ຄໍາ, ໂດຍ ທາງ ແລະ ໂດຍ ພຣະ
ອົງ ກໍ ຖືກ ກະ ທໍາ ຜິດ.
22 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ເມັດ ພືດ ໃນ ບັນດາ ໜາມ ຄື
ກັນ ນັ້ນ ຄື ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄໍາ; ແລະ ການ
ດູ ແລ ຂອງ ໂລກ ນີ້, ແລະ ຄວາມ ຫລອກ ລວງ
ຂອງ ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ, choke ພຣະ ຄໍາ, ແລະ ເຂົາ ຈະ
ກາຍ ເປັນ unfruitful.
23 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ເມັດ ພືດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ດິນ ທີ່ ດີ ຄື ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄໍາ, ແລະ ເຂົ້າ
ໃຈ ມັນ; ຊຶ່ງ ເກີດ ໝາກ ນໍາ ອີກ, ແລະ ອອກ ມາ, ບາງ
ຄົນ ເປັນ ຮ້ອຍ, ບາງ ຫົກ ສິບ, ບາງ ສາມ ສິບ.
24 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍົກ ໃຫ້ ເຫັນ ຄໍາ ອຸປະມາ ອີກ
ອັນ ໜຶ່ງ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ: ອານາຈັກ
ສະຫວັນ ປຽບ ທຽບ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຫວ່ານ ເມັດ
ພືດ ທີ່ ດີ ໃນ ນາ ຂອງ ຕົນ.
25 ແຕ່ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ມະນຸດ ນອນ ຫລັບ ຢູ່, ສັດຕູ
ຂອງ ລາວ ກໍ ມາ ຫວ່ານ ເມັດ ເຂົ້າ ໃນ ບັນດາ
ເຂົ້າ ສາລີ, ແລະ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ.
26 ແຕ່ ເມື່ອ ໃບ ໄມ້ ປົ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ອອກ ໝາກ,
ແລ້ວ ຕົ້ນ ໄມ້ ກໍ ໄດ້ ປະກົດ ຂຶ້ນ.
27 ດັ່ງນັ້ນ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮືອນ ຈຶ່ງ ມາ ຖາມ
ລາວ ວ່າ, ນາຍ ເອີຍ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຫວ່ານ ເມັດ ດີ ໃນ
ນາ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ? ມັນ ມີ ຕົ້ນ ຫຍ້າ ມາ ຈາກ ໃສ?
28 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, enemy ໄດ້
ເຮັດ ການ ນີ້. ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ໄດ້ ທູນ ພຣະອົງ ວ່າ,
ທ່ານ ຈະ ໄປ ເຕົ້າ ໂຮມ ພວກ ເຂົາ ບໍ?
29 ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່; ຖ້າ ທາກ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ
ເກັບ ກ່ຽວ ຕົ້ນ ໄມ້, ເຈົ້າ ຈະ ປົ່ງ ຮາກ ເຂົ້າ ກັບ ມັນ.
30 ຈົ່ງ ໃຫ້ ທັງ ສອງ ປູກ ເຂົ້າ ກັນ ຈົນ ເຖິງ
ການ ເກັບ ກ່ຽວ: ແລະ ໃນ ເວລາ ເກັບ ກ່ຽວ ເຮົາ ຈະ
ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ເກັບ ກ່ຽວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເກັບ ຕົ້ນ ຫຍ້າ
ເຂົ້າ ກັນ ກ່ອນ, ແລະ ມັດ ມັນ ເປັນ ມັດ ເພື່ອ ເຜົາ
ມັນ, ແຕ່ ຈົ່ງ ເກັບ ເຂົ້າ ໃສ່ ໃນ ນາ ຂອງ ເຮົາ.
31 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍົກ ຄໍາ ອຸປະມາ ອີກ ອັນ ໜຶ່ງ
ອອກ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ, ອານາຈັກ

ສະຫວັນ ເປັນ ຄື ກັບ ເມັດ ຜັກກາດ, ຊຶ່ງ ຜູ້ ຊາຍ
ຄົນ ໜຶ່ງ ເອົາ ໄປ ຫວ່ານ ໃນ ທົ່ງ ນາ ຂອງ ຕົນ.
32 ອັນ ທີ່ ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ແມ່ນ ໜ້ອຍ ທີ່ ສຸດ
ຂອງ ເມັດ ພືດ ທັງ ໝົດ: ແຕ່ ເມື່ອ ມັນ ໃຫຍ່ ແລ້ວ,
ມັນ ເປັນ ພືດ ທີ່ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ບັນ ດາ
ພືດ ສະ ຫມຸນ ໄພ, ແລະ ກາຍ ເປັນ ຕົ້ນ ໄມ້, ດັ່ງ
ນັ້ນ ນົກ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ອາ ກາດ ມາ ຢູ່ ໃນ ກິ່ງ
ງ່າ ຂອງ ມັນ.
33 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ອຸປະມາ ອີກ ຢ່າງ ໜຶ່ງ
ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ; ອານາຈັກ ສະຫວັນ ເປັນ ຄື ກັບ ເຊື້ອ
ທີ່ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ເອົາ ມາ ແລະ ເຊື່ອງ ໄວ້ ໃນ
ສາມ ເມັດ ຈົນ ໝົດ ເຊື້ອ ແປ້ງ.
34 ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ
ກັບ ຝູງ ຊົນ ດ້ວຍ ຄໍາ ອຸປະມາ; ແລະ ໂດຍ ປາດ
ສະ ຈາກ ຄໍາ ອຸ ປະ ມາ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ:
35 ເພື່ອ ໃຫ້ ມັນ ສໍາ ເລັດ ຕາມ ທີ່ ສາດ ສະ
ດາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຈະ ເປີດ
ປາກ ໃນ ຄໍາ ອຸປະມາ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ເຖິງ
ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ເກັບ ຮັກ ສາ ໄວ້ ເປັນ ຄວາມ
ລັບ ຈາກ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ.
36 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ໄປ,
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ: ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ປະ ກາດ
ຄໍາ ອຸ ປະ ມາ ກ່ຽວ ກັບ ຕົ້ນ ໄມ້ ໃນ ທົ່ງ ນັ້ນ
ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຟັງ.
37 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຜູ້ ທີ່ soweth ແນວ ພັນ ທີ່ ດີ ແມ່ນ ພຣະ ບຸດ
ຂອງ ມະ ນຸດ;
38 ພາກສະຫນາມແມ່ນໂລກ; ເຊື້ອສາຍທີ່ດີແມ່ນລູກຂອງອານາຈັກ;
ແຕ່ ຕົ້ນ ໄມ້ ແມ່ນ ລູກ ຂອງ ຄົນ ຊົ່ວ;
39 ສັດຕູ ທີ່ ຫວ່ານ ພວກ ເຂົາ ແມ່ນ ມານ;
ການເກັບກ່ຽວແມ່ນຈຸດຈົບຂອງໂລກ; ແລະຜູ້ເກັບກ່ຽວແມ່ນເທວະດາ.
40 ດັ່ງ ນັ້ນ ຕົ້ນ ໄມ້ ຈຶ່ງ ຖືກ ເກັບ ແລະ ເຜົາ ໃນ
ໄຟ; ມັນ ຈະ ເປັນ ແນວ ນັ້ນ ໃນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ
ໂລກ ນີ້.
41 ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ຕົນ ອອກ ໄປ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ກະ
ທໍາ ຜິດ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ຊົ່ວ;
42 ແລະ ຈະ ໂຍນ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຕົາ ໄຟ:
ຈະ ມີ ການ ຮ້ອງ ໄຫ້ ແລະ ການ ກັດ ແຂ້ວ.
43 ເມື່ອ ນັ້ນ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ຈະ ສ່ອງ ແສງ ອອກ
ໄປ ເໝືອນ ດວງ ຕາ ເວັນ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ໃຜ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ
ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ.
44 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ອານາຈັກ ສະຫວັນ ເປັນ ຄື ກັບ
ຊັບ ສົມບັດ ທີ່ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ໃນ ທົ່ງ ນາ; ຊຶ່ງ
ເມື່ອ ຜູ້ ຊາຍ ໄດ້ ພົບ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ເຊື່ອງ ໄວ້, ແລະ
ດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ ກໍ ໄປ ຂາຍ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຕົນ ມີ,
ແລະ ຊື້ ທົ່ງ ນາ ນັ້ນ.
45 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ເປັນ ຄື
ກັບ ຜູ້ ຄ້າ ຂາຍ, ຊອກ ຫາ ໄຂ່ ມຸກ ທີ່ ດີ:
46 ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ພົບ ໄຂ່ມຸກ ອັນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ
ລາຄາ ມະຫາສານ ກໍ ໄປ ຂາຍ ທຸກສິ່ງ ທີ່ ລາວ ມີ
ແລະ ຊື້ ມັນ.
47 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ເປັນ ຄື
ກັບ ຕາ ໜ່າງ, ທີ່ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໄປ ໃນ ທະ ເລ,
ແລະ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ທຸກ ປະ ເພດ:
48 ເມື່ອ ມັນ ເຕັມ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຫຍັບ ເຂົ້າ
ຝັ່ງ, ແລະ ນັ່ງ ລົງ, ແລະ ເກັບ ຂອງ ດີ ໃສ່ ໃນ ເຮືອ,
ແຕ່ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ສິ່ງ ບໍ່ ດີ ອອກ ໄປ.
49 ດັ່ງ ນັ້ນ ໃນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ໂລກ: ເທວະ ດາ ຈະ
ອອກ ມາ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ຊົ່ວ ອອກ ຈາກ ບັນ
ດາ ຄົນ ຊອບ ທໍາ,
50 ແລະ ຈະ ໂຍນ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຕົາ ໄຟ:
ຈະ ມີ ການ ຮ້ອງ ຄາງ ແລະ ກັດ ແຂ້ວ.
51 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ໄດ້
ເຂົ້າ ໃຈ ເລື່ອງ ທັງ ຫມົດ ນີ້ ? ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ
ກັບ ພຣະ ອົງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
52 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ
ສະ ນັ້ນ, ອັກ ສອນ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ
ແນະ ນໍາ ກັບ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ເປັນ ຄື
ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ, ທີ່ ນໍາ ອອກ ມາ
ຈາກ ຊັບ ສົມ ບັດ ຂອງ ຕົນ ທັງ ເກົ່າ ແລະ ໃຫມ່.
53 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ
ໄດ້ ສໍາ ເລັດ ຄໍາ ອຸປະມາ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ.
54 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ປະ ເທດ
ຂອງ ຕົນ, ລາວ ໄດ້ ສອນ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ທໍາ
ມະ ສາ ລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ມີ ປັນ ຍາ ອັນ ນີ້ ຢູ່ ໃສ, ແລະ ວຽກ
ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເຫລົ່າ ນີ້?

55 ນີ້ ແມ່ນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຊ່າງ ໄມ້ ບໍ? ແມ່ ຂອງ
ລາວ ເອີ້ນ ວ່າ ມາລີ ບໍ? ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ຢາໂກໂບ,
ແລະໂຢເຊ, ແລະຊີໂມນ, ແລະຢູດາ?
56 ແລະ ເອື້ອຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້
ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໝົດ ບໍ? ແລ້ວ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ມີ
ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຢູ່ ໃສ?
57 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ກະ ທຳ ຜິດ ໃນ ພຣະ ອົງ.
ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ສາດ
ສະ ດາ ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ່ ມີ ກຽດ ສັກ ສີ, ນອກ ຈາກ
ໃນ ປະ ເທດ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ.
58 ແລະ ເພິ່ນ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ຫລາຍ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ເພາະ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື
ຂອງ ພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 14

1 ໃນ ເວລາ ນັ້ນ ເຮໂຣດ ຜູ້ ປົກຄອງ ໄດ້ ຍິນ ເຖິງ
ຊື່ສຽງ ຂອງ ພຣະເຢຊູ.
2 ແລະ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ນີ້
ຄື ໂຢ ຮັນ ບັບ ຕິ ສະ ໂຕ; ພຣະອົງໄດ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ;
ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈຶ່ງ ສະແດງ
ອອກ ມາ ໃນ ພຣະ ອົງ.
3 ເພາະ ວ່າ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຈັບ ໂຢ ຮັນ, ແລະ ມັດ ລາວ,
ແລະ ເອົາ ລາວ ເຂົ້າ ຄຸກ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ເຮໂຣດ,
ເມຍ ຂອງ ຟີລິບ ນ້ອງຊາຍ ຂອງ ລາວ.
4 ເພາະ ໂຢຮັນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ມັນ ບໍ່ ມີ
ສິດ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ນາງ.
5 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຈະ ຂ້າ ລາວ, ລາວ ຢ້ານ ຝູງ ຊົນ,
ເພາະ ພວກ ເຂົາ ນັບ ລາວ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ.
6 ແຕ່ ເມື່ອ ຮອດ ວັນ ເກີດ ຂອງ ເຮໂຣດ, ລູກ ສາວ
ຂອງ ເຮໂຣດ ໄດ້ ເຕັ້ນ ລຳ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ເຮັດ ໃຫ້ ເຮໂຣດ ພໍ ໃຈ.
7 ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັນ ຍາ ດ້ວຍ ຄຳ ສາ
ບານ ວ່າ ຈະ ໃຫ້ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ນາງ ຈະ
ຂໍ.
8 ແລະ ນາງ, ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ແມ່
ຂອງ ນາງ, ເວົ້າ ວ່າ, ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ທີ່ ນີ້
ຫົວ ຂອງ John Baptist ໃນ charger ໄດ້.
9 ແລະ ກະສັດ ໄດ້ ເສຍ ໃຈ: ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ
ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ຄຳ ສາບານ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ
ຊີ້ນ ກັບ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ສັ່ງ ໃຫ້ ເອົາ ມັນ ໃຫ້ ນາງ.
10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ, ແລະ ຕັດ ຫົວ ໂຢ ຮັນ ໃນ ຄຸກ.
11 ແລະ ຫົວ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ມາ ໃນ
charger , ແລະ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ນາງ ສາວ : ແລະ
ນາງ ໄດ້ ນຳ ມັນ ໄປ ໃຫ້ ແມ່ ຂອງ ນາງ .
12 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ,
ແລະ ເອົາ ພຣະ ກາຍ , ແລະ ຝັງ ມັນ , ແລະ ໄປ
ບອກ ພຣະ ເຢ ຊູ .
13 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ອອກ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ໂດຍ ກຳ ປັ່ນ ໄປ ບ່ອນ
ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ ເມື່ອ
ປະ ຊາ ຊົນ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຍ່າງ
ຕາມ ພຣະ ອົງ ອອກ ຈາກ ເມືອງ.
14 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ
ຝູງ ຊົນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ມີ ຄວາມ
ເມດ ຕາ ສົງ ສານ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ປິ່ນ ປົວ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
15 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ພວກ ສາວົກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ນີ້
ເປັນ ບ່ອນ ທີ່ ເປັນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ
ເວລາ ຜ່ານ ໄປ ແລ້ວ; ຈົ່ງ ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ໄປ, ເພື່ອ
ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ, ແລະ ຊື້
ເຄື່ອງ ຂອງ ກິນ.
16 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ຈາກ ໄປ; ໃຫ້ເຈົ້າກິນ.
17 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ
ມີ ແຕ່ ເຂົ້າຈີ່ ຫ້າ ກ້ອນ, ແລະ ປາ ສອງ ໂຕ.
18 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ
ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
19 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຝູງ ຊົນ ນັ່ງ ລົງ
ທີ່ ຫຍ້າ, ແລະ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ຫ້າ ກ້ອນ, ແລະ ປາ ສອງ ໂຕ,
ແລະ ຫລຽວ ຂຶ້ນ ໄປ ສະ ຫວັນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອວຍ
ພອນ, ແລະ ຫັກ ລໍ້, ແລະ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ໃຫ້ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ໃຫ້ ແກ່ ຝູງ ຊົນ. .
20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ທັງ ຫມົດ , ແລະ
ເຕັມ ໄປ : ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບ ເອົາ
ຂອງ ຊິ້ນ ທີ່ ຍັງ ເຫຼືອ ສິບ ສອງ ກະ ຕ່າ .
21 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກິນ ນັ້ນ ມີ ປະມານ ຫ້າ ພັນ
ຄົນ, ນອກ ຈາກ ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.
22 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ບັງ ຄັບ ສາ
ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ລົງ ເຮືອ, ແລະ ໃຫ້ ໄປ
ກ່ອນ ພຣະ ອົງ ໄປ ຍັງ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ໄປ.

23 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ອອກ ໄປ ແລ້ວ,
ເພິ່ນ ກໍ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ຕ່າງ ຫາກ ເພື່ອ ອະ
ທິ ຖານ: ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ເພິ່ນ ກໍ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ ຄົນ ດຽວ.
24 ແຕ່ ບັດ ນີ້ ກໍາ ປັ່ນ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ
ທະ ເລ, ຖືກ ຄື້ນ ທະ ເລ ພັດ, ເພາະ ວ່າ ລົມ ພັດ
ເຂົ້າ ກັນ.
25 ແລະ ໃນ ໂມງ ທີ່ ສີ່ ຂອງ ຄືນ ນັ້ນ ພຣະ ເຢຊູ
ໄດ້ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ຍ່າງ ຢູ່ ເທິງ ທະ ເລ.
26 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ສາວົກ ເຫັນ ພຣະ ອົງ ຍ່າງ ຢູ່
ເທິງ ທະ ເລ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຕົກ ໃຈ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ມັນ ເປັນ ວິນ ຍານ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ອອກ ມາ
ຍ້ອນ ຄວາມ ຢ້ານ.
27 ແຕ່ ໃນ ທັນ ທີ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ, ຈົ່ງ ຊື່ນ ໃຈ; ມັນແມ່ນຂ້ອຍ;
ຢ່າຢ້ານ.
28 ແລະ ເປ ໂຕ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ມັນ ເປັນ ທ່ານ,
ຂໍ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ທ່ານ ໃນ ນ ້
ໍ າ.
29 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ມາ.
ແລະເມື່ອເປໂຕລົງມາຈາກເຮືອ, ລາວຍ່າງເທິງນ້ໍາໄປຫາພຣະເຢຊູ.
30 ແຕ່ ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ລົມ ພັດ ແຮງ, ລາວ ກໍ ຢ້ານ;
ແລະເລີ່ມຈົມລົງ, ລາວຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ.
31 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍົກ ມື ອອກ
ໄປ, ແລະ ຈັບ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ໂອ້
ທ່ານ ຜູ້ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ, ເປັນ
ຫຍັງ ທ່ານ ຈຶ່ງ ສົງ ໄສ?
32 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເຮືອ, ລົມ ກໍ
ຢຸດ.
33 ແລ້ວ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ກໍ ມາ ຂາບ ໄຫວ້
ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ແທ້ໆ.
34 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຂ້າມ ໄປ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເກັນ ເນ ຊາ ເຣັດ.
35 ແລະ ເມື່ອ ຄົນ ໃນ ບ່ອນ ນັ້ນ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ
ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ ອອກ ໄປ ໃນ ທົ່ວ
ປະ ເທດ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ນໍາ ເອົາ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ພະ
ຍາດ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ;
36 ແລະ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້
ສໍາ ພັດ ພຽງ ແຕ່ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເທົ່າ
ນັ້ນ: ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ສໍາ ພັດ ກໍ ຖືກ ເຮັດ
ໃຫ້ ດີ ເລີດ.

ບົດທີ 15

1 ແລ້ວ ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ທີ່
ຢູ່ ໃນ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ ມາ ຫາ
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ວ່າ,
2 ເປັນ ຫຍັງ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຝ່າ ຝືນ
ປະ ເພ ນີ ຂອງ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່? ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ບໍ່ ໄດ້ ລ້າງ ມື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ເວ ລາ ທີ່
ເຂົາ ເຈົ້າ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່.
3 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ
ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຍັງ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ພຣະ ບັນ
ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ທ່ານ?
4 ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ວ່າ, ໃຫ້ ກຽດ ພໍ່
ແມ່ ຂອງ ເຈົ້າ: ແລະ, ຜູ້ ທີ່ ສາບ ແຊ່ງ ພໍ່ ແມ່, ໃຫ້
ລາວ ຕາຍ ຄວາມ ຕາຍ.
5 ແຕ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ
ກັບ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຂອງ ຕົນ, ມັນ ເປັນ ຂອງ ປະ ທານ,
ໂດຍ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ປະ
ໂຫຍດ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ;
6 ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ກຽດ ພໍ່ ຫລື ແມ່ ຂອງ ລາວ, ລາວ ຈະ
ເປັນ ອິດ ສະ ລະ. ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະ ບັນ
ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຜົນ ສັກ ສິດ ຕາມ
ປະ ເພ ນີ ຂອງ ເຈົ້າ.
7 ພວກ ເຈົ້າ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ທໍາ
ນາຍ ເຖິງ ພວກ ເຈົ້າ ຢ່າງ ດີ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
8 ຜູ້ ຄົນ ນີ້ ຫຍັບ ເຂົ້າ ມາ ໃກ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ດ້ວຍ ປາກ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ ກຽດ ແກ່ ເຮົາ ດ້ວຍ
ປາກ ຂອງ ເຂົາ; ແຕ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຢູ່ໄກຈາກຂ້ອຍ.
9 ແຕ່ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ເຂົາ ເຈົ້າ ນະ ມັດ
ສະ ການ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ການ ສັ່ງ ສອນ ສໍາ ລັບ
ຄໍາ ສັ່ງ ຂອງ ມະ ນຸດ.
10 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ຝູງ ຊົນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ຟັງ, ແລະ ເຂົ້າ ໃຈ:
11 ບໍ່ ແມ່ນ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປາກ ເຮັດ ໃຫ້
ມະນຸດ ເປັນ ມົນ ທິນ; ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກ,
ນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍ defileth.
12 ແລ້ວ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ມາ ຖາມ
ເພິ່ນ ວ່າ, ເຈົ້າ ຮູ້ ບໍ ວ່າ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ຖືກ ໃຈ
ຮ້າຍ, ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ຄໍາ ເວົ້າ ນີ້?

13 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ພືດ ທຸກ ຊະ ນິດ,
ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ສະ ຫວັນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ໄດ້ ປູກ, ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ງ ຮາກ ອອກ ຕາມ.
14 ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ: ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ
ເປັນ ຜູ້ ນໍາ ຂອງ ຄົນ ຕາ ບອດ. ແລະ ຖ້າ ຄົນ ຕາ
ບອດ ນໍາ ຄົນ ຕາ ບອດ, ທັງ ສອງ ຄົນ ຈະ ຕົກ
ຢູ່ ໃນ ຂຸມ.
15 ແລ້ວ ເປໂຕ ຈຶ່ງ ຕອບ ວ່າ, "ຈົ່ງ ປະກາດ ຄໍາ
ອຸປະມາ ນີ້ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຟັງ.
16 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຍັງ
ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ບໍ?
17 ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ບໍ, ວ່າ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປາກ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທ້ອງ, ແລະ
ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ ໃນ draught?
18 ແຕ່ ສິ່ງ ທີ່ ອອກ ຈາກ ປາກ ອອກ ມາ ຈາກ ໃຈ;
ແລະພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍເປັນມົນທິນ.
19 ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ຄິດ ຊົ່ວ, ການ ຄາດ ຕະ ກໍາ,
ການ ຫລິ້ນ ຊູ້, ການ ຜິດ ຊາຍ ຍິງ, ການ ລັກ, ການ
ເປັນ ພະ ຍານ ບໍ່ ຈິງ, ການ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ອອກ
ຈາກ ໃຈ.
20 ສິ່ງ ນີ້ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ມະນຸດ ເປັນ
ມົນທິນ, ແຕ່ ການ ກິນ ດ້ວຍ ມື ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ກໍ
ບໍ່ ເຮັດ ໃຫ້ ມະນຸດ ເປັນ ມົນທິນ.
21 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ສະເດັດ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ ແລະ
ອອກ ໄປ ທີ່ ຝັ່ງ ເມືອງ ຕີເຣ ແລະ ເມືອງ ຊີໂດນ.
22 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ຍິງ ຊາວ ການາອານ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້
ອອກ ມາ ຈາກ ຝັ່ງ ທະ ເລ ດຽວ ກັນ, ແລະ ຮ້ອງ
ຫາ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ; ລູກ ສາວ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ ກັບ ມານ.
23 ແຕ່ ລາວ ຕອບ ນາງ ບໍ່ ໄດ້ ຈັກ ຄໍາ. ແລະ
ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ແລະ
ອ້ອນ ວອນ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ສົ່ງ ນາງ ໄປ;
ເພາະ ນາງ ຮ້ອງ ຕາມ ພວກ ເຮົາ.
24 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່
ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ຫາ ຝູງ ແກະ ທີ່ ສູນ ເສຍ
ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
25 ແລ້ວ ນາງ ກໍ ມາ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຊ່ວຍ ຂ້າ ນ້ອຍ.
26 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ
ການ ທີ່ ຈະ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ຂອງ ເດັກ ນ້ອຍ, ແລະ
ໂຍນ ມັນ ໃຫ້ ຫມາ.
27 ແລະ ນາງ ເວົ້າ ວ່າ, ຄວາມ ຈິງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ:
ແຕ່ ຫມາ ກິນ ຂອງ crumbs ທີ່ ຫຼຸດ ລົງ ຈາກ ຕາ
ຕະ ລາງ ນາຍ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
28 ແລ້ວ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຕອບ ນາງ ວ່າ, ໂອ້ ແມ່ ຍິງ
ເອີຍ, ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ເຈົ້າ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແທ້ໆ: ຈົ່ງ
ເປັນ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ.
ແລະລູກສາວຂອງນາງໄດ້ຫາຍດີຈາກຊົ່ວໂມງນັ້ນ.
29 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ
ມາ ໃກ້ ກັບ ທະ ເລ ຄາ ລິ ເລ; ແລະ ໄດ້ ຂຶ້ນ
ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ, ແລະ ນັ່ງ ລົງ ທີ່ ນັ້ນ.
30 ແລະ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈໍານວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້
ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ມີ ຄົນ ຂາ ຂາ ພິ ການ,
ຕາ ບອດ, ຕາ ບອດ, ຕາ ບອດ, ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ອີກ
ຫລາຍ ຄົນ, ແລະ ໄດ້ ໂຍນ ພວກ ເຂົາ ລົງ ທີ່ ຕີນ
ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ; ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາ:
31 ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ຝູງ ຊົນ ສົງ ໄສ, ເມື່ອ
ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ຄົນ ໂງ່ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ, ຄົນ ທີ່
ອ່ອນ ເພຍ ບໍ່ ເປັນ, ຄົນ ງ່ອຍ ທີ່ ຈະ ຍ່າງ, ແລະ ຄົນ
ຕາ ບອດ ທີ່ ຈະ ເຫັນ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ
ຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
32 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ
ມາ ຫາ ພຣະອົງ ແລະ ຊົງ ກ່າວ ວ່າ, " ຂ້ານ້ອຍ ມີ
ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ ປະຊາຊົນ ເພາະ ພວກເຂົາ ຢູ່
ກັບ ເຮົາ ສາມ ວັນ ນີ້ ແລະ ບໍ່ມີ ຫຍັງ ກິນ ເລີຍ;
ແລະ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ປ່ອຍ ພວກເຂົາ ໄປ ຖື ສິນ
ອົດອາຫານ, ຢ້ານ ວ່າ ພວກເຂົາ ຈະ ສູນ ເສຍ ທາງ ໄປ.
33 ແລະ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເວົ້າ
ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຄວນ ຈະ ມີ ເຂົ້າ
ຈີ່ ຫລາຍ ປານ ໃດ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ,
ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຝູງ ຊົນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ?
34 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ເຈົ້າ ມີ ເຂົ້າຈີ່ ຈັກ ກ້ອນ? ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຈັດ,
ແລະປານ້ອຍຈໍານວນຫນ້ອຍຫນຶ່ງ.
35 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັນຊາ ຝູງ ຊົນ ໃຫ້ ນັ່ງ ລົງ
ກັບ ພື້ນ ດິນ.
36 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ເຈັດ ກ້ອນ ແລະ ປາ ມາ
ຂອບ ພຣະ ໄທ, ແລະ ຫັກ ມັນ, ແລະ ມອບ ໃຫ້ ພວກ
ລູກ ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ກັບ ຝູງ
ຊົນ.
37 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ທັງ ຫມົດ , ແລະ
ເຕັມ ໄປ : ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ຂຶ້ນ
ຫັກ ທີ່ ຍັງ ເຫຼືອ ເຈັດ ກະ ຕ່າ .

38 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກິນ ກໍ ມີ ຊາຍ ສີ່ ພັນ ຄົນ,
ນອກ ຈາກ ຜູ້ ຍິງ ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ.
39 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້
ຂຶ້ນ ເຮືອ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຝັ່ງ ຂອງ ມັກ ດາ ລາ.

ບົດທີ 16

1 ພວກ ຟາລິຊຽນ ກັບ ພວກ ຊາດູເຊັຽ ກໍ ມາ ນຳ,
ແລະ ການ ລໍ້ ລວງ ຢາກ ໃຫ້ ເພິ່ນ ສະແດງ
ເຄື່ອງໝາຍ ຈາກ ສະຫວັນ ໃຫ້ ພວກ ເພິ່ນ.
2 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ
ວ່າ, ມັນ ຈະ ເປັນ ສະ ພາບ ອາ ກາດ ທີ່ ເໝາະ
ສົມ: ສຳ ລັບ ທ້ອງ ຟ້າ ເປັນ ສີ ແດງ.
3 ແລະ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ , ມັນ ຈະ ເປັນ ສະ ພາບ
ອາ ກາດ ຮ້າຍ ແຮງ ໃນ ມື້ : ສຳ ລັບ ທ້ອງ ຟ້າ
ເປັນ ສີ ແດງ ແລະ ຫຼຸດ ລົງ . ໂອ້ ພວກ ເຈົ້າ ຄົນ
ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ພວກ ເຈົ້າ ສາມາດ ແນມ ເຫັນ
ໃນ ໜ້າ ຂອງ ທ້ອງຟ້າ ໄດ້; ແຕ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາມາດ
ແນມ ເຫັນ ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ເວລາ ໄດ້ ບໍ?
4 ຄົນ ລຸ້ນ ທີ່ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ການ ຫລິ້ນ ຊູ້ ສະ
ແຫວງ ຫາ ເຄື່ອງ ໝາຍ; ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ເຄື່ອງໝາຍ
ອັນ ໃດ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ມັນ, ແຕ່ ເປັນ
ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ສາດສະດາ ໂຢນາ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກໄປ.
5 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ
ຮອດ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ, ພວກ ເຂົາ ລືມ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່.
6 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ຈົ່ງ ລະ ວັງ ແລະ ລະ ວັງ ເຊື້ອ ຂອງ ພວກ ຟາ
ຣີ ຊາຍ ແລະ ຂອງ Sadducees ໄດ້.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົມ ເຫດ ສົມ ຜົນ ໃນ ບັນ
ດາ ຕົນ ເອງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຍ້ອນ ວ່າ ພວກ
ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່.
8 ຊຶ່ງ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ໂອ້ ພວກ ທ່ານ ທີ່ ມີ
ຄວາມ ເຊື່ອ ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ
ທ່ານ ຈຶ່ງ ຫາ ເຫດຜົນ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ, ເພາະ ພວກ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່?
9 ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ບໍ, ທັງ ຍັງ ບໍ່ ຈື່ ເຂົ້າຈີ່
ຫ້າ ກ້ອນ ຂອງ ຫ້າ ພັນ ຄົນ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບ
ເອົາ ຈັກ ກະ ຕ່າ?
10 ທັງ ເຈັດ ກ້ອນ ຂອງ ສີ່ ພັນ ຄົນ ບໍ່ ໄດ້, ແລະ
ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຈັກ ກະ ຕ່າ?
11 ມັນ ເປັນ ແນວ ໃດ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຂົ້າ
ໃຈ ວ່າ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ ກ່ຽວ
ກັບ ເຂົ້າ ຈີ່, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ລະ ວັງ ເຊື້ອ
ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ແລະ ຂອງ ພວກ ຊາ ເຊ?
12 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ຫ້າມ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້ ລະ ວັງ ເຊື້ອ ຂອງ
ເຂົ້າ ຈີ່, ແຕ່ ເປັນ ຄຳ ສອນ ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີຊາຍ
ແລະ ຂອງ ພວກ ຊາ ເຊ.
13 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ສະ ເດັດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຝັ່ງ
ຂອງ ເມືອງ ຊີ ຊາ ເຣຍ ຟີ ລິບ, ພຣະ ອົງ ຊົງ
ຖາມ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ຜູ້ ຊາຍ ເວົ້າ ວ່າ ເຮົາ ເປັນ ບຸດ ມະ ນຸດ ແມ່ນ ໃຜ?
14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ
ທ່ານ ແມ່ນ ໂຢ ຮັນ ບັບ ຕິ ສະ: ບາງ ຄົນ, Elias;
ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ, ເຢ ເລ ມີ ຢາ, ຫຼື ຜູ້ ພະຍາກອນ
ຄົນ ໜຶ່ງ.
15 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ວ່າ
ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ໃຜ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
16 ແລະ ຊີ ໂມ ນ ເປ ໂຕ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ທ່ານ
ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້
ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່.
17 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ທ່ານ
ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ຊີ ໂມນ ບາ ໂຈ ນາ: ເພາະ ເນື້ອ ໜັງ
ແລະ ເລືອດ ບໍ່ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ທ່ານ ຮູ້, ແຕ່
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່
ໃນ ສະ ຫວັນ.
18 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ກັນ, ວ່າ ເຈົ້າ
ແມ່ນ ເປ ໂຕ, ແລະ ເທິງ ຫີນ ກ້ອນ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ສ້າງ
ສາດສະໜາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ; ແລະປະຕູນະລົກຈະບໍ່ຊະນະມັນ.
19 ແລະ ເຮົາ ຈະ ມອບ ຂໍ ກະ ແຈ ແຫ່ງ ອາ ນາ
ຈັກ ສະ ຫວັນ ໃຫ້ ເຈົ້າ: ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່
ເຈົ້າ ຜູກ ມັດ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ
ຜູກ ມັດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ: ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ
ຈະ ຖືກ ປົດ ອອກ ໃນ ສະ ຫວັນ.
20 ແລ້ວ ພຣະອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ສາວົກ ຂອງ
ພຣະອົງ ວ່າ ຢ່າ ບອກ ຜູ້ ໃດ ວ່າ ພຣະອົງ ແມ່ນ
ພຣະເຢຊູ ຄຣິດເຈົ້າ.
21 ຈາກ ເວລາ ນັ້ນ ເປັນ ຕົ້ນ ມາ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້
ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ສາວົກ ເຫັນ ເຖິງ ວິທີ ທີ່

ພຣະ ອົງ ຕ້ອງ ໄປ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຮັບ
ທຸກ ສິ່ງ ຫລາຍ ຢ່າງ ຂອງ ພວກ ແອວ ເດີ, ພວກ
ປະໂລຫິດ ແລະ ພວກ ທຳມະຈານ, ແລະ ຖືກ ຂ້າ, ແລະ ຖືກ
ປຸກ ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ອີກ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ.
22 ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເປໂຕໄດ້ຈັບພຣະອົງ, ແລະເລີ່ມຕຳນິຕິຕຽນພຣະອົງ,
ໂດຍກ່າວວ່າ, ໄກຈາກພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ:
ອັນນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ.
23 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ເປ
ໂຕ ວ່າ, ຈົ່ງ ຖອຍ ຫລັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊາ ຕານ: ເຈົ້າ
ເປັນ ການ ກະ ທຳ ຜິດ ຕໍ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເພາະ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຊື່ນ ຊົມ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ມະ ນຸດ.
24 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຈະ ມາ
ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ເຂົາ ປະ ຕິ ເສດ ຕົນ ເອງ,
ແລະ ຮັບ ເອົາ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຕິດ
ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
25 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຊ່ວຍ ຊີວິດ
ຂອງ ຕົນ ຈະ ເສຍ ຊີວິດ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່
ຈະ ເສຍ ຊີວິດ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ພົບ
ມັນ.
26 ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ໄດ້ ຫຍັງ ແດ່, ຖ້າ
ຫາກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ທັງ ໂລກ, ແລະ ເສຍ ຈິດ ວິນ
ຍານ ຂອງ ຕົນ? ຫຼື ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ເອົາ ຫຍັງ ເພື່ອ
ແລກ ກັບ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຕົນ?
27 ເພາະ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ
ລັດສະໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ພ້ອມ ກັບ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ຈາກ ນັ້ນ
ລາວ ຈະ ໃຫ້ ລາງວັນ ທຸກ ຄົນ ຕາມ ວຽກ ງານ
ຂອງ ຕົນ.
28 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ມີ
ບາງ ຄົນ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊີ ວິດ
ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ, ຈົນ ກວ່າ ເຂົາ ຈະ ເຫັນ ບຸດ ມະ
ນຸດ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

ບົດທີ 17

1 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ຫົກ ມື້ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ພາ
ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢ ຮັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ແລະ ນຳ ເຂົາ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ສູງ
ຫ່າງ ໄກ ສອກ ຫຼີກ,
2 ແລະ ໄດ້ ປ່ຽນ ຮູບ ຮ່າງ ຕໍ່ ຫນ້າ ພວກ ເຂົາ: ແລະ
ໃບ ຫນ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ່ອງ ແສງ ເປັນ
ແສງ ຕາ ເວັນ, ແລະ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ເປັນ ສີ ຂາວ ເປັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ.
3 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມັນ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ວ່າ
ໂມເຊ ແລະ ເອ ລີ ອາ ກຳລັງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ.
4 ຈາກ ນັ້ນ ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ
ເຢ ຊູ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ມັນ ເປັນ ການ ດີ ທີ່
ພວກ ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ທີ່ ນີ້: ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຢາກ, ຂໍ
ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ສ້າງ ທໍ ເຕັນ ສາມ ແຫ່ງ ທີ່ ນີ້;
ຫນຶ່ງສຳລັບເຈົ້າ, ແລະຫນຶ່ງສຳລັບໂມເຊ, ແລະຫນຶ່ງສຳລັບ Elias.
5 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຍັງ ກ່າວ ຢູ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ເມກ ທີ່ ສົດ ໃສ ປົກ ຄຸມ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ສຽງ ໜຶ່ງ ອອກ ມາ ຈາກ ເມກ, ຊຶ່ງ ກ່າວ ວ່າ,
ຜູ້ ນີ້ ຄື ພຣະ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ເຮົາ
ພໍ ໃຈ ຫລາຍ; ເຈົ້າຟັງລາວ.
6 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ສາ ວົກ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ກົ້ມ ໜ້າ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ.
7 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ແລະ ຈັບ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ຢ່າ ຢ້ານ.
8 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເງີຍ ໜ້າ ຂຶ້ນ ແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ເຫັນ ຜູ້ ໃດ, ນອກ ຈາກ ພຣະ ເຢ ຊູ ເທົ່າ
ນັ້ນ.
9 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ລົງ ມາ ຈາກ ພູ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ
ຊູ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຢ່າ ບອກ ນິ ມິດ ໃຫ້
ຜູ້ ໃດ ຮູ້, ຈົນ ກວ່າ ບຸດ ມະ ນຸດ ຈະ ເປັນ ຄືນ
ມາ ຈາກ ຕາຍ.
10 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ
ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ
ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ວ່າ Elias ຕ້ອງ ມາ ກ່ອນ?
11 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, Elias ຈະ ມາ ກ່ອນ, ແລະ ຟື້ນ ຟູ ທຸກ ສິ່ງ
ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ.
12 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ, ວ່າ Elias ມາ
ແລ້ວ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ,
ແຕ່ ວ່າ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ພຣະ ອົງ ອັນ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ລະ ບຸ ໄວ້. ບຸດ ມະນຸດ ກໍ
ຈະ ທົນ ທຸກ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ເໝືອນ ກັນ.
13 ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ສາ ວົກ ໄດ້ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ເຖິງ ໂຢ ຮັນ
ບັບ ຕິ ສະ ໂຕ.

14 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ຝູງ ຊົນ, ມີ ຊາຍ
ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ຄຸ ເຂົ່າ ລົງ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ
ເວົ້າ ວ່າ,
15 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຂໍ ຊົງ ໂຜດ ເມດ ຕາ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເພາະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ຂີ້
ຕົວະ, ແລະ ເຈັບ ປວດ: ເພາະ ລາວ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ໄຟ, ແລະ
ມັກ ລົງ ໄປ ໃນ ນໍ້າ.
16 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ນໍາ ລາວ ໄປ ຫາ ສານຸສິດ
ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ ປິ່ນປົວ ລາວ ໄດ້.
17 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ໂອ້ ຄົນ ລຸ້ນ
ທີ່ ບໍ່ ສັດ ຊື່ ແລະ ບໍ່ ສັດ ຊື່, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ຢູ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ ດົນ ປານ ໃດ?
ຂ້ອຍຈະທົນກັບເຈົ້າດົນປານໃດ? ເອົາລາວມາຫາຂ້ອຍ.
18 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຫ້າມ ມານ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກພຣະອົງ:
ແລະເດັກນ້ອຍໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຈາກຊົ່ວໂມງນັ້ນ.
19 ແລ້ວ ພວກ ສາວົກ ກໍ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ
ຕ່າງ ຫາກ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຮົາ
ຂັບ ໄລ່ ພຣະ ອົງ ອອກ ໄປ ບໍ່ ໄດ້?
20 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ເພາະ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື ຂອງ ພວກ ທ່ານ: ເພາະ
ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ຄື ກັບ
ເມັດ ຜັກ ກາດ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພູ ນີ້ ວ່າ,
ຈົ່ງ ເອົາ ຈາກ ບ່ອນ ນີ້ ໄປ ບ່ອນ ອື່ນ;
ແລະມັນຈະເອົາອອກ; ແລະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ຈະ ເປັນ ໄປ
ບໍ່ ໄດ້ ສໍາ ລັບ ທ່ານ .
21 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ສິ່ງ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ໄປ
ແຕ່ ໂດຍ ການ ອະ ທິ ຖານ ແລະ ການ ຖື ສິນ ອົດ
ເຂົ້າ.
22 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ
ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ບຸດ ມະ ນຸດ ຈະ ຖືກ ທໍ ລະ ຍົດ ໄປ
ໃນ ມື ຂອງ ມະ ນຸດ:
23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂ້າ ລາວ, ແລະ ມື້ ທີ ສາມ
ລາວ ຈະ ຖືກ ປຸກ ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ອີກ. ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເສຍ ໃຈ ທີ່ ສຸດ.
24 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ກາເປນາອູມ,
ພວກ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ສ່ວຍ ກໍ ມາ ຫາ ເປໂຕ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ນາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເສຍ ສ່ວຍ ບໍ?
25 ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ແມ່ນ ແລ້ວ. ເມື່ອ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ເຮືອນ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄດ້ ຫ້າມ ລາວ ວ່າ, “ ຊີໂມນ ເອີຍ
ເຈົ້າ ຄິດ ແນວ ໃດ? ກະສັດ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຮັບ
ເອົາ ຮີດຄອງ ປະ ເພນີ ຫຼື ເຄື່ອງ ຂອງ ຂອງ ໃຜ?
ຂອງລູກຂອງຕົນເອງ, ຫຼືຂອງຄົນແປກຫນ້າ?
26 ເປໂຕ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. ພຣະ
ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເດັກ
ນ້ອຍ ເປັນ ອິດ ສະ ຫຼະ.
27 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ
ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຜິດ ຫວັງ, ໄປ ຫາ
ທະ ເລ, ແລະ ໂຍນ ເບັ້ດ, ແລະ ເອົາ ປາ ທີ່ ຂຶ້ນ ມາ
ຄັ້ງ ທໍາ ອິດ; ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປີດ ປາກ ຂອງ
ລາວ, ເຈົ້າ ຈະ ຊອກ ຫາ ເງິນ ອັນ ໜຶ່ງ: ທີ່ ເອົາ,
ແລະ ມອບ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຮົາ ແລະ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 18

1 ໃນ ເວລາ ດຽວ ກັນ ພວກ ສາວົກ ໄດ້ ມາ ຫາ
ພຣະ ເຢຊູ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ໃຜ ເປັນ ຜູ້ ໃຫຍ່ ທີ່
ສຸດ ໃນ ອານາຈັກ ສະຫວັນ?
2 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເອີ້ນ ເດັກ ນ້ອຍ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າ,
3 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ຕາມ ຄວາມ
ຈິງ ວ່າ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ
ໃສ, ແລະ ກາຍ ເປັນ ເດັກ ນ້ອຍ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ.
4 ສະນັ້ນ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຖ່ອມ ຕົວ ເປັນ
ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ນີ້, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ
ໃນ ອານາຈັກ ສະຫວັນ.
5 ແລະ ຜູ້ ໃດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ນັ້ນ
ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເຮົາ.
6 ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ນ້ອຍ ຜູ້
ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ນີ້ ຜິດ, ມັນ
ເປັນ ການ ດີ ກວ່າ ທີ່ ລາວ ມີ ຫີນ ໂມ້ ໜຶ່ງ
ຖືກ ແຂວນ ຄໍ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຈົມ ນໍ້າ ຕາຍ ຢູ່ ໃນ
ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ທະ ເລ.
7 ວິບັດ ແກ່ ໂລກ ເພາະ ການ ກະທໍາ ຜິດ! ເພາະ
ມັນ ຕ້ອງ ມີ ການ ກະທໍາ ຜິດ ມາ; ແຕ່ ວິບັດ ແກ່
ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້ ທີ່ ການ ກະທໍາ ຜິດ ນັ້ນ ເກີດ ຂຶ້ນ!
8 ດັ່ງ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ມື ຫລື ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້
ເຈົ້າ ເຮັດ ຜິດ, ຕັດ ມັນ ອອກ, ແລະ ໂຍນ ມັນ ອອກ
ຈາກ ເຈົ້າ: ມັນ ເປັນ ການ ດີກ ວ່າ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ ວິດ ທີ່ ພຸດ ສະ ງັກ ຫລື ເສຍ ຊີ

ວິດ, ແທນ ທີ່ ຈະ ມີ ສອງ ມື ຫລື ສອງ ຕີນ ທີ່ ຈະ
ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ ນິ ລັນ ດອນ.
9 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ເຈົ້າ,
ຈົ່ງ ຖອນ ມັນ ອອກ, ແລະ ໂຍນ ມັນ ອອກ ຈາກ ເຈົ້າ:
ມັນ ເປັນ ການ ດີກ ວ່າ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ຊີ ວິດ ດ້ວຍ ຕາ ດຽວ, ແທນ ທີ່ ຈະ ມີ ສອງ ຕາ
ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ ນະລົກ.
10 ຈົ່ງ ລະວັງ ໃຫ້ ດີ ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້
ດູ ຖູກ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ນ້ອຍ ເຫລົ່າ ນີ້; ເພາະ
ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ໃນ ສະ ຫວັນ,
ເທວະ ດາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ພັກ
ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສະ
ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.
11 ເພາະ ວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ເພື່ອ
ຊ່ວຍ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ສູນ ເສຍ ໄປ.
12 ເຈົ້າ ຄິດ ແນວ ໃດ? ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຜູ້ ຊາຍ ມີ
ແກະ ຮ້ອຍ ໂຕ, ແລະ ມີ ແກະ ໂຕ ໜຶ່ງ ທີ່ ຫລົງ
ທາງ ໄປ, ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ປ່ອຍ ແກະ ເກົ້າ ສິບ ເກົ້າ
ໂຕ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ ແລະ ຊອກ ຫາ ຝູງ ແກະ ທີ່
ຫລົງ ທາງ ໄປ?
13 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ພົບ ເຫັນ ມັນ, ຕາມ ຄວາມ
ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ລາວ ມີ ຄວາມ
ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຫລາຍ ກວ່າ ແກະ ໂຕ ນັ້ນ,
ຫລາຍກວ່າ ເກົ້າ ສິບ ເກົ້າ ໂຕ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ.
14 ເຖິງ ແມ່ນ ແນວ ນັ້ນ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ ປະ
ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ ຜູ້ ສະ ຖິດ
ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ, ທີ່ ຜູ້ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ
ພວກ ນີ້ ຈະ ຕາຍ.
15 ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ ຖ້າ ອ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ລ່ວງ
ລະເມີດ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ໄປ ບອກ ລາວ ເຖິງ ຄວາມ ຜິດ
ລະຫວ່າງ ເຈົ້າ ກັບ ລາວ ຄົນ ດຽວ: ຖ້າ ລາວ ຈະ
ຟັງ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ.
16 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ທ່ານ ,
ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເອົາ ກັບ ທ່ານ ຫນຶ່ງ ຫຼື ສອງ
ຫຼາຍ , ເພື່ອ ວ່າ ໃນ ປາກ ຂອງ ພະ ຍານ ສອງ
ຫຼື ສາມ ທຸກ ຄໍາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ສ້າງ ຕັ້ງ
ຂຶ້ນ .
17 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ລະ ເລີຍ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ
ພວກ ເຂົາ, ບອກ ມັນ ກັບ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ: ແຕ່
ຖ້າ ຫາກ ລາວ ລະ ເລີຍ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສາດ
ສະ ໜາ ຈັກ, ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ໃນ ຖາ ນະ
ເປັນ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ແລະ ເປັນ ຄົນ ເກັບ ພາ ສີ.
18 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ສິ່ງ
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຜູກ ມັດ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ
ດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ຜູກ ມັດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ: ແລະ
ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ຢູ່ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຖືກ ປົດ ອອກ ໃນ ສະ ຫວັນ.
19 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ສອງ ຄົນ ເຫັນ ດີ ຢູ່ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໃນ ການ ສໍາ ພັດ ສິ່ງ ໃດ ໜຶ່ງ
ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂໍ, ມັນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ເພື່ອ
ພວກ ເຂົາ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.
20 ເພາະ ບ່ອນ ທີ່ ມີ ສອງ ຫຼື ສາມ ຄົນ ມາ
ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ທີ່ ນັ້ນ ເຮົາ
ຢູ່ ໃນ ທ່າມກາງ ພວກ ເຂົາ.
21 ແລ້ວ ເປໂຕ ກໍ ມາ ຫາ ພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
“ພຣະອົງເຈົ້າ ເອີຍ, ອ້າຍ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ບາບ
ຕໍ່ ຂ້ານ້ອຍ ຈັກ ເທື່ອ ແລະ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ອະໄພ
ພຣະອົງ ຈັກເທື່ອ? ຈົນກ່ວາເຈັດເທື່ອ?
22 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ບອກ ທ່ານ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ເຈັດ ເທື່ອ: ແຕ່, ຈົນ
ກ ◌ ວາ ເຈັດ ສິບ ເຈັດ.
23 ສະນັ້ນ ອານາຈັກ ສະຫວັນ ຈຶ່ງ ສົມ ທຽບ ກັບ
ກະສັດ ອົງ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ຈະ ຖື ເອົາ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້
ຂອງ ເພິ່ນ.
24 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເລີ່ມ ຄິດ ໄລ່ ແລ້ວ, ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້
ຖືກ ນໍາ ມາ ຫາ ລາວ, ຊຶ່ງ ເປັນ ໜີ້ ລາວ ສິບ
ພັນ ພອນ ສະ ຫວັນ.
25 ແຕ່ ຍ້ອນ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ຕ້ອງ ຈ່າຍ ເງິນ, ນາຍ
ຂອງ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ລາວ ຖືກ ຂາຍ, ແລະ ພັນ
ລະ ຍາ, ແລະ ລູກໆ ຂອງ ລາວ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ
ຢ່າງ ທີ່ ລາວ ມີ, ແລະ ຕ້ອງ ຈ່າຍ ເງິນ ໃຫ້.
26 ສະນັ້ນ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຈຶ່ງ ກົ້ມ ລົງ ຂາບໄຫວ້ ເພິ່ນ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ ເອີຍ, ຂໍ ຊົງ ໂຜດ ໃຫ້
ຂ້ານ້ອຍ ອົດ ທົນ ກັບ ຂ້ານ້ອຍ ເຖີດ ແລະ ຂ້ານ້ອຍ
ຈະ ຈ່າຍ ໃຫ້ ທ່ານ ທັງ ໝົດ.
27 ແລ້ວ ເຈົ້ານາຍ ຂອງ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ ກໍ ມີ
ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ, ແລະ ປົດ ລາວ, ແລະ ຍົກ ໜີ້
ໃຫ້ ລາວ.
28 ແຕ່ ຄົນ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ອອກ ໄປ
ແລະ ໄດ້ ພົບ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່
ຕິດ ໜີ້ ລາວ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ເງິນ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ວາງ

ມີ ໃສ່ ລາວ, ແລະ ຈັບ ຄໍ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ໜີ້ ໃຫ້ ຂ້ອຍ.
29 ແລະ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ກົ້ມ ລົງ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ອ້ອນ ວອນ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ອົດ ທົນ ກັບ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ຈ່າຍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ທັງ ໝົດ.
30 ແລະ ລາວ ບໍ່ ຍອມ: ແຕ່ ໄດ້ ໄປ ຈັບ ລາວ ເຂົ້າ ຄຸກ, ຈົນ ກວ່າ ລາວ ຈະ ຈ່າຍ ໜີ້.
31 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ລາວ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ເສຍໃຈ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ມາ ບອກ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
32 ແລ້ວ ນາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ເພິ່ນ, ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ, ໂອ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ພໍ່ ໄດ້ ຍົກ ໜີ້ ທັງ ໝົດ ນັ້ນ ໃຫ້ ເຈົ້າ, ເພາະ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ຂ້ອຍ:
33 ເຈົ້າ ຍັງ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ສົງສານ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ເຈົ້າ ຄື ກັນ ກັບ ທີ່ ເຮົາ ສົງສານ ເຈົ້າ ບໍ?
34 ແລະ ນາຍ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຄຽດ ແຄ້ນ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ກັບ ຜູ້ ຖືກ ຂົ່ມ ເຫັງ, ຈົນ ກວ່າ ລາວ ຈະ ຈ່າຍ ເງິນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ເປັນ ມາ ໃຫ້ ລາວ.
35 ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ບິ ດາ ເທິງ ສະ ຫວັນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເຊັ່ນ ກັນ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈາກ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ ບໍ່ ໃຫ້ ອະ ໄພ ທຸກ ຄົນ ຂອງ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 19

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈົບ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ແຂວງ ຄາ ລິ ເລ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຂດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ຢູ ເດ ທາງ ເໜືອ ຈໍ ແດນ;
2 ແລະ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈໍານວນ ຫລວງຫລາຍ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
3 ພວກ ຟາລິຊຽນ ກໍ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ລໍ້ ລວງ ເພິ່ນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ ປະ ຖິ້ມ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ດ້ວຍ ເຫດ ຜົນ ທຸກ ຢ່າງ?
4 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ານ ບໍ, ພຣະ ອົງ ທີ່ ສ້າງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຊາຍ ແລະ ຍິງ,
5 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ເພາະ ເຫດ ນີ້ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ປະ ຖິ້ມ ພໍ່ ແມ່, ແລະ ຈະ ຕິດ ພັນ ກັບ ເມຍ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ສອງ ຄົນ ຈະ ເປັນ ເນື້ອ ໜັງ ອັນ ດຽວ?
6 ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ແມ່ນ ສອງ ຕໍ່ ໄປ, ແຕ່ ເປັນ ເນື້ອ ຫນັງ ດຽວ. ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮ່ວມ ກັນ, ຢ່າ ໃຫ້ ມະ ນຸດ ປະ ທະ ກັນ.
7 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ເປັນ ຫຍັງ ໂມ ເຊ ຈຶ່ງ ສັ່ງ ໃຫ້ ຂຽນ ການ ຢ່າ ຮ້າງ, ແລະ ໃຫ້ ປະ ຖິ້ມ ນາງ ໄປ?
8 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ໂມ ເຊ ເພາະ ຄວາມ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຂອງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ທົນ ທານ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ປະ ຖິ້ມ ເມຍ ຂອງ ພວກ ທ່ານ: ແຕ່ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ບໍ່ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ.
9 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ປະ ເມຍ ຂອງ ຕົນ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ເປັນ ການ ຜິດ ຊາຍ ຍິງ, ແລະ ໄປ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ຄົນ ອື່ນ, ການ ຫລິ້ນ ຊູ້: ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ນາງ ທີ່ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ ກໍ ຈະ ຫລິ້ນ ຊູ້.
10 ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ກໍ ລະ ນີ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ກັບ ເມຍ ຂອງ ຕົນ, ມັນ ບໍ່ ເປັນ ການ ດີ ທີ່ ຈະ ແຕ່ງ ງານ.
11 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ຊາຍ ທັງ ຫມົດ ບໍ່ ສາ ມາດ ໄດ້ ຮັບ ຄໍາ ເວົ້າ ນີ້, ນອກ ຈາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ມັນ ໄດ້ ຮັບ.
12 ເພາະ ມີ ບາງ ເອກ ບາງ ຄົນ, ຊຶ່ງ ເກີດ ມາ ຈາກ ທ້ອງ ແມ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ມີ ບາງ ເອກ ບາງ ຄົນ, ເຊິ່ງ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ເປັນ ມະ ນຸດ: ແລະ ມີ eunuch, ເຊິ່ງ ໄດ້ ຕັ້ງ ຕົນ ເອງ ໃຫ້ ເປັນ Eunuch ສໍາ ລັບ ອາ ນາ ຈັກ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ. ຜູ້ ທີ່ ສາ ມາດ ໄດ້ ຮັບ ມັນ , ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ມັນ .
13 ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ພາ ເດັກ ນ້ອຍ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ: ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ຫ້າມ ພວກ ເຂົາ.

14 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ທົນ ທຸກ
ກັບ ເດັກ ນ້ອຍ , ແລະ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ມາ
ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ : ສຳ ລັບ ການ ດັ່ງ ນັ້ນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ສະ ຫວັນ .
15 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ອອກ
ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ.
16 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ເວົ້າ ກັບ
ລາວ ວ່າ, ພຣະ ອາຈານ ທີ່ ດີ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ເຮັດ ສິ່ງ ໃດ ແດ່, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ?
17 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ
ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ຂ້ອຍ ວ່າ ດີ? ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ດີ ແຕ່ ອັນ
ດຽວ, ນັ້ນ ຄື, ພຣະ ເຈົ້າ: ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຈະ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ ວິດ, ຈົ່ງ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ.
18 ລາວ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ອັນ ໃດ? ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ
ກ່າວ ວ່າ, ຢ່າ ຂ້າ ຄົນ, ຢ່າ ຫລິ້ນ ຊູ້, ຢ່າ ລັກ, ຢ່າ
ເປັນ ພະ ຍານ ບໍ່ ຈິງ,
19 ຈົ່ງ ໃຫ້ ກຽດ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ເຈົ້າ: ແລະ, ເຈົ້າ ຈະ
ຮັກ ເພື່ອນ ບ້ານ ເໝືອນ ຮັກ ຕົນ ເອງ.
20 ຊາຍ ໜຸ່ມ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ສິ່ງ ທັງ
ໝົດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບ ຮັກ ສາ ໄວ້ ຕັ້ງ
ແຕ່ ໄວ ໜຸ່ມ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ຂາດ ຫຍັງ ອີກ?
21 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ
ທ່ານ ຈະ ດີ ເລີດ, ໄປ ຂາຍ ທີ່ ທ່ານ ມີ, ແລະ
ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ທຸກ ຍາກ, ແລະ ທ່ານ ຈະ ມີ ຊັບ
ສົມ ບັດ ໃນ ສະ ຫວັນ: ແລະ ມາ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
22 ແຕ່ ເມື່ອ ຊາຍ ໜຸ່ມ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເວົ້າ ນັ້ນ, ລາວ
ກໍ ກັບ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ, ເພາະ ລາວ ມີ
ຊັບ ສິນ ຫລາຍ.
23 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຮົາ ບອກ ພວກ ທ່ານ ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ ວ່າ, ຄົນ ເສດ ຖີ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ.
24 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກ
ທ່ານ ວ່າ, ມັນ ເປັນ ເລື່ອງ ງ່າຍ ທີ່ ອູດ ຈະ ຜ່ານ
ສາຍ ຕາ ຂອງ ເຂັມ, ກວ່າ ຄົນ ຮັ່ງມີ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
25ເມື່ອ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ ໄດ້ຍິນ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາ ກໍ ປະຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ
ດັ່ງນັ້ນ ໃຜ ຈະ ລອດ ໄດ້?
26 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ນີ້ ເປັນ ໄປ
ບໍ່ ໄດ້; ແຕ່ກັບພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້.
27 ຈາກ ນັ້ນ ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ
ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ທຸກ ຄົນ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ເຈົ້າ;
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະມີຫຍັງແດ່?
28 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ
ເຈົ້າ ທີ່ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ເຮົາ, ໃນ ການ ຟື້ນ ຟູ ເມື່ອ
ບຸດ ມະ ນຸດ ຈະ ນັ່ງ ໃນ ບັນ ລັງ ແຫ່ງ ລັດ
ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເຈົ້າ ຈະ ນັ່ງ ເທິງ
ສິບ ສອງ ບັນ ລັງ, ຕັດ ສິນ ສິບ ສອງ ເຜົ່າ ຂອງ
ພວກ ເຈົ້າ. ອິດສະຣາເອນ.
29 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ປະ ຖິ້ມ ບ້ານ, ຫລື ອ້າຍ ນ້ອງ, ຫລື
ເອື້ອຍ ນ້ອງ, ຫລື ພໍ່, ຫລື ແມ່, ຫລື ພັນ ລະ ຍາ, ຫລື ລູກ, ຫລື
ແຜ່ນ ດິນ, ເພາະ ຊື່ ຂອງ ເຮົາ, ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເປັນ
ຮ້ອຍ ເທົ່າ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຊີ ວິດ ອັນ ເປັນ ນິດ.
30 ແຕ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ອັນ ດັບ ຕົ້ນ ຈະ
ເປັນ ຜູ້ ສຸດ ທ້າຍ; ແລະສຸດທ້າຍຈະເປັນຄັ້ງທຳອິດ.

ບົດທີ 20

1 ເພາະ ວ່າ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ເປັນ ຄື ກັບ
ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ, ຊຶ່ງ ອອກ ແຕ່ ເຊົ້າ
ເພື່ອ ຈ້າງ ຄົນ ງານ ໃນ ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ຕົນ.
2 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ດີ ກັບ ຄົນ ງານ ໃນ
ມື້ ໜຶ່ງ ເງິນ, ລາວ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ
ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ລາວ.
3 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ປະມານ ຊົ່ວ ໂມງ
ທີ ສາມ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ຄົນ ອື່ນໆ ຢືນ ຢູ່ ໃນ
ຕະຫຼາດ.
4 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ; ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄປ ໃນ ສວນ
ອະ ງຸ່ນ ເຊັ່ນ ກັນ, ແລະ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຖືກ
ຕ້ອງ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ.
5 ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ ໃນ ປະມານ ໂມງ ທີ
ຫົກ ແລະ ເກົ້າ, ແລະ ກໍ ໄດ້ ເຮັດ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ.
6 ແລະ ປະມານ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ສິບ ເອັດ ລາວ ໄດ້
ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄົນ ອື່ນໆ ທີ່ ຢືນ
ຢູ່ ທີ່ ບໍ່ ເປັນ ທາງ ການ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ໝົດ ມື້?
7 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ເພາະ ວ່າ ບໍ່ ມີ
ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຈ້າງ ພວກ ເຮົາ. ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ

ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ໄປ ໃນ ສວນ ອະ ງຸ່ນ ເຊັ່ນ
ດຽວ ກັນ; ແລະອັນໃດອັນໃດຖືກຕ້ອງ, ອັນນັ້ນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.
8 ດັ່ງ ນັ້ນ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ
ອະ ງຸ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ດູ ແລ ຂອງ ຕົນ, ຈົ່ງ
ໂທ ຫາ ຄົນ ງານ, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈ້າງ, ເລີ່ມ ແຕ່
ຄົນ ສຸດ ທ້າຍ ຈົນ ເຖິງ ຄົນ ທໍາ ອິດ.
9 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຈ້າງ
ໃນ ເວລາ ປະມານ ໂມງ ທີ ສິບ ເອັດ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ໜຶ່ງ ຫລຽນ.
10 ແຕ່ ເມື່ອ ໄດ້ ມາ ຄັ້ງ ທໍາ ອິດ, ພວກ ເຂົາ ຄິດ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເພີ່ມ ເຕີມ; ແລະ ເຂົາ
ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ໜຶ່ງ ເງິນ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ
ທຸກ ຄົນ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາ ກໍ ຈົ່ມ ຕໍ່ ຄົນ ດີ ຂອງ ເຮືອນ,
12 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ສິ່ງ ທີ່ ສຸດ ທ້າຍ ໄດ້ ເຮັດ ແຕ່
ໜຶ່ງ ຊົ່ວ ໂມງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ແບກ
ຫາບ ພາ ລະ ແລະ ຄວາມ ຮ້ອນ ຂອງ ມື້.
13 ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ເພື່ອນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ບໍ່ ຜິດ: ເຈົ້າ
ບໍ່ ເຫັນ ດີ ກັບ ຂ້ອຍ ເພື່ອ ເງິນ ໜຶ່ງ ຫລຽນ ບໍ?
14 ຈົ່ງ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ເປັນ, ແລະ ໄປ ຕາມ ທາງ
ຂອງ ເຈົ້າ: ເຮົາ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ສຸດ ທ້າຍ ນີ້,
ແມ່ນ ແຕ່ ກັບ ເຈົ້າ.
15 ມັນ ບໍ່ ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ຫມາຍ ສໍາ ລັບ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ເປັນ ຂອງ ຕົນ ເອງ ? ຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວບໍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍດີ?
16 ດັ່ງ ນັ້ນ ຄົນ ສຸດ ທ້າຍ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທໍາ ອິດ,
ແລະ ສຸດ ທ້າຍ: ສໍາ ລັບ ຈໍາ ນວນ ຫຼາຍ ໄດ້ ຖືກ
ເອີ້ນ, ແຕ່ ມີ ຈໍາ ນວນ ຫນ້ອຍ ຖືກ ເລືອກ.
17 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ ເຢ ຣູ
ຊາ ເລັມ ໄດ້ ພາ ສາ ນຸ ສິດ ສິບ ສອງ ຄົນ
ອອກ ຈາກ ທາງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
18 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ; ແລະ
ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຖືກ ທໍລະຍົດ ຕໍ່ ພວກ ປະໂລຫິດ
ແລະ ພວກ ທໍາມະຈານ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ກ່າວ
ໂທດ ລາວ ເຖິງ ຕາຍ,
19 ແລະ ຈະ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ
ເພື່ອ ເຍາະ ເຍີ້ຍ, ແລະ ຂູດ ຮີດ, ແລະ ຄຶງ ລາວ ໄວ້ ທີ່
ໄມ້ ກາງ ແຂນ: ແລະ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ລາວ ຈະ ຟື້ນ
ຄືນ ມາ.
20 ແລ້ວ ແມ່ ຂອງ ລູກໆ ຂອງ ເຊເບດີ ກັບ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ນາງ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ຂາບ ໄຫວ້ ເພິ່ນ,
ແລະ ປາດ ຖະ ໜາ ສິ່ງ ໃດ ໜຶ່ງ ຂອງ ເພິ່ນ.
21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢາກ
ໄດ້ ຫຍັງ? ນາງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຂໍ ໃຫ້ ລູກ
ຊາຍ ສອງ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ນັ່ງ, ຜູ້ ໜຶ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ
ຂວາ ມື ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຊ້າຍ,
ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ເຈົ້າ.
22 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ບໍ່
ຮູ້ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຖາມ ຫຍັງ. ເຈົ້າ ສາມາດ
ດື່ມ ຈອກ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ດື່ມ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິສະມາ
ດ້ວຍ ການ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ທີ່ ເຮົາ ຮັບ ບັບຕິສະມາ
ໄດ້ ບໍ? ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຮົາ
ສາ ມາດ.
23 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ
ຈະ ດື່ມ ຈອກ ຂອງ ເຮົາ ແທ້ໆ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິ
ສະມາ ດ້ວຍ ການ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້
ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ: ແຕ່ ການ ນັ່ງ ທາງ ຂວາ ມື
ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຊ້າຍ ຂອງ ເຮົາ, ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງ ເຮົາ
ທີ່ ຈະ ໃຫ້, ແຕ່ ມັນ ຈະ ເປັນ. ມອບ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ເພື່ອ ຜູ້ ທີ່ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ກະ ກຽມ ຂອງ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
24 ແລະ ເມື່ອ ທັງ ສິບ ຄົນ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ
ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຕໍ່ ສອງ ອ້າຍ ນ້ອງ.
25 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ຜູ້
ຊາຍ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃຊ້ ສິດ ອໍາ ນາດ
ເຫນືອ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ມີ ອໍາ ນາດ ທີ່
ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃຊ້ ສິດ ທິ ຂອງ ເຂົາ.
26 ແຕ່ ມັນ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກ ເຈົ້າ: ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເປັນ ໃຫຍ່
ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ, ໃຫ້ ເຂົາ ເປັນ ປະ ຕິ
ບັດ ຂອງ ທ່ານ;
27 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເປັນ ຫົວ ໜ້າ
ໃນ ພວກ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ຜູ້ ນັ້ນ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ
ເຈົ້າ:
28 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ບຸດ ມະ ນຸດ ບໍ່ ໄດ້ ສະ ເດັດ
ມາ ເພື່ອ ຈະ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ແຕ່
ເພື່ອ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ, ແລະ ເພື່ອ

ໃຫ້ ຊີ ວິດ ຂອງ ຄົນ ເປັນ ຄ່າ ໄຖ່ ຂອງ ຫລາຍ
ຄົນ.
29 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເມືອງ
ເຢລີ ໂກ, ຝູງ ຊົນ ກໍ ຕາມ ເພິ່ນ ໄປ.
30 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ຕາ ບອດ ສອງ ຄົນ ທີ່ ນັ່ງ
ຢູ່ ຂ້າງ ທາງ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພຣະ
ເຢ ຊູ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ, ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ ມາ, ກ່າວ ວ່າ,
ພຣະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ
ວິດ, ພຣະ ອົງ ຊົງ ໂຜດ ເມດ ຕາ ພວກ ເຮົາ.
31 ແລະ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ຫ້າມ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສະ ຫງົບ, ແຕ່
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ, ພຣະ ອົງ
ເຈົ້າ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
32 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ , ແລະ ເອີ້ນ
ພວກ ເຂົາ , ແລະ ກ່າວ ວ່າ , ພວກ ທ່ານ ຈະ ເປັນ
ແນວ ໃດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ?
33 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ
ເປີດ.
34 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຈຶ່ງ ມີ ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ
ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ຈັບບາຍ ຕາ ຂອງ ພວກເຂົາ, ແລະ
ໃນ ທັນໃດ ນັ້ນ ສາຍຕາ ຂອງ ພວກເຂົາ ກໍ ເຫັນ ຮຸ່ງ,
ແລະ ພວກເຂົາ ກໍ ຕິດຕາມ ພຣະອົງ ໄປ.

ບົດທີ 21

1 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຫຍັບ ເຂົ້າ ມາ ໃກ້ ກັບ
ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ມາ ຮອດ ເມືອງ ເບັດ ເຟັກ, ເຖິງ
ພູ ໝາກ ກອກ ເທດ, ແລ້ວ ກໍ ສົ່ງ ສາ ນຸ ສິດ
ສອງ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ໄປ,
2 ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ
ຕໍ່ ຕ້ານ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ທັນ ທີ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ພົບ
ກັບ ກົ້ນ ທີ່ ຜູກ ມັດ, ແລະ ລໍ ນ້ອຍ ຢູ່ ກັບ ນາງ:
ຈົ່ງ ປ່ອຍ ມັນ, ແລະ ເອົາ ມັນ ມາ ຫາ ເຮົາ.
3 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ເວົ້າ ວ່າ ຄວນ ກັບ ເຈົ້າ,
ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ການ
ພວກ ເຂົາ; ແລະທັນທີທີ່ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກເຂົາ.
4 ທັງ ຫມົດ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ຈະ ສໍາ ເລັດ
ຕາມ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ວ່າ :
5 ຈົ່ງ ບອກ ລູກ ສາວ ຂອງ ຊີໂອນ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ກະສັດ ຂອງ ເຈົ້າ ສະ ເດັດ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ອ່ອນ ໂຍນ,
ແລະ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ກົ້ນ, ແລະ ລູກ ເລົາ ທີ່ ເປັນ ລູກ
ຂອງ ລາ.
6 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ໄດ້ ໄປ, ແລະ ເຮັດ ຕາມ ທີ່
ພຣະ ເຢ ຊູ ບັນ ຊາ ພວກ ເຂົາ,
7 ແລະ ໄດ້ ນໍາ ລາ, ແລະ ລູກ ສໍາ ລັບ, ແລະ ເອົາ
ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັ້ງ
ໃຫ້ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ.
8 ແລະ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈໍານວນ ຫລວງຫລາຍ ໄດ້ ແຜ່
ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ທາງ;
ຄົນອື່ນຕັດງ່າຈາກຕົ້ນໄມ້, ແລະເຟືອງມັນຢູ່ໃນທາງ.
9 ແລະ ຝູງ ຊົນ ທີ່ ໄປ ກ່ອນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຕິດ ຕາມ,
ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ກ່າວ ວ່າ, ໂຮຊັນນາ ເຖິງ ພຣະ ບຸດ
ຂອງ ດາ ວິດ: ຜູ້ ທີ່ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ; Hosanna ໃນ
ທີ່ ສູງ ທີ່ ສຸດ.
10 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ,
ເມືອງ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ?
11 ແລະ ຝູງ ຊົນ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ເຢ
ຊູ ສາດ ສະ ດາ ຂອງ ນາ ຊາ ເຣັດ ຂອງ ຄາ ລີ
ເລ.
12 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ທັງ ຫມົດ ທີ່
ຂາຍ ແລະ ຊື້ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ອອກ, ແລະ ໄດ້
ລົ້ມ ໂຕະ ຂອງ ຜູ້ ແລກ ເງິນ, ແລະ ບ່ອນ ນັ່ງ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຂາຍ ນົກ ເຂົາ.
13 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄໍາ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ,
ເຮືອນ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ເຮືອນ ແຫ່ງ
ການ ອະ ທິ ຖານ; ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້
ມັນ ເປັນ ບ່ອນ ຂອງ ໂຈນ.
14 ແລະ ຄົນ ຕາ ບອດ ແລະ ຄົນ ງ່ອຍ ໄດ້ ມາ ຫາ
ລາວ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ; ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາ.
15 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ທໍາ ມະ
ຈານ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ດີ ເລີດ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ,
ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ໂຮຊັນນາ ເຖິງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ;
ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ພໍ ໃຈ ເຈັບ ປວດ ,
16 ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສິ່ງ ທີ່
ພວກ ນີ້ ເວົ້າ ບໍ? ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ; ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍອ່ານບໍ,
ເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນຈາກປາກຂອງເດັກນ້ອຍແລະລູກດູດນົມ?

17 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເມືອງ
ໄປ ຫາ ເມືອງ ເບັດ ທາ ນີ; ແລະລາວພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
18 ບັດ ນີ້ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ ເມື່ອ ລາວ ກັບ ຄືນ ໄປ
ໃນ ເມືອງ, ລາວ ຫິວ ເຂົ້າ.
19 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ຕົ້ນ ເດື່ອ ຢູ່ ທາງ ນັ້ນ,
ລາວ ກໍ ມາ ຫາ ມັນ, ແລະ ບໍ່ ພົບ ຫຍັງ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ,
ມີ ແຕ່ ໃບ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ມັນ ວ່າ, ຢ່າ
ໃຫ້ ໝາກ ເດື່ອ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໄປ ນີ້
ຕະ ຫຼອດ ໄປ. ແລະ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ ຕົ້ນ ເດື່ອ ໄດ້
ຫ່ຽວ ແຫ້ງ ໄປ.
20 ເມື່ອ ພວກ ສາວົກ ເຫັນ ມັນ ກໍ ອັດສະຈັນ ໃຈ ວ່າ,
‘ຕົ້ນ ເດື່ອ ກໍ ຫ່ຽວແຫ້ງ ໄປ ບໍ່ ດົນ!
21 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ບອກ ພວກ ທ່ານ
ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ບໍ່
ສົງ ໄສ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ເຮັດ ສິ່ງ
ນີ້ ກັບ ຕົ້ນ ເດື່ອ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ
ທ່ານ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພູ ນີ້ ວ່າ, ຈົ່ງ ເອົາ ອອກ ໄປ. ,
ແລະ ເຈົ້າຖືກໂຍນລົງທະເລ; ມັນຈະຖືກເຮັດ.
22 ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ, ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່
ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ໃນ ການ ອະ ທິ ຖານ, ເຊື່ອ, ເຈົ້າ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ.
23 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ, ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ປະ
ຊາ ຊົນ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່
ພຣະ ອົງ ກຳ ລັງ ສັ່ງ ສອນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ
ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໂດຍ ສິດ ອຳນາດ ອັນ ໃດ?
ແລະໃຜໃຫ້ສິດອຳນາດນີ້ແກ່ເຈົ້າ?
24 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ພວກ ທ່ານ ສິ່ງ ໜຶ່ງ ຄື ກັນ,
ຊຶ່ງ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບອກ ພວກ ທ່ານ ດ້ວຍ ສິດ ອຳນາດ
ອັນ ໃດ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້.
25 ການ ຮັບ ບັບເຕມາ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ແມ່ນ ມາ
ຈາກ ໃສ? ຈາກສະຫວັນ, ຫຼືຂອງມະນຸດ? ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ສົນ ເທດ ສົນ ຜົນ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ, ເວົ້າ, ຖ້າ ຫາກ
ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ຈາກ ສະ ຫວັນ; ລາວ
ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຮົາ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່
ເຊື່ອ ລາວ?
26 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ຂອງ
ມະ ນຸດ; ພວກເຮົາຢ້ານປະຊາຊົນ; ສໍາລັບທຸກຄົນຖື John
ເປັນສາດສະດາ.

27 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ພຣະ ເຢ ຊູ , ແລະ ເວົ້າ
ວ່າ : ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ບອກ ໄດ້ . ເຫວີ່ຍ ຕສຸ
ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ທົນ-ຊູ່ງ ເຢີຍ ເປຢ໊າ.
28 ແຕ່ ເຈົ້າ ຄິດ ແນວ ໃດ?
ຜູ້ຊາຍທີ່ແນ່ນອນມີລູກຊາຍສອງຄົນ; ແລະ ເຂົາ ໄດ້ ມາ
ເຖິງ ຜູ້ ທຳ ອິດ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, "ລູກ, ໄປ ເຮັດ ວຽກ
ໃນ ມື້ ນີ້ ໃນ ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
29 ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຍອມ:
ແຕ່ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ກັບ ໃຈ, ແລະ ໄປ.
30 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມາ ຫາ ຜູ້ ທີ ສອງ, ແລະ ກ່າວ
ເຊັ່ນ ກັນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄປ, ທ່ານ:
ແລະບໍ່ໄດ້ໄປ.
31 ພວກ ເຂົາ ສອງ ຄົນ ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ
ປະສົງ ຂອງ ພໍ່ ບໍ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທຳອິດ. ພຣະ
ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ
ແລ້ວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບອກ ທ່ານ ວ່າ, ວ່າ ພວກ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ແລະ ແມ່ ຈ້າງ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕໍ່ ຫນ້າ ພວກ ທ່ານ.
32 ເພາະ ໂຢຮັນ ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ທາງ
ແຫ່ງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ
ພຣະ ອົງ: ແຕ່ ຄົນ ເກັບ ພາສີ ແລະ ພວກ ໂສເພນີ ໄດ້
ເຊື່ອ ພຣະ ອົງ: ແລະ ພວກ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຫັນ ມັນ, ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ຕໍ່ ໄປ, ເພື່ອ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຊື່ອ ພຣະ ອົງ.
33 ຈົ່ງ ຟັງ ຄຳ ອຸປະມາ ອີກ ເລື່ອງ ໜຶ່ງ: ມີ
ເຈົ້າຂອງ ເຮືອນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ປູກ ສວນ ອະງຸ່ນ, ແລະ
ຮົ້ວ ອ້ອມ ຮອບ, ແລະ ຂຸດ ສວນ ອະງຸ່ນ ໃນ ນັ້ນ,
ແລະ ໄດ້ ສ້າງ ຫໍຄອຍ, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ຊາວ ສວນ,
ແລະ ອອກ ໄປ ໃນ ປະເທດ ໄກ.
34 ແລະ ເມື່ອ ເວລາ ຂອງ ໝາກ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ,
ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ຊາວ
ສວນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ຂອງ ມັນ.
35 ແລະ ພວກ ຊາວ ສວນ ໄດ້ ຈັບ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ຕົນ,
ແລະ ຕີ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ຂ້າ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ແກວ່ງ
ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ.
36 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ໃຊ້ ຄົນ ອື່ນ
ໄປ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ທຳ ອິດ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ
ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຄື ກັນ.
37 ແຕ່ ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ການ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄປ ຫາ
ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຄົາ ລົບ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

38 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ຊາວ ສວນ ເຫັນ ລູກ ຊາຍ,
ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ຜູ້ ຮັບ ມໍ ລະ
ດົກ; ມາ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຍຶດເອົາມໍລະດົກຂອງລາວ.
39 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ລາວ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ລາວ
ອອກ ຈາກ ສວນ ອະ ງຸ່ນ, ແລະ ຂ້າ ລາວ.
40 ເມື່ອ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ມາ ເຖິງ, ລາວ ຈະ
ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ ຊາວ ສວນ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ?
41 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ
ທຳລາຍ ຄົນ ຊົ່ວ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຢ່າງ ໂສກ ເສົ້າ, ແລະ
ຈະ ປ່ອຍ ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ແກ່
ຊາວ ສວນ ຄົນ ອື່ນ, ຊຶ່ງ ຈະ ໃຫ້ ເຂົາ ມີ ໝາກ
ຜົນ ຕາມ ລະ ດູ ການ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
42 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຄີຍ ໄດ້ ອ່ານ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ບໍ,
ຫີນ ທີ່ ຜູ້ ກໍ່ ສ້າງ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ, ອັນ ດຽວ
ກັນ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ຫົວ ແຈ: ອັນ ນີ້ ຄື ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ເຮັດ, ແລະ ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ອັດສະຈັນ ໃນ
ສາຍ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ?
43 ສະນັ້ນ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ເຈົ້າ, ແລະ ຖືກ
ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ປະ ຊາ ຊາດ ທີ່ ເກີດ ຜົນ ຂອງ
ມັນ.
44 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ລົ້ມ ເທິງ ກ້ອນ ຫີນ
ນີ້ ຈະ ຖືກ ຫັກ, ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມັນ ຈະ
ລົ້ມ, ມັນ ຈະ ຕຳ ຜູ້ ນັ້ນ ໃຫ້ ເປັນ ຝຸ່ນ.
45 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ຟາ
ຣີ ຊາຍ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ອຸ ປະ ມາ ຂອງ ເພິ່ນ, ພວກ
ເຂົາ ຮູ້ ວ່າ ເພິ່ນ ເວົ້າ ເຖິງ ພວກ ເຂົາ.
46 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ
ວາງ ມື ໃສ່ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ຝູງ
ຊົນ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ອົງ
ເປັນ ສາດ ສະ ດາ.

ບົດທີ 22

1 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ອີກ ດ້ວຍ ຄຳ ອຸປະມາ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
2 ອານາຈັກ ສະຫວັນ ເປັນ ຄື ກັບ ກະສັດ ອົງ ໜຶ່ງ,
ທີ່ ໄດ້ ແຕ່ງງານ ກັບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ.
3 ແລະ ສົ່ງ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ ໄປ ເພື່ອ
ເອີ້ນ ພວກ ທີ່ ຖືກ ສະເໜີ ໄປ ໃນ ງານ ແຕ່ງ ດອງ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມາ.
4 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ
ອື່ນ ອອກ ໄປ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ບອກ ພວກ ທີ່
ຖືກ ປະ ທານ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກະ
ກຽມ ຄ່ ່າ ແລງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ: ງົວ
ແລະ ຝູງ ງົວ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ,
ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ພ້ອມ ແລ້ວ: ມາ ສູ່ ການ
ແຕ່ງ ງານ.
5 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ສະຫວ່າງ
ຂອງ ມັນ, ແລະ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ, ຫນຶ່ງ ໄປ ທີ່
ຟາມ ຂອງ ລາວ, ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ສິນ ຄ້າ
ຂອງ ລາວ:
6 ແລະ ຄົນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ໄດ້ ຈັບ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ອ້ອນວອນ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ດຸ ເດືອດ,
ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ.
7 ແຕ່ ເມື່ອ ກະສັດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ
ຄຽດ ແຄ້ນ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ກອງ ທັບ ອອກ ໄປ,
ແລະ ໄດ້ ທຳລາຍ ພວກ ຄາດ ຕະກຳ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ, ແລະ
ໄດ້ ເຜົາ ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
8 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ລາວ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ຮັບ ໃຊ້
ຂອງ ຕົນ , ການ ແຕ່ງ ງານ ແມ່ນ ກຽມ ພ້ອມ ,
ແຕ່ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ປະ ມູນ ບໍ່ ສົມ
ຄວນ .
9 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄປ ໃນ ທາງ ຫລວງ, ແລະ ຫລາຍ
ເທົ່າ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ພົບ, ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ການ
ແຕ່ງງານ.
10 ດັ່ງ ນັ້ນ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ
ຕາມ ທາງ ຫຼວງ ແລະ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທັງ ໝົດ
ຕາມ ທີ່ ເຂົາ ພົບ, ທັງ ບໍ່ ດີ ແລະ ດີ: ແລະ ງານ
ແຕ່ງ ດອງ ໄດ້ ຈັດ ໃຫ້ ມີ ແຂກ.
11 ແລະ ເມື່ອ ກະສັດ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ເບິ່ງ ແຂກ, ເພິ່ນ
ໄດ້ ເຫັນ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ນຸ່ງ ເສື້ອ
ແຕ່ງງານ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ:
12 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເພື່ອນ, ເຈົ້າ ມາ ທີ່
ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ເສື້ອ ຜ້າ ແຕ່ງ ງານ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
ແລະລາວເວົ້າບໍ່ໄດ້.
13 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ກະສັດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຮັບ
ໃຊ້, ມັດ ເຂົາ ມື ແລະ ຕີນ, ແລະ ເອົາ ເຂົາ ໄປ, ແລະ
ໂຍນ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ມືດ ພາຍ ນອກ; ຈະ
ມີ ການ ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ກັດ ແຂ້ວ.

14 ເພາະ ຫລາຍ ຄົນ ຖືກ ເອີ້ນ, ແຕ່ ມີ ໜ້ອຍ ຄົນ
ທີ່ ຖືກ ເລືອກ.
15 ແລ້ວ ພວກ ຟາລີຊຽນ ກໍ ໄປ ປຶກສາ ຫາ ວິທີ
ທີ່ ຈະ ມັດ ລາວ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ.
16 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ພຣະ ອາ ຈານ, ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ
ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ສອນ ວິ ທີ ທາງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ, ທັງ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ,
ເພາະ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ຄົນ ໃດ.
17 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ບອກ ພວກ ເຮົາ ວ່າ, ເຈົ້າ ຄິດ ແນວ ໃດ?
ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ຫມາຍ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ບັນ
ຊີ ໃຫ້ ຊີ ຊາ, ຫຼື ບໍ່?
18 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ , ແລະ ກ່າວ ວ່າ , ທ່ານ ເປັນ ຫຍັງ
ພວກ ທ່ານ ລໍ້ ລວງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫນ້າ ຊື່ ໃຈ
ຄົດ ?
19 ຈົ່ງ ສະ ແດງ ເງິນ ບັນ ດາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ເງິນ ມາ ໃຫ້ ລາວ.
20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ຮູບ ພາບ ແລະ ຄຳ ບັນ ຍາຍ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ?
21 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຂອງ Caesar. ແລ້ວ
ພຣະອົງ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ສະນັ້ນ ຈົ່ງ
ມອບ ສິ່ງ ຂອງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ຊີ ຊາ ໃຫ້ ແກ່
ຊີ ຊາ; ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
22 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້
ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ອອກ ໄປ.
23 ໃນ ວັນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ຊາດູເຊອັນ ໄດ້ ມາ
ຫາ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ບໍ່ ມີ ການ ຟື້ນ ຄືນ ມາ
ຈາກ ຕາຍ, ແລະ ຖາມ ເພິ່ນ ວ່າ,
24 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ໂມ ເຊ ໄດ້ ກ່າວ
ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ ຕາຍ ໄປ, ບໍ່ ມີ ລູກ, ນ້ອງ
ຊາຍ ຂອງ ລາວ ຈະ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ເມຍ ຂອງ ຕົນ,
ແລະ ຍົກ ເຊື້ອ ສາຍ ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຕົນ.
25 ບັດ ນີ້ ມີ ອ້າຍ ນ້ອງ ເຈັດ ຄົນ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ເຮົາ: ແລະ ຄົນ ທຳ ອິດ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ
ກັບ ເມຍ ແລ້ວ, ໄດ້ ຕາຍ ໄປ, ແລະ ບໍ່ ມີ ບັນ ຫາ,
ໄດ້ ປະ ເມຍ ຂອງ ລາວ ໄປ ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ລາວ:
26 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ຄັ້ງ ທີ ສອງ , ແລະ ທີ
ສາມ , ເຖິງ ທີ ເຈັດ .
27 ແລະ ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ແມ່ ຍິງ ທັງ ຫມົດ ໄດ້
ເສຍ ຊີ ວິດ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ.
28 ສະນັ້ນ ໃນ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຂອງ ນາງ ຈະ
ເປັນ ເມຍ ຂອງ ໃຜ ໃນ ເຈັດ ຄົນ?
ສໍາລັບພວກເຂົາທັງຫມົດມີຂອງນາງ.
29 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ຜິດ, ບໍ່ ຮູ້ ພຣະ ຄຳ ພີ, ແລະ ອຳ
ນາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
30 ເພາະ ໃນ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ເຂົາ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ
ແຕ່ງ ງານ, ແຕ່ ເປັນ ຄື ກັບ ເທວະ ດາ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ໃນ ສະ ຫວັນ.
31 ແຕ່ ເມື່ອ ສຳ ພັດ ເຖິງ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ
ຂອງ ຄົນ ຕາຍ, ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ານ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
32 ເຮົາ ແມ່ນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ
ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອີ ຊາກ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງ ຢາ ໂຄບ? ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ,
ແຕ່ເປັນຂອງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່.
33 ແລະ ເມື່ອ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້, ພວກ ເຂົາ
ປະ ຫລາດ ໃຈ ໃນ ຄຳ ສອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
34 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ຟາລີຊຽນ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ເພິ່ນ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ຊາດູເຊັຽ ມິດ ງຽບ ຢູ່, ພວກ
ເຂົາ ກໍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
35 ແລ້ວ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເປັນ ທະ
ນາຍ ຄວາມ ໄດ້ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ລໍ້ ລວງ ລາວ, ແລະ
ເວົ້າ ວ່າ,
36 ພຣະ ອາ ຈານ, ຂໍ້ ໃດ ເປັນ ບັນ ຍັດ ອັນ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ໃນ ກົດ ໝາຍ?
37 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ ດ້ວຍ
ສຸດ ໃຈ, ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ທ່ານ,
ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ທ່ານ.
38 ນີ້ ເປັນ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ທຳ ອິດ ແລະ ອັນ
ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
39 ແລະ ອັນ ທີ ສອງ ກໍ ຄື ກັນ ກັບ ມັນ, ເຈົ້າ ຈະ
ຮັກ ເພື່ອນ ບ້ານ ຄື ກັນ ກັບ ຕົວ ເອງ.
40 ໃນ ພຣະ ບັນ ຍັດ ສອງ ຂໍ້ ນີ້ ບັນ ດາ ກົດ
ໝາຍ ແລະ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ປວງ ຖືກ ແຂວນ ໄວ້.
41 ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ໄດ້ ມາ
ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຖາມ ເຂົາ ເຈົ້າ,

42 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຄິດ ແນວ ໃດ ກັບ ພຣະ ຄຣິດ?
ລາວແມ່ນໃຜ? ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ.
43 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ດາ ວິດ
ໃນ ຈິດ ໃຈ ຈະ ເອີ້ນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
44 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທ່ານ ນັ່ງ ຢູ່ ທາງ
ຂວາ ມື ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົນ ກ ໍ ວາ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ສັດ ຕູ ຂອງ ທ່ານ ທີ່ ຮອງ
ຕີນ ຂອງ ທ່ານ?
45 ຖ້າ ດາວິດ ເອີ້ນ ລາວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ລາວ ເປັນ ລູກ ຂອງ ລາວ ແນວ ໃດ?
46 ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ສາມາດ ຕອບ ລາວ ໄດ້ ຄໍາ
ໜຶ່ງ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຫ້າມ ຜູ້ ໃດ ນັບ ແຕ່ ມື້ ນັ້ນ
ໄປ ຖາມ ລາວ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.

ບົດທີ 23

1 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ກ່າວ ແກ່ ຝູງ ຊົນ ແລະ
ກັບ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ.
2 ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ
ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ບ່ອນ ນັ່ງ ຂອງ ໂມເຊ.
3 ສະນັ້ນ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ສະເໜີ
ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ສັງ ເກດ, ໃຫ້ ສັງເກດ ແລະ ເຮັດ; ແຕ່
ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຮັດ ຕາມ ການ ເຮັດ ວຽກ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ: ສໍາ ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ເວົ້າ, ແລະ ບໍ່.
4 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຜູກ ມັດ ພາ ລະ ອັນ ໜັກ
ໜ່ວງ ແລະ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ທີ່ ຈະ ແບກ ຫາບ, ແລະ
ວາງ ມັນ ໄວ້ ເທິງ ບ່າ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ; ແຕ່ ເຂົາ
ເຈົ້າ ເອງ ຈະ ບໍ່ ຍ້າຍ ເຂົາ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຫນຶ່ງ ຂອງ
ນີ້ວ ມື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
5 ແຕ່ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ
ເພື່ອ ໃຫ້ ມະນຸດ ເຫັນ: ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ຮູບ ຮ່າງ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ກວ້າງ ຂວາງ, ແລະ ຂະຫຍາຍ
ຂອບ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ກວ້າງ ອອກ,
6 ແລະ ຮັກ ຫ້ອງ ສູງ ສຸດ ໃນ ງານ ລ້ຽງ, ແລະ
ບ່ອນ ນັ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ທໍາ ມະ ສາ ລາ,
7 ແລະ ການ ທັກ ທາຍ ໃນ ຕະ ຫຼາດ, ແລະ ທີ່ ຈະ
ຖືກ ເອີ້ນ ຈາກ ຜູ້ ຊາຍ, Rabbi, Rabbi.
8 ແຕ່ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະ ບິ ດາ:
ເພາະ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຄື ພຣະ ອາ ຈານ ຂອງ ເຈົ້າ, ແມ່ນ
ແຕ່ ພຣະ ຄຣິດ; ແລະ ພວກ ທ່ານ ທັງ ຫມົດ ເປັນ
ພີ່ ນ້ອງ ກັນ.
9 ແລະ ຢ່າ ເອີ້ນ ຜູ້ ໃດ ວ່າ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຄື ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ,
ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ.
10 ທັງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ອາ
ຈານ: ສໍາ ລັບ ຜູ້ ຫນຶ່ງ ແມ່ນ ພຣະ ອາ ຈານ ຂອງ
ທ່ານ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ຄຣິດ.
11 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ
ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຈົ້າ.
12 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຍົກ ຕົວ ໃຫ້ ສູງ
ຂຶ້ນ ຈະ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ; ແລະ ຄົນ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ເອງ
ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ.
13 ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປິດ
ອານາຈັກ ສະຫວັນ ຕໍ່ ມະນຸດ: ເພາະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ຕົວ ເອງ, ທັງ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ
ໄປ.
14 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ເຈົ້າ ກິນ ເຮືອນ
ຂອງ ແມ່ ໝ້າຍ, ແລະ ເພາະ ການ ອວດ ອ້ອນ ວອນ
ຍາວ ນານ: ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເສຍ
ຫາຍ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ.
15 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ຂ້າມ
ທະ ເລ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ທໍາ
ມະ ດາ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ,
ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ລູກ ຂອງ ນະ
ລົກ ຫລາຍ ກວ່າ ຕົວ ເອງ ສອງ ເທົ່າ.
16 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ນໍາ ທາງ ຕາ ບອດ,
ຊຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ສາ ບານ
ໂດຍ ພຣະ ວິ ຫານ, ມັນ ບໍ່ ເປັນ ຫຍັງ; ແຕ່ ຜູ້ ໃດ
ຈະ ສາບານ ດ້ວຍ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ວິຫານ ຜູ້ ນັ້ນ
ເປັນ ໜີ້ ສິນ!
17 ພວກ ເຈົ້າ ຄົນ ໂງ່ ແລະ ຕາ ບອດ: ເພາະ ວ່າ
ຈະ ໃຫຍ່ ກວ່າ, ເປັນ ຄໍາ, ຫລື ພຣະ ວິ ຫານ ທີ່ ເຮັດ
ໃຫ້ ຄໍາ ບໍ ລິ ສຸດ?
18 ແລະ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ສາບານ ໂດຍ
ແທ່ນ ບູຊາ, ມັນ ບໍ່ ເປັນ ຫຍັງ; ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ສາບານ ໂດຍ ຂອງ ປະທານ ທີ່ ມີ ຢູ່
ເທິງ ນັ້ນ, ລາວ ກໍ ມີ ຄວາມ ຜິດ.

19 ພວກ ເຈົ້າ ຄົນ ໂງ່ ແລະ ຕາ ບອດ: ເພາະ ວ່າ
ຈະ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ, ຂອງ ປະ ທານ, ຫລື ແທ່ນ ບູ
ຊາ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຂອງ ປະ ທານ ນັ້ນ ບໍ ລິ ສຸດ?
20 ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ສາບານ ໂດຍ ແທ່ນ ບູຊາ,
ສາບານ ໂດຍ ມັນ, ແລະ ໂດຍ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເທິງ ນັ້ນ.
21 ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ສາ ບານ ໂດຍ ພຣະ ວິ
ຫານ, ສາ ບານ ໂດຍ ມັນ, ແລະ ໂດຍ ຜູ້ ທີ່ ອາ ໄສ
ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ.
22 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ສາ ບານ ໂດຍ ສະ ຫວັນ, ສາ
ບານ ໂດຍ ພຣະ ບັນ ລັງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ
ໂດຍ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ໃນ ນັ້ນ.
23 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທຳມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ,
ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈ່າຍ ສ່ວນ ສິບ
ຂອງ mint ແລະ anise ແລະ cummin, ແລະ ໄດ້ ຍົກ
ເວັ້ນ ບັນ ຫາ ທີ່ ມີ ນ ້ ຳ ໜັກ ຂອງ ກົດ
ໝາຍ, ການ ພິ ພາກ ສາ, ຄວາມ ເມດ ຕາ, ແລະ ສັດ
ທາ: ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ທ່ານ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ, ແລະ ບໍ່
ທີ່ ຈະ ປະ ໄວ້ ອີກ ຢ່າງ ຫນຶ່ງ ຍົກ ເລີກ.
24 ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ນຳ ທາງ ຕາ ບອດ, ທີ່ ເມື່ອຍ ລ້າ,
ແລະ ກືນ ອູດ.
25 ວິບັດ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ພວກ ທຳມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ
ຄວາມ ສະ ອາດ ດ້ານ ນອກ ຂອງ ຈອກ ແລະ ແຜ່ນ,
ແຕ່ ພາຍ ໃນ ມັນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ
ແລະ ເກີນ.
26 ເຈົ້າ ຟາລີຊຽນ ຕາບອດ, ຈົ່ງ ຊຳລະ ລ້າງ ສິ່ງ ທີ່
ຢູ່ ພາຍ ໃນ ຈອກ ແລະ ແຜ່ນ ຈານລຶກ ກ່ອນ, ເພື່ອ
ວ່າ ຂ້າງ ນອກ ຂອງ ມັນ ຈະ ສະອາດ ເໝືອນ ກັນ.
27 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທຳມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ
ຄື ກັບ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຂາວ, ຊຶ່ງ
ເບິ່ງ ຄື ຢູ່ ພາຍ ນອກ ທີ່ ສວຍ ງາມ, ແຕ່ ຢູ່
ພາຍ ໃນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ກະດູກ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ, ແລະ
ຄວາມ ເປັນ ມົນ ທິນ ທັງ ໝົດ.
28 ເຖິງ ແມ່ນ ແນວ ນັ້ນ ເຈົ້າ ກໍ ຍັງ ປະກົດ ຢູ່
ພາຍ ນອກ ທີ່ ຊອບ ທຳ ຕໍ່ ມະນຸດ, ແຕ່ ພາຍ ໃນ
ພວກ ເຈົ້າ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ
ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
29 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທຳມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ! ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ສ້າງ
ອຸບ ໂມງ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ ປະດັບ ບ່ອນ ຝັງ
ສົບ ຂອງ ຄົນ ຊອບ ທຳ,
30 ແລະ ຈົ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ
ສະ ໄໝ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ສ່ວນ ຮ່ວມ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ໃນ ເລືອດ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ.
31 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເປັນ ພະຍານ ກັບ ຕົວ ເອງ,
ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່
ໄດ້ ຂ້າ ສາດ ສະ ດາ.
32 ຈົ່ງ ຕື່ມ ໃສ່ ຕາມ ມາດ ຕະ ການ ຂອງ ບັນ
ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ທ່ານ.
33 ພວກ ເຈົ້າ ງູ ເອີຍ, ພວກ ເຈົ້າ ລຸ້ນ ງູ ເອີຍ, ເຈົ້າ
ຈະ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ນະລົກ ໄດ້
ແນວ ໃດ?
34 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຈົ່ງ ສົ່ງ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ
ຄົນ ສະ ຫລາດ, ແລະ ນັກ ຂຽນ ໄປ ຫາ ພວກ ເຈົ້າ:
ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຂ້າ ແລະ ຄຶງ;
ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ບາງ ຄົນ
ໄປ ຕີ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ
ຂົ່ມ ເຫັງ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ເມືອງ ຫາ ເມືອງ.
35 ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເລືອດ ທີ່ ຊອບ
ທຳ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,
ຈາກ ເລືອດ ຂອງ ອາ ເບນ ທີ່ ຊອບ ທຳ ເຖິງ
ເລືອດ ຂອງ ຊາ ກາ ຣີ ອາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ບາ
ຣາ ເຊຍ, ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ລະ ຫວ່າງ ພຣະ ວິ
ຫານ ແລະ ແທ່ນ ບູ ຊາ.
36 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ສິ່ງ ທັງ ໝົດ
ນີ້ ຈະ ເກີດ ກັບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.
37 ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເຈົ້າ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ສາດ
ສະ ດາ, ແລະ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ພວກ ທີ່ ຖືກ
ສົ່ງ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ
ລູກໆ ຂອງ ເຈົ້າ ເລື້ອຍໆ ເທົ່າ ໃດ, ແມ່ນ ແຕ່ ເມື່ອ
ແມ່ ໄກ່ ເກັບ ໄກ່ ຢູ່ ໃຕ້ ປີກ ຂອງ ນາງ, ແລະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ຍອມ!
38 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ ຖືກ ປະ ໄວ້ ໃຫ້
ເຈົ້າ ໂດດ ດ່ຽວ.
39 ເພາະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ
ເຮົາ ນັບ ແຕ່ ນີ້ ໄປ, ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ,
ຜູ້ ທີ່ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ.

ບົດທີ 24

1 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ອອກ ໄປ , ແລະ ອອກ
ຈາກ ພຣະ ວິ ຫານ : ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ສະ ແດງ
ໃຫ້ ເຂົາ ເຫັນ ຕຶກ ອາ ຄານ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ .
2 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ
ບໍ່ ເຫັນ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ບໍ? ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ
ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈະ ບໍ່ ມີ ຫີນ ກ້ອນ ໜຶ່ງ ຢູ່
ທີ່ ນີ້ ອີກ, ທີ່ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຖິ້ມ ລົງ.
3 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ພູ ໝາກ
ກອກ ເທດ, ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ
ອົງ ເປັນ ສ່ວນ ຕົວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ບອກ ພວກ
ເຮົາ ວ່າ, ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເວ ລາ
ໃດ? ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເປັນ ເຄື່ອງ ຫມາຍ ຂອງ ການ
ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຂອງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ
ໂລກ?
4 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ , ຈົ່ງ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້
ໃດ ຫລອກ ລວງ ທ່ານ .
5 ເພາະ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ຄຣິດ;
ແລະຈະຫລອກລວງຈໍານວນຫຼາຍ.
6 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ສົງຄາມ ແລະ ຂ່າວ ລື
ກ່ຽວ ກັບ ການ ສູ້ ຮົບ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່
ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ວຸ້ນ ວາຍ: ເພາະ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້
ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ແຕ່ ທີ່ ສຸດ ຍັງ ບໍ່ ທັນ.
7 ເພາະ ປະ ເທດ ຊາດ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ຕ້ານ ປະ
ເທດ ຊາດ, ແລະ ອາ ນາ ຈັກ ຕໍ່ ຕ້ານ ອາ ນາ ຈັກ:
ແລະ ຈະ ມີ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ, ແລະ ໂຣກ ລະບາດ, ແລະ
ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ, ໃນ ບ່ອນ ຕ່າງໆ.
8 ທັງ ໝົດ ນີ້ ເປັນ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ຄວາມ
ໂສກ ເສົ້າ.
9 ເມື່ອ ນັ້ນ ເຂົາ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຖືກ ຂົ່ມ
ເຫັງ, ແລະ ຈະ ຂ້າ ເຈົ້າ: ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ກຽດ ຊັງ
ຈາກ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ນາມ
ຂອງ ເຮົາ.
10 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ຜິດ ຫວັງ, ແລະ
ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່ ກັນ ແລະ ກັນ, ແລະ ຈະ ກຽດ
ຊັງ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ.
11 ແລະ ສາດ ສະ ດາ ປອມ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ,
ແລະ ຈະ ຫລອກ ລວງ ຫລາຍ ຄົນ.
12 ແລະ ເພາະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈະ ມີ ຫລາຍ ຂຶ້ນ,
ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ເຢັນ ລົງ.
13 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ຜູ້
ນັ້ນ ຈະ ລອດ.
14 ແລະ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ນີ້
ຈະ ຖືກ ປະ ກາດ ໄປ ໃນ ທົ່ວ ໂລກ ເພື່ອ ເປັນ
ພະ ຍານ ແກ່ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ; ແລະ ຈາກ ນັ້ນ
ທີ່ ສຸດ ຈະ ມາ ເຖິງ.
15 ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ໜ້າ ກຽດ
ຊັງ ຂອງ ຄວາມ ເສື່ອມ ໂຊມ, ກ່າວ ໂດຍ ສາດ ສະ
ດາ ດາ ນີ ເອນ, ຢືນ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ສັກ ສິດ, (ຜູ້
ທີ່ ອ່ານ, ໃຫ້ ລາວ ເຂົ້າ ໃຈ:)
16 ແລ້ວ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຢູດາຍ ໜີ ໄປ ໃນ
ພູເຂົາ.
17 ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອນ ບໍ່ ລົງ ມາ
ເອົາ ສິ່ງ ຂອງ ອອກ ຈາກ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ.
18 ທັງ ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ນາ ກັບ ຄືນ
ໄປ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ.
19 ແລະ ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ມີ ລູກ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້
ນົມ ລູກ ໃນ ວັນ ນັ້ນ!
20 ແຕ່ ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ວ່າ ການ ບິນ ຂອງ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ໃນ ລະ ດູ ຫນາວ, ທັງ ໃນ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ:
21 ເພາະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ
ລໍາບາກ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ດັ່ງ ທີ່ ບໍ່ ແມ່ນ ນັບ
ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ໂລກ ມາ ເຖິງ
ເວລາ ນີ້, ບໍ່ ມີ, ຫລື ບໍ່ ເຄີຍ ຈະ ເປັນ ໄປ.
22 ແລະ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ວັນ ເວ ລາ ນັ້ນ ຈະ ສັ້ນ ລົງ,
ບໍ່ ມີ ເນື້ອ ໜັງ ໃດ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ,
ແຕ່ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ຜູ້ ຖືກ ເລືອກ ຕັ້ງ ຈະ ສັ້ນ
ລົງ.
23 ແລ້ວ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ,
ເບິ່ງ ແມ, ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ, ຫລື ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ; ເຊື່ອມັນບໍ່.
24 ເພາະ ຈະ ມີ ພຣະ ຄຣິດ ປອມ, ແລະ ສາດ ສະ
ດາ ປອມ, ແລະ ຈະ ສະ ແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ອັນ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ; ເຖິງປານນັ້ນ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້,
ພວກເຂົາຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ.
25 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ
ກ່ອນ.
26 ດັ່ງ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ທ່ານ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ; ຢ່າອອກໄປ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລາວຢູ່ໃນຫ້ອງລັບ; ເຊື່ອມັນບໍ່.

27 ເພາະ ວ່າ ຟ້າ ຜ່າ ອອກ ມາ ຈາກ ຕາ ເວັນ
ອອກ, ແລະ ສ່ອງ ແສງ ເຖິງ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ; ການ
ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ບຸດ ມະນຸດ ກໍ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ
ນັ້ນ.
28 ເພາະ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຊາກ ສົບ ຢູ່, ນົກ
ອິນ ຊີ ຈະ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
29 ໃນ ທັນ ທີ ຫຼັງ ຈາກ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳ
ບາກ ຂອງ ມື້ ນັ້ນ ດວງ ຕາ ເວັນ ຈະ ມືດ ໄປ,
ແລະ ເດືອນ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ
ມັນ, ແລະ ດວງ ດາວ ຈະ ຕົກ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ແລະ
ອຳ ນາດ ຂອງ ສະ ຫວັນ ຈະ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ:
30 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຂອງ ບຸດ ມະນຸດ ຢູ່
ໃນ ສະຫວັນ ຈະ ປະກົດ: ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ທຸກ ເຜົ່າ
ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ໂສກ ເສົ້າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ເຫັນ ບຸດ ມະນຸດ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເມກ
ແຫ່ງ ສະຫວັນ ດ້ວຍ ອຳນາດ ແລະ ລັດສະໝີ ພາບ ອັນ
ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
31 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ໄປ ດ້ວຍ ສຽງ ແກ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ
ຜູ້ ເລືອກ ຕັ້ງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈາກ ສີ່ ລົມ, ຈາກ
ສະ ຫວັນ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ອີກ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ.
32 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ຮຽນ ຄຳ ອຸປະມາ ກ່ຽວ ກັບ ຕົ້ນ
ເດື່ອ; ເມື່ອ ງ່າ ຂອງ ມັນ ຍັງ ອ່ອນ ແລະ ແຕກ ໃບ,
ເຈົ້າ ກໍ ຮູ້ ວ່າ ລະດູ ຮ້ອນ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ:
33 ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຄື ກັນ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ສິ່ງ
ທັງ ໝົດ ນີ້, ຈົ່ງ ຮູ້ ວ່າ ມັນ ຢູ່ ໃກ້, ແມ່ນ ແຕ່ ຢູ່
ທີ່ ປະ ຕູ.
34 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ,
ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ໄປ, ຈົນ ກວ່າ ສິ່ງ ທັງ
ໝົດ ນີ້ ສຳ ເລັດ.
35 ຟ້າ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຜ່ານ ໄປ, ແຕ່
ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ໄປ.
36 ແຕ່ ວັນ ແລະ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້,
ບໍ່ ແມ່ນ, ບໍ່ ແມ່ນ ເທວະ ດາ ຂອງ ສະ ຫວັນ, ແຕ່
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ ເທົ່າ ນັ້ນ.
37 ແຕ່ ຄື ກັບ ສະ ໄໝ ຂອງ ໂນ ອາ, ການ ສະ
ເດັດ ມາ ຂອງ ບຸດ ມະ ນຸດ ກໍ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
38 ເພາະ ໃນ ວັນ ກ່ອນ ນ້ຳ ຖ້ວມ ພວກ ເຂົາ ຍັງ
ກິນ ແລະ ດື່ມ, ແຕ່ງ ງານ ແລະ ແຕ່ງ ງານ, ຈົນ ກ
◌່ ວາ ມື້ ທີ່ ໂນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫີບ,
39 ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ຈົນ ເຖິງ ນ້ຳ ຖ້ວມ, ແລະ ເອົາ
ພວກ ເຂົາ ໄປ ໝົດ; ການ ສະ ເດັດ ມາ ຂອງ ບຸດ
ມະນຸດ ກໍ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
40 ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສອງຄົນຈະຢູ່ໃນພາກສະຫນາມ; ຫນຶ່ງຈະຖືກເອົາໄປ,
ແລະອີກຄົນຫນຶ່ງປະໄວ້.
41 ມີ ຍິງ ສອງ ຄົນ ຈະ ໄປ ປົ່ນ ຢູ່ ໂຮງ ສີ;
ຫນຶ່ງຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະອີກຄົນຫນຶ່ງປະໄວ້.
42 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເຝົ້າ ລະວັງ: ເພາະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ຊົ່ວ ໂມງ ໃດ.
43 ແຕ່ ຈົ່ງ ຮູ້ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ດີ ຂອງ ເຮືອນ
ຮູ້ ຈັກ ໂມງ ທີ່ ໂຈນ ຈະ ມາ, ລາວ ກໍ ຈະ ເຝົ້າ
ເບິ່ງ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ
ຖືກ ທຳລາຍ.
44 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຕຽມ ພ້ອມ ຄື ກັນ: ເພາະ ໃນ
ຊົ່ວ ໂມງ ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຄິດ ບໍ່ ວ່າ ບຸດ ມະນຸດ
ຈະ ມາ.
45 ແລ້ວ ໃຜ ເປັນ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ ທີ່ ສັດ ຊື່ ແລະ ມີ
ສະຕິ ປັນຍາ, ຜູ້ ທີ່ ນາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ແຕ່ງຕັ້ງ
ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພື່ອ
ຈະ ເອົາ ຊີ້ນ ໃຫ້ ພວກ ເພິ່ນ ຕາມ ລະດູ ການ?
46 ພອນ ແມ່ນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ, ຜູ້ ທີ່ ນາຍ
ຂອງ ລາວ ມາ ເມື່ອ ລາວ ມາ ຈະ ພົບ ເຫັນ
ການ ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
47 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ
ລາວ ຈະ ຕັ້ງ ລາວ ເປັນ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ບັນ ດາ
ສິນ ຄ້າ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ.
48 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຂ້າ ໃຊ້ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຈະ ເວົ້າ
ໃນ ໃຈ ຂອງ ຕົນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຊັກ ຊ້າ ການ ມາ ຂອງ ເຂົາ;
49 ແລະ ຈະ ເລີ່ມ ຕີ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ກິນ ແລະ ດື່ມ ກັບ ຄົນ ເມົາ;
50 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ໃຊ້ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ
ມາ ໃນ ມື້ ທີ່ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເບິ່ງ ສຳ ລັບ ເຂົາ,
ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ່ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ,
51 ແລະ ຈະ ຕັດ ລາວ ອອກ ເປັນ ຕ່ອນໆ, ແລະ ແຕ່ງ
ຕັ້ງ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ສ່ວນ ຂອງ ລາວ ກັບ ຄົນ
ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ: ຈະ ມີ ການ ຮ້ອງ ໄຫ້ ແລະ ກັດ ແຂ້ວ.

ບົດທີ 25

1 ເມື່ອ ນັ້ນ ອານາຈັກ ສະຫວັນ ຈະ ຖືກ ປຽບທຽບ
ກັບ ຍິງ ສາວ ບໍລິສຸດ ສິບ ຄົນ, ຜູ້ ໄດ້ ເອົາ ໂຄມ
ໄຟ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ອອກ ໄປ ພົບ ເຈົ້າ ບ່າວ.
2 ແລະ ຫ້າ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ສະຫລາດ,
ແລະ ຫ້າ ຄົນ ເປັນ ຄົນ ໂງ່.
3 ພວກ ຄົນ ໂງ່ ໄດ້ ເອົາ ໂຄມ ໄຟ ຂອງ ຕົນ, ແລະ
ບໍ່ ເອົາ ນໍ້າມັນ ໄປ ນໍາ.
4 ແຕ່ ຄົນ ມີ ປັນຍາ ໄດ້ ເອົາ ນໍ້າມັນ ໃສ່ ໃນ ເຮືອ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ໂຄມ ໄຟ.
5 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຈົ້າ ບ່າວ ຍັງ ເຊົາ ຢູ່, ພວກ ເຂົາ
ທຸກ ຄົນ ກໍ ນອນ ຫລັບ ໄປ.
6 ແລະ ໃນ ເວລາ ທ່ຽງ ຄືນ ກໍ ມີ ສຽງ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ,
ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ບ່າວ ມາ; ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ.
7 ແລ້ວ ຍິງ ບໍ ລິ ສຸດ ທັງ ປວງ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ,
ແລະ ຕັດ ໂຄມ ໄຟ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
8 ແລະ ຄົນ ໂງ່ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ສະ ຫລາດ, ໃຫ້
ພວກ ເຮົາ ຈາກ ນໍ້າມັນ ຂອງ ເຈົ້າ;
ເພາະໂຄມໄຟຂອງພວກເຮົາໝົດແລ້ວ.
9 ແຕ່ ຄົນ ສະຫລາດ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ແນວ ນັ້ນ;
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ບໍ່ ມີ ພຽງ ພໍ ສໍາ ລັບ ພວກ
ເຮົາ ແລະ ທ່ານ: ແຕ່ ທ່ານ ໄປ ແທນ ທີ່ ຈະ ໄປ
ຫາ ພວກ ທີ່ ຂາຍ, ແລະ ຊື້ ສໍາ ລັບ ຕົວ ທ່ານ ເອງ.
10 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຊື້, ເຈົ້າ ບ່າວ
ກໍ ມາ; ແລະ ພວກ ທີ່ ກຽມ ພ້ອມ ກໍ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ການ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ລາວ: ແລະ ປະ ຕູ ໄດ້ ປິດ.
11 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ຍິງ ບໍ ລິ ສຸດ ຄົນ ອື່ນໆ ກໍ
ມາ ອີກ, ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ, ເປີດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ.
12 ແຕ່ ລາວ ຕອບ ວ່າ, ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ຕາມ ຄວາມ
ຈິງ ວ່າ, ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເຈົ້າ.
13 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເຝົ້າ ລະວັງ, ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້
ຈັກ ມື້ ຫລື ຊົ່ວ ໂມງ ທີ່ ບຸດ ມະນຸດ ສະ ເດັດ ມາ.
14 ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫວັນ ເປັນ ຄື ກັບ ຜູ້
ຊາຍ ທີ່ ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ປະ ເທດ ໄກ, ຜູ້ ທີ່
ເອີ້ນ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ສິນ ຄ້າ
ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ.
15 ແລະ ໃຫ້ ຄົນ ໜຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ມອບ ເງິນ ຫ້າ
ພອນ ສະຫວັນ, ໃຫ້ ອີກ ສອງ ຄົນ, ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ;
ກັບຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ;
ແລະທັນທີໄດ້ເດີນທາງຂອງລາວ.
16 ແລ້ວ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ຫ້າ ພອນ ນັ້ນ ກໍ
ໄປ ຊື້ ຂາຍ ເງິນ ອັນ ດຽວ ກັນ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້
ອີກ ຫ້າ ພອນ ສະຫວັນ.
17 ແລະ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ສອງ ,
ລາວ ຍັງ ໄດ້ ຮັບ ອີກ ສອງ .
18 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ນັ້ນ ໄດ້ ໄປ ຂຸດ ດິນ
ແລະ ເຊື່ອງ ເງິນ ຂອງ ນາຍ ຂອງ ຕົນ.
19 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ ເຈົ້າ ຂອງ
ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ກໍ ມາ, ແລະ ຄິດ ໄລ່ ກັບ
ພວກ ເຂົາ.
20 ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຫ້າ ພອນ
ສະຫວັນ ຈຶ່ງ ມາ ນໍາ ອີກ ຫ້າ ພອນ ສະ ຫວັນ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມອບ
ຫ້າ ພອນ ສະຫວັນ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກໍາ ລັງ ເພີ່ມ ເຕີມ ອີກ ຫ້າ
ພອນ ສະ ຫວັນ.
21 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຮັດ ໄດ້ ດີ, ເຈົ້າ ຂ້າ ໃຊ້ ທີ່ ດີ
ແລະ ສັດ ຊື່: ເຈົ້າ ໄດ້ ຊື່ ສັດ ໃນ ບາງ ສິ່ງ ບາງ
ຢ່າງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້
ປົກ ຄອງ ຫຼາຍ ສິ່ງ ທີ່: ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ສຸກ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ.
22 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ສອງ ພອນ ສະ ຫວັນ ກໍ ມາ
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມອບ
ເງິນ ສອງ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ອີກ ສອງ ພອນ ສະ ຫວັນ
ທີ່ ຢູ່ ຄຽງ ຂ້າງ ພວກ ເຂົາ.
23 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ເຮັດ ໄດ້ ດີ, ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ດີແລະ ຊື່ ສັດ; ເຈົ້າ ໄດ້
ສັດ ຊື່ ຕໍ່ ບາງ ສິ່ງ ບາງ ຢ່າງ, ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ
ເປັນ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ຫລາຍ ສິ່ງ: ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ.
24 ແລ້ວ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ສະ ຫວັນ ອັນ
ດຽວ ນັ້ນ ກໍ ມາ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຮູ້ ພຣະ ອົງ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ຄົນ ແຂງ ກະດ້າງ,
ເກັບ ກ່ຽວ ບ່ອນ ທີ່ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ກ້າ, ແລະ ເກັບ
ເອົາ ບ່ອນ ທີ່ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເຟືອງ.
25 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢ້ານ ກົວ, ແລະ ໄດ້ ໄປ ເຊື່ອງ
ພອນ ສະ ຫວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ:
ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ມີ ທີ່ ນັ້ນ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ.
26 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ
ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຈົ້າ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ

ໂມ ໂທ, ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ບ່ອນ
ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຫວ່ານ, ແລະ ເກັບ ເອົາ
ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຟືອງ.
27 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຄວນ ເອົາ ເງິນ ຂອງ ຂ້ອຍ ໄປ ໃຫ້
ຄົນ ແລກ ປ່ຽນ, ແລະ ເມື່ອ ຂ້ອຍ ມາ ຂ້ອຍ ຄວນ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ເງິນ ຂອງ ຂ້ອຍ ດ້ວຍ ດອກ ເບ້ຍ.
28 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເອົາ ພອນສະຫວັນ ຈາກ ລາວ ໄປ, ແລະ
ມອບ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ມີ ສິບ ພອນ ສະຫວັນ.
29 ເພາະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ມີ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້, ແລະ
ລາວ ຈະ ມີ ຄວາມ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ, ແຕ່ ຈາກ ຜູ້
ທີ່ ບໍ່ ມີ ຈະ ຖືກ ເອົາ ໄປ ເຖິງ ແມ່ນ ແຕ່ ສິ່ງ
ທີ່ ລາວ ມີ.
30 ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້
ຮັບ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ມືດ
ພາຍ ນອກ: ຈະ ມີ ການ ຮ້ອງ ໄຫ້ ແລະ ກັດ ແຂ້ວ.
31 ເມື່ອ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ລັດ
ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ເທວະ ດາ ບໍ
ລິ ສຸດ ທັງ ໝົດ ກັບ ພຣະ ອົງ, ແລ້ວ ພຣະ ອົງ
ຈະ ນັ່ງ ເທິງ ບັນ ລັງ ແຫ່ງ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ
ຂອງ ພຣະ ອົງ:
32 ແລະ ຕໍ່ ຫນ້າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ
ເຕົ້າ ໂຮມ ທັງ ຫມົດ ປະ ຊາ ຊາດ : ແລະ ພຣະ
ອົງ ຈະ ແຍກ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ກັນ , ດັ່ງ
ທີ່ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ ແບ່ງ ຝູງ ແກະ ຂອງ ຕົນ ຈາກ
ແບ້ :
33 ແລະ ລາວ ຈະ ຕັ້ງ ແກະ ໄວ້ ທາງ ຂວາ ມື, ແຕ່
ແບ້ ຢູ່ ທາງ ຊ້າຍ.
34 ແລ້ວ ກະສັດ ຈະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ທາງ
ຂວາ ມື ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ, ຈົ່ງ ມາ, ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້
ຮັບ ພອນ ຈາກ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ສືບ ທອດ ອາ ນາ ຈັກ ທີ່ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້
ພວກ ທ່ານ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ
ຂອງ ໂລກ:
35 ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫິວ, ແລະ ພວກ ທ່ານ
ເອົາ ຊີ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫິວ, ແລະ
ພວກ ທ່ານ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດື່ມ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເປັນ ຄົນ ແປກ ຫນ້າ, ແລະ ທ່ານ ໄດ້ ພາ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເຂົ້າ:
36 ເປືອຍ ກາຍ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ນຸ່ງ ເສື້ອ ໃຫ້ ຂ້ອຍ:
ຂ້ອຍ ເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຢາມ ຂ້ອຍ: ຂ້ອຍ
ຢູ່ ໃນ ຄຸກ, ແລະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ຂ້ອຍ.
37 ເມື່ອ ນັ້ນ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ຈະ ຕອບ ລາວ ວ່າ,
ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ເມື່ອ ໃດ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ
ພຣະ ອົງ ຫິວ ເຂົ້າ, ແລະ ລ້ຽງ ພຣະ ອົງ? ຫຼືຫິວນໍ້າ,
ແລະໃຫ້ເຈົ້າດື່ມບໍ?
38 ເມື່ອ ໃດ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ
ແປກ ໜ້າ ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ? ຫຼື naked, ແລະ
clothed ເຈົ້າ?
39 ຫຼື ເມື່ອ ໃດ ທີ່ ເຫັນ ເຈົ້າ ເຈັບ ປ່ວຍ, ຫລື ຢູ່
ໃນ ຄຸກ, ແລະ ມາ ຫາ ເຈົ້າ?
40 ແລະ ກະສັດ ຈະ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ,
ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ມັນ ກັບ ພີ່ ນ້ອງ
ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ນ້ອຍ ທີ່ ສຸດ ຄົນ
ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ນີ້, ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ມັນ ກັບ ເຮົາ.
41 ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ທາງ ຊ້າຍ ຄື ກັນ, ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ຈາກ ເຮົາ, ພວກ
ເຈົ້າ ໄດ້ ສາບ ແຊ່ງ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ ອັນ ເປັນ ນິດ,
ຕຽມ ໄວ້ ສໍາ ລັບ ມານ ແລະ ທູດ ຂອງ ມັນ:
42 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫິວ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້
ກິນ ຊີ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫິວ, ແລະ
ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດື່ມ:
43 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ແປກ ຫນ້າ, ແລະ ພວກ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ: naked , ແລະ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ນຸ່ງ ຫົ່ມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເຈັບ ປ່ວຍ,
ແລະ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ມາ
ຢ້ຽມ ຢາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
44 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕອບ ລາວ ຄື ກັນ, ໂດຍ
ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້
ເຫັນ ພຣະ ອົງ ຫິວ, ຫລື ຫິວ, ຫລື ຄົນ ແປກ ໜ້າ, ຫລື
ເປືອຍ ເປົ່າ, ຫລື ເຈັບ ປ່ວຍ, ຫລື ຢູ່ ໃນ ຄຸກ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້
ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ແກ່ ພຣະ ອົງ?
45 ແລ້ວ ລາວ ຈະ ຕອບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຕາບ ໃດ ທີ່
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ນ້ອຍ ທີ່ ສຸດ ໃນ
ພວກ ນີ້, ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ຂ້ອຍ.
46 ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈະ ໄປ ສູ່ ການ ລົງ ໂທດ
ອັນ ເປັນ ນິດ, ແຕ່ ຄົນ ຊອບ ທໍາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ
ວິດ ນິ ລັນ ດອນ.

ບົດທີ 26

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ທັງ ໝົດ ນີ້ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ,

2 ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ອີກ ສອງ ມື້ ເປັນ ເທດສະການ ປັດສະຄາ, ແລະ ບຸດ ມະນຸດ ຖືກ ທໍລະຍົດ ເພື່ອ ຈະ ຖືກ ຄຶງ.

3 ຈາກ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ, ແລະ ພວກ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ, ໄປ ທີ່ ວັງ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ, ຜູ້ ມີ ຊື່ ວ່າ ກາ ຢາ ຟາ,

4 ແລະ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ທີ່ ຈະ ເອົາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໂດຍ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ, ແລະ ຂ້າ ພຣະ ອົງ.

5 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ວັນ ບຸນ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຈະ ມີ ຄວາມ ວຸ່ນ ວາຍ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ.

6 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ເບັດທານີ, ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຊີໂມນ ຄົນ ຂີ້ທູດ,

7 ມີ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ ທີ່ ຖື ກ່ອງ ຂີ້ ເຜີ້ງ ອັນ ລ້ຳ ຄ່າ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຖອກ ໃສ່ ຫົວ ຂອງ ເພິ່ນ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເພິ່ນ ນັ່ງ ກິນ ຊີ້ນ.

8 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ, ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ສິ່ງ ເສດ ເຫຼືອ ເພື່ອ ຈຸດ ປະ ສົງ ຫຍັງ?

9 ເພາະ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ ນີ້ ອາດ ຈະ ຖືກ ຂາຍ ເປັນ ຈຳນວນ ຫຼວງ ຫຼາຍ, ແລະ ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ທຸກ ຍາກ.

10 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ເຂົ້າ ໃຈ ໄດ້ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ແມ່ ຍິງ ຫຍຸ້ງ ຍາກ? ເພາະ ນາງ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ງານ ດີ ໃຫ້ ຂ້ອຍ.

11 ເພາະ ເຈົ້າ ມີ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ສະເໝີ; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຈົ້າ ມີ ບໍ່ ສະ ເໝີ ໄປ.

12 ເພາະ ວ່າ ນາງ ໄດ້ ຖອກ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ ນີ້ ໃສ່ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ນາງ ໄດ້ ເຮັດ ເພື່ອ ຝັງ ສົບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

13 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ນີ້ ຈະ ຖືກ ປະ ກາດ ໄປ ທົ່ວ ໂລກ, ກໍ ຈະ ມີ ສິ່ງ ນີ້, ທີ່ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ, ຈະ ຖືກ ບອກ ໄວ້ ເພື່ອ ເປັນ ການ ລະ ນຶກ ເຖິງ ນາງ.

14 ແລ້ວ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ສິບ ສອງ ຄົນ ຊື່ ວ່າ ຢູດາ ອິດສະກາຣີອົດ, ໄດ້ ໄປ ຫາ ພວກ ປະໂຣຫິດ.

15 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ຫຍັງ ໃຫ້ ຂ້ອຍ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ເຈົ້າ? ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ພັນທະ ສັນຍາ ກັບ ເພິ່ນ ດ້ວຍ ເງິນ ສາມສິບ ຕ່ອນ.

16 ແລະ ຈາກ ເວລາ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ສະ ແຫວ ງຫາ ໂອກາດ ທີ່ ຈະ ທໍລະຍົດ ລາວ.

17 ບັດ ນີ້ ໃນ ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ງານ ລ້ຽງ ເຂົ້າຈີ່ ບໍ່ມີ ເຊື້ອ ແປ້ງ ພວກ ສາວົກ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ, ໂດຍ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຈັດ ຕຽມ ປັດສະຄາ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ?

18 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ກັບ ຄົນ ແບບ ນັ້ນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເວລາ ຂອງ ຂ້ອຍ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ; ເຮົາ ຈະ ຮັກສາ ປັດສະຄາ ຢູ່ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ ກັບ ພວກ ສາວົກ.

19 ແລະ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ປັດ ສະ ຄາ.

20 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຕອນ ຄ່ຳ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ ກັບ ພວກ ສິບ ສອງ ຄົນ.

21 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ, ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່ ເຮົາ.

22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໂສກ ເສົ້າ ຫລາຍ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ?

23 ແລະ ລາວ ຕອບ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ຈຸ່ມ ມື ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຖ້ວຍ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

24 ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ໄປ ຕາມ ທີ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ເຖິງ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ບຸດ ມະນຸດ ຖືກ ທໍ ລະ ຍົດ! ມັນ ເປັນ ການ ດີ ສຳ ລັບ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ ມາ.

25 ແລ້ວ ຢູດາ ທີ່ ທໍລະຍົດ ຕໍ່ ພຣະອົງ ກໍ ຕອບ ວ່າ, “ອາຈານ ເອີຍ, ແມ່ນ ຂ້ອຍ ບໍ? ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ.

26 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກຳລັງ ກິນ ຢູ່, ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່, ແລະ ອວຍ ພອນ ມັນ, ແລະ

ຫັກ ມັນ, ແລະ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ສາ ວົກ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
ເອົາ, ກິນ; ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ.
27 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ຈອກ ນັ້ນ ມາ ຂອບ ພຣະ ໄທ,
ແລະ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ດື່ມ ມັນ ທັງ ໝົດ;
28 ເພາະ ນີ້ ຄື ເລືອດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂອງ
ພຣະ ຄຳ ພີ ໃໝ່, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ຫລັ່ງ ອອກ ເພື່ອ
ການ ປົດ ບາບ.
29 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ດື່ມ ໝາກ ອະງຸ່ນ ນີ້ ຕໍ່ ໄປ,
ຈົນ ກ ໍ ວາ ມື້ ນັ້ນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດື່ມ ມັນ
ໃໝ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
30 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ເພງ ສວດ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ພູ ໝາກ ກອກ.
31 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ພວກ ທ່ານ ທັງ ປວງ ຈະ ຜິດ ຫວັງ ຍ້ອນ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຄືນ ນີ້: ເພາະ ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ,
ເຮົາ ຈະ ຂ້າ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ, ແລະ ຝູງ ແກະ ຂອງ
ຝູງ ແກະ ຈະ ຖືກ ກະ ຈັດ ກະຈາຍ ໄປ.
32 ແຕ່ ຫລັງ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄືນ ມາ ອີກ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ກ່ອນ ທ່ານ ໄປ ໃນ ແຂວງ
ຄາ ລີ ເລ.
33 ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຄົນ ທັງ ປວງ
ຈະ ຜິດ ຫວັງ ຍ້ອນ ເຈົ້າ, ແຕ່ ເຮົາ ກໍ ຈະ ບໍ່ ພໍ
ໃຈ.
34 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ, ວ່າ ຄືນ ນີ້, ກ່ອນ ໄກ່
ຂັນ, ເຈົ້າ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສາມ ເທື່ອ.
35 ເປໂຕ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕາຍ ກັບ ທ່ານ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ປະ ຕິ ເສດ ທ່ານ. ສາວົກ ທັງ ປວງ
ກໍ ກ່າວ ເຊັ່ນ ກັນ.
36 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ໄປ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າເຄັດ ເຊ ມາ ເນ,
ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ສາ ວົກ ວ່າ, ຈົ່ງ ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້,
ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ອະ ທິ ຖານ
ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
37 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ພາ ເປໂຕ ແລະ ລູກ ຊາຍ ສອງ ຄົນ
ຂອງ ເຊ ເບ ດີ ໄປ ນຳ, ແລະ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ໂສກ
ເສົ້າ ຫລາຍ ແລະ ໜັກ ໜ່ວງ ຫລາຍ.
38 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ວ່າ, ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂສກ ເສົ້າ
ຫລາຍ, ແມ່ນ ແຕ່ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ: ຈົ່ງ ເຊົາ ຢູ່ ທີ່ ນີ້,
ແລະ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
39 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍ່າງ ໄປ ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ກົ້ມ
ໜ້າ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ໂອ້ ພຣະ ບິ ດາ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນ ໄປ ໄດ້, ຂໍ ໃຫ້
ຈອກ ນີ້ ຜ່ານ ໄປ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເຖິງ ຢ່າງ
ໃດ ກໍ ຕາມ ບໍ່ ແມ່ນ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ຢາກ, ແຕ່
ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ປາດ ຖະ ໜາ.
40 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ຫາ ສາ ນຸ ສິດ,
ແລະ ເຫັນ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ນອນ ຫລັບ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ເປ ໂຕ, ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ເບິ່ງ ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໜຶ່ງ ຊົ່ວ ໂມງ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
41 ຈົ່ງ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ແລະ ອະ ທິ ຖານ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ
ບໍ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ການ ລໍ້ ລວງ: ພຣະ ວິນ ຍານ ທີ່
ແທ້ ຈິງ ແມ່ນ ເຕັມ ໃຈ, ແຕ່ ເນື້ອ ໜັງ ອ່ອນ ແອ.
42 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຈາກ ໄປ ອີກ ເທື່ອ ທີ ສອງ,
ແລະ ອະ ທິ ຖານ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ໂອ້ ພຣະ ບິ ດາ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ຈອກ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້
ຜ່ານ ໄປ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ດື່ມ, ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ
ສຳ ເລັດ.
43 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ
ເຂົາ ເຈົ້າ ນອນ ຫລັບ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ: ສຳ ລັບ ຕາ
ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ຫນັກ ຫນ່ວງ.
44 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ພວກ ເຂົາ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ອອກ
ໄປ ອີກ, ແລະ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ເປັນ ເທື່ອ ທີ ສາມ,
ໂດຍ ກ່າວ ຄຳ ດຽວ ກັນ.
45 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ສະ ເດັດ ມາ ຫາ ສາ
ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຈົ່ງ ນອນ ຢູ່ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ, ແລະ ພັກຜ່ອນ ຂອງ
ເຈົ້າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເວລາ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ, ແລະ ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ທໍ ລະ ຍົດ ໄປ ໃນ
ມື ຂອງ ຄົນ ບາບ.
46 ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ໄປ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ລາວ ຢູ່ ໃນ ມື ທີ່ ທໍ ລະ ຍົດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
47 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຍັງ ເວົ້າ ຢູ່, ເບິ່ງ ແມ,
ຢູດາ, ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ສິບ ສອງ ຄົນ, ໄດ້ ມາ, ແລະ
ມີ ຝູງ ດາບ ແລະ ໄມ້ ຟັນ ກັບ ເພິ່ນ, ຈາກ ພວກ
ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ.

48 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ທີ່ ທໍ ລະ ຍົດ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ສັນ ຍານ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຈູບ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຄື ກັນ: ຖື ລາວ ໃຫ້ ແໜ້ນ.
49 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, "ສະບາຍດີ, ອາຈານ; ແລະ kissed ເຂົາ.
50 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເພື່ອນ, ເຈົ້າ ມາ ໃສ? ແລ້ວ ພວກເຂົາ ກໍ ມາ ວາງ ມື ໃສ່ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ແລະ ຈັບ ພຣະອົງ.
51 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຢຽດ ມື ອອກ, ແລະ ດຶງ ດາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຕີ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ ຕີ ຫູ ຂອງ ເພິ່ນ.
52 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເອົາ ດາບ ຂອງ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ມາ ໃສ່ ບ່ອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອີກ, ເພາະ ວ່າ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຖື ດາບ ຈະ ຕາຍ ດ້ວຍ ດາບ.
53 ເຈົ້າ ຄິດ ບໍ ວ່າ ຕອນ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ຫາ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ, ແລະ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫຼາຍ ກ ◌ ວາ ສິບ ສອງ ຝູງ ເທວະ ດາ?
54 ແຕ່ ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ຄໍາ ພີ ຈະ ສໍາ ເລັດ ໄດ້ ແນວ ໃດ, ທີ່ ມັນ ຕ້ອງ ເປັນ ດັ່ງ ນັ້ນ?
55 ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ຝູງ ຊົນ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ອອກ ມາ ຕ້ານ ກັບ ໂຈນ ດ້ວຍ ດາບ ແລະ ໄມ້ຄ້ອນ ເພື່ອ ຈະ ເອົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ ໃນ ການ ສັ່ງ ສອນ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ທຸກ ມື້, ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຈັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
56 ແຕ່ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ຄໍາ ພີ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ຈະ ສໍາ ເລັດ. ແລ້ວ ພວກ ສາວົກ ທັງ ປວງ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ພະອົງ ແລະ ໜີ ໄປ.
57 ແລະ ພວກ ທີ່ ໄດ້ ຈັບ ກຸມ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ພາ ພຣະ ອົງ ໄປ ຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ໃຫຍ່ ກາ ຢາ ຟາ, ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ແລະ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
58 ແຕ່ ເປ ໂຕ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ ໄປ ໄກ ໄປ ຫາ ວັງ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ, ແລະ ນັ່ງ ກັບ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້, ເພື່ອ ຈະ ເບິ່ງ ທີ່ ສຸດ.
59 ບັດ ນີ້ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ສະພາ ທັງ ໝົດ, ໄດ້ ຊອກ ຫາ ພະຍານ ບໍ່ ຈິງ ຕໍ່ ພຣະ ເຢ ຊູ, ເພື່ອ ຈະ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ;
60 ແຕ່ ບໍ່ ພົບ ເຫັນ ເລີຍ: ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ມີ ພະ ຍານ ບໍ່ ຈິງ ຫລາຍ ຄົນ ມາ, ແຕ່ ບໍ່ ພົບ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ ເລີຍ. ໃນ ທີ່ ສຸດ ມີ ພະ ຍານ ບໍ່ ຈິງ ສອງ ໄດ້ ມາ ເຖິງ,
61 ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ເພື່ອນ ຜູ້ ນີ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສາ ມາດ ທີ່ ຈະ ທໍາ ລາຍ ພຣະ ວິ ຫານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ສ້າງ ມັນ ໃນ ສາມ ມື້.
62 ແລະ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ບໍ່ ຕອບ ຫຍັງ? ພະຍານເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
63 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮັກ ສາ ສັນ ຕິ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແລະ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ໃຫ້ ທ່ານ ໂດຍ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ, ວ່າ ທ່ານ ບອກ ພວກ ເຮົາ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
64 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຕໍ່ ໄປ ນີ້ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ບຸດ ມະ ນຸດ ນັ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ ມື ແຫ່ງ ອໍາ ນາດ, ແລະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເມກ ຂອງ ສະ ຫວັນ.
65 ແລ້ວ ປະ ໂລ ຫິດ ກໍ ເຊິ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ; ພວກເຮົາຕ້ອງການພະຍານຫຍັງຕື່ມອີກ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ຄໍາ ໝິ່ນ ປະໝາດ ຂອງ ລາວ ແລ້ວ.
66 ເຈົ້າ ຄິດ ແນວ ໃດ? ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, "ລາວ ມີ ຄວາມ ຜິດ ໃນ ການ ຕາຍ.
67 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖົ່ມ ນໍ້າລາຍ ໃສ່ ໜ້າ ຂອງ ລາວ, ແລະ ທຸບ ຕີ ລາວ; ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ຕີ ລາວ ດ້ວຍ ຝາ ມື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ,
68 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ທໍານາຍ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ອົງ ແມ່ນ ໃຜ ທີ່ ຕີ ເຈົ້າ?
69 ບັດ ນີ້ ເປໂຕ ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່ ນອກ ວັງ: ແລະ ຍິງສາວ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຢຊູ ແຫ່ງ ຄາ ລີ ເລ ຄືກັນ.
70 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ , ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ .
71 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ອອກ ໄປ ໃນ ລະບຽງ ແລ້ວ, ຜູ້ຍິງ ໃຊ້ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ກໍ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ

ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ວ່າ, ເພື່ອນ ຄົນ ນີ້ ກໍ ຢູ່ ກັບ
ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ.
72 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ
ດ້ວຍ ຄໍາ ສາ ບານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ຜູ້
ຊາຍ.
73 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ບໍ່ ດົນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢືນ
ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ
ເປ ໂຕ, ແນ່ ນອນ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ
ພວກ ເຂົາ ຄື ກັນ; ສໍາລັບຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ bewrayeth ເຈົ້າ.
74 ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ສາບ ແຊ່ງ ແລະ ສາບານ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ຂ້ອຍ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ.
ແລະທັນທີທັນໃດລູກເຮືອ cock.
75 ແລະ ເປ ໂຕ ຈື່ ຈໍາ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຢ
ຊູ, ທີ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ກ່ອນ ໄກ່ ຂັນ, ເຈົ້າ
ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສາມ ເທື່ອ.
ແລະລາວອອກໄປ, ແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົມຂື່ນ.

ບົດທີ 27

1 ເມື່ອ ຮຸ່ງ ເຊົ້າ ມາ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຜູ້
ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື
ຕໍ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໃຫ້ ປະ ຫານ ພຣະ ອົງ:
2 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມັດ ລາວ ແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ພາ ລາວ ໄປ, ແລະ ສົ່ງ ລາວ ໄປ ໃຫ້
ເຈົ້າ ເມືອງ ຂອງ ປູ ຕິ ອາ ປີລາດ.
3 ແລ້ວ ຢູດາ ຊຶ່ງ ໄດ້ ທໍລະຍົດ ຕໍ່ ລາວ, ເມື່ອ ລາວ
ເຫັນ ວ່າ ລາວ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ, ໄດ້ ກັບ ໃຈ, ແລະ ໄດ້
ເອົາ ເງິນ ສາມ ສິບ ຕ່ອນ ມາ ໃຫ້ ພວກ ປະ ໂລ
ຫິດ ແລະ ພວກ ເຖົ້າ ແກ່ ອີກ,
4 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ບາບ ໃນ
ການ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່ ເລືອດ
ທີ່ ບໍ ລິ ສຸດ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ
ແມ່ນ ຫຍັງ ກັບ ພວກ ເຮົາ? ເບິ່ງເຈົ້າກັບວ່າ.
5 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໂຍນ ຕ່ອນ ເງິນ ລົງ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ, ແລະ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄປ ແຂວນ ຄໍ ຕົວ ເອງ.
6 ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ເອົາ ຕ່ອນ ເງິນ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ ບໍ່ ມີ ກົດ ຫມາຍ ທີ່ ຈະ ເອົາ
ມັນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄັງ ເງິນ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ເປັນ
ລາ ຄາ ເລືອດ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໃຫ້ ຄໍາ ແນະ ນໍາ, ແລະ ຊື້ ທົ່ງ
ຂອງ ຊ່າງ ປັ້ນ ດິນ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ຝັງ ຄົນ
ແປກ ໜ້າ ຢູ່ ໃນ.
8 ສະນັ້ນ ທົ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ, ທົ່ງ ເລືອດ, ຈົນ
ເຖິງ ທຸກ ວັນ ນີ້.
9 ແລ້ວ ສິ່ງ ທີ່ ຜູ້ ພະຍາກອນ ເຢເຣມີ ໄດ້ ກ່າວ
ນັ້ນ ສໍາເລັດ ເປັນ ຈິງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເອົາ ເງິນ ສາມ ສິບ ຕ່ອນ ເປັນ ລາຄາ ຂອງ
ລາວ ທີ່ ມີ ຄ່າ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ຂອງ ລູກ ຫລານ
ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ໄດ້ ຕີ ລາຄາ;
10 ແລະ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ທົ່ງ ນາ
ຂອງ ຊ່າງ ປັ້ນ, ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
11 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່ ຫນ້າ ເຈົ້າ
ແຂວງ, ແລະ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ກະ ສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ? ແລະ
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ເວົ້າ.
12 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖືກ ກ່າວ ຫາ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ
ແລະ ພວກ ເຖົ້າ ແກ່, ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ຕອບ ຫຍັງ.
13 ແລ້ວ ພີລາດ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່
ໄດ້ ຍິນ ຈັກ ເລື່ອງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ພະຍານ
ຕໍ່ ເຈົ້າ?
14 ແລະ ລາວ ຕອບ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ຈັກ ຄໍາ; ເຖິງ ປານ
ນັ້ນ ເຈົ້າ ແຂວງ ອັດສະຈັນ ໃຈ ຫລາຍ.
15 ບັດ ນີ້ ໃນ ງານ ລ້ຽງ ນັ້ນ, ເຈົ້າ ແຂວງ ບໍ່ ຍອມ
ປ່ອຍ ຕົວ ນັກ ໂທດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ,
ຜູ້ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້.
16 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ມີ ນັກ ໂທດ ທີ່
ດີ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ບາ ຣາ ບາ.
17 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ປີ
ລາດ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ
ປ່ອຍ ຜູ້ ໃດ ໃຫ້ ຂ້ອຍ? ບາຣາບາ,
ຫຼືພຣະເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ?
18 ເພາະ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ຍ້ອນ ຄວາມ ອິດສາ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ລາວ.
19 ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ ເທິງ ບັນ ລັງ ພິ
ພາກ ສາ, ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ສົ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ
ທ່ຽງ ທໍາ ນັ້ນ ເພາະ ວ່າ ມື້ ນີ້ ຂ້ອຍ ໄດ້ ທົນ ທຸກ
ຫລາຍ ຢ່າງ ໃນ ຄວາມ ຝັນ ຍ້ອນ ເພິ່ນ.
20 ແຕ່ ພວກ ປະໂລຫິດ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໄດ້
ຊັກ ຊວນ ຝູງ ຊົນ ໃຫ້ ຖາມ ບາຣາບາ ແລະ ທໍາລາຍ
ພະ ເຍຊູ.

21 ເຈົ້າ ແຂວງ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ
ຈະ ປ່ອຍ ສອງ ຄົນ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ບໍ? ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
Barabbas.
22 ປີ ລາດ ຖາມ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ນີ້
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ ກັບ ພຣະ ເຢ
ຊູ ຜູ້ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ?
ພວກເຂົາ ທຸກຄົນ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ໃຫ້ ລາວ ຖືກ ຄຶງ.
23 ແລະ ເຈົ້າ ແຂວງ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ລາວ
ຈຶ່ງ ເຮັດ ຊົ່ວ ອັນ ໃດ? ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ
ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ປ່ອຍ ໃຫ້ ລາວ ຖືກ ຄຶງ.
24 ເມື່ອ ປີລາດ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ສາມາດ ເອົາ
ຊະນະ ຫຍັງ ໄດ້, ແຕ່ ວ່າ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ ໄດ້ ເກີດ
ຂຶ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ເອົາ ນໍ້າ, ແລະ ລ້າງ ມື ຕໍ່ໜ້າ ຝູງ ຊົນ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຜິດ ໃນ ເລືອດ
ຂອງ ຄົນ ທ່ຽງ ທຳ ນີ້: ຈົ່ງ ເບິ່ງ.
25 ແລ້ວ ຄົນ ທັງ ປວງ ກໍ ຕອບ ວ່າ, ເລືອດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ຢູ່ ເທິງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ລູກ ຫລານ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
26 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ປ່ອຍ ບາຣາບາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ: ແລະ
ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຕີ ພຣະ ເຢ ຊູ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ
ມອບ ລາວ ໃຫ້ ຖືກ ຄຶງ.
27 ແລ້ວ ພວກ ທະຫານ ຂອງ ເຈົ້າ ເມືອງ ກໍ ພາ
ພະ ເຍຊູ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫ້ອງ ປະຊຸມ ໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້
ເຕົ້າ ໂຮມ ທະຫານ ທັງ ປວງ ມາ ຫາ ພະອົງ.
28 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖອດ ລາວ, ແລະ ເອົາ ເສື້ອ
ຄຸມ ສີ ແດງ ໃສ່ ໃຫ້ ລາວ.
29 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ມົງກຸດ ເປັນ
ໜາມ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ເອົາ ມັນ ໃສ່ ເທິງ ຫົວ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຕົ້ນ ໄມ້ ໃນ ພຣະ ຫັດ ຂວາ
ຂອງ ພຣະ ອົງ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກົ້ມ ຫົວ ເຂົ່າ
ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ພຣະ
ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ຂໍ ຊົງ ໂຜດ, ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ!
30 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖົ່ມ ນໍ້າ ລາຍ ໃສ່ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ເອົາ ຕົ້ນ ຕໍ, ແລະ ຕີ ຫົວ.
31 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຍາະ ເຍີ້ຍ
ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ ອອກ ຈາກ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ ມາ ໃສ່
ໃຫ້ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ພາ ພຣະ ອົງ ໄປ ຄຶງ
ພຣະ ອົງ.
32 ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ອອກ ມາ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ພົບ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ກີ ເຣນ, ຊື່ ຊີ ໂມນ:
ລາວ ໄດ້ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ແບກ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ
ລາວ.
33 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ
ໂກລໂກທາ, ນັ້ນ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ, ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຂອງ
ກະ ໂຫຼກ ຫົວ.
34 ພວກ ເຂົາ ເອົາ ນໍ້າ ສົ້ມ ແກ່ ໃຫ້ ລາວ ດື່ມ
ທີ່ ປະສົມ ກັບ ຕ່ອມ ຂົມ: ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຊີມ ແລ້ວ
ລາວ ກໍ ບໍ່ ດື່ມ.
35 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຄຶງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ແຍກ
ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຈັບ ສະຫລາກ: ເພື່ອ ວ່າ
ມັນ ຈະ ສຳ ເລັດ ຕາມ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ໄດ້
ກ່າວ ໄວ້, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແບ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ສະ ຫຼາກ.
36 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ ເບິ່ງ ເພິ່ນ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ;
37 ແລະ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ລາວ ຂໍ້ ກ່າວ
ຫາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຂຽນ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ
ເຢ ຊູ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ.
38 ແລ້ວ ມີ ໂຈນ ສອງ ຄົນ ຖືກ ຄຶງ ຢູ່ ກັບ ລາວ,
ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງຂວາ, ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທາງ
ຊ້າຍ.
39 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຜ່ານ ໄປ ນັ້ນ ໄດ້ ໝິ່ນ ປະໝາດ
ພຣະ ອົງ, ກົ້ມ ຫົວ,
40 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ທີ່ ທຳລາຍ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ
ສ້າງ ມັນ ໃນ ສາມ ວັນ, ຈົ່ງ ຊ່ວຍ ຕົວ ເອງ.
ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ.
41 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້
ເຍາະ ເຍີ້ຍ ພຣະ ອົງ, ກັບ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ
ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ເວົ້າ ວ່າ,
42 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊ່ວຍ ຄົນ ອື່ນ;
ຕົນເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍປະຢັດໄດ້. ຖ້າ ລາວ ເປັນ ກະສັດ
ຂອງ ຊາດ ອິດສະລາແອນ ຈົ່ງ ໃຫ້ ລາວ ລົງ ມາ
ຈາກ ໄມ້ກາງແຂນ ດຽວນີ້ ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຊື່ອ
ລາວ.
43 ລາວ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ; ໃຫ້ ລາວ ປົດ
ປ່ອຍ ລາວ ບັດ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ມີ ລາວ:
ເພາະ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ແມ່ນ ພຣະ ບຸດ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
44 ພວກ ໂຈນ ທີ່ ຖືກ ຄຶງ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ ກໍ ຖືກ
ຄຶງ ໄວ້ ໃນ ແຂ້ວ ຂອງ ເພິ່ນ.

45 ບັດ ນີ້ ນັບ ແຕ່ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ຫົກ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ມືດ ໄປ ທົ່ວ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ຈົນ ເຖິງ ໂມງ ທີ ເກົ້າ.
46 ແລະ ປະມານ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ເກົ້າ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຮ້ອງ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ກ່າວ ວ່າ, ເອລີ, ເອລີ, ລາ ມະ ຊາ ບັກ ທານີ? ນັ້ນ ແມ່ນ ການ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເປັນ ຫຍັງ ທ່ານ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
47 ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ເມື່ອ ໄດ້ ຍິນ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ, "ຜູ້ ນີ້ ເອີ້ນ ຫາ ເອລີອາ.
48 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ກໍ ແລ່ນ ໄປ ເອົາ ນ້ຳ ສົ້ມ ສາຍ ໜຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ນ້ຳ ສົ້ມ, ແລະ ເອົາ ມັນ ໃສ່ ຕົ້ນ ໝາກ ໄມ້, ແລະ ໃຫ້ ລາວ ດື່ມ.
49 ຄົນ ທີ່ ເຫຼືອ ເວົ້າ ວ່າ, "ໃຫ້ ເບິ່ງ ວ່າ ເອລີອາ ຈະ ມາ ຊ່ວຍ ລາວ ບໍ?
50 ພຣະ ເຢ ຊູ, ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ໄດ້ ປະ ກາດ ຜີ ໄດ້.
51 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜ້າ ກັ້ງ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ ຖືກ ແບ່ງ ອອກ ເປັນ ສອງ ເທົ່າ ຈາກ ເທິງ ຫາ ລຸ່ມ ສຸດ; ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ກ້ອນ ຫີນ ໄດ້ ຫຼຸດ ລົງ;
52 ແລະ ຂຸມຝັງສົບໄດ້ຖືກເປີດ; ແລະ ສົບ ຂອງ ໄພ່ ພົນ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ນອນ ຫລັບ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ,
53 ແລະ ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ຫລັງ ຈາກ ການ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ສັກ ສິດ, ແລະ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ຫລາຍ ຄົນ.
54 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ນາຍ ຮ້ອຍ ກັບ ພວກ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ເຝົ້າ ເບິ່ງ ພຣະ ເຢ ຊູ, ໄດ້ ເຫັນ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ, ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແທ້ໆ.
55 ແລະ ມີ ຜູ້ ຍິງ ຫລາຍ ຄົນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ເບິ່ງ ໄປ ໄກ, ຊຶ່ງ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ເຢ ຊູ ຈາກ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ, ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແກ່ ພຣະ ອົງ:
56 ໃນ ນັ້ນ ມີ ນາງ ມາຣີ ມັກດາລາ, ແລະ ນາງ ມາຣີ ແມ່ ຂອງ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢເຊບ, ແລະ ແມ່ ຂອງ ລູກໆ ຂອງ ເຊເບດີ.
57 ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ມີ ເສດຖີ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ເມືອງ ອາຣິມາທາ ຊື່ ວ່າ ໂຢເຊັບ, ຜູ້ ນັ້ນ ເອງ ກໍ ເປັນ ລູກ ສິດ ຂອງ ພະ ເຍຊູ.
58 ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ຫາ ປີລາດ ແລະ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ຂໍ ສົບ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ. ແລ້ວ ປີລາດ ກໍ ສັ່ງ ໃຫ້ ນຳ ເອົາ ສົບ.
59 ແລະ ເມື່ອ ໂຢເຊັບ ໄດ້ ເອົາ ສົບ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ຜ້າ ປ່ານ ສະອາດ ຫໍ່ ມັນ ໄວ້.
60 ແລະ ໄດ້ ວາງ ມັນ ໄວ້ ໃນ ອຸບ ໂມງ ໃໝ່ ຂອງ ລາວ ເອງ, ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ແກະ ໄວ້ ໃນ ກ້ອນ ຫີນ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກິ້ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃຫຍ່ ໄປ ທີ່ ປະ ຕູ ອຸບ ໂມງ, ແລະ ອອກ ໄປ.
61 ແລະ ມີ ນາງ ມາ ຣີ ມັກ ດາ ລາ, ແລະ ນາງ ມາ ຣີ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ, ນັ່ງ ຢູ່ ຂ້າງ ອຸ ໂມງ.
62 ບັດ ນີ້ ມື້ ຕໍ່ ມາ, ທີ່ ຕິດ ຕາມ ມື້ ຈັດ ຕຽມ, ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຫາ ປີ ລາດ,
63 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ທ່ານ ເອີຍ, ພວກ ເຮົາ ຈື່ ຈຳ ໄດ້ ວ່າ ຜູ້ ຫລອກ ລວງ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ລາວ ຍັງ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່, ຫຼັງ ຈາກ ສາມ ມື້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຄືນ ມາ.
64 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຮັດ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ ໃຫ້ ແນ່ ໃຈ ຈົນ ເຖິງ ມື້ ທີ ສາມ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ມາ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ, ແລະ ລັກ ເອົາ ພຣະ ອົງ ໄປ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ: ດັ່ງ ນັ້ນ ຄວາມ ຜິດ ພາດ ຄັ້ງ ສຸດ ທ້າຍ ຈະ ຮ້າຍ ແຮງ ກວ່າ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ.
65 ປີ ລາດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ ມີ ໂມງ: ໄປ, ເຮັດ ໃຫ້ ແນ່ ໃຈ ເທົ່າ ທີ່ ເຈົ້າ ເຮັດ ໄດ້.
66 ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄປ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ອຸບ ໂມງ ເຮັດ ໃຫ້ ແນ່ ໃຈ, ຜະ ນຶກ ຫີນ, ແລະ ຕັ້ງ ໂມງ.

ບົດທີ 28

1 ໃນ ຕອນ ທ້າຍ ຂອງ ວັນ ຊະບາໂຕ, ເມື່ອ ເລີ່ມ ຮຸ່ງ ເຊົ້າ ຂອງ ວັນ ທີ ໜຶ່ງ ຂອງ ອາ ທິດ, ນາງ ມາຣີ ມັກດາລາ ແລະ ນາງ ມາຣີ ຜູ້ ອື່ນໆ ໄດ້ ມາ ເບິ່ງ ອຸບມຸງ.
2 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໄດ້ ເກີດ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ ໃຫຍ່: ເພາະ ວ່າ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ແລະ ໄດ້ ມາ ແລະ ກິ້ງ ກ້ອນ ຫີນ ອອກ ຈາກ ປະ ຕູ, ແລະ ນັ່ງ ເທິງ ມັນ.

3 ໃບ ໜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເປັນ ດັ່ງ ຟ້າ ຜ່າ, ແລະ
ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ຂາວ ຄື ກັບ ຫິມະ:
4 ແລະ ເພາະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຜູ້
ເຝົ້າ ຍາມ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ກາຍ ເປັນ ຄົນ
ຕາຍ.
5 ແລະ ທູດ ໄດ້ ຕອບ ກັບ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ວ່າ, ຢ່າ
ຢ້ານ ເລີຍ, ເພາະ ຂ້ອຍ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ສະ ແຫວງ ຫາ
ພຣະ ເຢ ຊູ, ຊຶ່ງ ຖືກ ຄຶງ.
6 ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນີ້: ສໍາ ລັບ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ແລ້ວ, ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ.
ມາ, ເບິ່ງສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວາງໄວ້.
7 ແລະ ຈົ່ງ ໄປ ໂດຍ ໄວ, ແລະ ບອກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ;
ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເພິ່ນ ຈະ ໄປ ກ່ອນ ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ; ເຈົ້າຈະເຫັນລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ: ເບິ່ງແມ,
ຂ້ອຍບອກເຈົ້າແລ້ວ.
8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ອຸບ ໂມງ
ຢ່າງ ໄວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ແລະ ຄວາມ ປິ ຕິ
ຍິນ ດີ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ; ແລະ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ນໍາ
ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ.
9 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄປ ບອກ ພວກ
ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້
ພົບ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ລູກ ໝາກ
ເຫັບ ທັງ ໝົດ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ແລະ ຈັບ
ພຣະ ອົງ ໂດຍ ຕີນ, ແລະ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ
ອົງ.
10 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ ຈົ່ງ ໄປ ບອກ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ
ຄາ ລີ ເລ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຫັນ ເຮົາ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ.
11 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄປ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໂມງ ບາງ
ໜ່ວຍ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເມືອງ, ແລະ ໄດ້ ຊີ້ ແຈງ
ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ປະ ໂລ
ຫິດ ເຫັນ.
12 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ກັບ
ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ເງິນ ເປັນ ຈໍາ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ
ໃຫ້ ພວກ ທະ ຫານ,
13 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ, ແລະ
ລັກ ເອົາ ພຣະ ອົງ ໄປ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ
ເຮົາ ນອນ ຫລັບ.
14 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເລື່ອງ ນີ້ ເຂົ້າ ເຖິງ ຫູ ຂອງ
ເຈົ້າ ແຂວງ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ຊັກ ຊວນ ລາວ, ແລະ
ຮັບປະກັນ ໃຫ້ ເຈົ້າ.
15 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເອົາ ເງິນ ໄປ ແລະ
ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ: ແລະ ຄໍາ
ເວົ້າ ນີ້ ກໍ ຖືກ ລາຍ ງານ ທົ່ວ ໄປ ໃນ ບັນດາ
ຊາວ ຢິວ ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ວັນ ນີ້.
16 ແລ້ວ ສາວົກ ສິບ ເອັດ ຄົນ ກໍ ອອກ ໄປ ໃນ
ແຂວງ ຄາລີເລ ໄປ ທີ່ ພູເຂົາ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ
ໄດ້ ກໍານົດ ໄວ້.
17 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ບາງ ຄົນ ສົງ ໄສ.
18 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ແລະ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ, ອໍາ ນາດ ທັງ ໝົດ
ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ຫວັນ ແລະ
ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
19 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄປ, ແລະ ສອນ ທຸກ ຊາດ, ໃຫ້ ບັບຕິ
ສະມາ ແກ່ ເຂົາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ບິດາ,
ແລະ ຂອງ ພຣະ ບຸດ, ແລະ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ:
20 ຈົ່ງ ສອນ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ປະ ຕິ ບັດ ທຸກ
ສິ່ງ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ບັນ ຊາ ເຈົ້າ:
ແລະ, ເບິ່ງ ແມ, ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ສະ ເໝີ,
ແມ່ນ ແຕ່ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ໂລກ. ອາແມນ.

ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ Mark

ບົດທີ 1

1 ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ;
2 ດັ່ງ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ສາດ ສະ ດາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ ຂ່າວ ສານ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ,
ຊຶ່ງ ຈະ ຕຽມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ.
3 ສຽງ ຂອງ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ ຖິ່ນ
ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ຈົ່ງ ຕຽມ ທາງ ຂອງ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຮັດ ໃຫ້ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ຊື່ ສັດ.
4 ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃນ ຖິ່ນ
ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ ປະ ກາດ ບັບ ຕິ ສະ
ມາ ແຫ່ງ ການ ກັບ ໃຈ ສໍາ ລັບ ການ ປົດ ບາບ.
5 ແລະ ມັນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ເພິ່ນ ທັງ ໝົດ ໃນ
ແຜ່ນດິນ ຢູດາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຂອງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ
ທັງ ໝົດ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ຈາກ ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ
ແມ່ ນໍ້າ ຈໍ ແດນ, ສາລະພາບ ບາບ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ.
6 ແລະ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ນຸ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ດ້ວຍ ຜົມ ອູດ, ແລະ
ມີ ຜ້າ ພັນ ຄໍ ກ່ຽວ ກັບ ແອວ ຂອງ ລາວ; ແລະ ເພິ່ນ
ໄດ້ ກິນ ໂຕ ໂຕ ແລະ ນໍ້າ ເຜິ້ງປ່າ;
7 ແລະ ສັ່ງ ສອນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ມີ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ
ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ກວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕໍ່ ຈາກ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ມາ, ເຊືອກ ຜູກ ຂອງ ເກີບ ຂອງ ຜູ້ ນັ້ນ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ກົ້ມ ລົງ ແລະ
ຖອດ ອອກ.
8 ເຮົາ ໄດ້ ໃຫ້ ເຈົ້າ ບັບຕິສະມາ ດ້ວຍ ນໍ້າ ແທ້ໆ, ແຕ່
ລາວ ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໃຫ້ ບັບຕິສະມາ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍລິສຸດ.
9 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ໃນ ເວລາ ນັ້ນ,
ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ຈາກ ເມືອງ ນາ ຊາ
ເຣັດ ແຫ່ງ ຄາ ລີ ເລ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ
ຈາກ ໂຢຮັນ ຢູ່ ໃນ ຈໍແດນ.
10 ແລະ ທັນ ທີ ທີ່ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ ນ ້ ໍ າ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ສະ ຫວັນ ໄດ້ ເປີດ, ແລະ ພຣະ
ວິນ ຍານ ຄື ນົກ ເຂົາ ລົງ ມາ ເທິງ ພຣະ ອົງ:
11 ແລະ ມີ ສຸ ລະ ສຽງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ເວົ້າ
ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພໍ ໃຈ.
12 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່
ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.
13 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ ສີ່ ສິບ ວັນ, ລໍ້ ລວງ ຂອງ ຊາຕານ;
ແລະຢູ່ກັບສັດປ່າ; ແລະເທວະດາໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງ.
14 ບັດ ນີ້ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ໂຢ ຮັນ ຖືກ ຂັງ ຄຸກ
ແລ້ວ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ, ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ
ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
15 ແລະ ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເວລາ ໄດ້ ສໍາ ເລັດ ແລ້ວ, ແລະ
ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃກ້ ແລ້ວ: ຈົ່ງ
ກັບ ໃຈ, ແລະ ເຊື່ອ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ.
16 ບັດ ນີ້ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຍ່າງ ຢູ່ ແຄມ
ທະເລ ຄາລີເລ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ຊີໂມນ ກັບ ອັນ ເດອາ
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ໂຍນ ມອງ ລົງ ໄປ ໃນ
ທະ ເລ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ຫາ ປາ.
17 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ຈົ່ງ ຕາມ ເຮົາ ມາ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ
ເປັນ ຄົນ ຫາ ປາ.
18 ແລະ ທັນ ທີ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ປະ ຖິ້ມ ຕາ ຫນ່າງ
ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ.
19 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ອີກ
ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ຢາ ໂກ ໂບ ລູກ ຊາຍ
ຂອງ ເຊເບດີ, ແລະ ໂຢ ຮັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ຜູ້
ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ກໍາ ລັງ ສ້ອມ ແປງ ມອງ ຂອງ
ພວກ ເພິ່ນ.
20 ແລະ ທັນ ທີ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ:
ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ປະ ໄວ້ ບິ ດາ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ
Zebedee ໃນ ເຮືອ ກັບ ຄົນ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ຈ້າງ ,
ແລະ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ເຂົາ.
21 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ
Capernaum; ແລະ ໃນ ວັນ ຊະບາໂຕ ໃນ ທັນໃດ ນັ້ນ
ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທໍາມະສາລາ ແລະ ສັ່ງສອນ.
22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ ໃນ ຄໍາ ສອນ
ຂອງ ພຣະ ອົງ: ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ຖາ ນະ ທີ່ ມີ ສິດ ອໍານາດ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ
ຄື ກັບ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ.
23 ແລະ ຢູ່ ໃນ ທໍາມະສາລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມີ
ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ວິນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ;
ແລະລາວຮ້ອງອອກມາ,

24 ເວົ້າ ວ່າ, ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ;
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຊາວນາຊາເຣັດ ເອີຍ ເຮົາ ເປັນ ຫຍັງ ກັບ
ເຈົ້າ? ເຈົ້າມາທຳລາຍພວກເຮົາບໍ? ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ,
ພຣະ ຜູ້ ບໍລິສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
25 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຫ້າມ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ຖື ສັນ ຕິ ພາບ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ອອກ ຈາກ ເຂົາ.
26 ແລະ ເມື່ອ ວິນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ໄດ້ ຈີກ ລາວ,
ແລະ ຮ້ອງ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ລາວ ກໍ ອອກ ຈາກ ລາວ.
27 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ເຖິງ
ຂະ ຫນາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ໃນ ບັນ ດາ
ຕົນ ເອງ, ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ຫຍັງ? ນີ້ແມ່ນຄຳສອນອັນໃດໃໝ່?
ເພາະ ພຣະ ອົງ ຊົງ ສັ່ງ ດ້ວຍ ສິດ ອຳນາດ ເຖິງ
ແມ່ນ ຜີ ຮ້າຍ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ
ອົງ.
28 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ຊື່ສຽງ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ແຜ່
ລາມ ໄປ ທົ່ວ ທົ່ວ ທຸກ ຂົງ ເຂດ ຂອງ ແຂວງ ຄາ
ລີ ເລ.
29 ແລະ ທັນ ທີ ນັ້ນ, ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ທຳ
ມະ ສາ ລາ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ເຮືອນ ຂອງ ຊີ ໂມນ ແລະ ອັນ ເດ ອາ, ກັບ ຢາ ໂກ ໂບ
ແລະ ໂຢ ຮັນ.
30 ແຕ່ ແມ່ ຂອງ ຊີໂມນ ເມຍ ຂອງ ຊີໂມນ ໄດ້
ປ່ວຍ ເປັນ ໄຂ້, ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ບອກ ລາວ ເຖິງ
ລາວ.
31 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມາ ຈັບ ມື ຂອງ ນາງ, ແລະ ຍົກ
ນາງ ຂຶ້ນ; ແລະ ອາການ ໄຂ້ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ນາງ
ໃນ ທັນ ທີ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
32 ແລະ ໃນ ຕອນ ແລງ, ເມື່ອ ຕາ ເວັນ ຕົກ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ພະ ຍາດ, ແລະ ຜູ້
ທີ່ ມີ ມານ ຮ້າຍ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເພິ່ນ.
33 ແລະ ເມືອງ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທີ່
ໜ້າ ປະ ຕູ.
34 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິ່ນປົວ ຄົນ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ ຈາກ
ພະຍາດ ຕ່າງໆ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ
ຫລາຍ ຄົນ; ແລະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ມານຮ້າຍ ເວົ້າ,
ເພາະວ່າ ພວກເຂົາ ຮູ້ຈັກ ພຣະອົງ.
35 ແລະ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ, ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຢ່າງ
ໃຫຍ່ ໃນ ກ່ອນ ມື້, ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ອອກ
ໄປ ບ່ອນ ໂດດ ດ່ຽວ, ແລະ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ໄດ້ ອະ ທິ
ຖານ.
36 ແລະ ຊີ ໂມນ ກັບ ພວກ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ ໄດ້
ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ.
37 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ພຣະ ອົງ,
ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ຊາຍ
ທັງ ຫມົດ ຊອກ ຫາ ສຳ ລັບ ທ່ານ.
38 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໃຫ້
ພວກ ເຮົາ ໄປ ໃນ ເມືອງ ຕໍ່ ໄປ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ສັ່ງ ສອນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຄື ກັນ: ເພາະ ສະ
ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ມາ.
39 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະກາດ ໃນ ທຳມະສາລາ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ຕະຫລອດ ທົ່ວ ແຂວງ ຄາລີເລ, ແລະ ຂັບໄລ່
ຜີມານຮ້າຍ ອອກ ໄປ.
40 ແລະ ມີ ຄົນ ຂີ້ທູດ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ລາວ,
ອ້ອນວອນ ລາວ, ແລະ ຄຸ ເຂົ່າ ລົງ ຫາ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ
ກັບ ລາວ ວ່າ, ຖ້າ ເຈົ້າ ຢາກ, ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້ອຍ
ສະອາດ.
41 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ, ໄດ້ ເຄື່ອນ ໄຫວ ດ້ວຍ ຄວາມ
ເມດ ຕາ, ເອົາ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອອກ, ແລະ
ຈັບ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ; ເຈົ້າສະອາດ.
42 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ແລ້ວ,
ທັນ ທີ ໃດ ທີ່ ພະຍາດ ຂີ້ທູດ ໄດ້ ຈາກ ໄປ ຈາກ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສະອາດ.
43 ແລະ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ລາວ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ, ແລະ ທັນ
ທີ ທັນ ໃດ ກໍ ສົ່ງ ລາວ ອອກ ໄປ;
44 ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ ເຈົ້າ ບໍ່ ເວົ້າ
ຫຍັງ ກັບ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ, ແຕ່ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ໄປ, ສະແດງ
ຕົວ ເອງ ຕໍ່ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ສະ ເໜີ ໃຫ້ ເຈົ້າ
ຊຳລະ ລ້າງ ສິ່ງ ທີ່ ໂມ ເຊ ບັນ ຊາ, ເພື່ອ ເປັນ
ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
45 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ເລີ່ມ ພິມ
ເຜີຍ ແຜ່ ຢ່າງ ຫຼວງ ຫຼາຍ, ແລະ ໄດ້ ແຜ່ ລາມ
ໄປ ທົ່ວ ປະ ເທດ, ເຖິງ ຂະ ຫນາດ ທີ່ ພຣະ ເຢ
ຊູ ຈະ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ໄດ້ ຢ່າງ
ເປີດ ເຜີຍ, ແຕ່ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ
ກັນ ດານ: ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ທຸກ ພາກ ສ່ວນ.

ບົດທີ 2

1 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ
ກາ ເປ ນາ ອູມ ຫລັງ ຈາກ ບາງ ມື້; ແລະ ມີ
ສຽງ ດັງ ວ່າ ລາວ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ.
2 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ມີ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ
ໂຮມ ກັນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ທີ່ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່ ແມ່ນ ຫລາຍ ເທົ່າ ກັບ ປະ

ຕູ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ ຄໍາ ແກ່
ພວກ ເຂົາ.
3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ເອົາ ຄົນ ເຈັບ
ປ່ວຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ພິການ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ
ສີ່ ຄົນ.
4 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ພຣະ ອົງ
ເພື່ອ ຂ່າວ ສານ ບໍ່ ໄດ້, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເປີດ
ຫລັງ ຄາ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຢູ່: ແລະ ເມື່ອ ພວກ
ເຂົາ ຫັກ ມັນ ອອກ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອົາ
ຕຽງ ນອນ ທີ່ ຄົນ ພິ ການ ເຈັບ ປ່ວຍ ນອນ ຢູ່.
5 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ
ວ່າ, " ລູກ ເອີຍ, ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ອະ
ໄພ ແລ້ວ.
6 ແຕ່ ມີ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ບາງ ຄົນ ນັ່ງ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ມີ ເຫດ ຜົນ ຢູ່ ໃນ ໃຈ,
7 ເປັນ ຫຍັງ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ໝິ່ນ ປະໝາດ
ແບບ ນີ້? ໃຜສາມາດໃຫ້ອະໄພບາບແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ?
8 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້
ໃນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ
ສົມ ເຫດ ສົມ ຜົນ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ
ທ່ານ ໃຫ້ ເຫດ ຜົນ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຢູ່ ໃນ ໃຈ
ຂອງ ທ່ານ?
9 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ມັນ ງ່າຍ ກວ່າ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ
ຄົນ ພິ ການ, ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້
ອະ ໄພ ແລ້ວ; ຫຼືເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ແລະເອົາຕຽງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຍ່າງໄປ?
10 ແຕ່ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ມີ
ອໍານາດ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ອະໄພ ບາບ,
(ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ ຂອງ
ຄົນ ພິການ,)
11 ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເອົາ
ຕຽງ ນອນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ໄປ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ.
12 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ລາວ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ, ເອົາ ຕຽງ ນອນ,
ແລະ ອອກ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ; ເຖິງ
ປານ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ປະຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ ແລະ
ໄດ້ ຍົກຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່
ເຄີຍ ເຫັນ ມັນ ໃນ ແບບ ນີ້.
13 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ ຢູ່ ແຄມ ທະ ເລ;
ແລະ ຝູງ ຊົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ ພວກ ເຂົາ.
14 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຍ່າງ ຜ່ານ ໄປ, ລາວ ໄດ້ ເຫັນ
ເລວີ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາ ລະ ຟາ ອຸ ສ ນັ່ງ ຢູ່
ທີ່ ການ ຮັບ ພາ ສາ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ຕາມ ເຮົາ ມາ. ແລະພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະຕິດຕາມພຣະອົງ.
15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ
ໄດ້ ນັ່ງ ກິນ ຊີ້ນ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ເພິ່ນ, ຄົນ
ເກັບ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ ຫລາຍ ຄົນ ກໍ ນັ່ງ ຮ່ວມ
ກັບ ພຣະ ເຢຊູ ແລະ ສານຸສິດ ຂອງ ເພິ່ນ: ເພາະ ມີ
ຫລາຍ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ.
16 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ
ເຫັນ ເພິ່ນ ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ຄົນ ເກັບ ພາສີ ແລະ
ຄົນ ບາບ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ສານຸສິດ ຂອງ
ເພິ່ນ ວ່າ, ເພິ່ນ ກິນ ແລະ ດື່ມ ກັບ ຄົນ ເກັບ ພາສີ
ກັບ ຄົນ ບາບ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
17 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຄົນ ທັງ ປວງ ບໍ່ ຕ້ອງ ການ
ນາຍ ໝໍ, ແຕ່ ຄົນ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ: ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ມາ
ເພື່ອ ເອີ້ນ ຄົນ ຊອບ ທໍາ, ແຕ່ ແມ່ນ ຄົນ ບາບ ໃຫ້
ກັບ ໃຈ.
18 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ແລະ ພວກ ຟາ
ຣີ ຊາຍ ເຄີຍ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ
ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ໂຢ ຮັນ ແລະ ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ຖື ສິນ
ອົດ ເຂົ້າ, ແຕ່ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ທ່ານ ບໍ່ ຖື
ສິນ ອົດ ເຂົ້າ?
19 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເດັກ
ນ້ອຍ ຂອງ ຫ້ອງ ການ ເຈົ້າ ສາວ ສາ ມາດ ຖື
ສິນ ອົດ ເຂົ້າ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເຈົ້າ ບ່າວ ກັບ ເຂົາ
ເຈົ້າ? ຕາບໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າມີເຈົ້າບ່າວຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າອົດອາຫານບໍ່ໄດ້.
20 ແຕ່ ວັນ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ບ່າວ
ຈະ ຖືກ ພາ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ໃນ ວັນ ນັ້ນ.
21 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຫຍິບ ຜ້າ ໃໝ່ ໃສ່ ເສື້ອ
ເກົ່າ ອີກ: ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ສິ້ນ ໃໝ່ ທີ່ ເຕັມ ໄປ
ນັ້ນ ຈະ ເອົາ ໄປ ຈາກ ຜ້າ ເກົ່າ, ແລະ ຄ່າ ເຊົ່າ ກໍ
ຮ້າຍ ແຮງ ຂຶ້ນ.
22 ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເອົາ ເຫຼົ້າ ແວງ ໃໝ່ ໃສ່
ໃນ ຂວດ ເກົ່າ: ອີກ ບໍ່ ວ່າ ເຫຼົ້າ ແວງ ໃໝ່ ຈະ
ແຕກ ຂວດ, ແລະ ເຫຼົ້າ ແວງ ຈະ ຮົ່ວ, ແລະ ຂວດ ຈະ
ຖືກ ຫລອກ, ແຕ່ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ ໃໝ່ ຕ້ອງ ໃສ່ ຂວດ
ໃໝ່.

23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ລາວ ໄດ້ ຜ່ານ
ທົ່ງ ນາ ໃນ ວັນ ຊະບາໂຕ;
ແລະສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄປ,
ເພື່ອຖອນຫູຂອງສາລີ.
24 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃນ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ທີ່ ບໍ່ ຖືກ ກົດ ໝາຍ?
25 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ບໍ່
ເຄີຍ ໄດ້ ອ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ດາ ວິດ ເຮັດ, ໃນ ເວ ລາ
ທີ່ ເຂົາ ຕ້ອງ ການ, ແລະ ຫິວ, ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ອົງ?
26 ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ແນວ ໃດ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ອາ ບີ ຢາ
ທາ ມະຫາ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ໜົມ
ທີ່ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ໃຫ້ ກິນ, ແຕ່ ໃຫ້ ພວກ ປະ
ໂລ ຫິດ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ
ນຳ ອີກ?
27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ສໍາ ລັບ ຜູ້ ຊາຍ, ແລະ
ບໍ່ ແມ່ນ ຜູ້ ຊາຍ ສໍາ ລັບ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ:
28 ສະນັ້ນ ບຸດ ມະນຸດ ຈຶ່ງ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຂອງ ວັນ ຊະບາໂຕ.

ບົດທີ 3

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທໍາ ມະ ສາ ລາ ອີກ;
ແລະ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ມື ຫ່ຽວ ແຫ້ງ.
2 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ລາວ ບໍ່ ວ່າ ຈະ
ປິ່ນ ປົວ ລາວ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ບໍ; ເພື່ອ ວ່າ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ກ່າວ ຫາ ເຂົາ.
3 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ມີ ມື ຫ່ຽວ ແຫ້ງ ວ່າ,
ຢືນ ຂຶ້ນ.
4 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມັນ
ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ໃຫ້ ເຮັດ ດີ ໃນ ວັນ
ຊະ ບາ ໂຕ, ຫລື ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ? ເພື່ອຊ່ວຍປະຢັດຊີວິດ,
ຫຼືຂ້າ? ແຕ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກ ສາ ສັນ ຕິ ພາບ
ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
5 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ອ້ອມ ຮອບ
ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ, ດ້ວຍ ຄວາມ
ໂສກ ເສົ້າ ຍ້ອນ ຄວາມ ແຂງ ກະດ້າງ ຂອງ ໃຈ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ
ວ່າ, ຈົ່ງ ຢຽດ ມື ອອກ ໄປ. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຢຽດ ມັນ ອອກ: ແລະ ມື ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ
ຟູ ຄື ກັນ ກັບ ອື່ນໆ.
6 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ທັນ ທີ
ທັນ ໃດ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ກັບ ຊາວ ເຮໂຣດ
ຕໍ່ ພຣະ ອົງ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ທໍາລາຍ ລາວ
ແນວ ໃດ.
7 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ພຣະ ອົງ ກັບ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄປ ທະ ເລ: ແລະ ປະ
ຊາ ຊົນ ຢ່າງ ຫຼວງ ຫຼາຍ ຈາກ ຄາ ລີ ເລ ໄດ້
ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຈາກ ແຂວງ ຢູ ດາຍ.
8 ແລະ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ຈາກ Idumaea, ແລະ ຈາກ
ນອກ ຈໍ ແດນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ເມືອງ ຕີ
ເຣ ແລະ ຊີ ໂດນ, ເປັນ ຝູງ ຊົນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ຍິນ ເລື່ອງ ໃຫຍ່ ອັນ ໃດ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ, ໄດ້
ມາ ຫາ ເພິ່ນ.
9 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ວ່າ ເຮືອ ນ້ອຍ ຈະ ມາ ລໍ ຖ້າ ພຣະ
ອົງ ເພາະ ຝູງ ຊົນ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ປະ ທັບ ພຣະ ອົງ.
10 ເພາະ ລາວ ໄດ້ ປິ່ນ ປົວ ຫລາຍ ຄົນ; ເຖິງ ປານ
ໃດ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກົດ ດັນ ໃຫ້ ເຂົາ ສໍາ ລັບ
ການ ສໍາ ພັດ ພຣະ ອົງ, ເປັນ ຈໍາ ນວນ ຫຼາຍ ທີ່
ມີ ໄພ ພິ ບັດ.
11 ແລະ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ກໍ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ກົ້ມ
ລົງ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຮ້ອງ ວ່າ, ພຣະ ອົງ
ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
12 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ເຮັດ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຮູ້ ຈັກ.
13 ແລະ ລາວ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ, ແລະ ເອີ້ນ ຫາ
ຜູ້ ທີ່ ລາວ ຢາກ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ມາ ຫາ ລາວ.
14 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ສິບ ສອງ ຄົນ, ເພື່ອ
ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ເພື່ອ ວ່າ ເພິ່ນ
ຈະ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເພິ່ນ ອອກ ໄປ ສັ່ງ ສອນ,
15 ແລະ ມີ ອໍານາດ ໃນ ການ ປິ່ນປົວ ພະຍາດ, ແລະ
ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ:
16 ແລະ ຊີ ໂມ ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ນາມ ສະ ກຸນ ເປ ໂຕ;
17 ແລະ ຢາ ໂກ ໂບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊ ເບ ດີ, ແລະ
ໂຢ ຮັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ໂກ ໂບ; ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຕັ້ງ ນາມ ສະ ກຸນ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ
Boanerges , ຊຶ່ງ ເປັນ, the sons of thunder:
18 And Andrew, ແລະ Philip, ແລະ Bartholomew, ແລະ
Matthew, ແລະ Thomas, ແລະ James ລູກຊາຍຂອງ
Alphaeus, ແລະ Thaddaeus, ແລະຊີໂມນຊາວການາອານ.

19 ແລະ Judas Iscariot, ເຊິ່ງ betrayed ລາວ:
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ.
20 ແລະ ຝູງ ຊົນ ກໍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ອີກ, ເພື່ອ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ໄດ້
ຫລາຍ ປານ ໃດ.
21 ແລະ ເມື່ອ ໝູ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນັ້ນ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ຈັບ ລາວ: ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ ຢູ່ ຂ້າງ ຕົວ ເອງ.
22 ແລະ ພວກ ທຳມະຈານ ທີ່ ລົງ ມາ ຈາກ ນະຄອນ
ເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ ມີ ເບເອນເຊ ບູນ, ແລະ
ໂດຍ ເຈົ້ານາຍ ຂອງ ມານ ຮ້າຍ ຈຶ່ງ ຂັບໄລ່
ຜີມານຮ້າຍ ອອກ ໄປ.
23 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄຳ ອຸປະມາ ວ່າ, ຊາຕານ
ຈະ ຂັບ ໄລ່ ຊາຕານ ອອກ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
24 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ອານາຈັກ ໃດ ໜຶ່ງ ແຕກ ແຍກ ກັນ,
ອານາຈັກ ນັ້ນ ຈະ ຢືນ ຢູ່ ບໍ່ ໄດ້.
25 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຮືອນ ໃດ ຖືກ ແບ່ງ ແຍກ ຕໍ່ ກັນ,
ເຮືອນ ນັ້ນ ຈະ ຢືນ ຢູ່ ບໍ່ ໄດ້.
26 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຊາຕານ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ຕົວ
ເອງ, ແລະ ຖືກ ແບ່ງ ແຍກ, ມັນ ບໍ່ ສາ ມາດ ຢືນ ຢູ່,
ແຕ່ ຈະ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ.
27 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ສາມາດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ
ຂອງ ຄົນ ແຂງ ແຮງ, ແລະ ທຳລາຍ ເຄື່ອງ ຂອງ ຂອງ
ຕົນ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ລາວ ຈະ ມັດ ຊາຍ ເຂັ້ມ ແຂງ
ກ່ອນ; ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະທຳລາຍເຮືອນຂອງລາວ.
28 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ບາບ
ທັງ ໝົດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ອະ ໄພ ໃຫ້ ແກ່
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມະ ນຸດ, ແລະ ການ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ
ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ;
29 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ບໍ່ ມີ ວັນ ໃຫ້ ອະ ໄພ, ແຕ່ ຢູ່
ໃນ ອັນ ຕະ ລາຍ ຂອງ ການ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ ນິ
ລັນ ດອນ:
30 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ມີ ວິນ
ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ.
31 ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ລາວ ແລະ ແມ່
ຂອງ ລາວ ມາ, ແລະ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ນອກ, ສົ່ງ ມາ ຫາ
ລາວ, ເອີ້ນ ລາວ.
32 ແລະ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ນັ່ງ ປະ ມານ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແມ່ ແລະ
ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ໂດຍ ບໍ່ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ເຈົ້າ.
33 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ,
ໃຜ ແມ່ນ ແມ່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຫລື ອ້າຍ ນ້ອງ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
34 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ອ້ອມ ຮອບ ຄົນ ທີ່
ນັ່ງ ຢູ່ ອ້ອມ ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແມ່ ແລະ
ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ!
35 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ
ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຄື ອ້າຍ ນ້ອງ,
ແລະ ນ້ອງ ສາວ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ແມ່.

ບົດທີ 4

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ ຢູ່ ແຄມ ທະ ເລ
ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ: ແລະ ມີ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫຼວງ
ຫຼາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ເພິ່ນ, ດັ່ງ ນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ
ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອ, ແລະ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ທະ ເລ;
ແລະຝູງຊົນທັງໝົດຢູ່ແຄມທະເລເທິງແຜ່ນດິນ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສອນ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ເລື່ອງ
ໂດຍ ການ ອຸປະມາ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ໃນ
ຄຳ ສອນ ຂອງ ເພິ່ນ,
3 ຟັງ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຄົນ ຫວ່ານ ຄົນ ໜຶ່ງ ອອກ ໄປ
ຫວ່ານ:
4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະນະ ທີ່
ລາວ ຫວ່ານ, ບາງ ໂຕ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ທາງ ຂ້າງ ທາງ,
ແລະ ຝູງ ນົກ ໃນ ອາກາດ ກໍ ມາ ກິນ ມັນ ໝົດ.
5 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ເທິງ ພື້ນ ທີ່ ມີ ຫີນ,
ບ່ອນ ທີ່ ມັນ ບໍ່ ມີ ແຜ່ນ ດິນ ຫຼາຍ; ແລະ ມັນ ກໍ
ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ທັນ ທີ, ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ມີ
ຄວາມ ເລິກ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ:
6 ແຕ່ ເມື່ອ ຕາເວັນ ຂຶ້ນ, ມັນ ກໍ ຖືກ ໄໝ້;
ແລະເພາະມັນບໍ່ມີຮາກ, ມັນຈຶ່ງຫ່ຽວແຫ້ງໄປ.
7 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ໜາມ, ແລະ
ໜາມ ກໍ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ, ແລະ ກັດ ມັນ, ແລະ ມັນ ບໍ່ ມີ
ໝາກ.
8 ແລະ ອີກ ອັນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ດິນ ທີ່ ດີ,
ແລະ ໄດ້ ເກີດ ໝາກ ທີ່ ແຕກ ຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ;
ແລະ ອອກ ມາ, ບາງ ຄົນ ສາມ ສິບ, ແລະ ຫົກ ສິບ,
ແລະ ບາງ ຮ້ອຍ.
9 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ທີ່
ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ.
10 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ພວກ ທີ່ ຢູ່ ອ້ອມ
ຮອບ ລາວ ກັບ ສິບ ສອງ ຄົນ ໄດ້ ຖາມ ຄຳ
ອຸປະມາ ຈາກ ລາວ.

11 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມັນ ໄດ້
ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ ເພື່ອ ຈະ ຮູ້ ຈັກ
ຄວາມ ລຶກ ລັບ ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ:
ແຕ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ບໍ່ ມີ, ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້
ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ດ້ວຍ ຄໍາ ອຸປະມາ:
12 ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້
ຮັບ ຮູ້; ແລະ ການ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ໄດ້
ຍິນ, ແລະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ;
ຢ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຖືກປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສໃນເວລາໃດກໍ່ຕາມ,
ແລະບາບຂອງເຂົາເຈົ້າຄວນຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພເຂົາເຈົ້າ.
13 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ບໍ່
ຮູ້ ຄໍາ ອຸປະມາ ນີ້ ບໍ? ແລະ ແລ້ວ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ຄໍາ
ອຸປະມາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
14 ຜູ້ ຫວ່ານ ໄດ້ ຫວ່ານ ພຣະ ຄໍາ.
15 ແລະ ພວກ ເຂົາ ນີ້ ແມ່ນ ຢູ່ ທາງ ຂ້າງ, ບ່ອນ ທີ່
ພຣະ ຄໍາ ຖືກ ຫວ່ານ; ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ,
ຊາຕານ ກໍ ມາ ທັນ ທີ, ແລະ ເອົາ ຄໍາ ທີ່ ຫວ່ານ
ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
16 ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ກໍ ຄື ກັນ ກັບ ພວກ ມັນ
ທີ່ ຖືກ ຫວ່ານ ຢູ່ ໃນ ດິນ ມີ ຫີນ; ຜູ້ທີ່,
ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນພຣະຄໍາ, ທັນທີທັນໃດໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ;
17 ແລະ ບໍ່ ມີ ຮາກ ໃນ ຕົວ ເອງ, ແລະ ອົດ ທົນ ຕໍ່
ໄປ, ແຕ່ ເປັນ ເວ ລາ ໜຶ່ງ: ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ, ເມື່ອ
ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ຫລື ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ເກີດ
ຂຶ້ນ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ພຣະ ຄໍາ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ຄຽດ
ແຄ້ນ ໃນ ທັນ ທີ.
18 ແລະ ພວກ ນີ້ ຄື ພວກ ທີ່ ຖືກ ກ້າ ໃນ ບັນດາ
ໜາມ; ເຊັ່ນ ວ່າ ໄດ້ ຍິນ ຄໍາ ,
19 ແລະ ຄວາມ ເປັນ ຫ່ວງ ເປັນ ໄຍ ຂອງ ໂລກ ນີ້,
ແລະ ຄວາມ ຫລອກ ລວງ ຂອງ ຄວາມ ຮັ່ງມີ, ແລະ
ຄວາມ ຢາກ ໄດ້ ຂອງ ສິ່ງ ອື່ນໆ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ, ຊັກ
ຈູງ ພຣະ ຄໍາ, ແລະ ມັນ ຈະ ບໍ່ ເກີດ ຜົນ.
20 ແລະ ພວກ ນີ້ ຄື ພວກ ທີ່ ຖືກ ກ້າ ໃນ ດິນ
ທີ່ ດີ; ເຊັ່ນ ວ່າ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄໍາ , ແລະ ຮັບ ມັນ ,
ແລະ ອອກ ຫມາກ , ບາງ ສາມ ສິບ ເທົ່າ , ບາງ
ຫົກ ສິບ , ແລະ ບາງ ຮ້ອຍ .
21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມີ
ການ ນໍາ ເອົາ ທຽນ ໄຂ ທີ່ ຈະ ເອົາ ມາ ໃສ່ ໃຕ້
ພຸ່ມ ໄມ້, ຫລື ຢູ່ ໃຕ້ ຕຽງ ນອນ? ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ
ການ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ candlestick ?
22 ເພາະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້, ຊຶ່ງ ຈະ
ບໍ່ ຖືກ ປະ ກົດ ອອກ; ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ສິ່ງ ໃດ ຖືກ
ເກັບ ຮັກ ສາ ໄວ້ ເປັນ ຄວາມ ລັບ, ແຕ່ ວ່າ ມັນ
ຈະ ມາ ຢູ່ ຕ່າງ ປະ ເທດ.
23 ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ
ໄດ້ ຍິນ.
24 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ
ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ:
ດ້ວຍ ມາດ ຕະ ການ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ, ມັນ
ຈະ ຖືກ ວັດ ແທກ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ: ແລະ ພວກ ເຈົ້າ
ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຫລາຍ ກວ່າ ນັ້ນ.
25 ເພາະ ຜູ້ ທີ່ ມີ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້: ແລະ
ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ, ຈະ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ເຂົາ ເຖິງ
ແມ່ນ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ມີ.
26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ກໍ ຄື ກັນ ກັບ ວ່າ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ໂຍນ ເມັດ ພືດ
ລົງ ໃນ ດິນ;
27 ແລະ ຄວນ ນອນ, ແລະ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ຕອນ ກາງ
ຄືນ ແລະ ກາງ ເວັນ, ແລະ ເມັດ ພືດ ຈະ ແຕກ
ດອກ ອອກ ແລະ ເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ, ລາວ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ
ແນວ ໃດ.
28 ເພາະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເກີດ ໝາກ ຜົນ ດ້ວຍ
ຕົນ ເອງ; ທໍາອິດເອົາແຜ່ນໃບ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຫູ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນສາລີເຕັມຢູ່ໃນຫູ.
29 ແຕ່ ເມື່ອ ຫມາກ ອອກ ມາ, ລາວ ກໍ ເອົາ ເຄົາ
ໃສ່ ໃນ ທັນ ທີ, ເພາະ ວ່າ ການ ເກັບ ກ່ຽວ ມາ ເຖິງ.
30 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ປຽບ
ທຽບ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ?
ຫຼືພວກເຮົາຈະປຽບທຽບມັນແນວໃດ?
31 ມັນ ເປັນ ຄື ກັບ ເມັດ ຜັກ ກາດ, ຊຶ່ງ ເມື່ອ
ຫວ່ານ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ແລ້ວ, ມັນ ໜ້ອຍ ກວ່າ
ເມັດ ພືດ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ:
32 ແຕ່ ເມື່ອ ຫວ່ານ ແລ້ວ, ມັນ ຈະ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ, ແລະ
ກາຍ ເປັນ ໃຫຍ່ ກວ່າ ພືດ ສະ ຫມຸນ ໄພ ທັງ
ປວງ, ແລະ ງ່າ ໃຫຍ່ ອອກ; ເພື່ອ ວ່າ ຝູງ ນົກ ໃນ
ອາກາດ ຈະ ຢູ່ ໃຕ້ ຮົ່ມ ຂອງ ມັນ.
33 ແລະ ດ້ວຍ ຄໍາ ອຸປະມາ ນັ້ນ ຫລາຍ ຢ່າງ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ພຣະ ຄໍາ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ດັ່ງ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ສາ ມາດ ໄດ້ ຍິນ ມັນ.
34 ແຕ່ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຄໍາ ອຸ ປະ ມາ ພຣະ ອົງ ບໍ່
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ໃນ ເວ ລາ ທີ່
ເຂົາ ເຈົ້າ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອະ ທິ ບາຍ
ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

35 ແລະ ໃນ ມື້ ດຽວ ກັນ, ເມື່ອ ຕອນ ແລງ ມາ, ເພິ່ນ
ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຂ້າມ
ໄປ ຫາ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ.
36 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ໄປ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ກໍ ເອົາ ລາວ ໄປ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ
ຢູ່ ໃນ ເຮືອ. ແລະ ຍັງ ມີ ເຮືອ ນ້ອຍ ລຳ ອື່ນໆ ໄປ
ນຳ ລາວ.
37 ແລະ ໄດ້ ມີ ລົມ ພະຍຸ ອັນ ໃຫຍ່ ມາ, ແລະ ຄື້ນ
ໄດ້ ພັດ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເຮືອ, ຈົນ ວ່າ ມັນ ເຕັມ ໄປ
ແລ້ວ.
38 ແລະ ລາວ ຢູ່ ໃນ ສ່ວນ ກົດ ຂວາງ ຂອງ ເຮືອ,
ນອນ ຫລັບ ຢູ່ ເທິງ ໝອນ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ປຸກ
ລາວ ໃຫ້ ຕື່ນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ,
ເຈົ້າ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕາຍ ບໍ?
39 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ຫ້າມ ລົມ, ແລະ ກ່າວ
ກັບ ທະ ເລ ວ່າ, ຈົ່ງ ສະຫງົບ ສຸກ. ແລະ ລົມ ໄດ້ ຢຸດ,
ແລະ ມີ ຄວາມ ສະ ຫງົບ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
40 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຢ້ານ ກົວ?
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ?
41 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ວ່າ,
ຄົນ ນີ້ ເປັນ ແນວ ໃດ, ເຖິງ ແມ່ນ ລົມ ແລະ ທະ
ເລ ກໍ ເຊື່ອ ຟັງ ເພິ່ນ?

ບົດທີ 5

1 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ອີກ ຟາກ
ໜຶ່ງ ຂອງ ທະ ເລ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປະ ເທດ ກາ ດາ
ເຣັນ.
2 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ອອກ ຈາກ ເຮືອ ໄປ, ທັນ ໃດ ນັ້ນ
ກໍ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ວິນ ຍານ ບໍ່ ສະ
ອາດ ອອກ ຈາກ ອຸບ ມຸງ ມາ ພົບ.
3 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ tombs ໄດ້;
ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ສາ ມາດ ມັດ ລາວ ໄດ້, ບໍ່, ບໍ່
ແມ່ນ ດ້ວຍ ຕ່ອງ ໂສ້:
4 ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ຜູກ ມັດ ດ້ວຍ ຕ່ອງ ໂສ້
ແລະ ສາຍ ໂສ້ ເລື້ອຍໆ, ແລະ ສາຍ ໂສ້ ໄດ້ ຖືກ ດຶງ
ອອກ ເປັນ ຕ່ອນໆ, ແລະ ຕ່ອງ ໂສ້ ໄດ້ ແຕກ ອອກ
ເປັນ ຕ່ອນໆ: ທັງ ຜູ້ ຊາຍ ບໍ່ ສາ ມາດ ເອົາ ໃຈ
ໃສ່ ກັບ ລາວ ໄດ້.
5 ແລະ ສະ ເໝີ ໄປ, ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ແລະ ມື້,
ລາວ ຢູ່ ໃນ ພູ ເຂົາ, ແລະ ໃນ ອຸບ ໂມງ, ຮ້ອງ ໄຫ້,
ແລະ ຕັດ ຕົນ ເອງ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ.
6 ແຕ່ ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ພຣະ ເຢ ຊູ ຢູ່ ໄກ, ລາວ
ແລ່ນ ໄປ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ອົງ.
7 ແລະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ພຣະ ເຢ ຊູ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ອົງ ສູງ ສຸດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ
ທ່ານ? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຮ້ອງ ໃຫ້ ທ່ານ ໂດຍ ພຣະ
ເຈົ້າ, ວ່າ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ທໍ ລະ ມານ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
8 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຈົ່ງ
ອອກ ມາ ຈາກ ຜູ້ ຊາຍ, ເຈົ້າ ວິນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະ
ອາດ.
9 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ , ທ່ານ ຊື່
ຫຍັງ ? ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ , ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຊື່ Legion : ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ມີ
ຫຼາຍ .
10 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ລາວ ຫລາຍ ເພື່ອ ບໍ່
ໃຫ້ ລາວ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ຈາກ ປະ ເທດ.
11 ບັດ ນີ້ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ພູເຂົາ ຝູງ
ໝູ ເປັນ ຝູງ ໃຫຍ່ ທີ່ ລ້ຽງ ໝູ.
12 ແລະ ມານ ຮ້າຍ ທັງ ຫມົດ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ
ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ຫມູ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ພວກ ເຂົາ.
13 ແລະ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ໃຫ້
ເຂົາ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ . ແລະ ຜີ ຮ້າຍ ກໍ ອອກ ໄປ
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຝູງ ໝູ ແລະ ຝູງ ສັດ ກໍ ແລ່ນ
ລົງ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ສູງ ຊັນ ລົງ ໄປ ໃນ ທະເລ (ມີ
ປະມານ ສອງ ພັນ ຄົນ;) ແລະ ຖືກ ຊັກ ຢູ່ ໃນ ທະເລ.
14 ແລະ ພວກ ທີ່ ລ້ຽງ ໝູ ກໍ ໜີ ໄປ, ແລະ ບອກ
ມັນ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ, ແລະ ໃນ ປະ ເທດ. ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ອອກ ໄປ ເບິ່ງ ສິ່ງ ທີ່ ມັນ ເຮັດ ໄດ້.
15 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ , ແລະ
ເບິ່ງ ຜູ້ ທີ່ ມີ ມານ ຮ້າຍ ຄອບ ຄອງ , ແລະ ມີ
ກອງ , ນັ່ງ , ແລະ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ , ແລະ ໃນ ຈິດ
ໃຈ ທີ່ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ພຣະ ອົງ : ແລະ ພວກ
ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ .
16 ແລະ ພວກ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ໄດ້ ບອກ ພວກ
ເຂົາ ເຖິງ ວິ ທີ ທີ່ ມັນ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຜູ້ ທີ່
ມີ ມານ ຮ້າຍ, ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ໝູ ນຳ ອີກ.
17 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ອະ ທິ ຖານ ໃຫ້ ລາວ
ອອກ ຈາກ ຝັ່ງ ທະ ເລ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
18 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເຮືອ ແລ້ວ, ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ຖືກ ມານ ຮ້າຍ ຄອບ ຄອງ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ
ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ກັບ ລາວ.

19 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພຣະ ເຢ ຊູ ບໍ່ ໄດ້
ທົນ ກັບ ລາວ, ແຕ່ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ກັບ
ຄືນ ໄປ ບ້ານ ຫາ ໝູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ບອກ
ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ
ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ພຽງ ໃດ ເພື່ອ ເຈົ້າ, ແລະ ມີ ຄວາມ
ເມດ ຕາ ສົງ ສານ ຕໍ່ ເຈົ້າ.
20 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ເລີ່ມ ເຜີຍ ແຜ່
ໃນ ເມືອງ ເດກາ ໂປ ລີ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຮັດ ເພື່ອ ລາວ: ແລະ ຄົນ ທັງ
ປວງ ກໍ ປະ ຫລາດ ໃຈ.
21 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຂ້າມ ເຮືອ ໄປ ຫາ
ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ, ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ
ໂຮມ ພຣະ ອົງ: ແລະ ພຣະ ອົງ ກໍ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ທະ
ເລ.
22 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ປົກຄອງ ຂອງ ທໍາມະ ສາ
ລາ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ, ໂດຍ ຊື່ ວ່າ ຢາ ອີ ຣັດ; ແລະ
ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ທີ່ ຕີນ
ຂອງ ລາວ,
23 ແລະ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ລາວ ຢ່າງ ຍິ່ງ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ລູກ ສາວ ນ້ອຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນອນ ຢູ່ ໃນ
ຈຸດ ທີ່ ຈະ ຕາຍ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ, ມາ ແລະ
ວາງ ມື ໃສ່ ນາງ, ເພື່ອ ວ່າ ນາງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ການ ປິ່ນ ປົວ; ແລະນາງຈະມີຊີວິດຢູ່.
24 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ໄປ ກັບ ລາວ; ແລະ ຫລາຍ
ຄົນ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ປະ ທັບ
ພຣະ ອົງ.
25 ແລະ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ເລືອດ ອອກ ສິບ
ສອງ ປີ,
26 ແລະ ໄດ້ ທົນ ທຸກ ຫລາຍ ຢ່າງ ຂອງ ໝໍ ຫລາຍ
ຄົນ, ແລະ ໄດ້ ໃຊ້ ຈ່າຍ ທັງ ໝົດ ທີ່ ນາງ ມີ, ແລະ ບໍ່
ມີ ຫຍັງ ດີ ຂຶ້ນ, ແຕ່ ຮ້າຍ ແຮງ ຂຶ້ນ,
27 ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ
ແລ້ວ, ນາງ ຈຶ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ທາງ ຫລັງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຈັບ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
28 ເພາະ ວ່າ ນາງ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ແຕ່ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ.
29 ແລະ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ fountain ຂອງ ເລືອດ ຂອງ
ນາງ ໄດ້ ແຫ້ງ ໄປ; ແລະ
ນາງຮູ້ສຶກຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງນາງວ່ານາງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຈາກໄພພິ
ບັດນັ້ນ.
30 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ , ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ຮູ້ ໃນ
ຕົວ ຂອງ ຕົນ ວ່າ ຄຸນ ງາມ ຄວາມ ດີ ໄດ້ ອອກ
ຈາກ ພຣະ ອົງ , ໄດ້ ຫັນ ພຣະ ອົງ ກ່ຽວ ກັບ
ການ ໃນ ຫນັງ ສື ພິມ , ແລະ ເວົ້າ ວ່າ , ໃຜ ໄດ້
ແຕະ ຕ້ອງ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ?
31 ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ມາ ເຕົ້າ
ໂຮມ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ໃຜ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ເຮົາ?
32 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລຽວ ໄປ ອ້ອມ ຮອບ ເພື່ອ
ເຫັນ ນາງ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້.
33 ແຕ່ ຜູ້ ຍິງ ທີ່ ຢ້ານ ກົວ ແລະ ຕົວ ສັ່ນ, ໂດຍ ຮູ້
ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ນາງ, ໄດ້ ມາ ແລະ ກົ້ມ
ລົງ ຕໍ່ ໜ້າ ເພິ່ນ, ແລະ ເລົ່າ ຄວາມ ຈິງ ທັງ ໝົດ
ໃຫ້ ລາວ ຟັງ.
34 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ນາງ, ລູກ ສາວ, ສັດທາ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ດີ ແລ້ວ; ຈົ່ງ ໄປ ດ້ວຍ
ສັນຕິສຸກ, ແລະ ຈົ່ງ ເປັນ ໄພ ພິບັດ ຂອງ ເຈົ້າ.
35 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຍັງ ເວົ້າ ຢູ່, ມີ ຜູ້ ປົກຄອງ
ບ້ານ ຂອງ ທໍາມະສາລາ ມາ ຈາກ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ,
"ລູກ ສາວ ຂອງ ເຈົ້າ ຕາຍ ແລ້ວ: ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ
ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະ ອາຈານ ກັງວົນ ອີກ?
36 ທັນ ທີ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄໍາ
ທີ່ ໄດ້ ກ່າວ ມາ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ປົກ
ຄອງ ສາ ສະ ໜາ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ
ເທົ່າ ນັ້ນ.
37 ແລະ ລາວ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ,
ນອກ ຈາກ ເປໂຕ, ແລະ ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢ ຮັນ ນ້ອງ ຊາຍ
ຂອງ ຢາ ໂກ ໂບ.
38 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມາ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ຜູ້ ປົກຄອງ
ທໍາ ມະ ສາ ລາ, ແລະ ເຫັນ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ, ແລະ ຄົນ
ທີ່ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຢ່າງ ໜັກ.
39 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ
ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຕື່ນ ເຕັ້ນ ນີ້, ແລະ ຮ້ອງໄຫ້?
ຍິງສາວບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ນອນຫລັບ.
40 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຫົວ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ.
ແຕ່ ເມື່ອ ລາວ ເອົາ ພວກເຂົາ ອອກ ໝົດ ແລ້ວ,
ເພິ່ນ ກໍ ເອົາ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ^ຍິງສາວ ແລະ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ນໍາ ໄປ
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ຍິງ ສາວ ນອນ.
41 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັບ ນາງ ສາວ ດ້ວຍ ມື, ແລະ ເວົ້າ
ກັບ ນາງ, ທາລີທາ cumi; ຊຶ່ງຖືກຕີຄວາມວ່າ, Damsel,
ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລຸກຂຶ້ນ.
42 ແລະ ທັນ ທີ ທີ່ ຍິງ ສາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ
ຍ່າງ ໄປ; ສໍາລັບນາງມີອາຍຸຂອງສິບສອງປີ. ແລະ ພວກ ເຂົາ
ຕົກ ໃຈ ດ້ວຍ ຄວາມ ປະຫລາດ ໃຈ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ.

43 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ
ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ຈັກ ມັນ; ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້
ນາງ ກິນ.

ບົດທີ 6

1 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ
ມາ ໃນ ປະ ເທດ ຂອງ ລາວ;
ແລະສານຸສິດຂອງພຣະອົງຕິດຕາມພຣະອົງ.
2 ເມື່ອ ວັນ ຊະບາໂຕ ມາ ເຖິງ ລາວ ເລີ່ມ ສັ່ງ ສອນ
ໃນ ທຳມະສາລາ ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ລາວ
ກໍ ປະຫລາດ ໃຈ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ຜູ້ ນີ້ ໄດ້ ສິ່ງ
ເຫຼົ່ານີ້ ມາ ແຕ່ ໃສ? ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ມີ ສະຕິ ປັນຍາ
ອັນ ໃດ ແດ່ ທີ່ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ, ທີ່ ແມ່ນ
ແຕ່ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ນັ້ນ ກໍ ຖືກ ເຮັດ
ດ້ວຍ ມື ຂອງ ລາວ?
3 ຜູ້ ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ຊ່າງ ໄມ້, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ນາງ
ມາຣີ, ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢເຊ, ແລະ ຢູດາ,
ແລະ ຊີໂມນ? ແລະນ້ອງສາວຂອງລາວຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຮົາບໍ? ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ offended ຢູ່ ໃນ ພຣະ ອົງ.
4 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ສາດ ສະ ດາ ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ່ ມີ ກຽດ, ແຕ່ ໃນ ປະ
ເທດ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໃນ ບັນ ດາ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ
ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ.
5 ແລະ ລາວ ບໍ່ ສາມາດ ເຮັດ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ໄດ້, ນອກ ຈາກ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່
ຄົນ ເຈັບ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ, ແລະ ປິ່ນປົວ ພວກ ເຂົາ.
6 ແລະ ລາວ ປະຫລາດ ໃຈ ເພາະ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ຖື
ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ທົ່ວ ບ້ານ ຕ່າງໆ,
ສອນ.
7 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເພິ່ນ ສິບ ສອງ ຄົນ, ແລະ
ເລີ່ມ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ໂດຍ ສອງ ຄົນ; ແລະ
ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມີ ອຳນາດ ເໜືອ ວິນ ຍານ ທີ່
ບໍ່ ສະອາດ;
8 ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ
ເອົາ ຫຍັງ ໄປ ໃນ ການ ເດີນ ທາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ພຽງ ແຕ່ ມີ ໄມ້ ເທົ້າ ເທົ່າ ນັ້ນ; ບໍ່ມີສະຄິບ, ບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່,
ບໍ່ມີເງິນຢູ່ໃນກະເປົາຂອງພວກເຂົາ:
9 ແຕ່ ຕ້ອງ ໃສ່ ເກີບ ແຕະ; ແລະບໍ່ໃສ່ເສື້ອຄຸມສອງໂຕ.
10 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ໃນ
ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ເຮືອນ, ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ
ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ.
11 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ພວກ
ເຈົ້າ, ຫລື ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ
ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ສັ່ນ ຂີ້ ຝຸ່ນ ທີ່ ຢູ່ ໃຕ້
ຕີນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ ປະ ຈັກ ພະຍານ
ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ. ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ,
ໃນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ພິພາກສາ, ເມືອງ ໂຊໂດມ ແລະ
ເມືອງ ໂກໂມຣາ ຈະ ທົນ ໄດ້ ຫລາຍ ກວ່າ ເມືອງ ນັ້ນ.
12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ສັ່ງ ສອນ ໃຫ້
ມະນຸດ ກັບ ໃຈ.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ
ອອກ ໄປ, ແລະ ເຈີມ ດ້ວຍ ນ້ຳມັນ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່
ເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ ປິ່ນ ປົວ ພວກ ເຂົາ.
14 ແລະ ກະສັດ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ລາວ; (ເພາະ
ຊື່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ເຜີຍ ແຜ່ ໄປ ຕ່າງ ປະເທດ:)
ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໂຢ ຮັນ ບັບຕິ ສະ ໂຕ
ໄດ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ, ແລະ ເຫດ ການ ອັນ
ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈຶ່ງ ສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ໃນ ຕົວ ເພິ່ນ.
15 ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ ແມ່ນ ເອລີອາ. ແລະ ຄົນ
ອື່ນ ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ, ຫຼື ເປັນ
ຫນຶ່ງ ໃນ ສາດ ສະ ດາ.
16 ແຕ່ ເມື່ອ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ
ເວົ້າ ວ່າ, ແມ່ນ ໂຢຮັນ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕັດ ຫົວ:
ລາວ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ.
17 ເພາະ ວ່າ ເຮໂຣດ ເອງ ໄດ້ ສົ່ງ ອອກ ໄປ ແລະ
ຈັບ ໂຢ ຮັນ, ແລະ ຈັບ ລາວ ໄວ້ ໃນ ຄຸກ ເພື່ອ
ເຫັນ ແກ່ ເຮໂຣດ, ເມຍ ຂອງ ຟີລິບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ລາວ, ເພາະ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ນາງ.
18 ເພາະ ວ່າ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຮໂຣດ ວ່າ,
ມັນ ບໍ່ ເປັນ ສິດ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ເມຍ ຂອງ
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ.
19 ສະນັ້ນ ເຮໂຣດີຢາ ຈຶ່ງ ມີ ການ ຜິດ ຖຽງ ກັນ
ກັບ ລາວ, ແລະ ຈະ ຂ້າ ລາວ; ແຕ່ນາງບໍ່ສາມາດ:
20 ເພາະ ເຮ ໂຣດ ຢ້ານ ໂຢ ຮັນ, ໂດຍ ຮູ້ ວ່າ ລາວ
ເປັນ ຄົນ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ເປັນ ຄົນ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ
ສັງ ເກດ ເບິ່ງ ລາວ; ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ລາວ,
ລາວ ກໍ ເຮັດ ຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ ລາວ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຍິນດີ.
21 ແລະ ເມື່ອ ວັນ ທີ່ ສະ ດວກ ມາ ເຖິງ, ທີ່ ເຮໂຣດ
ໃນ ວັນ ເກີດ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັດ ງານ ລ້ຽງ ໃຫ້
ບັນ ດາ ນາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ນາຍ ທະຫານ ຊັ້ນ ສູງ, ແລະ
ນາຍ ພັນ ຂອງ ແຂວງ ຄາລີເລ;
22 ແລະ ເມື່ອ ລູກ ສາວ ຂອງ ເຮໂຣດ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ,
ແລະ ເຕັ້ນ ລຳ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຮໂຣດ ພໍ ໃຈ ກັບ

ຄົນ ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ກັບ ລາວ, ກະສັດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ນາງ ສາວ ວ່າ, ຂໍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຂໍ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ
ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ເຈົ້າ.
23 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສາບານ ກັບ ນາງ ວ່າ, ສິ່ງ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ຈາກ ເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ມອບ ໃຫ້
ເຈົ້າ, ເຖິງ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ.
24 ແລະ ນາງ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ແມ່
ຂອງ ນາງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ຫຍັງ? ແລະນາງເວົ້າວ່າ,
ຫົວຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ.
25 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທັນ ທີ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຮີບ ດ່ວນ ຕໍ່ ກະ ສັດ, ແລະ ຖາມ ວ່າ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂດຍ
ແລະ ໂດຍ ການ charger ຫົວ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ບັບ
ຕິ ສະ ມາ.
26 ແລະ ກະສັດ ເສຍ ໃຈ ຫລາຍ; ແຕ່ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່
ຄໍາ ສາບານ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ພວກ
ເຂົາ ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ກັບ ລາວ, ລາວ ຈະ ບໍ່ ປະ ຕິ
ເສດ ນາງ.
27 ແລະ ໃນ ທັນ ໃດ ນັ້ນ, ກະສັດ ໄດ້ ສົ່ງ ຜູ້
ປະຫານ ຊີວິດ ໄປ, ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ເອົາ ຫົວ ຂອງ
ລາວ ໄປ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ໄປ ຕັດ ຫົວ ລາວ ໃນ ຄຸກ.
28 ແລະ ເອົາ ຫົວ ຂອງ ລາວ ມາ ໃສ່ ໝໍ້ ໄຟ,
ແລະ ມອບ ໃຫ້ ແມ່ ຍິງ: ແລະ ນາງ ສາວ ກໍ ເອົາ
ມັນ ໃຫ້ ແມ່.
29 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຍິນ ເລື່ອງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ມາ ເອົາ ສົບ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄປ ວາງ ໄວ້ ໃນ ອຸບ ໂມງ.
30 ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ກັບ
ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ບອກ ພຣະ ອົງ ທຸກ ສິ່ງ, ທັງ ສິ່ງ
ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້
ສອນ.
31 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ
ເຈົ້າ ຈົ່ງ ແຍກ ຕົວ ອອກ ໄປ ໃນ ສະ ຖານ ທີ່
ທະ ເລ ຊາຍ, ແລະ ພັກ ຜ່ອນ ຊົ່ວ ຄາວ: ເພາະ ວ່າ
ມີ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ແລະ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ
ບ່ອນ ຫວ່າງ ຫລາຍ ທີ່ ຈະ ກິນ ອາ ຫານ.
32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ສູ່
ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ໂດຍ ເຮືອ ເປັນ ສ່ວນ
ຕົວ.
33 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໄປ, ແລະ
ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ແລ່ນ
ໜີ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ທັງ ໝົດ, ແລະ ອອກ ໄປ, ແລະ
ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ.
34 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ອອກ ມາ, ໄດ້ ເຫັນ
ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ເມດ ຕາ ສົງ ສານ
ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ
ຝູງ ແກະ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ລ້ຽງ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເລີ່ມ ສອນ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ ເລື່ອງ.
35 ແລະ ເມື່ອ ວັນ ນັ້ນ ໝົດ ໄປ, ພວກ ສາ ວົກ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
ນີ້ ແມ່ນ ບ່ອນ ທີ່ ເປັນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ,
ແລະ ບັດ ນີ້ ເວ ລາ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ ໄກ ແລ້ວ:
36 ຈົ່ງ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ໄດ້ ໄປ ໃນ ທົ່ວ ປະ ເທດ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໝູ່
ບ້ານ, ແລະ ຊື້ ເຂົ້າ ຈີ່ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ: ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ກິນ.
37 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ກິນ ອາ ຫານ. ແລະ ພວກ ເຂົາ
ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄປ ຊື້ ເຂົ້າ ຈີ່
ສອງ ຮ້ອຍ pennyworth ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ກິນ
ອາ ຫານ?
38 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ມີ
ເຂົ້າຈີ່ ຈັກ ກ້ອນ? ໄປເບິ່ງ. ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮູ້, ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ຫ້າ, ແລະປາສອງໂຕ.
39 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ໃຫ້
ທຸກ ຄົນ ນັ່ງ ລົງ ຕາມ ກຸ່ມ ຢູ່ ເທິງ ຫຍ້າ ຂຽວ.
40 ແລະ ພວກ ເຂົາ ນັ່ງ ລົງ ຢູ່ ໃນ ແຖວ, ໂດຍ ຮ້ອຍ,
ແລະ ຫ້າ ສິບ.
41 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ຫ້າ ກ້ອນ ແລະ ປາ
ສອງ ໂຕ ມາ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລຽວ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ
ສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ ອວຍພອນ, ແລະ ຫັກ ເຂົ້າຈີ່ ນັ້ນ ໃຫ້
ພວກ ສາວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ຕັ້ງ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ພວກ ເພິ່ນ;
ແລະ ປາ ສອງ ໂຕ ໄດ້ ແບ່ງ ລາວ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ທັງ ໝົດ.
42 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ທັງ ຫມົດ , ແລະ
ເຕັມ ໄປ .
43 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເກັບ ເອົາ ສິບ ສອງ ກະຕ່າ
ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຊິ້ນ, ແລະ ປາ.
44 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ກິນ ເຂົ້າຈີ່ ນັ້ນ ມີ ປະມານ ຫ້າ
ພັນ ຄົນ.
45 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັງ ຄັບ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ລົງ ເຮືອ, ແລະ ໃຫ້
ໄປ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ ກ່ອນ ທີ່ ເມືອງ ເບັດ ໄຊ ດາ,
ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ຜູ້ ຄົນ ໄປ.

46 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ແລ້ວ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ເທິງ ພູ ເພື່ອ ອະ ທິ
ຖານ.
47 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ເຮືອ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ກາງ
ທະ ເລ, ແລະ ລາວ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ຜູ້ ດຽວ.
48 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ ແລ່ນ ເຮືອ ຢ່າງ
ໜັກ; ເພາະ ວ່າ ລົມ ໄດ້ ຂັດ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ: ແລະ
ໃນ ເວລາ ປະມານ ໂມງ ທີ ສີ່ ຂອງ ຄືນ ນັ້ນ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ຍ່າງ
ຢູ່ ເທິງ ທະ ເລ, ແລະ ຈະ ຜ່ານ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
49 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ເພິ່ນ ຍ່າງ ຢູ່ ເທິງ
ທະ ເລ, ພວກ ເຂົາ ຄິດ ວ່າ ມັນ ເປັນ ວິນ ຍານ, ແລະ
ຮ້ອງ ອອກ ມາ:
50 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ຕົກ ໃຈ. ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໂອ້
ລົມ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, Be of
good cheer: ມັນ ແມ່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ຢ່າຢ້ານ.
51 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ ໃນ ເຮືອ;
ແລະ ລົມ ກໍ ຢຸດ: ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ປະ ຫລາດ ໃຈ
ໃນ ຕົນ ເອງ ເຈັບ ປວດ ເກີນ ມາດ ວັດ, ແລະ ສົງ
ໃສ.
52 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຖື ວ່າ ເປັນ ການ
ອັດສະຈັນ ຂອງ ເຂົ້າ ຈີ່: ເພາະ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ແຂງ ກະດ້າງ.
53 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຂ້າມ ຜ່ານ ໄປ ແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ເບັນ ເນ ຊາ ເຣັດ,
ແລະ ດຶງ ໄປ ຫາ ຝັ່ງ.
54 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເຮືອ ໄປ, ພວກ
ເຂົາ ກໍ ຮູ້ ຈັກ ເພິ່ນ ທັນ ທີ.
55 ແລະ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ທົ່ວ ເຂດ ນັ້ນ ໂດຍ ອ້ອມ
ຮອບ, ແລະ ເລີ່ມ ແບກ ຄົນ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ ໄປ ໃນ
ຕຽງ ນອນ, ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ອົງ
ຢູ່.
56 ແລະ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຂົ້າ
ໄປ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ, ຫລື ເມືອງ, ຫລື ປະ ເທດ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ ຢູ່ ຕາມ ຖະ ໜົນ,
ແລະ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຂອບ
ເຂດ ຂອງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ: ແລະ ຫລາຍ
ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ດີ ແລ້ວ.

ບົດທີ 7

1 ແລ້ວ ພວກ ຟາລິຊຽນ, ແລະ ພວກ ທຳມະຈານ ບາງ
ຄົນ ໄດ້ ມາ ຈາກ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ.
2 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ບາງ ຄົນ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ດ້ວຍ ມື ລະ
ພົດ, ນັ້ນ ຄື ການ ເວົ້າ ວ່າ, ດ້ວຍ ມື ທີ່ ບໍ່ ໄດ້
ລ້າງ ອອກ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ພົບ ຄວາມ ຜິດ.
3 ສຳລັບພວກຟາຣີຊາຍ, ແລະຊາວຢິວທັງຫມົດ,
ຍົກເວັ້ນພວກເຂົາລ້າງມືເລື້ອຍໆ, ຢ່າກິນ, ຖືປະເພນີຂອງຜູ້ເຖົ້າແກ່.
4 ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ມາ ຈາກ ຕະຫຼາດ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່
ເຂົາ ເຈົ້າ ລ້າງ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ. ແລະ ສິ່ງ
ອື່ນໆ ອີກ ຫລາຍ ຢ່າງ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ
ເພື່ອ ຖື, ເປັນ ການ ລ້າງ ຖ້ວຍ, ແລະ ໝໍ້, ຖ້ວຍ ທອງ
ເຫລືອງ, ແລະ ໂຕະ.
5 ແລ້ວ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກ ທຳມະຈານ ຈຶ່ງ
ຖາມ ເພິ່ນ ວ່າ, "ເປັນຫຍັງ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ເຈົ້າ
ບໍ່ ຍ່າງ ຕາມ ຮີດຄອງ ປະ ເພນີ ຂອງ ຜູ້ ເຖົ້າແກ່,
ແຕ່ ກິນ ເຂົ້າຈີ່ ດ້ວຍ ມື ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ?
6 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ເປັນ ການ ທີ່ ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ທຳ ນາຍ ຂອງ
ທ່ານ ເປັນ ຄົນ ຫນ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ຕາມ ທີ່ ມີ
ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ປະ ຊາ ຊົນ ນີ້ ໃຫ້ ກຽດ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສົບ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແຕ່ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຢູ່ ໄກ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
7 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຂົາ ເຈົ້າ ນະ ມັດ ສະ
ການ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ, ການ
ສັ່ງ ສອນ ສຳ ລັບ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ມະ ນຸດ.
8 ເພາະ ການ ວາງ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ພວກ ທ່ານ ຖື ປະ ເພ ນີ ຂອງ ມະ ນຸດ, ຄື ກັບ
ການ ລ້າງ ໝໍ້ ແລະ ຖ້ວຍ: ແລະ ອື່ນໆ ອີກ ຫລາຍ ຢ່າງ
ຄື ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ.
9 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ພວກ ທ່ານ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່, ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮັກ
ສາ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ຕົນ.
10 ເພາະ ໂມເຊ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ນັບຖື ພໍ່ ແມ່
ຂອງ ເຈົ້າ; ແລະ, ໃຜ ທີ່ ສາບ ແຊ່ງ ພໍ່ ຫຼື ແມ່, ໃຫ້
ເຂົາ ຕາຍ ຄວາມ ຕາຍ:
11 ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ
ເວົ້າ ກັບ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຂອງ ຕົນ, ມັນ ແມ່ນ Corban,
ຊຶ່ງ ຫມາຍ ຄວາມ ວ່າ, ຂອງ ປະ ທານ, ໂດຍ ໃດ ກໍ

ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ຈາກ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ລາວຈະເປັນອິດສະລະ.
12 ແລະ ເຈົ້າ ຍອມ ໃຫ້ ລາວ ບໍ່ ຄວນ ເຮັດ ເພື່ອ ພໍ່
ຫລື ແມ່ ຂອງ ລາວ ອີກ ຕໍ່ ໄປ;
13 ການ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່
ມີ ຜົນ ບັງ ຄັບ ໃຊ້ ຕາມ ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ
ຂອງ ທ່ານ, ທີ່ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ: ແລະ
ພວກ ທ່ານ ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ຫລາຍ ຢ່າງ.
14 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ຄົນ ທັງ ປວງ ມາ
ຫາ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ຟັງ
ເຮົາ ທຸກ ຄົນ, ແລະ ເຂົ້າ ໃຈ:
15 ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ຈາກ ຄົນ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ລາວ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ມົນທິນ, ແຕ່ ສິ່ງ ທີ່
ອອກ ມາ ຈາກ ລາວ ນັ້ນ ຄື ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້
ມະນຸດ ເປັນ ມົນທິນ.
16 ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ
ໄດ້ ຍິນ.
17 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຈາກ
ຜູ້ ຄົນ, ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖາມ ເພິ່ນ
ກ່ຽວ ກັບ ຄຳ ອຸປະມາ.
18 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ
ທ່ານ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ເຊັ່ນ ກັນ ບໍ? ເຈົ້າ ບໍ່ ຮັບ ຮູ້ ບໍ,
ວ່າ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ມີ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຜູ້
ຊາຍ, ມັນ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ມົນ ທິນ;
19 ເພາະ ວ່າ ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໃຈ ຂອງ
ລາວ, ແຕ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທ້ອງ, ແລະ ອອກ ໄປ ໃນ ນ້ຳ
ແຫ້ງ, ລ້າງ ຊີ້ນ ທັງ ໝົດ?
20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ສິ່ງ ທີ່ ອອກ ມາ
ຈາກ ຜູ້ ຊາຍ, ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ defileth.
21 ເພາະ ວ່າ ຈາກ ພາຍ ໃນ, ອອກ ຈາກ ໃຈ ຂອງ
ມະ ນຸດ, ການ ຄິດ ຊົ່ວ, ການ ຫລິ້ນ ຊູ້, ການ ຜິດ
ຊາຍ ຍິງ, ການ ຄາດ ຕະ ກຳ,
22 ການ ລັກ, ຄວາມ ໂລບ, ຄວາມ ຊົ່ວ, ການ ຫລອກ ລວງ,
ຄວາມ ຫຍາບ ຄາຍ, ຕາ ຊົ່ວ, ການ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ,
ຄວາມ ຈອງ ຫອງ, ຄວາມ ໂງ່ ຈ້າ:
23 ສິ່ງ ຊົ່ວ ທັງ ໝົດ ນີ້ ມາ ຈາກ ພາຍ ໃນ ແລະ
ເຮັດ ໃຫ້ ມະນຸດ ເປັນ ມົນທິນ.
24 ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຂດ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ເມືອງ ຕີ ເຣ
ແລະ ຊີ ໂດນ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຫລັງ ໜຶ່ງ,
ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ຈັກ ເລີຍ, ແຕ່ ລາວ ຖືກ
ເຊື່ອງ ໄວ້ ບໍ່ ໄດ້.
25 ເພາະ ມີ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ, ລູກ ສາວ ຂອງ ລາວ ມີ
ວິນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ, ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ລາວ, ແລະ
ໄດ້ ມາ ລົ້ມ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ລາວ:
26 ຜູ້ ຍິງ ນັ້ນ ເປັນ ຊາວ ກຣີກ, ເປັນ ຊາວ ຊີ ໂຣ
ຟີ ນີ ສັນ ຕາມ ຊາດ; ແລະ ນາງ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້
ລາວ ຂັບ ໄລ່ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ຈາກ ລູກ ສາວ
ຂອງ ນາງ.
27 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, ໃຫ້
ເດັກ ນ້ອຍ ໄດ້ ຮັບ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ : ເພາະ
ວ່າ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ການ ທີ່ ຈະ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ຂອງ
ເດັກ ນ້ອຍ , ແລະ ໂຍນ ມັນ ໃຫ້ ຫມາ .
28 ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ແມ່ນ ແລ້ວ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ: ແຕ່ ວ່າ ຫມາ ທີ່ ຢູ່ ໃຕ້ ຕາ
ຕະ ລາງ ກິນ ຂອງ crumbs ຂອງ ເດັກ ນ້ອຍ.
29 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນາງ, ເພາະ ຄຳ ເວົ້າ ນີ້
ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ;
ມານຮ້າຍອອກຈາກລູກສາວຂອງເຈົ້າ.
30 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ມາ ເຖິງ ເຮືອນ ຂອງ ນາງ, ນາງ
ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ, ແລະ ລູກ ສາວ
ຂອງ ນາງ ໄດ້ ນອນ ຢູ່ ເທິງ ຕຽງ.
31 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ໂດຍ ອອກ ຈາກ ຊາຍ ແດນ
ເມືອງ ຕີ ໂລ ແລະ ຊີ ໂດນ, ລາວ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ທະ
ເລ ຄາ ລີ ເລ, ຜ່ານ ທ່າມ ກາງ ຊາຍ ແດນ ຂອງ
ເດກາ ໂປ ລີ.
32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອົາ ຄົນ ຫູ ໜວກ ມາ ຫາ ລາວ,
ແລະ ມີ ຄວາມ ຂັດ ແຍ່ງ ໃນ ການ ເວົ້າ ຂອງ ລາວ;
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ລາວ ເອົາ ມື
ໃສ່ ລາວ.
33 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເອົາ ລາວ ອອກ ຈາກ ຝູງ ຊົນ, ແລະ
ເອົາ ນິ້ວ ມື ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫູ ຂອງ ລາວ, ແລະ ລາວ
ຖົ່ມ ນ້ຳລາຍ, ແລະ ແຕະ ລີ້ນ ຂອງ ລາວ;
34 ແລະ ເບິ່ງ ຂຶ້ນ ໄປ ສະ ຫວັນ, ລາວ ຖອນ ຫາຍ
ໃຈ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, Ephphatha, ນັ້ນ ແມ່ນ, ເປີດ.
35 ແລະ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ ຫູ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເປີດ, ແລະ ສາຍ ຂອງ ລີ້ນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສູນ
ເສຍ ໄປ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເວົ້າ ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ.
36 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້ ບອກ ຜູ້
ໃດ ເລີຍ, ແຕ່ ຍິ່ງ ເພິ່ນ ສັ່ງ ພວກ ເພິ່ນ ຫລາຍ
ເທົ່າ ໃດ, ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ຈະ ພິມ ເຜີຍ ແຜ່ ມັນ
ຫລາຍ ຂຶ້ນ;
37 ແລະ ປະ ຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ ເກີນ ໄປ, ໂດຍ ກ່າວ
ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ທຸກ ສິ່ງ ດ້ວຍ ຄວາມ ດີ:

ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ຫູ ໜວກ ທັງ ສອງ
ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ຄົນ ໂງ່ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ.

ບົດທີ 8

1 ໃນ ສະໄໝ ນັ້ນ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ
ແລະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ກິນ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເອີ້ນ
ພວກ ລູກ ສິດ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
2 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ຝູງ ຊົນ,
ເພາະ ວ່າ ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ສາມ ມື້, ແລະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ກິນ.
3 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຖື ສິນ
ອົດ ເຂົ້າ ໄປ ທີ່ ບ້ານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ, ພວກ
ເຂົາ ຈະ ສະ ໝອງ ຢູ່ ໃນ ທາງ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ມີ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ແຕ່ ໄກ.
4 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ
ພຣະ ອົງ, ຈາກ ໃສ ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ ສາ ມາດ ເຮັດ
ໃຫ້ ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ມີ ຄວາມ ພໍ ໃຈ ດ້ວຍ ເຂົ້າ ຈີ່
ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ?
5 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ມີ
ເຂົ້າຈີ່ ຈັກ ກ້ອນ? ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຈັດ.
6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ຜູ້ ຄົນ ໃຫ້ ນັ່ງ ລົງ
ເທິງ ພື້ນ ດິນ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ເຈັດ
ກ້ອນ, ແລະ ຂອບ ພຣະ ໄທ, ແລະ ຫ້າມ ລໍ້, ແລະ ໃຫ້
ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເພື່ອ ຕັ້ງ ຢູ່
ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ພວກ
ເຂົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ປະ ຊາ ຊົນ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມີ ປາ ນ້ອຍ ສອງ ສາມ ໂຕ:
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອວຍ ພອນ, ແລະ ໄດ້ ບັນ ຊາ
ໃຫ້ ຕັ້ງ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ນຳ.
8 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ກິນ ຫລາຍ ຈົນ ອີ່ມ: ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອົາ ຊີ້ນ ຫັກ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ເຈັດ
ກະຕ່າ.
9 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກິນ ມີ ປະມານ ສີ່ ພັນ ຄົນ, ແລະ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
10 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ເຮືອ ໄປ
ກັບ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພາກ ສ່ວນ ຂອງ ເມືອງ ດານ ມະ ນູ
ທາ.
11 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ໄດ້ ອອກ ມາ, ແລະ ເລີ່ມ ຕັ້ງ
ຄຳ ຖາມ ກັບ ເພິ່ນ, ໂດຍ ຊອກ ຫາ ເຄື່ອງ ໝາຍ
ຈາກ ສະ ຫວັນ, ລໍ້ ລວງ ເພິ່ນ.
12 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖອນ ຫາຍ ໃຈ ຢ່າງ ເລິກ ຊຶ້ງ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ຈຶ່ງ ຊອກ ຫາ
ເຄື່ອງ ໝາຍ ອັນ ໜຶ່ງ? ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ
ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈະ ບໍ່ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃດ ຖືກ
ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.
13 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ເຮືອ ອີກ ແລ້ວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ ຟາກ.
14 ບັດ ນີ້ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ລືມ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່,
ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ
ກວ່າ ໜຶ່ງ ກ້ອນ.
15 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ລະວັງ
ໃຫ້ ດີ, ຈົ່ງ ລະວັງ ເຊື້ອ ຂອງ ພວກ ຟາຣີຊາຍ, ແລະ
ເຊື້ອ ຂອງ ເຮໂຣດ.
16 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົມ ເຫດ ສົມ ຜົນ ໃນ
ບັນ ດາ ຕົນ ເອງ, ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ ເປັນ ຍ້ອນ ວ່າ
ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ມີ ເຂົ້າ ຈີ່.
17 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ
ຈຶ່ງ ຫາ ເຫດຜົນ, ເພາະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ມີ ເຂົ້າ ຈີ່?
ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້, ຍັງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ?
ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າແຂງກະດ້າງບໍ?
18 ມີ ຕາ, ເຈົ້າ ບໍ່ ເຫັນ ບໍ? ແລະມີຫູ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ? ແລະ
ເຈົ້າຈື່ບໍ່?
19 ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫັກ ເຂົ້າຈີ່ ຫ້າ ກ້ອນ ໃນ
ຫ້າ ພັນ ກ້ອນ, ເຈົ້າ ເອົາ ຊິ້ນ ສ່ວນ ເຕັມ ໄປ ໄດ້
ຈັກ ກະຕ່າ? ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ສິບ ສອງ.
20 ແລະ ເມື່ອ ເຈັດ ຄົນ ໃນ ສີ່ ພັນ ຄົນ, ເຈົ້າ ເອົາ
ຊິ້ນ ສ່ວນ ເຕັມ ໄປ ໄດ້ ຈັກ ກະ ຕ່າ?
ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຈັດ.
21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ
ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ?
22 ແລະ ລາວ ມາ ຫາ ເມືອງ ເບັດ ໄຊ ດາ; ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ຄົນ ຕາ ບອດ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ລາວ,
ແລະ ຮ້ອງ ຂໍ ໃຫ້ ລາວ ແຕະ ຕ້ອງ ລາວ.
23 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຈັບ ມື ຄົນ ຕາ ບອດ, ແລະ ໄດ້
ພາ ລາວ ອອກ ຈາກ ເມືອງ; ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖົ່ມ
ນ້ຳລາຍ ໃສ່ ຕາ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເອົາ ມື ໃສ່ ລາວ,
ລາວ ຈຶ່ງ ຖາມ ລາວ ວ່າ ລາວ ເຫັນ ບໍ?
24 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເບິ່ງ ຂຶ້ນ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເຫັນ ຜູ້ ຊາຍ ເປັນ ຕົ້ນ ໄມ້, ຍ່າງ.
25 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ເອົາ ມື ໃສ່ ຕາ ຂອງ
ລາວ ອີກ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ຫລຽວ ຂຶ້ນ ແລະ ລາວ

ໄດ້ ຟື້ນ ຟູ ຄືນ ມາ ແລະ ເຫັນ ທຸກ ຄົນ ຢ່າງ
ແຈ່ມ ແຈ້ງ.
26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ລາວ ໄປ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ເພິ່ນ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຢ່າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ, ຫລື ບອກ ຜູ້
ໃດ ໃນ ເມືອງ.
27 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ອອກ ໄປ , ແລະ ສາ ນຸ
ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ , ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ຂອງ
Caesarea Philippi : ແລະ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ຖາມ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ , ເວົ້າ ກັບ
ເຂົາ ເຈົ້າ , ຜູ້ ຊາຍ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ
ໃຜ ?
28 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, John the Baptist :
ແຕ່ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, Elias; ແລະອື່ນໆ, ຫນຶ່ງໃນສາດສະດາ.
29 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ
ເວົ້າ ວ່າ ຂ້ອຍ ແມ່ນ ໃຜ? ແລະ ເປ ໂຕ ຕອບ ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ.
30 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້ ບອກ ຜູ້
ໃດ ກ່ຽວ ກັບ ເພິ່ນ.
31 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ສອນ ພວກ ເຂົາ, ວ່າ ບຸດ
ມະນຸດ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ ຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ຖືກ ປະ ຕິ
ເສດ ຈາກ ພວກ ແອວ ເດີ, ແລະ ຂອງ ພວກ ປະ ໂລ
ຫິດ, ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ, ແລະ ຖືກ ຂ້າ, ແລະ ຫຼັງ
ຈາກ ສາມ ມື້ ຈະ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ອີກ.
32 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ຄຳ ນັ້ນ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ.
ແລະເປໂຕໄດ້ຈັບລາວ, ແລະເລີ່ມຕຳນິຕິຕຽນລາວ.
33 ແຕ່ ເມື່ອ ລາວ ຫັນ ໜ້າ ໄປ ເບິ່ງ ພວກ ລູກ
ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຫ້າມ ເປໂຕ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ຈົ່ງ ຖອຍ ຫລັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊາ ຕານ, ເພາະ ວ່າ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ດູດ ດື່ມ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ຄົນ.
34 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ຜູ້ ຄົນ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ ພ້ອມ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ
ມາ ຕາມ ເຮົາ, ໃຫ້ ເຂົາ ປະ ຕິ ເສດ ຕົນ ເອງ, ແລະ
ຮັບ ເອົາ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຕິດ
ຕາມ ເຮົາ.
35 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຊ່ວຍ ຊີວິດ
ຂອງ ຕົນ ຈະ ສູນ ເສຍ ມັນ; ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ຈະ ສູນ ເສຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ເຫັນ
ແກ່ ເຮົາ ແລະ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຊ່ວຍ
ໃຫ້ ລອດ.
36 ເພາະ ມັນ ຈະ ເປັນ ປະ ໂຫຍດ ຫຍັງ ຜູ້ ຊາຍ,
ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ທັງ ໂລກ, ແລະ ເສຍ
ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຕົນ?
37 ຫຼື ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ເອົາ ຫຍັງ ເພື່ອ ແລກ ກັບ ຈິດ
ວິນ ຍານ ຂອງ ຕົນ?
38 ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ອັບອາຍ ໃນ ເຮົາ
ແລະ ຈາກ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ລຸ້ນ ຄົນ ທີ່
ຫລິ້ນ ຊູ້ ແລະ ບາບ ນີ້; ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ມີ ຄວາມ
ອັບອາຍ ໃນ ພຣະອົງ ເໝືອນກັນ, ເມື່ອ ພຣະອົງ ສະເດັດ
ມາ ໃນ ລັດສະໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະບິດາ ຂອງ
ພຣະອົງ ກັບ ເທວະດາ ບໍລິສຸດ.

ບົດທີ 9

1 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ມີ
ບາງ ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊີ
ວິດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ, ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ໄດ້ ເຫັນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ມາ ດ້ວຍ
ອຳນາດ.
2 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ຫົກ ມື້ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກັບ
ເຂົາ ເປ ໂຕ, ແລະ James, ແລະ John, ແລະ ນຳ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພູ ສູງ ຫ່າງ ຈາກ ກັນ ດ້ວຍ
ຕົນ ເອງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປ່ຽນ ຮູບ ຮ່າງ ຕໍ່
ຫນ້າ ພວກ ເຂົາ.
3 ແລະ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ແສງ ສີ,
ຂາວ ເກີນ ໄປ ຄື ກັບ ຫິມະ; ດັ່ງ ນັ້ນ ໃນ ໂລກ ນີ້
ບໍ່ ມີ ຄົນ ເຕັມ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຂາວ
ໄດ້.
4 ແລະ ມີ ເອ ລີ ອາ ກັບ ໂມ ເຊ ປາ ກົດ ໃຫ້
ເຂົາ ເຈົ້າ : ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ກຳ ລັງ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ
ເຢ ຊູ .
5 ແລະ ເປໂຕ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ພຣະ ອາ ຈານ, ມັນ ເປັນ ການ ດີ ສຳ ລັບ ພວກ
ເຮົາ ທີ່ ນີ້: ແລະ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຮັດ ໃຫ້ ສາມ
tabernacles; ຫນຶ່ງສຳລັບເຈົ້າ, ແລະຫນຶ່ງສຳລັບໂມເຊ,
ແລະຫນຶ່ງສຳລັບ Elias.
6 ເພາະ ລາວ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ; ເພາະ
ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ.
7 ແລະ ມີ ເມກ ປົກ ຄຸມ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ມີ ສຽງ
ອອກ ມາ ຈາກ ເມກ, ກ່າວ ວ່າ, ນີ້ ຄື ລູກ ທີ່ ຮັກ
ຂອງ ເຮົາ: ຈົ່ງ ຟັງ ລາວ.

8 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຫລຽວ ໄປ ອ້ອມ ຮອບ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຫັນ ຜູ້ ໃດ ອີກ, ນອກ ຈາກ ພຣະ ເຢ ຊູ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ເທົ່າ ນັ້ນ.
9 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ລົງ ມາ ຈາກ ພູ ເຂົາ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ບອກ ຜູ້ ໃດ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ, ຈົນ ກວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ.
10 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເກັບ ຄຳ ເວົ້າ ນັ້ນ ໄວ້ ກັບ ຕົນ ເອງ, ຖາມ ກັນ ແລະ ກັນ ວ່າ ການ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ ຄວນ ໝາຍ ເຖິງ ຫຍັງ.
11 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ເວົ້າ ວ່າ Elias ຕ້ອງ ມາ ກ່ອນ?
12 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ບອກ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເອ ລີ ອາ ມາ ກ່ອນ, ແລະ ຟື້ນ ຟູ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ; ແລະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ແນວ ໃດ ກ່ຽວ ກັບ ບຸດ ມະ ນຸດ, ວ່າ ລາວ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ ຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ຖືກ ຕັ້ງ ຢູ່ ໃນ ບໍ່ ມີ ຄ່າ.
13 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ວ່າ Elias ໄດ້ ມາ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ພຣະ ອົງ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ລະ ບຸ ໄວ້, ຕາມ ທີ່ ມັນ ໄດ້ ຂຽນ ເຖິງ ພຣະ ອົງ.
14 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ມາ ຫາ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ຖາມ ພວກ ເຂົາ.
15 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ກໍ ປະ ຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ, ແລະ ແລ່ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ທັກ ທາຍ ພຣະ ອົງ.
16 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ , ທ່ານ ຈະ ຖາມ ຫຍັງ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ?
17 ແລະ ຝູງ ຊົນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອາຈານ, ພໍ່ ໄດ້ ນຳ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ມີ ວິນ ຍານ ທີ່ ໂງ່;
18 ແລະ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ເອົາ ພຣະ ອົງ ໄປ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຈີກ ພຣະ ອົງ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟອກ, ແລະ ກັດ ແຂ້ວ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ວັນ ໄປ: ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ພຣະ ອົງ ອອກ; ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດ.
19 ລາວ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ໂອ້ ຄົນ ລຸ້ນ ທີ່ ບໍ່ ສັດ ຊື່, ຂ້ອຍ ຈະ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ດົນ ປານ ໃດ? ຂ້ອຍຈະທົນກັບເຈົ້າດົນປານໃດ? ເອົາລາວມາໃຫ້ຂ້ອຍ.
20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ລາວ ມາ ຫາ ລາວ: ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ, ທັນ ທີ ທີ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ກັດ ລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ເທິງ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ໄດ້ ເກີດ ຟອງ.
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖາມ ພໍ່ ວ່າ, ມັນ ເປັນ ເວລາ ດົນ ປານ ໃດ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເລື່ອງ ນີ້ ມາ ເຖິງ ລາວ? ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂອງເດັກນ້ອຍ.
22 ແລະ ບາງ ເທື່ອ ມັນ ໄດ້ ໂຍນ ລາວ ລົງ ໄປ ໃນ ໄຟ, ແລະ ລົງ ໄປ ໃນ ນ້ຳ, ເພື່ອ ທຳລາຍ ລາວ: ແຕ່ ຖ້າ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຈົ່ງ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ພວກ ເຮົາ.
23 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ທ່ານ ສາ ມາດ ເຊື່ອ, ທຸກ ສິ່ງ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ສຳ ລັບ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ.
24 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພໍ່ ຂອງ ເດັກ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ, ແລະ ກ່າວ ດ້ວຍ ນ້ຳ ຕາ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຊື່ອ; ຊ່ວຍເຈົ້າຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງຂ້ອຍ.
25 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ ທັງ ຫລາຍ ແລ່ນ ມາ ນຳ ກັນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫ້າມ ຜີ ຮ້າຍ ນັ້ນ, ໂດຍ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ວິນ ຍານ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ໂງ່ ແລະ ຫູ ໜວກ, ເຮົາ ສັ່ງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ອອກ ຈາກ ມັນ, ແລະ ຢ່າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ອົງ ອີກ.
26 ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ , ແລະ ເຊົ່າ ເຂົາ ເຈັບ , ແລະ ອອກ ຈາກ ພຣະ ອົງ : ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປັນ ຫນຶ່ງ ທີ່ ຕາຍ ; ຫລາຍຄົນເວົ້າວ່າ, ພຣະອົງຕາຍແລ້ວ.
27 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຈັບ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຍົກ ພຣະ ອົງ ຂຶ້ນ; ແລະລາວລຸກຂຶ້ນ.
28 ເມື່ອ ພຣະອົງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ພວກ ສາວົກ ຖາມ ພຣະອົງ ເປັນ ສ່ວນຕົວ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງ ຂັບໄລ່ ພຣະອົງ ອອກ ບໍ່ໄດ້?
29 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ສິ່ງ ນີ້ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ, ແຕ່ ໂດຍ ການ ອະ ທິ ຖານ ແລະ ການ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ.
30 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ຜ່ານ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ; ແລະ ລາວ ບໍ່ ຢາກ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ໃດ ຮູ້.
31 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ມະນຸດ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ມະນຸດ, ແລະ

ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂ້າ ພຣະ ອົງ; ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ
ລາວ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ລາວ ຈະ ເປັນ ຄືນ ມາ ໃນ ມື້
ທີ ສາມ.
32 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຄໍາ ນັ້ນ, ແລະ ຢ້ານ
ກົວ ທີ່ ຈະ ຖາມ ພຣະ ອົງ.
33 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ກາເປນາອູມ, ແລະ
ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຖາມ ພວກ ເພິ່ນ ວ່າ,
ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ຢູ່ ທາງ ໃດ?
34 ແຕ່ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກ ສາ ສັນ ຕິ ພາບ
ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ: ສໍາ ລັບ ວິ ທີ ການ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ ຄົນ ເອງ, ໃຜ
ຄວນ ຈະ ເປັນ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ.
35 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ, ແລະ ເອີ້ນ ສິບ ສອງ ຄົນ,
ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ປາ
ຖະ ໜາ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທໍາ ອິດ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ
ຜູ້ ສຸດ ທ້າຍ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ທຸກ ຄົນ.
36 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເອົາ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ
ຕັ້ງ ລາວ ໄວ້ ໃນ ທ່າມກາງ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ເມື່ອ
ລາວ ໄດ້ ເອົາ ລູກ ໄປ ໃນ ແຂນ ຂອງ ລາວ, ລາວ
ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
37 ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຮັບ ເອົາ ລູກ ຄົນ
ໜຶ່ງ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ຮັບ ເອົາ ເຮົາ: ແລະ ຜູ້ ໃດ
ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຮັບ ເຮົາ, ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ເຮົາ, ແຕ່ ຜູ້
ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ.
38 ແລະ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ພຣະ ອາ ຈານ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຂັບ
ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ ໃນ ນາມ ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພວກ ເຮົາ; ແລະ
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຫ້າມ ພຣະ ອົງ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ບໍ່
ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພວກ ເຮົາ.
39 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຢ່າ ຫ້າມ ເຂົາ:
ເພາະ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ການ ອັດ
ສະ ຈັນ ໃນ ນາມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທີ່ ຈະ ເວົ້າ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
40 ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຕໍ່ ຕ້ານ ພວກ ເຮົາ ກໍ
ຢູ່ ໃນ ສ່ວນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
41 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເອົາ ຈອກ ນໍ້າ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ດື່ມ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ
ເປັນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ
ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ເສຍ ລາງວັນ ຂອງ ລາວ.
42 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ
ນ້ອຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ນີ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຜິດ,
ມັນ ເປັນ ການ ດີ ກວ່າ ທີ່ ລາວ ມີ ຫີນ ໂມ້
ໜຶ່ງ ຖືກ ແຂວນ ຄໍ, ແລະ ລາວ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ທະ ເລ.
43 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ມື ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ເຈົ້າ,
ຈົ່ງ ຕັດ ມັນ ອອກ: ມັນ ເປັນ ການ ດີກ ວ່າ ທີ່
ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ ວິດ ທີ່ ຂາດ ເຂີນ, ກ ◌່
ວາ ການ ມີ ສອງ ມື ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ນະລົກ, ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ໄຟ ທີ່ ບໍ່ ມີ ວັນ ຈະ ດັບ:
44 ບ່ອນ ທີ່ ແມ່ ທ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຕາຍ,
ແລະ ໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ດັບ.
45 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ
ເຮັດ ຜິດ, ຕັດ ມັນ ອອກ: ມັນ ເປັນ ການ ດີກ ວ່າ
ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ ວິດ, ກ ◌່ ວາ ທີ່
ຈະ ມີ ສອງ ຕີນ ທີ່ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໄປ ໃນ
ນະ ລົກ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ ທີ່ ບໍ່ ມີ ທີ່ ຈະ ດັບ:
46 ບ່ອນ ທີ່ ແມ່ ທ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຕາຍ,
ແລະ ໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ດັບ.
47 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ເຈົ້າ,
ຈົ່ງ ຖອນ ມັນ ອອກ: ມັນ ເປັນ ການ ດີກ ວ່າ ທີ່
ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຕາ ດຽວ, ກ ◌່ ວາ ມີ ສອງ ຕາ ທີ່
ຈະ ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໄຟ ນະ ລົກ.
48 ບ່ອນ ທີ່ ແມ່ ທ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຕາຍ,
ແລະ ໄຟ ບໍ່ ໄດ້ ດັບ.
49 ເພາະ ທຸກ ຄົນ ຈະ ຖືກ ເຄັມ ດ້ວຍ ໄຟ, ແລະ
ເຄື່ອງ ບູຊາ ທຸກ ຢ່າງ ຈະ ຖືກ ເຄັມ ດ້ວຍ ເກືອ.
50 ເກືອ ເປັນ ການ ດີ: ແຕ່ ຖ້າ ເກືອ ໝົດ ຄວາມ
ເຄັມ ແລ້ວ ເຈົ້າ ຈະ ປຸງ ລົດ ດ້ວຍ ການ ຫຍັງ? ຈົ່ງ
ມີ ເກືອ ໃນ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ມີ ຄວາມ ສະຫງົບ
ສຸກ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ.

ບົດທີ 10

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ເຂົ້າ
ໄປ ຫາ ຊາຍ ແດນ ຂອງ ຢູ ດາຍ ທາງ ຟາກ ໄກ
ຂອງ ຈໍ ແດນ: ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ໄປ ຫາ ເພິ່ນ ອີກ;
ແລະ, ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ມັກ, ລາວສອນພວກເຂົາອີກເທື່ອຫນຶ່ງ.
2 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ຖາມ
ເພິ່ນ ວ່າ, ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ໃຫ້ ຜູ້
ຊາຍ ປະ ຖິ້ມ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ບໍ? ລໍ້ ລວງ ເຂົາ.
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ໂມເຊ ໄດ້ ສັ່ງ
ຫຍັງ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ?
4 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ໂມ ເຊ ໄດ້ ຮັບ ການ
ຂຽນ ໃບ ຢ່າ ຮ້າງ, ແລະ ໃຫ້ ນາງ ໜີ ໄປ.

5 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ສໍາ ລັບ ຄວາມ ແຂງ ກະ ດ້າງ ຂອງ
ໃຈ ທ່ານ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຂຽນ ຂໍ້ ນີ້ ໃຫ້ ທ່ານ.
6 ແຕ່ ຈາກ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ການ ສ້າງ ພຣະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ເປັນ ຊາຍ ແລະ ຍິງ.
7 ເພາະ ເຫດ ນີ້ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ປະ ຖິ້ມ ພໍ່ ແມ່, ແລະ
ຕິດ ພັນ ກັບ ເມຍ ຂອງ ຕົນ;
8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ສອງ ຈະ ເປັນ ເນື້ອ ດຽວ, ດັ່ງ
ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ສອງ ຕໍ່ ໄປ, ແຕ່ ເປັນ
ເນື້ອ ຫນັງ ດຽວ.
9 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮ່ວມ ກັນ,
ບໍ່ ໃຫ້ ມະ ນຸດ ປະ ທະ ກັນ.
10 ແລະ ໃນ ບ້ານ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ ກ່ຽວ
ກັບ ເລື່ອງ ດຽວ ກັນ.
11 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ໃດ
ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ປະ ເມຍ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໄປ ແຕ່ງ
ງານ ກັບ ຄົນ ອື່ນ, ການ ຫລິ້ນ ຊູ້ ກັບ ນາງ.
12 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຍິງ ຈະ ປະ ສາ ມີ ຂອງ ຕົນ,
ແລະ ໄປ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ຄົນ ອື່ນ, ນາງ ກໍ ຫລິ້ນ ຊູ້.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ເດັກ ນ້ອຍ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ
ພວກ ເຂົາ: ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຫ້າມ ຜູ້ ທີ່ ນໍາ ພວກ ເຂົາ ມາ.
14 ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ, ພຣະ ອົງ
ບໍ່ ພໍ ໃຈ ຫລາຍ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ອົດ ທົນ ກັບ ເດັກ ນ້ອຍ ທີ່ ຈະ ມາ ຫາ ເຮົາ, ແລະ
ຢ່າ ຫ້າມ ພວກ ເຂົາ: ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
15 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຖາ ນະ ເປັນ ເດັກ ນ້ອຍ, ຜູ້
ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ນັ້ນ.
16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັບ ພວກ ເຂົາ ຂຶ້ນ ໃນ ແຂນ
ຂອງ ເພິ່ນ, ເອົາ ມື ໃສ່ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ອວຍ ພອນ
ພວກ ເຂົາ.
17 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ອອກ ໄປ ທາງ ນັ້ນ, ມີ ຄົນ ຫນຶ່ງ
ແລ່ນ ມາ, ແລະ ຄຸ ເຂົ່າ ລົງ ຫາ ລາວ, ແລະ ຖາມ ລາວ
ວ່າ, ພຣະ ອົງ ທີ່ ດີ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ແນວ
ໃດ ເພື່ອ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຊີ ວິດ ນິ
ລັນ ດອນ?
18 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ເປັນ
ຫຍັງ ທ່ານ ເອີ້ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດີ?
ບໍ່ມີອັນໃດດີແຕ່ອັນດຽວ, ນັ້ນຄື, ພຣະເຈົ້າ.
19 ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ບັນ ຍັດ, ຢ່າ ຫລິ້ນ ຊູ້, ຢ່າ ຂ້າ,
ຢ່າ ລັກ, ຢ່າ ເປັນ ພະຍານ ຜິດ, ຢ່າ ຫລອກ ລວງ, ໃຫ້
ກຽດ ພໍ່ ແມ່.
20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ
ອົງ ເຈົ້າ, ທັງ ໝົດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັງ ເກດ
ເຫັນ ມາ ແຕ່ ຍັງ ນ້ອຍ.
21 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ ຮັກ ລາວ, ແລະ
ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ສິ່ງ ຫນຶ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຂາດ ເຂີນ:
ຈົ່ງ ໄປ, ຂາຍ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ມີ, ແລະ
ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ທຸກ ຍາກ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຊັບ ສິນ
ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ: ແລະ ຈົ່ງ ມາ, ຮັບ ເອົາ ໄມ້ ກາງ
ແຂນ, ແລະ. ຕິດຕາມຂ້ອຍ.
22 ແລະ ລາວ ໂສກ ເສົ້າ ກັບ ຄໍາ ເວົ້າ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້
ຈາກ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ: ເພາະ ລາວ ມີ
ຊັບ ສິນ ຫລາຍ.
23 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ອ້ອມ ຮອບ,
ແລະ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຜູ້
ທີ່ ມີ ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຍາກ ປານ ໃດ!
24 ແລະ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ປະ ຫລາດ ໃຈ ໃນ
ຖ້ອຍ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ
ຕອບ ເຂົາ ອີກ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, " ເດັກ
ນ້ອຍ , ມັນ ເປັນ ການ ຍາກ ປານ ໃດ ສໍາ ລັບ
ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ວາງ ໃຈ ໃນ ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ ທີ່ ຈະ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ !
25 ມັນ ເປັນ ການ ງ່າຍ ທີ່ ອູດ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ສາຍຕາ ຂອງ ເຂັມ, ກວ່າ ຄົນ ຮັ່ງມີ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ, ໂດຍ ເວົ້າ
ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ດັ່ງ ນັ້ນ
ແມ່ນ ໃຜ ຈະ ລອດ?
27 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເບິ່ງ ພວກ ເຂົາ ກ່າວ ວ່າ,
ການ ທີ່ ມະນຸດ ເປັນ ໄປ ບໍ່ ໄດ້, ແຕ່ ບໍ່ ແມ່ນ
ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ: ເພາະ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ທຸກ ສິ່ງ ເປັນ
ໄປ ໄດ້.
28 ແລ້ວ ເປໂຕ ກໍ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ,
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ທັງ ໝົດ ແລ້ວ ແລະ ໄດ້
ຕິດ ຕາມ ເຈົ້າ ໄປ.
29 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ເຈົ້າ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ໄດ້

ປະ ຖິ້ມ ບ້ານ, ຫລື ອ້າຍ ນ້ອງ, ຫລື ເອື້ອຍ, ຫລື ພໍ່, ແມ່, ຫລື
ພັນ ລະ ຍາ, ຫລື ລູກ, ຫລື ແຜ່ນ ດິນ, ເພາະ ເຫັນ ແກ່
ເຮົາ, ແລະ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ. ,
30 ແຕ່ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເປັນ ຮ້ອຍ ເທົ່າ ໃນ ເວ
ລາ ນີ້, ບ້ານ, ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ເອື້ອຍ ນ້ອງ, ແລະ ແມ່,
ແລະ ລູກໆ, ແລະ ທີ່ ດິນ, ດ້ວຍ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ;
ແລະໃນໂລກທີ່ຈະມາເຖິງຊີວິດນິລັນດອນ.
31 ແຕ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຕົ້ນ ຈະ ເປັນ ຜູ້
ສຸດ ທ້າຍ; ແລະສຸດທ້າຍຄັ້ງທຳອິດ.
32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ທາງ ຂຶ້ນ ໄປ ເຖິງ ເຢຣູ
ຊາເລັມ; ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ໄປ ກ່ອນ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ
ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ຫລາດ ໃຈ; ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຕິດ ຕາມ,
ພວກ ເຂົາ ກໍ ຢ້ານ. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ສິບ
ສອງ ອີກ, ແລະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ທີ່ ຈະ ບອກ ພວກ ເຂົາ
ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ພຣະ ອົງ,
33 ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຮົາ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ເຢຣູ
ຊາເລັມ; ແລະ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່
ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ; ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ກ່າວ ໂທດ ລາວ ເຖິງ ຕາຍ, ແລະ ຈະ
ມອບ ລາວ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ:
34 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ, ແລະ ຈະ
ຖົ່ມ ນ້ຳ ລາຍ ໃສ່ ລາວ, ແລະ ຈະ ຂ້າ ລາວ: ແລະ ໃນ
ມື້ ທີ ສາມ ລາວ ຈະ ຟື້ນ ຄືນ ມາ.
35 ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊເບດີ, ມາ
ຫາ ເພິ່ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ອາຈານ, ພວກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຢາກ ໃຫ້ ທ່ານ ເຮັດ ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຕາມ ຄວາມ
ປາດ ຖະ ໜາ.
36 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ
ທ່ານ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
37 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ໃຫ້ ພວກ
ເຮົາ ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ນັ່ງ, ຫນຶ່ງ ໃນ
ເບື້ອງ ຂວາ ມື ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ອີກ ຂ້າງ ຊ້າຍ ມື
ຂອງ ທ່ານ, ໃນ ລັດ ສະ ຫມີ ພາບ ຂອງ ທ່ານ.
38 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຮ້ອງ ຂໍ:
ພວກ ທ່ານ ສາ ມາດ ດື່ມ ຈອກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ດື່ມ? ແລະຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍບັບຕິສະມາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ?
39 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ພວກ ເຮົາ
ສາ ມາດ ເຮັດ ໄດ້. ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ທ່ານ ຈະ ດື່ມ ຈາກ
ຈອກ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດື່ມ ຈາກ; ແລະ ດ້ວຍ ການ
ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ
ບັບ ຕິ ສະ ມາ ພ້ອມ ກັບ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ບັບ ຕິ ສະ ມາ:
40 ແຕ່ ການ ທີ່ ຈະ ນັ່ງ ທາງ ຂວາ ມື ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ແລະ ເບື້ອງ ຊ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່
ແມ່ນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທີ່ ຈະ ໃຫ້; ແຕ່ ມັນ ຈະ
ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ສຳລັບ ຜູ້ ທີ່
ຕຽມ ພ້ອມ.
41 ແລະ ເມື່ອ ສິບ ຄົນ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ
ບໍ່ ພໍ ໃຈ ຫລາຍ ກັບ ຢາ ໂກ ໂບ ແລະ ໂຢ ຮັນ.
42 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຖືກ ນັບ ຊື່ ໃນ ການ ປົກ ຄອງ
ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ເປັນ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາໃຊ້ສິດອຳນາດຕໍ່ພວກເຂົາ.
43 ແຕ່ ມັນ ຈະ ບໍ່ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ,
ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເປັນ ໃຫຍ່ ໃນ ບັນ
ດາ ພວກ ທ່ານ, ຈະ ເປັນ ປະ ຕິ ບັດ ຂອງ ທ່ານ:
44 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ
ຜູ້ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ, ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ທຸກ
ຄົນ.
45 ເພາະ ແມ່ນ ແຕ່ ບຸດ ມະນຸດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ
ຮັບ ໃຊ້, ແຕ່ ເພື່ອ ປະ ຕິ ບັດ, ແລະ ເພື່ອ ໃຫ້ ຊີ
ວິດ ຂອງ ຕົນ ເປັນ ຄ່າ ໄຖ່ ຂອງ ຫລາຍ ຄົນ.
46 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ເຢຣິ ໂກ: ແລະ ໃນ
ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ອອກ ໄປ ຈາກ ເມືອງ ເຢຣີໂກ ພ້ອມ
ດ້ວຍ ພວກ ລູກ ສິດ ແລະ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງ
ຫລາຍ, Bartimaeus, ລູກ ຊາຍ ຂອງ Timaeus ຕາ ບອດ,
ໄດ້ ນັ່ງ ຂໍ ທານ ຢູ່ ແຄມ ທາງ ຫລວງ.
47 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ແມ່ນ ພຣະ ເຢ
ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ລາວ ກໍ ເລີ່ມ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ເຢ ຊູ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ, ຂໍ
ຊົງ ໂຜດ ເມດ ຕາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
48 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ກ່າວ ຫາ ລາວ ວ່າ ໃຫ້
ລາວ ຮັກ ສາ ຄວາມ ສະ ຫງົບ ຂອງ ລາວ, ແຕ່
ລາວ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ດາ ວິດ, ຂໍ ຊົງ ໂຜດ ເມດ ຕາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
49 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່, ແລະ ບັນ ຊາ ໃຫ້
ຖືກ ເອີ້ນ ໃຫ້ ເຂົາ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ຄົນ ຕາ
ບອດ, ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, ຈົ່ງ ເປັນ ທີ່ ດີ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ;
ລາວ ເອີ້ນ ເຈົ້າ.
50 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຖອດ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ ອອກ,
ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ.

51 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຈົ້າ
ຢາກ ໃຫ້ ເຮົາ ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ ເຈົ້າ? ຄົນ ຕາ ບອດ
ໄດ້ ທູນ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ເຫັນ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ.
52 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ໄປ ຕາມ
ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ; ສັດທາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີ. ແລະ ໃນ
ທັນ ທີ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ຂອງ ຄົນ, ແລະ ຕິດ ຕາມ
ພຣະ ເຢ ຊູ ໃນ ທາງ.

ບົດທີ 11

1 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ໃກ້ ກັບ ເຢຣູ ຊາເລັມ,
ໄປ ຫາ ເບັດ ຟາ ເກ ແລະ ເບັດທານີ, ທີ່ ພູ ໝາກ
ກອກ ເທດ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ສາ ນຸ ສິດ ສອງ
ຄົນ ອອກ ໄປ,
2 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ ໃນ ບ້ານ
ຕໍ່ ຕ້ານ ພວກ ເຈົ້າ: ແລະ ທັນ ທີ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ມັນ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ພົບ ກັບ ລູກ
ງົວ ທີ່ ມັດ ຢູ່, ບ່ອນ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້ ໃດ ນັ່ງ;
ປົດລາວ, ແລະເອົາລາວມາ.
3 ແລະ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ເຮັດ
ແນວ ນີ້ ເປັນ ຫຍັງ? ຈົ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ຕ້ອງ ການ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
ແລະທັນທີທີ່ລາວຈະສົ່ງລາວໄປນີ້.
4 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ລູກ ນ້ອຍ ທີ່ ຖືກ ມັດ ໄວ້
ທາງ ປະ ຕູ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ທີ່ ສອງ ທາງ
ພົບ ກັນ; ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ເຂົາ.
5 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ
ຫຍັງ ກັບ ລູກ ລໍ ທີ່ ສູນ ເສຍ?
6 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແມ່ນ
ຕາມ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ບັນ ຊາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ລູກ ນ້ອຍ ມາ ຫາ
ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ໂຍນ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ໃສ່ ພຣະ ອົງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ນັ່ງຢູ່ພຣະອົງ.
8 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ອອກ ໄປ ໃນ ທາງ: ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ໄດ້ ຕັດ ກິ່ງ
ງ່າ ອອກ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້, ແລະ ເອົາ ເຟືອງ ໄປ ໃນ
ທາງ.
9 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄປ ກ່ອນ, ແລະ ພວກ ທີ່ ຕິດ
ຕາມ, ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ໂຮຊັນນາ;
ພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ:
10 ຂໍ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ດາ
ວິດ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ທີ່ ມາ ໃນ ພຣະ
ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ: Hosanna ໃນ ທີ່
ສູງ ສຸດ.
11 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຢ ຣູ ຊາ
ເລັມ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ: ແລະ ເມື່ອ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ, ແລະ
ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ກໍ ມາ ເຖິງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ອອກ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ເບັດ ທາ ນີ ພ້ອມ ດ້ວຍ ພວກ
ສິບ ສອງ ຄົນ.
12 ແລະ ໃນ ມື້ ອື່ນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ຈາກ
ເມືອງ ເບັດ ທາ ນີ, ລາວ ຫິວ ເຂົ້າ:
13 ແລະ ເມື່ອ ເຫັນ ຕົ້ນ ເດື່ອ ຕົ້ນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໄກໆ ທີ່
ມີ ໃບ, ລາວ ກໍ ມາ, ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ພົບ ເຫັນ
ສິ່ງ ໃດ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມາ ເຖິງ,
ລາວ ບໍ່ ພົບ ຫຍັງ ນອກ ຈາກ ໃບ; ສໍາລັບເວລາຂອງ
figs ຍັງບໍ່ທັນໄດ້.
14 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ
ກິນ ໝາກ ໄມ້ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໄປ ນີ້ ຕະ ຫຼອດ ໄປ.
ແລະສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນມັນ.
15 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ: ແລະ ພຣະ
ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ເລີ່ມ
ຕົ້ນ ທີ່ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຂາຍ ແລະ ຊື້
ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ overthened ຕາ ຕະ ລາງ
ຂອງ ການ ແລກ ປ່ຽນ ເງິນ, ແລະ ບ່ອນ ນັ່ງ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຂາຍ dove;
16 ແລະ ຈະ ບໍ່ ທົນ ທຸກ ທີ່ ຜູ້ ໃດ ຈະ ເອົາ ເຮືອ
ໃດ ມາ ຜ່ານ ພຣະ ວິ ຫານ.
17 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ, ໂດຍ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ບໍ, ເຮືອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ຂອງ ທຸກ ຊາດ ວ່າ ເຮືອນ ແຫ່ງ
ການ ອະ ທິ ຖານ? ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້
ມັນ ເປັນ ບ່ອນ ຂອງ ໂຈນ.
18 ແລະ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ
ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ແລະ ຊອກ ຫາ ວິ ທີ ທີ່ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ທໍາລາຍ ພຣະ ອົງ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ
ພຣະ ອົງ, ເພາະ ວ່າ ຄົນ ທັງ ປວງ ປະ ຫລາດ ໃຈ
ໃນ ຄໍາ ສອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
19 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ແລງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ
ຈາກ ເມືອງ.

20 ແລະ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຜ່ານ ໄປ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ຕົ້ນ ເດື່ອ ແຫ້ງ ຈາກ ຮາກ.
21 ແລະ ເປ ໂຕ ທີ່ ເອີ້ນ ເພື່ອ ລະ ນຶກ ເຖິງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ,
ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕົ້ນ ໝາກ ເດື່ອ ທີ່ ເຈົ້າ ສາບ ແຊ່ງ ໄດ້
ຫ່ຽວ ແຫ້ງ ໄປ.
22 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ມີ
ສັດທາ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ.
23 ເພາະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ
ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພູ ນີ້ ວ່າ,
ຈົ່ງ ເອົາ ອອກ ໄປ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໄປ
ໃນ ທະ ເລ; ແລະ ຈະ ບໍ່ ສົງ ໃສ ໃນ ໃຈ ຂອງ ລາວ,
ແຕ່ ຈະ ເຊື່ອ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ເວົ້າ ຈະ ບັງ
ເກີດ ຂຶ້ນ; ລາວຈະມີອັນໃດກໍ່ຕາມທີ່ລາວເວົ້າ.
24 ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈົ່ງ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ, ເຊື່ອ
ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ມັນ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ມັນ.
25 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຢືນ ອະ ທິ ຖານ, ໃຫ້ ອະ
ໄພ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ມີ ຄວນ ຕໍ່ ຕ້ານ ຜູ້ ໃດ:
ເພື່ອ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ຜູ້ ສະ ຖິດ
ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ ຈະ ໃຫ້ ອະ ໄພ ພວກ ເຈົ້າ ຕໍ່
ການ ລ່ວງ ລະເມີດ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ.
26 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໃຫ້ ອະ ໄພ, ທັງ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ
ຫວັນ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ອະ ໄພ ການ ລ່ວງ ລະເມີດ
ຂອງ ພວກ ທ່ານ.
27 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກັບ ຄືນ ມາ ທີ່ ເຢ ຣູ ຊາ
ເລັມ : ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ທ່ານ ກໍາ ລັງ ຍ່າງ
ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ , ມີ ປະ ໂລ ຫິດ , ແລະ
ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ , ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໄດ້ ມາ
ຫາ ພຣະ ອົງ .
28 ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້
ໂດຍ ສິດ ອໍານາດ ອັນ ໃດ?
ແລະໃຜໃຫ້ສິດອໍານາດນີ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້?
29 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ທ່ານ ຫນຶ່ງ ຄໍາ ຖາມ ເຊັ່ນ
ດຽວ ກັນ, ແລະ ຕອບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ບອກ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ສິດ ອໍາ ນາດ
ໃດ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້.
30 ການ ຮັບ ບັບເຕມາ ຂອງ ໂຢ ຮັນ, ແມ່ນ ມາ
ຈາກ ສະ ຫວັນ, ຫຼື ຂອງ ມະ ນຸດ? ຕອບຂ້ອຍ.
31 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົມ ເຫດ ສົມ ຜົນ ດ້ວຍ
ຕົນ ເອງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຈະ
ເວົ້າ ວ່າ, ຈາກ ສະ ຫວັນ; ລາວ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ
ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຊື່ອ ລາວ?
32 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ຂອງ
ມະ ນຸດ; ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ຜູ້ ຄົນ: ເພາະ ວ່າ
ຄົນ ທັງ ປວງ ນັບ ໂຢຮັນ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຜູ້
ພະຍາກອນ ແທ້ໆ.
33 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ເຢ
ຊູ , ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ບອກ ໄດ້ . ແລະ ພຣະ
ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ທັງ ເຮົາ ບໍ່ ບອກ
ພວກ ທ່ານ ທັງ ຫລາຍ ວ່າ ເຮົາ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ
ນີ້ ດ້ວຍ ສິດ ອໍານາດ ອັນ ໃດ.

ບົດທີ 12

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ໂດຍ
ຄໍາ ອຸປະມາ. ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ປູກ ຕົ້ນ ອະງຸ່ນ, ແລະ
ຕັ້ງ ຮົ້ວ ອ້ອມ ມັນ, ແລະ ຂຸດ ບ່ອນ ເຮັດ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ,
ແລະ ສ້າງ ຫໍ ຄອຍ, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ຊາວ ໄຮ່ ນາ,
ແລະ ອອກ ໄປ ຢູ່ ໄກ.
2 ແລະ ເມື່ອ ຮອດ ລະດູ ການ, ລາວ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ
ຮັບໃຊ້ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ຊາວ ສວນ, ເພື່ອ ວ່າ
ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໝາກ ໄມ້ ໃນ ສວນ ອະງຸ່ນ
ຈາກ ຊາວ ສວນ.
3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ລາວ, ແລະ ຕີ ລາວ, ແລະ ສົ່ງ
ລາວ ໄປ ເປົ່າ.
4 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ໃຊ້ ອີກ
ຄົນ ໜຶ່ງ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້
ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ, ແລະ ບາດ ເຈັບ ທີ່ ຫົວ, ແລະ
ສົ່ງ ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ອັບ ອາຍ.
5 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ;
ແລະ ເຂົາ ໄດ້ ຂ້າ ເຂົາ, ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ຈໍາ ນວນ ຫຼາຍ;
ຕີບາງຄົນ, ແລະຂ້າບາງຄົນ.
6 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ການ ມີ ລູກ ຊາຍ ຄົນ ດຽວ, ທີ່
ຮັກ ແພງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ເຂົາ
ໄປ ຍັງ ສຸດ ທ້າຍ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ເຄົາ ລົບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
7 ແຕ່ ຊາວ ສວນ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ເວົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ຕົນ
ເອງ, ນີ້ ແມ່ນ ການ ຮັບ ມໍ ລະ ດົກ; ມາ,
ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວ, ແລະມໍລະດົກຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ.
8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ລາວ, ແລະ ຂ້າ ລາວ, ແລະ
ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ຈາກ ສວນ ອະ ງຸ່ນ.

9 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ? ລາວ
ຈະ ມາ ທໍາລາຍ ຊາວ ສວນ ແລະ ຈະ ມອບ ສວນ
ອະງຸ່ນ ໃຫ້ ຄົນ ອື່ນ.
10 ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ານ ພຣະ ຄໍາ ພີ ນີ້ ບໍ; ກ້ອນ
ຫີນ ທີ່ ພວກ ຜູ້ ສ້າງ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ໄດ້
ກາຍ ເປັນ ຫົວ ແຈ:
11 ນີ້ ແມ່ນ ການ ກະທໍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ແລະ ມັນ ເປັນ ການ ອັດສະຈັນ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ບໍ?
12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ ຈັບ
ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ຢ້ານ ກົວ ຜູ້ ຄົນ: ເພາະ ວ່າ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ອຸ ປະ ມາ
ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ເດີນ ທາງ ໄປ.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ
ບາງ ຄົນ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ຈັບ ພຣະ ອົງ
ໃນ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
14 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ, ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ
ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ຜູ້ ໃດ,
ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ຄົນ, ແຕ່ ສອນ ວິ
ທີ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ: ມັນ ເປັນ
ການ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ບໍ ທີ່ ຈະ ໃຫ້. ຖວາຍ ແກ່
ຊີ ຊາ ຫລື ບໍ່?
15 ພວກ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້, ຫຼື ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້?
ແຕ່ ລາວ ຮູ້ ຄວາມ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, " ເປັນ ຫຍັງ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ລໍ້ ລວງ ຂ້ອຍ? ເອົາເງິນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະເຫັນມັນ.
16 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ມັນ ມາ. ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ຮູບ ພາບ ແລະ
ຄໍາ ບັນ ຍາຍ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ? And they said to him ,
Caesar's .
17 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ມອບ
ສິ່ງ ຂອງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ຊີ ຊາ ໃຫ້ ແກ່ ຊີ ຊາ,
ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ
ເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈກັບພຣະອົງ.
18 ຈາກ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ພວກ ຊາ ເຊ,
ຊຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ບໍ່ ມີ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ; ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
19 ພຣະ ອາ ຈານ, ໂມ ເຊ ໄດ້ ຂຽນ ເຖິງ ພວກ ເຮົາ,
ຖ້າ ຫາກ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ຕາຍ, ແລະ ປະ
ເມຍ ຂອງ ລາວ ໄວ້ ກັບ ລາວ, ແລະ ບໍ່ ມີ ລູກ, ໃຫ້
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ເອົາ ເມຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ
ຍົກ ເຊື້ອ ສາຍ ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ.
20 ບັດ ນີ້ ມີ ອ້າຍ ນ້ອງ ເຈັດ ຄົນ: ແລະ ຜູ້ ທໍາ
ອິດ ໄດ້ ເມຍ, ແລະ ການ ຕາຍ ບໍ່ ມີ ເຊື້ອ ສາຍ.
21 ແລະ ຜູ້ ທີ ສອງ ໄດ້ ຈັບ ນາງ, ແລະ ໄດ້ ຕາຍ,
ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ປ່ອຍ ໃຫ້ ລາວ ມີ ເຊື້ອ ສາຍ ໃດ,
ແລະ ຜູ້ ທີ ສາມ ກໍ ຄື ກັນ.
22 ແລະ ເຈັດ ຄົນ ນັ້ນ ກໍ ມີ ນາງ, ແລະ ບໍ່ ມີ
ເຊື້ອ ສາຍ ໃດ, ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ແມ່ ຍິງ ທັງ ຫມົດ
ໄດ້ ເສຍ ຊີ ວິດ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ.
23 ສະນັ້ນ, ໃນ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ, ນາງ ຈະ ເປັນ ເມຍ ຂອງ ໃຜ?
ສໍາລັບເຈັດຄົນມີຂອງນາງກັບເມຍ.
24 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ດັ່ງ ນັ້ນ
ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ບໍ່ ຜິດ ບໍ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ທ່ານ
ບໍ່ ຮູ້ ພຣະ ຄໍາ ພີ, ທັງ ບໍ່ ແມ່ນ ອໍານາດ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ?
25 ເພາະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ
ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ແຕ່ງງານ, ຫລື
ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ໃນ ການ ແຕ່ງງານ;
ແຕ່ເປັນຄືກັບເທວະດາທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
26 ແລະ ເປັນ ການ ສໍາ ພັດ ກັບ ຄົນ ຕາຍ, ທີ່
ພວກ ເຂົາ ຈະ ຟື້ນ ຄືນ ມາ: ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ານ ໃນ
ພຣະ ຄໍາ ພີ ຂອງ ໂມ ເຊ ບໍ, ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພຸ່ມ ໄມ້ ນັ້ນ ແນວ ໃດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຄື
ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ
ອີ ຊາກ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຢາ ໂຄບ. ?
27 ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ,
ແຕ່ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ມີ ຊີວິດ ຢູ່: ດັ່ງ
ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຮັດ ຜິດ ຢ່າງ ໃຫຍ່.
28 ແລະ ມີ ພວກ ທໍາມະຈານ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ,
ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຫາ ເຫດຜົນ ນໍາ ກັນ,
ແລະ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ຢ່າງ ດີ, ຈຶ່ງ
ຖາມ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຂໍ້ ໃດ ເປັນ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ທໍາ
ອິດ ຂອງ ທຸກ ຄົນ?
29 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ລາວ, ພຣະ ບັນ ຍັດ
ຂໍ້ ທໍາ ອິດ ແມ່ນ, ໂອ້ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ຈົ່ງ ຟັງ;
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ
ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ດຽວ:
30 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ
ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຄວາມ ຄິດ,

ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ກຳ ລັງ ຂອງ ເຈົ້າ: ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ
ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ທຳ ອິດ.
31 ແລະ ອັນ ທີ ສອງ ກໍ ຄື ດັ່ງ ນີ້, ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ
ເພື່ອນ ບ້ານ ເໝືອນ ຮັກ ຕົນ ເອງ.
ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດອັນໃດໃຫຍ່ກວ່າພຣະບັນຍັດຂໍ້ນີ້.
32 ແລະ ສາດ ສະ ຫນາ ຈັກ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ
ອົງ ວ່າ, ແມ່ນ ແລ້ວ, ພຣະ ອາ ຈານ, ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ
ຄວາມ ຈິງ: ເພາະ ວ່າ ມີ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ດຽວ; ແລະ
ບໍ່ ມີ ຄົນ ອື່ນ ນອກ ຈາກ ເຂົາ :
33 ແລະ ການ ຮັກ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ, ແລະ
ດ້ວຍ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ, ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຈິດ ວິນ ຍານ,
ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ, ແລະ ການ ຮັກ
ເພື່ອນ ບ້ານ ເໝືອນ ດັ່ງ ຕົນ ເອງ, ແມ່ນ ຫລາຍ
ກວ່າ ເຄື່ອງ ເຜົາ ບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທັງ ໝົດ.
34 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ຕອບ ດ້ວຍ ສະ ຕິ ສະ ຕິ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ: ເຈົ້າ ຢູ່ ບໍ່ ໄກ ຈາກ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ໃດ ຖາມ ລາວ ເລີຍ.
35 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ໃນ ຂະ ນະ
ທີ່ ພຣະ ອົງ ສອນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ , ພວກ
ທຳ ມະ ຈານ ເວົ້າ ແນວ ໃດ ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ເປັນ
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ ?
36 ເພາະ ດາ ວິດ ເອງ ໄດ້ ກ່າວ ໂດຍ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທ່ານ ນັ່ງ
ທາງ ຂວາ ມື ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົນ ກ ◌່ ວາ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ສັດ ຕູ ຂອງ ທ່ານ ຕີນ
ຂອງ ທ່ານ.
37 ສະນັ້ນ ດາ ວິດ ເອງ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ພຣະ ອົງ ວ່າ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ລູກ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ໃສ?
ແລະປະຊາຊົນທົ່ວໄປໄດ້ຍິນພຣະອົງຍິນດີ.
38 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ໃນ
ຄຳ ສອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ລະ ວັງ ພວກ ທຳ
ມະ ຈານ, ທີ່ ມັກ ນຸ່ງ ເສື້ອ ຍາວ, ແລະ ຮັກ ການ ທັກ
ທາຍ ຢູ່ ໃນ ຕະ ຫຼາດ,
39 ແລະ ບ່ອນ ນັ່ງ ໃຫຍ່ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ,
ແລະ ຫ້ອງ ສູງ ສຸດ ໃນ ງານ ລ້ຽງ:
40 ຊຶ່ງ ທຳລາຍ ບ້ານ ຂອງ ແມ່ໝ້າຍ, ແລະ ເພາະ
ການ ອວດ ອ້າງ ອັນ ຍາວ ນານ: ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ.
41 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່ ກັບ ຄັງ ເງິນ, ແລະ
ໄດ້ ເບິ່ງ ວິ ທີ ການ ທີ່ ປະ ຊາ ຊົນ ໂຍນ ເງິນ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄັງ ຂອງ: ແລະ ຈຳ ນວນ ຫຼາຍ ທີ່
ເປັນ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ໄວ້ ຢ່າງ
ຫຼວງ ຫຼາຍ.
42 ແລະ ມີ ແມ່ ໝ້າຍ ທຸກ ຍາກ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ,
ແລະ ນາງ ໄດ້ ໂຍນ ແມງ ໄມ້ ສອງ ໂຕ, ຊຶ່ງ ເຮັດ
ໃຫ້ ມີ ເງິນ ຫຼາຍ.
43 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ
ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ ຄວາມ
ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ແມ່ ໝ້າຍ
ທຸກ ຍາກ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ຫລາຍ
ກວ່າ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ໄດ້ ຖິ້ມ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄັງ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
44 ເພາະ ທັງ ໝົດ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ຄວາມ
ອຸດົມສົມບູນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແຕ່ ຄວາມ ຕ້ອງການ
ຂອງ ນາງ ໄດ້ ຖິ້ມ ໃສ່ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ນາງ ມີ,
ແມ່ນ ແຕ່ ຊີວິດ ຂອງ ນາງ.

ບົດທີ 13

1 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ອອກ ໄປ ຈາກ
ພຣະ ວິ ຫານ, ສາ ນຸ ສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຫີນ
ອັນ ໃດ ແລະ ຕຶກ ອາ ຄານ ຢູ່ ທີ່ ນີ້!
2 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຈົ້າ
ເຫັນ ຕຶກ ອາ ຄານ ໃຫຍ່ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ? ຈະ ບໍ່ ມີ
ຫີນ ກ້ອນ ໜຶ່ງ ໄວ້ ເທິງ ອີກ ກ້ອນ ໜຶ່ງ, ທີ່ ຈະ
ບໍ່ ຖືກ ຖິ້ມ.
3 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ພູ ຕົ້ນ
ໝາກກອກເທດ ຕໍ່ ໄປ ທາງ ພຣະ ວິ ຫານ, ເປໂຕ,
ຢາໂກໂບ, ໂຢ ຮັນ ແລະ ອັນ ເດ ອາ ໄດ້ ຖາມ ລາວ
ເປັນ ສ່ວນ ຕົວ,
4 ຈົ່ງ ບອກ ພວກ ເຮົາ ວ່າ, ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈະ ເກີດ
ຂຶ້ນ ເມື່ອ ໃດ? ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເປັນ ສັນ ຍານ
ເມື່ອ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ສຳ ເລັດ?
5 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ ເລີ່ມ ຕົ້ນ
ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ຖ້າ ຫາກ
ວ່າ ຜູ້ ໃດ ຈະ ຫລອກ ລວງ ທ່ານ.
6 ເພາະ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ພຣະ ຄຣິດ;
ແລະຈະຫລອກລວງຈຳນວນຫຼາຍ.
7 ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ສົງຄາມ ແລະ
ຂ່າວ ລື ກ່ຽວ ກັບ ສົງຄາມ, ເຈົ້າ ຢ່າ ກັງວົນ ເລີຍ:

ເພາະ ສິ່ງ ນັ້ນ ຕ້ອງ ເປັນ; ແຕ່ ທີ່ ສຸດ ຈະ ບໍ່
ທັນ ມີ.
8 ເພາະ ປະ ເທດ ຊາດ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ຕ້ານ ປະ
ເທດ ຊາດ, ແລະ ອາ ນາ ຈັກ ຕໍ່ ຕ້ານ ອາ ນາ ຈັກ:
ແລະ ຈະ ມີ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ຕ່າງໆ, ແລະ
ຈະ ມີ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ແລະ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ: ນີ້
ຄື ຈຸດ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ.
9 ແຕ່ ຈົ່ງ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ຕົວ ເອງ: ເພາະ ວ່າ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ກັບ ຄະ ນະ
ກຳ ມະ; ແລະ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ທຸບ ຕີ: ແລະ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ນຳ ໄປ ຢູ່ ຕໍ່ ຫນ້າ ຜູ້ ອຳ ນາດ ແລະ ກະສັດ ສຳ ລັບ
sake ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ສຳ ລັບ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
10 ແລະ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ການ ພິມ
ເຜີຍ ແຜ່ ໃນ ບັນ ດາ ປະ ຊາ ຊາດ ທັງ ຫມົດ.
11 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ນຳ ພາ ເຈົ້າ, ແລະ ປົດ
ປ່ອຍ ເຈົ້າ, ຢ່າ ຄິດ ລ່ວງ ໜ້າ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ,
ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຄິດ ລ່ວງ ໜ້າ: ແຕ່ ສິ່ງ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ,
ຈົ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ: ເພາະ ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ເຈົ້າ ທີ່ ເວົ້າ,
ແຕ່. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
12 ບັດ ນີ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ອ້າຍ ຈົນ
ເຖິງ ຕາຍ, ແລະ ພໍ່ ລູກ ຊາຍ; ແລະ ລູກ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ
ຕໍ່ສູ້ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ຖືກ ປະຫານ ຊີວິດ.
13 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຄົນ ທັງ ປວງ ກຽດ ຊັງ
ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ຈະ
ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ລອດ.
14 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ໜ້າ
ກຽດ ຊັງ ຂອງ ຄວາມ ເສື່ອມ ໂຊມ, ຊຶ່ງ ກ່າວ ໂດຍ
ສາດ ສະ ດາ ດາ ນີ ເອນ, ຢືນ ຢູ່ ບ່ອນ ທີ່ ບໍ່
ຄວນ, (ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ອ່ານ ເຂົ້າ ໃຈ,) ແລ້ວ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່
ຢູ່ ໃນ ແຂວງ ຢູດາຍ ໜີ ໄປ ທີ່ ພູ ເຂົາ.
15 ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອນ ບໍ່ ໄດ້ ລົງ ໄປ
ໃນ ເຮືອນ, ແລະ ຢ່າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ, ເພື່ອ ເອົາ
ສິ່ງ ຂອງ ອອກ ຈາກ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ:
16 ແລະ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ນາ ບໍ່ ໄດ້ ກັບ
ຄືນ ມາ ອີກ ເພື່ອ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ.
17 ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ມີ ລູກ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້
ນົມ ລູກ ໃນ ສະໄໝ ນັ້ນ!
18 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ວ່າ ການ ບິນ
ຂອງ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ໃນ ລະ ດູ ຫນາວ.
19 ເພາະ ໃນ ວັນ ເວລາ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ ຄວາມ ທຸກ
ລຳບາກ, ດັ່ງ ທີ່ ບໍ່ ແມ່ນ ມາ ຈາກ ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ
ຂອງ ການ ສ້າງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ຈົນ ເຖິງ
ເວລາ ນີ້, ທັງ ຈະ ບໍ່ ມີ.
20 ແລະ ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຮັດ ໃຫ້ ວັນ ເວ ລາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ສັ້ນ ລົງ, ບໍ່ ມີ
ເນື້ອ ໜັງ ໃດ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ: ແຕ່ ເພື່ອ
ເຫັນ ແກ່ ຜູ້ ຖືກ ເລືອກ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເລືອກ ໄວ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫຼຸດ ວັນ ເວ ລາ.
21 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຈະ ເວົ້າ ກັບ
ເຈົ້າ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ, ນີ້ ຄື ພຣະ ຄຣິດ; ຫຼື, lo, ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ;
ເຊື່ອບໍ່ວ່າ:
22 ເພາະ ພຣະ ຄຣິດ ປອມ ແລະ ສາດ ສະ ດາ ປອມ
ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ຈະ ສະ ແດງ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ
ການ ອັດ ສະ ຈັນ, ເພື່ອ ຊັກ ຈູງ, ຖ້າ ຫາກ ເປັນ
ໄປ ໄດ້, ແມ່ນ ແຕ່ ຜູ້ ຖືກ ເລືອກ.
23 ແຕ່ ຈົ່ງ ລະວັງ ໃຫ້ ດີ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໄດ້ ບອກ
ເຈົ້າ ລ່ວງ ໜ້າ ທຸກ ສິ່ງ.
24 ແຕ່ ໃນ ວັນ ນັ້ນ, ຫຼັງ ຈາກ ຄວາມ ທຸກ ຍາກ
ລຳ ບາກ ນັ້ນ, ດວງ ຕາ ເວັນ ຈະ ມືດ ໄປ, ແລະ
ເດືອນ ຈະ ບໍ່ ໃຫ້ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ນາງ,
25 ແລະ ດາວ ຂອງ ສະຫວັນ ຈະ ຕົກ, ແລະ ອຳນາດ ໃນ
ສະຫວັນ ຈະ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ.
26 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຫັນ ບຸດ ມະນຸດ
ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເມກ ດ້ວຍ ອຳນາດ ແລະ ລັດ ສະ
ໝີ ພາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
27 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈະ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄປ, ແລະ ຈະ ເຕົ້າ ໂຮມ ຜູ້ ເລືອກ ຕັ້ງ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈາກ ສີ່ ລົມ, ຈາກ ສ່ວນ ສຸດ ຂອງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ໄປ ຫາ ສ່ວນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ສະ
ຫວັນ.
28 ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ຮຽນ ຄຳ ອຸປະມາ ກ່ຽວ ກັບ ຕົ້ນ
ເດື່ອ; ເມື່ອ ງ່າ ຂອງ ນາງ ຍັງ ອ່ອນ, ແລະ ແຕກ
ອອກ ໃບ, ເຈົ້າ ກໍ ຮູ້ ວ່າ ລະດູ ຮ້ອນ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ
ແລ້ວ:
29 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ໃນ ແບບ ດຽວ ກັນ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈະ
ເຫັນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ຈົ່ງ ຮູ້ ວ່າ
ມັນ ມາ ໃກ້ ແລ້ວ, ແມ່ນ ແຕ່ ຢູ່ ທີ່ ປະ ຕູ.
30 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ
ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ໄປ, ຈົນ ກວ່າ ສິ່ງ ທັງ
ໝົດ ນີ້ ຈະ ສຳ ເລັດ.
31 ສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ຜ່ານ ໄປ, ແຕ່
ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ໄປ.

32 ແຕ່ ໃນ ວັນ ນັ້ນ ແລະ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ຜູ້
ໃດ ຮູ້, ບໍ່ ແມ່ນ, ບໍ່ ແມ່ນ ເທວະ ດາ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ
ຫວັນ, ທັງ ພຣະ ບຸດ, ແຕ່ ພຣະ ບິ ດາ.
33 ຈົ່ງ ລະວັງ, ຈົ່ງ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ແລະ ອະທິຖານ: ເພາະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ເວລາ ໃດ.
34 ເພາະ ບຸດ ມະນຸດ ກໍ ຄື ກັບ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ເດີນ
ທາງ ໄປ ໄກ, ຜູ້ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ,
ແລະ ໄດ້ ມອບ ສິດ ອຳນາດ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ໃຫ້ ຄົນ ທຸກ ຄົນ ເຮັດ ວຽກ ງານ
ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຄົນ ເຝົ້າ ຍາມ.
35 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເຝົ້າ ລະວັງ ຢູ່: ເພາະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້
ວ່າ ເຈົ້າ ຂອງ ເຮືອນ ຈະ ມາ ຕອນ ໃດ, ຕອນ ແລງ,
ຫລື ຕອນ ທ່ຽງ ຄືນ, ຫລື ຢູ່ ໄກ່ ຂັນ, ຫລື ຕອນ ເຊົ້າ.
36ຢ້ານ ວ່າ ລາວ ຈະ ມາ ທັນທີ ທັນໃດ ລາວ ຈະ
ເຫັນ ເຈົ້າ ນອນ ຫຼັບ.
37 ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ທ່ານ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ທຸກ ຄົນ, Watch.

ບົດທີ 14

1 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ສອງ ມື້ ກໍ ເປັນ ເທດສະການ
ປັດສະຄາ, ແລະ ກິນ ເຂົ້າຈີ່ ບໍ່ມີ ເຊື້ອ, ພວກ ປະໂຣຫິດ
ແລະ ພວກ ທຳມະຈານ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ວິທີ ທີ່ ຈະ
ຈັບ ລາວ ດ້ວຍ ຫັດຖະກຳ ແລະ ຂ້າ ລາວ.
2 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ວັນ ບຸນ,
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຈະ ມີ ການ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ຂອງ ປະ
ຊາ ຊົນ.
3 ແລະ ການ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ເບັດ ທານີ ໃນ ເຮືອນ
ຂອງ ຊີໂມນ ຄົນ ຂີ້ທູດ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ນັ່ງ
ກິນ ຊິ້ນ, ມີ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ຖື ກ່ອງ ຫີນ ແຮ່
ຂີ້ ເຜີ້ງ ທີ່ ມີ ຄ່າ ຫລາຍ ຢ່າງ; ແລະນາງເບຣກກ່ອງ,
ແລະຖອກໃສ່ຫົວຂອງລາວ.
4 ແລະ ມີ ບາງ ຄົນ ມີ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ ຢູ່ ໃນ
ຕົວ ເອງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ ຈຶ່ງ
ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເສຍ?
5 ເພາະ ມັນ ອາດ ຈະ ຖືກ ຂາຍ ໄດ້ ຫຼາຍ ກວ່າ
ສາມ ຮ້ອຍ ເງິນ, ແລະ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ທຸກ
ຍາກ. ແລະພວກເຂົາຈົ່ມຕໍ່ນາງ.
6 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໃຫ້ ນາງ ຢູ່ ຄົນ
ດຽວ; ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ນາງ ຫຍຸ້ງ ຍາກ?
ນາງໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ດີກັບຂ້ອຍ.
7 ເພາະ ເຈົ້າ ມີ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ສະ
ເໝີ, ແລະ ເມື່ອ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຄວາມ ດີ
ໃຫ້ ເຂົາ, ແຕ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ເຮົາ ສະ ເໝີ.
8 ນາງ ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ນາງ ສາ ມາດ ເຮັດ ໄດ້:
ນາງ ໄດ້ ມາ ລ່ວງ ໜ້າ ເພື່ອ ຈະ ເຈີມ ສົບ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ການ ຝັງ.
9 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບ່ອນ ໃດ
ກໍ ຕາມ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ນີ້ ຈະ ຖືກ ປະ ກາດ
ໄປ ທົ່ວ ໂລກ, ສິ່ງ ນີ້ ທີ່ ນາງ ໄດ້ ເຮັດ ກໍ ຈະ
ຖືກ ກ່າວ ເຖິງ ເພື່ອ ເປັນ ການ ລະ ນຶກ ເຖິງ ນາງ.
10 ແລະ ຢູ ດາ ອິດສະ ກາ ຣີ ອົດ, ຫນຶ່ງ ໃນ ພວກ
ສິບ ສອງ, ໄດ້ ໄປ ຫາ ປະ ໂລ ຫິດ, ເພື່ອ ທໍ ລະ
ຍົດ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ
ດີ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ສັນ ຍາ ວ່າ ຈະ ເອົາ ເງິນ ໃຫ້ ລາວ.
ແລະ ລາວ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ວິທີ ທີ່ ລາວ ຈະ ທໍລະຍົດ
ລາວ ຢ່າງ ສະດວກ.
12 ແລະ ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ເຂົ້າ ຈີ່ ບໍ່ ມີ ເຊື້ອ, ເມື່ອ
ພວກ ເຂົາ ຂ້າ ປັດ ສະ ຄາ, ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈະ
ໄປ ບ່ອນ ໃດ ເພື່ອ ໃຫ້ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ກິນ ປັດ
ສະ ຄາ?
13 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ສອງ ຄົນ ອອກ ໄປ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ວ່າ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ, ແລະ ຈະ ພົບ ກັບ ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຖື ໝໍ້ ນ້ຳ ໃຫ້ ຕາມ ພຣະ ອົງ.
14 ແລະ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຂົ້າ
ໄປ, ຈົ່ງ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ດີ ຂອງ ເຮືອນ, ພຣະ ອາ
ຈານ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຫ້ອງ ພັກ ຢູ່ ໃສ, ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ກິນ ປັດ ສະ ຄາ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
15 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ທ່ານ ເຫັນ
ຫ້ອງ ຊັ້ນ ເທິງ ຂະ ຫນາດ ໃຫຍ່ ທີ່ ມີ ເຄື່ອງ
ເຟີ ນີ ເຈີ ແລະ ການ ກະ ກຽມ : ມີ ການ ກຽມ
ພ້ອມ ສຳ ລັບ ພວກ ເຮົາ .
16 ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ,
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຕາມ ທີ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ຈັດ ງານ ລ້ຽງ ປັດ ສະ ຄາ.
17 ແລະ ໃນ ຕອນ ແລງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ກັບ
ສິບ ສອງ.
18 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ, ພຣະ
ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ

ເຈົ້າ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກິນ ກັບ ເຮົາ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຈະ ທໍ
ລະ ຍົດ ຕໍ່ ເຮົາ.
19 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ, ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ລາວ ເທື່ອ ລະ ຄົນ ວ່າ, ແມ່ນ ຂ້ອຍ ບໍ?
ແລະອີກຄົນໜຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແມ່ນຂ້ອຍບໍ?
20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ
ເຈົ້າ , ມັນ ເປັນ ໜຶ່ງ ໃນ ສິບ ສອງ , ທີ່ ຈຸ່ມ
ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຖ້ວຍ .
21 ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ໄປ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ, ຕາມ ທີ່ ໄດ້
ຂຽນ ໄວ້ ເຖິງ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ຜູ້ ທີ່
ບຸດ ມະນຸດ ຖືກ ທໍ ລະ ຍົດ!
ມັນດີສໍາລັບຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຖ້າລາວບໍ່ເຄີຍເກີດມາ.
22 ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ກິນ ເຂົ້າ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້
ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່, ແລະ ອວຍ ພອນ, ແລະ ຫັກ ມັນ, ແລະ
ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, Take, eat: ນີ້ ແມ່ນ
ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
23 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ຈອກ ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ
ຂອບ ພຣະ ໄທ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ເອົາ ຈອກ ນັ້ນ ໃຫ້
ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ດື່ມ ໝົດ ທຸກ ຄົນ.
24 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ນີ້ ຄື
ເລືອດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂອງ ພຣະ ຄໍາ ພີ ໃໝ່,
ຊຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ຫລັ່ງ ມາ ຫລາຍ ຄົນ.
25 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຮົາ
ຈະ ບໍ່ ດື່ມ ໝາກ ອະງຸ່ນ ອີກ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ມື້
ນັ້ນ ທີ່ ເຮົາ ດື່ມ ມັນ ໃໝ່ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ເພງ ສວດ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ພູ ໝາກ ກອກ.
27 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ພວກ ທ່ານ ທຸກ ຄົນ ຈະ ຜິດ ຫວັງ ຍ້ອນ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຄືນ ນີ້: ເພາະ ມີ ຄໍາ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ,
ເຮົາ ຈະ ຕີ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ, ແລະ ຝູງ ແກະ ຈະ ກະ
ແຈກ ກະ ຈາຍ.
28 ແຕ່ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄືນ ມາ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ກ່ອນ ທ່ານ ໄປ ໃນ ແຂວງ
ຄາ ລີ ເລ.
29 ແຕ່ ເປໂຕ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ
ທຸກ ຄົນ ຈະ ຜິດ ຫວັງ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່
ໄດ້.
30 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ໃນ ມື້ ນີ້,
ແມ່ນ ແຕ່ ໃນ ຄືນ ນີ້, ກ່ອນ ໄກ່ ຂັນ ສອງ ເທື່ອ,
ເຈົ້າ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ຂ້ອຍ ສາມ ເທື່ອ.
31 ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ ຂຶ້ນ, ຖ້າ ຫາກ
ຂ້ອຍ ຕ້ອງ ຕາຍ ກັບ ເຈົ້າ, ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ປະ ຕິ
ເສດ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫລາດ.
ເຊັ່ນດຽວກັນເວົ້າວ່າພວກເຂົາທັງຫມົດ.
32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ເຄັດ
ເຊ ມາ ເນ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ
ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຈົ່ງ ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ອະ ທິ ຖານ.
33 ແລະ ລາວ ໄດ້ ພາ ເປໂຕ ແລະ ຢາ ໂກ ໂບ ແລະ ໂຢ
ຮັນ ໄປ ນໍາ, ແລະ ເລີ່ມ ປະ ຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ, ແລະ
ໜັກ ຫລາຍ;
34 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈິດ ວິນ ຍານ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ຫລາຍ
ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ: ຈົ່ງ ພັກ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ແລະ ເບິ່ງ
ແຍງ.
35 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍ່າງ ໄປ ໜ້າ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ລົ້ມ
ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ວ່າ, ຖ້າ
ຫາກ ເປັນ ໄປ ໄດ້, ຊົ່ວ ໂມງ ຈະ ຜ່ານ ໄປ ຈາກ
ລາວ.
36 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ອັບ ບາ, ພຣະ ບິ ດາ,
ທຸກ ສິ່ງ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ກັບ ເຈົ້າ; ເອົາ ຈອກ ນີ້ ໄປ
ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ບໍ່
ແມ່ນ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ, ແຕ່ ສິ່ງ ທີ່ ທ່ານ
ຈະ.
37 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ, ແລະ ພົບ
ເຫັນ ເຂົາ ເຈົ້າ ນອນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເປ ໂຕ, ຊີ ໂມນ,
ເຈົ້າ ນອນ ບໍ່ ? ເຈົ້າເບິ່ງຫນຶ່ງຊົ່ວໂມງບໍ່ໄດ້ບໍ?
38 ຈົ່ງ ເຝົ້າ ລະວັງ ແລະ ອະທິຖານ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ
ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ການ ລໍ້ ລວງ. ຈິດ ວິນ ຍານ
ພ້ອມ ແທ້ໆ, ແຕ່ ເນື້ອ ໜັງ ອ່ອນ ແອ.
39 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້
ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ເວົ້າ ຄໍາ ດຽວ ກັນ.
40 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ກັບ ຄືນ ມາ, ລາວ ໄດ້ ເຫັນ
ພວກ ເຂົາ ນອນ ຫລັບ ອີກ, (ເພາະ ຕາ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ໜັກ,) ທັງ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ຈະ ຕອບ ລາວ ແນວ ໃດ.
41 ແລະ ລາວ ຈະ ມາ ເປັນ ເທື່ອ ທີ ສາມ, ແລະ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ນອນ ຢູ່ ໃນ ເວລາ ນີ້,
ແລະ ພັກຜ່ອນ ຂອງ ເຈົ້າ ເຖີດ: ມັນ ພໍ ແລ້ວ, ເວລາ
ມາ ເຖິງ; ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ບຸດ ມະນຸດ ຖືກ ທໍລະຍົດ ໄປ ໃນ
ກໍາມື ຂອງ ຄົນ ບາບ.
42 ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ໄປ; lo, ຜູ້ ທີ່ ທໍ
ລະ ຍົດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຢູ່ ໃນ ມື.

43 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຍັງ ເວົ້າ
ຢູ່, ຢູ ດາ, ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ສິບ ສອງ ຄົນ ໄດ້ ມາ ກັບ
ເພິ່ນ, ແລະ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ
ທີ່ ມີ ດາບ ແລະ ໄມ້ ຢືນ ຕົ້ນ, ຈາກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ
ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່.
44 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມອບ
ເຄື່ອງ ໝາຍ ສັນ ຍານ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ຈູບ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຄື
ກັນ; ເອົາ ລາວ ໄປ, ແລະ ພາ ລາວ ໄປ ຢ່າງ ປອດ
ໄພ.
45 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ,
ພຣະ ອົງ ກໍ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ ໃນ ທັນ ທີ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ພຣະ ອາ ຈານ; ແລະ kissed
ເຂົາ.
46 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ເອົາ ພຣະ ອົງ.
47 ແລະ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ນັ້ນ
ໄດ້ ດຶງ ດາບ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ປະ ໂລ
ຫິດ, ແລະ ຕັດ ຫູ ຂອງ ລາວ.
48 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ເຈົ້າ ອອກ ມາ ຈາກ ໂຈນ ບໍ, ດ້ວຍ ດາບ ແລະ
ດ້ວຍ ໄມ້ຄ້ອນ ເພື່ອ ເອົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
49 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ ໃນ
ການ ສອນ ພຣະ ວິ ຫານ ທຸກ ວັນ, ແລະ ພວກ
ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແຕ່ ພຣະ ຄຳ ພີ
ຕ້ອງ ສຳ ເລັດ.
50 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ປະ ຖິ້ມ ພຣະ ອົງ ,
ແລະ ຫນີ ໄປ .
51 ແລະ ມີ ຊາຍ ໜຸ່ມ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ
ອົງ, ມີ ຜ້າ ປ່າ ນ ເນື້ອ ທີ່ ເປືອຍ ເປົ່າ ຂອງ ລາວ;
ແລະ ພວກ ຊາຍ ໜຸ່ມ ໄດ້ ຈັບ ລາວ ໄວ້:
52 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ຜ້າ ປ່ານ, ແລະ ໜີ ໄປ ຈາກ
ພວກ ເຂົາ ເປົ່າ ເປືອຍ.
53 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄປ ຫາ
ປະ ໂລ ຫິດ ໃຫຍ່ : ແລະ ກັບ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຕົ້າ
ໂຮມ ປະ ໂລ ຫິດ ທັງ ຫມົດ , ພວກ ເຖົ້າ ແກ່
ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ .
54 ແລະ ເປ ໂຕ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ ໄປ ໄກ,
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວັງ ຂອງ ປະ ໂລ
ຫິດ ໃຫຍ່, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ນັ່ງ ກັບ ຂ້າ ໃຊ້,
ແລະ ອົບ ອຸ່ນ ຕົນ ເອງ ຢູ່ ທີ່ ໄຟ.
55 ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ສະພາ ທັງ ໝົດ ໄດ້
ສະ ແຫວງ ຫາ ການ ເປັນ ພະ ຍານ ຕໍ່ ພຣະ
ເຢ ຊູ ເພື່ອ ຈະ ຂ້າ ພຣະ ອົງ; ແລະບໍ່ພົບ.
56 ເພາະ ວ່າ ມີ ພະຍານ ບໍ່ ຈິງ ຫຼາຍ ຄົນ ຕໍ່
ຕ້ານ ລາວ, ແຕ່ ພະຍານ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້
ເຫັນ ດີ ນຳ ກັນ.
57 ແລະ ມີ ຄວາມ ແນ່ ນອນ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ, ແລະ
ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ບໍ່ ຈິງ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ອົງ,
ກ່າວ ວ່າ,
58 ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ຈະ
ທຳລາຍ ພຣະ ວິ ຫານ ນີ້ ທີ່ ເຮັດ ດ້ວຍ ມື, ແລະ
ພາຍ ໃນ ສາມ ວັນ ເຮົາ ຈະ ສ້າງ ອີກ ໜຶ່ງ ທີ່ ບໍ່
ມີ ມື.
59 ແຕ່ ພະຍານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ດີ
ນຳ ກັນ.
60 ແລະ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຢືນ ຂຶ້ນ ໃນ ທ່າມ ກາງ,
ແລະ ຖາມ ພຣະ ເຢ ຊູ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ ບໍ່
ຕອບ ຫຍັງ? ພະຍານເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
61 ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ມິດ ງຽບ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຕອບ ຫຍັງ.
ມະຫາປະໂຣຫິດ ຖາມ ລາວ ອີກ ວ່າ, “ເຈົ້າ ແມ່ນ
ພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດ ຂອງ ພຣະ ພອນ ບໍ?
62 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ :
ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ມະ ນຸດ ນັ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ ມື ຂອງ ພະ ລັງ
ງານ , ແລະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເມກ ຂອງ ສະ
ຫວັນ .
63 ແລ້ວ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ກໍ ເຊິ່ງ ເຄື່ອງນຸ່ງ ຂອງຕົນ
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ພວກເຮົາ ຕ້ອງການ ພະຍານ ຫຍັງ ອີກ?
64 ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ: ເຈົ້າ ຄິດ
ແນວ ໃດ? ແລະ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ກ່າວ
ໂທດ ລາວ ວ່າ ມີ ຄວາມ ຜິດ ໃນ ການ ຕາຍ.
65 ແລະ ບາງ ຄົນ ເລີ່ມ ຖົ່ມ ນ້ຳ ລາຍ ໃສ່ ລາວ, ແລະ
ເອົາ ຜ້າ ປົກ ໜ້າ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຟັນ ລາວ, ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ທຳ ນາຍ: ແລະ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້
ໄດ້ ຕີ ລາວ ດ້ວຍ ຝາ ມື ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
66 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເປໂຕ ຢູ່ ໃນ ວັງ ຢູ່ ລຸ່ມ ນັ້ນ,
ມີ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຂອງ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ:
67 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ເຫັນ ເປໂຕ ກຳລັງ ອົບ ອຸ່ນ
ຕົນ ເອງ, ນາງ ກໍ ຫລຽວ ເບິ່ງ ລາວ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ແລະ
ເຈົ້າ ກໍ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຢຊູ ແຫ່ງ ເມືອງ ນາ ຊາ
ເຣັດ.
68 ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້, ທັງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສິ່ງ

ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ລະບຽງ;
ແລະລູກເຮືອ cock ໄດ້.
69 ແລະ ແມ່ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ ອີກ, ແລະ
ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ວ່າ, ນີ້
ແມ່ນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ.
70 ແລະ ລາວ ໄດ້ ປະຕິ ເສດ ອີກ. ແລະ ບໍ່ ດົນ, ພວກ
ເຂົາ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ນັ້ນ ເວົ້າ ກັບ ເປ ໂຕ ອີກ
ເທື່ອ ຫນຶ່ງ, ແນ່ ນອນ ວ່າ ທ່ານ ແມ່ນ ຫນຶ່ງ ໃນ
ພວກ ເຂົາ: ເພາະ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ຄາ ລີ ເລ, ແລະ
ຄໍາ ປາ ໄສ ຂອງ ທ່ານ ເຫັນ ດີ ກັບ ມັນ.
71 ແຕ່ ລາວ ເລີ່ມ ສາບ ແຊ່ງ ແລະ ສາບານ, ໂດຍ ເວົ້າ
ວ່າ, ຂ້ອຍ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ທີ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ.
72 ແລະ ເທື່ອ ທີ ສອງ ລູກ ເຮືອ ໄກ່. ແລະ ເປໂຕ
ໄດ້ ເອີ້ນ ໃຫ້ ນຶກ ເຖິງ ຖ້ອຍຄໍາ ທີ່ ພະ ເຍຊູ
ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ: ກ່ອນ ໄກ່ ຂັນ ສອງ ເທື່ອ ເຈົ້າ
ຈະ ປະຕິເສດ ຂ້ອຍ ສາມ ເທື່ອ. ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຄິດ
ເຖິງ ສິ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ກໍ ຮ້ອງໄຫ້.

ບົດທີ 15

1 ແລະ ທັນ ທີ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ ພວກ ປະ ໂລ
ຫິດ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ກັບ ພວກ ອາ ຍຸ ສູງ
ສຸດ , ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ແລະ ສະ ພາ ສູງ ທັງ
ຫມົດ , ແລະ ມັດ ພຣະ ເຢ ຊູ , ແລະ ພາ ພຣະ
ອົງ ໄປ , ແລະ ສົ່ງ ໃຫ້ ກັບ ປີ ລາດ .
2 ແລະ ປີ ລາດ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ກະສັດ
ຂອງ ຊາວ ຢິວ ບໍ? ແລະພຣະອົງຊົງຕອບພຣະອົງວ່າ,
ເຈົ້າເວົ້າມັນ.
3 ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ກ່າວ ຫາ ລາວ
ໃນ ຫລາຍ ເລື່ອງ, ແຕ່ ລາວ ບໍ່ ຕອບ.
4 ແລະ ປີ ລາດ ຖາມ ລາວ ອີກ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ
ບໍ່ ຕອບ ຫຍັງ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ
ພະຍານ ຕໍ່ ເຈົ້າ ຫລາຍ ປານ ໃດ.
5 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ຕອບ ຫຍັງ ;
ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈຶ່ງປະຫລາດໃຈ.
6 ບັດ ນີ້ ໃນ ງານ ລ້ຽງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປ່ອຍ
ນັກ ໂທດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ປາດ ຖະ ໜາ.
7 ແລະ ມີ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ບາ ຣາ ບາ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຜູກ
ມັດ ກັບ ພວກ ທີ່ ໄດ້ ກະ ບົດ ກັບ ລາວ, ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ຂ້າ ຄົນ ໃນ ການ ກະ ບົດ.
8 ແລະ ຝູງ ຊົນ ທີ່ ຮ້ອງ ໄຫ້ ດັງໆ ເລີ່ມ ປາດ ຖະ
ໜາ ໃຫ້ ລາວ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ລາວ ເຄີຍ ເຮັດ ກັບ
ພວກ ເຂົາ.
9 ແຕ່ ປີ ລາດ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ
ທ່ານ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປົດ ປ່ອຍ ກະສັດ
ຂອງ ຊາວ ຢິວ ບໍ?
10 ເພາະ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້
ປົດ ປ່ອຍ ລາວ ຍ້ອນ ອິດ ສາ.
11 ແຕ່ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຍ້າຍ ຜູ້ ຄົນ, ເພື່ອ
ໃຫ້ ລາວ ປ່ອຍ ບາ ຣາ ບາ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ແທນ
ທີ່ ຈະ ເປັນ.
12 ແລະ ປີ ລາດ ໄດ້ ຕອບ ກັບ ພວກ ເຂົາ ອີກ ວ່າ:
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ ຜູ້
ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເອີ້ນ ວ່າ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ
ຊາວ ຢິວ?
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ,
Crucify ເຂົາ.
14 ແລ້ວ ປີລາດ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ເປັນຫຍັງ ລາວ ຈຶ່ງ ເຮັດ ຊົ່ວ ອັນ ໃດ? ແລະ ພວກ
ເຂົາ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ຫຼາຍ ທີ່ ສຸດ, Crucify ເຂົາ.
15 ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ, ປີ ລາດ, ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ພໍ ໃຈ
ຜູ້ ຄົນ, ຈຶ່ງ ປ່ອຍ ບາ ຣາ ບາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ພຣະ ເຢ ຊູ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຕີ
ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ຈະ ຖືກ ຄຶງ.
16 ແລະ ພວກ ທະຫານ ໄດ້ ພາ ລາວ ໜີ ໄປ ໃນ
ຫ້ອງ ໂຖງ, ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ Praetorium; ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ
ເອີ້ນ ກັນ ທັງ ແຖບ.
17 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ ສີ
ມ່ວງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ມົງກຸດ ເປັນ
ໜາມ, ແລະ ເອົາ ມັນ ໄວ້ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
18 ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ອົງ ,
ຂໍ ອວຍ ພອນ , ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ !
19 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕີ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ກະ ທູ້,
ແລະ ໄດ້ ຖົ່ມ ນໍ້າ ລາຍ ໃສ່ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກົ້ມ ຫົວ
ເຂົ່າ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ອົງ.
20 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຖອດ ເອົາ ສີມ່ວງ ອອກ ຈາກ ພຣະ
ອົງ, ແລະ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ ໃສ່
ໃຫ້ ພຣະ ອົງ, ແລະ ນໍາ ພຣະ ອົງ ອອກ ໄປ ຄຶງ
ພຣະ ອົງ.
21 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ບັງ ຄັບ ຊີ ໂມນ ຄົນ ຊີ
ເຣ ເນຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຜູ້ ທີ່ ຜ່ານ ໄປ, ອອກ ຈາກ ປະ

ເທດ, ພໍ່ ຂອງ ອາເລັກ ເລັກ ຊັນ ເດີ ແລະ ຣູ ຟຸດ, ໃຫ້
ແບກ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ລາວ.
22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ພາ ລາວ ໄປ ຍັງ ບ່ອນ
ທີ່ ໂກລໂກທາ, ຊຶ່ງ ຖືກ ແປ ວ່າ, ບ່ອນ ທີ່ ກະ ໂຫຼກຫົວ.
23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ລາວ ດື່ມ ເຫຼົ້າ ແວງ ທີ່
ປະ ສົມ ກັບ myrrh , ແຕ່ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ມັນ .
24 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຄຶງ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ແບ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຈັບ
ສະຫລາກ ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ສິ່ງ ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ ທຸກ ຄົນ
ຄວນ ເອົາ.
25 ແລະ ມັນ ເປັນ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ສາມ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ຄຶງ ລາວ.
26 ແລະ ຄຳ ຫຍໍ້ ຂອງ ການ ກ່າວ ຫາ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ເທິງ, ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ.
27 ແລະ ກັບ ລາວ ພວກ ເຂົາ ຄຶງ ໂຈນ ສອງ ຄົນ
ທີ່ ຄຶງ; ຫນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງລາວ,
ແລະອີກເບື້ອງຫນຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍຂອງລາວ.
28 ແລະ ພຣະ ຄຳ ພີ ໄດ້ ສຳ ເລັດ, ຊຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ,
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ກັບ ຜູ້ ລ່ວງ
ລະ ເມີດ.
29 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຜ່ານ ໄປ ໄດ້ ເວົ້າ ເຍາະ
ເຍີ້ຍ ພຣະ ອົງ, ແກວ່ງ ຫົວ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ໂອ້, ເຈົ້າ ຜູ້
ທີ່ ທຳລາຍ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ສ້າງ ມັນ ໃນ ສາມ
ວັນ.
30 ຈົ່ງ ຊ່ວຍ ຕົວ ເອງ, ແລະ ລົງ ມາ ຈາກ ໄມ້ ກາງ
ແຂນ.
31 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້
ເຍາະ ເຍີ້ຍ ເວົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ຕົນ ເອງ ກັບ ພວກ
ທຳ ມະ ຈານ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ຄົນ ອື່ນ;
ຕົນເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍປະຢັດໄດ້.
32 ໃຫ້ ພຣະ ຄຣິດ ເຈົ້າ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ
ລົງ ຈາກ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ, ເພື່ອ
ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເຊື່ອ. ແລະ ພວກ ທີ່
ຖືກ ຄຶງ ກັບ ເພິ່ນ ໄດ້ ໝິ່ນປະໝາດ ເພິ່ນ.
33 ແລະ ເມື່ອ ໂມງ ທີ ຫົກ ມາ ເຖິງ, ກໍ ມີ ຄວາມ
ມືດ ໄປ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ຈົນ ເຖິງ ໂມງ ທີ ເກົ້າ.
34 ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ເກົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ
ຮ້ອງ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ກ່າວ ວ່າ, ເອ ໂລ ອີ, ເອ ລອຍ,
ລາ ມະ ສະ ບັກ ທາ ນີ? ຊຶ່ງຖືກຕີຄວາມໝາຍວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ?
35 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ,
ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ
ເອີ້ນ ວ່າ ເອ ລີ ອາ.
36 ແລະ ຄົນ ໜຶ່ງ ແລ່ນ ໄປ ເອົາ ນ້ຳ ສົ້ມ ສາຍ
ໜຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ໃສ່ ຕົ້ນ ໝາກ ໄມ້, ແລະ ໃຫ້ ລາວ ດື່ມ,
ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ປ່ອຍ ໃຫ້ ຄົນ ດຽວ; ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ
ເບິ່ງ ວ່າ Elias ຈະ ມາ ເພື່ອ ເອົາ ເຂົາ ລົງ.
37 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ
ດັງ , ແລະ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ຜີ .
38 ແລະ ຜ້າ ກັ້ງ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ ຖືກ ຈີກ
ເປັນ ສອງ ເທົ່າ ຈາກ ເທິງ ຫາ ລຸ່ມ ສຸດ.
39 ແລະ ເມື່ອ ນາຍ ຮ້ອຍ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່ ຕ້ານ ລາວ,
ເຫັນ ວ່າ ລາວ ຈຶ່ງ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ແລະ ຍອມ ແພ້ ຜີ,
ລາວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
40 ນອກ ຈາກ ນີ້ ກໍ ມີ ຜູ້ ຍິງ ທີ່ ຫລຽວ ເບິ່ງ
ທາງ ໄກ: ໃນ ນັ້ນ ມີ ນາງ ມາຣີ ມັກດາລາ, ແລະ ນາງ
ມາຣີ ແມ່ ຂອງ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢເຊບ, ແລະ ຊາໂລເມ;
41 (ຜູ້ ໃດ, ເມື່ອ ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ, ໄດ້
ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ
ກິດ ແກ່ ເພິ່ນ;) ແລະ ມີ ຍິງ ອີກ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່
ມາ ກັບ ເພິ່ນ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
42 ແລະ ບັດ ນີ້ ຕອນ ແລງ ມາ ເຖິງ, ເພາະ ວ່າ ມັນ
ເປັນ ການ ກະ ກຽມ, ນັ້ນ ຄື, ມື້ ກ່ອນ ວັນ ຊະ ບາ
ໂຕ,
43 ໂຢເຊບ ແຫ່ງ ອາຣີມາທາ ຢາ, ທີ່ ປຶກສາ ທີ່ ມີ
ກຽດ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ລໍຖ້າ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໄດ້ ມາ,
ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ປີລາດ ຢ່າງ ກ້າຫານ, ແລະ
ປາດ ຖະໜາ ພຣະກາຍ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ.
44 ແລະ ປີ ລາດ ໄດ້ ປະ ຫລາດ ໃຈ ຖ້າ ຫາກ
ລາວ ຕາຍ ໄປ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ເອີ້ນ ນາຍ ຮ້ອຍ ມາ
ຫາ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ຖາມ ລາວ ວ່າ ລາວ ຕາຍ ແລ້ວ ບໍ?
45 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຮູ້ ເລື່ອງ ຂອງ ນາຍ ຮ້ອຍ ແລ້ວ,
ລາວ ຈຶ່ງ ມອບ ສົບ ໃຫ້ ໂຢ ເຊັບ.
46 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຊື້ ຜ້າ ປ່ານ ເນື້ອ ດີ, ແລະ ເອົາ
ລາວ ລົງ, ແລະ ຫໍ່ ລາວ ໃນ ຜ້າ ປ່ານ, ແລະ ເອົາ ລາວ
ໄປ ວາງ ໄວ້ ໃນ ອຸບ ໂມງ ທີ່ ຖືກ ຕັດ ອອກ
ຈາກ ກ້ອນ ຫີນ, ແລະ ກິ້ງ ກ້ອນ ຫີນ ໄປ ຫາ ປະ
ຕູ ຂອງ ອຸ ໂມງ.
47 ແລະ ນາງ ມາ ຣີ ມັກ ດາ ລາ ແລະ ນາງ ມາຣີ
ແມ່ ຂອງ ໂຢເຊບ ໄດ້ ເຫັນ ບ່ອນ ທີ່ ລາວ ຖືກ
ຝັງ ໄວ້.

ບົດທີ 16

1 ແລະ ເມື່ອ ວັນ ຊະບາໂຕ ຜ່ານ ໄປ, ນາງ ມາຣີ
ມັກດາລາ, ແລະ ນາງ ມາຣີ ແມ່ ຂອງ ຢາໂກໂບ, ແລະ ຊາໂລເມ,
ໄດ້ ຊື້ ເຄື່ອງ ເທດ ຫວານ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້
ມາ ເຈີມ.
2 ແລະ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ ຂອງ ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ອາ
ທິດ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຫາ ອຸ ໂມງ ໃນ ຕອນ ທີ່
ຕາ ເວັນ ຂຶ້ນ.
3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ໃຜ ຈະ ກິ້ງ
ກ້ອນ ຫີນ ອອກ ຈາກ ປະ ຕູ ອຸບ ໂມງ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ?
4 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ວ່າ
ກ້ອນ ຫີນ ໄດ້ ຖືກ ມ້ວນ ອອກ ໄປ, ເພາະ ວ່າ ມັນ
ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫຼາຍ.
5 ແລະ ເມື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເຫັນ ຊາຍ ໜຸ່ມ ຄົນ ໜຶ່ງ ນັ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ,
ນຸ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂາວ ຍາວ; ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕົກ ໃຈ.
6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຢ່າ ຕົກ
ໃຈ: ພວກ ເຈົ້າ ສະ ແຫວງ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ
ນາ ຊາ ເຣັດ, ຊຶ່ງ ຖືກ ຄຶງ: ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ
ພຣະ ຊົນ; ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້:
ຈົ່ງເບິ່ງບ່ອນທີ່ພວກເຂົາວາງພຣະອົງ.
7 ແຕ່ ຈົ່ງ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ, ບອກ ສາ ນຸ
ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ເປ ໂຕ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ
ໄປ ກ່ອນ ພວກ ທ່ານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລີ
ເລ: ທີ່ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ດັ່ງ ທີ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ.
8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຢ່າງ ວ່ອງ ໄວ, ແລະ
ໜີ ອອກ ຈາກ ອຸບ ໂມງ; ເພາະ ພວກ ເຂົາ ສັ່ນ
ສະ ເທືອນ ແລະ ປະ ຫລາດ ໃຈ: ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ
ຫຍັງ ກັບ ຜູ້ ໃດ; ເພາະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຢ້ານ.
9 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ
ໃນ ຕົ້ນ ວັນ ທຳ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ, ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ປະກົດ ຕົວ ຕໍ່ ນາງ ມາຣີ ມັກດາລາ ເປັນ ຄັ້ງ
ທຳ ອິດ, ຊຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ
ເຈັດ ໂຕ ອອກ ໄປ.
10 ແລະ ນາງ ໄດ້ ໄປ ບອກ ພວກ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ,
ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໂສກ ເສົ້າ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້.
11 ແລະ ພວກ ເຂົາ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ນາງ, ບໍ່ ເຊື່ອ.
12 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ປະກົດ ຕົວ ໃນ ອີກ
ຮູບ ໜຶ່ງ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ສອງ ຄົນ, ໃນ ຂະນະ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ຍ່າງ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປະເທດ.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ບອກ ມັນ ກັບ ຄົນ ທີ່
ເຫລືອ ຢູ່: ທັງ ບໍ່ ເຊື່ອ ພວກ ເຂົາ.
14 ຈາກ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ພວກ ສິບ ເອັດ
ຄົນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ, ແລະ
ກົ້ມ ຫົວ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ອ ແລະ ໃຈ
ແຂງ ກະດ້າງ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້
ເຫັນ ເພິ່ນ ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ.
15 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ໄປ
ທົ່ວ ໂລກ, ແລະ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ໃຫ້
ແກ່ ທຸກ ຄົນ.
16 ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ແລະ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ຈະ ລອດ; ແຕ່
ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ຈະ ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ.
17 ແລະ ເຄື່ອງ ຫມາຍ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈະ ຕິດ ຕາມ
ພວກ ທີ່ ເຊື່ອ; ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ; ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າພາສາໃໝ່;
18 ພວກ ເຂົາ ຈະ ເອົາ ງູ ຂຶ້ນ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ
ເຂົາ ດື່ມ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ອັນຕະລາຍ ເຖິງ ຕາຍ, ມັນ
ຈະ ບໍ່ ທຳ ຮ້າຍ ພວກ ເຂົາ; ພວກ ເຂົາ ຈະ ວາງ
ມື ໃສ່ ຄົນ ເຈັບ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຟື້ນ ຕົວ.
19 ສະນັ້ນ ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ
ສູ່ ສະ ຫວັນ, ແລະ ນັ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ ມື ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ.
20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ສັ່ງ ສອນ ທຸກ
ບ່ອນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຮັດ ວຽກ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ຢືນ ຢັນ ພຣະ ຄຳ ໂດຍ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ດັ່ງ
ຕໍ່ ໄປ ນີ້. ອາແມນ.

ລູກາ

ບົດທີ 1

1 ເພາະ ວ່າ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ຈັບ ມື ອອກ ໄປ ໃນ
ການ ປະ ກາດ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ແນ່ນອນ ທີ່
ສຸດ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຮົາ,
2 ເຖິງ ແມ່ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມອບ
ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ ມາ
ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ໃນ ພຣະ ຄຳ, ແລະ ຜູ້ ປະ ຕິ
ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ພຣະ ຄຳ;
3 ມັນ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ດີ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ
ດຽວ ກັນ, ການ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ຢ່າງ ສົມ
ບູນ ກ່ຽວ ກັບ ທຸກ ສິ່ງ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ,
ທີ່ ຈະ ຂຽນ ເຖິງ ທ່ານ ເປັນ ລຳ ດັບ, ທີ່ ດີ ເລີດ
Theophilus,
4 ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຄວາມ ແນ່ ນອນ ຂອງ
ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ, ບ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ສັ່ງ ສອນ.
5 ໃນ ສະ ໄໝ ຂອງ ເຮໂຣດ, ກະສັດ ແຫ່ງ ຢູດາຍ, ມີ
ປະໂຣຫິດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ຊາກາຣີຢາ, ເປັນ ເຊື້ອສາຍ
ຂອງ ອາບີຢາ, ແລະ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ ເປັນ ລູກ ສາວ
ຂອງ ອາໂຣນ, ແລະ ນາງ ຊື່ ວ່າ ເອລີຊາເບັດ.
6 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ສອງ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ
ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເດີນ ໄປ ໃນ ພຣະ
ບັນ ຍັດ ແລະ ພິ ທີ ການ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ຢ່າງ ບໍ່ ມີ ຕຳ ນິ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ ລູກ, ເພາະ ວ່າ ເອລີ ຊາ
ເບັດ ເປັນ ຫມັນ, ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ທັງ ສອງ
ໄດ້ ຮັບ ບາດ ເຈັບ ເປັນ ຢ່າງ ດີ ໃນ ຫລາຍ ປີ.
8 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະ ນະ
ທີ່ ລາວ ປະ ຕິ ບັດ ຕຳ ແໜ່ງ ປະ ໂລ ຫິດ ຕໍ່
ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕາມ ລຳ ດັບ ຂອງ
ພຣະ ອົງ,
9 ຕາມ ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ,
ການ ຈັບ ສະຫລາກ ຂອງ ເພິ່ນ ແມ່ນ ການ ເຜົາ
ເຄື່ອງ ຫອມ ເມື່ອ ເພິ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
10 ແລະ ຝູງ ຊົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ອະທິຖານ ໂດຍ ບໍ່
ມີ ການ ຈູດ ທູບ ທຽນ.
11 ແລະ ມີ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ປະກົດ ແກ່ ເພິ່ນ ຢືນ ຢູ່ ທາງ ຂວາ ຂອງ ແທ່ນ
ບູຊາ ເຄື່ອງ ຫອມ.
12 ແລະ ເມື່ອ ຊາ ກາ ຣີ ເຫັນ ລາວ, ລາວ ກໍ ຕົກ ໃຈ,
ແລະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ກໍ ຕົກ ຢູ່ ກັບ ລາວ.
13 ແຕ່ ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ,
ຊາ ກາ ຣີ ຢາ: ເພາະ ຄຳ ອະ ທິ ຖານ ຂອງ ເຈົ້າ
ໄດ້ ຍິນ; ແລະ ເມຍ ຂອງ ເຈົ້າ ເອລີຊາເບັດ ຈະ ເກີດ
ລູກ ຊາຍ ໃຫ້ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຕັ້ງ ຊື່ ໃຫ້ ລາວ
ວ່າ ໂຢຮັນ.
14 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ສຸກ ແລະ ຄວາມ ຍິນດີ; ແລະ
ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ດີ ໃຈ ໃນ ການ ເກີດ ຂອງ ລາວ.
15 ເພາະ ລາວ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສາຍ
ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່
ດື່ມ ເຫຼົ້າ ແວງ ຫລື ເຄື່ອງ ດື່ມ ທີ່ ເຂັ້ມ ແຂງ; ແລະ
ລາວ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ,
ແມ່ນ ແຕ່ ຈາກ ທ້ອງ ແມ່ ຂອງ ເພິ່ນ.
16 ແລະ ລູກ ຫລານ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຫລາຍ ຄົນ
ຈະ ຫັນ ໄປ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ
ພຣະ ເຈົ້າຂອງ ພວກ ເຂົາ.
17 ແລະ ລາວ ຈະ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ລາວ ດ້ວຍ ວິນ ຍານ
ແລະ ອຳນາດ ຂອງ ເອລີ ອາ, ເພື່ອ ຫັນ ຫົວ ໃຈ
ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ໄປ ຫາ ລູກ, ແລະ ການ ບໍ່
ເຊື່ອ ຟັງ ຕໍ່ ສະ ຕິ ປັນ ຍາ ຂອງ ຄົນ ຊອບ ທຳ;
ເພື່ອ ຈັດ ໃຫ້ ມີ ປະ ຊາ ຊົນ ກຽມ ພ້ອມ ສຳ
ລັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
18 ແລະ ຊາ ກາ ຣີ ຢາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ທູດ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ເລື່ອງ ນີ້ ໄດ້ ຈາກ ໃສ? ເພາະ ວ່າ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ຊາຍ ອາ ຍຸ, ແລະ ພັນ ລະ
ຍາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ເຈັບ ປວດ
ຫຼາຍ ປີ.
19 ແລະ ທູດ ໄດ້ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຄື
Gabriel, ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ,
ແລະ ເພື່ອ ສະ ແດງ ຂ່າວ ດີ ອັນ ດີ ເຫລົ່າ ນີ້
ໃຫ້ ເຈົ້າ.
20 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຄົນ ໂງ່, ແລະ ເວົ້າ ບໍ່
ໄດ້, ຈົນ ກວ່າ ມື້ ທີ່ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈະ ຖືກ ປະ
ຕິ ບັດ, ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ,
ຊຶ່ງ ຈະ ສຳ ເລັດ ໃນ ລະ ດູ ການ ຂອງ ມັນ.
21 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ລໍ ຖ້າ ຊາ ກາ ຣີ ຢາ, ແລະ ອັດ
ສະ ຈັນ ໃຈ ທີ່ ລາວ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ດົນ
ປານ ນັ້ນ.
22 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ອອກ ມາ, ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ລາວ
ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ: ເພາະ

ລາວ ໄດ້ ເອີ້ນ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຍັງ ປາກ ບໍ່
ອອກ.
23 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື, ທັນທີ ທີ່ ວັນ
ແຫ່ງ ການ ປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດ ຂອງ ລາວ
ສຳ ເລັດ, ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ບ້ານ ຂອງ ລາວ
ເອງ.
24 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ມື້ ນັ້ນ ເອລີ ຊາ ເບັດ ເມຍ
ຂອງ ລາວ ກໍ ຕັ້ງ ທ້ອງ, ແລະ ໄດ້ ເຊື່ອງ ຕົວ ເອງ
ໄວ້ ຫ້າ ເດືອນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
25 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນີ້ ໃນ ວັນ ເວ ລາ ທີ່ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ເບິ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ເອົາ ການ ຕຳ ນິ ຕິ
ຕຽນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ.
26 ແລະ ໃນ ເດືອນ ທີ ຫົກ ທູດ ຂອງ ກາ ບີ ເອນ
ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ ເມືອງ
ແຫ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ຄາ ລີ ເລ, ຊື່ ວ່າ ນາ ຊາ ເຣັດ.
27 ກັບ ຍິງ ບໍ ລິ ສຸດ ທີ່ ໄດ້ ສົມ ລົດ ກັບ ຜູ້
ຊາຍ ຊື່ ວ່າ ໂຈ ເຊັບ, ຂອງ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ດາ ວິດ;
ແລະ ຜູ້ ບໍລິສຸດ ຊື່ ວ່າ ນາງ ມາຣີ.
28 ແລະ ທູດ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ນາງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
ຈົ່ງ ຊົມ ເຊີຍ, ເຈົ້າ ເປັນ ທີ່ ພໍ ໃຈ ທີ່ ສຸດ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ: ເຈົ້າ ເປັນ
ພອນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຍິງ.
29 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ນາງ ກໍ ຕົກ
ໃຈ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຄິດ ໃນ ໃຈ
ວ່າ ການ ສະ ເຫຼີມ ສະ ຫຼອງ ນີ້ ຄວນ ເປັນ
ແນວ ໃດ.
30 ແລະ ທູດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນາງ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ,
ນາງ ມາຣີ: ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ພໍ ໃຈ ຈາກ
ພຣະ ເຈົ້າ.
31 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ຈະ ຕັ້ງ ທ້ອງ ໃນ ທ້ອງ
ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ເກີດ ລູກ ຊາຍ, ແລະ ຈະ ຕັ້ງ ຊື່
ລາວ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ.
32 ພຣະ ອົງ ຈະ ເປັນ ໃຫຍ່, ແລະ ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ: ແລະ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ບັນ ລັງ ຂອງ ດາ ວິດ ບິ
ດາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ.
33 ແລະ ລາວ ຈະ ປົກ ຄອງ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຢາ
ໂຄບ ຕະຫລອດ ການ; ແລະ ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ມີ ທີ່ ສຸດ.
34 ແລ້ວ ນາງ ມາຣີ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເທວະດາ ວ່າ,
ເລື່ອງ ນີ້ ຈະ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ແນວ ໃດ ເພາະ ຂ້ອຍ
ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ຜູ້ ຊາຍ?
35 ແລະ ທູດ ໄດ້ ຕອບ ນາງ ວ່າ, ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເທິງ ເຈົ້າ, ແລະ ອຳ ນາດ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ ຈະ ປົກ ຄຸມ ເຈົ້າ: ດັ່ງ
ນັ້ນ ສິ່ງ ບໍ ລິ ສຸດ ທີ່ ເກີດ ຈາກ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ
ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
36 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເອລີ ຊາ ເບັດ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ,
ນາງ ໄດ້ ຕັ້ງ ລູກ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ຕອນ ທີ່ ເຖົ້າ
ແກ່ ແລ້ວ: ແລະ ນີ້ ແມ່ນ ເດືອນ ທີ ຫົກ ກັບ ນາງ,
ຜູ້ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ເປັນ ໝັນ.
37 ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ຈະ ເປັນ ໄປ ບໍ່
ໄດ້.
38 ແລະ ນາງ ມາ ຣີ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຜູ້
ຮັບໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຕາມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ທ່ານ.
ແລະທູດສະຫວັນໄດ້ອອກຈາກນາງ.
39 ແລະ ນາງ ມາ ຣີ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ສະ ໄໝ ນັ້ນ,
ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຂດ ເນີນ ພູ ຢ່າງ ຮີບ ດ່ວນ,
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ ຂອງ ຢູ ດາ;
40 ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຊາ ກາ ຣີ ຢາ,
ແລະ ກ່າວ ຄຳ ນັບ ກັບ ເອລີຊາເບັດ.
41 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື, ເມື່ອ ເອລີ ຊາ
ເບັດ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ທັກທາຍ ຂອງ ນາງ ມາຣີ, ເດັກ
ນ້ອຍ ໄດ້ ໂດດ ໃນ ທ້ອງ; ແລະ Elisabeth ໄດ້ ເຕັມ
ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ:
42 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເວົ້າ ອອກ ມາ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຍິງ,
ແລະ ເປັນ ພອນ ທີ່ ເກີດ ຈາກ ມົດ ລູກ ຂອງ ເຈົ້າ.
43 ແລະ ນີ້ ແມ່ນ ຫຍັງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທີ່ ແມ່
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
44 ເພາະ, ເບິ່ງ ແມ, ທັນ ທີ ທີ່ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ
ການ ທັກ ທາຍ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ດັງ ຂຶ້ນ ໃນ ຫູ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເດັກ ນ້ອຍ ໄດ້ ກະ ໂດດ ໃນ
ທ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ.
45 ແລະ ນາງ ທີ່ ເຊື່ອ ຖື ວ່າ ເປັນ ສຸກ: ເພາະ ຈະ
ມີ ການ ປະ ຕິ ບັດ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ທີ່ ໄດ້
ບອກ ນາງ ຈາກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

46 ແລະ ນາງ ມາ ຣີ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈິດ ວິນ ຍານ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ,
47 ແລະ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປິ ຕິ
ຍິນ ດີ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊ່ອຍ ໃຫ້ ລອດ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
48 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖື ວ່າ ຊັບ ສົມ ບັດ ທີ່
ຕ່ຳ ຕ້ອຍ ຂອງ ນາງ ສາວ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ:
ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຈາກ ນີ້ ໄປ ທຸກ ລຸ້ນ ຄົນ ຈະ
ເອີ້ນ ເຮົາ ວ່າ ເປັນ ພອນ.
49 ເພາະ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ໄດ້ ເຮັດ
ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແກ່ ເຮົາ; ແລະຊື່ຂອງພຣະອົງບໍລິສຸດ.
50 ແລະ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມີ ຢູ່
ກັບ ຜູ້ ທີ່ ຢ້ານ ກົວ ພຣະ ອົງ ຈາກ ລຸ້ນ ສູ່ ລຸ້ນ.
51 ເພິ່ນ ໄດ້ ສະແດງ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ດ້ວຍ ແຂນ
ຂອງ ເພິ່ນ; ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກະ ແຈກ ກະ ຈາຍ ຄວາມ ພູມ ໃຈ ໃນ ຈິນ
ຕະ ນາ ການ ຂອງ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
52 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ຜູ້ ມີ ອຳນາດ ລົງ ຈາກ
ບ່ອນ ນັ່ງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຍົກ ສູງ ຜູ້ ທີ່
ຕ່ຳ ຕ້ອຍ.
53 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ອຶດ ຫິວ ເຕັມ ໄປ
ດ້ວຍ ຂອງ ດີ; ແລະ ຄົນ ຮັ່ງມີ ລາວ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ
ເປົ່າ ໄປ.
54 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊ່ວຍ ໂຜດ ໃຫ້ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ
ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ລະ ນຶກ ເຖິງ
ຄວາມ ເມດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
55 ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ບັນ ພະ ບຸ
ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ກັບ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ເຊື້ອ
ສາຍ ຂອງ ຕົນ ເປັນ ນິດ.
56 ແລະ ນາງ ມາຣີ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ນາງ ປະມານ ສາມ
ເດືອນ, ແລະ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ້ານ ຂອງ ນາງ ເອງ.
57 ບັດ ນີ້ ເວລາ ເຕັມ ເວລາ ຂອງ ເອລີ ຊາ ເບັດ
ໄດ້ ມາ ເຖິງ ທີ່ ນາງ ຈະ ຖືກ ປົດ ປ່ອຍ; ແລະ
ນາງ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ.
58 ແລະ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ນາງ ແລະ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ
ນາງ ໄດ້ ຍິນ ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ສະ ແດງ ຄວາມ ເມດ ຕາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຕໍ່ ນາງ;
ແລະ ພວກ ເຂົາ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ກັບ ນາງ.
59 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ ທີ
ແປດ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຮັບ ພິທີຕັດ ເດັກ; ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ເຂົາ ວ່າ Zacharias, ຕາມ ຊື່ ຂອງ
ພໍ່ ຂອງ ເຂົາ.
60 ແລະ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ
ແນວ ນັ້ນ; ແຕ່ເຂົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າ John.
61 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນາງ, ບໍ່ ມີ ຄົນ
ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ຖືກ ເອີ້ນ ດ້ວຍ ຊື່ ນີ້.
62 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃຫ້ ບິດາ
ຂອງ ລາວ, ວິທີ ທີ່ ລາວ ຈະ ໃຫ້ ລາວ ເອີ້ນ.
63 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂໍ ໂຕະ ຂຽນ, ແລະ ຂຽນ ວ່າ, ລາວ
ຊື່ ໂຢ ຮັນ. ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈທັງຫມົດ.
64 ແລະ ປາກ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ເປີດ ອອກ ໃນ ທັນ ທີ,
ແລະ ລີ້ນ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ວ່າງ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ, ແລະ
ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ.
65 ແລະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ທຸກ
ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ຄຳ ເວົ້າ
ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄດ້ ດັງ ຂຶ້ນ ໄປ ທົ່ວ ເຂດ ພູ ຂອງ
ຢູ ດາຍ.
66 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ
ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ລູກ
ຄົນ ນີ້ ຈະ ເປັນ ແບບ ໃດ!
ແລະພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບລາວ.
67 ແລະ ຊາ ກາ ຣີ ບິດາ ຂອງ ລາວ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ ໄດ້ ທຳ ນາຍ, ໂດຍ
ກ່າວ,
68 ຂໍ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ
ອິດ ສະ ຣາ ເອນ; ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໄປ ຢ້ຽມ
ຢາມ ແລະ ໄຖ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
69 ແລະ ໄດ້ ຍົກ ເຂົາ ແຫ່ງ ຄວາມ ລອດ ໃຫ້ ແກ່
ພວກ ເຮົາ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ
ອົງ David;
70 ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ໂດຍ ປາກ ຂອງ
ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ບໍ ລິ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຊຶ່ງ
ມີ ຕັ້ງ ແຕ່ ໂລກ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ:
71 ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ ຈາກ
ສັດຕູ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຈາກ ມື ຂອງ ທຸກ ຄົນ
ທີ່ ກຽດ ຊັງ ພວກ ເຮົາ;
72 ເພື່ອ ປະ ຕິ ບັດ ຄວາມ ເມດ ຕາ ທີ່ ໄດ້ ສັນ
ຍາ ໄວ້ ກັບ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
ແລະ ລະ ນຶກ ເຖິງ ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ອັນ ສັກ
ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
73 ຄຳ ສາບານ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ສາບານ ກັບ
ອັບຣາຮາມ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
74 ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ໃຫ້ ພວກ
ເຮົາ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຖືກ ປົດ ອອກ ຈາກ ມື

ຂອງ ສັດ ຕູ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ອົງ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ,
75 ໃນ ຄວາມ ບໍ ລິ ສຸດ ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຕະ ຫລອດ ວັນ ຂອງ ຊີ ວິດ ຂອງ ເຮົາ.
76 ແລະ ເຈົ້າ, ລູກ, ຈະ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ສາດ ສະ ດາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ: ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຕຽມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
77 ເພື່ອ ໃຫ້ ຄວາມ ຮູ້ ເຖິງ ຄວາມ ລອດ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໂດຍ ການ ປົດ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
78 ຜ່ານ ຄວາມ ເມດ ຕາ ອັນ ອ່ອນ ໂຍນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງຈາກບ່ອນສູງໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມພວກເຮົາ,
79 ເພື່ອ ໃຫ້ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ມືດ ແລະ ໃນ ເງົາ ແຫ່ງ ຄວາມ ຕາຍ, ເພື່ອ ນຳ ທາງ ຕີນ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ສູ່ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ ສະ ຫງົບ.
80 ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ໄດ້ ເຕີບ ໂຕ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ທາງ ວິນ ຍານ, ແລະ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຈົນ ເຖິງ ວັນ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ກາດ ຕໍ່ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.

ບົດທີ 2

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ສະ ໄໝ ນັ້ນ, ໄດ້ ອອກ ດຳ ລັດ ອອກ ຈາກ ຊີ ຊາ ອັກ ຊັງ ຕິນ, ເພື່ອ ໃຫ້ ທົ່ວ ໂລກ ຖືກ ເກັບ ພາ ສີ.
2 (ແລະ ການ ເກັບ ພາສີ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ຂຶ້ນ ເປັນ ຄັ້ງ ທຳອິດ ເມື່ອ ຊີເຣນີອຸດ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ປະເທດ ຊີເຣຍ.
3 ແລະ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຖືກ ເກັບ ພາ ສີ, ທຸກ ຄົນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ຂອງ ຕົນ.
4 ແລະ ໂຢ ເຊັບ ຍັງ ໄດ້ ຂຶ້ນ ຈາກ ຄາ ລິ ເລ, ອອກ ຈາກ ເມືອງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຢູດາຍ, ໄປ ຫາ ເມືອງ ຂອງ ດາ ວິດ, ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ເບັດ ເລ ເຮັມ; (ເພາະ ລາວ ເປັນ ເຊື້ອສາຍ ຂອງ ດາວິດ ແລະ ເປັນ ເຊື້ອສາຍ ຂອງ ດາວິດ.)
5 ເພື່ອ ໄດ້ ຮັບ ການ ເກັບ ພາ ສີ ກັບ ນາງ ມາ ຣີ ເມຍ ຂອງ ຕົນ ,ເປັນ ໃຫຍ່ ທີ່ ມີ ລູກ.
6 ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ເປັນ ໄປ ໄດ້, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ວັນ ເວ ລາ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ທີ່ ນາງ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປົດ ປ່ອຍ.
7 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເອົາ ລູກ ຊາຍ ກົກ ຂອງ ນາງ ອອກ ມາ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຫໍ່ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ວາງ ໄວ້ ໃນ ຮາງ ຫຍ້າ;
ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ມີຫ້ອງສຳລັບເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນ inn ໄດ້.
8 ແລະ ໃນ ປະ ເທດ ດຽວ ກັນ ກໍ ມີ ຄົນ ລ້ຽງ ແກະ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ນາ, ເຝົ້າ ເບິ່ງ ຝູງ ແກະ ຂອງ ຄົນ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ.
9 ແລະ, ເບິ່ງ ແມ, ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ເທິງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ່ອງ ແສງ ໄປ ອ້ອມ ຮອບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ຫລາຍ.
10 ແລະ ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ນຳ ຂ່າວ ດີ ແຫ່ງ ຄວາມ ສຸກ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ທຸກ ຄົນ.
11 ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ໃນ ວັນ ນີ້ ໃນ ເມືອງ ຂອງ ດາ ວິດ, ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ, ຊຶ່ງ ຄື ພຣະ ຄຣິດ.
12 ແລະ ນີ້ ຈະ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ສຳ ລັບ ເຈົ້າ; ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ພົບ ເດັກ ນ້ອຍ ທີ່ ຫໍ່ ດ້ວຍ ເສື້ອ ຜ້າ ມັດ, ນອນ ຢູ່ ໃນ ຮາງ ຫຍ້າ.
13 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ກໍ ມີ ເທວະ ດາ ຝູງ ໜຶ່ງ ໃນ ສະ ຫວັນ ໄດ້ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
14 ຈົ່ງ ຖວາຍ ກຽດ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ທີ່ ສູງ ສຸດ, ແລະ ສັນ ຕິ ສຸກ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ອັນ ດີ ຕໍ່ ມະນຸດ.
15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ທູດ ສະຫວັນ ໄດ້ ໜີ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ຂຶ້ນ ສູ່ ສະຫວັນ, ພວກ ລ້ຽງ ແກະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ຈົ່ງ ໄປ ເຖິງ ເມືອງ ເບັດ ເລ ເຮັມ, ແລະ ເບິ່ງ ເລື່ອງ ນີ້ ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຮົາ. ພວກເຮົາ.
16 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ດ້ວຍ ຄວາມ ໄວ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ນາງ ມາຣີ, ແລະ ໂຢ ເຊັບ, ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ທີ່ ນອນ ຢູ່ ໃນ ຮາງ ຫຍ້າ.
17 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ຕ່າງ ປະ ເທດ ຮູ້

ເຖິງ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ໄດ້ ບອກ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ
ເດັກ ຜູ້ ນີ້.
18 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ມັນ ແປກ ໃຈ ໃນ
ເລື່ອງ ທີ່ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ ບອກ ພວກ ເຂົາ.
19 ແຕ່ ນາງ ມາຣີ ໄດ້ ເກັບ ຮັກ ສາ ສິ່ງ ເຫລົ່າ
ນີ້ ໄວ້, ແລະ ໄຕ່ ຕອງ ມັນ ຢູ່ ໃນ ໃຈ.
20 ແລະ ພວກ ລ້ຽງ ແກະ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ, ໂດຍ
ສັນລະເສີນ ແລະ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ສຳ ລັບ
ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ, ດັ່ງ
ທີ່ ໄດ້ ບອກ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
21 ແລະ ເມື່ອ ແປດ ມື້ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ສຳ ລັບ ການ
ຕັດ ສິນ ຕັດ ຂອງ ເດັກ, ຊື່ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຊື່ ຂອງ ທູດ
ກ່ອນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ຖື ພາ ໃນ ທ້ອງ.
22 ແລະ ເມື່ອ ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ຊຳລະ ລ້າງ
ຂອງ ນາງ ຕາມ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ໂມ ເຊ ສຳ
ເລັດ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ລາວ ໄປ ຍັງ ເຢຣູ
ຊາເລັມ, ເພື່ອ ນຳ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ;
23 (ຕາມ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ກົດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ ຊາຍ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເປີດ ທ້ອງ ຈະ
ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ບໍ ລິ ສຸດ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ;)
24 ແລະ ເພື່ອ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ຕາມ ທີ່ ກ່າວ ໄວ້
ໃນ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ນົກ ເຂົາ ຄູ່,
ຫລື ນົກ ກາງ ແກ ສອງ ໂຕ.
25 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ
ຊາເລັມ, ຊື່ ວ່າ ຊີ ເມ ໂອນ; ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ດຽວ
ກັນ ນັ້ນ ແມ່ນ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ມີ ຄວາມ ເຄົາ ລົບ,
ລໍ ຖ້າ ການ ປອບ ໂຍນ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ:
ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ
ລາວ.
26 ແລະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ລາວ ໂດຍ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ວ່າ ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ
ຄວາມ ຕາຍ, ກ່ອນ ທີ່ ລາວ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ
ຄຣິດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ໂດຍ ພຣະ
ວິນ ຍານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ : ແລະ ໃນ
ເວ ລາ ທີ່ ພໍ່ ແມ່ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ພຣະ ເຢ ຊູ ,
ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ຕາມ ຮົດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ
ຂອງ ກົດ ຫມາຍ ,
28 ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ຈັບ ແຂນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ອວຍ
ພອນ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
29 ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ບັດ ນີ້ ຂໍ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້
ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈາກ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫງົບ,
ຕາມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ:
30 ເພາະ ຕາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ
ລອດ ຂອງ ທ່ານ,
31 ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕຽມ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ຄົນ ທັງ ປວງ;
32 ແສງ ສະ ຫວ່າງ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ
ແສງ ສະ ຫວ່າງ , ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ
ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຜູ້ ຄົນ ຂອງ ທ່ານ .
33 ແລະ ໂຢເຊັບ ແລະ
ແມ່ຂອງເພິ່ນໄດ້ປະຫລາດໃຈກັບສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງໄດ້ກ່າວເຖິງເພິ່ນ.
34 ແລະ ຊີ ເມ ໂອນ ໄດ້ ອວຍ ພອນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ນາງ ມາ ຣີ ແມ່ ຂອງ ລາວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ເດັກ ນ້ອຍ ຜູ້ ນີ້ ຖືກ ຕັ້ງ ໄວ້ ເພື່ອ ການ ຕົກ ແລະ
ການ ລຸກ ຂຶ້ນ ອີກ ຂອງ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ອິດ ສະ
ຣາ ເອນ; ແລະ ສຳ ລັບ ເຄື່ອງ ຫມາຍ ທີ່ ຈະ ຖືກ ກ່າວ ຕ້ານ;
35 (ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ດາບ ຈະ ແທງ ຜ່ານ ຈິດ ວິນ
ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ ຄື ກັນ,) ເພື່ອ ໃຫ້ ຄວາມ ຄິດ
ຂອງ ໃຈ ຫລາຍ ຄົນ ຈະ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ.
36 ແລະ ມີ ນາງ ແອນ ນາ, ຜູ້ ພະຍາກອນ ຄົນ ໜຶ່ງ,
ເປັນ ລູກ ສາວ ຂອງ ຟາ ນູ ເອນ, ຂອງ ເຜົ່າ ອາ ເຊີ:
ນາງ ມີ ອາຍຸ ສູງ, ແລະ ໄດ້ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ກັບ ຜົວ
ໄດ້ ເຈັດ ປີ ນັບ ແຕ່ ຍິງ ສາວ ບໍລິສຸດ;
37 ແລະ ນາງ ເປັນ ແມ່ໝ້າຍ ອາຍຸ ປະມານ ສີ່ ສິບ
ສີ່ ປີ, ຊຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ພຣະ ວິຫານ, ແຕ່ ໄດ້
ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ການ ຖື ສິນ ອົດ ອາຫານ
ແລະ ການ ອະທິຖານ ທັງ ກາງ ເວັນ.
38 ແລະ ນາງ ທີ່ ມາ ໃນ ທັນ ທີ ນັ້ນ ກໍ ໄດ້
ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ,
ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ອົງ ກັບ ທຸກ ຄົນ ທີ່
ຊອກ ຫາ ການ ໄຖ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ.
39 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ທຸກ ສິ່ງ ຕາມ
ກົດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ
ກັບ ຄືນ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລິ ເລ, ໄປ ຫາ ເມືອງ
ນາ ຊາ ເຣັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເອງ.
40 ແລະ ເດັກ ນ້ອຍ ໄດ້ ເຕີບ ໂຕ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເຂັ້ມ
ແຂງ ທາງ ວິນ ຍານ, ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ສະ ຕິ ປັນ ຍາ:
ແລະ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ລາວ.
41 ບັດ ນີ້ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ໄປ ເຢຣູ
ຊາເລັມ ທຸກ ປີ ໃນ ງານ ລ້ຽງ ປັດສະຄາ.

42 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມີ ອາ ຍຸ ໄດ້ ສິບ ສອງ ປີ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ຕາມ
ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ງານ ລ້ຽງ.
43 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ບັນ ລຸ ວັນ ເວ ລາ ,
ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ ,
ເດັກ ນ້ອຍ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ພັກ ຢູ່ ທາງ ຫລັງ
ໃນ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ; ແລະ ໂຢເຊບ ແລະ
ແມ່ຂອງລາວບໍ່ຮູ້ເລື່ອງນັ້ນ.
44 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ສົມ ມຸດ ວ່າ ລາວ ຢູ່ ໃນ ກຸ່ມ,
ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ ມື້ ໜຶ່ງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສະ
ແຫວງ ຫາ ພຣະ ອົງ ໃນ ບັນ ດາ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ
ແລະ ຄົນ ຮູ້ ຈັກ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
45 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ພົບ ພຣະ ອົງ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ອີກ, ຊອກ
ຫາ ພຣະ ອົງ.
46 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ
ສາມ ມື້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ພຣະ ອົງ ຢູ່
ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ພວກ
ນາຍ ໝໍ, ທັງ ສອງ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ຖາມ ພວກ ເຂົາ
ຄໍາ ຖາມ.
47 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ອົງ ປະ
ຫລາດ ໃຈ ໃນ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ແລະ ຄໍາ ຕອບ ຂອງ
ພຣະ ອົງ.
48 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ພວກ
ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ: ແລະ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ລູກ ຊາຍ, ເປັນ ຫຍັງ ທ່ານ ຈຶ່ງ
ເຮັດ ກັບ ພວກ ເຮົາ ດັ່ງ ນັ້ນ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ
ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ.
49 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ
ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ເຮົາ? ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ບໍ
ວ່າ ຂ້ອຍ ຕ້ອງ ເປັນ ເລື່ອງ ຂອງ ພໍ່?
50 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຄໍາ ເວົ້າ ທີ່ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
51 ແລະ ລາວ ໄດ້ ລົງ ໄປ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້
ມາ ທີ່ ເມືອງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ແລະ ຍອມ ຮັບ ພວກ ເຂົາ:
ແຕ່ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ເກັບ ຮັກ ສາ ຄໍາ ເວົ້າ
ທັງ ໝົດ ນີ້ ໄວ້ ໃນ ໃຈ.
52 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ໃນ ສະ ຕິ
ປັນ ຍາ ແລະ ຄວາມ ສູງ, ແລະ ເປັນ ທີ່ ພໍ ໃຈ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມະ ນຸດ.

ບົດທີ 3

1 ບັດ ນີ້ ໃນ ປີ ທີ ສິບ ຫ້າ ແຫ່ງ ການ ປົກຄອງ
ຂອງ ຕີ ເບ ຣິ ໂອ ເຊ ຊາ, ປອນ ຕິ ອຸດ ປີລາດ
ເປັນ ເຈົ້າ ແຂວງ ຢູດາຍ, ແລະ ເຮໂຣດ ເປັນ ເຈົ້າ
ການ ຂອງ ແຂວງ ຄາລີເລ, ແລະ ຟີລິບ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຂອງ ເມືອງ Ituraea ແລະ ຜູ້ ເປັນ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ
ເຂດ Trachonitis, ແລະ Lysanias tetrac ຂອງ Abilene,
2 Annas ແລະ Caiaphas ເປັນ ປະ ໂລ ຫິດ, ພຣະ ຄໍາ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຫາ ໂຢ ຮັນ ລູກ ຊາຍ
ຂອງ Zacharias ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ທົ່ວ ປະ ເທດ ກ່ຽວ
ກັບ ຈໍ ແດນ, ປະກາດ ບັບຕິສະມາ ແຫ່ງ ການ ກັບ
ໃຈ ເພື່ອ ການ ປົດ ບາບ;
4 ດັ່ງ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ສາດ
ສະ ດາ ຂອງ ເອ ຊາ ຢາ, ທີ່ ກ່າວ ວ່າ, ສຽງ ຂອງ
ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ
ດານ, ຈົ່ງ ຕຽມ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ
ເຮັດ ໃຫ້ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊື່ ສັດ.
5 ຮ່ອມ ພູ ທຸກ ແຫ່ງ ຈະ ເຕັມ ໄປ, ແລະ ພູ ທຸກ
ແຫ່ງ ແລະ ເນີນ ພູ ຈະ ຕໍ່າ ລົງ; ແລະ ຄົນ ທີ່ ບິດ
ເບືອນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ຊື່, ແລະ ທາງ ທີ່ ຫຍາບ
ຄາຍ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ລຽບ;
6 ແລະ ທຸກ ຄົນ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ.
7 ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຝູງ ຊົນ ທີ່ ອອກ
ມາ ເພື່ອ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ຈາກ ເພິ່ນ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ
ຂອງ ງູ ຮ້າຍ, ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ເຕືອນ ເຈົ້າ ໃຫ້ ໜີ ຈາກ
ພຣະ ພິ ໂລດ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ?
8 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງ ອອກ ໝາກ ຜົນ ທີ່ ສົມຄວນ ແກ່
ການ ກັບ ໃຈ, ແລະ ບໍ່ ຄວນ ເວົ້າ ໃນ ຕົວ ເອງ ວ່າ,
ເຮົາ ມີ ອັບຣາຮາມ ກັບ ບິດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ:
ເພາະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ພຣະ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ
ສາມາດ ໃນ ຫີນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ເພື່ອ ລ້ຽງ ລູກ ໃຫ້ ແກ່
ອັບຣາຮາມ.
9 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂວານ ກໍ ຖືກ ວາງ ໄວ້ ທີ່ ຮາກ
ຕົ້ນ ໄມ້ ຄື ກັນ: ດັ່ງ ນັ້ນ ຕົ້ນ ໄມ້ ທຸກ ຕົ້ນ ທີ່ ບໍ່
ເກີດ ໝາກ ດີ ຈຶ່ງ ຖືກ ຕັດ ລົງ, ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ໄຟ.
10 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ?

11 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ທີ່ ມີ ສອງ ເສື້ອ ຄຸມ, ໃຫ້ ເຂົາ ໃຫ້ ເຂົາ ໃຫ້
ກັບ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊີ້ນ, ໃຫ້ ເຂົາ
ເຮັດ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ.
12 ແລ້ວ ພວກ ນັກ ພາສີ ກໍ ມາ ຮັບ ບັບຕິສະມາ
ນຳ ອີກ, ແລະ ຖາມ ເພິ່ນ ວ່າ, ອາຈານ, ພວກ ເຮົາ ຈະ
ເຮັດ ແນວ ໃດ?
13 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່
ຕ້ອງ ຖືກ ຕ້ອງ ເກີນ ກວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ
ໃຫ້ ທ່ານ.
14 ແລະ ພວກ ທະຫານ ກໍ ຮ້ອງ ຂໍ ຈາກ ລາວ ເຊັ່ນ
ກັນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ?
ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົນ-ຣູ່ງ, ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົນ-ຣູ່ງ.
ແລະພໍໃຈກັບຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າ.
15 ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ຜູ້ ຄົນ ຄາດ ຫວັງ ໄວ້, ແລະ ມະນຸດ
ທັງ ປວງ ໄດ້ ຄິດ ໃນ ໃຈ ຂອງ ໂຢ ຮັນ, ບໍ່ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ຈະ ເປັນ ພຣະ ຄຣິດ, ຫລື ບໍ່;
16 ໂຢ ຮັນ ຕອບ, ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ,
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ ມາ
ທ່ານ ດ້ວຍ ນ ້ ໍ າ; ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ
ເຂັ້ມ ແຂງ ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ມາ, ເຊືອກ ຜູກ ຂອງ
ເກີບ ຂອງ ເຂົາ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຄວນ ຈະ
ປົດ ອອກ: ລາວ ຈະ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາ ແກ່ ເຈົ້າ
ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ແລະ ດ້ວຍ ໄຟ:
17 ຜູ້ ໃດ ມີ ພັດ ລົມ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ລາວ, ແລະ
ລາວ ຈະ ຊໍາລະ ພື້ນ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ ໂດຍ ຜ່ານ
ການ, ແລະ ຈະ ເກັບ ສາ ລີ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຄື່ອງ
ຂອງ ລາວ; ແຕ່ ຂີ້ ແກບ ທີ່ ເຂົາ ຈະ ເຜົາ ດ້ວຍ
ໄຟ ທີ່ ບໍ່ ສາມາດ ດັບ ມອດ ໄດ້.
18 ແລະ ອີກ ຫລາຍ ເລື່ອງ ໃນ ຄໍາ ຕັກ ເຕືອນ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ.
19 ແຕ່ ເຮໂຣດ ຜູ້ ເປັນ ກະສັດ ໄດ້ ຮັບ ການ
ຕິຕຽນ ຈາກ ເພິ່ນ ສໍາລັບ ເຮໂຣດ ເມຍ ຂອງ ຟີລິບ
ນ້ອງຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຍ້ອນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ
ທັງ ໝົດ ທີ່ ເຮໂຣດ ໄດ້ ກະທໍາ.
20 ຍັງ ໄດ້ ເພີ່ມ ເຕີມ ນີ້ ບອກ ເຫນືອ ການ ທັງ
ຫມົດ, ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ John ໃນ ຄຸກ.
21 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຄົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ
ສະມາ ແລ້ວ, ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ພຣະ ເຢຊູ
ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ຄື ກັນ, ແລະ ໄດ້ ອະທິຖານ,
ສະຫວັນ ກໍ ເປີດ ອອກ,
22 ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ
ລົງ ມາ ໃນ ຮ່າງ ກາຍ ຄື ນົກ ເຂົາ, ແລະ ສຽງ ໜຶ່ງ
ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ຊຶ່ງ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ບຸດ
ທີ່ ຮັກ ຂອງ ເຮົາ; ໃນເຈົ້າຂ້ອຍດີໃຈ.
23 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ເອງ ກໍ ເລີ່ມ ມີ ອາ ຍຸ ໄດ້
ສາມ ສິບ ປີ, ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ເຊັບ, ຊຶ່ງ
ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຮລີ,
24 ຜູ້ ນັ້ນ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມັດທາດ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເລວີ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເມນກີ,
ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢານາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ເຊັບ.
25 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມັດທາເທຍ ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາໂມ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ນາອູມ
ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ເອສະລີ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ
ຂອງ ນາກ.
26 ຜູ້ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມາ ອາດ, ຜູ້ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ມັດ ທາ ຢາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ເຊເມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ເຊັບ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢູດາ.
27 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢອານາ ຜູ້ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ເຣຊາ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຊໂລບາເບນ
ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຊາລາທິເອນ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ເນຣີ.
28 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເມນ ກີ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ແອ ດີ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຄ
ຊາມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອນໂມດາມ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອ ເຣ.
29 ຜູ້ ນັ້ນ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢເຊບ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອລີເອເຊ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ໂຢຣິມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມັດທາດ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເລວີ.
30 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຊີ ເມໂອນ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢູດາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ
ເຊັບ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ອານ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອລີອາກີມ.
31 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເມເລອາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ເມນານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມັດທາທາ,
ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ນາທານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ
ຂອງ ດາວິດ.
32 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຢຊີ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ໂອເບັດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂບອສ,

ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ແຊນໂມນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ນາອາຊອນ.

33 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາມີນາດາບ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາຣາມ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອໂຣມ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຟາເຣັສ ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢູດາ.

34 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢາໂຄບ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອີຊາກ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອັບຣາຮາມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ທາຣາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ນາໂຄ.

35 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຊາຣຸກ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາກາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຟາເລກ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຮເບ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ສາລາ.

36 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ກາ ນານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາ ຟາ ຊາດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂນເອ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາເມັກ.

37 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມາ ທູ ຊາ ລາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອນົກ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຢາເຣັດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມາເລເລເອນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ກາ ນານ.

38 ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອໂນດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊດ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາດາມ, ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 4

1 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊຶ່ງ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ຈໍ ແດນ, ແລະ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ,

2 ການ ຖືກ ລໍ້ ລວງ ຂອງ ມານ ສີ່ ສິບ ວັນ. ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ ຫຍັງ: ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ຫິວ.

3 ແລະ ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ສັ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ນີ້ ໃຫ້ ເຮັດ ເປັນ ອາຫານ.

4 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊຶ່ງ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ດ້ວຍ ເຂົ້າ ຈີ່ ຢ່າງ ດຽວ, ແຕ່ ໂດຍ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທຸກ ຢ່າງ.

5 ແລະ ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ພາ ລາວ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ສູງ, ໄດ້ ສະ ແດງ ອາ ນາ ຈັກ ທັງ ໝົດ ຂອງ ໂລກ ໃຫ້ ລາວ ເຫັນ ໃນ ຊົ່ວ ຄາວ.

6 ແລະ ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ອຳນາດ ທັງ ໝົດ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ, ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ: ເພາະ ມັນ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ມັນ.

7 ສະນັ້ນ ຖ້າ ເຈົ້າ ຈະ ນະມັດສະການ ເຮົາ, ທຸກ ຄົນ ຈະ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ.

8 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ວ່າ : ຈົ່ງ ຫນີ ເຈົ້າ ຫລັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ , ຊາ ຕານ : ເພາະ ວ່າ ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ , ເຈົ້າ ຈະ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ , ແລະ ພຣະ ອົງ ເທົ່າ ນັ້ນ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ .

9 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ພາ ເພິ່ນ ໄປ ຍັງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ວາງ ເພິ່ນ ໄວ້ ເທິງ ຍອດ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຖິ້ມ ຕົວ ລົງ ຈາກ ບ່ອນ ນີ້.

10 ເພາະ ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ເທວະ ດາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ປົກ ຄອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຮັກ ສາ ເຈົ້າ:

11 ແລະ ໃນ ມື ຂອງ ພວກ ເຂົາ ພວກ ເຂົາ ຈະ ແບກ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ໃນ ເວ ລາ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ຕີ ຕີນ ຂອງ ທ່ານ ກັບ ກ້ອນ ຫີນ.

12 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ມີ ການ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ທົດ ລອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ.

13 ແລະ ເມື່ອ ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ການ ລໍ້ ລວງ ທັງ ໝົດ ແລ້ວ, ມັນ ກໍ ອອກ ໄປ ຈາກ ມັນ ເປັນ ລະ ດູ ການ.

14 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ ດ້ວຍ ອຳ ນາດ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ : ແລະ ມີ ຊື່ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ທົ່ວ ທຸກ ພາກ ພື້ນ ຂອງ ຄົນ .

15 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ຕິ ຍົດ ຈາກ ທຸກ ຄົນ.

16 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມາ ທີ່ ເມືອງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ບ່ອນ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ການ ລ້ຽງ ດູ, ແລະ ຕາມ ທຳ ນຽມ ຂອງ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ

ສາ ລາ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ, ແລະ ຢືນ ຂຶ້ນ ເພື່ອ
ອ່ານ.
17 ແລະ ມີ ປຶ້ມ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ເອ ຊາ ຢາ
ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ລາວ. ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ເປີດ
ປຶ້ມ ນັ້ນ, ລາວ ກໍ ພົບ ເຫັນ ບ່ອນ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້.
18 ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ
ຖິດ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເຈີມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ
ຄຸນ ກັບ ຄົນ ທຸກ ຍາກ; ພຣະອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄປ ປິ່ນປົວ ຄົນ ທີ່ ມີ ໃຈ ເສຍ ໃຈ, ເພື່ອ ປະກາດ
ການ ປົດ ປ່ອຍ ແກ່ ພວກ ຊະເລີຍ ເສິກ, ແລະ ໃຫ້
ຄົນ ຕາບອດ ຟື້ນ ຄືນ ມາ, ເພື່ອ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ
ທີ່ ຖືກ ຕີ
19 ເພື່ອ ສັ່ງ ສອນ ປີ ທີ່ ເປັນ ທີ່ ຍອມ ຮັບ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
20 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປິດ ປຶ້ມ ນັ້ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມອບ
ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ ອີກ, ແລະ ນັ່ງ ລົງ. ແລະ ຕາ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທໍາ ມະ ສາ
ລາ ໄດ້ ຕິດ ຕໍ່ ກັບ ພຣະ ອົງ.
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ມື້
ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ຄໍາ ພີ ນີ້ ສໍາ ເລັດ ຢູ່ ໃນ ຫູ
ຂອງ ພວກ ທ່ານ.
22 ແລະ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ
ແປກ ໃຈ ໃນ ຖ້ອຍ ຄໍາ ອັນ ດີ ທີ່ ອອກ ຈາກ
ປາກ ຂອງ ລາວ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ເຊັບ ?
23 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ສຸ ພາ ສິດ ນີ້ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ແນ່ ນອນ ວ່າ, ໝໍ, ປິ່ນ ປົວ ຕົວ ເອງ: ສິ່ງ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ໄດ້ ເຮັດ ໃນ ເມືອງ
ກາ ເປ ນາ ອູມ, ຈົ່ງ ເຮັດ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ໃນ ປະ ເທດ
ຂອງ ເຈົ້າ ຄື ກັນ.
24 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ
ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ສາດ ສະ ດາ ໃດ ຖືກ ຮັບ
ໃນ ປະ ເທດ ຂອງ ຕົນ.
25 ແຕ່ ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ເຖິງ ຄວາມ ຈິງ, ແມ່ໝ້າຍ
ຫລາຍ ຄົນ ຢູ່ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ໃນ ສະ
ໄໝ ຂອງ ເອ ລີ ອາ, ເມື່ອ ສະ ຫວັນ ໄດ້ ປິດ ລົງ
ສາມ ປີ ຫົກ ເດືອນ, ເມື່ອ ເກີດ ການ ອຶດ ຢາກ
ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໄປ ທົ່ວ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ;
26 ແຕ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ Elias,
ນອກ ຈາກ ໄປ ຫາ ເມືອງ Sarepta, ເມືອງ ຊີໂດນ, ໄປ
ຫາ ແມ່ ໝ້າຍ ຄົນ ໜຶ່ງ.
27 ແລະ ຄົນ ຂີ້ທູດ ຫລາຍ ຄົນ ຢູ່ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ
ເອນ ໃນ ສະ ໄໝ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ເອ ລີ ເຊ;
ແລະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ໃດ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຊໍາລະ
ລ້າງ, ຊ່ວຍ ໃຫ້ ນາອາມານ ຊາວ ຊີເຣຍ ລອດ ພົ້ນ.
28 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທໍາ
ມະ ສາ ລາ , ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້ ,
ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ພິ ໂລດ ,
29 ແລະ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ຈາກ
ເມືອງ, ແລະ ໄດ້ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ໜ້າ ພູ ທີ່
ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ, ເພື່ອ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ໂຍນ ລາວ ລົງ ຫົວ.
30 ແຕ່ ລາວ ຍ່າງ ຜ່ານ ພວກ ເຂົາ ໄປ ທາງ ຂອງ
ລາວ.
31 ແລະ ໄດ້ ລົງ ມາ ທີ່ ເມືອງ ກາເປນາອູມ, ເມືອງ
ຄາລີເລ, ແລະ ສອນ ພວກ ເຂົາ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ.
32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ ໃນ ຄໍາ ສອນ
ຂອງ ພຣະ ອົງ: ເພາະ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ມີ ອໍາ ນາດ.
33 ແລະ ໃນ ທໍາ ມະ ສາ ລາ ໄດ້ ມີ ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້
ຫນຶ່ງ, ຊຶ່ງ ມີ ວິນ ຍານ ຂອງ ມານ ຮ້າຍ ກາດ, ແລະ
ຮ້ອງ ອອກ ມາ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ,
34 ເວົ້າ ວ່າ, ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ;
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຊາວນາຊາເຣັດ ເອີຍ ເຮົາ ເປັນ ຫຍັງ ກັບ
ເຈົ້າ? ເຈົ້າມາທໍາລາຍພວກເຮົາບໍ? ຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າວ່າເຈົ້າແມ່ນໃຜ;
ຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
35 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຫ້າມ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ຈົ່ງ ຮັກ ສາ ສັນ ຕິ ພາບ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ອອກ
ຈາກ ພຣະ ອົງ. ແລະ ເມື່ອ ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ໂຍນ
ລາວ ໄປ ໃນ ທ່າມ ກາງ, ລາວ ກໍ ອອກ ມາ ຈາກ
ລາວ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເຈັບ ປວດ.
36 ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ ທັງ ຫມົດ,
ແລະ ເວົ້າ ໃນ ບັນ ດາ ຕົນ ເອງ, ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ
ຄໍາ ເວົ້າ ຫຍັງ! ເພາະ ດ້ວຍ ສິດ ອໍານາດ ແລະ ອໍານາດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ສັ່ງ ຜີ ຮ້າຍ, ແລະ ພວກ ມັນ
ກໍ ອອກ ມາ.
37 ແລະ ຊື່ ສຽງ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ທົ່ວ
ທຸກ ບ່ອນ ຂອງ ປະ ເທດ.
38 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ທໍາ ມະ ສາ ລາ,
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຊີ ໂມນ. ແລະ ແມ່

ຂອງ ຊີ ໂມນ ເປັນ ໄຂ້ ໃຫຍ່; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ໃຫ້ ເຂົາ ສໍາ ລັບ ນາງ.
39 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ເທິງ ນາງ, ແລະ ຫ້າມ ອາການ ໄຂ້; ແລະ ມັນ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ນາງ: ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ນາງ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
40 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ຕາ ເວັນ ຕົກ, ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ມີ ພະ ຍາດ ຕ່າງໆ ໄດ້ ນໍາ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງມືໃສ່ພວກເຂົາທຸກຄົນ, ແລະປິ່ນປົວພວກເຂົາ.
41 ແລະ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ກໍ ອອກ ມາ ຈາກ ຫລາຍ ຄົນ, ແລະ ຮ້ອງ ວ່າ, ເຈົ້າ ຄື ພຣະ ຄຣິດ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫ້າມ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ທົບ ທຸກ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໃຫ້ ເວົ້າ: ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ຄຣິດ.
42 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ກາງ ເວັນ, ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ເປັນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ: ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ສະ ແຫວ ງຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ຢູ່, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ໜີ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ.
43 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ສັ່ງ ສອນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເມືອງ ອື່ນ ຄື ກັນ: ເພາະ ສະ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ.
44 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະກາດ ໃນ ທໍາມະສາລາ ຂອງ ແຂວງ ຄາລີເລ.

ບົດທີ 5

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ກົດ ດັນ ລາວ ໃຫ້ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ລາວ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ໃກ້ ທະ ເລ ສາບ ເກ ເນ ຊາ ເຣັດ,
2 ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ກໍາ ປັ່ນ ສອງ ລໍາ ຢືນ ຢູ່ ໃກ້ ທະ ເລ ສາບ, ແຕ່ ຊາວ ປະ ມົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກໍາ ລັງ ຊັກ ຕາ ປາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
3 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອ ລໍາ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ຊີ ໂມນ, ແລະ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ໃຫ້ ລາວ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ນັ່ງລົງ, ແລະສອນປະຊາຊົນອອກຈາກເຮືອ.
4 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ອອກ ໄປ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊີ ໂມນ ວ່າ, ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ເລິກ, ແລະ ປ່ອຍ ມອງ ລົງ ໄປ ເພື່ອ ນໍ້າ ຝົນ.
5 ແລະ ຊີ ໂມ ນ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ທຸ່ມ ເທ ມາ ທັງ ຄືນ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເອົາ ຫຍັງ ເລີຍ: ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຕາມ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ເຮົາ ຈະ ປ່ອຍ ຕາ ໜ່າງ ລົງ.
6 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ປາ ເປັນ ຈໍານວນ ຫລວງ ຫລາຍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຕົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ເບກ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອີ້ນ ຫາ ຄູ່ ຮ່ວມ ງານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ອີກ ລໍາ ໜຶ່ງ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມາ ຊ່ວຍ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ, ແລະ ເຕັມ ເຮືອ ທັງ ສອງ, ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ທີ່ ຈະ ຈົມ.
8 ເມື່ອ ຊີໂມນ ເປໂຕ ເຫັນ ແລ້ວ ລາວ ກໍ ກົ້ມ ລົງ ທີ່ ຫົວ ເຂົ່າ ຂອງ ພະ ເຍຊູ ແລະ ກ່າວ ວ່າ, “ຈົ່ງ ໜີ ໄປ ຈາກ ເຮົາ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ບາບ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
9 ເພາະ ລາວ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ລາວ, ໃນ ຮ່າງ ປາ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ມາ:
10 ແລະ ຢາ ໂກ ໂບ, ແລະ ໂຢ ຮັນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊ ເບ ດີ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄູ່ ຮ່ວມ ງານ ກັບ ຊີ ໂມນ ກໍ ຄື ກັນ. ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຊີ ໂມນ, ຢ່າ ຢ້ານ ກົວ; ຈາກນີ້ໄປເຈົ້າຈະຈັບຜູ້ຊາຍ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນໍາ ກໍາ ປັ່ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ບົກ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ທັງ ໝົດ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ.
12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ລາວ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ໃດ ໜຶ່ງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພະຍາດ ຂີ້ທູດ, ຜູ້ ທີ່ ເຫັນ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຂາບ ລົງ, ແລະ ໄດ້ ທູນ ຂໍ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ອົງ ປາດ ຖະ ໜາ, ພຣະ ອົງ ສາ ມາດ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ນ້ອຍ ສະ ອາດ.
13 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຍົກ ມື ຂອງ ຕົນ, ແລະ ສໍາ ພັດ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ: ເຈົ້າ ຈະ ສະ ອາດ. ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພະຍາດ ຂີ້ທູດ ກໍ ອອກ ໄປ ຈາກ ລາວ.
14 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ລາວ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ບອກ ຜູ້ ໃດ, ແຕ່ ຈົ່ງ ໄປ, ແລະ ສະແດງ ຕົວ ເອງ ຕໍ່ ປະ ໂລ ຫິດ,

ແລະ ສະ ເໜີ ການ ຊໍາລະ ລ້າງ ຂອງ ເຈົ້າ, ຕາມ ທີ່
ໂມເຊ ໄດ້ ບັນ ຊາ, ເພື່ອ ເປັນ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ
ແກ່ ພວກ ເຂົາ.
15 ແຕ່ ຄວາມ ຊື່ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໄປ
ບ່ອນ ນັ້ນ ຫລາຍ ຂຶ້ນ ຫລາຍ ເທົ່າ ນັ້ນ: ແລະ ຝູງ
ຊົນ ອັນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ
ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ
ປົວ ຈາກ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖອນ ຕົວ ອອກ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ
ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ.
17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ມື້ ໜຶ່ງ,
ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກໍາລັງ ສັ່ງ ສອນ, ມີ ພວກ
ຟາລິຊຽນ ແລະ ໝໍ ກົດ ໝາຍ ນັ່ງ ຢູ່, ຊຶ່ງ ໄດ້ ອອກ
ມາ ຈາກ ທຸກ ເມືອງ ຂອງ ຄາ ລິ ເລ, ແລະ ຢູດາຍ, ແລະ
ເຢຣູ ຊາເລັມ: ແລະ ອໍານາດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
ໄດ້ມີຢູ່ເພື່ອປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ.
18 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ ຊາຍ ໄດ້ ນໍາ ເອົາ ຜູ້ ຊາຍ
ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ພິການ ມາ ນອນ ຢູ່ ໃນ
ຕຽງ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ວິທີ ທີ່ ຈະ
ເອົາ ລາວ ເຂົ້າ ມາ, ແລະ ວາງ ລາວ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ລາວ.
19 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ ຊອກ ຫາ ທາງ
ໃດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ພາ ລາວ ເຂົ້າ ມາ ເພາະ
ຝູງ ຊົນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ເຮືອນ, ແລະ
ປ່ອຍ ລາວ ລົງ ດ້ວຍ ກະ ເບື້ອງ ທີ່ ມີ ຕຽງ
ນອນ ຢູ່ ໃນ ທ່າມກາງ ພຣະ ເຢຊູ.
20 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ເຫັນ ສັດທາ ຂອງ ພວກ ເພິ່ນ,
ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ, ບາບ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແລ້ວ.
21 ແລະ ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ເລີ່ມ
ຫາ ເຫດຜົນ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ ທີ່ ເວົ້າ
ໝິ່ນປະໝາດ? ໃຜສາມາດໃຫ້ອະໄພບາບ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ?
22 ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ຄວາມ ຄິດ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຫຍັງ ທ່ານ ໃນ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ?
23 ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ເລື່ອງ ງ່າຍ ກວ່າ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ
ວ່າ, ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແລ້ວ;
ຫຼືເວົ້າວ່າ, ລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງ?
24 ແຕ່ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ມີ
ອໍານາດ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ອະໄພ ບາບ,
(ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຄົນ ພິການ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ,)
ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເອົາ ຕຽງ
ນອນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ.
25 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ໜ້າ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ວາງ ໄວ້, ແລະ ໄດ້
ອອກ ໄປ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ ເອງ, ໂດຍ ສັນ ລະ
ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ ຫລາຍ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້
ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ແປກ ປະ ຫລາດ ໃນ ມື້ ນີ້.
27 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້
ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ນັກ ປະ ພັນ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຊື່
ວ່າ ເລ ວີ, ນັ່ງ ຢູ່ ບ່ອນ ຮັບ ສິນ ຄ້າ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ຈົ່ງ ຕາມ ເຮົາ ມາ.
28 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ທັງ ໝົດ, ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ
ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ.
29 ແລະ ເລວີ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ມີ ງານ ລ້ຽງ ອັນ
ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ ເອງ: ແລະ ມີ ຄົນ
ເກັບ ພາສີ ຫລາຍ ຄົນ ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ນັ່ງ ຮ່ວມ
ກັບ ພວກ ເຂົາ.
30 ແຕ່ ພວກ ທໍາມະຈານ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈົ່ມ ຕໍ່ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ເພິ່ນ,
ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ກິນ ແລະ
ດື່ມ ກັບ ພວກ ນັກ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ?
31 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ
ທັງ ຫມົດ ບໍ່ ຕ້ອງ ການ ໝໍ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ທີ່
ເຈັບ ປ່ວຍ.
32 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ເອີ້ນ ຄົນ ຊອບ
ທໍາ, ແຕ່ ວ່າ ຄົນ ບາບ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ.
33 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ: ເປັນ
ຫຍັງ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ຈຶ່ງ ຖື ສິນ ອົດ
ອາ ຫານ ເລື້ອຍໆ, ແລະ ເຮັດ ການ ອະ ທິ ຖານ, ແລະ
ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີ
ຊາຍ; ແຕ່ເຈົ້າກິນແລະດື່ມບໍ?
34 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ
ສາ ມາດ ເຮັດ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ຂອງ ຫ້ອງ ເຈົ້າ
ສາວ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ໄດ້ ບໍ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່
ເຈົ້າ ບ່າວ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ?
35 ແຕ່ ວັນ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ບ່າວ
ຈະ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ໃນ ວັນ ນັ້ນ.
36 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ອຸປະມາ ກັບ ພວກ
ເຂົາ; ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເອົາ ເສື້ອ ໃໝ່ ໃສ່ ເສື້ອ ເກົ່າ;
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ , ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ທັງ

ສອງ ໃຫມ່ ໃຫ້ ເຊົ່າ , ແລະ ສິ້ນ ທີ່ ເອົາ ອອກ
ຂອງ ໃຫມ່ ບໍ່ ເຫັນ ດີ ກັບ ຂອງ ເກົ່າ .
37 ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເອົາ ເຫຼົ້າ ແວງ ໃໝ່ ໃສ່
ໃນ ຂວດ ເກົ່າ; ອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເຫຼົ້າແວງໃໝ່ຈະລະເບີດຂວດ,
ແລະຖືກຮົ່ວ, ແລະຂວດຈະຕາຍ.
38 ແຕ່ ເຫຼົ້າ ແວງ ໃໝ່ ຕ້ອງ ໃສ່ ໃນ ຂວດ ໃໝ່;
ແລະທັງສອງຖືກຮັກສາໄວ້.
39 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ດື່ມ ເຫຼົ້າ ແວງ ເກົ່າ ໃນ
ທັນ ທີ ປາດ ຖະ ໜາ ອັນ ໃໝ່, ເພາະ ລາວ ເວົ້າ
ວ່າ, ເຫຼົ້າ ແວງ ເກົ່າ ດີກວ່າ.

ບົດທີ 6

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ຄັ້ງ ທີ ສອງ ຫລັງ ຈາກ ວັນ ທໍາ ອິດ,
ລາວ ໄດ້ ໄປ ຜ່ານ ທົ່ງ ສາ ລີ; ແລະ ພວກ ສາວົກ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ຫູ ຂອງ ສາ ລີ, ແລະ ໄດ້
ກິນ ອາ ຫານ, rubbing ໃນ ມື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
2 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່
ບໍ່ ຖືກ ກົດ ໝາຍ ເຮັດ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ?
3 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ
ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອ່ານ ຫຼາຍ ເຊັ່ນ ນີ້, ສິ່ງ ທີ່ ດາ
ວິດ ໄດ້, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ຕົນ ເອງ ຫິວ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ອົງ;
4 ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ແນວ ໃດ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ເຂົ້າ ໜົມ ເຄັກ, ແລະ
ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ; ມັນ ບໍ່ ຖືກ
ກົດ ຫມາຍ ທີ່ ຈະ ກິນ ອາ ຫານ ແຕ່ ສໍາ ລັບ
ປະ ໂລ ຫິດ ເທົ່າ ນັ້ນ?
5 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ວ່າ ບຸດ
ມະ ນຸດ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ຄື ກັນ.
6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທໍາ
ມະ ສາ ລາ ແລະ ສິດ ສອນ: ແລະ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ
ທີ່ ມື ຂວາ ຫ່ຽວ ແຫ້ງ.
7 ແລະ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ແລະ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ
ໄດ້ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ລາວ, ບໍ່ ວ່າ ລາວ ຈະ ປິ່ນ ປົວ ໃນ
ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ບໍ; ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ກ່າວ ຫາ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ.
8 ແຕ່ ລາວ ຮູ້ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້
ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ມີ ມື ຫ່ຽວ ແຫ້ງ, ລຸກ ຂຶ້ນ,
ແລະ ຢືນ ຂຶ້ນ ໃນ ທ່າມ ກາງ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະຢືນອອກໄປ.
9 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ
ເຈົ້າ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ທ່ານ ສິ່ງ ຫນຶ່ງ ;
ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ມີ ກົດ ໝາຍ ບໍ ທີ່ ຈະ
ເຮັດ ດີ, ຫຼື ເຮັດ ຊົ່ວ? ເພື່ອຊ່ວຍປະຢັດຊີວິດ, ຫຼືທໍາລາຍມັນ?
10 ແລະ ເບິ່ງ ໄປ ອ້ອມ ຮອບ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ, ຢຽດ ມື ຂອງ
ທ່ານ ອອກ ໄປ. ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ດັ່ງ ນັ້ນ: ແລະ
ມື ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຟູ ຄື ກັນ ກັບ ອື່ນໆ.
11 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ບ້າ; ແລະ
ເວົ້າ ລົມ ກັນ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ອາດ
ເຮັດ ກັບ ພະ ເຍຊູ.
12 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ໃນ ເວລາ ນັ້ນ,
ລາວ ໄດ້ ອອກ ໄປ ເທິງ ພູ ເພື່ອ ອະທິຖານ, ແລະ
ອະທິຖານ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະຫລອດ ຄືນ.
13 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ວັນ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ສາ
ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ: ແລະ ໃນ
ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລືອກ ເອົາ ສິບ ສອງ ຄົນ, ຊຶ່ງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ວ່າ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ;
14 ຊີໂມນ (ຜູ້ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ຊື່ ວ່າ ເປໂຕ,) ແລະ
ອັນ ເດຣຍ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ,
ຟີລິບ ແລະ ບາໂທໂລມິ.
15 ມັດທາຍ ແລະ ໂທມາ, ຢາໂກໂບ ລູກຊາຍຂອງອາລະຟາ, ແລະ
ຊີໂມນ ເອີ້ນວ່າ ຊີໂລເຕ,
16 ແລະ ຢູ ດາ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຢາ ໂກ ໂບ, ແລະ ຢູ
ດາ ອິດ ສະ ກາ ຣີ ອົ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄົນ ທໍ ລະ ຍົດ.
17 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ມາ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ພຽງ, ແລະ ກຸ່ມ ຂອງ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຈໍາ ນວນ ຫຼາຍ
ຂອງ ຄົນ ຈາກ ທັງ ຫມົດ ຢູ ດາ ແລະ ເຢຣູ ຊາ
ເລັມ, ແລະ ຈາກ ຝັ່ງ ທະ ເລ ຂອງ Tyre ແລະ Sidon
ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ຟັງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ ພະ ຍາດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ;
18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຖືກ ວິນ ຍານ ບໍ່ ສະ ອາດ:
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ.
19 ແລະ ຝູງ ຊົນ ທັງ ປວງ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່
ຈະ ແຕະ ຕ້ອງ ພຣະ ອົງ: ເພາະ ວ່າ ມີ ຄຸນ ງາມ
ຄວາມ ດີ ອອກ ໄປ ຈາກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ປິ່ນ
ປົວ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ.

20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເປັນ ສຸກ ແກ່
ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ທຸກ ຍາກ: ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ຂອງ ທ່ານ.
21 ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ທີ່ ຫິວ ເຂົ້າ ໃນ ຕອນ ນີ້:
ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ເຕັມ ໄປ. ເຈົ້າ ທີ່ ຮ້ອງໄຫ້ ຕອນ ນີ້
ເປັນ ສຸກ ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ຫົວ.
22 ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ເມື່ອ ມະນຸດ ຈະ ກຽດ ຊັງ
ເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ແຍກ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ກຸ່ມ
ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ຈະ ຕຳ ນິ ເຈົ້າ, ແລະ ຂັບ ໄລ່ ຊື່
ຂອງ ເຈົ້າ ອອກ ເປັນ ຊົ່ວ, ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ບຸດ
ມະນຸດ.
23 ຈົ່ງ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ວັນ ນັ້ນ, ແລະ ເຕັ້ນ ໄປ
ຫາ ຄວາມ ສຸກ: ເພາະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາງວັນ ຂອງ ເຈົ້າ
ເປັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໃນ ສະ ຫວັນ: ເພາະ ບັນ ພະ
ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ສາດ ສະ
ດາ ໃນ ແບບ ດຽວ ກັນ.
24 ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ຮັ່ງມີ! ເພາະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ປອບ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ.
25 ວິບັດ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ!
ເພາະເຈົ້າຈະຫິວ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທີ່ຫົວຂວັນດຽວນີ້! ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ
ທຸກ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້.
26 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ເມື່ອ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ກ່າວ
ເຖິງ ເຈົ້າ! ເພາະ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ເຮັດ ຕໍ່ ສາດສະດາ ປອມ.
27 ແຕ່ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ, ຮັກ
ສັດ ຕູ ຂອງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເຮັດ ດີ ຕໍ່ ຜູ້ ທີ່ ກຽດ
ຊັງ ເຈົ້າ,
28 ອວຍ ພອນ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ສາບ ແຊ່ງ ເຈົ້າ, ແລະ ອະ
ທິ ຖານ ເພື່ອ ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່.
29 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຕີ ເຈົ້າ ໃສ່ ແກ້ມ ເບື້ອງ ໜຶ່ງ ໃຫ້
ອີກ ແກ້ມ ໜຶ່ງ ອີກ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ
ຂອງ ເຈົ້າ ໄປ ກໍ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ
ຂອງ ເຈົ້າ ໄປ ນຳ.
30 ຈົ່ງ ມອບ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຂໍ ຈາກ ເຈົ້າ; ແລະ
ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ເອົາ ສິນ ຄ້າ ຂອງ ທ່ານ ໄປ ຂໍ ບໍ່
ໃຫ້ ເຂົາ ອີກ.
31 ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ມະນຸດ ເຮັດ ກັບ ເຈົ້າ,
ເຈົ້າ ກໍ ເຮັດ ກັບ ເຂົາ ຄື ກັນ.
32 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຮັກ ຄົນ ທີ່ ຮັກ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ
ຈະ ມີ ຄວາມ ຂອບ ໃຈ ຫຍັງ?
ສຳລັບຄົນບາບຍັງຮັກຜູ້ທີ່ຮັກເຂົາເຈົ້າ.
33 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເຮັດ ດີ ກັບ ຄົນ ທີ່ ເຮັດ
ດີ ກັບ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຂອບ ໃຈ ຫຍັງ?
ສຳລັບຄົນບາບກໍ່ເຮັດຄືກັນ.
34 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເງິນ ກູ້ ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ
ຫວັງ ວ່າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ, ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຂອບ
ໃຈ ຫຍັງ? ເພາະ ຄົນ ບາບ ຍັງ ໃຫ້ ເງິນ ກູ້ ຄົນ
ບາບ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ອີກ.
35 ແຕ່ ຈົ່ງ ຮັກ ສັດຕູ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ຄວາມ ດີ,
ແລະ ປ່ອຍ ເງິນ ກູ້, ໂດຍ ຫວັງ ວ່າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ
ອີກ; ແລະ ລາງວັນ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເຈົ້າ
ຈະ ເປັນ ລູກ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ສູງ ສຸດ, ເພາະ ລາວ
ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ຂອບ ໃຈ ແລະ
ຕໍ່ ຄົນ ຊົ່ວ.
36 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ, ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ເຈົ້າ ກໍ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ຄື ກັນ.
37 ຢ່າ ຕັດ ສິນ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຕັດ ສິນ: ຢ່າ
ກ່າວ ໂທດ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ: ໃຫ້
ອະ ໄພ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ.
38 ຈົ່ງ ໃຫ້, ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ;
ມາດ ຕະ ການ ທີ່ ດີ, ກົດ ດັນ ລົງ, ແລະ shaken
ເຂົ້າ ກັນ, ແລະ ແລ່ນ ໄປ, ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ໃຫ້ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ bosom ຂອງ ທ່ານ. ເພາະ ດ້ວຍ ມາດ ຕະ ການ
ດຽວ ກັນ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ພົບ ກັບ ມັນ ຈະ
ຖືກ ວັດ ໃຫ້ ທ່ານ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ.
39 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ຄຳ ອຸປະມາ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຄົນ ຕາ ບອດ ຈະ ນຳ ພາ ຄົນ ຕາ ບອດ ໄດ້ ບໍ?
ທັງສອງຈະບໍ່ຕົກຢູ່ໃນຂຸມບໍ?
40 ສາວົກ ບໍ່ ຢູ່ ເໜືອ ນາຍ ຂອງ ຕົນ, ແຕ່ ທຸກ
ຄົນ ທີ່ ດີ ພ້ອມ ຈະ ເປັນ ນາຍ ຂອງ ຕົນ.
41 ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຫັນ ແນງ ໄມ້ ທີ່ ຢູ່
ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ, ແຕ່ ບໍ່
ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ລູກ ສອນ ໄຟ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຕາ
ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ?
42 ບໍ່ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ
ໄດ້ ແນວ ໃດ, ອ້າຍ ເອີຍ, ໃຫ້ ຂ້ອຍ ດຶງ ຂີ້ ເຫຍື້ອ
ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ອອກ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ເອງ ບໍ່
ໄດ້ ເຫັນ ລຳ ແສງ ຢູ່ ໃນ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ?
ເຈົ້າໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ຈົ່ງຂັບໄລ່ຜີອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າກ່ອນ,
ແລະຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງເພື່ອດຶງຂີ້ເຫຍື່ອທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງ
ອ້າຍຂອງເຈົ້າອອກ.
43 ເພາະ ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ດີ ບໍ່ ເກີດ ໝາກ ທີ່ ເສື່ອມ
ເສຍ; ທັງ ຕົ້ນ ໄມ້ ທີ່ ເສື່ອມ ເສຍ ບໍ່ ເກີດ ໝາກ ດີ.

44 ເພາະ ຕົ້ນ ໄມ້ ທຸກ ຕົ້ນ ຮູ້ ຈັກ ດ້ວຍ ໝາກ
ຂອງ ຕົນ. ເພາະ ຄົນ ທີ່ ມີ ໜາມ ບໍ່ ເກັບ ໝາກເດື່ອ,
ຫລື ຈາກ ພຸ່ມ ໄມ້ ທີ່ ມີ ໜາມ ບໍ່ ເກັບ ໝາກ
ອະງຸ່ນ.
45 ຄົນ ທີ່ ດີ ອອກ ຈາກ ຊັບ ສິນ ອັນ ດີ ຂອງ
ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ຈະ ເກີດ ສິ່ງ ທີ່ ດີ; ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ
ອອກ ຈາກ ຊັບ ສົມບັດ ອັນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ໃຈ
ຂອງ ເຂົາ ຈະ ນຳ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຊົ່ວ ອອກ ມາ:
ເພາະ ຄວາມ ອຸ ດົມ ສົມ ບູນ ຂອງ ໃຈ ປາກ
ຂອງ ເຂົາ ເວົ້າ.
46 ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ເຮົາ ວ່າ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ ເຮັດ ສິ່ງ
ທີ່ ເຮົາ ເວົ້າ?
47 ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມາ ຫາ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ
ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຮັດ ຕາມ, ເຮົາ ຈະ ສະແດງ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຄື ໃຜ:
48 ລາວ ເປັນ ຄື ກັບ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອນ, ແລະ
ຂຸດ ເລິກ, ແລະ ວາງ ຮາກ ຖານ ໄວ້ ເທິງ ໂງ່ນ ຫີນ:
ແລະ ເມື່ອ ນ້ຳ ຖ້ວມ ຂຶ້ນ, ນ້ຳ ກໍ ຕີ ເຮືອນ ນັ້ນ ຢ່າງ
ແຮງ, ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ໄດ້: ເພາະ
ມັນ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ເທິງ ຫີນ. .
49 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ບໍ່ ເຮັດ, ເປັນ ຄື ກັບ
ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຮາກ ຖານ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອນ ຢູ່ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ຕໍ່ ກັບ ທີ່ ສາຍ ນ້ຳ ໄດ້ ຕີ ຢ່າງ
ຮ້າຍ ແຮງ, ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ມັນ ໄດ້ ຕົກ; ແລະ
ຄວາມເສຍຫາຍຂອງເຮືອນນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່.

ບົດທີ 7

1 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ຄຳ ເວົ້າ ທັງ ໝົດ
ຂອງ ເພິ່ນ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ເມືອງ ກາເປນາອູມ.
2 ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ນາຍ ຮ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຜູ້
ເປັນ ທີ່ ຮັກ ແພງ ຂອງ ເພິ່ນ, ໄດ້ ເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ
ພ້ອມ ທີ່ ຈະ ຕາຍ.
3 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ,
ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໄປ
ຫາ ເພິ່ນ, ຂໍ ຮ້ອງ ໃຫ້ ເພິ່ນ ມາ ປິ່ນປົວ ຜູ້ ຮັບ
ໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ.
4 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ອ້ອນ ວອນ ພຣະ ອົງ ໃນ ທັນ ທີ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ມີ ຄ່າ ຄວນ ທີ່ ຈະ ເຮັດ
ການ ນີ້:
5 ເພາະ ພຣະ ອົງ ຮັກ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສ້າງ ທຳ ມະ ສາ ລາ ໃຫ້ ພວກ
ເຮົາ.
6 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ໄປ ກັບ ພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອ
ເພິ່ນ ຢູ່ ບໍ່ ໄກ ຈາກ ເຮືອນ, ນາຍ ຮ້ອຍ ໄດ້ ສົ່ງ
ໝູ່ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, “ນາຍ ເອີຍ,
ຢ່າ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເດືອດຮ້ອນ ເລີຍ ເພາະ ຂ້ອຍ ບໍ່
ສົມຄວນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ມາ ຢູ່ ໃຕ້ ຫລັງຄາ
ຂອງ ຂ້ອຍ.
7 ດັ່ງ ນັ້ນ ບໍ່ ໄດ້ ຄິດ ວ່າ ຕົວ ເອງ ມີ ຄ່າ ຄວນ
ທີ່ ຈະ ມາ ຫາ ເຈົ້າ: ແຕ່ ເວົ້າ ໃນ ຄຳ ສັບ ໃດ
ຫນຶ່ງ, ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ.
8 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ເປັນ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ຖືກ
ຕັ້ງ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ສິດ ອຳ ນາດ, ມີ ທະ ຫານ ຢູ່
ໃຕ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້
ໜຶ່ງ ວ່າ, ໄປ, ແລະ ລາວ ຈະ ໄປ; ແລະອີກຄົນຫນຶ່ງ, ຈົ່ງມາ,
ແລະພຣະອົງຈະມາ; ແລະ ກັບ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ເຮັດ ນີ້, ແລະ ເຂົາ ເຮັດ ມັນ.
9 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້, ເພິ່ນ
ກໍ ປະ ຫລາດ ໃຈ ໃນ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຫັນ ພຣະ
ອົງ ໄປ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ຕິດ ຕາມ ພຣະ
ອົງ ວ່າ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄວາມ ເຊື່ອ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ,
ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
10 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ, ກັບ ຄືນ ໄປ ເຮືອນ, ໄດ້
ພົບ ຂ້າ ໃຊ້ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ ຢູ່.
11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ມື້ ຕໍ່ ມາ, ລາວ
ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ນາ ອິນ; ແລະ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຫຼາຍ ຄົນ ໄດ້ ໄປ
ກັບ ພຣະ ອົງ, ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ຫຼາຍ.
12 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ເພິ່ນ ມາ ໃກ້ ປະຕູ ເມືອງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ, ເປັນ ລູກ ຊາຍ
ຄົນ ດຽວ ຂອງ ແມ່ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ນາງ ກໍ ເປັນ
ແມ່ໝ້າຍ: ແລະ ມີ ຄົນ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ເປັນ ຈຳນວນ
ຫຼວງ ຫຼາຍ.
13 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນາງ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ສົງ ສານ ກັບ
ນາງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, ຢ່າ ຮ້ອງໄຫ້.

14 ແລະ ລາວ ໄດ້ ມາ ແລະ ແຕະ ທີ່ bier ໄດ້: ແລະ
ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເປົ່າ ເຂົາ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ສຸດ.
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ ຫນຸ່ມ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບອກ ທ່ານ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ.
15 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຕາຍ ແລ້ວ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເລີ່ມ ເວົ້າ.
ແລະ ລາວ ໄດ້ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ແມ່ ຂອງ ລາວ.
16 ແລະ ມີ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ມາ ໃນ ທຸກ ຄົນ: ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ມາ ໃນ
ບັນ ດາ ພວກ ເຮົາ; ແລະ,
ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
17 ແລະ ຂ່າວ ລື ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ
ໄປ ທົ່ວ ທົ່ວ ແຂວງ ຢູ ດາຍ, ແລະ ຕະ ຫຼອດ ທົ່ວ
ທຸກ ຂົງ ເຂດ.
18 ແລະ ສານຸສິດ ຂອງ ໂຢຮັນ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ລາວ
ເຫັນ ເລື່ອງ ທັງໝົດ ນີ້.
19 ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ສາວົກ ສອງ ຄົນ
ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ
ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ມາ ບໍ? ຫຼືພວກເຮົາຊອກຫາຄົນອື່ນ?
20 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຂົາ
ຕອບ ວ່າ, ໂຢ ຮັນ ບັບ ຕິ ສະ ສະ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ
ເຮົາ ມາ ຫາ ທ່ານ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ທ່ານ ແມ່ນ ຜູ້
ທີ່ ຈະ ມາ? ຫຼືພວກເຮົາຊອກຫາຄົນອື່ນ?
21 ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ປິ່ນ ປົວ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ແລະ ໄພ ພິ ບັດ ຫລາຍ
ຢ່າງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈາກ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ; ແລະ
ແກ່ ຄົນ ຕາ ບອດ ຫລາຍ ຄົນ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ສາຍຕາ.
22 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ
ຕາມ ທາງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ບອກ ໂຢ ຮັນ
ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ;
ວິທີທີ່ຄົນຕາບອດເຫັນ, ຄົນງ່ອຍຍ່າງ, ຄົນຂີ້ທູດໄດ້ຮັບການຊໍາລະ,
ຄົນຫູຫນວກໄດ້ຍິນ, ຄົນຕາຍໄດ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ,
ພຣະກິດຕິຄຸນໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ຜູ້ທຸກຍາກ.
23 ແລະ ລາວ ເປັນ ສຸກ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່
ພໍ ໃຈ ໃນ ເຮົາ.
24 ແລະ ເມື່ອ ຜູ້ ສົ່ງ ຂ່າວ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ຈາກ ໄປ
ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ກ່ຽວ ກັບ
ໂຢ ຮັນ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ
ແລ້ງ ກັນ ດານ ເພື່ອ ເບິ່ງ ຫຍັງ? ໄມ້ ຢືນ ຕົ້ນ ສັ່ນ
ສະ ເທືອນ ກັບ ລົມ ?
25 ແຕ່ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ເບິ່ງ ຫຍັງ? ຜູ້ ຊາຍ
ນຸ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ອ່ອນ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ທີ່ ນຸ່ງ ເຄື່ອງ
ທີ່ ສວຍ ງາມ, ແລະ ມີ ຊີ ວິດ ທີ່ ລະ ອຽດ ອ່ອນ,
ຢູ່ ໃນ ສານ ຂອງ ກະສັດ.
26 ແຕ່ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ເບິ່ງ ຫຍັງ? ສາດສະດາ?
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ແລະ
ຫລາຍ ກວ່າ ສາດສະດາ.
27 ຜູ້ ນີ້ ຄື ຜູ້ ນີ້, ຊຶ່ງ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ
ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ຕຽມ
ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ.
28 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ທີ່ ເກີດ ຈາກ ຜູ້ ຍິງ ບໍ່ ມີ
ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄປ ກວ່າ ໂຢ ຮັນ
ບັບ ຕິ ສະ ໂຕ: ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ນ້ອຍ ກວ່າ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກໍ ໃຫຍ່ ກວ່າ ລາວ.
29 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ພວກ ນັກ ຂ່າວ, ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ
ຊອບ ທຳ, ໂດຍ ການ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ຂອງ
ໂຢ ຮັນ.
30 ແຕ່ ພວກ ຟາລິຊຽນ ແລະ ພວກ ທະນາຍຄວາມ
ໄດ້ ປະຕິ ເສດ ຄຳ ແນະນຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕໍ່
ພວກ ເຂົາ ເອງ, ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ຈາກ ເພິ່ນ.
31 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເມື່ອ ນັ້ນ
ເຮົາ ຈະ ປຽບ ທຽບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ໄປ ໃສ?
ແລະພວກເຂົາເປັນແນວໃດ?
32 ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄື ກັນ ກັບ ເດັກ ນ້ອຍ ນັ່ງ
ຢູ່ ໃນ ຕະ ຫຼາດ, ແລະ ຮ້ອງ ຫາ ກັນ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ທໍ່ ກັບ ທ່ານ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່
ໄດ້ ເຕັ້ນ ລຳ; ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄວ້ ທຸກ ໃຫ້ ທ່ານ,
ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້.
33 ເພາະ ໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕ ໄດ້ ມາ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ
ເຂົ້າຈີ່ ຫຼື ດື່ມ ເຫຼົ້າ ແວງ; ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພຣະອົງມີມານ.
34 ບຸດ ມະນຸດ ມາ ກິນ ແລະ ດື່ມ; ແລະ ພວກ ເຈົ້າ
ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຄົນ ຂີ້ ຄ້ານ, ແລະ ຄົນ ກິນ ເຫຼົ້າ
ອະງຸ່ນ, ເປັນ ໝູ່ ຂອງ ຄົນ ເກັບ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ!
35 ແຕ່ ສະຕິ ປັນຍາ ເປັນ ຄວາມ ຊອບທຳ ຂອງ
ລູກໆ ຂອງ ນາງ.
36 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ຄົນ ໜຶ່ງ ປາຖະໜາ ໃຫ້
ລາວ ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ລາວ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພວກ ຟາລິຊຽນ, ແລະ ນັ່ງ ກິນ ຊີ້ນ.
37 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແມ່ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ເມືອງ, ຊຶ່ງ
ເປັນ ຄົນ ບາບ, ເມື່ອ ນາງ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້
ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ,
ໄດ້ ນຳ ເອົາ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ ກ່ອງ ໜຶ່ງ ມາ.

38 ແລະ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ເພິ່ນ ທາງ ຫລັງ
ຂອງ ເພິ່ນ ຮ້ອງໄຫ້, ແລະ ເລີ່ມ ລ້າງ ຕີນ ຂອງ ເພິ່ນ
ດ້ວຍ ນ້ຳ ຕາ, ແລະ ໄດ້ ເຊັດ ຂົນ ຫົວ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ
ຈູບ ຕີນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ທາ ມັນ ດ້ວຍ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ.
39 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ທີ່ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້
ລາວ ເຫັນ ແລ້ວ, ລາວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ພາຍ ໃນ ຕົວ ເອງ,
ມີ ຄວາມ ວ່າ: ຜູ້ ນີ້, ຖ້າ ລາວ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ,
ຈະ ຮູ້ ວ່າ ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ຜູ້ ໃດ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ຍິງ
ແບບ ໃດ, ເພາະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ບາບ.
40 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ຊີ ໂມນ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ມີ ບາງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ອາຈານ, ເວົ້າຕໍ່ໄປ.
41 ມີ ເຈົ້າ ໜີ້ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ລູກ ໜີ້ ສອງ ຄົນ:
ຄົນ ໜຶ່ງ ເປັນ ໜີ້ ຫ້າ ຮ້ອຍ ເງິນ, ແລະ ອີກ ຫ້າ ສິບ.
42 ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ຈະ ຈ່າຍ ໄດ້,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍົກ ໂທດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ທັງ ສອງ
ຢ່າງ ຊື່ ສັດ. ບອກ ຂ້ອຍ ແດ່ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຄົນ
ໃດ ຈະ ຮັກ ລາວ ຫຼາຍ ທີ່ ສຸດ?
43 ຊີໂມນ ຕອບ ວ່າ, “ຂ້ອຍ ຄິດ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຜູ້
ທີ່ ລາວ ໃຫ້ ອະໄພ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ. ເຫວີ່ຍ ຕ ສຸ ເມີ່ຍ ບົວ
ເຍີຍ ທົນ-ຮູ່ງ.
44 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຫາ ຜູ້ ຍິງ, ແລະ ກ່າວ
ກັບ ຊີ ໂມນ, ເຈົ້າ ເຫັນ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ນີ້ ບໍ? ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ທ່ານ, ພຣະ
ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນ ້ ໍ າ ສຳ
ລັບ ຕີນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແຕ່ ນາງ ໄດ້ ລ້າງ
ຕີນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ້ ໍ າ ຕາ, ແລະ
ເຊັດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຜົມ ຂອງ ຫົວ ຂອງ ນາງ.
45 ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຈູບ ຂ້ອຍ, ແຕ່ ຍິງ ຄົນ ນີ້ ນັບ
ຕັ້ງ ແຕ່ ຂ້ອຍ ເຂົ້າ ມາ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ຢຸດ ຈູບ ຕີນ.
46 ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ທາ ຫົວ ຂອງ ຂ້ອຍ ດ້ວຍ ນ້ຳມັນ,
ແຕ່ ຍິງ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ທາ ຕີນ ຂ້ອຍ ດ້ວຍ ຢາ ຂີ້ເຜີ້ງ.
47 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ, ບາບ
ຂອງ ນາງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫຼາຍ, ໄດ້ ຮັບ ການ
ໃຫ້ ອະ ໄພ; ເພາະ ນາງ ຮັກ ຫຼາຍ: ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້
ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະໄພ ໜ້ອຍ ດຽວ ກໍ ຮັກ ໜ້ອຍ
ດຽວ.
48 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ບາບ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ແລ້ວ.
49 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ເລີ່ມ ເວົ້າ
ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເອງ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ ທີ່ ໃຫ້ ອະ
ໄພ ບາບ?
50 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຍິງ ວ່າ, ສັດທາ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຊ່ອຍ ເຈົ້າ ໄວ້ ແລ້ວ; ໄປຢູ່ໃນສັນຕິພາບ.

ບົດທີ 8

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ,
ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ທົ່ວ ທຸກ ເມືອງ ແລະ ທຸກ ບ້ານ, ສັ່ງ ສອນ
ແລະ ສະ ແດງ ຂ່າວ ສານ ອັນ ໜ້າ ຊື່ນ ຊົມ ຂອງ
ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ແລະ ສິບ ສອງ ຄົນ
ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ,
2 ແລະ ຜູ້ ຍິງ ບາງ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ
ປົວ ຈາກ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ
ແອ, ນາງ ມາ ຣີ ເອີ້ນ ວ່າ Magdalene, ຊຶ່ງ ອອກ
ຈາກ ພວກ ເຂົາ ເຈັດ ຜີ ຮ້າຍ,
3 ແລະ ໂຢອານາ ເມຍ ຂອງ ຜູ້ ດູ ແລ ຂອງ ຄູ ຊາ
ເຮໂຣດ, ແລະ ຊູ ຊານ ນາ, ແລະ ອີກ ຫລາຍ ຄົນ, ຊຶ່ງ ໄດ້
ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
4 ແລະ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເປັນ
ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ
ຈາກ ທຸກ ເມືອງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄຳ ອຸປະມາ ວ່າ:
5 ຄົນ ຫວ່ານ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫວ່ານ ເມັດ
ພືດ ຂອງ ຕົນ: ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ຫວ່ານ, ບາງ
ຄົນ ກໍ ລົ້ມ ລົງ ຂ້າງ ທາງ; ແລະ ມັນ ຖືກ ຢຽບ ລົງ,
ແລະ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ ໄດ້ ກິນ ມັນ.
6 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ເທິງ ຫີນ; ແລະ ທັນທີ
ທີ່ ມັນ ເກີດ ຂຶ້ນ, ມັນ ກໍ ຫ່ຽວແຫ້ງ ໄປ, ເພາະ ມັນ
ຂາດ ຄວາມ ຊຸ່ມ ຊື່ນ.
7 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ໜາມ; ແລະ
ໜາມ ກໍ ປົ່ງ ຂຶ້ນ ກັບ ມັນ, ແລະ ກັດ ມັນ.
8 ແລະ ອີກ ອັນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຕົກ ໃສ່ ພື້ນ ດິນ ທີ່ ດີ,
ແລະ ແຕກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເກີດ ໝາກ ເປັນ ຮ້ອຍ ຕໍ່.
ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ແລ້ວ, ລາວ
ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ,
ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ.
9 ແລະ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ
ພຣະ ອົງ , ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ , ຄຳ ອຸ ປະ ມາ ນີ້
ອາດ ຈະ ເປັນ ແນວ ໃດ ?
10 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ມັນ ໄດ້ ຖືກ ມອບ
ໃຫ້ ແກ່ ທ່ານ ເພື່ອ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ລຶກ ລັບ
ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ແຕ່ ກັບ ຄົນ
ອື່ນ ໃນ ຄຳ ອຸປະມາ; ວ່າ ເບິ່ງ ເຂົາ ອາດ ຈະ ບໍ່

ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ບໍ່ ເຂົ້າ
ໃຈ.
11 ບັດ ນີ້ ຄຳ ອຸປະມາ ຄື ດັ່ງ ນີ້: ເຊື້ອ ສາຍ ຄື
ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
12 ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ທາງ ຂ້າງ ແມ່ນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄດ້
ຍິນ; ຈາກ ນັ້ນ ມານ ຮ້າຍ ກໍ ມາ, ແລະ ເອົາ ພຣະ ຄຳ
ອອກ ໄປ ຈາກ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ
ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຊື່ອ ແລະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.
13 ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ເທິງ ຫີນ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ເມື່ອ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ, ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຄຳ ດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ;
ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ່ ມີ ຮາກ, ຊຶ່ງ ຊົ່ວ ຄາວ ໜຶ່ງ
ເຊື່ອ, ແລະ ໃນ ເວ ລາ ແຫ່ງ ການ ລໍ້ ລວງ ກໍ ຕົກ
ໄປ.
14 ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ບັນດາ ໜາມ ຄື ພວກ
ເຂົາ, ຊຶ່ງ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ, ອອກ ໄປ, ແລະ ຖືກ
ສະ ກັດ ກັ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຫ່ວງ ໃຍ ແລະ ຄວາມ ຮັ່ງ
ມີ ແລະ ຄວາມ ມ່ວນ ຊື່ນ ຂອງ ຊີ ວິດ ນີ້, ແລະ ບໍ່ ມີ
ຜົນ ອັນ ໃດ ມາ ສູ່ ຄວາມ ສົມ ບູນ.
15 ແຕ່ ວ່າ ຢູ່ ໃນ ພື້ນ ທີ່ ທີ່ ດີ ນັ້ນ ແມ່ນ
ພວກ ເຂົາ ທີ່ ມີ ໃຈ ສັດ ຊື່ ແລະ ດີ, ໄດ້ ຍິນ
ພຣະ ຄຳ, ຮັກ ສາ ມັນ, ແລະ ເກີດ ໝາກ ດ້ວຍ ຄວາມ
ອົດ ທົນ.
16 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຈູດ ທຽນ, ບັງ ມັນ
ດ້ວຍ ພາ ຊະນະ, ຫລື ວາງ ມັນ ໄວ້ ໃຕ້ ຕຽງ; ແຕ່
ຕັ້ງ ມັນ ໄວ້ ເທິງ ແທ່ນ ທຽນ ເພື່ອ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ແສງ ສະຫວ່າງ.
17 ເພາະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ເປັນ ຄວາມ ລັບ, ສິ່ງ ນັ້ນ
ຈະ ບໍ່ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ; ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ຖືກ ເຊື່ອງ
ໄວ້, ທີ່ ຈະ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ແລະ ມາ ຢູ່ ຕ່າງ ປະ ເທດ.
18 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ລະວັງ ໃຫ້ ດີ ເຖິງ ວິທີ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້
ຍິນ: ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມີ, ຈະ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້
ນັ້ນ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ມີ, ຈະ ຖືກ ເອົາ
ໄປ ຈາກ ເຂົາ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ເບິ່ງ
ຄື ວ່າ ຈະ ມີ.
19 ແລ້ວ ແມ່ ຂອງ ລາວ ແລະ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ
ລາວ ກໍ ມາ ຫາ ລາວ, ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ ມາ ຫາ
ລາວ ເພື່ອ ໃຫ້ ຂ່າວ.
20 ແລະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ບອກ ໃຫ້ ລາວ ຟັງ ໂດຍ
ບາງ ຄົນ ທີ່ ເວົ້າ ວ່າ, ແມ່ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ
ຢືນ ຢູ່ ໂດຍ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ເຈົ້າ.
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ແມ່ ແລະ ອ້າຍ
ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ
ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ມັນ.
22 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ມື້
ໜຶ່ງ, ເພິ່ນ ໄດ້ ລົງ ເຮືອ ໄປ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ເພິ່ນ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ໃຫ້
ພວກ ເຮົາ ຂ້າມ ໄປ ຫາ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ ຂອງ
ທະ ເລ ສາບ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເປີດຕົວອອກໄປ.
23 ແຕ່ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຂັບ ເຮືອ ລາວ
ໄດ້ ນອນ ຫລັບ ໄປ: ແລະ ໄດ້ ມີ ລົມ ພະຍຸ ມາ
ຢູ່ ໃນ ທະເລສາບ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ນ
້ ໍ າ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ອັນ ຕະ ລາຍ.
24 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ປຸກ
ພຣະ ອົງ , ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ພຣະ ອາ
ຈານ, ພວກ ເຮົາ ຕາຍ ໄປ. ແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ
ແລະ ສັ່ງ ຫ້າມ ລົມ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ ໄຫລ ລົງ ມາ
ແລະ ພວກເຂົາ ກໍ ເຊົາ ໄປ ແລະ ກໍ ສະຫງົບ ລົງ.
25 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ຢູ່ ໃສ? ແລະ ພວກ
ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ສົງ ໃສ, ເວົ້າ ກັນ ແລະ ກັນ, ນີ້
ແມ່ນ ຜູ້ ຊາຍ ແນວ ໃດ! ເພາະ ພຣະ ອົງ ບັນຊາ
ເຖິງ ແມ່ນ ລົມ ແລະ ນາໍ້, ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ເຊື່ອ
ຟັງ ພຣະ ອົງ.
26 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຮອດ ປະ ເທດ ກາ
ດາ ຣາ ເນ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ເໜືອ ແຂວງ ຄາ ລິ ເລ.
27 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ອອກ ໄປ ທີ່ ດິນ, ມີ ຊາຍ ຄົນ
ໜຶ່ງ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ໄດ້ ພົບ ລາວ, ຊຶ່ງ ມີ ຜີ
ມານ ຮ້າຍ ມາ ດົນ ນານ, ແລະ ບໍ່ ມີ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ,
ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ໃດ, ແຕ່ ຢູ່ ໃນ ອຸບ ໂມງ.
28 ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ພຣະ ເຢ ຊູ, ລາວ ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ,
ແລະ ກົ້ມ ລົງ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ອົງ, ແລະ ດ້ວຍ ສຽງ
ດັງ ວ່າ, “ພຣະ ເຢ ຊູ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ອົງ ສູງ ສຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ ທ່ານ? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອ້ອນ ວອນ ທ່ານ,
ບໍ່ ໄດ້ ທໍ ລະ ມານ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
29 (ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜີ ຮ້າຍ ອອກ
ມາ ຈາກ ຄົນ ນັ້ນ, ເປັນ ເວ ລາ ທີ່ ມັນ ຈັບ ລາວ:
ແລະ ລາວ ຖືກ ມັດ ດ້ວຍ ຕ່ອງ ໂສ້ ແລະ ຕ່ອງ ໂສ້;
ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕັດ ເຊືອກ, ແລະ ຖືກ ໄລ່ ຈາກ ມານ
ຮ້າຍ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.)
30 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ , ມີ
ຄວາມ ວ່າ , ທ່ານ ຊື່ ຫຍັງ ? ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້

ກ່າວ ວ່າ, Legion: ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ມານ ຫຼາຍ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ອົງ.
31 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ລາວ ບໍ່ ໄດ້
ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ໃນ ຄວາມ ເລິກ.
32 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ມີ ໝູ ຝູງ ໜຶ່ງ ກຳລັງ ກິນ
ຢູ່ ເທິງ ພູ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ພຣະ ອົງ
ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພວກ ເຂົາ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານພວກເຂົາ.
33 ຈາກ ນັ້ນ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ
ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຝູງ ໝູ, ແລະ ຝູງ
ສັດ ໄດ້ ແລ່ນ ລົງ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ສູງ ຊັນ ລົງ
ໄປ ໃນ ທະ ເລ ສາບ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ, ແລະ ໄດ້ ຖືກ
ສະ ກັດ ກັ້ນ.
34 ເມື່ອ ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້ ອາຫານ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໜີ ໄປ ແລະ ໄປ ບອກ ເລື່ອງ ນີ້
ໃນ ເມືອງ ແລະ ໃນ ປະເທດ.
35 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ເບິ່ງ ສິ່ງ ທີ່
ໄດ້ ເຮັດ; ແລະ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ , ແລະ
ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຜູ້ ຊາຍ , ທີ່ ອອກ ຈາກ ທີ່ ມານ
ຮ້າຍ ໄດ້ ຈາກ ໄປ , ນັ່ງ ຢູ່ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ເຢ
ຊູ , ແລະ ນຸ່ງ ຫົ່ມ , ແລະ ໃນ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ຄົນ :
ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ .
36 ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ກໍ ໄດ້ ບອກ
ພວກ ເຂົາ ໂດຍ ຄວາມ ຫມາຍ ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ
ຂອງ ມານ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ.
37 ຈາກ ນັ້ນ ຝູງ ຊົນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ປະ ເທດ
ກາ ດາ ເຣັນ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ລາວ ໜີ ໄປ
ຈາກ ພວກ ເຂົາ; ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ພາ ໄປ
ດ້ວຍ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ: ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ
ເຮືອ, ແລະ ກັບ ຄືນ ມາ ອີກ.
38 ບັດ ນີ້ ຜູ້ ທີ່ ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ ນັ້ນ ໄດ້
ທູນ ຂໍ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ກັບ ລາວ, ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ
ໄດ້ ສົ່ງ ລາວ ອອກ ໄປ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
39 ກັບ ຄືນ ໄປ ຫາ ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ສະ
ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ພຣະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ເຈົ້າ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເດີນ ທາງ
ໄປ ແລະ ປະກາດ ທົ່ວ ເມືອງ ເຖິງ ເລື່ອງ ທີ່ ຍິ່ງໃຫຍ່
ທີ່ ພະ ເຍຊູ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ລາວ.
40 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື, ເມື່ອ ພຣະ
ເຢຊູ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ, ຜູ້ ຄົນ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ
ອົງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ທັງ
ໝົດ ໄດ້ ລໍ ຖ້າ ພຣະ ອົງ.
41 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ຢາອີຣັດ
ໄດ້ ມາ, ແລະ ລາວ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ທຳ ມະ ສາ ລາ,
ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂາບ ລົງ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ,
ແລະ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ລາວ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ເຮືອນ
ຂອງ ລາວ:
42 ເພາະ ລາວ ມີ ລູກ ສາວ ພຽງ ຄົນ ດຽວ, ອາຍຸ
ປະມານ ສິບ ສອງ ປີ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ. ແຕ່
ຂະນະ ທີ່ ລາວ ໄປ ນັ້ນ ຄົນ ກໍ ພາ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ.
43 ແລະ ແມ່ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ບັນ ຫາ ເລືອດ
ສິບ ສອງ ປີ, ເຊິ່ງ ໄດ້ ໃຊ້ ເວ ລາ ທັງ ຫມົດ
ຂອງ ນາງ ຢູ່ ກັບ ຫມໍ, ທັງ ທີ່ ບໍ່ ສາ ມາດ ປິ່ນ
ປົວ ດ້ວຍ ການ ໃດໆ,
44 ແລ້ວ ມາ ທາງ ຫລັງ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ແຕະ
ຂອບ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໃນ ທັນ ໃດ ນັ້ນ
ເລືອດ ກໍ ເຊົາ ໄປ.
45 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໃຜ ໄດ້ ແຕະ
ຕ້ອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ? ເມື່ອ ຄົນ ທັງ ປວງ ປະຕິເສດ
ເປໂຕ ແລະ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພຣະອົງ ກໍ ຕອບ ວ່າ,
“ອາຈານ ເອີຍ, ຝູງ ຊົນ ມາ ເຕົ້າໂຮມ ທ່ານ ແລະ ກົດ
ດັນ ທ່ານ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ໃຜ ໄດ້ ແຕະຕ້ອງ ຂ້ານ້ອຍ?
46 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ມີ ຜູ້ ໃດ
ຫນຶ່ງ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເພາະ ວ່າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ຄຸນ ນະ ທຳ ໄດ້ ຫມົດ ໄປ
ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
47 ແລະ ເມື່ອ ຍິງ ຄົນ ນັ້ນ ເຫັນ ວ່າ ນາງ ບໍ່ ໄດ້
ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້, ນາງ ຈຶ່ງ ຕົວ ສັ່ນ, ແລະ ລົ້ມ ລົງ ຕໍ່
ໜ້າ ພຣະ ອົງ, ນາງ ໄດ້ ປະ ກາດ ກັບ ລາວ ຕໍ່
ໜ້າ ຄົນ ທັງ ປວງ ວ່າ ນາງ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ລາວ
ແນວ ໃດ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ ໃນ
ທັນ ທີ.
48 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, ລູກ ສາວ ເອີຍ,
ຈົ່ງ ສະບາຍ ໃຈ ເຖີດ: ສັດທາ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ດີ ແລ້ວ; ໄປຢູ່ໃນສັນຕິພາບ.
49 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຍັງ ເວົ້າ ຢູ່, ມີ ຜູ້ ໜຶ່ງ
ມາ ຈາກ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ບ້ານ ຂອງ ທຳ ມະ ສາ ລາ,
ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ລູກ ສາວ ຂອງ ເຈົ້າ ຕາຍ ແລ້ວ;
ບັນຫາບໍ່ແມ່ນອາຈານ.
50 ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຕອບ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ:
ເຊື່ອ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ນາງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ດີ.

51 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ, ລາວ ບໍ່
ຍອມ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ເຂົ້າ ໄປ, ບອກ ຈາກ ເປໂຕ, ແລະ
ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ແລະ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ແມ່ ຍິງ ນັ້ນ.
52 ແລະ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້, ແລະ bewailed ຂອງ
ນາງ: ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຢ່າ ຮ້ອງ ໄຫ້;
ນາງບໍ່ໄດ້ຕາຍ, ແຕ່ນອນຫລັບ.
53 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຫົວ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ, ໂດຍ ຮູ້
ວ່າ ນາງ ຕາຍ.
54 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ
ອອກ , ແລະ ໄດ້ ຈັບ ມື ຂອງ ນາງ , ແລະ ເອີ້ນ
ວ່າ , ເວົ້າ ວ່າ , Maid , ລຸກ ຂຶ້ນ .
55 ແລະ ວິນ ຍານ ຂອງ ນາງ ໄດ້ ມາ ອີກ ເທື່ອ
ຫນຶ່ງ, ແລະ ນາງ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ທັນ ທີ: ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ບັນ ຊາ ໃຫ້ ກິນ ຊີ້ນ ຂອງ ນາງ.
56 ແລະ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ນາງ ປະຫລາດ ໃຈ, ແຕ່ ລາວ
ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ບອກ ຜູ້ ໃດ
ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ.

ບົດທີ 9

1 ແລ້ວ ພຣະອົງ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ສາວົກ ສິບສອງ ຄົນ
ຂອງ ພຣະອົງ ມາ ເຕົ້າໂຮມ ກັນ ແລະ ໃຫ້ ອຳນາດ
ແລະ ອຳນາດ ເໜືອ ມານຮ້າຍ ທັງ ປວງ ແລະ ປິ່ນປົວ
ພະຍາດ ຕ່າງໆ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ສັ່ງ ສອນ
ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອ ປິ່ນປົວ ຄົນ
ເຈັບ ປ່ວຍ.
3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່ ເອົາ
ຫຍັງ ສຳ ລັບ ການ ເດີນ ທາງ ຂອງ ທ່ານ, ທັງ
ສອງ ໄມ້ ຢືນ ຕົ້ນ, ຫຼື scrip, ທັງ ຂະ ນອມ ການ,
ແລະ ເງິນ; ທັງບໍ່ມີເສື້ອຄຸມສອງຜືນ.
4 ແລະ ເຮືອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ, ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ຈາກ ໄປ.
5 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ເຈົ້າ,
ເມື່ອ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ຈາກ ເມືອງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ສັ່ນ ຂີ້
ຝຸ່ນ ອອກ ຈາກ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ ປະ
ຈັກ ພະ ຍານ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
6 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄປ ທົ່ວ ເມືອງ,
ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ, ແລະ ການ ປິ່ນ ປົວ
ທຸກ ບ່ອນ.
7 ບັດ ນີ້ Herod the tetraarch ໄດ້ ຍິນ ກ່ຽວ ກັບ
ການ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ໂດຍ ພຣະ ອົງ: ແລະ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັບ ສົນ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ໄດ້ ກ່າວ
ເຖິງ ບາງ ຄົນ, ວ່າ John ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ຈາກ ຄວາມ
ຕາຍ;
8 ແລະ ຂອງ ບາງ ຄົນ, ທີ່ Elias ໄດ້ ປະກົດ ຕົວ; ແລະ
ຂອງ ຄົນ ອື່ນໆ, ຜູ້ ພະຍາກອນ ເກົ່າ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້
ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ອີກ.
9 ແລະ Herod ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັດ ຫົວ
ໂຢ ຮັນ : ແຕ່ ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ, ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ດັ່ງ ກ່າວ? ແລະລາວຢາກເຫັນລາວ.
10 ແລະ ພວກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ, ໃນ ເວ ລາ ທີ່
ເຂົາ ເຈົ້າ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ, ໄດ້ ບອກ ພຣະ ອົງ
ທັງ ຫມົດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ. ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ແຍກ ອອກ ເປັນ
ສ່ວນ ບຸກ ຄົນ ໃນ ສະ ຖານ ທີ່ ທະ ເລ ຊາຍ
ຂອງ ເມືອງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ Bethsaida.
11 ແລະ ຜູ້ ຄົນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຮູ້, ໄດ້ ຕິດ ຕາມ
ພຣະ ອົງ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ປິ່ນ ປົວ ຜູ້ ທີ່ ຕ້ອງ
ການ ການ ປິ່ນ ປົວ.
12 ແລະ ເມື່ອ ມື້ ເລີ່ມ ເສື່ອມ ໂຊມ ລົງ, ແລ້ວ ສິບ
ສອງ ຄົນ ກໍ ມາ ເຖິງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ສົ່ງ ຝູງ ຊົນ ອອກ ໄປ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫົວ ເມືອງ ແລະ ປະ ເທດ ອ້ອມ ຂ້າງ, ແລະ
ພັກ ເຊົາ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ: ເພາະ ພວກ
ເຮົາ ຢູ່ ທີ່ ນີ້. ສະ ຖານ ທີ່ ທະ ເລ ຊາຍ .
13 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ໃຫ້
ພວກ ທ່ານ ກິນ ອາ ຫານ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ມີ ອີກ ຕໍ່ ໄປ ບອກ ຈາກ ມີ ຫ້າ
ກ້ອນ ແລະ ປາ ສອງ ຕົວ ; ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ພວກ
ເຮົາ ຄວນ ໄປ ຊື້ ຊີ້ນ ສຳ ລັບ ຄົນ ທັງ ຫມົດ ນີ້.
14 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ມີ ປະມານ ຫ້າ ພັນ ຄົນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ໃຫ້ພວກເຂົານັ່ງລົງດ້ວຍຫ້າສິບຢູ່ໃນບໍລິສັດ.
15 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້
ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ນັ່ງ ລົງ.
16 ແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ຫ້າ ກ້ອນ ແລະ ປາ
ສອງ ໂຕ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ສະຫວັນ ພຣະອົງ ກໍ
ອວຍພອນ ພວກເຂົາ ແລະ ຫ້າມ ລໍ້ ໃຫ້ ພວກ ສາວົກ
ໄປ ຕັ້ງ ຕໍ່ໜ້າ ຝູງຊົນ.

17 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ ອາ ຫານ , ແລະ ເຕັມ
ໄປ ຫມົດ : ແລະ ມີ ການ ເກັບ ເອົາ ຂອງ ຊິ້ນ ທີ່
ຍັງ ເຫຼືອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ສິບ ສອງ ກະ ຕ່າ .
18 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ເພິ່ນ ກຳລັງ ອະທິຖານ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ພວກ
ສາວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ຖາມ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ
ຂ້ອຍ ແມ່ນ ໃຜ?
19 ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, John the Baptist;
ແຕ່ບາງຄົນເວົ້າວ່າ, Elias; ແລະ ຄົນ ອື່ນ ເວົ້າ ວ່າ, ສາດ
ສະ ດາ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ສາດ ສະ ດາ ເກົ່າ
ໄດ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ໃໝ່.
20 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ພວກ
ທ່ານ ວ່າ ໃຜ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ? ເປໂຕຕອບວ່າ,
ພຣະຄຣິດຂອງພຣະເຈົ້າ.
21 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ, ແລະ
ໄດ້ ບັນ ຊາ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້ ບອກ ເລື່ອງ ນີ້
ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ;
22 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ
ຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ຖືກ ປະ ຕິ ເສດ ຈາກ ພວກ ເຖົ້າ
ແກ່, ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ, ແລະ ຖືກ ຂ້າ,
ແລະ ຖືກ ປຸກ ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ.
23 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທັງ
ຫມົດ , ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ຈະ ມາ ຕາມ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ , ໃຫ້ ເຂົາ ປະ ຕິ ເສດ ຕົນ ເອງ , ແລະ
ຮັບ ເອົາ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ຕົນ ທຸກ ມື້ , ແລະ
ຕິດ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ .
24 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ຊ່ວຍ ຊີວິດ ຂອງ ຕົນ
ຈະ ເສຍ ຊີວິດ, ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເສຍ
ຊີວິດ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ເຮົາ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ ລອດ.
25 ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ຊາຍ ໄດ້ ປຽບ ຫຍັງ, ຖ້າ ຫາກ
ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ທັງ ໂລກ, ແລະ ສູນ ເສຍ ຕົວ ເອງ, ຫລື
ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ໄປ?
26 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ອັບອາຍ ໃນ ເຮົາ
ແລະ ຈາກ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ, ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ມີ
ຄວາມ ອັບ ອາຍ, ເມື່ອ ເຂົາ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ
ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໃນ ພຣະ ບິດາ
ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຂອງ ເທວະ ດາ ບໍ ລິ ສຸດ.
27 ແຕ່ ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ເຖິງ ຄວາມ ຈິງ, ມີ ບາງ
ຄົນ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊີ ວິດ ຂອງ
ຄວາມ ຕາຍ, ຈົນ ກວ່າ ເຂົາ ຈະ ເຫັນ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
28 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ປະມານ ແປດ
ມື້ ຫລັງ ຈາກ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້, ເພິ່ນ ໄດ້ ພາ
ເປໂຕ, ໂຢຮັນ ແລະ ຢາໂກໂບ, ແລະ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ເພື່ອ
ອະທິຖານ.
29 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ລາວ ອະ ທິ ຖານ, ຮູບ
ແບບ ຂອງ ໃບ ໜ້າ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ປ່ຽນ ແປງ,
ແລະ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ລາວ ກໍ ເປັນ ສີ ຂາວ ແລະ ເຫຼື້ອມ.
30 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ສອງ ຄົນ ໄດ້ ລົມ ກັບ
ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ຄື ໂມເຊ ແລະ ເອ ລີ ຢາ:
31 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ປະກົດ ຂຶ້ນ ໃນ ລັດສະໝີ ພາບ ແລະ
ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ການ ຕາຍ ຂອງ ລາວ ທີ່ ລາວ
ຄວນ ເຮັດ ໃຫ້ ສຳເລັດ ທີ່ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ.
32 ແຕ່ ເປໂຕ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ລາວ ກໍ ນອນ
ຫລັບ ຢ່າງ ໜັກ ເມື່ອ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ກໍ ເຫັນ ສະຫງ່າຣາສີ
ຂອງ ລາວ ແລະ ຊາຍ ສອງ ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ກັບ ລາວ.
33 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ພວກ
ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເພິ່ນ, ເປໂຕ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ
ເຢຊູ ວ່າ, ພຣະ ອາຈານ, ມັນ ເປັນ ການ ດີ ທີ່ ພວກ
ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ທີ່ ນີ້: ແລະ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຮັດ ທຳ
ເຕັນ ສາມ ຫລັງ; ຫນຶ່ງ ສຳ ລັບ ທ່ານ, ແລະ ຫນຶ່ງ
ສຳ ລັບ ໂມ ເຊ, ແລະ ຫນຶ່ງ ສຳ ລັບ Elias: ບໍ່ ຮູ້
ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ເວົ້າ.
34 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຊົງ ກ່າວ ດັ່ງ ນັ້ນ, ໄດ້
ມີ ເມກ ມາ ປົກ ຄຸມ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ
ກໍ ຢ້ານ ກົວ ເມື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມກ.
35 ແລະ ມີ ສຽງ ອອກ ມາ ຈາກ ເມກ, ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້
ນີ້ ຄື ລູກ ທີ່ ຮັກ ຂອງ ເຮົາ: ຈົ່ງ ຟັງ ລາວ.
36 ແລະ ເມື່ອ ສຽງ ນັ້ນ ຜ່ານ ໄປ, ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້
ຖືກ ພົບ ເຫັນ ຢູ່ ຜູ້ ດຽວ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ຮັກສາ ມັນ ໄວ້ ໃກ້ໆ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ບອກ ຜູ້ ໃດ ໃນ
ສະ ໄໝ ນັ້ນ ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ເຫັນ.
37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ,
ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ລົງ ມາ ຈາກ ເນີນ ພູ, ມີ ຜູ້ ຄົນ
ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ພົບ ເພິ່ນ.
38 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ບໍ ລິ
ສັດ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຂໍ ອ້ອນ ວອນ ທ່ານ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເພາະ ລາວ ເປັນ ລູກ ພຽງ ຄົນ ດຽວ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
39 ແລະ, ເບິ່ງ ແມ, ວິນ ຍານ ໄດ້ ຈັບ ເອົາ ລາວ, ແລະ
ລາວ ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ກະທັນຫັນ; ແລະ ມັນ ຈີກ

ລາວ ຈົນ ຟອກ ອອກ ມາ ອີກ, ແລະ ຮອຍ ແຕກ
ຂອງ ລາວ ບໍ່ ຄ່ອຍ ອອກ ໄປ ຈາກ ລາວ.
40 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ສານຸສິດ ຂອງ
ເຈົ້າ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ໄປ; ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດ.
41 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ໂອ້ ຄົນ ລຸ້ນ
ທີ່ ບໍ່ ສັດ ຊື່ ແລະ ບິດ ເບືອນ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ຢູ່ ກັບ ທ່ານ ດົນ ປານ ໃດ , ແລະ ທົນ ທຸກ
ກັບ ທ່ານ ? ເອົາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມາທີ່ນີ້.
42 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ກໍາລັງ ຈະ ມາ, ມານ
ຮ້າຍ ໄດ້ ຖິ້ມ ລາວ ລົງ, ແລະ ຈັບ ລາວ. ແລະ ພະ
ເຍຊູ ຫ້າມ ຜີ ຮ້າຍ ນັ້ນ ແລະ ປິ່ນປົວ ເດັກ ນັ້ນ ໃຫ້
ດີ ແລະ ໄດ້ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ພໍ່ ອີກ.
43 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ປະ ຫລາດ ໃຈ ໃນ
ອໍານາດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແຕ່ ໃນ
ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ສົງ ໄສ ທຸກ ຄົນ ໃນ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຮັດ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ,
44 ຂໍ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈົມ ລົງ ໄປ ໃນ
ຫູ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ: ເພາະ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຖືກ
ມອບ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ມື ຂອງ ມະນຸດ.
45 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຄໍາ ເວົ້າ ນີ້, ແລະ
ມັນ ໄດ້ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ວ່າ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ມັນ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ
ກົວ ທີ່ ຈະ ຖາມ ພຣະ ອົງ ເຖິງ ຄໍາ ນັ້ນ.
46 ແລ້ວ ກໍ ມີ ການ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກ ເຂົາ, ອັນ ໃດ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ຈະ ເປັນ
ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ.
47 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ , ໂດຍ ສັງ ເກດ ເຫັນ ຄວາມ
ຄິດ ຂອງ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ , ໄດ້ ເອົາ ເດັກ ນ້ອຍ ,
ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ໂດຍ ພຣະ ອົງ ,
48 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່
ຈະ ຮັບ ລູກ ຜູ້ ນີ້ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ ກໍ ໄດ້
ຮັບ ເຮົາ: ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ຮັບ ເຮົາ ກໍ
ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ: ເພາະ ຜູ້ ທີ່
ເປັນ ຜູ້ ນ້ອຍ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຈົ້າ ທັງ ປວງ,
ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ ໃຫຍ່.
49 ແລະ ໂຢ ຮັນ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພວກ ເຮົາ
ໄດ້ ເຫັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ
ໃນ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະພວກເຮົາຫ້າມລາວ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ຕິດຕາມພວກເຮົາ.
50 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຢ່າ ຫ້າມ
ເຂົາ: ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ຕ້ານ ພວກ ເຮົາ
ແມ່ນ ສໍາ ລັບ ພວກ ເຮົາ.
51 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ເຖິງ
ເວລາ ທີ່ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລ້ວ,
ລາວ ໄດ້ ຕັ້ງ ໜ້າ ໄປ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຢ່າງ
ເດັດດ່ຽວ.
52 ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ຜູ້ ສົ່ງ ຂ່າວ ໄປ ຕໍ່ ຫນ້າ ຂອງ
ພຣະ ອົງ: ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄປ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ບ້ານ ຂອງ ຊາວ ສະ ມາ ເລຍ, ເພື່ອ ກຽມ ພ້ອມ
ສໍາ ລັບ ພຣະ ອົງ.
53 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ອົງ, ເພາະ
ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເປັນ ຄື ກັບ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ຈະ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ.
54 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ຢາ ໂກ ໂບ ແລະ ໂຢ ຮັນ ເຫັນ ເຊັ່ນ ນີ້, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ພຣະ ອົງ ຈະ
ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ສັ່ງ ໄຟ ໃຫ້ ລົງ ມາ ຈາກ
ສະ ຫວັນ, ແລະ ເຜົາ ຜານ ພວກ ເຂົາ, ຄື ກັບ ທີ່
ເອ ລີ ອາ ໄດ້ ເຮັດ?
55 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໄປ, ແລະ ຕໍາ ນິ ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ
ເປັນ ຈິດ ວິນ ຍານ ແບບ ໃດ.
56 ເພາະ ບຸດ ມະນຸດ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ທໍາລາຍ
ຊີວິດ ຂອງ ມະນຸດ, ແຕ່ ເພື່ອ ຊ່ອຍ ໃຫ້ ລອດ ພວກ
ເຂົາ. ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ບ້ານ ອື່ນ.
57 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື, ເມື່ອ ພວກ
ເຂົາ ເດີນ ໄປ ໃນ ທາງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້
ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ຕາມ ພຣະ ອົງ ໄປ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ
ຈະ ໄປ.
58 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, Foxes ມີ ຂຸມ,
ແລະ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ ມີ ຮັງ; ແຕ່ ບຸດ ມະນຸດ
ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ທີ່ ຈະ ວາງ ຫົວ.
59 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ອື່ນ ວ່າ, ຈົ່ງ ຕາມ ເຮົາ
ມາ. ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, “ພະອົງ ເຈົ້າ ຂໍ ໃຫ້ ຂ້າ
ນ້ອຍ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ໄປ ຝັງ ສົບ ພໍ່ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
60 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ໃຫ້ ຄົນ ຕາຍ
ຝັງ ສົບ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແຕ່ ທ່ານ ໄປ ແລະ ສັ່ງ
ສອນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

61 ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ເວົ້າ ອີກ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ; ແຕ່ ໃຫ້
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ລາ ພວກ ເຂົາ ກ່ອນ, ທີ່ ຢູ່
ເຮືອນ ຢູ່ ເຮືອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
62 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ບໍ່ ມີ ຜູ້
ໃດ ທີ່ ໄດ້ ເອົາ ມື ໄປ ໃສ່ ການ ໄຖ, ແລະ ຫລຽວ
ເບິ່ງ ຄືນ, ຈະ ເໝາະ ສົມ ກັບ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 10

1 ຫລັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ອີກ ເຈັດ ສິບ ຄົນ, ແລະ ສົ່ງ ພວກ
ເຂົາ ສອງ ຄົນ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ອົງ ໄປ ໃນ
ທຸກ ເມືອງ ແລະ ທຸກ ບ່ອນ, ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ເອງ
ຈະ ມາ.
2 ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ການ
ເກັບ ກ່ຽວ ມີ ຫຼາຍ ແທ້ໆ, ແຕ່ ຄົນ ງານ ກໍ ມີ
ໜ້ອຍ; ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ອະທິຖານ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ແຫ່ງ ການ ເກັບ ກ່ຽວ ເພື່ອ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ
ສົ່ງ ຄົນ ງານ ອອກ ໄປ ໃນ ການ ເກັບ ກ່ຽວ.
3 ຈົ່ງ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ
ເຈົ້າ ອອກ ໄປ ເໝືອນ ດັ່ງ ລູກ ແກະ ໃນ ບັນດາ
ໝາ ປ່າ.
4 ຢ່າ ເອົາ ຖົງ ເງິນ, ຫລື ໜັງ ສື, ຫລື ເກີບ, ແລະ ຢ່າ
ໃຫ້ ຄຳ ນັບ ຜູ້ ໃດ ຢູ່ ທາງ ນັ້ນ.
5 ແລະ ໃນ ບ້ານ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ,
ກ່ອນ ອື່ນ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ສັນ ຕິ ພາບ ຈະ ມີ ກັບ
ເຮືອນ ນີ້.
6 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລູກ ຊາຍ ແຫ່ງ ສັນ ຕິ ພາບ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ, ຄວາມ ສະ ຫງົບ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຢູ່ ກັບ ມັນ:
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ບໍ່, ມັນ ຈະ ຫັນ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ອີກ.
7 ແລະ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ດຽວ ກັນ, ກິນ ແລະ ດື່ມ ສິ່ງ
ຂອງ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້: ເພາະ ວ່າ ຄົນ ງານ ມີ ຄ່າ
ຄວນ ທີ່ ຈະ ຈ້າງ ຂອງ ເຂົາ. ຢ່າໄປຈາກເຮືອນຫາບ້ານ.
8 ແລະ ໃນ ເມືອງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຮັບ ເອົາ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ກິນ ສິ່ງ ດັ່ງ ທີ່ ໄດ້
ຕັ້ງ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ:
9 ແລະ ການ ປິ່ນ ປົວ ຄົນ ເຈັບ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ, ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ໃກ້ ເຈົ້າ ແລ້ວ.
10 ແຕ່ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່
ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ
ພວກ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ອອກ ໄປ ຕາມ ຖະໜົນ ຫົນ ທາງ
ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
11 ແມ່ນ ແຕ່ ຂີ້ຝຸ່ນ ດິນ ຂອງ ເມືອງ ຂອງ ເຈົ້າ, ທີ່
ຕິດ ຢູ່ ເທິງ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ເຊັດ ອອກ
ຕໍ່ ພວກ ເຈົ້າ: ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ແນ່
ໃຈ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້, ວ່າ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ໃກ້ ເຈົ້າ.
12 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ມັນ ຈະ ທົນ ທານ ໄດ້ ຫລາຍ ກວ່າ ໃນ ວັນ ນັ້ນ
ສຳ ລັບ ເມືອງ Sodom, ກ ◌່ ວາ ເມືອງ ນັ້ນ.
13 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ໂຄຣາຊິນ! ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເບັດໄຊດາ! ເພາະ
ຖ້າ ຫາກ ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຢູ່
ເມືອງ ຕີ ເຣ ແລະ ຊີ ໂດນ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ
ພວກ ເຈົ້າ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ໃຈ ມາ ເປັນ ເວ
ລາ ໜຶ່ງ, ນັ່ງ ໃນ ຜ້າ ກະສອບ ແລະ ຂີ້ ເຖົ່າ.
14 ແຕ່ ໃນ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ຕີ ເຣ ແລະ ຊີ
ໂດນ ຈະ ທົນ ທານ ໄດ້ ຫລາຍ ກວ່າ ສຳ ລັບ ເຈົ້າ.
15 ແລະ ເຈົ້າ, Capernaum, ຊຶ່ງ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ສູ່
ສະຫວັນ, ຈະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ລົງ ສູ່ ນະລົກ.
16 ຜູ້ ທີ່ ຟັງ ເຈົ້າ ກໍ ຟັງ ເຮົາ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ດູ
ຖູກ ເຈົ້າ ດູ ຖູກ ເຮົາ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ດູ ຖູກ ເຮົາ ກໍ
ດູ ຖູກ ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ.
17 ແລະ ເຈັດ ສິບ ຄົນ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ອີກ ດ້ວຍ
ຄວາມ ປີ ຕິ ຍິນ ດີ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ,
ແມ່ນ ແຕ່ ມານ ຮ້າຍ ກໍ ຢູ່ ໃຕ້ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ໂດຍ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
18 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຊາ ຕານ ຄື ກັບ ຟ້າ ຜ່າ
ຕົກ ຈາກ ສະ ຫວັນ.
19 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ໃຫ້ ອຳນາດ ແກ່ ເຈົ້າ ທີ່ ຈະ
ຢຽບ ງູ ແລະ ແມງ ມຸມ, ແລະ ເໜືອ ອຳນາດ ທັງ ໝົດ
ຂອງ ສັດຕູ: ແລະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ
ເຈັບ ປວດ ໄດ້.
20 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້
ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ທີ່ ວິນ ຍານ ຢູ່ ພາຍ ໃຕ້ ການ
ຂອງ ທ່ານ; ແຕ່ ດີ ໃຈ ຫຼາຍ, ເພາະ ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ
ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ສະຫວັນ.
21 ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ,
ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຂອບ ໃຈ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ບິ ດາ, ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ສະ

ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປິດ
ບັງ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄວ້ ຈາກ ຄົນ ສະ ຫລາດ ແລະ
ສຸ ພາບ, ແລະ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ພວກ ເດັກ ນ້ອຍ ຮູ້:
ເຖິງ ແມ່ນ ຢ່າງ ນັ້ນ, ພຣະ ບິ ດາ; ເພາະ ສະ ນັ້ນ ມັນ ເບິ່ງ
ຄື ວ່າ ດີ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ທ່ານ.
22 ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ເຮົາ
ຈາກ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແລະ ບໍ່ ມີ
ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ບຸດ ແມ່ນ ໃຜ, ແຕ່ ພຣະ ບິ
ດາ; ແລະພຣະບິດາເປັນໃຜ, ແຕ່ພຣະບຸດ,
ແລະພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະບຸດຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາ.
23 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ພຣະ ອົງ ໄປ ຫາ ສາ
ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ເປັນ ສ່ວນ ຕົວ ວ່າ,
ຕາ ທີ່ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ກໍ ເປັນ
ສຸກ:
24 ເພາະ ເຮົາ ບອກ ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ, ສາດ ສະ ດາ ແລະ
ກະສັດ ຫລາຍ ຄົນ ປາ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ສິ່ງ
ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເຫັນ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ; ແລະ
ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ,
ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ມັນ.
25 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ທະ ນາຍ ຄວາມ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້
ຢືນ ຂຶ້ນ, ແລະ ລໍ້ ລວງ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາ
ຈານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ ເພື່ອ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ?
26 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້
ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ກົດ ຫມາຍ? ເຈົ້າອ່ານແນວໃດ?
27 ແລະ ລາວ ຕອບ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ, ແລະ
ດ້ວຍ ສຸດ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ
ກໍາລັງ, ແລະ ດ້ວຍ ສຸດ ຄວາມ ຄິດ;
ແລະເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າຄືກັບເຈົ້າເອງ.
28 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເຈົ້າ
ຕອບ ຖືກ: ເຮັດ ແນວ ນີ້, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ.
29 ແຕ່ ລາວ, ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ປັບ ຕົວ ເອງ, ກ່າວ
ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ໃຜ ເປັນ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
30 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ມີ ຊາຍ ຄົນ
ໜຶ່ງ ລົງ ຈາກ ເມືອງ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ໄປ ທີ່
ເມືອງ ເຢ ຣິ ໂກ, ແລະ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກ ໂຈນ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຖອດ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ລາວ ອອກ,
ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ບາດ ເຈັບ, ແລະ ຈາກ ໄປ, ເຮັດ ໃຫ້
ລາວ ຕາຍ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ.
31 ແລະ ໂດຍ ບັງ ເອີນ ມີ ປະ ໂລ ຫິດ ຜູ້ ໜຶ່ງ
ລົງ ມາ ທາງ ນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຫັນ ລາວ, ລາວ
ກໍ ຍ່າງ ຜ່ານ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ.
32 ແລະ ຄົນ ເລວີ ຄົນ ໜຶ່ງ, ເມື່ອ ລາວ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ,
ໄດ້ ມາ ເບິ່ງ ລາວ, ແລະ ຜ່ານ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ.
33 ແຕ່ ຊາວ ສະມາລີ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ
ເດີນ ທາງ, ໄດ້ ມາ ເຖິງ ບ່ອນ ທີ່ ລາວ ຢູ່, ແລະ ເມື່ອ
ລາວ ເຫັນ ລາວ, ລາວ ຈຶ່ງ ມີ ຄວາມ ເມດ ຕາ ສົງ
ສານ.
34 ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ມັດ
ບາດ ແຜ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຖອກ ໃສ່ ນ ້ ຳ
ມັນ ແລະ ເຫຼົ້າ ແວງ , ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ສຸດ ສັດ
ເດຍ ລະ ສານ ຂອງ ຄົນ ເອງ , ແລະ ໄດ້ ນໍາ ເອົາ
ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ ເຮືອນ ພັກ , ແລະ ດູ ແລ ຂອງ ເຂົາ .
35 ແລະ ໃນ ມື້ ອື່ນ ຕອນ ທີ່ ລາວ ອອກ ໄປ, ລາວ
ໄດ້ ເອົາ ເງິນ ສອງ ໃບ ອອກ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້
ເຈົ້າ ພາບ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ແຍງ
ລາວ; ແລະ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ໃຊ້ ຈ່າຍ
ຫຼາຍ ກວ່າ ນັ້ນ, ເມື່ອ ເຮົາ ມາ ອີກ, ເຮົາ ຈະ ຕອບ
ແທນ ເຈົ້າ.
36 ຜູ້ ໃດ ໃນ ສາມ ຄົນ ນີ້, ເຈົ້າ ຄິດ ວ່າ, ເປັນ
ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ລາວ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ພວກ ໂຈນ?
37 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ທີ່
shewed ຄວາມ ເມດ ຕາ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ. ແລ້ວ
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ກ່າວ ແກ່ ລາວ ວ່າ, "ຈົ່ງ ໄປ ເຮັດ
ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
38 ບັດ ນີ້ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ເມື່ອ
ພວກ ເຂົາ ໄປ, ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ ແຫ່ງ
ໜຶ່ງ: ແລະ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ມາທາ ໄດ້ ຮັບ ລາວ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ນາງ.
39 ແລະ ນາງ ມີ ນ້ອງ ສາວ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ນາງ
ມາຣີ, ຊຶ່ງ ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ, ແລະ ໄດ້
ຍິນ ຖ້ອຍ ຄໍາ ຂອງ ເພິ່ນ.
40 ແຕ່ ນາງ ມາທາ ຫຍຸ້ງ ກ່ຽວ ກັບ ການ ຮັບ ໃຊ້
ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ
ອົງ ເຈົ້າ, ພຣະ ອົງ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ບໍ ທີ່ ເອື້ອຍ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮັບ ໃຊ້
ຄົນ ດຽວ? ສະນັ້ນ ຂໍ ໃຫ້ ນາງ ຊ່ວຍ ຂ້ອຍ.
41 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ນາງ,
ນາງ ມາ ທາ, ນາງ ມາ ທາ, ເຈົ້າ ໄດ້ ລະ ມັດ ລະ
ວັງ ແລະ ມີ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ໃນ ຫລາຍ ເລື່ອງ:

42 ແຕ່ ສິ່ງ ໜຶ່ງ ທີ່ ຈຳເປັນ: ແລະ ນາງ ມາຣີ ໄດ້
ເລືອກ ເອົາ ສ່ວນ ທີ່ ດີ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ເອົາ
ໄປ ຈາກ ນາງ.

ບົດທີ 11

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ບ່ອນ ໃດ
ໜຶ່ງ, ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ຢຸດ, ສາ ນຸ ສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ສອນ ພວກ
ເຮົາ ໃຫ້ ອະ ທິ ຖານ, ດັ່ງ ທີ່ ໂຢຮັນ ໄດ້ ສອນ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
2 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເມື່ອ
ພວກ ທ່ານ ອະ ທິ ຖານ, ຈົ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ,
ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ນາມ ຂອງ ທ່ານ ເປັນ ທີ່ ສັກ ສິດ.
ອານາຈັກຂອງເຈົ້າມາ. ຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າຈະຖືກເຮັດ,
ຄືກັບຢູ່ໃນສະຫວັນ, ໃນໂລກ.
3 ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ໃນ ແຕ່ ລະ ມື້ ໂດຍ ການ ກິນ
ເຂົ້າ ປະ ຈຳ ວັນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ .
4 ແລະ ໃຫ້ ອະ ໄພ ບາບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ເພາະ
ພວກ ເຮົາ ຍັງ ໃຫ້ ອະ ໄພ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເປັນ
ໜີ້ ສິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ແລະ ນຳ ພວກ ເຮົາ ບໍ່
ໃຫ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ການ ລໍ້ ລວງ; ແຕ່ ປົດ ປ່ອຍ
ພວກ ເຮົາ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
5 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ໃດ ໃນ
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ເພື່ອນ, ແລະ ຈະ ໄປ ຫາ ລາວ
ໃນ ເວລາ ທ່ຽງ ຄືນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເພື່ອນ,
ຂໍ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ຢືມ ເຂົ້າຈີ່ ສາມ ກ້ອນ;
6 ເພາະ ວ່າ ເພື່ອນ ຂອງ ເຮົາ ໃນ ການ ເດີນ ທາງ
ຂອງ ເຂົາ ມາ ຫາ ເຮົາ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ
ຫຍັງ ຈະ ຕັ້ງ ຫນ້າ ເຂົາ?
7 ແລະ ລາວ ຈາກ ພາຍ ໃນ ຈະ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ
ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ: ປະ ຕູ
ໄດ້ ປິດ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ, ແລະ ລູກ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ຕຽງ ນອນ;
ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນແລະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້.
8 ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ລາວ ຈະ ບໍ່
ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ ລາວ, ເພາະ ລາວ ເປັນ ເພື່ອນ
ຂອງ ລາວ, ແຕ່ ຍ້ອນ ຄວາມ ສຳ ຄັນ ຂອງ ລາວ
ລາວ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ ລາວ ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່
ລາວ ຕ້ອງ ການ.
9 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຂໍ, ແລະ ມັນ ຈະ ຖືກ
ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ; ຊອກຫາ, ແລະ ເຈົ້າຈະພົບເຫັນ; ເຄາະ,
ແລະມັນຈະຖືກເປີດໃຫ້ທ່ານ.
10 ເພາະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຂໍ ກໍ ໄດ້ ຮັບ; ແລະ ຜູ້ ທີ່
ຊອກ ຫາ ກໍ ພົບ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຄາະ ມັນ ຈະ ຖືກ
ເປີດ.
11 ຖ້າ ຫາກ ລູກ ຊາຍ ຈະ ຂໍ ເຂົ້າ ຈີ່ ຂອງ ທ່ານ
ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເປັນ ພໍ່, ລາວ ຈະ ເອົາ ກ້ອນ ຫີນ ໃຫ້
ລາວ ບໍ? ຫຼື ຖ້າ ລາວ ຂໍ ປາ, ລາວ ຂໍ ປາ ໃຫ້ ງູ
ບໍ?
12 ຫຼື ຖ້າ ລາວ ຂໍ ໄຂ່ ລາວ ຈະ ເອົາ ແມງງອດ ໃຫ້
ລາວ ບໍ?
13 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ຄົນ ຊົ່ວ, ຮູ້ ຈັກ ວິ
ທີ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ຂອງ ຂວັນ ທີ່ ດີ ໃຫ້ ແກ່ ລູກ
ຂອງ ທ່ານ: ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ ທີ່ ສະ ຖິດ
ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ ຈະ ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ
ບໍ ລິ ສຸດ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ອົງ
ອີກ ເທົ່າ ໃດ?
14 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ມານ ຮ້າຍ ອອກ, ແລະ ມັນ
ເປັນ ຄົນ ໂງ່. ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ
ມານ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ, ຄົນ ໂງ່ ກໍ ເວົ້າ;
ແລະປະຊາຊົນສົງໄສ.
15 ແຕ່ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ຜ່ານ ທາງ
Beelzebub ຫົວ ຫນ້າ ຂອງ ມານ.
16 ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ, ການ ລໍ້ ລວງ ລາວ, ໄດ້ ສະ
ແຫວງ ຫາ ເຄື່ອງ ໝາຍ ຈາກ ສະ ຫວັນ.
17 ແຕ່ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ຮູ້ ຈັກ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ, ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ທຸກ ອາ ນາ
ຈັກ ທີ່ ແຕກ ແຍກ ຕໍ່ ຕ້ານ ຄົນ ເອງ ໄດ້ ຖືກ
ນຳ ໄປ ສູ່ ການ desolation; ແລະ ເຮືອນ ທີ່ ແຕກ
ແຍກ ກັບ ເຮືອນ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ.
18 ຖ້າ ຊາຕານ ຖືກ ແບ່ງ ແຍກ ຕົວ ເອງ, ອານາຈັກ
ຂອງ ມັນ ຈະ ຢືນ ຢູ່ ໄດ້ ແນວ ໃດ? ເພາະ ພວກ
ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ເຮົາ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ
ຜ່ານ ເມືອງ ເບເອນເຊບູ.
19 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ
ໂດຍ ທາງ ເບເອນເຊບ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຂັບ
ໄລ່ ມັນ ອອກ ໂດຍ ໃຜ? ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ
ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງ ເຈົ້າ.

20 ແຕ່ ຖ້າ ເຮົາ ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ
ດ້ວຍ ນິ້ວ ມື ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແນ່ ນອນ ວ່າ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ທ່ານ.
21 ເມື່ອ ຄົນ ແຂງ ແຮງ ຕິດ ອາວຸດ ຮັກສາ ວັງ
ຂອງ ຕົນ, ສິນຄ້າ ຂອງ ລາວ ກໍ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ
ສະຫງົບ.
22 ແຕ່ ເມື່ອ ຄົນ ທີ່ ເຂັ້ມ ແຂງ ກວ່າ ລາວ ຈະ
ມາ ຫາ ລາວ, ແລະ ເອົາ ຊະ ນະ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ເອົາ
ເຄື່ອງ ອາ ວຸດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ ທີ່ ລາວ ໄວ້
ວາງ ໃຈ, ແລະ ແບ່ງ ຊັບ ສິນ ຂອງ ລາວ.
23 ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ ກໍ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຮົາ: ແລະ ຜູ້
ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ເຮົາ ກໍ ກະ ແຈກ ກະຈາຍ.
24 ເມື່ອ ວິນຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະອາດ ອອກ ໄປ ຈາກ ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ລາວ ຍ່າງ ຜ່ານ ບ່ອນ ແຫ້ງ ແລ້ງ
ໄປ ຫາ ບ່ອນ ພັກຜ່ອນ; ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຊອກ ຫາ,
ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ຄືນ ໄປ
ບ່ອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ອອກ ມາ.
25 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ສະ ເດັດ ມາ, ລາວ ກໍ ເຫັນ ມັນ
ຖືກ ກວາດ ລ້າງ ແລະ ຕົກ ແຕ່ງ.
26 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ໄປ, ແລະ ເອົາ ວິນ ຍານ ອີກ ເຈັດ
ດວງ ທີ່ ຊົ່ວ ກວ່າ ຕົວ ເອງ ໄປ ຫາ ລາວ; ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ອາ ໄສ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ: ແລະ
ສະ ພາບ ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ນັ້ນ ແມ່ນ
ຮ້າຍ ແຮງ ກວ່າ ຄັ້ງ ທໍາ ອິດ.
27 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ເພິ່ນ ເວົ້າ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້, ມີ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ
ໃນ ກຸ່ມ ນັ້ນ ໄດ້ ດັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ, ວ່າ:
ມົດ ລູກ ທີ່ ແບ້ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປັນ ສຸກ, ແລະ ລູກ ເຕົ້າ
ທີ່ ເຈົ້າ ດູດ ເອົາ ມາ.
28 ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້
ຍິນ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຮັກ ສາ ມັນ
ກໍ ເປັນ ສຸກ.
29 ແລະ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢ່າງ ໜາ
ແໜ້ນ, ລາວ ເລີ່ມ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ຄົນ ລຸ້ນ ທີ່
ຊົ່ວ ຮ້າຍ: ພວກ ເຂົາ ສະ ແຫວງ ຫາ ສັນ ຍານ;
ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ເຄື່ອງ ຫມາຍ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ມັນ,
ແຕ່ ຫມາຍ ເຫດ ຂອງ Jonas ສາດ ສະ ດາ.
30 ເພາະ ວ່າ ໂຢ ນາ ເປັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ສໍາ ລັບ
ຊາວ ນີ ນີ ເວ, ບຸດ ມະ ນຸດ ກໍ ຈະ ເປັນ ຄື ກັນ
ກັບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.
31 ລາຊິນີ ແຫ່ງ ພາກ ໃຕ້ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ການ
ພິພາກສາ ກັບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້, ແລະ ກ່າວ ໂທດ ພວກ ເຂົາ:
ເພາະ ນາງ ໄດ້ ມາ ຈາກ ບ່ອນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ
ແຜ່ນດິນ ໂລກ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສະຕິ ປັນຍາ
ຂອງ ຊາໂລໂມນ; ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ໃຫຍ່ ກວ່າ
ຊາໂລໂມນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້.
32 ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເມືອງ ນີ ນີ ເວ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ
ໃນ ການ ພິ ພາກ ສາ ກັບ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້, ແລະ ຈະ
ກ່າວ ໂທດ ມັນ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ກັບ ໃຈ ໃນ
ການ ສັ່ງ ສອນ ຂອງ ໂຢ ນາ; ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້
ໃຫຍ່ ກວ່າ Jonas ຢູ່ ທີ່ ນີ້.
33 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຈູດ ທຽນ ໄຂ ແລ້ວ,
ຈະ ເອົາ ໄປ ວາງ ໄວ້ ໃນ ບ່ອນ ລັບ ລີ້, ບໍ່ ແມ່ນ
ຢູ່ ໃຕ້ ພຸ່ມ ໄມ້, ແຕ່ ຢູ່ ເທິງ ແທ່ນ ທຽນ ເພື່ອ ວ່າ
ຜູ້ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ.
34 ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ແມ່ນ ຕາ:
ດັ່ງ ນັ້ນ ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ຕາ ຂອງ ທ່ານ ແມ່ນ ດຽວ,
ຮ່າງ ກາຍ ທັງ ຫມົດ ຂອງ ທ່ານ ແມ່ນ ເຕັມ ໄປ
ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ; ແຕ່ເມື່ອຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍ,
ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືດຄືກັນ.
35 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ລະວັງ ໃຫ້ ດີ ວ່າ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ທີ່
ຢູ່ ໃນ ເຈົ້າ ບໍ່ ແມ່ນ ຄວາມ ມືດ.
36 ຖ້າ ຫາກ ຮ່າງກາຍ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຈົ້າ ເຕັມ
ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ບໍ່ ມີ ຄວາມ ມືດ, ທັງ
ໝົດ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເໝືອນ
ດັ່ງ ເມື່ອ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ທຽນ ໄຂ ເຮັດ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ.
37 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ, ມີ
ພວກ ຟາລິຊຽນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຂໍ ຮ້ອງ ໃຫ້ ເພິ່ນ
ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ເພິ່ນ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ນັ່ງ
ກິນ ອາ ຫານ.
38 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ຟາລິຊຽນ ເຫັນ ມັນ, ລາວ
ປະຫລາດ ໃຈ ທີ່ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ລ້າງ ກ່ອນ ອາຫານ
ແລງ.
39 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ບັດ ນີ້ ພວກ ເຈົ້າ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ເຮັດ ຄວາມ
ສະ ອາດ ດ້ານ ນອກ ຂອງ ຈອກ ແລະ ແຜ່ນ ຈາລຶກ;
ແຕ່ ພາຍ ໃນ ຂອງ ເຈົ້າ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ
ໂລກ ແຄ້ນ ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
40 ພວກ ເຈົ້າ ຄົນ ໂງ່, ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ມີ
ຢູ່ ພາຍ ໃນ ນັ້ນ ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ?

41 ແຕ່ ແທນ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ທານ ຂອງ ສິ່ງ ດັ່ງ ກ່າວ ເປັນ ທີ່ ທ່ານ ມີ;
ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ແມ່ນ ສະ ອາດ
ແກ່ ເຈົ້າ.
42 ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ພວກ ຟາລິຊຽນ! ເພາະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ກິນ ຜັກ ບົ້ງ, rue ແລະ ພືດ ສະ ຫມຸນ
ໄພ ທັງ ໝົດ, ແລະ ຜ່ານ ຜ່າ ການ ພິ ພາກ ສາ
ແລະ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ສິ່ງ ນີ້ ເຈົ້າ
ຄວນ ເຮັດ, ແລະ ບໍ່ ຄວນ ປະ ຖິ້ມ ອີກ ອັນ ໜຶ່ງ.
43 ວິບັດ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ພວກ ຟາລິຊຽນ! ເພາະ
ພວກ ເຈົ້າ ມັກ ບ່ອນ ນັ່ງ ເທິງ ສຸດ ໃນ ທຳ ມະ
ສາ ລາ, ແລະ ທັກ ທາຍ ຢູ່ ໃນ ຕະຫຼາດ.
44 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ, ພວກ ທຳມະຈານ ແລະ ພວກ
ຟາຣີຊາຍ, ຄົນ ໜ້າຊື່ ໃຈ ຄົດ! ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ
ຄື ກັບ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ ທີ່ ບໍ່ ປາກົດ, ແລະ ຄົນ ທີ່
ຍ່າງ ຂ້າມ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ມັນ.
45 ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ຕອບ ທະ ນາຍ ຄວາມ ຄົນ ໜຶ່ງ,
ແລະ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ເຈົ້າ ກ່າວ
ດັ່ງ ນີ້ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕຳ ນິ ພວກ ເຮົາ ຄື ກັນ.
46 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ວິບັດ ແກ່ ພວກ
ທ່ານ ຄື ກັນ, ພວກ ທ່ານ ທະ ນາຍ ຄວາມ! ເພາະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ພາ ຄົນ ທີ່ ມີ ພາ ລະ ໜັກ ທີ່ ຈະ
ແບກ, ແລະ ຕົວ ເອງ ບໍ່ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ພາ ລະ
ດ້ວຍ ນິ້ວ ມື ດຽວ.
47 ວິບັດ ແກ່ ເຈົ້າ! ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ບ່ອນ ຝັງ
ສົບ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ.
48 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ພະ ຍານ ວ່າ
ພວກ ທ່ານ ຍອມ ໃຫ້ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ
ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ການ ກະ ທຳ: ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ, ແລະ ພວກ
ທ່ານ ໄດ້ ສ້າງ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
49 ສະນັ້ນ ປັນຍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ອີກ ວ່າ,
ເຮົາ ຈະ ສົ່ງ ສາດ ສະ ດາ ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ
ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂ້າ
ແລະ ຂົ່ມ ເຫັງ:
50 ເພື່ອ ວ່າ ເລືອດ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ປວງ,
ຊຶ່ງ ໄດ້ ຫລັ່ງ ອອກ ຈາກ ການ ວາງ ຮາກ ຖານ
ຂອງ ໂລກ, ອາດ ຈະ ຖືກ ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ ຄົນ ລຸ້ນ
ນີ້;
51 ຈາກ ເລືອດ ຂອງ ອາ ເບັນ ເຖິງ ເລືອດ ຂອງ
ຊາ ກາ ຣີ ຢາ, ຊຶ່ງ ຕາຍ ໄປ ລະ ຫວ່າງ ແທ່ນ ບູຊາ
ແລະ ພຣະ ວິ ຫານ: ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ມັນ ຈະ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.
52 ວິບັດ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ພວກ ທະນາຍຄວາມ! ເພາະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ກະແຈ ແຫ່ງ ຄວາມ ຮູ້ ອອກ ໄປ: ເຈົ້າ
ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ຄົນ ທີ່
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂັດຂວາງ.
53 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ທຳ ມະ ຈານ ແລະ ພວກ ຟາ
ຣີ ຊາຍ ເລີ່ມ ຊັກ ຊວນ ລາວ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ, ແລະ
ຊັກ ຈູງ ລາວ ໃຫ້ ເວົ້າ ຫລາຍ ເລື່ອງ:
54 ການ ລໍ ຖ້າ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ
ຈັບ ບາງ ສິ່ງ ບາງ ຢ່າງ ອອກ ຈາກ ປາກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ກ່າວ ຫາ ພຣະ
ອົງ.

ບົດທີ 12

1 ໃນ ເວລາ ນັ້ນ, ເມື່ອ ມີ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ
ຫລວງຫລາຍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ບຸກ ໂຈມ ຕີ ກັນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລີ່ມ
ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກ່ອນ ອື່ນ
ໝົດ, ຈົ່ງ ລະ ວັງ ເຊື້ອ ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ,
ຊຶ່ງ ເປັນ ການ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ.
2 ເພາະ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ຖືກ ປົກ ຄຸມ, ທີ່ ຈະ ບໍ່
ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ; ບໍ່ ໄດ້ ເຊື່ອງ ໄວ້ , ທີ່ ຈະ ບໍ່ ຮູ້
ຈັກ .
3 ສະນັ້ນ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ ໃນ ຄວາມ
ມືດ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ໃນ ຄວາມ ສະຫວ່າງ; ແລະ ສິ່ງ ທີ່
ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ຢູ່ ໃນ ຫູ ໃນ closets ຈະ ຖືກ ປະ
ກາດ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອນ.
4 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ໝູ່
ເພື່ອນ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າຢ່າ ຢ້ານ ພວກ ທີ່ ຂ້າ
ຮ່າງກາຍ, ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ອີກ ທີ່ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ເຮັດ ໄດ້.
5 ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ເຕືອນ ເຈົ້າ ລ່ວງ ໜ້າ ເຖິງ ຜູ້ ທີ່
ເຈົ້າ ຈະ ຢ້ານ: ຈົ່ງ ຢ້ານ ເຂົາ, ຊຶ່ງ ຫລັງ ຈາກ ລາວ
ໄດ້ ຂ້າ ແລ້ວ ກໍ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ໂຍນ ລົງ
ນະ ລົກ; ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ
ທ່ານ ວ່າ, ຈົ່ງ ຢ້ານ ກົວ ພຣະ ອົງ.
6 ນົກ ກະ ຈາຍ ຫ້າ ໂຕ ຖືກ ຂາຍ ເປັນ ສອງ ໂຕ
ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ໂຕ ໜຶ່ງ ທີ່ ຖືກ ລືມ
ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ເຈົ້າ?

7 ແຕ່ ແມ່ນ ແຕ່ ຜົມ ຂອງ ຫົວ ຂອງ ທ່ານ ທັງ
ຫມົດ ແມ່ນ ນັບ . ສະນັ້ນ ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ: ພວກ ເຈົ້າ
ມີ ຄ່າ ຫຼາຍ ກວ່າ ນົກ ຈອກ ຫຼາຍ ໂຕ.
8 ແລະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ອີກ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ຈະ ຍອມ ຮັບ ເຮົາ ຕໍ່ ໜ້າ ມະນຸດ, ຜູ້ ນັ້ນ ບຸດ
ມະ ນຸດ ຈະ ສາ ລະ ພາບ ຕໍ່ ໜ້າ ທູດ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ຄື ກັນ:
9 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ປະ ຕິ ເສດ ເຮົາ ຕໍ່ ໜ້າ ມະນຸດ
ຈະ ຖືກ ປະ ຕິ ເສດ ຕໍ່ ໜ້າ ທູດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
10 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ຕໍ່ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ມັນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ອະ ໄພ
ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ນັ້ນ, ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ
ໃຫ້ ອະ ໄພ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ນຳ ພວກ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ
ທຳ ມະ ສາ ລາ, ແລະ ໄປ ຫາ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ, ແລະ
ອຳນາດ, ເຈົ້າ ບໍ່ ຄິດ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ຕອບ ແນວ ໃດ ຫລື
ສິ່ງ ໃດ, ຫລື ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ:
12 ເພາະ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ຈະ ສອນ
ເຈົ້າ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ
ຄວນ ເວົ້າ.
13 ແລະ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ກຸ່ມ ນັ້ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ
ວ່າ, ພຣະ ອາຈານ, ເວົ້າ ກັບ ອ້າຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ວ່າ ລາວ ແບ່ງ ມໍ ລະ ດົກ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
14 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຜູ້ ຊາຍ, ຜູ້
ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ
ຫຼື ແບ່ງ ປັນ ກັບ ທ່ານ?
15 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ລະ
ມັດ ລະ ວັງ, ແລະ ລະ ວັງ ຄວາມ ໂລບ: ເພາະ ຊີ ວິດ
ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ບໍ່ ໄດ້ ປະ ກອບ ດ້ວຍ ຄວາມ ອຸ
ດົມ ສົມ ບູນ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ຕົນ ມີ.
16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ຄຳ ອຸປະມາ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ມີ ຄວາມ ວ່າ, ພື້ນ ດິນ ຂອງ ເສດ ຖີ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້
ເກີດ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ:
17 ແລະ ລາວ ຄິດ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ເອງ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ທີ່ ຈະ ມອບ ຫມາກ ໄມ້ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
18 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ເຮັດ ດັ່ງ ນີ້: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ດຶງ ສາງ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ລົງ, ແລະ ສ້າງ ໃຫຍ່ ຂຶ້ນ; ແລະ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ
ເຮົາ ຈະ ມອບ ໝາກ ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງ ຂອງ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ເຮົາ.
19 ແລະ ເຮົາ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ຈິດ ວິນ ຍານ, ເຈົ້າ ມີ ສິນ ຄ້າ ຫລາຍ ທີ່
ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ເປັນ ເວ ລາ ຫລາຍ ປີ;
ເອົາຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງເຈົ້າ, ກິນ, ດື່ມ, ແລະມີຄວາມສຸກ.
20 ແຕ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຄົນ ໂງ່,
ຄືນ ນີ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຮຽກ
ຮ້ອງ ຈາກ ເຈົ້າ: ແລ້ວ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຈະ ເປັນ
ຂອງ ໃຜ, ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດ ໃຫ້?
21 ຜູ້ ທີ່ ວາງ ຊັບ ສົມບັດ ໄວ້ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ກໍ
ຄື ກັນ, ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຮັ່ງມີ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ.
22 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ເພາະ ສະ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ
ທ່ານ, ຢ່າ ຄິດ ເຖິງ ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ, ສິ່ງ ທີ່
ທ່ານ ຈະ ກິນ; ບໍ່ ແມ່ນ ສຳ ລັບ ຮ່າງ ກາຍ, ສິ່ງ ທີ່
ທ່ານ ຈະ ໃສ່.
23 ຊີວິດ ມີ ຫຼາຍ ກວ່າ ຊີ້ນ, ແລະ ຮ່າງກາຍ ກໍ ຫຼາຍ
ກວ່າ ເຄື່ອງນຸ່ງ.
24 ຈົ່ງ ພິ ຈາ ລະ ນາ ພວກ ເຂົາ: ເພາະ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຫວ່ານ ຫລື ບໍ່ ກ່ຽວ; ຊຶ່ງ ບໍ່ ມີ
ຄັງ ເກັບ ຫຼື barn; ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ລ້ຽງ ພວກ ເຂົາ:
ເຈົ້າ ດີ ກວ່າ ນົກ ຫລາຍ ປານ ໃດ?
25 ແລະ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ຄວາມ ຄິດ ເຫັນ ຜູ້
ໃດ ທີ່ ຈະ ເພີ່ມ ຄວາມ ສູງ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ໜຶ່ງ
ສອກ?
26 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຮັດ ສິ່ງ
ທີ່ ໜ້ອຍ ທີ່ ສຸດ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຄິດ
ກ່ຽວ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ເຫຼືອ?
27 ພິ ຈາ ລະ ນາ ວ່າ ດອກ ໄມ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ : ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ
ວຽກ , ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຫມຸນ ; ແລະ ເຖິງ ຢ່າງ
ໃດ ກໍ ຕາມ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ໂຊ ໂລ ໂມນ ໃນ ລັດ ສະ ຫມີ ພາບ
ທັງ ຫມົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ຫຸ້ມ ຫໍ່ ຄື ກັບ ຫນຶ່ງ ໃນ ເຫຼົ່າ ນີ້.
28 ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ເປັນ ແບບ ນັ້ນ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຮັດ ໃຫ້ ຫຍ້າ, ຊຶ່ງ ເປັນ ມື້ ໃນ ທົ່ງ ນາ, ແລະ ໃນ
ມື້ ອື່ນ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຕົາ ອົບ; ໂອ້
ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ
ລາວ ຈະ ນຸ່ງ ເສື້ອ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຫລາຍ ປານ ໃດ?
29 ແລະ ຢ່າ ຊອກ ຫາ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ກິນ, ຫລື ສິ່ງ
ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ດື່ມ, ທັງ ເຈົ້າ ບໍ່ ຕ້ອງ ສົງ ໄສ.

30 ເພາະ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ປະ ຊາ ຊາດ ຂອງ
ໂລກ ສະ ແຫວງ ຫາ: ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ
ຮູ້ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຕ້ອງ ການ ຂອງ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້.
31 ແຕ່ ຈົ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ ແທນ; ແລະ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ຈະ ຖືກ
ເພີ່ມ ເຂົ້າ ກັບ ເຈົ້າ.
32 ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ, ຝູງ ນ້ອຍ; ເພາະ ວ່າ ເປັນ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ເຈົ້າ ພໍ ໃຈ ທີ່ ຈະ ມອບ ອາ ນາ
ຈັກ ໃຫ້ ເຈົ້າ.
33 ຂາຍສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ, ແລະໃຫ້ທານ; ຈົ່ງ ຈັດ ຫາ ຖົງ ທີ່
ບໍ່ ເກົ່າ ແກ່, ເປັນ ຊັບ ສິນ ໃນ ສະ ຫວັນ ທີ່ ບໍ່
ມີ ຄວາມ ລົ້ມ ເຫຼວ, ບ່ອນ ທີ່ ບໍ່ ມີ ໂຈນ ເຂົ້າ ມາ,
ທັງ ແມງ ໄມ້ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເສຍ.
34 ເພາະ ວ່າ ຊັບ ສິນ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ, ຫົວ ໃຈ
ຂອງ ເຈົ້າ ກໍ ຈະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
35 ໃຫ້ ແອວ ຂອງ ເຈົ້າ ຖືກ ມັດ ໄວ້, ແລະ ແສງ
ໄຟ ຂອງ ເຈົ້າ ລຸກ ຂຶ້ນ;
36 ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ເອງ ກໍ ຄື ກັນ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ
ທີ່ ລໍ ຖ້າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
ເມື່ອ ລາວ ຈະ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ງານ ແຕ່ງ ງານ;
ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ລາວ ມາ ເຄາະ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປີດ
ໃຫ້ ລາວ ທັນ ທີ.
37 ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ເປັນ ສຸກ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ເຝົ້າ ເບິ່ງ:
ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ລາວ ຈະ ເອົາ ເຊືອກ ຜູກ ຕົນ ເອງ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້
ເຂົາ ເຈົ້າ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ, ແລະ ຈະ ອອກ ມາ ຮັບ ໃຊ້
ພວກ ເຂົາ.
38 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ຈະ ມາ ໃນ ໂມງ ທີ ສອງ,
ຫລື ມາ ໃນ ໂມງ ທີ ສາມ, ແລະ ພົບ ພວກ ເຂົາ
ຢ່າງ ນັ້ນ, ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ກໍ ເປັນ ສຸກ.
39 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ຮູ້ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຄົນ ດີ ຂອງ
ເຮືອນ ຮູ້ ວ່າ ໂຈນ ຈະ ມາ ເຖິງ ໂມງ ໃດ, ລາວ
ຈະ ເຝົ້າ ເບິ່ງ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຮືອນ ຂອງ
ລາວ ຖືກ ທໍາລາຍ.
40 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ກຽມພ້ອມ ເຊັ່ນ ກັນ: ເພາະ ບຸດ
ມະນຸດ ຈະ ມາ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ຄິດ.
41 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ເປ ໂຕ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຈົ້າເວົ້າຄໍາອຸປະມານີ້ກັບພວກເຮົາ,
ຫຼືແມ້ກະທັ້ງກັບທຸກຄົນ?
42 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ດັ່ງ
ນັ້ນ ແມ່ນ ໃຜ ຄື ຜູ້ ດູ ແລ ທີ່ ສັດ ຊື່ ແລະ ສະ
ຫລາດ, ຜູ້ ທີ່ ນາຍ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້
ປົກ ຄອງ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພື່ອ ຈະ ມອບ
ຊີ້ນ ສ່ວນ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ລະ ດູ ການ?
43 ພອນ ແມ່ນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ, ຜູ້ ທີ່ ນາຍ
ຂອງ ຕົນ ມາ ເມື່ອ ລາວ ມາ ຈະ ພົບ ເຫັນ ການ
ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
44 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ທີ່ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ
ລາວ ຈະ ຕັ້ງ ລາວ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ມີ.
45 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ ເວົ້າ
ໃນ ໃຈ ຂອງ ຕົນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຊັກ ຊ້າ ການ ມາ ຂອງ ເຂົາ; ແລະ ຈະ
ເລີ່ມ ຕີ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ແລະ ຍິງ ສາວ, ແລະ ກິນ ແລະ ດື່ມ,
ແລະ ເມົາ ເຫຼົ້າ;
46 ນາຍ ຂອງ ຂ້າ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ ຈະ ມາ ໃນ ມື້
ທີ່ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ລາວ, ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ
ທີ່ ລາວ ບໍ່ ຮູ້, ແລະ ຈະ ຕັດ ລາວ ເປັນ ຕາ ເວັນ, ແລະ
ຈະ ມອບ ສ່ວນ ໃຫ້ ລາວ ກັບ ຜູ້ ບໍ່ ເຊື່ອ.
47 ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ປະ
ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ກະ ກຽມ ຕົນ ເອງ,
ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ຈະ ຖືກ ຕີ ດ້ວຍ ເສັ້ນ ດ່າງ ຫລາຍ.
48 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້, ແລະ ໄດ້ ກະ ທໍາ ສິ່ງ ທີ່ ສົມ
ຄວນ ຂອງ ເສັ້ນ ດ່າງ, ຈະ ຖືກ ຕີ ດ້ວຍ ເສັ້ນ ດ່າງ
ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ. ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ມອບ
ໃຫ້ ຫຼາຍ ເທົ່າ ນັ້ນ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ
ຫຼາຍ ຈາກ ຜູ້ ນັ້ນ: ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ມະນຸດ ໄດ້
ມອບ ໃຫ້ ຫຼາຍ, ເຂົາ ຈະ ຂໍ ຫຼາຍ ກວ່າ ຈາກ ຜູ້
ນັ້ນ.
49 ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ສົ່ງ ໄຟ ມາ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ;
ແລະ ຖ້າ ມັນ ຖືກ ໄຟ ແລ້ວ ຂ້ອຍ ຈະ ເປັນ
ແນວ ໃດ?
50 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ການ ບັບ ຕິ ສະ ມາ
ທີ່ ຈະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ກັບ ; ແລະ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເຄັ່ງ ຕຶງ ແນວ ໃດ ຈົນ ກວ່າ ມັນ ຈະ ສໍາ
ເລັດ!
51 ເຈົ້າ ຄິດ ບໍ ວ່າ ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ໃຫ້ ສັນ ຕິ
ພາບ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ? ຂ້າພະເຈົ້າບອກທ່ານ, ບໍ່;
ແຕ່ ແທນ ທີ່ ຈະ ແບ່ງ ປັນ :
52 ເພາະ ຈາກ ນີ້ ໄປ ຈະ ມີ ຫ້າ ຄົນ ໃນ ບ້ານ
ດຽວ ແບ່ງ ອອກ, ສາມ ຕໍ່ ສອງ, ແລະ ສອງ ຕໍ່ ສາມ.

53 ພໍ່ ຈະ ຖືກ ແບ່ງ ແຍກ ຕໍ່ ລູກ ຊາຍ, ແລະ ລູກ
ຊາຍ ຕໍ່ ພໍ່; ແມ່ຕໍ່ຕ້ານລູກສາວ, ແລະລູກສາວຕໍ່ຕ້ານແມ່; ແມ່
ຂອງ ແມ່ ໃນ ຕໍ່ ກັບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ນາງ , ແລະ
ລູກ ສາວ ຕໍ່ ຕ້ານ ແມ່ ໃນ .
54 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ເຊັ່ນ ກັນ,
ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ເມກ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ ທິດ
ຕາ ເວັນ ຕົກ, ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ໃນ ທັນ ທີ ວ່າ, ມີ
ຝົນ ມາ; ແລະດັ່ງນັ້ນມັນແມ່ນ.
55 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ເຫັນ ລົມ ໃຕ້ ພັດ ມາ,
ພວກ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ຈະ ມີ ຄວາມ ຮ້ອນ;
ແລະມັນຈະມາເຖິງ.
56 ພວກ ເຈົ້າ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ພວກ ເຈົ້າ ສາມາດ
ແນມ ເຫັນ ໃບ ໜ້າ ຂອງ ທ້ອງ ຟ້າ ແລະ ຂອງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ; ແຕ່ ເປັນ ແນວ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ
ບໍ່ ຫລຽວ ເບິ່ງ ໃນ ເວ ລາ ນີ້?
57 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ຕົວ ເອງ ຈຶ່ງ
ຕັດສິນ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ຖືກຕ້ອງ?
58 ເມື່ອ ເຈົ້າ ໄປ ກັບ ຄູ່ ປໍ ລະ ປັກ ຂອງ ເຈົ້າ
ກັບ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ, ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ທາງ,
ຈົ່ງ ພາກ ພຽນ ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປົດ
ປ່ອຍ ຈາກ ລາວ; ຢ້ານ ວ່າ ລາວ ຈະ ນໍາ ເຈົ້າ ໄປ
ຫາ ຜູ້ ພິພາກສາ ແລະ ຜູ້ ພິພາກສາ ຈະ ມອບ ເຈົ້າ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ ແລະ ເຈົ້າ ໜ້າ ທີ່ ຈະ ເອົາ ເຈົ້າ
ເຂົ້າ ຄຸກ.
59 ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢ່າ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ,
ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຈ່າຍ ຄ່າ ສັດ ໂຕ ສຸດ ທ້າຍ.

ບົດທີ 13

1ໃນ ລະດູ ນັ້ນ ມີ ບາງຄົນ ທີ່ ບອກ ລາວ ເຖິງ
ຊາວ ຄາລິເລ ຊຶ່ງ ເລືອດ ຂອງ ປີລາດ ໄດ້ ປະສົມ
ກັບ ເຄື່ອງ ບູຊາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
2 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ
ທ່ານ ຄິດ ວ່າ ຊາວ ຄາ ລີ ເລ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ
ຄົນ ບາບ ຫລາຍ ກວ່າ ຊາວ ຄາ ລີ ເລ ທັງ ໝົດ,
ເພາະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ
ມານ ເຊັ່ນ ນັ້ນ?
3 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບອກ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ: ແຕ່,
ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ພວກ ທ່ານ ກັບ ໃຈ, ພວກ ທ່ານ
ທັງ ໝົດ ຈະ ຕາຍ ຄື ກັນ.
4 ຫລື ສິບ ແປດ ຄົນ, ຜູ້ ທີ່ ຫໍ ຄອຍ ໃນ ຊີ ໂລ
ອາມ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ຄິດ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ບາບ ເໜືອ ກວ່າ ຄົນ
ທັງ ປວງ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ບໍ?
5 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບອກ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ: ແຕ່,
ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ພວກ ທ່ານ ກັບ ໃຈ, ພວກ ທ່ານ
ທັງ ໝົດ ຈະ ຕາຍ ຄື ກັນ.
6 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ອຸ ປະ ມາ ນີ້ ຍັງ ; ມີ
ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ປູກ ຕົ້ນ ເດື່ອ ໃນ ສວນ
ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ຕົນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ຊອກ ຫາ
ໝາກ ໄມ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ ພົບ ເລີຍ.
7 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ແຕ່ງ ດອງ
ຂອງ ສວນ ອະ ງຸ່ນ ຂອງ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ສາມ
ປີ ນີ້ ຂ້ອຍ ມາ ຊອກ ຫາ ໝາກ ໃນ ຕົ້ນ ເດື່ອ ນີ້,
ແລະ ບໍ່ ພົບ ເລີຍ: ຕັດ ມັນ ລົງ; ເປັນ ຫຍັງ ຈຶ່ງ ຕັດ
ດິນ ?
8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ເພິ່ນ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂໍ
ໃຫ້ ມັນ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ ໃນ ປີ ນີ້ ຄື ກັນ, ຈົນ
ກວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຂຸດ ເອົາ ມັນ, ແລະ ຂີ້ ມັນ.
9 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ມັນ ເກີດ ຫມາກ, ດີ: ແລະ ຖ້າ
ຫາກ ວ່າ ບໍ່, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ຕັດ ມັນ ລົງ.
10 ແລະ ລາວ ກໍາລັງ ສອນ ຢູ່ ໃນ ທໍາມະສາລາ ແຫ່ງ
ໜຶ່ງ ໃນ ວັນ ຊະບາໂຕ.
11 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ວິນ
ຍານ ຂອງ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ໃນ ສິບ ແປດ ປີ, ແລະ
ໄດ້ ກົ້ມ ຂາບ ເຂົ້າ ກັນ, ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ ຍົກ ຕົວ
ເອງ ໄດ້ ຢ່າງ ສະ ຫລາດ.
12 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ນາງ, ພຣະ ອົງ
ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ນາງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ
ນາງ ວ່າ, ນາງ ເອີຍ, ທ່ານ ໄດ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ
ອ່ອນ ແອ ຂອງ ທ່ານ ແລ້ວ.
13 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ນາງ: ແລະ ທັນ ໃດ
ນັ້ນ ນາງ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ຊື່, ແລະ ໄດ້ ຍົກ
ຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
14 ແລະ ຜູ້ ປົກຄອງ ທໍາມະສາລາ ໄດ້ ຕອບ ດ້ວຍ
ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ປິ່ນປົວ
ໃນ ວັນ ຊະບາໂຕ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ວ່າ, ມີ ຫົກ
ມື້ ທີ່ ມະນຸດ ຄວນ ເຮັດ ວຽກ: ໃນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ
ມາ ແລະ ຮັບ ການ ປິ່ນປົວ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ໃນ ວັນ
ຊະບາໂຕ. ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ.
15 ແລ້ວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ລາວ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ໜ້າ ຊື່ ໃຈ ຄົດ, ໃນ ວັນ ຊະ ບາ
ໂຕ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ຈະ ປົດ ງົວ ຫລື ລໍ ຂອງ
ລາວ ອອກ ຈາກ ຄອກ, ແລະ ນໍາ ລາວ ໄປ ຫົດ ນໍ້າ ບໍ?

16 ແລະ ຍິງ ຄົນ ນີ້, ເປັນ ລູກ ສາວ ຂອງ ອັບ ຣາ
ຮາມ, ຜູ້ ທີ່ ຊາຕານ ໄດ້ ຜູກ ມັດ, ເບິ່ງ ແມ, ສິບ
ແປດ ປີ ນີ້, ຈະ ຖືກ ປົດ ອອກ ຈາກ ພັນທະ ບັດ
ນີ້ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ບໍ?
17 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ,
ຜູ້ ປໍ ລະ ປັກ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ມີ
ຄວາມ ອັບ ອາຍ: ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ທັງ ປວງ ກໍ ປິ
ຕິ ຍິນ ດີ ສຳ ລັບ ທຸກ ສິ່ງ ອັນ ຮຸ່ງ ໂລດ ທີ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກະທຳ.
18 ແລ້ວ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ເປັນ ແບບ ໃດ? ແລະ ຂ້ອຍ ຈະ ຄ້າຍ ຄື ກັບ
ມັນ ຢູ່ ໃສ?
19 ມັນ ເປັນ ຄື ກັບ ເມັດ ຜັກ ກາດ, ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ
ໄດ້ ເອົາ, ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ສວນ ຂອງ ຕົນ; ແລະ
ມັນ ໄດ້ ເຕີບ ໂຕ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ເກີດ ເປັນ ຕົ້ນ ໄມ້
ໃຫຍ່; ແລະ ຝູງ ນົກ ໃນ ອາກາດ ກໍ ຢູ່ ໃນ ກິ່ງ
ງ່າ ຂອງ ມັນ.
20 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ປຽບ ທຽບ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຢູ່ ໃສ?
21 ມັນ ເປັນ ຄື ກັບ ເຊື້ອ ທີ່ ຜູ້ ຍິງ ໄດ້ ເອົາ
ໄປ ເຊື່ອງ ໄວ້ ໃນ ສາມ ເມັດ ຂອງ ຄາບ ອາຫານ
ຈົນ ໝົດ ເຊື້ອ ແປ້ງ.
22 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຜ່ານ ເມືອງ ແລະ ໝູ່ ບ້ານ, ສອນ,
ແລະ ເດີນ ທາງ ໄປ ຫາ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
23 ແລ້ວ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພຣະ
ອົງ ເຈົ້າ, ມີ ໜ້ອຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ?
ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ທົນ-ຣູ່ງ.
24 ຈົ່ງ ພະຍາຍາມ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ທີ່ ປະຕູ ຊ່ອງ
ແຄບ: ເພາະ ຫລາຍ ຄົນ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຈະ ສະ
ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ເຂົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ສາ ມາດ ໄດ້.
25 ເມື່ອ ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ຂອງ ເຮືອນ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ
ໄດ້ ປິດ ປະ ຕູ, ແລະ ເຈົ້າ ເລີ່ມ ຢືນ ຢູ່ ນອກ, ແລະ
ເຄາະ ປະ ຕູ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພຣະ
ອົງ ເຈົ້າ, ເປີດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ; ແລະ ລາວ ຈະ ຕອບ
ແລະ ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ
ມາ ຈາກ ໃສ:
26 ແລ້ວ ເຈົ້າ ຈະ ເລີ່ມ ເວົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ໄດ້ ກິນ ແລະ
ເມົາ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ຢູ່
ຕາມ ຖະ ໜົນ ຂອງ ເຮົາ.
27 ແຕ່ ລາວ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຮົາ
ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ; ຈົ່ງ ໜີ ໄປ ຈາກ ເຮົາ ເຖີດ,
ເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
28 ຈະ ມີ ການ ຮ້ອງ ໄຫ້ ແລະ ກັດ ແຂ້ວ, ເມື່ອ ພວກ
ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ອີ ຊາກ, ແລະ ຢາ
ໂຄບ, ແລະ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ໝົດ, ໃນ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ເອງ ກໍ ຖືກ ຂັບ
ໄລ່ ອອກ.
29 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມາ ຈາກ ຕາ ເວັນ ອອກ, ແລະ
ຈາກ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ, ແລະ ຈາກ ທາງ ເໜືອ, ແລະ
ຈາກ ທາງ ໃຕ້, ແລະ ຈະ ນັ່ງ ລົງ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
30 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ອັນ ສຸດ ທ້າຍ ທີ່ ຈະ ເປັນ
ອັນ ດັບ ໜຶ່ງ, ແລະ ມີ ອັນ ທຳ ອິດ ທີ່ ຈະ ເປັນ
ສຸດ ທ້າຍ.
31 ໃນ ມື້ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ມີ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ບາງ
ຄົນ ມາ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, “ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ຈາກ
ບ່ອນ ນີ້ ເຖີດ ເພາະ ເຮໂຣດ ຈະ ຂ້າ ເຈົ້າ.
32 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ໄປ,
ແລະ ບອກ ໝາ ໃນ ໂຕ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຂັບ ໄລ່ ຜີ ມານ ຮ້າຍ ອອກ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ປິ່ນ ປົວ ໃນ ມື້ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ດີ ພ້ອມ.
33 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຍ່າງ
ໄປ ໃນ ມື້, ແລະ ມື້ອື່ນ, ແລະ ມື້ ຕໍ່ ໄປ: ເພາະ ວ່າ ສາດ
ສະ ດາ ຈະ ຕາຍ ໄປ ຈາກ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ບໍ່ ໄດ້.
34 ໂອ້ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເຢຣູ ຊາເລັມ, ຊຶ່ງ ຂ້າ ສາດ ສະ ດາ,
ແລະ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ພວກ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ມາ
ຫາ ເຈົ້າ; ຂ້ອຍ ຈະ ເກັບ ລູກ ຂອງ ເຈົ້າ ມາ ເຕົ້າ
ໂຮມ ກັນ ເລື້ອຍໆ ສໍ່າ ໃດ, ດັ່ງ ທີ່ ແມ່ ໄກ່ ເກັບ
ລູກ ຢູ່ ໃຕ້ ປີກ ຂອງ ມັນ, ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຍອມ!
35 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮືອນ ຂອງ ເຈົ້າ ຖືກ ປະ ໄວ້ ໃຫ້
ໂດດ ດ່ຽວ: ແລະ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ເຈົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ເຮົາ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ເວ
ລາ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ
ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປັນ ສຸກ.

ບົດທີ 14

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ເພິ່ນ
ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ຜູ້
ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ຫົວ ໜ້າ ຟາ ຣີ ຊາຍ ເພື່ອ ກິນ

ເຂົ້າ ຈີ່ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຝົ້າ
ເພິ່ນ.
2 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ
ລາວ ທີ່ ເປັນ ຢາ ສູບ.
3 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ກັບ ທະ ນາຍ
ຄວາມ ແລະ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ , ມີ ຄວາມ ວ່າ ,
ມັນ ມີ ກົດ ຫມາຍ ທີ່ ຈະ ປິ່ນ ປົວ ໃນ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ?
4 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັກສາ ຄວາມ ສະຫງົບ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ປິ່ນ ປົວ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ;
5 ແລະ ຕອບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ, ມີ ຜູ້ ໃດ ໃນ
ພວກ ທ່ານ ທີ່ ຈະ ມີ ກົ້ນ ຫຼື ງົວ ຕົກ ໄປ ໃນ
ຂຸມ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ດຶງ ມັນ ອອກ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ
ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ?
6 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ຕອບ ລາວ ອີກ ຕໍ່
ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.
7 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍົກ ເອົາ ຄໍາ ອຸປະມາ ເຖິງ ຜູ້ ທີ່
ຖືກ ສະເໜີ ອອກ, ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ
ພວກ ເພິ່ນ ເລືອກ ເອົາ ຫ້ອງ ໃຫຍ່ ອອກ ມາ
ແນວ ໃດ; ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ,
8 ເມື່ອ ເຈົ້າ ຖືກ ສະເໜີ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ ໄປ ງານ
ແຕ່ງ ດອງ, ຢ່າ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ຫ້ອງ ທີ່ ສູງ ສຸດ; ຖ້າ
ຫາກ ວ່າ ເປັນ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ມີ ກຽດ ຫຼາຍ ກ ◌ ວາ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ການ ປະ ທານ ຈາກ ເຂົາ;
9 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບອກ ເຈົ້າ ແລະ ເຂົາ ມາ ແລະ ເວົ້າ
ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ໃຫ້ ຄົນ ນີ້ ບ່ອນ ທີ່;
ແລະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມອັບອາຍທີ່ຈະເອົາຫ້ອງຕໍ່າສຸດ.
10 ແຕ່ ເມື່ອ ເຈົ້າ ຖືກ ສະເໜີ ໃຫ້ ໄປ ນັ່ງ ລົງ
ໃນ ຫ້ອງ ທີ່ ຕໍ່າ ສຸດ; ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ຜູ້ ທີ່ ບອກ
ເຈົ້າ ມາ ລາວ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, "ສະຫາຍ ເອີຍ,
ຈົ່ງ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ສູງ ກວ່າ ນັ້ນ ເຖີດ, ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ຂາບ ໄຫວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ເຈົ້າ.
11 ເພາະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຍົກ ຕົວ ເອງ ໃຫ້
ສູງ ຂຶ້ນ ຈະ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ
ເອງ ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ.
12 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ສັ່ງ ລາວ ວ່າ,
ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈັດ ງານ ລ້ຽງ ອາຫານ ແລງ ຫຼື
ອາຫານ ແລງ, ຢ່າ ເອີ້ນ ໝູ່ ເພື່ອນ, ຫລື ອ້າຍ ນ້ອງ
ຂອງ ເຈົ້າ, ທັງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ, ຫລື ເພື່ອນ ບ້ານ ທີ່
ຮັ່ງມີ ຂອງ ເຈົ້າ; ຢ້ານ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ສະເໜີ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ອີກ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕອບ ແທນ
ຕໍ່ ເຈົ້າ.
13 ແຕ່ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຮັດ ງານ ລ້ຽງ, ຈົ່ງ ເອີ້ນ ຄົນ
ທຸກ ຍາກ, ຄົນ ພິການ, ຄົນ ງ່ອຍ, ຄົນ ຕາ ບອດ:
14 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ; ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ຕອບ ແທນ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້: ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ຕອບ ແທນ ໃນ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ
ຂອງ ຄົນ ຊອບ ທໍາ.
15 ແລະ ເມື່ອ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ ເຂົ້າ
ກັບ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້, ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ລາວ ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
16 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ມີ ຜູ້
ຊາຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ງານ ລ້ຽງ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫລວງ,
ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຫລາຍ ຄົນ:
17 ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ ໃນ ຕອນ
ແລງ ເພື່ອ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ສະເໜີ ວ່າ, ມາ;
ເພາະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ພ້ອມ ແລ້ວ.
18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ
ດຽວ ກັນ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ທີ່ ຈະ ແກ້ ຕົວ. ຜູ້ ທໍາ
ອິດ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຂ້ອຍ ໄດ້ ຊື້ ດິນ ມາ ແລ້ວ,
ແລະ ຕ້ອງ ໄປ ເບິ່ງ ມັນ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ອະ ທິ
ຖານ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
19 ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຊື້
ງົວ ຫ້າ ແອກ ແລ້ວ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ພິ
ສູດ ວ່າ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ອະ ທິ ຖານ ໃຫ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
20 ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ແຕ່ງ ງານ ກັບ ເມຍ ແລ້ວ, ດັ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ມາ ບໍ່ ໄດ້.
21 ດັ່ງ ນັ້ນ ຄົນ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ມາ ແລະ ໄດ້
ຊີ້ ແຈງ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໃຫ້ ນາຍ ຂອງ ຕົນ. ແລ້ວ
ນາຍ ຂອງ ເຮືອນ ທີ່ ໃຈ ຮ້າຍ ກໍ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ
ໃຊ້ ຂອງ ຕົນ ວ່າ, "ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ຕາມ ຖະໜົນ
ຫົນທາງ ໃນ ເມືອງ ໂດຍ ໄວ, ແລະ ນໍາ ຄົນ ທຸກ ຍາກ,
ຄົນ ທີ່ ຂາດ ເຂີນ, ຄົນ ຕາ ບອດ ເຂົ້າ ມາ.
22 ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ, ມັນ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ບັນ ຊາ, ແລະ ຍັງ ມີ ຫ້ອງ.
23 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຄົນ ໃຊ້
ວ່າ, ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ທາງ ຫລວງ ແລະ ຮົ້ວ ຮົ້ວ, ແລະ ບັງ
ຄັບ ເຂົາ ໃຫ້ ເຂົ້າ ມາ, ເພື່ອ ວ່າ ເຮືອນ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຕັມ ໄປ.

24 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ຄົນ ໃດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ຖືກ ປະ ມູນ ມາ ຈະ ໄດ້ ຊີມ ອາຫານ ແລງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
25 ແລະ ມີ ຝູງ ຊົນ ກັບ ລາວ ໄປ ກັບ ລາວ: ແລະ ລາວ ໄດ້ ຫັນ ໄປ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
26 ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້ ໃດ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ ກຽດ ຊັງ ພໍ່, ແມ່, ແລະ ພັນ ລະ ຍາ, ແລະ ລູກ, ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ເອື້ອຍ ນ້ອງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຊີ ວິດ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ລາວ ຈະ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້.
27 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ບໍ່ ແບກ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ມາ ຕາມ ເຮົາ, ຈະ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້.
28 ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ທ່ານ ທີ່ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ສ້າງ ຫໍ ຄອຍ, ບໍ່ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ ກ່ອນ, ແລະ ນັບ ຄ່າ ໃຊ້ ຈ່າຍ, ວ່າ ລາວ ມີ ພຽງ ພໍ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ສໍາ ເລັດ ບໍ?
29 ຖ້າ ຢ້ານ ວ່າ, ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ວາງ ຮາກ ຖານ ແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ ສໍາ ເລັດ ໄດ້, ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ມັນ ເລີ່ມ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ເພິ່ນ,
30 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຄົນ ຜູ້ ນີ້ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ, ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ ສໍາ ເລັດ.
31 ຫຼື ກະສັດ ອົງ ໃດ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ສົງຄາມ ກັບ ກະສັດ ອີກ ອົງ ໜຶ່ງ, ບໍ່ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ ກ່ອນ, ແລະ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ວ່າ ລາວ ຈະ ມີ ສິບ ພັນ ຄົນ ທີ່ ຈະ ພົບ ກັບ ຄົນ ທີ່ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ສອງ ໝື່ນ ຄົນ ໄດ້ ບໍ?
32 ຫຼື ອື່ນໆ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ອີກ ທາງ ຫນຶ່ງ ຍັງ ເປັນ ທາງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ສະ ຖານ ທູດ, ແລະ ປາ ຖະ ຫນາ ເງື່ອນ ໄຂ ຂອງ ສັນ ຕິ ພາບ.
33 ດັ່ງ ນັ້ນ, ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ລາວ ເປັນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ບໍ່ ປະ ຖິ້ມ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ມີ, ລາວ ຈະ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້.
34 ເກືອ ເປັນ ຂອງ ດີ: ແຕ່ ຖ້າ ເກືອ ໝົດ ຄວາມ ແຊບ ແລ້ວ ມັນ ຈະ ປຸງ ລົດ ດ້ວຍ ການ ໃດ?
35 ມັນ ບໍ່ ເໝາະ ສົມ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ ຍັງ ບໍ່ ເໝາະ ສົມ ກັບ ຂີ້ ຝຸ່ນ; ແຕ່ຜູ້ຊາຍໂຍນມັນອອກ. ຜູ້ ທີ່ ມີ ຫູ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ໃຫ້ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ.

ບົດທີ 15

1 ແລ້ວ ພວກ ນັກ ພາສີ ແລະ ຄົນ ບາບ ທັງ ປວງ ກໍ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ພຣະອົງ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ພຣະອົງ.
2 ພວກ ຟາລິຊຽນ ແລະ ພວກ ທໍາມະຈານ ກໍ ຈົ່ມ ວ່າ, “ຜູ້ ນີ້ ຮັບ ເອົາ ຄົນ ບາບ, ແລະ ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ອຸປະມາ ນີ້ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມີ ຄວາມ ວ່າ,
4 ມີ ຄົນ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ, ທີ່ ມີ ແກະ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ໂຕ, ຖ້າ ລາວ ເສຍ ໂຕ ໜຶ່ງ ໄປ, ບໍ່ ປະ ເກົ້າ ສິບ ເກົ້າ ໂຕ ໄວ້ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ, ແລະ ໄປ ຕາມ ຫາ ແກະ ທີ່ ສູນ ເສຍ ໄປ, ຈົນ ກວ່າ ລາວ ຈະ ພົບ ມັນ?
5 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ພົບ ມັນ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ວາງ ມັນ ໄວ້ ເທິງ ບ່າ ຂອງ ລາວ, ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ.
6 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ກັບ ມາ ບ້ານ, ລາວ ໄດ້ ເອີ້ນ ໝູ່ ເພື່ອນ ແລະ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ລາວ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ໂດຍ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ຊື່ນ ຊົມ ກັບ ຂ້ອຍ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ແກະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທີ່ ໄດ້ ສູນ ເສຍ ໄປ.
7 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຄວາມ ສຸກ ໃນ ສະ ຫວັນ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ຈະ ມີ ຕໍ່ ຄົນ ບາບ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ກັບ ໃຈ, ຫລາຍ ກວ່າ ເກົ້າ ສິບ ເກົ້າ ຄົນ ທີ່ ທ່ຽງ ທໍາ, ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຕ້ອງ ການ ກັບ ໃຈ.
8 ບໍ່ ວ່າ ຜູ້ຍິງ ຄົນ ໃດ ທີ່ ມີ ເງິນ ສິບ ຕ່ອນ, ຖ້າ ຫາກ ນາງ ເສຍ ສິ້ນ ໜຶ່ງ, ບໍ່ ໄດ້ ຈູດ ທຽນ, ແລະ ກວາດ ເຮືອນ, ແລະ ຊອກ ຫາ ຢ່າງ ພາກ ພຽນ ຈົນ ກວ່າ ຈະ ພົບ?
9 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ມັນ ແລ້ວ, ນາງ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ໝູ່ ເພື່ອນ ແລະ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ນາງ ມາ ນໍາ ກັນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ສິ້ນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສູນ ເສຍ ໄປ.
10 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ມີ ຄວາມ ສຸກ ໃນ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ບາບ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ກັບ ໃຈ.
11 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້ ຫນຶ່ງ ມີ ລູກ ຊາຍ ສອງ ຄົນ:

12 ແລະ ພວກ ນ້ອງ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ
ກັບ ບິດາ ຂອງ ເພິ່ນ ວ່າ, ພໍ່ ເອີຍ, ຂໍ ໃຫ້ ຂ້ອຍ
ເອົາ ສ່ວນ ຂອງ ສິນຄ້າ ທີ່ ຕົກ ມາ ໃຫ້ ຂ້ອຍ. ແລະ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ແບ່ງ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່.
13 ແລະ ບໍ່ ຫຼາຍ ມື້ ຫລັງ ຈາກ ລູກ ຊາຍ ຜູ້
ນ້ອຍ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ທັງ ໝົດ, ແລະ ໄດ້ ເດີນ
ທາງ ໄປ ໃນ ປະ ເທດ ທີ່ ຫ່າງ ໄກ, ແລະ ມັນ ໄດ້
ເສຍ ຊີ ວິດ ຢ່າງ ວຸ້ນ ວາຍ.
14 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຊ້ ຈ່າຍ ທັງ ໝົດ ແລ້ວ,
ມັນ ກໍ ເກີດ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ
ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ນັ້ນ; ແລະລາວເລີ່ມມີຄວາມຕ້ອງການ.
15 ແລະ ລາວ ໄດ້ ໄປ ຮ່ວມ ກັບ ຄົນ ຂອງ ປະ
ເທດ ນັ້ນ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ທົ່ງ ນາ ເພື່ອ ລ້ຽງ ໝູ.
16 ແລະ ລາວ ຈະ ອ່ອນ ແອ ຈົນ ເຕັມ ທ້ອງ ຂອງ
ແກບ ທີ່ ໝູ ກິນ: ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເອົາ ໃຫ້ ລາວ.
17 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມາ ຫາ ຕົວ ເອງ, ລາວ ເວົ້າ ວ່າ,
ມີ ຄົນ ຮັບ ຈ້າງ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈັກ ຄົນ ທີ່ ມີ ເຂົ້າ ຈີ່ ພຽງ ພໍ ແລະ ທີ່ ຈະ ເຫຼືອ,
ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕາຍ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ອຶດ ຫິວ!
18 ເຮົາ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ບິດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ບາບ ຕໍ່ ສະ ຫວັນ, ແລະ ຕໍ່
ຫນ້າ ທ່ານ,
19 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ທີ່ ຈະ ຖືກ
ເອີ້ນ ວ່າ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ທ່ານ ອີກ ຕໍ່ ໄປ: ເຮັດ
ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຫນຶ່ງ ໃນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່
ເຈົ້າ ຈ້າງ.
20 ແລະ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ມາ ຫາ ພໍ່. ແຕ່ ເມື່ອ
ລາວ ຍັງ ເປັນ ທາງ ທີ່ ດີ, ພໍ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້
ເຫັນ ລາວ ກໍ ມີ ຄວາມ ເມດຕາ ສົງສານ, ຈຶ່ງ ແລ່ນ
ໄປ ກອດ ຄໍ ແລະ ຈູບ ລາວ.
21 ແລະ ລູກ ຊາຍ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພໍ່, ພໍ່ ໄດ້
ເຮັດ ບາບ ຕໍ່ ສະ ຫວັນ, ແລະ ໃນ ສາຍ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ,
ແລະ ບໍ່ ມີ ຄ່າ ຄວນ ທີ່ ຈະ ເອີ້ນ ວ່າ ລູກ ຂອງ
ເຈົ້າ ອີກ ຕໍ່ ໄປ.
22 ແຕ່ ພໍ່ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ຕົນ, ເອົາ ເສື້ອ
ຄຸມ ທີ່ ດີ ທີ່ ສຸດ ອອກ, ແລະ ເອົາ ມັນ ໃສ່ ໃຫ້
ເຂົາ; ແລະ ເອົາ ແຫວນ ໃສ່ ໃນ ມື ຂອງ ລາວ, ແລະ
ເກີບ ໃສ່ ຕີນ ຂອງ ລາວ:
23 ແລະ ເອົາ ລູກ ງົວ ທີ່ ຕຸ້ຍ ມາ ທີ່ ນີ້, ແລະ ຂ້າ ມັນ;
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາກິນອາຫານ, ແລະມີຄວາມສຸກ:
24 ເພາະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ນີ້ ໄດ້
ຕາຍ ໄປ, ແລະ ມີ ຊີ ວິດ ອີກ; ລາວໄດ້ຖືກສູນເສຍ,
ແລະຖືກພົບເຫັນ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ມີ ຄວາມ ສຸກ.
25 ບັດ ນີ້ ລູກ ຊາຍ ເຖົ້າ ຂອງ ລາວ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ
ນາ: ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມາ ໃກ້ ເຮືອນ, ລາວ ໄດ້ ຍິນ
ສຽງ ດົນ ຕີ ແລະ ເຕັ້ນ ລໍາ.
26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຄົນ ໜຶ່ງ, ແລະ
ຖາມ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໝາຍ ເຖິງ ຫຍັງ.
27 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ອ້າຍ ຂອງ
ເຈົ້າ ມາ ແລ້ວ; ແລະ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ລູກ ງົວ
ທີ່ ຕຸ້ຍ ແລ້ວ, ເພາະ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ມັນ ໄວ້ ຢ່າງ
ປອດ ໄພ ແລະ ດີ.
28 ແລະ ລາວ ໃຈ ຮ້າຍ, ແລະ ບໍ່ ຍອມ ເຂົ້າ ໄປ: ດັ່ງ
ນັ້ນ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ຈຶ່ງ ອອກ ມາ, ແລະ ແນະ ນໍາ ລາວ.
29 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ພໍ່ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ, ຫລາຍ ປີ
ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້ ເຈົ້າ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້
ລ່ວງ ລະ ເມີດ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃນ
ເວ ລາ ໃດ ກໍ ຕາມ: ແລະ ພຣະ ອົງ ຍັງ ບໍ່ ເຄີຍ
ໃຫ້ ລູກ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ໄດ້ ມ່ວນ ຊື່ນ ກັບ ໝູ່ ເພື່ອນ.
30 ແຕ່ ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ມາ
ເຖິງ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ກິນ ອາ ຫານ ຂອງ ເຈົ້າ ກັບ ໂສເພນີ,
ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າ ລູກ ງົວ ທີ່ ຕຸ້ຍ ໃຫ້ ລາວ.
31 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ລູກ
ເອີຍ, ເຈົ້າ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ ສະເໝີ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ
ມີ ກໍ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ.
32 ມັນ ເປັນ ການ ຕອບ ສະ ຫນອງ ທີ່ ພວກ
ເຮົາ ຄວນ ຈະ ມ່ວນ ຊື່ນ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຍິນ ດີ:
ເພາະ ວ່າ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ທ່ານ ຜູ້ ນີ້ ໄດ້ ຕາຍ
ໄປ, ແລະ ມີ ຊີ ວິດ ອີກ ແລ້ວ; ແລະໄດ້ສູນເສຍໄປ,
ແລະໄດ້ຖືກພົບເຫັນ.

ບົດທີ 16

1 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ຄື ກັນ, ມີ ເສດ ຖີ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ມີ ຜູ້
ດູ ແລ; ແລະ ຄົນ ດຽວ ກັນ ກໍ ຖືກ ກ່າວ ຫາ ລາວ
ວ່າ ລາວ ໄດ້ ເສຍ ເງິນ ໄປ.
2 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ພຣະ ອົງ, ແລະ ເວົ້າ
ກັບ ເຂົາ, ເປັນ ແນວ ໃດ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ
ເລື່ອງ ນີ້ ຂອງ ທ່ານ? ໃຫ້ບັນຊີກ່ຽວກັບການເບິ່ງແຍງຂອງເຈົ້າ;

ເພາະ ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ຜູ້ ດູ ແລ ອີກ ຕໍ່
ໄປ.
3 ແລ້ວ ຜູ້ ດູ ແລ ຄົນ ນັ້ນ ກໍ ເວົ້າ ໃນ ຕົວ ເອງ
ວ່າ, "ຂ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ? ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ໄປ ຈາກ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ການ ຄຸ້ມ ຄອງ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຸດ ບໍ່ ໄດ້;
ເພື່ອຂໍຮ້ອງຂ້ອຍມີຄວາມລະອາຍ.
4 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕັ້ງ ໃຈ ວ່າ ຈະ
ເຮັດ ແນວ ໃດ, ເພື່ອ ວ່າ, ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຖືກ ປົດ ອອກ ຈາກ ການ ຄຸ້ມ ຄອງ, ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າ.
5 ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ລູກ ໜີ້ ຂອງ ເຈົ້າ ຂອງ
ລາວ ທຸກ ຄົນ ມາ ຫາ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ທຳ
ອິດ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ໜີ້ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້ອຍ ເທົ່າໃດ?
6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຮ້ອຍ ມາດ
ຕະ ການ ຂອງ ນ ◌້ ◌ຳ ມັນ. ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມັ່ຍ ບົວ ເຍີຍ
ທິນ-ຣູ້ງ ເຍີຍ ເປຢົ໊າ ເຍີຍ ເປຢົ໊າ.
7 ແລ້ວ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ອື່ນ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ໜີ້
ເທົ່າໃດ? ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຮ້ອຍ
ວັດ ຂອງ wheat. ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມັ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທິນ-ຣູ້ງ ເຍີຍ ເປຢົ໊າ.
8 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ຍ້ອງ ຜູ້ ດູ
ແລ ທີ່ ບໍ່ ຍຸດ ຕິ ທຳ, ເພາະ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ຢ່າງ
ສະ ຫລາດ: ເພາະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ໂລກ ນີ້ ຢູ່
ໃນ ລຸ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ສະ ຫລາດ ກວ່າ
ລູກ ຫລານ ຂອງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ.
9 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຈົ່ງ ເຮັດ
ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ເປັນ ເພື່ອນ ຂອງ ຄວາມ ບໍ່ ຊອບ ທຳ;
ເພື່ອ ວ່າ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ລົ້ມ ເຫລວ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ຢູ່ ເປັນ ນິດ.
10 ຄົນ ທີ່ ສັດ ຊື່ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ໜ້ອຍ ກໍ ສັດ ຊື່
ໃນ ຫຼາຍ ເຊັ່ນ ກັນ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຍຸຕິທຳ ໃນ ສິ່ງ
ທີ່ ຕ່ຳ ກວ່າ ນັ້ນ ກໍ ບໍ່ ຍຸຕິທຳ ໃນ ຫຼາຍ.
11 ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ສັດ ຊື່ ໃນ
ພວກ ແມ່ ທີ່ ບໍ່ ຊອບ ທຳ, ຜູ້ ໃດ ຈະ ໃຫ້
ຄວາມ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ກ່ຽວ ກັບ
ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ ອັນ ແທ້ ຈິງ?
12 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ສັດ ຊື່ ໃນ
ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ຜູ້ ອື່ນ, ຜູ້ ໃດ ຈະ ໃຫ້ ສິ່ງ
ທີ່ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ເຈົ້າ?
13 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ໃດ ສາ ມາດ ຮັບ ໃຊ້
ນາຍ ສອງ ຄົນ ໄດ້: ເພາະ ວ່າ ລາວ ຈະ ກຽດ ຊັງ
ຜູ້ ໜຶ່ງ, ແລະ ຮັກ ອີກ ຜູ້ ໜຶ່ງ; ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ,
ລາວຈະຖືເອົາຜູ້ຫນຶ່ງ, ແລະດູຖູກຄົນອື່ນ. ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ
ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ແລະ ມະ ນຸດ.
14 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ຍັງ, ຜູ້ ມີ ຄວາມ ໂລບ, ໄດ້
ຍິນ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຍາະ
ເຍີ້ຍ ລາວ.
15 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ
ທ່ານ ແມ່ນ ພວກ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ເປັນ
ຄົນ ຊອບ ທຳ ຕໍ່ ໜ້າ ມະນຸດ; ແຕ່ ພຣະ ເຈົ້າ ຮູ້
ຈັກ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ: ເພາະ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ
ທີ່ ນັບ ຖື ສູງ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ ເປັນ ໜ້າ
ກຽດ ຊັງ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
16 ກົດ ແລະ ສາດ ສະ ດາ ແມ່ນ ຈົນ ກ ◌່ ວາ
ໂຢ ຮັນ: ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ເວ ລາ ນັ້ນ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ປະ ກາດ, ແລະ ທຸກ ຄົນ
ກົດ ດັນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ມັນ.
17 ແລະ ມັນ ເປັນ ເລື່ອງ ງ່າຍ ທີ່ ສະ ຫວັນ ແລະ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຜ່ານ, ກ ◌່ ວາ ຫົວ ຂໍ້ ໜຶ່ງ
ຂອງ ກົດ ໝາຍ ທີ່ ຈະ ຫຼົ້ມ ເຫຼວ.
18 ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເອົາ ເມຍ ຂອງ ຕົນ ໄປ, ແລະ ແຕ່ງ
ງານ ກັບ ຄົນ ອື່ນ, ຫລິ້ນ ຊູ້, ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ
ທີ່ ແຕ່ງ ງານ ກັບ ນາງ ທີ່ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ ຈາກ
ຜົວ ຂອງ ຕົນ ກໍ ຈະ ຫລິ້ນ ຊູ້.
19 ມີ ເສດຖີ ຄົນ ໜຶ່ງ ນຸ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ປ່ານ ເນື້ອ
ສີ ມ່ວງ ແລະ ຜ້າ ປ່ານ ເນື້ອ ດີ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ
ການ ປະ ທັບ ໃຈ ທຸກ ມື້:
20 ແລະ ມີ ຄົນ ຂໍ ທານ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ລາຊະໂຣ,
ເຊິ່ງ ຖືກ ວາງ ໄວ້ ທີ່ ປະຕູ ຂອງ ລາວ, ເຕັມ ໄປ
ດ້ວຍ ບາດ.
21 ແລະ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ
ໃຫ້ ອາ ຫານ ກັບ crumbs ທີ່ ຫຼຸດ ລົງ ຈາກ ຕາ
ຕະ ລາງ ຂອງ ເສດ ຖະ ກິດ: ນອກ ຈາກ ນັ້ນ
ຫມາ ໄດ້ ມາ ແລະ ເລຍ ບາດ ແຜ ຂອງ ຕົນ.
22 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຄົນ ຂໍທານ ໄດ້
ຕາຍ ໄປ, ແລະ ຖືກ ພວກ ທູດ ສະຫວັນ ເອົາ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ເອິກ ຂອງ ອັບຣາຮາມ: ຄົນ ຮັ່ງມີ ຄົນ ນັ້ນ
ໄດ້ ຕາຍ ໄປ, ແລະ ຖືກ ຝັງ;
23 ແລະ ໃນ ນະລົກ ລາວ ໄດ້ ຍົກ ຕາ ຂຶ້ນ, ຢູ່ ໃນ
ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ, ແລະ ເຫັນ ອັບ ຣາ ຮາມ
ຢູ່ ໄກ, ແລະ ລາຊະ ໂຣ ຢູ່ ໃນ ອົກ ຂອງ ລາວ.
24 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ພໍ່ ອັບ ຣາ ຮາມ, ຂໍ
ພຣະ ເມດ ຕາ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ສົ່ງ ລາ ຊາ

ໂຣ ໄປ, ເພື່ອ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຈຸ່ມ ປາຍ ນິ້ວ ມື ຂອງ
ເພິ່ນ ໃນ ນ້ຳ, ແລະ ລີ້ນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເຢັນ;
ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ໃນ ແປວ
ໄຟ ນີ້.
25 ແຕ່ ອັບຣາຮາມ ເວົ້າ ວ່າ, ລູກ ເອີຍ, ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້
ວ່າ ໃນ ຊີວິດ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ສິ່ງ ທີ່ ດີ ຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ລາຊະໂຣ ໄດ້ ຮັບ,
ແຕ່ ບັດ ນີ້ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ການ ປອບ ໂຍນ, ແລະ
ເຈົ້າ ຖືກ ທໍລະມານ.
26 ແລະ ນອກ ຈາກ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້, ລະ ຫວ່າງ
ພວກ ເຮົາ ກັບ ເຈົ້າ ກໍ ມີ ອ່າວ ໃຫຍ່ ຖືກ ສ້ອມ
ແຊມ: ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຈະ ຜ່ານ ຈາກ ບ່ອນ
ນີ້ ໄປ ຫາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້; ທັງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່
ສາມາດ ຜ່ານ ໄປ ຫາ ພວກ ເຮົາ ໄດ້, ສິ່ງ ນັ້ນ ຈະ
ມາ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ.
27 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ, ພໍ່ ຈົ່ງ ພາ ລູກ ໄປ
ຫາ ພໍ່ ຂອງ ພໍ່ ເຖີດ.
28 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ອ້າຍ ນ້ອງ ຫ້າ ຄົນ;
ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ກັບ
ເຂົາ ເຈົ້າ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ສະ ຖານ ທີ່ ແຫ່ງ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ນີ້.
29 ອັບ ຣາ ຮາມ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ
ເຈົ້າ ມີ Moses ແລະ ສາດ ສະ ດາ;
ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຍິນພວກເຂົາ.
30 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ, ພໍ່ ອັບ ຣາ ຮາມ:
ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຈາກ
ຄວາມ ຕາຍ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ກັບ ໃຈ.
31 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຖ້າ
ຫາກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ໂມ ເຊ ແລະ ສາດ ສະ ດາ,
ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊັກ ຊວນ, ເຖິງ
ແມ່ນ ວ່າ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ແລ້ວ.

ບົດທີ 17

1 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ສາ ວົກ ວ່າ,
ມັນ ເປັນ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ແຕ່ ຄວາມ ກະ ທຳ ນັ້ນ ຈະ
ມາ ເຖິງ: ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ຜ່ານ ການ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ເຖິງ!
2 ມັນ ເປັນ ການ ດີກ ວ່າ ສຳ ລັບ ລາວ ທີ່ ມີ
ກ້ອນ ຫີນ ໄດ້ ຖືກ ແຂວນ ຄໍ ຂອງ ຕົນ , ແລະ
ໄດ້ ໂຍນ ລົງ ທະ ເລ , ກ ◌ໍ ວາ ທີ່ ເຂົາ ຈະ
ເຮັດ ໃຫ້ ເດັກ ນ້ອຍ ຜູ້ ຫນຶ່ງ ນີ້ ຜິດ ຫວັງ .
3 ຈົ່ງ ລະວັງ ຕົວ ເອງ: ຖ້າ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ
ລ່ວງ ລະເມີດ ຕໍ່ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຫ້າມ ລາວ; ແລະຖ້າລາວກັບໃຈ,
ໃຫ້ອະໄພລາວ.
4 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຕໍ່ ເຈົ້າ ເຈັດ
ເທື່ອ ໃນ ມື້ ໜຶ່ງ, ແລະ ເຈັດ ເທື່ອ ໃນ ມື້ ດຽວ ກັບ
ຄືນ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍ ກັບ ໃຈ;
ເຈົ້າຈະໃຫ້ອະໄພລາວ.
5 ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ເພີ່ມ ທະ ວີ ການ ສັດ ທາ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ.
6 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ
ພວກ ທ່ານ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ຄື ກັບ ເມັດ ຜັກ ກາດ,
ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ຕົ້ນ ໄມ້ ຊີ ກາ ມິນ ນີ້
ວ່າ, ຈົ່ງ ຖອນ ຮາກ ອອກ ໄປ, ແລະ ຈົ່ງ ປູກ ໃນ ທະ
ເລ; ແລະມັນຄວນຈະເຊື່ອຟັງເຈົ້າ.
7 ແຕ່ ຄົນ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ, ທີ່ ມີ ຄົນ ຮັບໃຊ້
ໄຖ ນາ ຫລື ລ້ຽງ ງົວ, ຈະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ໂດຍ ແລະ
ໂດຍ ທາງ, ເມື່ອ ລາວ ມາ ຈາກ ທົ່ງ ນາ, ໄປ ນັ່ງ
ກິນ ຊີ້ນ?
8 ແລະ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ແທນ ທີ່ ຈະ ວ່າ, ຈົ່ງ
ຕຽມ ພ້ອມ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ກິນ ອາ ຫານ,
ແລະ ມັດ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ຮັບ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ຈົນ ກວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ກິນ ແລະ ມຶນ ເມົາ;
ແລະຫລັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະກິນແລະດື່ມບໍ?
9 ລາວ ຂອບໃຈ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຄົນ ນັ້ນ ບໍ ເພາະ ລາວ
ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ລາວ? ຂ້າພະເຈົ້າ trow ບໍ່.
10 ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ກໍ ຄື ກັນ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ບັນ ຊາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ແລ້ວ, ຈົ່ງ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ປະ ໂຫຍດ:
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ໜ້າ ທີ່ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ທີ່ ຈະ ເຮັດ.
11 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຜ່ານ
ທ່າມກາງ ຊາ ມາ ເຣຍ ແລະ ຄາ ລີ ເລ.
12 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໝູ່ ບ້ານ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ,
ໄດ້ ພົບ ລາວ ສິບ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຂີ້ທູດ, ຊຶ່ງ ຢືນ ຢູ່
ໄກ:
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ຂຶ້ນ ສຽງ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ເຢ ຊູ, ພຣະ ອາ ຈານ, ຂໍ
ຄວາມ ເມດ ຕາ ພວກ ເຮົາ.
14 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ໄປ ສະ ແດງ

ຕົວ ເອງ ຕໍ່ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ. ແລະ ເຫດການ ໄດ້
ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສະອາດ.
15 ແລະ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້
ເຫັນ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ, ໄດ້ ກັບ
ຄືນ ໄປ ບ່ອນ, ແລະ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ໄດ້ ຍົກ ຍ້ອງ
ພຣະ ເຈົ້າ,
16 ແລະ ໄດ້ ກົ້ມ ຂາບ ລົງ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ໂດຍ ຂອບ ໃຈ ພຣະ ອົງ: ແລະ ລາວ ເປັນ ຊາວ
ສະ ມາ ເລຍ.
17 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ສິບ ຄົນ
ຖືກ ຊໍາ ລະ ບໍ? ແຕ່ເກົ້າຢູ່ໃສ?
18 ບໍ່ ມີ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ເພື່ອ ຖວາຍ
ກຽດ ແກ່ ພຣະ ເຈົ້າ, ນອກ ຈາກ ຄົນ ແປກ ໜ້າ
ຄົນ ນີ້.
19 ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ໄປ
ຕາມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ: ສັດທາ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ດີ ແລ້ວ.
20 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖືກ ຮຽກ ຮ້ອງ ຈາກ ພວກ ຟາ
ຣີ ຊາຍ, ເມື່ອ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ
ມາ ເຖິງ, ລາວ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ດ້ວຍ ການ
ສັງ ເກດ:
21 ທັງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ! ຫຼື,
ຢູ່ທີ່ນັ້ນ! ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢູ່
ພາຍ ໃນ ເຈົ້າ.
22 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ວ່າ,
ວັນ ເວ ລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ປາດ
ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ວັນ ເວ ລາ ໜຶ່ງ ຂອງ
ບຸດ ມະນຸດ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ມັນ.
23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ເບິ່ງ ທີ່ ນີ້; ຫຼື,
ເບິ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ: ຢ່າຕິດຕາມພວກເຂົາ, ຫຼືຕິດຕາມພວກເຂົາ.
24 ເພາະ ດັ່ງ ຟ້າ ຜ່າ, ທີ່ ສ່ອງ ແສງ ອອກ ຈາກ
ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃຕ້ ສະ ຫວັນ, ສ່ອງ ແສງ ໄປ ຫາ
ອີກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃຕ້ ສະ ຫວັນ; ບຸດ ມະນຸດ
ຈະ ຢູ່ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ ລາວ ເຊັ່ນ ກັນ.
25 ແຕ່ ກ່ອນ ອື່ນ ລາວ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ ຫລາຍ ຢ່າງ,
ແລະ ຖືກ ປະ ຕິ ເສດ ຈາກ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.
26 ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ມັນ ເປັນ ຢູ່ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ
ໂນ ເອ, ມັນ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ໃນ ວັນ ເວລາ
ຂອງ ບຸດ ມະນຸດ.
27 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກິນ, ດື່ມ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້
ແຕ່ງ ງານ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ງານ,
ຈົນ ກ ◌ ວາ ມື້ ທີ່ ໂນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫີບ,
ແລະ ນ ◌ ◌າ ຖ້ວມ ມາ, ແລະ ການ ທໍາ ລາຍ
ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ.
28 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ມັນ ເປັນ ໃນ ວັນ ເວ ລາ
ຂອງ ໂລດ; ພວກເຂົາກິນ, ດື່ມ, ຊື້, ຂາຍ, ປູກ, ກໍ່ສ້າງ;
29 ແຕ່ ໃນ ມື້ ດຽວ ກັນ ທີ່ ໂລດ ອອກ ຈາກ
ເມືອງ ຊໍດົມ ມັນ ໄດ້ ຝົນ ໄຟ ແລະ ຫີນ ຟ້າ ຈາກ
ສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ ທໍາລາຍ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ.
30 ເຖິງ ແມ່ນ ຈະ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ໃນ ວັນ ທີ່
ບຸດ ມະນຸດ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ.
31 ໃນ ວັນ ນັ້ນ, ຜູ້ ທີ່ ຈະ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອນ, ແລະ
ຂອງ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ, ຢ່າ ໃຫ້ ລາວ ລົງ ມາ ເພື່ອ
ເອົາ ມັນ ໄປ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ນາ, ຢ່າ ໃຫ້
ລາວ ກັບ ຄືນ ມາ.
32 ຈົ່ງ ຈື່ ຈໍາ ເມຍ ຂອງ ໂລດ.
33 ຜູ້ ໃດ ທີ່ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ຊ່ວຍ ຊີ
ວິດ ຂອງ ຕົນ ຈະ ສູນ ເສຍ ມັນ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ຈະ ສູນ ເສຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ຕົນ ຈະ ປົກ
ປັກ ຮັກ ສາ ມັນ.
34 ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ວ່າ, ໃນ ຄືນ ນັ້ນ ຈະ ມີ ຊາຍ
ສອງ ຄົນ ຢູ່ ໃນ ຕຽງ ດຽວ; ຫນຶ່ງຈະຖືກເອົາໄປ,
ແລະອີກອັນຫນຶ່ງຈະຖືກປະໄວ້.
35 ຜູ້ ຍິງ ສອງ ຄົນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕີ ເຂົ້າ
ກັນ; ຫນຶ່ງຈະຖືກເອົາໄປ, ແລະອີກຄົນຫນຶ່ງປະໄວ້.
36 ຜູ້ຊາຍສອງຄົນຈະຢູ່ໃນພາກສະຫນາມ; ຫນຶ່ງຈະຖືກເອົາໄປ,
ແລະອີກຄົນຫນຶ່ງປະໄວ້.
37 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ?
ເຫວີ່ຍ ຕ ສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຢັຍ ທົນ-ຣູ່ງ, ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຢັຍ ທົນ-ຣູ່ງ.

ບົດທີ 18

1 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຄໍາ ອຸປະມາ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ນີ້, ວ່າ ມະນຸດ ຄວນ ອະ ທິ
ຖານ ສະ ເໝີ, ແລະ ບໍ່ ໃຫ້ ອ່ອນ ເພຍ;
2 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ໃນ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ,
ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຢໍາ ເກງ ພຣະ ເຈົ້າ, ທັງ ບໍ່ ນັບ ຖື ຜູ້
ຊາຍ.
3 ແລະ ມີ ແມ່ໝ້າຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ;
ແລະ ນາງ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,

ແກ້ ແຄ້ນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂອງ ສັດ ຕູ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
4 ແລະ ລາວ ບໍ່ ຍອມ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ, ແຕ່
ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ພາຍ ໃນ ຕົວ ເອງ,
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້ອຍ ບໍ່ ຢ້ານ ກົວ ພຣະ ເຈົ້າ, ຫລື
ບໍ່ ນັບຖື ຜູ້ ຊາຍ;
5 ແຕ່ ເນື່ອງ ຈາກ ແມ່ ໝ້າຍ ຄົນ ນີ້ ເຮັດ ໃຫ້
ຂ້ອຍ ຫຍຸ້ງ, ເຮົາ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ໃຫ້ ລາວ, ຖ້າ ບໍ່
ດັ່ງ ນັ້ນ ນາງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ເມື່ອຍ ລ້າ.
6 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ຟັງ
ສິ່ງ ທີ່ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ບໍ່ ຍຸດ ຕິ ທຳ ເວົ້າ.
7 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ແກ້ ແຄ້ນ ຜູ້ ເລືອກ ຕັ້ງ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ, ທີ່ ຮ້ອງ ທູນ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ
ທັງ ເວັນ ທັງ ຄືນ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ
ອົດ ທົນ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ດົນ ນານ ບໍ?
8 ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ແກ້ ແຄ້ນ ເຂົາ
ໂດຍ ໄວ. ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເມື່ອ ລູກ ມະນຸດ
ສະ ເດັດ ມາ, ລາວ ຈະ ພົບ ຄວາມ ເຊື່ອ ຢູ່ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ບໍ?
9 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ອຸປະມາ ນີ້ ກັບ ບາງ ຄົນ ທີ່
ໄວ້ ວາງ ໃຈ ໃນ ຕົວ ເອງ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ
ຄົນ ຊອບ ທຳ, ແລະ ດູ ຖູກ ຄົນ ອື່ນ:
10 ຊາຍ ສອງ ຄົນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ ເພື່ອ ອະ ທິ ຖານ; ຜູ້ ໜຶ່ງ ເປັນ ຟາລິຊຽນ,
ແລະ ອີກ ຜູ້ ໜຶ່ງ ເປັນ ນັກ ຂ່າວ.
11 ຝ່າຍພວກຟາຣິຊາຍໄດ້ຢືນຢູ່ ແລະອະທິຖານດ້ວຍຕົວເອງວ່າ,
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈທ່ານ, ທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄືຄົນອື່ນໆ,
ເປັນນັກທຸບຕີ, ຄົນບໍ່ຍຸດຕິທຳ, ການຫລິ້ນຊູ້,
ຫລືແມ່ນແຕ່ເປັນນັກປະພັນຄົນນີ້.
12 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຖື ສິນ ອົດ ອາ ຫານ ສອງ
ເທື່ອ ໃນ ອາ ທິດ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ສ່ວນ ສິບ
ຂອງ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ.
13 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຮັບ ພິດ ຊອບ, ຢືນ ຢູ່ ໄກ, ບໍ່ ຍອມ
ເງີຍ ໜ້າ ຂຶ້ນ ສູ່ ສະ ຫວັນ, ແຕ່ ໄດ້ ຕີ ໃສ່ ເຕົ້າ
ນົມ ຂອງ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂໍ ເມດ
ຕາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ເປັນ ຄົນ ບາບ.
14 ເຮົາ ບອກ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້
ລົງ ໄປ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ ຢ່າງ ຊອບ ທຳ
ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ອື່ນ: ເພາະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຍົກ ຕົວ
ເອງ ຈະ ຖືກ ປະ ຖິ້ມ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຖ່ອມ ຕົວ ເອງ
ຈະ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ.
15 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ເດັກ ນ້ອຍ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ພຣະ ອົງ ຈະ ແຕະ ຕ້ອງ ພວກ ເຂົາ,
ແຕ່ ເມື່ອ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຫ້າມ ພວກ ເຂົາ.
16 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ອົດ ທົນ ກັບ ເດັກ
ນ້ອຍ ທີ່ ຈະ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຫ້າມ
ພວກ ເຂົາ: ສໍາ ລັບ ການ ດັ່ງ ນັ້ນ ແມ່ນ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
17 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຖາ ນະ ເປັນ ເດັກ ນ້ອຍ ຈະ
ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ ຫລາດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ນັ້ນ.
18 ແລະ ຜູ້ ປົກຄອງ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຖາມ ລາວ, ໂດຍ
ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາຈານ ທີ່ ດີ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ
ແນວ ໃດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ?
19 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເອີ້ນຂ້ອຍວ່າດີ? ບໍ່ ມີ ໃຜ ເປັນ ທີ່ ດີ,
ຊ່ວຍ ປະ ຢັດ ຫນຶ່ງ, ນັ້ນ ແມ່ນ, ພຣະ ເຈົ້າ.
20 ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ບັນ ຍັດ, ຢ່າ ຫລິ້ນ ຊູ້, ຢ່າ ຂ້າ,
ຢ່າ ລັກ, ຢ່າ ເປັນ ພະຍານ ຜິດ, ຈົ່ງ ນັບຖື ພໍ່ ແມ່
ຂອງ ເຈົ້າ.
21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ທັງ ຫມົດ ນີ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບ ໄວ້ ຕັ້ງ ແຕ່ ໄວ ຫນຸ່ມ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
22 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ
ເຫລົ່າ ນີ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ແຕ່
ທ່ານ ຍັງ ຂາດ ສິ່ງ ໜຶ່ງ: ຈົ່ງ ຂາຍ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ເຈົ້າ ມີ, ແລະ ແຈກ ຢາຍ ໃຫ້ ຄົນ ທຸກ ຍາກ, ແລະ ເຈົ້າ
ຈະ ມີ ຊັບ ສິນ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ: ແລະ ຈົ່ງ ຕາມ
ເຮົາ ມາ.
23 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້, ລາວ ກໍ ໂສກ
ເສົ້າ ຫລາຍ: ເພາະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ຮັ່ງມີ ຫລາຍ.
24 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ໂສກ ເສົ້າ ຫລາຍ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້
ທີ່ ມີ ຊັບ ສິນ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຍາກ ປານ ໃດ!
25 ເພາະ ມັນ ເປັນ ການ ງ່າຍ ທີ່ ອູດ ຈະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ຕາ ຂອງ ເຂັມ, ກ ໍ ອາ ຄົນ ເສດ ຖີ
ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ພວກ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ມັນ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ດັ່ງ
ນັ້ນ ໃຜ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ?

27 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ໄປ
ບໍ່ ໄດ້ ກັບ ມະ ນຸດ ເປັນ ໄປ ໄດ້ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ.
28 ແລ້ວ ເປໂຕ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້
ປະ ຖິ້ມ ທັງ ໝົດ ແລ້ວ ແລະ ຕາມ ເຈົ້າ ໄປ.
29 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ບໍ່ ມີ
ຜູ້ ໃດ ທີ່ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ບ້ານ, ຫລື ພໍ່ ແມ່, ຫລື ອ້າຍ
ນ້ອງ, ຫລື ພັນ ລະ ຍາ, ຫລື ລູກ, ເພາະ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
30 ຜູ້ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຫລາຍ ເທົ່າ ໃນ ເວ
ລາ ນີ້, ແລະ ໃນ ໂລກ ທີ່ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ອັນ ເປັນ
ນິດ.
31 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ພາ ສິບ ສອງ ຄົນ ໄປ
ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ພວກ ເຮົາ ຂຶ້ນ ໄປ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ, ແລະ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ຂຽນ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ບຸດ
ມະ ນຸດ ຈະ ສໍາ ເລັດ.
32 ເພາະ ລາວ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ
ຊາດ, ແລະ ຈະ ຖືກ ເຍາະ ເຍີ້ຍ, ແລະ ຮ້ອງ ຂໍ ຢ່າງ
ຮ້າຍ ກາດ, ແລະ ຖົ່ມ ນໍ້າ ລາຍ ໃສ່:
33 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ທຸບ ຕີ ລາວ, ແລະ ຂ້າ ລາວ:
ແລະ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ລາວ ຈະ ຟື້ນ ຟູ ອີກ.
34 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ເລື່ອງ ນີ້ ເລີຍ: ແລະ
ຄໍາ ເວົ້າ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ຈາກ ພວກ ເຂົາ,
ທັງ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ທີ່ ເວົ້າ ມາ.
35 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ເມື່ອ ລາວ
ມາ ໃກ້ ກັບ ເມືອງ ເຢ ຣີ ໂກ, ມີ ຄົນ ຕາ ບອດ
ຄົນ ໜຶ່ງ ນັ່ງ ຂໍ ທານ ຂ້າງ ທາງ:
36 ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ຍິນ ຝູງ ຊົນ ຍ່າງ ຜ່ານ ໄປ,
ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຖາມ ວ່າ ມັນ ໝາຍ ເຖິງ ຫຍັງ.
37 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ບອກ ລາວ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ
ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ.
38 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ພຣະ ເຢ ຊູ, ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ດາ ວິດ, ຂໍ ຊົງ ພຣະ ໄທ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
39 ແລະ ພວກ ທີ່ ໄປ ກ່ອນ ໄດ້ ຫ້າມ ລາວ, ເພື່ອ
ໃຫ້ ລາວ ຮັກ ສາ ຄວາມ ສະ ຫງົບ ຂອງ ລາວ,
ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ພຣະ ບຸດ
ຂອງ ດາ ວິດ, ຂໍ ຊົງ ໂຜດ ໃຫ້ ຂ້າ ນ້ອຍ.
40 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່, ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້
ນໍາ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ: ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ສະ ເດັດ ມາ ໃກ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ ວ່າ,
41 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ເຮັດ ຫຍັງ
ກັບ ເຈົ້າ? ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ
ເຫັນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
42 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ຂອງ ເຈົ້າ: ຄວາມ ເຊື່ອ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຊ່ວຍ
ເຈົ້າ ໃຫ້ ລອດ.
43 ແລະ ໃນ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ
ເຈົ້າ: ແລະ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ເຫັນ ມັນ, ໄດ້ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ.

ບົດທີ 19

1 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ແລະ ຜ່ານ ເມືອງ
ເຢ ຣີ ໂກ.
2 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ຊັກ ເຄ, ຊຶ່ງ
ເປັນ ຫົວໜ້າ ໃນ ບັນດາ ຄົນ ເກັບ ພາສີ, ແລະ ລາວ
ເປັນ ຄົນ ຮັ່ງມີ.
3 ແລະ ລາວ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ເຫັນ ພຣະ
ເຢ ຊູ ວ່າ ພຣະ ອົງ ແມ່ນ ໃຜ; ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ
ສໍາ ລັບ ການ ຫນັງ ສື ພິມ , ເພາະ ວ່າ ເຂົາ
ແມ່ນ ພຽງ ເລັກ ນ້ອຍ ຂອງ stature .
4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ກ່ອນ, ແລະ ປີນ ຂຶ້ນ
ໄປ ໃນ ຕົ້ນ ໄມ້ sycomore ເພື່ອ ເບິ່ງ ພຣະ ອົງ:
ເພາະ ວ່າ ລາວ ຈະ ຜ່ານ ທາງ ນັ້ນ.
5 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ສະ ເດັດ ມາ ເຖິງ ບ່ອນ
ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫລຽວ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ
ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຊັກ ເຄ ອຸດ, ຈົ່ງ ຟ້າວ
ລົງ, ແລະ ລົງ ມາ; ສໍາລັບມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ.
6 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮີບ ດ່ວນ, ແລະ ລົງ ມາ, ແລະ ຮັບ ເອົາ
ເພິ່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊື່ນ ຊົມ.
7 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ
ທຸກ ຄົນ ກໍ ຈົ່ມ, ເວົ້າ ວ່າ, ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ເປັນ ແຂກ
ກັບ ຄົນ ບາບ.
8 ແລະ Zacchaeus ຢືນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ຈົ່ງ
ເບິ່ງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຄິ່ງ ຫນຶ່ງ ຂອງ ສິນ ຄ້າ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ກັບ ຄົນ
ທຸກ ຍາກ; ແລະ ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ເອົາ ສິ່ງ ຂອງ ຈາກ
ຜູ້ ໃດ ໄປ ໂດຍ ການ ກ່າວ ຫາ ບໍ່ ຈິງ, ເຮົາ ຈະ
ເອົາ ຄືນ ໃຫ້ ເຂົາ ສີ່ ເທົ່າ.

9 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ມື້ ນີ້ ແມ່ນ
ຄວາມ ລອດ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເຮືອນ ນີ້, forsomuch as
he is a son of Abraham.
10 ເພາະ ວ່າ ບຸດ ມະນຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ເພື່ອ
ຊອກ ຫາ ແລະ ຊ່ອຍ ໃຫ້ ລອດ ສິ່ງ ທີ່ ສູນ ເສຍ
ໄປ.
11 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້,
ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ຕື່ມ ແລະ ກ່າວ ຄໍາ ອຸປະມາ, ເພາະ
ເພິ່ນ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ຄິດ ວ່າ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ
ປະກົດ ໃນ ທັນ ທີ.
12 ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ມີ ກຽດ ຜູ້ ໜຶ່ງ
ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປະເທດ ທີ່ ໄກ ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ
ອານາຈັກ ຂອງ ຕົນ ແລະ ກັບ ຄືນ ມາ.
13 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ສິບ
ຄົນ, ແລະ ມອບ ເງິນ ສິບ ປອນ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຄອບ ຄອງ ຈົນ ກວ່າ ຂ້ອຍ
ຈະ ມາ.
14 ແຕ່ ປະຊາຊົນ ຂອງ ລາວ ກຽດ ຊັງ ລາວ, ແລະ
ໄດ້ ສົ່ງ ຂ່າວ ຕາມ ຫລັງ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ
ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ຊາຍ ຜູ້ ນີ້ ຈະ ປົກ ຄອງ ພວກ
ເຮົາ.
15 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ລາວ ຖືກ
ກັບ ຄືນ ໄປ, ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ອານາຈັກ, ແລ້ວ ລາວ ຈຶ່ງ
ສັ່ງ ໃຫ້ ເອີ້ນ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໃຫ້ ຫາ ລາວ,
ຊຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ມອບ ເງິນ ໃຫ້ ລາວ, ເພື່ອ ວ່າ ລາວ
ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ຄົນ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ກໍາ ໄລ ຈາກ
ການ ຄ້າຂາຍ.
16 ແລ້ວ ຜູ້ ທໍາ ອິດ ກໍ ມາ ເຖິງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ປອນ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ສິບ
ປອນ.
17 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ວ່າ, ເຈົ້າ
ຂ້າ ໃຊ້ ທີ່ ດີ: ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັດ ຊື່ ພຽງ
ເລັກ ນ້ອຍ, ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ມີ ອໍາ ນາດ ເໜືອ ສິບ ຫົວ
ເມືອງ.
18 ແລະ ຜູ້ ທີ ສອງ ໄດ້ ມາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ
ອົງ ເຈົ້າ, ປອນ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ຫ້າ ປອນ.
19 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ
ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ຢູ່ ໃນ ຫ້າ ເມືອງ.
20 ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ, ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ຄື ເງິນ ປອນ ຂອງ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບ ໄວ້ ໃນ ຜ້າ ເຊັດ ປາກ.
21 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢ້ານ ກົວ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ
ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ເຄັ່ງ ຄັດ: ເຈົ້າ ຍຶດ ເອົາ ທີ່ ເຈົ້າ
ບໍ່ ໄດ້ ວາງ ລົງ, ແລະ ເກັບ ກ່ຽວ ທີ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້
ຫວ່ານ.
22 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ , ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕັດ ສິນ ຈາກ ປາກ ຂອງ ທ່ານ
ເອງ ຂ້າ ໃຊ້ ຊົ່ວ ຮ້າຍ . ເຈົ້າ ຮູ້ ບໍ ວ່າ ຂ້ອຍ
ເປັນ ຄົນ ເຄັ່ງ ຄັດ, ຍຶດ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້ອຍ ບໍ່ ໄດ້
ວາງ ໄວ້ ແລະ ເກັບ ກ່ຽວ ທີ່ ຂ້ອຍ ບໍ່ ໄດ້ ຫວ່ານ:
23 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເອົາ ເງິນ ຂອງ ຂ້ອຍ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ທະນາຄານ ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ຂ້ອຍ ມາ ຂ້ອຍ ຈະ
ຕ້ອງການ ເງິນ ຂອງ ຂ້ອຍ ດ້ວຍ ດອກ ເບ້ຍ?
24 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທີ່
ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ເອົາ ຈາກ ເຂົາ ປອນ, ແລະ ໃຫ້ ມັນ
ກັບ ຜູ້ ທີ່ ມີ ສິບ ປອນ.
25 (ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ອົງ ມີ ສິບ ປອນ.)
26 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ,
ທຸກ ຄົນ ທີ່ ມີ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້; ແລະ ຈາກ ຜູ້
ທີ່ ບໍ່ ມີ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ລາວ ມີ ຢູ່ ກໍ ຈະ ຖືກ
ເອົາ ໄປ ຈາກ ລາວ.
27 ແຕ່ ສັດຕູ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ, ທີ່ ບໍ່
ຢາກ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປົກ ຄອງ ພວກ ເຂົາ, ເອົາ
ມາ ທີ່ ນີ້, ແລະ ຂ້າ ພວກ ເຂົາ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ.
28 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ ແລ້ວ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ໄປ ກ່ອນ, ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ
ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
29 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ເພິ່ນ
ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ໃກ້ ກັບ ເມືອງ ເບັດ ຟາ ເຄ ແລະ
ເບັດທານີ, ຢູ່ ເທິງ ພູ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ພູ ໝາກ ກອກ,
ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ສາ ນຸ ສິດ ສອງ ຄົນ ຂອງ ເພິ່ນ ໄປ.
30 ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຈົ້າ;
ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ພົບ ລໍ
ສາຍ ໜຶ່ງ ທີ່ ຜູກ ມັດ ຢູ່ ບ່ອນ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ
ຜູ້ ໃດ ນັ່ງ: ປ່ອຍ ມັນ ອອກ, ແລະ ເອົາ ມັນ ມາ ທີ່
ນີ້.
31 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຖາມ ເຈົ້າ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ
ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ປົດ ລາວ? ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ດັ່ງ ນີ້,
ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ການ ຈາກ ລາວ.

32 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ກໍ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ,
ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ.
33 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກໍາລັງ ເອົາ ລູກ
ລໍ ອອກ, ເຈົ້າ ຂອງ ມັນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ປ່ອຍ ລໍ ອອກ?
34 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຕ້ອງ ການ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
35 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນໍາ ພຣະ ອົງ ໄປ ຫາ
ພຣະ ເຢ ຊູ : ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໂຍນ ເສື້ອ
ຜ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ການ ຂອງ ລູກ
ໃຫຍ່ , ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັ້ງ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄວ້
ທີ່ ນັ້ນ .
36 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຜ່ ເຄື່ອງ
ນຸ່ງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ທາງ.
37 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ສະ ເດັດ ມາ ໃກ້, ແມ່ນ ແຕ່
ຕອນ ນີ້ ຢູ່ ທີ່ ສາຍ ພູ ໝາກກອກ ເທດ, ຝູງ ຊົນ
ຂອງ ສາ ນຸ ສິດ ກໍ ເລີ່ມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ແລະ ສັນ
ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ສໍາ ລັບ
ວຽກ ງານ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ;
38 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຂໍ ເປັນ ພອນ ໃຫ້ ແກ່ ກະສັດ
ທີ່ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ: ສັນ ຕິ ພາບ ໃນ ສະ ຫວັນ, ແລະ ລັດ
ສະ ຫມີ ພາບ ໃນ ທີ່ ສູງ ສຸດ.
39 ແລະ ພວກ ຟາ ຣີຊາຍ ບາງ ຄົນ ຈາກ ບັນ ດາ
ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ,
ຂໍ ຫ້າມ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ທ່ານ.
40 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຂ້າພະ
ເຈົ້າບອກ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ
ຮັກສາ ຄວາມ ສະຫງົບ, ກ້ອນ ຫີນ ຈະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ
ທັນທີ.
41 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ສະ ເດັດ ມາ ໃກ້, ລາວ ໄດ້ ເຫັນ
ເມືອງ, ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ,
42 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮູ້, ແມ່ນ ແຕ່
ເຈົ້າ, ຢ່າງ ໜ້ອຍ ໃນ ວັນ ເວ ລາ ຂອງ ເຈົ້າ, ສິ່ງ ທີ່
ເປັນ ຂອງ ສັນ ຕິ ພາບ ຂອງ ເຈົ້າ! ແຕ່ ບັດ ນີ້
ພວກ ເຂົາ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ຈາກ ຕາ ຂອງ ທ່ານ.
43 ເພາະ ວັນ ເວ ລາ ຈະ ມາ ເຖິງ ເຈົ້າ, ທີ່ ສັດ
ຕູ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ໂຍນ ສະ ໜາມ ອ້ອມ ເຈົ້າ, ແລະ
ອ້ອມ ເຈົ້າ ໄປ, ແລະ ເຝົ້າ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ທຸກ ດ້ານ,
44 ແລະ ຈະ ວາງ ເຈົ້າ ໄວ້ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ ລູກ
ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ພາຍ ໃນ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ບໍ່ ຖິ້ມ ຫີນ ກ້ອນ ໜຶ່ງ ໄວ້ ໃນ ເຈົ້າ; ເພາະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ເວລາ ທີ່ ເຈົ້າ ມາ ຢາມ.
45 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ
ເລີ່ມ ຂັບ ໄລ່ ຄົນ ທີ່ ຂາຍ ໃນ ນັ້ນ ອອກ, ແລະ ຄົນ
ທີ່ ຊື້;
46 ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມັນ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ເຮືອນ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ເຮືອນ ຂອງ ການ ອະ ທິ
ຖານ: ແຕ່ ທ່ານ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ເປັນ den ຂອງ ໂຈນ.
47 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສອນ ທຸກ ວັນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ. ແຕ່ ພວກ ປະໂຣຫິດ ແລະ ພວກ ທໍາມະຈານ
ແລະ ພວກ ຫົວໜ້າ ປະຊາຊົນ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ທີ່
ຈະ ທໍາລາຍ ລາວ.
48 ແລະ ບໍ່ ສາ ມາດ ຊອກ ຫາ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ເຮັດ ໄດ້: ເພາະ ວ່າ ຄົນ ທັງ ປວງ ເອົາ ໃຈ
ໃສ່ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ອົງ.

ບົດທີ 20

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ມື້ ໜຶ່ງ,
ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເພິ່ນ ສອນ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ, ແລະ ປະ ກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ, ພວກ ປະ
ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ໄດ້ ມາ ຫາ
ເພິ່ນ ພ້ອມ ກັບ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່,
2 ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ມີ ຄວາມ ວ່າ, ບອກ
ພວກ ເຮົາ, ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໂດຍ ສິດ
ອໍານາດ ອັນ ໃດ? ຫຼືໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ສິດອໍານາດນີ້ແກ່ເຈົ້າ?
3 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຈະ ຖາມ ພວກ ທ່ານ ເລື່ອງ ໜຶ່ງ ອີກ;
ແລະຕອບຂ້ອຍ:
4 ການ ຮັບ ບັບເຕມາ ຂອງ ໂຢ ຮັນ ແມ່ນ ມາ
ຈາກ ສະຫວັນ ຫຼື ຂອງ ມະນຸດ?
5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົມ ເຫດ ສົມ ຜົນ ດ້ວຍ
ຕົນ ເອງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ຈະ
ເວົ້າ ວ່າ, ຈາກ ສະ ຫວັນ; ລາວ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ເປັນຫຍັງ
ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຊື່ອ ລາວ?
6 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ເວົ້າ ວ່າ, ຂອງ ມະ ນຸດ;
ປະຊາຊົນ ທັງໝົດ ຈະ ແກວ່ງ ກ້ອນຫີນ ໃສ່ ພວກ ເຮົາ;
ເພາະ ພວກເຂົາ ຖືກ ຊັກຊວນ ວ່າ ໂຢຮັນ ເປັນ
ຜູ້ທໍານວາຍ.

7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ
ບອກ ໄດ້ ວ່າ ມັນ ມາ ຈາກ ໃສ.
8 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ທັງ
ບໍ່ ບອກ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ
ເຫລົ່າ ນີ້ ໂດຍ ສິດ ອຳນາດ ອັນ ໃດ.
9 ຈາກ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ເວົ້າ ອຸປະມາ ນີ້
ກັບ ຜູ້ ຄົນ; ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ປູກ ຕົ້ນ ອະງຸ່ນ,
ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ຊາວ ໄຮ່ ນາ, ແລະ ໄດ້ ອອກ ໄປ
ໃນ ປະເທດ ທີ່ ໄກ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ.
10 ແລະ ເມື່ອ ຮອດ ລະດູ ການ ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ
ຄົນ ຮັບໃຊ້ ໄປ ຫາ ຊາວ ສວນ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ເອົາ ໝາກ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ໃຫ້ ເພິ່ນ, ແຕ່
ພວກ ຊາວ ສວນ ໄດ້ ຕີ ເພິ່ນ, ແລະ ສົ່ງ ເພິ່ນ ໄປ
ເປົ່າ.
11 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ໃຊ້ ອີກ
ຄົນ ໜຶ່ງ ໄປ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕີ ລາວ ຄື ກັນ,
ແລະ ຮ້ອງ ຂໍ ໃຫ້ ລາວ ຢ່າງ ອັບ ອາຍ, ແລະ ສົ່ງ
ລາວ ອອກ ໄປ ເປົ່າ.
12 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ທີ ສາມ
ໄປ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ບາດ ເຈັບ
ຄື ກັນ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ໄປ.
13 ແລ້ວ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ ອະງຸ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ,
"ຂ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ? ເຮົາ ຈະ ສົ່ງ ລູກ ຊາຍ
ທີ່ ຮັກ ຂອງ ເຮົາ ໄປ: ອາດ ຈະ ເປັນ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ
ຈະ ເຄົາ ລົບ ລາວ ເມື່ອ ເຫັນ ລາວ.
14 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ຊາວ ສວນ ເຫັນ ເພິ່ນ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຫາ ເຫດຜົນ ກັນ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ເປັນ
ຜູ້ ຮັບ ມໍ ລະ ດົກ: ມາ ເຖີດ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ
ຂ້າ ລາວ ເສຍ ເພື່ອ ວ່າ ມໍລະດົກ ຈະ ເປັນ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ.
15 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ຈາກ
ສວນ ອະງຸ່ນ, ແລະ ຂ້າ ລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າ ຂອງ ສວນ
ອະງຸ່ນ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ ເຂົາ?
16 ລາວ ຈະ ມາ ທຳລາຍ ຊາວ ສວນ ເຫຼົ່າ ນີ້, ແລະ
ຈະ ມອບ ສວນ ອະງຸ່ນ ໃຫ້ ຄົນ ອື່ນ.
ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນມັນ, ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຫ້າມ.
17 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເບິ່ງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ນີ້ ແມ່ນ ຫຍັງ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້, ກ້ອນ ຫີນ ທີ່ ຜູ້ ກໍ່
ສ້າງ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ, ອັນ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ກາຍ
ເປັນ ຫົວ ຂອງ ແຈ?
18 ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ລົ້ມ ເທິງ ກ້ອນ ຫີນ ນັ້ນ ຈະ
ຖືກ ຫັກ; ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມັນ ຕົກ, ມັນ
ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ເປັນ ຝຸ່ນ.
19 ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ
ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ
ວາງ ມື ໃສ່ ລາວ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ຜູ້ ຄົນ:
ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເວົ້າ ອຸ ປະ ມາ ນີ້ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
20 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຝົ້າ ເບິ່ງ ລາວ, ແລະ ສົ່ງ ນັກ
ສືບ ອອກ ໄປ, ຊຶ່ງ ຈະ ປອມ ຕົວ ເປັນ ຄົນ ຊື່ວ,
ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ຄຳ ເວົ້າ
ຂອງ ເພິ່ນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ມອບ ລາວ
ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ອຳນາດ ແລະ ສິດ ອຳ ນາດ ຂອງ ຜູ້
ປົກ ຄອງ.
21 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ທູນ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ແລະ ສິດ ສອນ ຢ່າງ ຖືກ ຕ້ອງ, ທັງ
ບໍ່ ຍອມ ຮັບ ຜູ້ ໃດ, ແຕ່ ສອນ ວິ ທີ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ:
22 ມັນ ເປັນ ການ ຖືກ ກົດ ຫມາຍ ສຳ ລັບ ພວກ
ເຮົາ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ບັນ ຊີ ໃຫ້ ຊີ ຊາ, ຫຼື ບໍ່?
23 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ຄວາມ ຄ່ອງ ແຄ້ວ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ
ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈະ ລໍ້ ລວງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
24 ເອົາເງິນໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ. ມີ ຮູບ ແລະ ຕົວ ຫຍໍ້ ຂອງ ໃຜ?
ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, Caesar's.
25 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ດັ່ງ
ນັ້ນ ຈົ່ງ ມອບ ສິ່ງ ຂອງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ຊີ ຊາ
ໃຫ້ ແກ່ ຊີ ຊາ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ຈັບ ເອົາ ຖ້ອຍ
ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຕໍ່ ໜ້າ ຜູ້ ຄົນ: ແລະ ພວກ
ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ ກັບ ຄຳ ຕອບ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ມິ ຄວາມ ສະ ຫງົບ.
27 ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ບາງ ຄົນ ໃນ
ພວກ ຊາ ເຊ, ຊຶ່ງ ປະ ຕິ ເສດ ວ່າ ບໍ່ ມີ
ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ໃດໆ; ແລະພວກເຂົາຖາມລາວວ່າ,
28 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ໂມ ເຊ ໄດ້ ຂຽນ
ເຖິງ ພວກ ເຮົາ, ຖ້າ ຫາກ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ໃດ ຕາຍ, ມີ ເມຍ, ແລະ ລາວ ຕາຍ ໂດຍ ບໍ່
ມີ ລູກ, ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ເອົາ ເມຍ ຂອງ
ຕົນ, ແລະ ຍົກ ເຊື້ອ ສາຍ ໃຫ້ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຕົນ.

29 ດັ່ງ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ມີ ອ້າຍ ນ້ອງ ເຈັດ ຄົນ: ແລະ ຄົນ
ທໍາ ອິດ ໄດ້ ເມຍ, ແລະ ເສຍ ຊີ ວິດ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ລູກ.
30 ແລະ ຄົນ ທີ ສອງ ໄດ້ ເອົາ ນາງ ໄປ ເປັນ ເມຍ,
ແລະ ລາວ ຕາຍ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ລູກ.
31 ແລະ ຜູ້ ທີ ສາມ ໄດ້ ເອົາ ນາງ; ແລະ ໃນ ທໍາ
ມະ ດາ ທັງ ເຈັດ ຄົນ ນັ້ນ ກໍ ກັນ: ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ
ບໍ່ ມີ ລູກ ແລະ ຕາຍ.
32 ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ທີ່ ສຸດ ທ້າຍ ກໍ ຕາຍ ເຊັ່ນ ກັນ.
33 ສະນັ້ນ ໃນ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຂອງ ນາງ ແມ່ນ
ເມຍ ຂອງ ໃຜ? ສໍາລັບເຈັດມີຂອງນາງກັບພັນລະຍາ.
34 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ເດັກ ນ້ອຍ
ຂອງ ໂລກ ນີ້ ແຕ່ງ ງານ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ
ງານ:
35 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ຖືກ ຖື ວ່າ ສົມຄວນ ທີ່ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ໂລກ ນັ້ນ, ແລະ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຈາກ
ຄວາມ ຕາຍ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ແຕ່ງ ງານ, ຫລື ຖືກ ມອບ
ໃຫ້ ໃນ ການ ແຕ່ງ ງານ:
36 ທັງ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕາຍ ບໍ່ ໄດ້ ອີກ ຕໍ່ ໄປ:
ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເທົ່າ ທຽມ ກັນ ກັບ ທູດ;
ແລະເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນລູກແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດ.
37 ບັດ ນີ້ ວ່າ ຄົນ ຕາຍ ໄດ້ ຖືກ ປຸກ ໃຫ້ ເປັນ
ຄືນ ມາ, ແມ່ນ ແຕ່ ໂມເຊ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ຢູ່
ທີ່ ພຸ່ມ ໄມ້, ເມື່ອ ລາວ ເອີ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ວ່າ
ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ
ອີ ຊາກ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຢາ ໂຄບ.
38 ເພາະ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ
ຄົນ ຕາຍ, ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ມີ ຊີ ວິດ: ເພາະ
ທຸກ ຄົນ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ອົງ.
39 ແລ້ວ ພວກ ທໍາມະຈານ ບາງ ຄົນ ກໍ ຕອບ ວ່າ,
ອາຈານ ເອີຍ, ເຈົ້າ ເວົ້າ ແລ້ວ.
40 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຖາມ
ພະອົງ ເລີຍ.
41 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ແນວ ໃດ ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ເປັນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ດາ ວິດ?
42 ແລະ ດາ ວິດ ເອງ ໄດ້ ກ່າວ ໃນ ປຶ້ມ ເພງ
ສັນ ລະ ເສີນ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທ່ານ
ນັ່ງ ທາງ ຂວາ ມື ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
43 ຈົນ ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສັດຕູ ຂອງ ເຈົ້າ
ເປັນ ບ່ອນ ຮອງ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ.
44 ສະນັ້ນ ດາວິດ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ລາວ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ,
ແລ້ວ ລາວ ເປັນ ລູກ ຂອງ ລາວ ແນວ ໃດ?
45 ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ທີ່ ຜູ້ ຟັງ ທັງ ປວງ ວ່າ:
46 ຈົ່ງ ລະ ວັງ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ, ທີ່ ປາດ ຖະ
ໜາ ທີ່ ຈະ ນຸ່ງ ເສື້ອ ຍາວ, ແລະ ຮັກ ຄໍາ ທັກ
ທາຍ ຢູ່ ໃນ ຕະຫຼາດ, ແລະ ບ່ອນ ນັ່ງ ສູງ ສຸດ ໃນ
ທໍາ ມະ ສາ ລາ, ແລະ ຫ້ອງ ໃຫຍ່ ໃນ ງານ ລ້ຽງ;
47 ຊຶ່ງ ທໍາລາຍ ເຮືອນ ຂອງ ແມ່ໝ້າຍ, ແລະ ອະທິຖານ
ດົນ ນານ, ຄົນ ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ
ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ກວ່າ.

ບົດທີ 21

1 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫລຽວ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ
ເສດຖີ ກໍາລັງ ເອົາ ຂອງ ຂວັນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄັງ.
2 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ແມ່ໝ້າຍ ທຸກ ຍາກ ຄົນ ໜຶ່ງ
ຖືກ ໂຍນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ສອງ ໂຕ ໃນ ບ່ອນ ນັ້ນ.
3 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ
ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ແມ່ ໝ້າຍ ທຸກ ຍາກ ຄົນ ນີ້
ໄດ້ ຖືກ ໄລ່ ອອກ ໄປ ຫລາຍ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ
ທັງ ໝົດ.
4 ເພາະ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ມີ ຄວາມ ອຸດົມສົມບູນ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຖືກ ນໍາ ໄປ ຖວາຍ ໃນ
ເຄື່ອງ ບູຊາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ນາງ ໄດ້ ເອົາ
ເງິນ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ຊີວິດ ຂອງ ນາງ ທັງ ໝົດ.
5 ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ວິ
ຫານ, ມັນ ໄດ້ ຖືກ ປະ ດັບ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ ແລະ
ຂອງ ປະ ທານ ຢ່າງ ດີ ແນວ ໃດ, ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ
ວ່າ,
6 ເພາະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ, ວັນ ເວ
ລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ມີ ຫີນ
ກ້ອນ ໜຶ່ງ ໄວ້ ເທິງ ອີກ ກ້ອນ ໜຶ່ງ, ທີ່ ຈະ ບໍ່
ຖືກ ຖິ້ມ ລົງ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ເວົ້າ ວ່າ,
ພຣະ ອາ ຈານ, ແຕ່ ວ່າ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຈະ ເປັນ ໃນ
ເວ ລາ ໃດ? ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ
ຈະ ມີ ສັນ ຍານ ອັນ ໃດ ແດ່?
8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ລະວັງ ໃຫ້ ດີ ເພື່ອ
ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຫລອກ ລວງ: ເພາະ ຫລາຍ
ຄົນ ຈະ ມາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,

ເຮົາ ຄື ພຣະ ຄຣິດ; ແລະເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ:
ເຈົ້າຢ່າໄປຕາມພວກເຂົາ.
9 ແຕ່ ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ສົງຄາມ ແລະ
ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ, ຢ່າ ຢ້ານ ກົວ: ເພາະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້
ຕ້ອງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກ່ອນ; ແຕ່ສຸດທ້າຍບໍ່ແມ່ນໂດຍແລະໂດຍ.
10 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ປະ
ເທດ ຊາດ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ຕ້ານ ປະ ເທດ ຊາດ,
ແລະ ອາ ນາ ຈັກ ຕໍ່ ຕ້ານ ອາ ນາ ຈັກ:
11 ແລະ ແຜ່ນດິນ ໄຫວ ຄັ້ງ ໃຫຍ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢູ່
ບ່ອນ ຕ່າງໆ, ແລະ ຄວາມ ອຶດຢາກ, ແລະ ພະຍາດ ລະບາດ;
ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ໜ້າ ຢ້ານ ກົວ ແລະ ເຄື່ອງ ໝາຍ ອັນ
ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຈະ ມີ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ.
12 ແຕ່ ກ່ອນ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້, ພວກ ເຂົາ ຈະ
ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ຂົ່ມ ເຫັງ ເຈົ້າ, ສົ່ງ ເຈົ້າ
ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ, ແລະ ເຂົ້າ ຄຸກ, ຖືກ
ນຳ ໄປ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ກະສັດ ແລະ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ເພື່ອ
ເຫັນ ແກ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ.
13 ແລະ ມັນ ຈະ ຫັນ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເປັນ ປະ
ຈັກ ພະ ຍານ.
14 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ມັນ ໄວ້ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ,
ບໍ່ ແມ່ນ ເພື່ອ ຄິດ ຕຶກຕອງ ກ່ອນ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ
ຈະ ຕອບ:
15 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ປາກ ແລະ ປັນຍາ ແກ່ ເຈົ້າ,
ຊຶ່ງ ສັດຕູ ຂອງ ເຈົ້າ ທັງ ປວງ ຈະ ບໍ່ ສາມາດ ຕໍ່
ສູ້ ຫລື ຕ້ານ ທານ ໄດ້.
16 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ທໍ ລະ ຍົດ ຈາກ ພໍ່ ແມ່, ແລະ
ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ, ແລະ ໝູ່ ເພື່ອນ; ແລະ ບາງ
ຄົນ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຖືກ
ປະຫານ ຊີວິດ.
17 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຄົນ ທັງ ປວງ ກຽດ ຊັງ
ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ.
18 ແຕ່ ຈະ ບໍ່ ມີ ຜົມ ຂອງ ຫົວ ຂອງ ທ່ານ ຈະ
ຕາຍ.
19 ໃນ ຄວາມ ອົດ ທົນ ຂອງ ເຈົ້າ ເຈົ້າ ມີ ຈິດ
ວິນ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ.
20 ແລະ ເມື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຖືກ ລ້ອມ
ຮອບ ດ້ວຍ ກອງທັບ, ຈົ່ງ ຮູ້ ວ່າ ຄວາມ ເສື່ອມ ໂຊມ
ຂອງ ມັນ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ.
21 ຈາກ ນັ້ນ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຢູດາຍ ໜີ ໄປ
ຢູ່ ເທິງ ພູ; ແລະ ໃຫ້ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທ່າມກາງ ມັນ ອອກ ໄປ;
ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ພວກ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ປະເທດ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ນັ້ນ.
22 ເພາະ ວ່າ ນີ້ ເປັນ ວັນ ແຫ່ງ ການ ແກ້ ແຄ້ນ,
ເພື່ອ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້ ຈະ ສຳ ເລັດ.
23 ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ຄົນ ທີ່ ມີ ລູກ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້
ລູກ ດູດ, ໃນ ວັນ ນັ້ນ! ເພາະ ຈະ ມີ ຄວາມ ທຸກ
ລຳບາກ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ, ແລະ
ຄວາມ ກຽດ ແຄ້ນ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້.
24 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ລົ້ມ ລົງ ດ້ວຍ ຄົມ ດາບ, ແລະ
ຈະ ຖືກ ພາ ໄປ ເປັນ ຊະ ເລີຍ ໃນ ທຸກ ປະ
ຊາ ຊາດ: ແລະ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ຈະ ຖືກ ຢຽບ ຢ່ຳ
ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ຍຸກ ຂອງ ຄົນ
ຕ່າງ ຊາດ ສຳ ເລັດ.
25 ແລະ ຈະ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ໃນ ດວງ ຕາ ເວັນ, ແລະ
ໃນ ດວງ ຈັນ, ແລະ ໃນ ດວງ ດາວ; ແລະ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ
ຍາກ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຂອງ ປະ ຊາ ຊາດ,
ດ້ວຍ ຄວາມ ສັບສົນ; ທະ ເລ ແລະ ຄື້ນ ຟອງ
roaring ;
26 ຫົວ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ຢ້ານ ກົວ,
ແລະ ເພາະ ການ ເບິ່ງ ແຍງ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ມາ ເທິງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ເພາະ ອຳ ນາດ ຂອງ ສະ ຫວັນ
ຈະ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ.
27 ແລະ ເມື່ອ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຫັນ ບຸດ ມະນຸດ
ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ເມກ ດ້ວຍ ອຳນາດ ແລະ ລັດ ສະ
ໝີ ພາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່.
28 ແລະ ເມື່ອ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເລີ່ມ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ,
ແລ້ວ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແລະ ຍົກ ຫົວ ຂຶ້ນ;
ເພາະການໄຖ່ຂອງເຈົ້າໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.
29 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ຄຳ ອຸປະມາ ກັບ ພວກ ເຂົາ;
ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຕົ້ນ ເດື່ອ, ແລະ ຕົ້ນ ໄມ້ ທັງ ປວງ;
30 ເມື່ອ ພວກ ມັນ ອອກ ມາ ໃນ ຕອນ ນີ້ ເຈົ້າ ກໍ
ເຫັນ ແລະ ຮູ້ ຕົວ ເອງ ວ່າ ລະດູ ຮ້ອນ ໃກ້ ຈະ
ມາ ເຖິງ ແລ້ວ.
31 ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ກໍ ຄື ກັນ, ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຫັນ ສິ່ງ
ເຫລົ່າ ນີ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຮູ້ ວ່າ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ມາ ໃກ້ ແລ້ວ.
32 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ,
ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ໄປ, ຈົນ ກວ່າ ທຸກ ຄົນ
ຈະ ສຳ ເລັດ.
33 ຟ້າ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ຜ່ານ ໄປ, ແຕ່
ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຜ່ານ ໄປ.
34 ແລະ ຈົ່ງ ລະວັງ ຕົວ ເອງ, ຖ້າ ບໍ່ ວ່າ ເວລາ ໃດ
ທີ່ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ການ
surfeiting, ແລະ ການ ເມົາ ມົວ, ແລະ ຄວາມ ທ່ອງ

ໃຍ ໃນ ຊີວິດ ນີ້, ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ມື້ ນັ້ນ ຈະ ມາ
ເຖິງ ພວກ ເຈົ້າ ໂດຍ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ.
35 ເພາະ ວ່າ ມັນ ຈະ ມາ ເຖິງ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອາ
ໄສ ຢູ່ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເໝືອນ ດັ່ງ ແຮ້ວ.
36 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເຝົ້າ ລະວັງ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຢູ່
ສະເໝີ, ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ຖື ວ່າ ມີ ຄ່າ
ຄວນ ທີ່ ຈະ ພົ້ນ ຈາກ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ທີ່ ຈະ
ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ແລະ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ບຸດ ມະນຸດ.
37 ແລະ ໃນ ເວລາ ກາງ ເວັນ ເພິ່ນ ກຳລັງ ສອນ ຢູ່
ໃນ ພຣະ ວິຫານ; ແລະ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ອາ ໃສ ຢູ່ ໃນ ພູ ເຂົາ
ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ພູ ຫມາກ ກອກ .
38 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ມາ ແຕ່ ເຊົ້າໆ ມາ
ຫາ ພຣະ ອົງ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້
ຍິນ ພຣະ ອົງ.

ບົດທີ 22

1 ບັດ ນີ້ ງານ ລ້ຽງ ເຂົ້າຈີ່ ບໍ່ມີ ເຊື້ອ ໄດ້ ໃກ້ ເຂົ້າ
ມາ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ປັດສະຄາ.
2 ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ
ໄດ້ ຊອກ ຫາ ວິທີ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ລາວ; ເພາະ ພວກ
ເຂົາ ຢ້ານ ປະຊາຊົນ.
3 ແລ້ວ ຊາຕານ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຢູດາ ທີ່ ມີ ນາມ
ສະກຸນ ວ່າ ອິດສະກາຣີອົດ, ເປັນ ຈຳນວນ ສິບສອງ ຄົນ.
4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ລົມ
ກັບ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຫົວ ໜ້າ ບັນ ດາ ຜູ້
ບັນຊາ ການ, ວິ ທີ ທີ່ ລາວ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່
ລາວ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ດີ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ພັນທະ
ສັນຍາ ທີ່ ຈະ ມອບ ເງິນ ໃຫ້ ລາວ.
6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັນ ຍາ, ແລະ ສະ ແຫວງ ຫາ
ໂອ ກາດ ທີ່ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ພຣະ ອົງ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຝູງ ຊົນ.
7 ແລ້ວ ວັນ ເຂົ້າຈີ່ ບໍ່ມີ ເຊື້ອ ກໍ ມາ ເຖິງ ເມື່ອ
ເທດສະການ ປັດສະຄາ ຕ້ອງ ຖືກ ຂ້າ.
8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ເປ ໂຕ ແລະ ໂຢ ຮັນ ,
ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ , ໄປ ແລະ ຈັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ
ປັດ ສະ ຄາ , ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ກິນ ອາ
ຫານ .
9 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ຈັດ
ຕຽມ ຢູ່ ໃສ?
10 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ, ຈະ ມີ ຜູ້
ຊາຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ ມາ ພົບ ພວກ ເຈົ້າ, ແບກ ໝໍ້ ນ້ຳ;
ຕິດຕາມລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນບ່ອນທີ່ລາວເຂົ້າໄປໃນ.
11 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ດີ ຂອງ ເຮືອນ, ພຣະ
ອາ ຈານ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ຫ້ອງ ພັກ ຢູ່ ໃສ,
ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ກິນ ປັດ ສະ ຄາ ກັບ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
12 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ທ່ານ ເຫັນ
ຫ້ອງ ຊັ້ນ ເທິງ ຂະ ຫນາດ ໃຫຍ່ ອຸ ປະ ກອນ ການ:
ມີ ການ ກຽມ ພ້ອມ.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຕາມ
ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ປັດສະຄາ.
14 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ໂມງ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ນັ່ງ ລົງ, ແລະ
ອັກຄະສາວົກ ສິບ ສອງ ຄົນ ກັບ ເພິ່ນ.
15 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ດ້ວຍ
ຄວາມ ປາດ ຖະ ໜາ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ກິນ
ປັດ ສະ ຄາ ນີ້ ກັບ ພວກ ທ່ານ ກ່ອນ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ທົນ ທຸກ:
16 ເພາະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ກິນ ມັນ
ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ຈົນ ກວ່າ ມັນ ສຳ ເລັດ ໃນ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
17 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເອົາ ຈອກ , ແລະ ຂອບ ໃຈ ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ : ຈົ່ງ ເອົາ ນີ້ , ແລະ ແບ່ງ ປັນ ກັບ
ພວກ ທ່ານ :
18 ເພາະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ດື່ມ
ໝາກ ເກືອ, ຈົນ ກວ່າ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຈະ ມາ.
19 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່, ແລະ ຂອບ ພຣະ ໄທ,
ແລະ ຫັກ ມັນ, ແລະ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ທີ່ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ທ່ານ: ເຮັດ ຢ່າງ
ນີ້ ເພື່ອ ລະ ນຶກ ເຖິງ ເຮົາ.
20 ຈອກ ຫລັງ ຄາ ແລງ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ, ໂດຍ ກ່າວ
ວ່າ, ຈອກ ນີ້ ຄື ພຣະ ຄຳ ພີ ໃໝ່ ໃນ ເລືອດ
ຂອງ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ຖືກ ຫລັ່ງ ເພື່ອ ເຈົ້າ.
21 ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມື ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ທໍ ລະ ຍົດ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ໂຕະ.
22 ແລະ ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ໄປ, ຕາມ ທີ່
ໄດ້ ກຳນົດ ໄວ້, ແຕ່ ວິບັດ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ລາວ ຖືກ
ທໍລະຍົດ ນັ້ນ!

23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ສອບ ຖາມ ຕົວ ເອງ,
ຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້.
24 ແລະ ມັນ ຍັງ ມີ ການ ປະ ທະ ກັນ ຢູ່ ໃນ
ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ໃດ ຄວນ ຖື ວ່າ ເປັນ
ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ.
25 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ກະສັດ ຂອງ
ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃຊ້ ອໍານາດ ປົກຄອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ
ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ສິດ ອໍານາດ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ
ເອີ້ນ ວ່າ ຜູ້ ມີ ຄຸນ ປະ ໂຫຍດ.
26 ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ: ແຕ່ ຜູ້
ທີ່ ເປັນ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ, ໃຫ້ ລາວ
ເປັນ ຄື ກັບ ລູກ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ຫົວ ຫນ້າ,
ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຮັບ ໃຊ້.
27 ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ ຊີ້ນ ເປັນ ໃຫຍ່
ກວ່າ ນັ້ນ ບໍ, ຫຼື ຜູ້ ທີ່ ຮັບ ໃຊ້? ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ
ຊີ້ນ ບໍ່ ແມ່ນ ບໍ? ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ບັນ
ດາ ທ່ານ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຮັບ ໃຊ້.
28 ເຈົ້າ ຄື ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ ໃນ ການ ລໍ້ ລວງ
ຂອງ ເຮົາ.
29 ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ມີ ອາ ນາ ຈັກ,
ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ;
30 ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ກິນ ແລະ ດື່ມ ຢູ່ ທີ່ ໂຕະ
ຂອງ ເຮົາ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ນັ່ງ
ເທິງ ບັນ ລັງ ພິ ພາກ ສາ ສິບ ສອງ ເຜົ່າ ຂອງ
ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
31 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຊີ ໂມນ, ຊີ
ໂມນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊາ ຕານ ປາ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ມີ ເຈົ້າ,
ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ໄດ້ ກັ່ນ ເຈົ້າ ເປັນ ເຂົ້າ ສາ ລີ:
32 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ທ່ານ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ສັດ ທາ ຂອງ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ສູນ ເສຍ:
ແລະ ເມື່ອ ທ່ານ ກັບ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ຈົ່ງ ເສີມ
ຂະ ຫຍາຍ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ທ່ານ.
33 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ
ອົງ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພ້ອມ ທີ່ ຈະ ໄປ ກັບ ທ່ານ,
ທັງ ໃນ ຄຸກ, ແລະ ເຖິງ ຕາຍ.
34 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບອກ ທ່ານ, Peter, ໄກ່ ຈະ ບໍ່ crow ໃນ ມື້ ນີ້,
ກ່ອນ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ສາມ ຄັ້ງ ທີ່
ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
35 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ໃນ ເວ
ລາ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ທ່ານ ໂດຍ ບໍ່ ມີ
ກະ ເປົາ ເງິນ, ແລະ scrip, ແລະ ເກີບ, ທ່ານ ຂາດ
ຫຍັງ ບໍ? ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ບໍ່ມີຫຍັງ.
36 ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ແຕ່
ບັດ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ມີ ກະ ເປົາ, ໃຫ້ ລາວ ເອົາ ມັນ, ແລະ
ໜັງ ສື ຂອງ ລາວ ຄື ກັນ: ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ ດາບ,
ໃຫ້ ລາວ ຂາຍ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຊື້ ເຄື່ອງ
ໜຶ່ງ.
37 ເພາະ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເລື່ອງ ນີ້ ທີ່
ຂຽນ ໄວ້ ຍັງ ຕ້ອງ ສໍາ ເລັດ ໃນ ຕົວ ເຮົາ, ແລະ
ລາວ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ລ່ວງ
ລະ ເມີດ: ເພາະ ເລື່ອງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ເຮົາ ໄດ້ ສິ້ນ
ສຸດ ລົງ.
38 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ນີ້ ແມ່ນ sword ສອງ. ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົນ-
ຮູ້ງ.
39 ແລະ ລາວ ໄດ້ ອອກ ມາ, ແລະ ໄດ້ ໄປ ຕາມ ທີ່
ລາວ ບໍ່ ໄດ້, ໄປ ທີ່ ພູ ໝາກກອກ ເທດ; ແລະ ສານຸສິດ
ຂອງ ພຣະອົງ ກໍ ຕິດຕາມ ພຣະອົງ ໄປ.
40 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້
ພວກ ທ່ານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ການ ລໍ້ ລວງ.
41 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ຖອນ ອອກ ຈາກ ພວກ
ເຂົາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ໂຍນ ກ້ອນ ຫີນ, ແລະ ໄດ້ ຄຸ
ເຂົ່າ ລົງ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ,
42 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ
ເຕັມ ໃຈ, ເອົາ ຈອກ ນີ້ ອອກ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ:
ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ບໍ່ ແມ່ນ ຄວາມ ປະ ສົງ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ສໍາ
ເລັດ.
43 ແລະ ມີ ທູດ ສະຫວັນ ອົງ ໜຶ່ງ ມາ ຈາກ
ສະຫວັນ ໄດ້ ປະກົດ ແກ່ ລາວ, ເສີມ ກໍາລັງ ໃຫ້ ລາວ.
44 ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ໃຈ ລາວ ໄດ້ ອະ ທິ
ຖານ ຢ່າງ ຕັ້ງ ໃຈ ຫລາຍ ຂຶ້ນ: ແລະ ເຫື່ອ ຂອງ
ລາວ ກໍ ຄື ກັບ ເລືອດ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ ທີ່
ຕົກ ລົງ ມາ.
45 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ການ
ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ໄດ້ ມາ ຫາ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ເຂົາ ເຈົ້າ ນອນ
ຫລັບ ສໍາ ລັບ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ,
46 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ
ນອນ? ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອະທິຖານ,
ຢ້ານວ່າທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນການລໍ້ລວງ.

47 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຍັງ ເວົ້າ ຢູ່, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຝູງ ຊົນ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ຢູດາ, ຫນຶ່ງ ໃນ ສິບ ສອງ ຄົນ, ໄດ້ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຫຍັບ ເຂົ້າ ໃກ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ເພື່ອ ຈູບ ເພິ່ນ.
48 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຢູ ດາ, ເຈົ້າທໍລະຍົດບຸດມະນຸດດ້ວຍການຈູບບໍ?
49 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ຕາມ ມາ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ຂ້າ ດ້ວຍ ດາບ ບໍ?
50 ແລະ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂ້າ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ມະຫາ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ຕັດ ຫູ ຂວາ ອອກ.
51 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ ທົນ ທຸກ ດັ່ງ ນີ້. ແລະພຣະອົງໄດ້ສໍາຜັດຫູຂອງລາວ, ແລະປິ່ນປົວລາວ.
52 ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ຜູ້ ບັນ ຊາ ການ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ທີ່ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ອອກ ມາ ຈາກ ໂຈນ ດ້ວຍ ດາບ ແລະ ໄມ້ ຢືນ ຕົ້ນ ບໍ?
53 ເມື່ອ ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ທຸກ ມື້, ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຍື່ນ ມື ຕ້ານ ເຮົາ ເລີຍ, ແຕ່ ນີ້ ແມ່ນ ຊົ່ວ ໂມງ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ອໍານາດ ແຫ່ງ ຄວາມ ມືດ.
54 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ພາ ລາວ ໄປ ແລະ ພາ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ. ແລະ ເປໂຕ ກໍ ຕາມ ໄປ ໄກ.
55 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈູດ ໄຟ ຢູ່ ໃນ ກາງ ຫ້ອງ ໂຖງ, ແລະ ໄດ້ ຕັ້ງ ລົງ ຮ່ວມ ກັນ, ເປໂຕ ກໍ ນັ່ງ ລົງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ.
56 ແຕ່ ຍິງ ສາວ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ນັ່ງ ຢູ່ ຂ້າງ ໄຟ, ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ລາວ ຢ່າງ ຕັ້ງ ໃຈ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ກໍ ຢູ່ ກັບ ລາວ ຄື ກັນ.
57 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ເຂົາ , ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ , ແມ່ ຍິງ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເຂົາ .
58 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ບໍ່ ດົນ ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ກໍ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຄື ກັນ. ແລະເປໂຕເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຊາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ.
59 ແລະ ໃນ ເວລາ ປະມານ ໜຶ່ງ ຊົ່ວ ໂມງ ຫລັງ ຈາກ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ກໍ ຢືນຢັນ ຢ່າງ ໝັ້ນ ໃຈ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ເພື່ອນ ຄົນ ນີ້ ກໍ ຢູ່ ກັບ ລາວ ຄື ກັນ ເພາະ ລາວ ເປັນ ຊາວ ຄາລີເລ.
60 ແລະ ເປ ໂຕ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ. ແລະທັນທີ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງເວົ້າ, cock crew.
61 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫັນ ມາ, ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ເປ ໂຕ. ແລະ ເປ ໂຕ ຈື່ ຈໍາ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ກ່ອນ ໄກ່ ຂັນ, ເຈົ້າ ຈະ ປະ ຕິ ເສດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສາມ ຄັ້ງ.
62 ແລະ ເປໂຕ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ຮ້ອງໄຫ້ ຢ່າງ ຂົມຂື່ນ.
63 ແລະ ພວກ ທີ່ ຈັບ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ພຣະ ອົງ.
64 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ປິດ ຕາ ລາວ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕີ ລາວ ໃສ່ ໜ້າ, ແລະ ຖາມ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ທໍາ ນາຍ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຂ້າ ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ?
65 ແລະ ອີກ ຫລາຍ ເລື່ອງ ໄດ້ ໝິ່ນປະໝາດ ເພິ່ນ.
66 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ມັນ ເປັນ ມື້, ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ, ແລະ ປະ ໂລ ຫິດ ໃຫຍ່ ແລະ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ແລະ ນໍາ ພຣະ ອົງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ສະ ພາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເວົ້າ ວ່າ,
67 ເຈົ້າຄືພຣະຄຣິດບໍ? ບອກພວກເຮົາ. ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ທົນ-ຮູ່ງ, ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ເລີ້ຍ-ຫລັດ.
68 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ກັບ ທ່ານ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ຕອບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ.
69 ຕໍ່ ໄປ ນີ້ ລູກ ມະນຸດ ຈະ ນັ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ ມື ຂອງ ອໍານາດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
70 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ທັງ ຫມົດ ເວົ້າ ວ່າ, ທ່ານ ແມ່ນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ? ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ທົນ-ຮູ່ງ.
71 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ການ ເປັນ ພະ ຍານ ຫຍັງ ອີກ? ເພາະ ເຮົາ ເອງ ກໍ ໄດ້ ຍິນ ປາກ ຂອງ ຕົນ.

ບົດທີ 23

1 ແລະ ຝູງ ຊົນ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ປີ ລາດ.

2 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ກ່າວ ຫາ ເພິ່ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄົນ ນີ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາດ
ບິດ ເບືອນ, ແລະ ຫ້າມ ບໍ່ ໃຫ້ ສົ່ງ ເຄື່ອງ ບັນ ດາ
ໃຫ້ ແກ່ ຊີ ຊາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ ຕົນ ເອງ ເປັນ ພະ
ຄລິດ ເປັນ ກະສັດ.
3 ແລະ ປີ ລາດ ໄດ້ ຖາມ ລາວ ວ່າ: ເຈົ້າ ແມ່ນ
ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ບໍ?
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບພຣະອົງແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າເວົ້າມັນ.
4 ເມື່ອ ປີ ລາດ ກ່າວ ກັບ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຕໍ່
ປະ ຊາ ຊົນ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຫັນ ວ່າ ຄົນ
ນີ້ ມີ ຄວາມ ຜິດ ຫຍັງ.
5 ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຄຽດ ແຄ້ນ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກະຕຸ້ນ ຜູ້ ຄົນ, ສິດ ສອນ
ຊາວ ຢິວ ທັງ ໝົດ, ເລີ່ມ ແຕ່ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ
ຈົນ ເຖິງ ບ່ອນ ນີ້.
6 ເມື່ອ ປີລາດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ແຂວງ ຄາລີເລ ລາວ
ຈຶ່ງ ຖາມ ວ່າ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ເປັນ ຊາວ ຄາລີເລ ບໍ?
7 ແລະ ທັນ ທີ ທີ່ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ເປັນ ສິດ
ອຳນາດ ຂອງ ເຮ ໂຣດ, ລາວ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ລາວ ໄປ ຫາ
ເຮ ໂຣດ, ຊຶ່ງ ລາວ ເອງ ກໍ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ
ໃນ ເວລາ ນັ້ນ.
8 ແລະ ເມື່ອ ເຮໂຣດ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ເຢຊູ, ລາວ ກໍ ດີ
ໃຈ ຫລາຍ: ເພາະ ລາວ ປາຖະໜາ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ
ພຣະ ອົງ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ, ເພາະ ລາວ ໄດ້
ຍິນ ຫລາຍ ເລື່ອງ ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະ ລາວ ຫວັງ
ວ່າ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ການ ອັດສະຈັນ ບາງ ຢ່າງ ທີ່
ລາວ ເຮັດ.
9 ແລ້ວ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖາມ ເພິ່ນ ດ້ວຍ ຫລາຍ ຄຳ; ແຕ່
ລາວ ບໍ່ ຕອບ ລາວ.
10 ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ
ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ແລະ ກ່າວ ຫາ ລາວ ຢ່າງ ຮ້າຍ ແຮງ.
11 ແລະ ເຮໂຣດ ກັບ ພວກ ທະຫານ ຂອງ ລາວ ໄດ້
ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ບໍ່ ມີ ກຽດ, ແລະ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ, ແລະ
ນຸ່ງ ເສື້ອ ຄຸມ ທີ່ ສວຍ ງາມ, ແລະ ສົ່ງ ລາວ ໄປ
ຫາ ປີລາດ ອີກ.
12 ແລະ ໃນ ມື້ ດຽວ ກັນ ປີ ລາດ ແລະ ເຮ ໂຣດ
ໄດ້ ເປັນ ເພື່ອນ ຮ່ວມ ກັນ: ສຳ ລັບ ການ ກ່ອນ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ເປັນ ສັດຕູ ກັນ
ຂອງ ຕົນ.
13 ແລະ ປີ ລາດ, ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ປະ ໂລ
ຫິດ, ບັນ ດາ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ມາ
ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
14 ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ນຳ
ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຄື ກັນ ກັບ
ຜູ້ ທີ່ ບິດ ເບືອນ ຜູ້ ຄົນ: ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ກວດ ກາ ເບິ່ງ ລາວ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ທ່ານ
ແລ້ວ, ບໍ່ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄວາມ ຜິດ ໃດໆ ທີ່ ຊາຍ
ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ກ່າວ
ຫາ ລາວ:
15 ບໍ່ ແມ່ນ, ຫຼື ຍັງ Herod: ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ສົ່ງ ທ່ານ ໄປ ຫາ ເຂົາ; ແລະ, ເບິ່ງ ແມ, ບໍ່ ມີ
ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ຄວນ ຈະ ຕາຍ ແກ່ ລາວ.
16 ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ຕີ ສອນ ລາວ, ແລະ ປ່ອຍ ລາວ.
17 (ເພາະ ຄວາມ ຈຳ ເປັນ ລາວ ຕ້ອງ ປ່ອຍ ຕົວ
ໜຶ່ງ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ງານ ລ້ຽງ.)
18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ໃນ ເວ ລາ
ດຽວ ກັນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ອອກ ໄປ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້
ນີ້, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ Barabbas:
19 (ຜູ້ ທີ່ ມີ ການ ປະ ທະ ກັນ ໃນ ເມືອງ ແລະ
ເພື່ອ ຂ້າ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ຖືກ ຂັງ ຄຸກ.)
20 ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ຈຶ່ງ ຍອມ ປ່ອຍ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ, ຈຶ່ງ
ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ ອີກ.
21 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ຄຶງ ເຂົາ, ຄຶງ ເຂົາ.
22 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເປັນ
ເທື່ອ ທີ ສາມ, ເປັນ ຫຍັງ, ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ
ອັນ ໃດ? ເຮົາ ບໍ່ ພົບ ສາ ເຫດ ຂອງ ການ ຕາຍ
ໃນ ລາວ: ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ຕີ ສອນ ລາວ ແລະ ໃຫ້
ລາວ ໄປ.
23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ດັງ ໃນ ທັນ ທີ,
ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ ລາວ ຖືກ ຄຶງ. ແລະ ສຽງ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ແລະ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຊະ ນະ.
24 ແລະ ປີ ລາດ ໄດ້ ຕັດ ສິນ ໃຫ້ ມັນ ເປັນ ໄປ
ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຕ້ອງ ການ.
25 ແລະ ລາວ ໄດ້ ປ່ອຍ ຕົວ ລາວ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ແລະ ການ ຄາດ
ຕະກຳ ຖືກ ຂັງ ຄຸກ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ປາ ຖະໜາ; ແຕ່
ພະອົງ ມອບ ພະ ເຍຊູ ຕາມ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ພາ ລາວ ໄປ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ຊີ ໂມນ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຊາວ ຊີ ເຣ
ເນຍ, ອອກ ມາ ຈາກ ປະ ເທດ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ວາງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ໃສ່ ລາວ, ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ມັນ ຕາມ ພຣະ ເຢ ຊູ.

27 ແລະ ມີ ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫຼວງ ຫຼາຍ ໄດ້
ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຂອງ ພວກ ຜູ້ ຍິງ, ຊຶ່ງ
ໄດ້ ສະ ແດງ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ເສຍ ໃຈ ແລະ ໂສກ
ເສົ້າ ນຳ ພຣະ ອົງ.
28 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຫັນ ໄປ ຫາ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ລູກ ສາວ ຂອງ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ , ບໍ່
ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້ ສຳ ລັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ , ແຕ່ ຈະ
ຮ້ອງ ໄຫ້ ສຳ ລັບ ຕົນ ເອງ , ແລະ ລູກ ຂອງ
ທ່ານ .
29 ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ວັນ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ໃນ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ, ຄົນ ທີ່
ເປັນ ຫມັນ, ແລະ ມົດ ລູກ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ເກີດ, ແລະ ລູກ
ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ດູດ.
30 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເລີ່ມ ເວົ້າ ກັບ ພູ ເຂົາ ວ່າ,
ຕົກ ໃສ່ ພວກ ເຮົາ; ແລະເຖິງເນີນພູ, ກວມເອົາພວກເຮົາ.
31 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຢູ່
ໃນ ຕົ້ນ ໄມ້ ຂຽວ, ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ ໃນ ບ່ອນ
ແຫ້ງ?
32 ແລະ ຍັງ ມີ ອີກ ສອງ ຄົນ, ເປັນ ຄົນ ຮ້າຍ ແຮງ,
ນຳ ລາວ ໄປ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ.
33 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ສະ ຖານ ທີ່, ຊຶ່ງ
ເອີ້ນ ວ່າ Calvary, ທີ່ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຄຶງ ພຣະ
ອົງ, ແລະ ຄົນ ຮ້າຍ, ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ, ແລະ ອີກ
ເບື້ອງ ຊ້າຍ.
34 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ,
ອະ ໄພ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ; ເພາະ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ
ເຂົາ ເຈົ້າ ເຮັດ ຫຍັງ. ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ແບ່ງ ເສື້ອ
ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ການ ຈັບ ສະ ຫຼາກ.
35 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຢືນ ເບິ່ງ. ແລະ ພວກ ຜູ້ ປົກຄອງ
ຍັງ ໄດ້ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ຊ່ວຍ ຄົນ ອື່ນ; ຂໍໃຫ້ລາວຊ່ວຍຕົນເອງ,
ຖ້າລາວເປັນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຖືກເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າ.
36 ແລະ ພວກ ທະຫານ ກໍ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ ອີກ, ມາ
ຫາ ລາວ, ແລະ ເອົາ ນໍ້າ ສົ້ມ ແກ່ ໃຫ້ ລາວ.
37 ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ກະ
ສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ, save your self .
38 ແລະ ຕົວ ຫຍໍ້ ກໍ ຖືກ ຂຽນ ໃສ່ ເທິງ ເພິ່ນ
ດ້ວຍ ຕົວ ໜັງສື ກຣີກ, ແລະ ລາ ຕິນ, ແລະ ເຮັບເຣີ, ນີ້
ຄື ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ.
39 ແລະ ຄົນ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ຖືກ ແຂວນ
ຄໍ ໄດ້ ເວົ້າ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ເຈົ້າ
ເປັນ ພຣະ ຄຣິດ, ຊ່ວຍ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ ແລະ ພວກ ເຮົາ
ໃຫ້ ລອດ.
40 ແຕ່ ຜູ້ ຕອບ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຫ້າມ ລາວ,
ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢ້ານ ກົວ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ, ເພາະ
ວ່າ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ການ ກ່າວ ໂທດ ຄື ກັນ?
41 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ; ເພາະ ພວກ ເຮົາ
ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ຕອບ ແທນ ຕາມ ການ ກະ ທຳ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແຕ່ ຄົນ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຫຍັງ
ຜິດ ພາດ.
42 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ລະ ນຶກ ເຖິງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ທ່ານ.
43 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ຕາມ ຈິງ
ແລ້ວ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ມື້ ນີ້ ເຈົ້າ ຈະ ຢູ່ ກັບ
ຂ້ອຍ ໃນ ອຸທິຍານ.
44 ແລະ ມັນ ເປັນ ເວລາ ປະມານ ໂມງ ທີ ຫົກ, ແລະ
ມັນ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ມືດ ຢູ່ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈົນ
ເຖິງ ໂມງ ທີ ເກົ້າ.
45 ແລະ ດວງ ຕາ ເວັນ ກໍ ມືດ ໄປ, ແລະ ຜ້າ ກັ້ງ
ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ ກໍ ຂາດ ໄປ ໃນ ທ່າມ ກາງ.
46 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮ້ອງ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໃນ ມື ຂອງ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສັນ ລະ ເສີນ
ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແລະ ໄດ້ ກ່າວ
ດັ່ງ ນີ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ຜີ.
47 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ນາຍ ຮ້ອຍ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້
ເຮັດ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຍົກ ຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ ແທ້ໆ.
48 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ມາ ຮ່ວມ ກັນ ໃນ
ທີ່ ນັ້ນ, ໄດ້ ເບິ່ງ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ, ຕີ ເຕົ້າ ນົມ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກັບ ຄືນ ມາ.
49 ແລະ ຄົນ ຮູ້ ຈັກ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຍິງ
ສາວ ທີ່ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ ມາ ຈາກ ແຂວງ ຄາ ລີ
ເລ, ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ໄກ, ເບິ່ງ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.
50 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ໂຢ ເຊັບ, ເປັນ
ທີ່ ປຶກສາ; ແລະລາວເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ດີ, ແລະຍຸດຕິທຳ:
51 (ຜູ້ ດຽວ ກັນ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ຍອມ ຕໍ່ ຄຳ
ແນະນຳ ແລະ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;) ລາວ
ເປັນ ຊາວ ອາຣິມາທາ, ເມືອງ ຂອງ ຊາວ ຢິວ: ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ຄອຍ ຖ້າ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

52 ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ໄປ ຫາ ປີລາດ, ແລະ ໄດ້
ອ້ອນວອນ ຂໍ ສົບ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ.
53 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ມັນ ລົງ, ແລະ ຫໍ່ ມັນ ດ້ວຍ
ຜ້າ ປ່ານ, ແລະ ເອົາ ໄປ ວາງ ໄວ້ ໃນ ອຸບມຸງ ທີ່
ຖືກ ຕັດ ດ້ວຍ ຫີນ, ຊຶ່ງ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້ ໃດ ຖືກ
ຝັງ ໄວ້ ກ່ອນ.
54 ແລະ ມື້ ນັ້ນ ເປັນ ການ ກະ ກຽມ, ແລະ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ ໄດ້ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ.
55 ແລະ ພວກ ຜູ້ຍິງ ທີ່ ມາ ກັບ ລາວ ຈາກ ແຂວງ
ຄາ ລີ ເລ ນຳ ກັນ, ໄດ້ ຕາມ ມາ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ອຸ
ໂມງ, ແລະ ສົບ ຂອງ ລາວ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ແນວ ໃດ.
56 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ, ແລະ ກະ ກຽມ
ເຄື່ອງ ເທດ ແລະ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ; ແລະ ໄດ້ ພັກ ຜ່ອນ
ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ຕາມ ພຣະ ບັນ ຍັດ.

ບົດທີ 24

1 ບັດ ນີ້ ໃນ ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ, ແຕ່ ເຊົ້າ
ມືດ, ພວກ ເຂົາ ມາ ທີ່ ອຸບ ມຸງ, ເອົາ ເຄື່ອງ ເທດ
ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດ ຕຽມ ໄວ້, ແລະ ບາງ ອັນ ອີກ
ຢ່າງ ໜຶ່ງ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
2 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ກ້ອນ ຫີນ ໄດ້
ກິ້ງ ອອກ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ.
3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ພົບ
ເຫັນ ພຣະ ກາຍ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ .
4 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ຍ້ອນ ພວກ
ເຂົາ ສັບສົນ ຫລາຍ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນັ້ນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ມີ ຊາຍ ສອງ ຄົນ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ພວກ ເຂົາ ໃນ
ເສື້ອ ຜ້າ ທີ່ ເຫລື້ອມ ໃສ:
5 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ, ແລະ ໄດ້ ກົ້ມ
ໜ້າ ລົງ ຫາ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຊອກ
ຫາ ຜູ້ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ຄົນ ຕາຍ?
6 ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ແຕ່ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ
ພຣະ ຊົນ: ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ທ່ານ ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຍັງ ຢູ່
ໃນ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ,
7 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ບຸດ ມະນຸດ ຈະ ຕ້ອງ ຖືກ ມອບ
ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ກຳມື ຂອງ ຄົນ ບາບ, ແລະ ຖືກ ຄຶງ, ແລະ
ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ອີກ.
8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈື່ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເພິ່ນ,
9 ແລະ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ອຸ ໂມງ, ແລະ ໄດ້ ເລົ່າ
ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ກັບ ສິບ ເອັດ ຄົນ, ແລະ ກັບ
ຄົນ ທີ່ ເຫລືອ ທັງ ໝົດ.
10 ມັນ ແມ່ນ ນາງ ມາຣີ ມັກ ດາ ລາ, ແລະ ໂຢອານາ,
ແລະ ນາງ ມາຣີ ແມ່ ຂອງ ຢາໂກໂບ, ແລະ ຍິງ ຄົນ
ອື່ນໆ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ເລົ່າ ເລື່ອງ
ເຫລົ່າ ນີ້ ກັບ ພວກ ອັກຄະ ສາວົກ.
11 ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ
ເປັນ ເລື່ອງ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ບໍ່ ເຊື່ອ.
12 ຈາກ ນັ້ນ ເປໂຕ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ແລ່ນ ໄປ ທີ່
ອຸ ໂມງ; ແລະ ກົ້ມ ລົງ, ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ເສື້ອ ຜ້າ
ປ່ານ ທີ່ ວາງ ໄວ້ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ, ແລະ ຈາກ ໄປ,
ສົງ ໄສ ໃນ ຕົວ ເອງ ໃນ ເລື່ອງ ທີ່ ໄດ້ ບັງ ເກີດ
ຂຶ້ນ.
13 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ສອງ ຄົນ ໃນ ມື້ ນັ້ນ
ໄດ້ ໄປ ບ້ານ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ເອມາ ອູດ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ຈາກ
ເຢຣູ ຊາເລັມ ປະມານ ສາມ ສິບ ສີ່ ຟຸດ.
14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ລົມ ກັນ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ
ທັງ ໝົດ ນີ້ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ.
15 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ສົນ ທະ ນາ ກັນ ແລະ ຫາ
ເຫດ ຜົນ, ພຣະ ເຢ ຊູ ເອງ ໄດ້ ຫຍັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້,
ແລະ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
16 ແຕ່ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ຈັບ ໄວ້ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ.
17 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ການ
ສື່ ສານ ແບບ ໃດ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ມີ ຕໍ່ ກັນ
ແລະ ກັນ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຍ່າງ, ແລະ ມີ
ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ?
18 ແລະ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຊື່ Cleopas, ຕອບ
ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ພຽງ ຄົນ ແປກ ໜ້າ ໃນ
ເຢຣູ ຊາເລັມ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ
ທີ່ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ນີ້?
19 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ສິ່ງ ໃດ
ແດ່? ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ກ່ຽວ
ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ມີ ອຳ ນາດ ໃນ ການ ກະ ທຳ
ແລະ ພຣະ ຄຳ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ທັງ ໝົດ.
20 ແລະ ວິ ທີ ທີ່ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ບັນ ດາ ຜູ້
ປົກ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ລາວ

ໃຫ້ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ ເຖິງ ຕາຍ, ແລະ ໄດ້ ຄຶງ ລາວ ໄວ້ ທີ່ ຄຶງ.
21 ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ໄຖ່ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ: ແລະ ນອກ ຈາກ ນີ້ ທັງ ຫມົດ, ມື້ ນີ້ ແມ່ນ ວັນ ທີ ສາມ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ການ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໄດ້ ສຳ ເລັດ.
22 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ຜູ້ ຍິງ ບາງ ຄົນ ໃນ ກຸ່ມ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ ຂອງ ອຸ ໂມງ;
23 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ພົບ ສົບ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ມາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິ ມິດ ຂອງ ທູດ, ຊຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ ພຣະ ອົງ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່.
24 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ທີ່ ອຸ ໂມງ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ມັນ ຄື ກັນ ກັບ ທີ່ ພວກ ແມ່ ຍິງ ໄດ້ ກ່າວ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຫັນ ພຣະ ອົງ.
25 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂອ້ ຄົນ ໂງ່, ແລະ ໃຈ ຊ້າ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ໄດ້ ກ່າວ:
26 ພຣະ ຄຣິດ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ?
27 ແລະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຈາກ ໂມເຊ ແລະ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ໝົດ, ເພິ່ນ ໄດ້ ອະ ທິ ບາຍ ເລື່ອງ ລາວ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ຄຳ ພີ ທັງ ໝົດ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.
28 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຫຍັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ບ້ານ, ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄປ: ແລະ ລາວ ເຮັດ ຄື ກັບ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄປ ອີກ.
29 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຫ້າມ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຮົາ: ສຳ ລັບ ການ ມັນ ເປັນ ຕອນ ແລງ, ແລະ ມື້ ໄດ້ ຫມົດ ໄປ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນ tarry ກັບເຂົາເຈົ້າ.
30 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ນັ່ງ ກິນ ຊີ້ນ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່, ແລະ ອວຍ ພອນ ມັນ, ແລະ ຫ້າມ ລໍ້, ແລະ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ.
31 ແລະ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເປີດ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ຫາຍໄປຈາກສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ.
32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຜົາ ໄຫມ້ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຮົາ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໂດຍ ທາງ, ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປີດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ພຣະ ຄຳ ພີ?
33 ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ສິບ ເອັດ ຄົນ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
34 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ຊີ ໂມນ.
35 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ບອກ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ທາງ, ແລະ ລາວ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແນວ ໃດ ໃນ ການ ຫັກ ເຂົ້າຈີ່.
36 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ດັ່ງ ນີ້, ພຣະ ເຢ ຊູ ເອງ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ສັນ ຕິ ພາບ ຈະ ມີ ກັບ ພວກ ທ່ານ.
37 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ ແລະ ຢ້ານ ກົວ, ແລະ ຄິດ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ວິນ ຍານ.
38 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເປັນ ຫ່ວງ?
ແລະເປັນຫຍັງຄວາມຄິດຈຶ່ງເກີດຂື້ນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ?
39 ຈົ່ງ ເບິ່ງ ມື ແລະ ຕີນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ວ່າ ມັນ ແມ່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງ: handle me, ແລະ ເບິ່ງ; ເພາະ ວິນ ຍານ ບໍ່ ມີ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ ກະ ດູກ, ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ເຫັນ ເຮົາ ມີ.
40 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຂົາ ເຫັນ ມື ແລະ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
41 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ບໍ່ ເຊື່ອ ເພາະ ຄວາມ ສຸກ, ແລະ ສົງ ໄສ, ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ມີ ຊີ້ນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ບໍ?
42 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ປາ ໂຕ ໜຶ່ງ ທີ່ ຕົ້ມ ສຸກ ແລ້ວ ໃຫ້ ລາວ, ແລະ ຮັງ ເຜິ້ງ.
43 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັບ ມັນ , ແລະ ໄດ້ ກິນ ອາ ຫານ ຕໍ່ ຫນ້າ ພວກ ເຂົາ .
44 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ນີ້ ຄື ຖ້ອຍ ຄຳ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ເພື່ອ ວ່າ ທຸກ ສິ່ງ ຈະ ສຳ ເລັດ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ບັນ ທຶກ ໄວ້ ໃນ ກົດ ຂອງ ໂມ ເຊ, ແລະ ໃນ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ ໃນ ເພງ ສັນ ລະ ເສີນ, ກ່ຽວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

45 ແລ້ວ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປີດ ຄວາມ ເຂົ້າ ໃຈ ຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໃຈ ພຣະ
ຄຳ ພີ,
46 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້
ດັ່ງ ນີ້, ແລະ ມັນ ໄດ້ ເປັນ ພຣະ ຄຣິດ ທີ່ ຈະ ທົນ
ທຸກ, ແລະ ຟື້ນ ຄືນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ ໃນ ວັນ ທີ
ສາມ:
47 ແລະ ການ ກັບ ໃຈ ແລະ ການ ປົດ ບາບ ນັ້ນ ຄວນ
ຖືກ ປະ ກາດ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ໃນ ບັນ ດາ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ, ເລີ່ມ ຕົ້ນ ທີ່ ເຢ
ຣູ ຊາ ເລັມ.
48 ແລະ ເຈົ້າ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.
49 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ສົ່ງ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ ມາ ເທິງ ພວກ ເຈົ້າ: ແຕ່ ຈົ່ງ ຢູ່
ໃນ ເມືອງ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ, ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ສິ້ນ
ສຸດ ອຳນາດ ຈາກ ເບື້ອງ ເທິງ.
50 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ພາ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ຈົນ
ເຖິງ ເມືອງ ເບັດ ທາ ນີ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍົກ ມື ຂຶ້ນ,
ແລະ ອວຍ ພອນ ພວກ ເຂົາ.
51 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະ ນະ
ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ພອນ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຖືກ ແຍກ ອອກ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຍົກ
ຂຶ້ນ ໄປ ສະ ຫວັນ.
52 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ກັບ ຄືນ ໄປ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ
ຍິນ ດີ:
53 ແລະ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ຢ່າງ ຕໍ່ ເນື່ອງ,
ສັນ ລະ ເສີນ ແລະ ອວຍ ພອນ ພຣະ ເຈົ້າ. ອາແມນ.

ຈອນ

ບົດທີ 1

1 ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ ແມ່ນ ພຣະ ຄໍາ , ແລະ ພຣະ ຄໍາ
ແມ່ນ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ , ແລະ ພຣະ ຄໍາ ແມ່ນ
ພຣະ ເຈົ້າ .
2 ສິ່ງ ດຽວ ກັນ ແມ່ນ ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ.
3 ສິ່ງ ທັງ ປວງ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ອົງ;
ແລະບໍ່ມີພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ.
4 ໃນພຣະອົງເປັນຊີວິດ; ແລະຊີວິດແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຜູ້ຊາຍ.
5 ແລະ ຄວາມ ສະຫວ່າງ ສ່ອງ ແສງ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ມືດ;
ແລະ ຄວາມ ມືດ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ມັນ.
6 ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ມີ ຊື່ ວ່າ ໂຢຮັນ.
7 ສິ່ງ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ເປັນ ພະ ຍານ,
ເພື່ອ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເພື່ອ
ໃຫ້ ຄົນ ທັງ ປວງ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ອົງ ຈະ ເຊື່ອ.
8 ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ນັ້ນ,
ແຕ່ ໄດ້ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ຄວາມ
ສະ ຫວ່າງ ນັ້ນ.
9 ນັ້ນ ຄື ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ແທ້ ຈິງ, ຊຶ່ງ ເຮັດ
ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ໂລກ.
10 ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ໂລກ, ແລະ ໂລກ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ
ຂຶ້ນ ໂດຍ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໂລກ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ.
11 ລາວ ໄດ້ ມາ ຫາ ລາວ ເອງ, ແລະ ລາວ ເອງ ບໍ່
ໄດ້ ຮັບ ລາວ.
12 ແຕ່ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ອົງ, ໄດ້ ໃຫ້
ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແມ່ນ
ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ:
13 ອັນ ທີ່ ເກີດ ມາ, ບໍ່ ແມ່ນ ຈາກ ເລືອດ, ຫລື ຂອງ
ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ເນື້ອ ໜັງ, ຫລື ຂອງ ພຣະ ປະ
ສົງ ຂອງ ມະ ນຸດ, ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
14 ແລະ ພຣະ ຄໍາ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ເປັນ ເນື້ອ ໜັງ, ແລະ
ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຮົາ, (ແລະ ພວກ
ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ອົງ ດຽວ
ທີ່ ຖື ກໍາເນີດ ມາ,) ອັນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ຄຸນ
ແລະ ຄວາມ ຈິງ.
15 ໂຢຮັນ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ລາວ, ແລະ ຮ້ອງ
ຂຶ້ນ ວ່າ, "ຜູ້ ນີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ຜູ້
ທີ່ ມາ ຕາມ ເຮົາ ນັ້ນ ເປັນ ທີ່ ມັກ ກວ່າ ເຮົາ
ເພາະ ພະອົງ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ.
16 ແລະ ຄວາມ ສົມບູນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັບ ທັງ
ໝົດ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ, ແລະ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ
ພຣະ ຄຸນ.
17 ເພາະ ພຣະ ບັນຍັດ ໄດ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ໂດຍ
ໂມເຊ, ແຕ່ ພຣະ ຄຸນ ແລະ ຄວາມ ຈິງ ໄດ້ ມາ ໂດຍ
ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ.
18 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ທຸກ
ເວ ລາ; ພຣະ ບຸດ ອົງ ດຽວ ທີ່ ຖື ກໍາເນີດ, ຊຶ່ງ ຢູ່
ໃນ ອົກ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ
ກາດ ພຣະ ອົງ.
19 ແລະ ນີ້ ຄື ບັນທຶກ ຂອງ ໂຢຮັນ, ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ
ສົ່ງ ປະໂຣຫິດ ແລະ ຊາວ ເລວີ ຈາກ ນະຄອນ
ເຢຣູຊາເລັມ ໄປ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ?
20 ແລະ ລາວ ໄດ້ ສາລະພາບ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ປະຕິ ເສດ;
ແຕ່ໄດ້ສາລະພາບ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ.
21 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ເປັນ ແນວ
ໃດ ? ເຈົ້າແມ່ນ Elias ບໍ? ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ.
ເຈົ້າແມ່ນສາດສະດາຜູ້ນັ້ນບໍ? ແລະລາວຕອບວ່າ, ບໍ່.
22 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຖາມ ວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ? ເພື່ອ
ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ໃຫ້ ຄໍາ ຕອບ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ
ທີ່ ສົ່ງ ພວກ ເຮົາ . ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງຂອງເຈົ້າ?
23 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ສຽງ ຂອງ ຜູ້
ໜຶ່ງ ທີ່ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ,
ຈົ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊື່
ສັດ, ດັ່ງ ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ກ່າວ.
24 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ນັ້ນ ແມ່ນ ຂອງ ພວກ
ຟາລິຊຽນ.
25 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ,
ວ່າ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາ, ຖ້າ
ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ, ຫລື Elias, ທັງ ບໍ່
ແມ່ນ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ນັ້ນ?
26 ໂຢ ຮັນ ຕອບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ດ້ວຍ ນ ້ ໍ າ: ແຕ່
ມີ ຜູ້ ຫນຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ, ຜູ້
ທີ່ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ;
27 ຜູ້ ນັ້ນ ຄື ຜູ້ ທີ່ ມາ ຕາມ ເຮົາ ເປັນ ທີ່ ຮັກ
ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ສາຍ ຮັດ ເກີບ ຂອງ
ເຮົາ ບໍ່ ສົມຄວນ ທີ່ ຈະ ຖອດ ອອກ.
28 ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເມືອງ ເບັດ ທາ
ບາ ທາງ ນອກ ເມືອງ ຈໍແດນ ບ່ອນ ທີ່ ໂຢຮັນ ໃຫ້
ບັບເຕມາ.

29 ມື້ ຕໍ່ ມາໂຢ ຮັນ ເຫັນ ພຣະ ເຢ ຊູ ສະ ເດັດ
ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລູກ ແກະ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ເອົາ ບາບ ຂອງ ໂລກ ໄປ.
30 ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ,
ຫຼັງ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ເປັນ ທີ່
ຫນ້າ ສົນ ໃຈ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ: ເພາະ ວ່າ
ເຂົາ ແມ່ນ ກ່ອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
31 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ: ແຕ່
ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ຖືກ ປະ ກົດ ຕົວ ຕໍ່ ອິດ ສະ
ຣາ ເອນ, ສະ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ໃຫ້ ບັບ ຕິ
ສະ ມາ ດ້ວຍ ນ ້ ໍ າ.
32 ແລະ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ບັນ ທຶກ ໄວ້, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ວິນ ຍານ ສະ ເດັດ
ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ ຄື ກັບ ນົກ ເຂົາ, ແລະ ມັນ
ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ລາວ.
33 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ: ແຕ່
ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ໃຫ້
ບັບຕິ ສະມາ ດ້ວຍ ນໍ້າ, ຜູ້ ນັ້ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ເຫັນ ພຣະ ວິນ
ຍານ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ, ແລະ ສະ ຖິດ ຢູ່ ເທິງ ພຣະ
ອົງ, ຜູ້ ນັ້ນ ຄື ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ດ້ວຍ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.
34 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ ເປັນ
ພະຍານ ວ່າ ຜູ້ ນີ້ ຄື ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
35 ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ ຫລັງ ຈາກ ໂຢ
ຮັນ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່, ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ສອງ ຄົນ ຂອງ
ເພິ່ນ;
36 ແລະ ຫລຽວ ເບິ່ງ ພຣະ ເຢ ຊູ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍ່າງ ໄປ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ລູກ ແກະ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ!
37 ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ທັງ ສອງ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ອົງ
ເວົ້າ , ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ເຢ ຊູ .
38 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ກໍ ຫັນ ໄປ ເບິ່ງ ພວກ
ເຂົາ ຕາມ ມາ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ
ເຈົ້າ ຊອກ ຫາ ຫຍັງ? ພວກ ເຂົາ ທູນ ພຣະ ອົງ ວ່າ,
ພຣະ ອາ ຈານ, ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃສ?
39 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ມາ ແລະ ເບິ່ງ.
ພວກ ເຂົາ ມາ ເບິ່ງ ບ່ອນ ທີ່ ພະອົງ ອາໄສ ຢູ່
ແລະ ຢູ່ ກັບ ພະອົງ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ປະມານ ໂມງ ທີ
ສິບ.
40 ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ສອງ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ໂຢ ຮັນ ເວົ້າ,
ແລະ ຕິດ ຕາມ ລາວ ໄປ, ແມ່ນ ອັນເດອາ, ນ້ອງ ຊາຍ
ຂອງ ຊີໂມນ ເປໂຕ.
41 ລາວ ພົບ ຊີໂມນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ເປັນ
ຄັ້ງ ທຳ ອິດ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ
ໄດ້ ພົບ ພຣະ ເມ ຊີ ອາ, ຊຶ່ງ ແປ ວ່າ, ພຣະ ຄຣິດ.
42 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ພຣະ ເຢຊູ.
ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ເຂົາ, ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ,
ເຈົ້າ ຄື ຊີ ໂມນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ Jona: ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ເອີ້ນ ວ່າ Cephas, ຊຶ່ງ ຫມາຍ ຄວາມ ວ່າ,
ກ້ອນ ຫີນ.
43 ມື້ ຕໍ່ ໄປ ພຣະ ເຢ ຊູ ຈະ ອອກ ໄປ ໃນ
ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ກັບ ຟີ ລິບ, ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
44 ບັດ ນີ້ ຟີ ລິບ ເປັນ ຊາວ ເບັດ ໄຊ ດາ, ເມືອງ
ອັນ ເດອາ ແລະ ເປໂຕ.
45 ຟີ ລິບ ພົບ ນາທານາເອນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ,
"ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ລາວ ແລ້ວ, ຊຶ່ງ ໃນ ກົດ
ໝາຍ ຂອງ ໂມ ເຊ, ແລະ ພວກ ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ
ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້, ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ລູກ
ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ເຊັບ.
46 ແລະ ນາ ທາ ນາ ເອນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ມີ
ສິ່ງ ທີ່ ດີ ຈາກ ນາ ຊາ ເຣັດ ໄດ້ ບໍ? ຟີລິບ ເວົ້າ
ກັບ ລາວ ວ່າ, "ມາ ເບິ່ງ.
47 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ນາ ທາ ນາ ເອນ ມາ
ຫາ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ເປັນ ຄົນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທີ່ ແທ້ ຈິງ, ຜູ້
ທີ່ ບໍ່ ມີ ການ ລໍ້ ລວງ!
48 ນາທານາເອນ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ຂ້ອຍ ຢູ່
ໃສ? ພະ ເຍຊູ ຕອບ ວ່າ, " ກ່ອນ ທີ່ ຟີລິບ ເອີ້ນ ເຈົ້າ
ເມື່ອ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃຕ້ ຕົ້ນ ເດື່ອ ຂ້ອຍ ໄດ້ ເຫັນ ເຈົ້າ.
49 ນາທານາເອນ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ;
ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ.
50 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ,
ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ທ່ານ ຢູ່ ໃຕ້ ຕົ້ນ ເດື່ອ,
ທ່ານ ເຊື່ອ? ເຈົ້າຈະເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.
51 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຕາມ
ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ,
ຕໍ່ ໄປ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຫັນ ສະ ຫວັນ ເປີດ,

ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ແລະ ລົງ ມາ ເທິງ
ບຸດ ມະນຸດ.

ບົດທີ 2

1 ແລະ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ໄດ້ ມີ ການ ແຕ່ງ ງານ ຢູ່
ເມືອງ ກາ ນາ ຂອງ ຄາ ລີ ເລ;
ແລະແມ່ຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນ:
2 ແລະ ທັງ ສອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ,
ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ , ການ ແຕ່ງ
ງານ .
3 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຢາກ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ, ແມ່ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ
ເຫຼົ້າ ແວງ.
4 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ນາງ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ກັບ ທ່ານ?
ຊົ່ວໂມງຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາ.
5 ແມ່ ຂອງ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ວ່າ, ສິ່ງ
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ເຮັດ ມັນ.
6 ແລະ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ໝໍ້ ຫີນ ຫົກ ໜ່ວຍ,
ຕາມ ວິທີ ການ ຊໍາລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ,
ຊຶ່ງ ມີ ສອງ ຫຼື ສາມ ຊັ້ນ ຕໍ່ ກັນ.
7 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ຕື່ມ ນ ້ ຳ ໃສ່ ຫມໍ້ ທີ່ ມີ. ແລະ ພວກ ເຂົາ
ເຕັມ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ຂອບ ເຂດ.
8 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ອອກ ໄປ ບັດ ນີ້, ແລະ ແບກ ຫາບ ຜູ້ ປົກ ຄອງ
ຂອງ ງານ ລ້ຽງ. ແລະພວກເຂົາເປົ່າມັນ.
9 ເມື່ອ ເຈົ້າ ຂອງ ງານ ລ້ຽງ ໄດ້ ຊີມ ນໍ້າ ທີ່ ເຮັດ
ເຫຼົ້າ ແວງ ແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ມັນ ມາ ຈາກ ໃສ:
(ແຕ່ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ທີ່ ດຶງ ນໍ້າ ຮູ້;) ເຈົ້າ ຄອງ
ງານ ລ້ຽງ ເອີ້ນ ເຈົ້າ ບ່າວ.
10 ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ທຸກ ຄົນ ໃນ ຕອນ
ເລີ່ມ ຕົ້ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ເຫຼົ້າ ແວງ ທີ່ ດີ; ແລະ ເມື່ອ ຜູ້
ຊາຍ ເມົາ ເຫຼົ້າ ແລ້ວ ກໍ ຮ້າຍ ກວ່າ ເກົ່າ, ແຕ່ ເຈົ້າ
ຍັງ ຮັກສາ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ ດີ ໄວ້ ຈົນ ເຖິງ ຕອນ ນີ້.
11 ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ການ ອັດສະຈັນ ນີ້ ໄດ້
ເຮັດ ໃຫ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ຢູ່ ເມືອງ ກາ ນາ ແຫ່ງ
ຄາ ລີ ເລ, ແລະ ໄດ້ ສະ ແດງ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ
ຂອງ ພຣະ ອົງ; ແລະສານຸສິດຂອງພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.
12 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ລົງ ໄປ ທີ່ ເມືອງ
ກາເປນາອູມ, ລາວ, ແລະ ແມ່, ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ
ຂອງ ລາວ, ແລະ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ລາວ: ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໄປ ບໍ່ ຫຼາຍ ມື້.
13 ແລະ ເທດສະການ ປັດສະຄາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໃກ້
ຈະ ມາ ເຖິງ ແລະ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່
ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ.
14 ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄົນ ຂາຍ ງົວ, ແກະ ແລະ ນົກ
ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ຄົນ ແລກ ປ່ຽນ
ເງິນ ນັ່ງ ຢູ່:
15 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຊືອກ ນ້ອຍ ຖືກ
ຂ້າ ແລ້ວ, ລາວ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ
ຈາກ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ແກະ, ແລະ ງົວ; ແລະ ໄດ້
ຖອກ ເງິນ ຂອງ ຜູ້ ປ່ຽນ ແປງ, ແລະ ໄດ້ ທັບ ໂຕະ;
16 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທີ່ ຂາຍ ນົກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເອົາ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ;
ຢ່າເຮັດໃຫ້ເຮືອນຂອງພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍເປັນເຮືອນຂອງສິນຄ້າ.
17 ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈື່ ຈໍາ ໄດ້
ວ່າ ມັນ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ຄວາມ ກະ ຕື ລື ລົ້ນ
ຂອງ ເຮືອນ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ກິນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
18 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ຈຶ່ງ ຕອບ ວ່າ, “ເຈົ້າ ສະແດງ
ໝາຍ ສຳຄັນ ອັນ ໃດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ
ເຮັດ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້?
19 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ທໍາ ລາຍ ພຣະ ວິ ຫານ ນີ້, ແລະ ໃນ ສາມ ມື້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ມັນ ຂຶ້ນ.
20 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ວິຫານ ນີ້ ສ້າງ
ຂຶ້ນ ໄດ້ ສີ່ ສິບ ຫົກ ປີ ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ປຸກ ມັນ
ຄືນ ໃໝ່ ໃນ ສາມ ມື້ ບໍ?
21 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ວິ ຫານ
ຂອງ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
22 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ
ແລ້ວ, ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈື່ ໄດ້ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ສິ່ງ ນີ້ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ;
ແລະພວກເຂົາເຊື່ອພຣະຄໍາພີ, ແລະພຣະຄໍາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ.
23 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ
ໃນ ເທດສະການ ປັດສະຄາ, ໃນ ວັນ ເທດສະການ, ຫລາຍ
ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເມື່ອ
ໄດ້ ເຫັນ ການ ອັດສະຈັນ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ກະທຳ.
24 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ບໍ່ ໄດ້ ມອບ ຕົນ ເອງ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຮູ້ ຈັກ ທຸກ ຄົນ,
25 ແລະ ບໍ່ ຈໍາ ເປັນ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ເປັນ ພະ
ຍານ ຂອງ ມະ ນຸດ: ສໍາ ລັບ ເຂົາ ຮູ້ ສິ່ງ ທີ່ ມີ
ຢູ່ ໃນ ມະ ນຸດ.

ບົດທີ 3

1 ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ຊື່ ວ່າ
ນີໂກເດມ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ຂອງ ຊາວ ຢິວ:
2 ຄົນ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໃນ
ຕອນ ກາງ ຄືນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ,
ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ຄູ ອາ ຈານ ມາ
ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ: ເພາະ ວ່າ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ສາ ມາດ
ເຮັດ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ທີ່ ທ່ານ ເຮັດ ໄດ້, ນອກ
ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ພຣະ ອົງ.
3 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ,
ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຍົກ ເວັ້ນ
ແຕ່ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ເກີດ ໃໝ່, ລາວ ຈະ ເຫັນ ອາ
ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້.
4 ນີໂກເດມ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ ຈະ
ເກີດ ມາ ໄດ້ ແນວ ໃດ ເມື່ອ ລາວ ເຖົ້າ ແກ່? ລາວ
ຈະ ເຂົ້າ ສູ່ ທ້ອງ ແມ່ ເທື່ອ ທີ ສອງ ແລະ ເກີດ
ໄດ້ ບໍ?
5 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ,
ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ
ເກີດ ຈາກ ນ້ຳ ແລະ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ, ລາວ ຈະ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້.
6 ສິ່ງ ທີ່ ເກີດ ຈາກ ເນື້ອ ໜັງ ແມ່ນ ເນື້ອ ໜັງ;
ແລະສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກພຣະວິນຍານແມ່ນວິນຍານ.
7 ຢ່າ ປະຫລາດ ໃຈ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເກີດ ໃໝ່.
8 ລົມ ພັດ ໄປ ບ່ອນ ທີ່ ມັນ ບອກ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຍິນ ສຽງ ນັ້ນ, ແຕ່ ບໍ່ ສາ ມາດ ບອກ ໄດ້ ວ່າ ມັນ
ມາ ຈາກ ໃສ, ແລະ ມັນ ໄປ ໃສ: ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເກີດ
ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ກໍ ຄື ກັນ.
9 ນີໂກເດມ ຕອບ ວ່າ, “ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ ໄປ ໄດ້
ແນວ ໃດ?
10 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ
ແມ່ນ ຜູ້ ຊ່ຽວ ຊານ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ແລະ
ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ເຫຼົ່າ ນີ້?
11 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ເຮົາ ເວົ້າ ວ່າ ເຮົາ ຮູ້, ແລະ ເປັນ ພະ ຍານ ວ່າ ເຮົາ
ໄດ້ ເຫັນ; ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ເປັນ
ພະ ຍານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
12 ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ໄດ້ ບອກ ທ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ
ໂລກ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຊື່ອ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ
ໄດ້ ແນວ ໃດ, ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ບອກ ທ່ານ ເຖິງ ສິ່ງ
ທີ່ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ?
13 ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ສະ ຫວັນ, ແຕ່
ວ່າ ຜູ້ ທີ່ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ແມ່ນ ແຕ່
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ມະ ນຸດ ຜູ້ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ.
14 ແລະ ເມື່ອ ໂມເຊ ໄດ້ ຍົກ ງູ ຂຶ້ນ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ
ແລ້ງ ກັນ ດານ, ບຸດ ມະນຸດ ກໍ ຕ້ອງ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ
ຄື ກັນ:
15 ເພື່ອ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ
ຈະ ບໍ່ ຕາຍ, ແຕ່ ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ.
16 ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ຮັກ ໂລກ ຫລາຍ, ຈົນ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປະ ທານ ພຣະ ບຸດ ອົງ ດຽວ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ
ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ຈິບ ຫາຍ, ແຕ່ ມີ ຊີ ວິດ ອັນ
ເປັນ ນິດ.
17 ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ສົ່ງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ມາ ໃນ ໂລກ ເພື່ອ ກ່າວ ໂທດ ໂລກ; ແຕ່
ວ່າ ໂລກ ຜ່ານ ທາງ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ຄວາມ ລອດ.
18 ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ກ່າວ
ໂທດ, ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ກໍ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ ແລ້ວ,
ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພຣະ ບຸດ ອົງ ດຽວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
19 ແລະ ນີ້ ຄື ການ ກ່າວ ໂທດ, ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ
ໄດ້ ມາ ໃນ ໂລກ, ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ຮັກ ຄວາມ ມືດ
ຫລາຍ ກວ່າ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເພາະ ການ ກະ ທຳ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຊົ່ວ.
20 ເພາະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຮັດ ຊົ່ວ ກໍ ກຽດ ຊັງ
ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ທັງ ບໍ່ ມາ ຫາ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ,
ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ການ ກະທຳ ຂອງ ຕົນ ຈະ ຖືກ
ຕິ ຕຽນ.
21 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ກະ ທຳ ຄວາມ ຈິງ ຈະ ມາ ຫາ
ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ການ ກະ ທຳ ຂອງ
ຕົນ ຖືກ ປະ ກົດ ໃຫ້ ເຫັນ, ເພື່ອ ໃຫ້ ມັນ ຖືກ
ກະ ທຳ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ.
22 ຫລັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ແລະ
ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ແຜ່ນ ດິນ ຢູ ດາຍ; ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ພາ
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄປ ຮັບ ບັບເຕມາ.
23 ແລະ ໂຢ ຮັນ ຍັງ ໄດ້ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃນ
Aenon ໃກ້ ກັບ Salim , ເພາະ ວ່າ ມີ ນ ້ ໍ າ

ຫຼາຍ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ : ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ມາ , ແລະ ຮັບ
ບັບ ຕິ ສະ ມາ .
24 ເພາະ ວ່າ ໂຢຮັນ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ຖືກ ຂັງ ຄຸກ.
25 ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ມີ ການ ຕັ້ງ ຄໍາ ຖາມ ຂຶ້ນ
ລະຫວ່າງ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ໂຢຮັນ ກັບ ຊາວ ຢິວ
ກ່ຽວ ກັບ ການ ຊໍາລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ.
26 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ຫາ ໂຢ ຮັນ, ແລະ ເວົ້າ
ກັບ ລາວ, ພຣະ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ຢູ່
ກັບ ເຈົ້າ ທາງ ນອກ ຈໍ ແດນ, ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ເປັນ
ພະ ຍານ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ດຽວ ກັນ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາ,
ແລະ ຄົນ ທັງ ປວງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ.
27 ໂຢ ຮັນ ຕອບ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຫຍັງ
ບໍ່ ໄດ້, ນອກ ຈາກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ສະ ຫວັນ.
28 ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ເຮົາ, ທີ່ ເຮົາ ໄດ້
ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ, ແຕ່ ວ່າ ເຮົາ
ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ອົງ.
29 ຜູ້ ທີ່ ມີ ເຈົ້າ ສາວ ຄື ເຈົ້າ ບ່າວ: ແຕ່ ເພື່ອນ
ຂອງ ເຈົ້າ ບ່າວ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ແລະ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ
ຈະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຢ່າງ ໃຫຍ່ ຫຼວງ ເພາະ ສຽງ
ຂອງ ເຈົ້າ ບ່າວ: ນີ້ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ບັນ ລຸ ໄດ້.
30 ລາວ ຕ້ອງ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ, ແຕ່ ຂ້ອຍ ຕ້ອງ ຫຼຸດ ລົງ.
31 ພຣະ ອົງ ທີ່ ສະ ເດັດ ມາ ຈາກ ເບື້ອງ ເທິງ
ຊົງ ຢູ່ ເໜືອ ທຸກ ສິ່ງ: ພຣະ ອົງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ
ດິນ ໂລກ, ແລະ ກ່າວ ເຖິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ພຣະ ອົງ
ທີ່ ສະ ເດັດ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ ເປັນ ເໜືອ ທຸກ
ສິ່ງ.
32 ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ, ທີ່ ລາວ
ເປັນ ພະ ຍານ; ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານຂອງພຣະອົງ.
33 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຕັ້ງ ປະ ທັບ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ
ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.
34 ເພາະ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ມາ ກ່າວ
ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້
ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ນັ້ນ.
35 ພຣະ ບິ ດາ ຮັກ ພຣະ ບຸດ, ແລະ ໄດ້ ມອບ
ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ໃນ ມື ຂອງ ພຣະ ອົງ.
36 ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ບຸດ ກໍ ມີ ຊີ ວິດ ອັນ
ເປັນ ນິດ: ແລະ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ພຣະ ບຸດ ຈະ ບໍ່
ເຫັນ ຊີ ວິດ; ແຕ່ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ.

ບົດທີ 4

1 ເມື່ອ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ຟາຣີຊາຍ
ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສ້າງ ແລະ ໃຫ້ ບັບຕິ
ສະມາ ຫລາຍ ກວ່າ ໂຢ ຮັນ ຢ່າງ ໃດ.
2 (ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ເອງ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ
ບັບ ຕິ ສະ ມາ, ແຕ່ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ,)
3ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ແຂວງ ຢູດາຍ ແລະ ກັບຄືນ
ໄປ ແຂວງ ຄາລີເລ ອີກ.
4 ແລະ ລາວ ຕ້ອງ ໄປ ຜ່ານ ສະ ມາ ເລຍ.
5 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ມາ ທີ່ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຂອງ ຊາມາເຣຍ,
ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ຊີຄາ, ໃກ້ ກັບ ບ່ອນ ທີ່ ຢາໂຄບ ໄດ້
ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ໂຢເຊັບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ.
6 ບັດ ນີ້ ນໍ້າ ສ້າງ ຂອງ ຢາໂຄບ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຍ້ອນ ອິດເມື່ອຍ ກັບ ການ ເດີນທາງ ນັ້ນ
ຈຶ່ງ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ນໍ້າສ້າງ ແລະ ເວລາ ປະມານ ໂມງ
ທີ ຫົກ.
7 ມີ ຍິງ ຊາວ ສະ ມາ ເລຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ຕັກ ນໍ້າ:
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, " ໃຫ້ ຂ້ອຍ ດື່ມ.
8 (ເພາະ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ ໄດ້ ໄປ ຫາ
ຊື້ ຊີ້ນ ໃນ ເມືອງ.)
9 ແລ້ວ ຍິງ ຊາວ ຊາມາເຣຍ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຢິວ ເປັນ ຫຍັງ ຈຶ່ງ ຖາມ ຂ້ອຍ
ວ່າ ຜູ້ ໃດ ເປັນ ຍິງ ຊາວ ຊາມາເຣຍ? ເພາະ ຊາວ
ຢິວ ບໍ່ ມີ ການ ພົວພັນ ກັບ ຊາວ ສະມາລີ.
10 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ນາງ,
ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ຂອງ ປະ ທານ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ, ໃຫ້ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ດື່ມ; ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ຈາກ ລາວ, ແລະ ລາວ ຈະ
ເອົາ ນໍ້າ ທີ່ ມີ ຊີວິດ ໃຫ້ ເຈົ້າ.
11 ຍິງ ຄົນ ນັ້ນ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, "ທ່ານ ເອີຍ,
ທ່ານ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ທີ່ ຈະ ແຕ້ມ ດ້ວຍ, ແລະ ນໍ້າ
ສ້າງ ກໍ ເລິກ ແລ້ວ, ທ່ານ ມີ ນໍ້າ ທີ່ ມີ ຊີວິດ ຢູ່
ຈາກ ໃສ?
12 ເຈົ້າ ເປັນ ໃຫຍ່ ກວ່າ ຢາໂຄບ ພໍ່ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
ຜູ້ ໄດ້ ເອົາ ນໍ້າ ສ້າງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ ດື່ມ
ນໍ້າ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ລູກ ຫລານ, ແລະ ຝູງ ງົວ ຂອງ
ເພິ່ນ ບໍ?
13 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ດື່ມ ນ ້ ໍ າ ນີ້ ຈະ ຫິວ ອີກ:
14 ແຕ່ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ດື່ມ ນໍ້າ ທີ່ ເຮົາ ຈະ
ໃຫ້ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ຫິວ ນໍ້າ; ແຕ່ ນໍ້າ ທີ່ ເຮົາ ຈະ

ໃຫ້ ລາວ ຈະ ເປັນ ນ້ຳ ສ້າງ ທີ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ໄປ ສູ່
ຊີວິດ ອັນ ເປັນນິດ.
15 ແມ່ ຍິງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ, ເອົາ
ນ ◌້ ◌ໍ າ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ຫິວ, ທັງ ບໍ່ ມາ ທີ່ ນີ້ ເພື່ອ ແຕ້ມ.
16 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ໄປ, ໂທ ຫາ
ສາ ມີ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ມາ ທີ່ ນີ້.
17 ແມ່ ຍິງ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຜົວ.
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ເຈົ້າ ເວົ້າ ແລ້ວ ວ່າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຜົວ.
18 ເພາະ ເຈົ້າ ມີ ຜົວ ຫ້າ ຄົນ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ
ມີ ໃນ ຕອນ ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ຜົວ ຂອງ ເຈົ້າ: ໃນ ທີ່
ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ.
19 ແມ່ ຍິງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ.
20 ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນະມັດສະການຢູ່ໃນພູເຂົານີ້; ແລະ
ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເປັນ ບ່ອນ ທີ່
ມະນຸດ ຄວນ ນະມັດສະການ.
21 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, ແມ່ ຍິງ,
ເຊື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊົ່ວ ໂມງ ຈະ ມາ, ເມື່ອ ທ່ານ ຈະ
ບໍ່ ຢູ່ ໃນ ພູ ເຂົາ ນີ້, ຫຼື ຍັງ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ,
ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ບິ ດາ.
22 ພວກ ເຈົ້າ ນະ ມັດ ສະ ການ ພວກ ທ່ານ ບໍ່
ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່: ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ
ເຮົາ ນະ ມັດ ສະ: ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ລອດ ແມ່ນ
ຂອງ ຊາວ ຢິວ.
23 ແຕ່ ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ແລະ ບັດ ນີ້ ເປັນ ເວລາ
ທີ່ ຜູ້ ນະມັດສະການ ແທ້ ຈະ ນະມັດສະການ ພຣະ
ບິດາ ດ້ວຍ ວິນ ຍານ ແລະ ໃນ ຄວາມ ຈິງ: ເພາະ
ພຣະ ບິດາ ສະແຫວງ ຫາ ສິ່ງ ນັ້ນ ເພື່ອ
ນະມັດສະການ ພຣະ ອົງ.
24 ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ພຣະ ວິນ ຍານ: ແລະ ຜູ້ ທີ່
ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ອົງ ຕ້ອງ ນະ ມັດ ສະ
ການ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ວິນ ຍານ ແລະ ຄວາມ ຈິງ.
25 ແມ່ ຍິງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ
Messias ມາ, ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ: ເມື່ອ ພຣະ
ອົງ ສະ ເດັດ ມາ, ພຣະ ອົງ ຈະ ບອກ ພວກ ເຮົາ
ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ.
26 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຜູ້ ທີ່ ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ ແມ່ນ ເຂົາ.
27 ແລະ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ມາ ເຖິງ, ແລະ ປະ ຫລາດ ໃຈ ທີ່ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຍິງ: ແຕ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ຊາຍ ເວົ້າ
ວ່າ, ເຈົ້າ ຊອກ ຫາ ຫຍັງ? ຫຼື, ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງກັບນາງ?
28 ແລ້ວ ຜູ້ ຍິງ ກໍ ປະ ໝໍ້ ນ້ຳ ຂອງ ນາງ ອອກ
ໄປ ໃນ ເມືອງ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ຜູ້ ຊາຍ ວ່າ,
29 ຈົ່ງ ມາ, ເບິ່ງ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຜູ້ ທີ່ ບອກ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ເຮັດ: ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ ບໍ?
30 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ເມືອງ, ແລະ
ມາ ຫາ ເພິ່ນ.
31 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ອະ ທິ ຖານ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ,
ກິນ ເຂົ້າ.
32 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ມີ ຊີ້ນ ທີ່ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ.
33 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ສາວົກ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ມີ ຜູ້ ໃດ
ເອົາ ມັນ ມາ ກິນ ບໍ?
34 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ຊີ້ນ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ເພື່ອ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ສຳ
ເລັດ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
35 ຢ່າ ເວົ້າ ວ່າ ຍັງ ມີ ອີກ ສີ່ ເດືອນ, ແລະ ຈາກ
ນັ້ນ ການ ເກັບ ກ່ຽວ ຈະ ມາ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ ວ່າ, ຈົ່ງ ເງີຍ ໜ້າ ຂຶ້ນ, ແລະ
ເບິ່ງ ທົ່ງ ນາ; ເພາະວ່າພວກມັນມີສີຂາວແລ້ວທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ.
36 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເກັບ ກ່ຽວ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ຄ່າ ຈ້າງ, ແລະ
ເກັບ ໝາກ ໃຫ້ ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ: ເພື່ອ
ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ຫວ່ານ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເກັບ ກ່ຽວ ຈະ
ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ຮ່ວມ ກັນ.
37 ແລະ ໃນ ທີ່ ນີ້ ແມ່ນ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ຈິງ, ຄົນ ໜຶ່ງ
ຫວ່ານ, ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ກ່ຽວ.
38 ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ເຈົ້າ ໄປ ເກັບ ກ່ຽວ ໃນ ບ່ອນ ທີ່
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມອບ ວຽກ ງານ ໃຫ້: ຄົນ ອື່ນໆ ໄດ້
ອອກ ແຮງ ງານ, ແລະ ເຈົ້າ ກໍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວຽກ
ງານ ຂອງ ເຂົາ.
39 ແລະ ຊາວ ສະ ມາ ລີ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ເມືອງ
ນັ້ນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ເພາະ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ
ຍິງ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ພະ ຍານ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ເຮັດ.
40 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ຊາວ ສະມາລີ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ: ແລະ ລາວ ໄດ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ສອງ ມື້.

41 ແລະ ອີກ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ເພາະ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ;

42 ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຍິງ ນັ້ນ ວ່າ, ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ, ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ: ເພາະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ລາວ ເອງ, ແລະ ຮູ້ ວ່າ ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ຂອງ ໂລກ ແທ້ໆ.

43 ບັດ ນີ້ ຫລັງ ຈາກ ສອງ ມື້ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລິ ເລ.

44 ເພາະ ພຣະ ເຢ ຊູ ເອງ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ, ວ່າ ສາດ ສະ ດາ ບໍ່ ມີ ກຽດ ສັກ ສີ ໃນ ປະ ເທດ ຂອງ ຕົນ.

45 ແລ້ວ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາລິເລ, ຊາວ ຄາລິເລ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ເພິ່ນ, ໂດຍ ໄດ້ ເຫັນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ຢູ່ ທີ່ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນ ງານ ລ້ຽງ, ເພາະ ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ໄປ ຮ່ວມ ງານ ລ້ຽງ ນໍາ ອີກ.

46 ສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສະເດັດ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ການາ ແຂວງ ຄາລິເລ ອີກ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ເຮັດ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ. ແລະ ມີ ນາຍ ສູງ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ເຈັບ ປ່ວຍ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ກາເປນາອູມ.

47 ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ແຂວງ ຢູດາຍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄປ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ເພິ່ນ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ, ແລະ ປິ່ນ ປົວ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ເພາະ ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ ຈຸດ ຕາຍ.

48 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ອັດ ສະ ຈັນ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ເຊື່ອ.

49 ຜູ້ ມີ ກຽດ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ທ່ານ ເອີຍ, ຈົ່ງ ລົງ ມາ ລູກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕາຍ.

50 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ໄປ ທາງ ຂອງ ທ່ານ; ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່. ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ເຊື່ອ ຖ້ອຍ ຄໍາ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, ແລະ ລາວ ກໍ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ລາວ.

51 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ກໍາລັງ ລົງ ໄປ, ຄົນ ໃຊ້ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ພົບ ເພິ່ນ, ແລະ ບອກ ເພິ່ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ມີ ຊີວິດ ຢູ່.

52 ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ຖາມ ພວກ ເຂົາ ເຖິງ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ່ ເພິ່ນ ເລີ່ມ ແທ້ ໄຂ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ມື້ ວານ ນີ້ ໃນ ໂມງ ທີ່ ເຈັດ ອາ ການ ໄຂ້ ອອກ ຈາກ ພຣະ ອົງ.

53 ສະນັ້ນ ພໍ່ ຈຶ່ງ ຮູ້ ວ່າ ເປັນ ເວລາ ດຽວ ກັນ, ໃນ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ມີ ຊີວິດ ຢູ່: ແລະ ຕົວ ເອງ ກໍ ເຊື່ອ, ແລະ ທັງ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ.

54 ນີ້ ເປັນ ການ ອັດສະຈັນ ຄັ້ງ ທີ ສອງ ທີ່ ພະ ເຍຊູ ໄດ້ ກະທໍາ ເມື່ອ ພະອົງ ອອກ ຈາກ ແຂວງ ຢູດາຍ ເຂົ້າ ໄປ ແຂວງ ຄາລີເລ.

ບົດທີ 5

1 ຫຼັງ ຈາກ ນີ້ ກໍ ມີ ງານ ລ້ຽງ ຂອງ ຊາວ ຢິວ; ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ.

2 ບັດ ນີ້ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ໃກ້ ຕະຫຼາດ ຝູງ ແກະ, ມີ ສະ ນໍ້າ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ, ເຊິ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ໃນ ພາ ສາ ເຮັບເຣີ, ເບັດ ເຊ ດາ, ມີ ລະ ບຽງ ຫ້າ ຫ້ອງ.

3 ໃນ ພວກ ນີ້ ເປັນ ຈໍານວນ ຫຼວງ ຫຼາຍ ຂອງ ຄົນ ທີ່ ຂາດ ອໍານາດ, ຕາ ບອດ, ຢຸດ, ຫ່ຽວ ແຫ້ງ, ລໍ ຖ້າ ການ ເຄື່ອນ ຍ້າຍ ຂອງ ນໍ້າ.

4 ເພາະ ວ່າ ເທວະດາ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ລົງ ໄປ ໃນ ສະ ນໍ້າ ໃນ ລະດູ ໃດ ໜຶ່ງ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ນໍ້າ ລໍາ ຄານ: ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ກ່ອນ ທີ່ ນໍ້າ ຕົກ ລົງ ມາ ກໍ ເປັນ ພະຍາດ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ.

5 ແລະ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ມີ ຄວາມ ອ່ອນ ແອ ສາມ ສິບ ແປດ ປີ.

6 ເມື່ອ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ ຕົວະ, ແລະ ຮູ້ ວ່າ ເພິ່ນ ເປັນ ຢູ່ ໃນ ເລື່ອງ ນັ້ນ ມາ ດົນ ນານ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຖາມ ເພິ່ນ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ຫາຍ ດີ ບໍ?

7 ຊາຍ ທີ່ ບໍ່ ມີ ພະລັງ ໄດ້ ຕອບ ລາວ ວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ເມື່ອ ນໍ້າ ເກີດ ຄວາມ ເດືອດຮ້ອນ ແລ້ວ ຂ້ອຍ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຈະ ເອົາ ຂ້ອຍ ລົງ ໄປ ໃນ ສະ ນໍ້າ ແຕ່ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຂ້ອຍ ກໍາລັງ ມາ ມີ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ຍ່າງ ລົງ ມາ ຕໍ່ ໜ້າ ຂ້ອຍ.

8 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ລຸກ ຂຶ້ນ, ເອົາ ບອນ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຍ່າງ ໄປ.

9 ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ຜູ້ ຊາຍ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ , ແລະ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຕຽງ ນອນ ຂອງ ຕົນ , ແລະ ຍ່າງ : ແລະ ໃນ ມື້ ດຽວ ກັນ ແມ່ນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ .

10 ພວກ ຢິວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ ວ່າ: ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ, ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ສິດ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ແບກ ຕຽງ ນອນ ຂອງ ເຈົ້າ.

11 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ທີ່
ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດີ, ຜູ້ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເອົາ ບອນ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ຍ່າງ.
12 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ຈຶ່ງ
ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ເອົາ ຕຽງ ນອນ ຂອງ ເຈົ້າ ຍ່າງ ໄປ?
13 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ
ແມ່ນ ໃຜ: ເພາະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ພາ ຕົວ ເອງ
ອອກ ໄປ, ມີ ຝູງ ຊົນ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ນັ້ນ.
14 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ພົບ ລາວ ຢູ່
ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ເຈົ້າ ໄດ້ ຫາຍ ດີ ແລ້ວ: ຢ່າ ເຮັດ ບາບ ອີກ, ຖ້າ
ຫາກ ວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ຮ້າຍ ແຮງ ກວ່າ ຈະ ມາ ເຖິງ
ເຈົ້າ.
15 ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ຈາກ ໄປ ແລະ ບອກ ພວກ ຢິວ
ວ່າ ແມ່ນ ພະ ເຍຊູ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ພະຍາດ.
16 ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຊາວ ຢິວ ຈຶ່ງ ຂົ່ມເຫັງ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ
ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ພຣະ ອົງ, ເພາະ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໃນ ວັນ ຊະ
ບາ ໂຕ.
17 ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ , ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ວຽກ ໃນ ຕອນ
ນີ້ , ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ວຽກ .
18 ສະນັ້ນ ຊາວ ຢິວ ຈຶ່ງ ພະຍາຍາມ ຂ້າ ລາວ ຫລາຍ
ຂຶ້ນ, ເພາະ ລາວ ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ໄດ້ ຝ່າຝືນ ວັນ
ຊະບາໂຕ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່ ຍັງ ເວົ້າ ອີກ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ
ເປັນ ພຣະ ບິດາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເຮັດ ໃຫ້ ຕົນ
ເທົ່າ ທຽມ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ.
19 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ບອກ ພວກ ທ່ານ ຕາມ ຄວາມ
ຈິງ ວ່າ ພຣະ ບຸດ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຮັດ ຫຍັງ ດ້ວຍ
ຕົນ ເອງ, ແຕ່ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ພຣະ ບິ
ດາ ເຮັດ: ເພາະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ເຮັດ,
ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ກໍ ເຮັດ ພຣະ ບຸດ ຄື ກັນ.
20 ເພາະ ພຣະ ບິ ດາ ຮັກ ພຣະ ບຸດ, ແລະ ສະ
ແດງ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຮູ້ ຈັກ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຕົນ
ເອງ ເຮັດ: ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ພຣະ
ອົງ ເຫັນ ວຽກ ງານ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ ການ
ເຫລົ່າ ນີ້, ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ປະ ຫລາດ ໃຈ.
21 ເພາະ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ປຸກ ຄົນ ຕາຍ
ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ
ຄືນ ມາ; ເຖິງ ຢ່າງ ນັ້ນ ກໍ ຕາມ ພຣະ ບຸດ ກໍ ໄດ້
ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຊົງ ພຣະ ປະສົງ ໃຫ້
ໄວ ຂຶ້ນ.
22 ເພາະ ພຣະ ບິ ດາ ບໍ່ ຕັດ ສິນ ຜູ້ ໃດ, ແຕ່
ໄດ້ ເຮັດ ການ ຕັດ ສິນ ທັງ ໝົດ ໃຫ້ ແກ່ ພຣະ
ບຸດ:
23 ເພື່ອ ໃຫ້ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ໃຫ້ ກຽດ ພຣະ ບຸດ,
ຄື ກັນ ກັບ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ ກຽດ ພຣະ ບິດາ. ຜູ້
ທີ່ ບໍ່ ໃຫ້ ກຽດ ພຣະ ບຸດ ກໍ ບໍ່ ໃຫ້ ກຽດ ແກ່
ພຣະ ບິດາ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ມາ.
24 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ທີ່ ຟັງ ຄໍາ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ
ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ, ມີ ຊີ ວິດ ອັນ ເປັນ ນິດ, ແລະ
ຈະ ບໍ່ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ; ແຕ່ ຖືກ ຜ່ານ ຈາກ ຄວາມ
ຕາຍ ໄປ ສູ່ ຊີ ວິດ.
25 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ເວລາ ມາ ເຖິງ, ແລະ ບັດ ນີ້ ແມ່ນ, ເມື່ອ ຄົນ ຕາຍ
ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສຸລະສຽງ ຂອງ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ: ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ.
26 ເພາະ ວ່າ ພຣະ ບິ ດາ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ໃນ ຕົວ
ເອງ; ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ພຣະບຸດເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົວ;
27 ແລະ ໄດ້ ມອບ ສິດ ອຳນາດ ໃຫ້ ລາວ ໃນ ການ
ຕັດສິນ ໂທດ ນຳ ອີກ, ເພາະ ລາວ ເປັນ ບຸດ ມະນຸດ.
28 ຢ່າ ປະຫລາດ ໃຈ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້: ເພາະ ເວລາ ຈະ
ມາ ເຖິງ, ໃນ ນັ້ນ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ຝັງ
ສົບ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
29 ແລະ ຈະ ອອກ ມາ; ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ
ຄວາມ ດີ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ
ຂອງ ຊີ ວິດ; ແລະ ພວກ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ, ຈົນ
ເຖິງ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຂອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
30 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂອງ ຕົນ ເອງ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຮັດ
ຫຍັງ ໄດ້: ຕາມ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຕັດ ສິນ: ແລະ ການ ຕັດ ສິນ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຽງ ແຕ່; ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່
ສະ ແຫວງ ຫາ ຄວາມ ປະ ສົງ ຂອງ ຕົນ ເອງ,
ແຕ່ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
31 ຖ້າ ຂ້ອຍ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຕົວ ເອງ, ພະຍານ
ຂອງ ຂ້ອຍ ກໍ ບໍ່ ຈິງ.
32 ມີ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ເຮົາ;
ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພະ ຍານ ທີ່ ພຣະ
ອົງ ເປັນ ພະ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ
ຄວາມ ຈິງ.

33 ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ຫາ ໂຢ ຮັນ, ແລະ ລາວ ໄດ້
ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຄວາມ ຈິງ.
34 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ປະ ຈັກ ພະ
ຍານ ຈາກ ມະ ນຸດ, ແຕ່ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເວົ້າ, ເພື່ອ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.
35 ພຣະ ອົງ ເປັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ທີ່ ລຸກ ໄໝ້
ແລະ ເປັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ: ແລະ ພວກ ທ່ານ ເຕັມ
ໃຈ ໃນ ລະ ດູ ການ ທີ່ ຈະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ
ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
36 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ພະ ຍານ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່
ກວ່າ ຂອງ ໂຢ ຮັນ: ສໍາ ລັບ ວຽກ ງານ ທີ່ ພຣະ
ບິ ດາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສໍາ ເລັດ, ວຽກ
ງານ ດຽວ ກັນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ, ເປັນ ພະ
ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ວ່າ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ໃຊ້
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
37 ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ເອງ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ,
ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ເຮົາ. ເຈົ້າ ບໍ່ ເຄີຍ ໄດ້
ຍິນ ສຽງ ຂອງ ລາວ ໃນ ເວລາ ໃດ ໜຶ່ງ, ແລະ ບໍ່
ໄດ້ ເຫັນ ຮູບ ຮ່າງ ຂອງ ລາວ.
38 ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຍັງ
ຄົງ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ: ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ
ຜູ້ ໃດ ມາ, ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ ພຣະ ອົງ.
39 ຄົ້ນຫາພຣະຄໍາພີ; ເພາະ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຄິດ
ວ່າ ເຈົ້າ ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ: ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ
ເປັນ ພະ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
40 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມາ ຫາ ເຮົາ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ມີ
ຊີ ວິດ.
41 ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ຈາກ ມະນຸດ.
42 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ທ່ານ, ວ່າ ທ່ານ ບໍ່
ມີ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ຕົວ ທ່ານ.
43 ເຮົາ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ
ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ເຮົາ: ຖ້າ
ຫາກ ຜູ້ ອື່ນ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ຕົນ, ເຈົ້າ
ກໍ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຜູ້ ນັ້ນ.
44 ເຈົ້າ ຈະ ເຊື່ອ ໄດ້ ແນວ ໃດ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ
ກຽດ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ, ແລະ ບໍ່ ສະ ແຫວງ ຫາ
ກຽດ ສັກ ສີ ທີ່ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ເທົ່າ ນັ້ນ?
45 ຢ່າ ຄິດ ວ່າ ເຮົາ ຈະ ກ່າວ ຫາ ເຈົ້າ ຕໍ່ ພຣະ
ບິ ດາ: ມີ ຜູ້ ທີ່ ກ່າວ ຫາ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ໂມເຊ, ຜູ້
ທີ່ ເຈົ້າ ໄວ້ ວາງ ໃຈ.
46 ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ເຊື່ອ ໂມເຊ ບໍ, ເຈົ້າ ຄົງ ຈະ ເຊື່ອ
ເຮົາ: ເພາະ ລາວ ໄດ້ ຂຽນ ເຖິງ ເຮົາ.
47 ແຕ່ ຖ້າ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ ຄໍາ ຂຽນ ຂອງ ລາວ, ເຈົ້າ
ຈະ ເຊື່ອ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ແນວ ໃດ?

ບົດທີ 6

1 ຫລັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຂ້າມ
ທະ ເລ ຄາ ລິ ເລ ຊຶ່ງ ເປັນ ທະ ເລ ຂອງ
Tiberias ໄດ້.
2 ແລະ ຝູງ ຊົນ ເປັນ ຈໍານວນ ຫລວງຫລາຍ ໄດ້ ຕິດ
ຕາມ ພຣະ ອົງ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ
ການ ອັດສະຈັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເຮັດ ຕໍ່ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ພະ ຍາດ.
3 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພູ ເຂົາ ,
ແລະ ທີ່ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ນັ່ງ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ .
4 ແລະ ປັດສະຄາ, ງານ ລ້ຽງ ຂອງ ຊາວ ຢິວ, ກໍ ໃກ້
ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ.
5 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ເງີຍ ໜ້າ ຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນ ກຸ່ມ
ໃຫຍ່ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ຖາມ ຟີ
ລິບ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ຊື້ ເຂົ້າ ຈີ່ ຢູ່ ໃສ, ເພື່ອ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ກິນ?
6 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ເພື່ອ ພິ ສູດ ລາວ:
ເພາະ ລາວ ເອງ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ.
7 ຟີ ລິບ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ເຂົ້າຈີ່ ສອງ ຮ້ອຍ ເງິນ
ບໍ່ ພຽງ ພໍ ສໍາລັບ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ກິນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ.
8 ສາ ນຸ ສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ອັນ ເດ ອາ,
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຊີ ໂມນ ເປ ໂຕ, ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ
ວ່າ,
9 ມີ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ເຊິ່ງ ມີ ເຂົ້າ
ບາ ເລ ຫ້າ ໂຕ, ແລະ ປາ ນ້ອຍ ສອງ ໂຕ, ແຕ່ ມັນ
ເປັນ ຫຍັງ ໃນ ບັນ ດາ ຈໍາ ນວນ ຫລາຍ?
10 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ນັ່ງ ລົງ. ບັດ ນີ້ ບ່ອນ ນັ້ນ ມີ ຫຍ້າ ຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງນັ່ງລົງ, ໃນຈໍານວນປະມານຫ້າພັນຄົນ.
11 ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່; ແລະ ເມື່ອ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຂອບ ພຣະ ໄທ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ແຈກ
ຢາຍ ໃຫ້ ສາ ນຸ ສິດ, ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້
ທີ່ ຖືກ ຕັ້ງ ລົງ; ແລະປາຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ.
12 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຈົ່ງ ເກັບ

ເອົາ ຊິ້ນ ສ່ວນ ທີ່ ຍັງ ເຫຼືອ, ເພື່ອ ໃຫ້ ບໍ່ ມີ
ຫຍັງ ສູນ ເສຍ.
13 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ເກັ໊າ ໂຮມ ພວກ ເຂົາ
ເຂົ້າ ກັນ, ແລະ ເອົາ ຊິ້ນ ສ່ວນ ຂອງ ເຂົ້າ ບາ ເລ
ຫ້າ ກ້ອນ, ຊຶ່ງ ຍັງ ເຫຼືອ ຢູ່ ເຕັມ ສິບ ສອງ ກະຕ່າ
ໃຫ້ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກິນ.
14 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ການ ອັດສະຈັນ ທີ່
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກະ ທຳ ກໍ ກ່າວ ວ່າ, "ນີ້ ແມ່ນ
ຄວາມ ຈິງ ທີ່ ຜູ້ ພະຍາກອນ ຈະ ມາ ໃນ ໂລກ.
15 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມາ
ຈັບ ເພິ່ນ ດ້ວຍ ກຳ ລັງ ເພື່ອ ຕັ້ງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ເປັນ
ກະສັດ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ເທິງ ພູ ອີກ ດ້ວຍ ຕົວ
ເອງ.
16 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ນີ້ ແລ້ວ, ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ໄປ ທີ່ ທະ ເລ,
17 ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອ, ແລະ ໄດ້ ຂ້າມ ທະ
ເລ ໄປ ຫາ Capernaum. ແລະ ຕອນ ນີ້ ມັນ ມືດ ໄປ
ແລະ ພະ ເຍຊູ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ.
18 ແລະ ທະເລ ໄດ້ ເກີດ ຂື້ນ ຍ້ອນ ລົມ ແຮງ ທີ່
ພັດ ມາ.
19 ດັ່ງ ນັ້ນ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂີ່ ເຮືອ ໄປ ປະມານ
ຫ້າ ສິບ ຫຼື ສາມ ສິບ ຟຸດ, ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ພຣະ
ເຢຊູ ກຳລັງ ຍ່າງ ຢູ່ ເທິງ ທະເລ, ແລະ ຫຍັບ ເຂົ້າ
ມາ ໃກ້ ເຮືອ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຢ້ານ.
20 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມັນ
ແມ່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ຢ່າຢ້ານ.
21 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ເຮືອ ຢ່າງ ເຕັມ ໃຈ ແລະ ໃນ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ເຮືອ
ກໍ ມາ ຮອດ ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
22 ມື້ ຕໍ່ ມາ, ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ອີກ ຟາກ
ໜຶ່ງ ຂອງ ທະ ເລ ເຫັນ ວ່າ ບໍ່ ມີ ເຮືອ ອື່ນ ອີກ,
ນອກ ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພວກ ລູກ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ບໍ່ ໄດ້ ລົງ ໄປ
ໃນ ເຮືອ ກັບ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແຕ່
ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລົງ ໄປ ໃນ ເຮືອ.
ສານຸສິດໄດ້ອອກໄປຢ່າງດຽວ;
23 (ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ມີ ເຮືອ ອີກ ລຳ ໜຶ່ງ
ຈາກ ຕີ ເບ ເຣຍ ມາ ໃກ້ ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ
ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ຂອບ ພຣະ ໄທ:)
24 ເມື່ອ ປະຊາຊົນ ເຫັນ ວ່າ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ບໍ່ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ, ທັງ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ນຳ
ເອົາ ໄປ ນຳ ແລະ ມາ ທີ່ ເມືອງ ກາເປນາອູມ ເພື່ອ
ຊອກ ຫາ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ.
25 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ພຣະ ອົງ
ຢູ່ ອີກ ຟາກ ໜຶ່ງ ຂອງ ທະ ເລ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ
ຖາມ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ເຈົ້າ ມາ ເຖິງ
ເວລາ ໃດ?
26 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ,
ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ວ່າ,
ພວກ ທ່ານ ສະ ແຫວງ ຫາ ເຮົາ, ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ
ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ການ ອັດ ສະ ຈັນ, ແຕ່ ຍ້ອນ
ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ໜົມ ນັ້ນ ເຕັມ ທີ່.
27 ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ແຮງ ງານ ເພື່ອ ຊິ້ນ ທີ່ ຕາຍ ໄປ,
ແຕ່ ເພື່ອ ຊິ້ນ ທີ່ ອົດ ທົນ ຈົນ ເຖິງ ຊີ ວິດ ອັນ
ເປັນ ນິດ, ຊຶ່ງ ບຸດ ມະ ນຸດ ຈະ ປະ ທານ ໃຫ້
ພວກ ເຈົ້າ: ເພາະ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ຜະ
ນຶກ ເຂົ້າ ກັນ ໄວ້.
28 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ
ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຮັດ
ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ?
29 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ນີ້ ແມ່ນ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ວ່າ ທ່ານ
ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ມາ.
30 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ
ສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ເຄື່ອງໝາຍ ອັນ ໃດ ແດ່ ເພື່ອ
ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ເຊື່ອ ເຈົ້າ?
ເຈົ້າເຮັດວຽກຫຍັງ?
31 ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນມານາໃນທະເລຊາຍ; ຕາມ
ທີ່ ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ພຣະອົງ ໄດ້ ປະທານ ເຂົ້າຈີ່
ຈາກ ສະຫວັນ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ກິນ.
32 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ໂມ ເຊ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ
ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ນັ້ນ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ; ແຕ່ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ທານ ໃຫ້ ທ່ານ
ເຂົ້າ ຈີ່ ທີ່ ແທ້ ຈິງ ຈາກ ສະ ຫວັນ.
33 ເພາະ ເຂົ້າຈີ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຄື ພຣະ ອົງ ທີ່
ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ແລະ ໃຫ້ ຊີ ວິດ ແກ່ ໂລກ.
34 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ອາ ຫານ
ນີ້ ທຸກ ຕະ ຫຼອດ ໄປ.
35 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ອາ ຫານ ຂອງ ຊີ ວິດ: ຜູ້ ທີ່ ມາ

ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ອຶດ ຫິວ; ແລະ
ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຫິວ ນ້ຳ.
36 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ, ວ່າ ທ່ານ
ຍັງ ໄດ້ ເຫັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ ເຊື່ອ.
37 ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ມາ ຫາ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ສະ
ຫລາດ ທີ່ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ອອກ.
38 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ,
ບໍ່ ແມ່ນ ເພື່ອ ເຮັດ ຕາມ ໃຈ ຂອງ ຕົນ, ແຕ່ ຕາມ
ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
39 ແລະ ນີ້ ຄື ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ
ທີ່ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ, ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ປະ ທານ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່
ສູນ ເສຍ ຫຍັງ, ແຕ່ ຈະ ຍົກ ມັນ ຂຶ້ນ ມາ ອີກ
ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ.
40 ແລະ ນີ້ ຄື ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່
ໄດ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ, ເພື່ອ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ
ພຣະ ບຸດ, ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ, ຈະ ມີ ຊີ ວິດ
ອັນ ເປັນ ນິດ: ແລະ ເຮົາ ຈະ ປຸກ ພຣະ ບຸດ ໃຫ້
ເປັນ ຄືນ ມາ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ.
41 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ກໍ ຈົ່ມ ໃສ່ ລາວ, ເພາະ ລາວ
ເວົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ເຂົ້າຈີ່ ທີ່ ລົງ ມາ ຈາກ ສະຫວັນ.
42 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ເຊັບ, ມີ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ ຮູ້ ຈັກ? ເປັນ ແນວ ໃດ ທີ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍ
ລົງ ມາ ຈາກ ສະຫວັນ?
43 ພຣະ ເຢ ຊູ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ, ຢ່າ ຈົ່ມ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ.
44 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ມາ ຫາ ເຮົາ ໄດ້, ນອກ ຈາກ
ພຣະ ບິ ດາ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ ຊັກ ນຳ ເຂົາ:
ແລະ ເຮົາ ຈະ ຍົກ ເຂົາ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ.
45 ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ສິດ ສອນ ທັງ
ຫມົດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ. ສະນັ້ນ ທຸກຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ
ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ, ຈຶ່ງ ມາ ຫາ ເຮົາ.
46 ບໍ່ ແມ່ນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ບິ ດາ,
ນອກ ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເຂົາ ໄດ້
ເຫັນ ພຣະ ບິ ດາ.
47 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້
ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ກໍ ມີ ຊີ ວິດ ອັນ ເປັນ ນິດ.
48 ເຮົາ ຄື ອາຫານ ແຫ່ງ ຊີວິດ.
49 ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ກິນ ມານາ ໃນ ຖິ່ນ
ແຫ້ງແລ້ງ ກັນດານ, ແລະ ຕາຍ ໄປ.
50 ນີ້ ຄື ເຂົ້າ ຈີ່ ທີ່ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ ໄດ້ ກິນ ມັນ, ແລະ ບໍ່ ຕາຍ.
51 ເຮົາ ຄື ເຂົ້າຈີ່ ທີ່ ມີ ຊີວິດ ທີ່ ໄດ້ ລົງ ມາ
ຈາກ ສະຫວັນ: ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ນີ້ ຜູ້ ນັ້ນ
ຈະ ມີ ຊີວິດ ຕະຫຼອດ ໄປ ແລະ ເຂົ້າຈີ່ ທີ່ ເຮົາ ຈະ
ໃຫ້ ນັ້ນ ເປັນ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ເຮົາ ຊຶ່ງ ເຮົາ ຈະ
ໃຫ້ ເພື່ອ ຊີວິດ ຂອງ ໂລກ.
52 ພວກ ຢິວ ຈຶ່ງ ຕໍ່ສູ້ ກັນ ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, “ຜູ້ ນີ້
ຈະ ເອົາ ເນື້ອ ໜັງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ກິນ ໄດ້ ແນວ
ໃດ?
53 ແລ້ວ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ
ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ຖ້າ
ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ກິນ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ບຸດ ມະ ນຸດ,
ແລະ ດື່ມ ເລືອດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ
ຊີ ວິດ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ.
54 ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກິນ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ດື່ມ
ເລືອດ ຂອງ ເຮົາ, ກໍ ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ; ແລະ
ເຮົາ ຈະ ຍົກ ລາວ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ.
55 ເພາະ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຊີ້ນ
ແທ້ໆ, ແລະ ເລືອດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ດື່ມ ແທ້ໆ.
56 ຜູ້ ທີ່ ກິນ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ດື່ມ ເລືອດ
ຂອງ ເຮົາ, ກໍ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ຜູ້ ນັ້ນ.
57 ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ໄດ້ ໃຊ້
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ຊີ ວິດ ໂດຍ
ພຣະ ບິ ດາ: ດັ່ງ ນັ້ນ ຜູ້ ທີ່ ກິນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ໂດຍ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ.
58 ນີ້ ຄື ເຂົ້າ ຈີ່ ທີ່ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ: ບໍ່
ຄື ກັບ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ກິນ ມາ
ນາ, ແລະ ຕາຍ: ຜູ້ ທີ່ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ນີ້ ຈະ ມີ ຊີ
ວິດ ຕະ ຫຼອດ ໄປ.
59 ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ
ສາ ລາ, ດັ່ງ ທີ່ ເພິ່ນ ສອນ ຢູ່ ເມືອງ ກາເປນາອູມ.
60 ດັ່ງນັ້ນ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້, ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ,
ນີ້ ເປັນ ຄຳ ເວົ້າ ທີ່ ຍາກ; ໃຜສາມາດໄດ້ຍິນມັນ?
61 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ໃນ ຕົວ ເອງ ວ່າ ສາ ນຸ
ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈົ່ມ ກັບ ມັນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ນີ້ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ຜິດ ຫວັງ?

62 ຈະ ເປັນ ແນວ ໃດ ແລະ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ
ຈະ ເຫັນ ບຸດ ມະນຸດ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ ບ່ອນ ທີ່
ເພິ່ນ ຢູ່ ກ່ອນ?
63 ມັນ ເປັນ ວິນ ຍານ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ໄວ ຂຶ້ນ; ເນື້ອ
ໜັງ ບໍ່ ມີ ປະ ໂຫຍດ ຫຍັງ: ຄໍາ ເວົ້າ ທີ່ ເຮົາ
ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ມັນ ເປັນ ວິນ ຍານ, ແລະ ມັນ ເປັນ
ຊີ ວິດ.
64 ແຕ່ ມີ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ.
ເພາະ ວ່າ ພະ ເຍຊູ ຮູ້ ຕັ້ງແຕ່ ຕົ້ນ ມາ ວ່າ ເຂົາ
ເປັນ ໃຜ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ແລະ ໃຜ ຈະ ທໍລະຍົດ ພະອົງ.
65 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະ ເຈົ້າຈຶ່ງ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ສາມາດ
ມາ ຫາ ຂ້າພະ ເຈົ້າ, ນອກ ຈາກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໃຫ້
ພຣະ ບິດາ ຂອງ ຂ້າພະ ເຈົ້າ.
66 ຈາກ ເວລາ ນັ້ນ ສານຸສິດ ຂອງ ພຣະອົງ ຫລາຍ
ຄົນ ກໍ ກັບ ຄືນ ໄປ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຍ່າງ ກັບ
ພຣະອົງ ອີກ.
67 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ສາວົກ
ສິບ ສອງ ຄົນ ວ່າ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ນໍາ ບໍ?
68 ແລ້ວ ຊີໂມນ ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ, "ພະອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ
ເຮົາ ຈະ ໄປ ຫາ ໃຜ? ເຈົ້າມີຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ.
69 ແລະ ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ແລະ ແນ່ ໃຈ ວ່າ ເຈົ້າ ແມ່ນ
ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຊົງ
ພຣະ ຊົນ ຢູ່.
70 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ໄດ້ ເລືອກ ເອົາ ທ່ານ ສິບ ສອງ , ແລະ ຫນຶ່ງ
ໃນ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ມານ ?
71 ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ຢູດາ ອິດສະກາຣີອົດ ລູກ ຊາຍ
ຂອງ ຊີໂມນ: ເພາະ ເພິ່ນ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ທໍລະຍົດ
ເພິ່ນ, ເປັນ ໜຶ່ງ ໃນ ສິບ ສອງ ຄົນ.

ບົດທີ 7

1ຫລັງຈາກ ເຫດການ ເຫຼົ່ານີ້ ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄດ້
ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຄາລີເລ ເພາະ ພຣະອົງ ບໍ່
ຍອມ ຍ່າງ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ຢິວ ເພາະ ພວກ ຢິວ
ພະຍາຍາມ ຂ້າ ພຣະອົງ.
2 ບັດ ນີ້ ງານ ລ້ຽງ ທໍ ເຕັນ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໃກ້
ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ.
3 ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ຈົ່ງ
ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນີ້ ແລະ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຢູດາຍ
ເພື່ອ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ວຽກ
ງານ ທີ່ ເຈົ້າ ເຮັດ.
4 ເພາະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເຮັດ ສິ່ງ ໃດ ໃນ ທີ່ ລັບ ລີ້,
ແລະ ຕົວ ເອງ ກໍ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ ເປັນ ທີ່
ຮູ້ ຈັກ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ. ຖ້າ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້
ຈົ່ງ ສະແດງ ຕົວ ໃຫ້ ໂລກ ຮູ້.
5 ເພາະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ບໍ່ ເຊື່ອ ໃນ ເພິ່ນ.
6 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ເວລາ ຂອງ ເຮົາ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ມາ ເຖິງ ເທື່ອ, ແຕ່
ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ ພ້ອມ ແລ້ວ.
7 ໂລກບໍ່ສາມາດກຽດຊັງເຈົ້າໄດ້; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມັນ
ກຽດ ຊັງ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ພະ ຍານ
ຂອງ ມັນ, ວ່າ ການ ເຮັດ ວຽກ ຂອງ ມັນ ແມ່ນ ຊົ່ວ
ຮ້າຍ.
8 ຈົ່ງ ໄປ ທີ່ ງານ ລ້ຽງ ນີ້: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່
ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ງານ ລ້ຽງ ນີ້;
ເພາະເວລາຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນເຕັມທີ່.
9 ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້
ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພຣະ ອົງ ຍັງ ຢູ່ ໃນ ແຂວງ
ຄາ ລີ ເລ.
10 ແຕ່ ເມື່ອ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຂຶ້ນ ໄປ ແລ້ວ,
ລາວ ກໍ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ງານ ລ້ຽງ, ໂດຍ ບໍ່ ໄດ້ ເປີດ
ເຜີຍ, ແຕ່ ຄື ກັນ ກັບ ທີ່ ລັບ ລີ້.
11 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ກໍ ຊອກ ຫາ ລາວ ໃນ ງານ
ລ້ຽງ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ ຢູ່ ໃສ?
12 ແລະ ມີ ການ ຈົ່ມ ຫລາຍ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ
ກ່ຽວ ກັບ ເພິ່ນ: ເພາະ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ ເປັນ
ຄົນ ດີ: ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ເລີຍ;
ແຕ່ລາວຫລອກລວງປະຊາຊົນ.
13 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເວົ້າ ຢ່າງ
ເປີດ ເຜີຍ ກ່ຽວ ກັບ ລາວ ເພາະ ຢ້ານ ຊາວ ຢິວ.
14 ບັດ ນີ້ ໃນ ລະຫວ່າງ ງານ ລ້ຽງ ນັ້ນ ພະ ເຍຊູ
ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ວິຫານ ແລະ ສັ່ງ ສອນ.
15 ແລະ ຊາວ ຢິວ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ເວົ້າ ວ່າ, ຈິດ
ຫມາຍ ຂອງ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ຮູ້ ໄດ້ ແນວ ໃດ, ບໍ່
ເຄີຍ ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້?
16 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ,
ຄໍາ ສອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
17 ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະ
ສົງ ຂອງ ຄົນ, ເຂົາ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ຄໍາ ສອນ, ບໍ່ ວ່າ

ຈະ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຫຼື ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເວົ້າ ຂອງ ຕົນ ເອງ.
18 ຜູ້ ທີ່ ເວົ້າ ເຖິງ ຕົວ ເອງ ກໍ ສະ ແຫວງ ຫາ
ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ຕົນ, ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ສະ
ແຫວງ ຫາ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່
ໄດ້ ໃຊ້ ມາ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຄື ກັນ, ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ
ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຢູ່ ໃນ ຜູ້ ນັ້ນ.
19 ໂມເຊ ບໍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ກົດ ໝາຍ ແກ່ ເຈົ້າ ບໍ, ແລະ
ຍັງ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ ເຈົ້າ ຮັກ ສາ ກົດ
ໝາຍ ບໍ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໄປຂ້າຂ້ອຍ?
20 ປະ ຊາ ຊົນ ຕອບ ວ່າ, ເຈົ້າ ມີ ມານ ຮ້າຍ: ໃຜ
ຈະ ໄປ ຂ້າ ທ່ານ?
21 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ງານ ຫນຶ່ງ, ແລະ ທ່ານ
ທັງ ຫມົດ ປະ ຫລາດ ໃຈ.
22 ສະນັ້ນ ໂມເຊ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ການ ຕັດ ສິນ ຕັດ
ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ; (ບໍ່ ແມ່ນ ຍ້ອນ ວ່າ ເປັນ ຂອງ ໂມເຊ,
ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ບັນພະບຸລຸດ;) ແລະ ໃນ ວັນ ຊະບາໂຕ
ເຈົ້າ ກໍ ເຮັດ ພິທີຕັດ ຊາຍ.
23 ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ໄດ້
ຮັບ ການ ຕັດ, ເພື່ອ ວ່າ ກົດ ຂອງ ໂມ ເຊ ຈະ ບໍ່
ຖືກ ຕັດ ຂາດ; ເຈົ້າ ໃຈ ຮ້າຍ ຂ້ອຍ ບໍ, ເພາະ ເຮົາ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍ ທຸກ ຄົນ ເປັນ ພະຍາດ ໃນ
ວັນ ຊະບາໂຕ?
24 ຢ່າ ຕັດສິນ ຕາມ ຮູບ ຮ່າງ, ແຕ່ ຕັດສິນ ຕາມ
ຄວາມ ຊອບທຳ.
25 ແລ້ວ ບາງ ຄົນ ໃນ ເມືອງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຈຶ່ງ
ເວົ້າ ວ່າ: ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຊອກ ຫາ
ຂ້າ ບໍ?
26 ແຕ່, ເບິ່ງ ແມ, ລາວ ເວົ້າ ຢ່າງ ກ້າຫານ, ແລະ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ເວົ້າ ຫຍັງ ກັບ ລາວ. ຜູ້ ປົກຄອງ ຮູ້ ແທ້
ບໍ ວ່າ ນີ້ ແມ່ນ ພະ ຄລິດ?
27 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ຢູ່ ໃສ, ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ຄຣິດ ສະ
ເດັດ ມາ, ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ຢູ່ ໃສ.
28 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ, ໂດຍ ກ່າວ
ວ່າ, " ພວກ ທ່ານ ທັງ ສອງ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ແລະ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ
ໃສ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ຈາກ ຕົວ ເອງ,
ແຕ່ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ເປັນ
ຄວາມ ຈິງ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້.
29 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ: ເພາະ ວ່າ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
30 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ ຈັບ ລາວ,
ແຕ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ວາງ ມື ໃສ່ ລາວ, ເພາະ ວ່າ
ໂມງ ຂອງ ລາວ ບໍ່ ມາ ເຖິງ.
31 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ເມື່ອ ພຣະ ຄຣິດ ສະ ເດັດ ມາ, ພຣະ ອົງ
ຈະ ເຮັດ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ຫລາຍ ກວ່າ ສິ່ງ ທີ່
ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ບໍ?
32 ພວກ ຟາລິຊຽນ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ຜູ້ ຄົນ ຈົ່ມ ເລື່ອງ
ນີ້ ກ່ຽວ ກັບ ເພິ່ນ; ພວກ ຟາລິຊຽນ ແລະ ພວກ
ປະໂຣຫິດ ໄດ້ ສົ່ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໄປ ຈັບ ລາວ.
33 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ວ່າ, ແຕ່ ບໍ່ ດົນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກັບ ທ່ານ, ແລະ
ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ
ທີ່ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
34 ເຈົ້າ ຈະ ສະ ແຫວງ ຫາ ເຮົາ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ພົບ
ເຮົາ: ແລະ ບ່ອນ ທີ່ ເຮົາ ຢູ່, ທີ່ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ບໍ່ ໄດ້.
35 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ລາວ ຈະ ໄປ ໃສ,
ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ພົບ ລາວ? ລາວ ຈະ ໄປ ຫາ
ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ທີ່ ກະ ແຈກ ກະ ຈາຍ, ແລະ ສັ່ງ
ສອນ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ?
36 ການ ເວົ້າ ແບບ ນີ້ ຄື ແນວ ໃດ ທີ່ ລາວ ເວົ້າ
ວ່າ: ເຈົ້າ ຈະ ຊອກ ຫາ ເຮົາ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ພົບ ເຮົາ:
ແລະ ເຮົາ ຢູ່ ໃສ, ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ບໍ່ ໄດ້?
37 ໃນ ມື້ ສຸດ ທ້າຍ, ມື້ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ງານ
ລ້ຽງ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຢືນ ຂຶ້ນ ແລະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ,
ກ່າວ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ຫິວ, ໃຫ້ ເຂົາ ມາ
ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ດື່ມ.
38 ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ, ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ຄຳ ພີ ໄດ້
ກ່າວ ໄວ້, ນ້ຳ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ ຈະ ໄຫລ ອອກ ຈາກ
ທ້ອງ.
39 (ແຕ່ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ ເຖິງ ພຣະ ວິນ
ຍານ, ຊຶ່ງ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ຄວນ ໄດ້ ຮັບ:
ເພາະ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ປະ
ທານ; ເພາະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ໄດ້ ຮັບ
ກຽດ ສັກ ສີ.)
40 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເວົ້າ ນີ້
ຫລາຍ ຄົນ, ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ເປັນ ສາດສະດາ ແທ້ໆ.

41 ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ. ແຕ່
ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະຄຣິດ ຈະ ອອກ ມາ ຈາກ
ແຂວງ ຄາລີເລ ບໍ?
42 ພຣະ ຄໍາ ພີ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຄຣິດ ສະ
ເດັດ ມາ ຈາກ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ດາ ວິດ, ແລະ ອອກ
ຈາກ ເມືອງ ເບັດ ເລ ເຮັມ, ບ່ອນ ທີ່ ດາ ວິດ ຢູ່?
43 ສະນັ້ນ ຈຶ່ງ ມີ ການ ແບ່ງ ແຍກ ໃນ ບັນດາ ຜູ້
ຄົນ ຍ້ອນ ເພິ່ນ.
44 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເອົາ ລາວ;
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດວາງມືໃສ່ພຣະອົງ.
45 ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ໜ້າ ທີ່ ໄດ້ ມາ ຫາ ປະ
ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ; ແລະ ພວກ ເຂົາ
ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ນໍາ
ເອົາ ເຂົາ?
46 ພວກ ເຈົ້າ ໜ້າ ທີ່ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້
ໃດ ເວົ້າ ແບບ ນີ້ ເລີຍ.
47 ແລ້ວ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ
ເຈົ້າ ຖືກ ຫລອກ ລວງ ບໍ?
48 ມີ ຜູ້ ປົກຄອງ ຫຼື ພວກ ຟາລິຊຽນ ຄົນ ໃດ
ເຊື່ອ ໃນ ພະອົງ?
49 ແຕ່ ຜູ້ ຄົນ ນີ້ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ກົດ ໝາຍ
ຖືກ ສາບ ແຊ່ງ.
50 ນີໂກເດມ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, (ຜູ້ ທີ່ ມາ
ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ, ເປັນ ຫນຶ່ງ
ໃນ ພວກ ເຂົາ,)
51 ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຕັດ ສິນ ຜູ້ ໃດ,
ກ່ອນ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ຮູ້ ຈັກ ສິ່ງ ທີ່ ລາວ ເຮັດ?
52 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຄາ ລີ ເລ ຄື ກັນ? ຈົ່ງ ຊອກ ຫາ
ແລະ ເບິ່ງ: ສໍາ ລັບ ການ ອອກ ຈາກ ຄາ ລີ ເລ
ບໍ່ ມີ ສາດ ສະ ດາ .
53 ແລະ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ໄປ ຫາ ເຮືອນ ຂອງ ຕົນ.

ບົດທີ 8

1 ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ໄປ ທີ່ ພູ ໝາກ ກອກ ເທດ.
2 ແລະ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ, ແລະ ຜູ້ ຄົນ
ທັງ ຫມົດ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ນັ່ງລົງ,
ແລະສອນພວກເຂົາ.
3 ແລະ ພວກ ທໍາ ມະ ຈານ ແລະ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ
ໄດ້ ນໍາ ເອົາ ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ໃນ
ການ ຫລິ້ນ ຊູ້; ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຕັ້ງ ນາງ ໄວ້
ໃນ ທ່າມກາງ
4 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອາ ຈານ,
ແມ່ ຍິງ ຜູ້ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ຈັບ ໃນ ການ ຫລິ້ນ ຊູ້,
ໃນ ການ ກະ ທໍາ ທີ່ ສຸດ.
5 ບັດ ນີ້ ໂມເຊ ໃນ ກົດ ໝາຍ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຮົາ,
ວ່າ ຄົນ ແບບ ນັ້ນ ຄວນ ຖືກ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ:
ແຕ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ ແນວ ໃດ?
6 ສິ່ງ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ລໍ້ ລວງ ພຣະ ອົງ,
ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຕ້ອງ ກ່າວ ຫາ ພຣະ ອົງ.
ແຕ່ ພະ ເຍຊູ ກົ້ມ ລົງ ແລະ ຂຽນ ດ້ວຍ ນິ້ວ ມື
ລົງ ເທິງ ພື້ນ ດິນ ຄື ກັບ ວ່າ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ.
7 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ທູນ ຖາມ ພຣະ ອົງ ຕໍ່ ໄປ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຍົກ ຕົວ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ ບາບ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ
ທ່ານ, ໃຫ້ ລາວ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ນາງ ກ່ອນ.
8 ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ລາວ ໄດ້ ກົ້ມ ລົງ, ແລະ ຂຽນ
ລົງ ເທິງ ພື້ນ ດິນ.
9 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ຖືກ ຕັດ ສິນ
ໃຈ ໂດຍ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ຕົນ, ໄດ້ ອອກ ໄປ ເທື່ອ
ລະ ຄົນ, ເລີ່ມ ແຕ່ ຜູ້ ອາ ຍຸ ສູງ ສຸດ, ເຖິງ ແມ່ນ
ຜູ້ ສຸດ ທ້າຍ: ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຖືກ ປະ ໄວ້
ໃຫ້ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ແລະ ຜູ້ ຍິງ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ.
10 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍົກ ຕົວ ຂຶ້ນ, ແລະ ບໍ່
ເຫັນ ຜູ້ ຍິງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ,
“ ນາງ ເອີຍ, ຜູ້ ກ່າວ ຫາ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ?
ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ່າວໂທດເຈົ້າບໍ?
11 ນາງ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ທັງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ ໂທດ ທ່ານ: ໄປ, ແລະ ບໍ່ ມີ
ບາບ.
12 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ອີກ,
ມີ ຄວາມ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ໂລກ:
ຜູ້ ທີ່ ຕິດ ຕາມ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເດີນ ໄປ ໃນ ຄວາມ
ມືດ, ແຕ່ ຈະ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ.
13 ພວກ ຟາລິຊຽນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ
ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຕົວ ເອງ;
ບັນທຶກຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ.
14 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ບັນ
ທຶກ ຂອງ ຕົນ ເອງ, ແຕ່ ບັນ ທຶກ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ: ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້

ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ຈາກ ໃສ, ແລະ ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄປ; ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າຂ້ອຍມາໃສ,
ແລະຂ້ອຍໄປໃສ.
15 ເຈົ້າ ຕັດສິນ ຕາມ ເນື້ອ ໜັງ;
ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນວ່າບໍ່ມີຜູ້ຊາຍ.
16 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕັດ ສິນ, ການ
ຕັດ ສິນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ: ເພາະ
ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ແຕ່ ວ່າ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
17 ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ກົດ ໝາຍ ຂອງ
ທ່ານ ເຊັ່ນ ກັນ, ວ່າ ປະຈັກ ພະຍານ ຂອງ ຊາຍ
ສອງ ຄົນ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.
18 ເຮົາ ເປັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ຕົວ
ເອງ, ແລະ ພຣະ ບິດາ ຜູ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ ເປັນ ພະຍານ
ເຖິງ ເຮົາ.
19 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ? ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ
ວ່າ, " ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫລື
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ຖ້າ ຫາກ ວ່າ
ທ່ານ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ , ພວກ ທ່ານ ຄວນ
ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ.
20 ຄໍາ ສັບ ຕ່າງໆ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເວົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ
ຢູ່ ໃນ ຄັງ ເງິນ , ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສອນ ຢູ່
ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ: ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ວາງ
ມື ໃສ່ ພຣະ ອົງ ; ສໍາລັບຊົ່ວໂມງຂອງລາວຍັງບໍ່ທັນມາ.
21 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ອີກ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ທາງ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ທ່ານ ຈະ ຊອກ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ແລະ ຈະ ຕາຍ ໃນ ບາບ ຂອງ ພວກ ທ່ານ: ບ່ອນ
ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ມາ ບໍ່ ໄດ້.
22 ພວກ ຢິວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ ຈະ ຂ້າ ຕົວ ເອງ
ບໍ? ເພາະ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ບ່ອນ ທີ່ ຂ້ອຍ ໄປ, ເຈົ້າ ມາ
ບໍ່ ໄດ້.
23 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ
ມາ ຈາກ ທາງ ລຸ່ມ; ຂ້ອຍມາຈາກຂ້າງເທິງ: ເຈົ້າເປັນຂອງໂລກນີ້;
ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້.
24 ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ຕາຍ
ໃນ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ: ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ
ວ່າ ເຮົາ ເປັນ ຜູ້ ນັ້ນ, ເຈົ້າ ຈະ ຕາຍ ໃນ ບາບ
ຂອງ ເຈົ້າ.
25 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຖາມ ວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ? ແລະ
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແມ່ນ ແຕ່
ດຽວ ກັນ ກັບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ທ່ານ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ.
26 ຂ້າພະ ເຈົ້າມີ ຫລາຍ ເລື່ອງ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ແລະ
ຕັດສິນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ແຕ່ ພຣະອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້
ຂ້າພະ ເຈົ້າ ມາ ນັ້ນ ແມ່ນ ຄວາມ ຈິງ; ແລະ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ໂລກ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຍິນ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ອົງ.
27 ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ.
28 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ວ່າ, ເມື່ອ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຍົກ ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ມະນຸດ ຂຶ້ນ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ
ແມ່ນ ພຣະ ອົງ, ແລະ ວ່າ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຫຍັງ
ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ; ແຕ່ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເວົ້າ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້.
29 ແລະ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ ກໍ ຢູ່ ກັບ ເຮົາ:
ພຣະ ບິ ດາ ບໍ່ ໄດ້ ປະ ໃຫ້ ເຮົາ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ;
ເພາະ ຂ້ອຍ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ພະອົງ ພໍ ໃຈ ສະເໝີ.
30 ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້,
ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ.
31 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຊາວ
ຢິວ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ
ທ່ານ ສືບ ຕໍ່ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ເຮົາ, ພວກ
ທ່ານ ກໍ ຄື ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແທ້ໆ;
32 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ຄວາມ ຈິງ ຈະ
ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ.
33 ພວກ ເຂົາ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ເປັນ ເຊື້ອ
ສາຍ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ບໍ່ ເຄີຍ ເປັນ ທາດ
ຂອງ ຜູ້ ໃດ: ເຈົ້າ ເວົ້າ ແນວ ໃດ, ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ອິດ
ສະ ລະ?
34 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ,
ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ທ່ານ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ, ຜູ້
ໃດ ທີ່ ເຮັດ ບາບ ກໍ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ບາບ.
35 ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຕະ
ຫລອດ ການ, ແຕ່ ພຣະ ບຸດ ຈະ ຢູ່ ຕະຫຼອດ ໄປ.
36 ສະນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ບຸດ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ເຈົ້າ
ໃຫ້ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ, ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ
ແທ້ໆ.

37 ຂ້າພະ ເຈົ້າຮູ້ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ເຊື້ອສາຍ
ຂອງ ອັບຣາຮາມ; ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ
ຂ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ຄຳ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ບ່ອນ ຢູ່ ໃນ ທ່ານ.
38 ເຮົາ ເວົ້າ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ກັບ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ: ແລະ ເຈົ້າ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ
ໄດ້ ເຫັນ ກັບ ບິ ດາ ຂອງ ເຈົ້າ.
39 ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, ອັບ ຣາ ຮາມ ເປັນ ພໍ່
ຂອງ ພວກ ເຮົາ. ເຢ ຊູ ຕສ໊ຽວ ກ໊ອງ ບົ໋ວ ເຫ່ວ ເຢ ຊູ ກີ ຕູ່
ເຖສົາ ເມ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົມ-ຊູ່ງ.
40 ແຕ່ ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ໄດ້ ບອກ ຄວາມ ຈິງ ໃຫ້ ທ່ານ,
ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ນີ້ ບໍ່
ໄດ້ ອັບ ຣາ ຮາມ.
41 ເຈົ້າ ເຮັດ ຕາມ ການ ກະທຳ ຂອງ ພໍ່. ແລ້ວ
ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້
ເກີດ ມາ ຈາກ ການ ຜິດ ຊາຍ ຍິງ;
ພວກເຮົາມີພຣະບິດາອົງດຽວ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າ.
42 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຖ້າ
ຫາກ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ,
ພວກ ທ່ານ ຈະ ຮັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເພາະ ວ່າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ໄປ ແລະ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ;
ທັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ, ແຕ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
43 ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ
ຂ້ອຍ? ເຖິງ ແມ່ນ ຍ້ອນ ວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ໄດ້
ຍິນ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ.
44 ເຈົ້າ ເປັນ ມານ ຍາ ບິດາ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມ
ປາຖະໜາ ຂອງ ພໍ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ. ລາວ ເປັນ ຜູ້
ຄາດ ຕະກຳ ຕັ້ງແຕ່ ຕົ້ນ ມາ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ
ຄວາມ ຈິງ ເພາະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຈິງ ໃນ ຕົວ ລາວ.
ເມື່ອ ລາວ ເວົ້າ ຕົວະ ລາວ ກໍ ເວົ້າ ເລື່ອງ ຂອງ ຕົນ
ເອງ ເພາະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ຂີ້ ຕົວະ ແລະ ເປັນ ພໍ່
ຂອງ ມັນ.
45 ແລະ ເພາະ ວ່າ ເຮົາ ບອກ ຄວາມ ຈິງ ໃຫ້ ເຈົ້າ,
ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ບໍ່ ເຊື່ອ ເຮົາ.
46 ໃນ ພວກ ທ່ານ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຊັກ ຈູງ ໃຫ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ບາບ? ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເວົ້າ ຄວາມ ຈິງ, ເປັນ ຫຍັງ ທ່ານ ບໍ່ ເຊື່ອ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ?
47 ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ
ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ,
ເພາະ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ.
48 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ຈຶ່ງ ຕອບ ວ່າ, "ພວກ ເຮົາ ເວົ້າ
ບໍ່ ດີ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ຊາວ ສະມາລີ ແລະ ມີ
ມານຮ້າຍ ບໍ?
49 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ
ມານ; ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ກຽດ ພຣະ ບິ ດາ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ທ່ານ ເຮັດ ໃຫ້ ກຽດ ສັກ
ສີ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
50 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສະ ແຫວງ ຫາ ລັດ ສະ
ໝີ ພາບ ຂອງ ຕົນ ເອງ: ມີ ຜູ້ ທີ່ ສະ ແຫວງ ຫາ
ແລະ ຕັດ ສິນ.
51 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ ຮັກ ສາ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ເຮົາ,
ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ຄວາມ ຕາຍ.
52 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ບັດ ນີ້
ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ມີ ມານ ຮ້າຍ.
ອັບຣາຮາມຕາຍແລ້ວ, ແລະສາດສະດາ; ແລະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ,
ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ຖື ວ່າ ຂ້ອຍ ເຮັດ ຕາມ ຄຳ ເວົ້າ
ຂອງ ຂ້ອຍ ລາວ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຊີມ ຄວາມ ຕາຍ.
53 ເຈົ້າ ເປັນ ໃຫຍ່ ກວ່າ ອັບຣາຮາມ ບິດາ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ທີ່ ຕາຍ ໄປ ບໍ? ແລະ ພວກ ຜູ້
ພະຍາກອນ ຕາຍ ແລ້ວ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ ໃຜ?
54 ພຣະ ເຢ ຊູ ຕອບ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໃຫ້ ກຽດ ຕົນ ເອງ, ກຽດ ສັກ ສີ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ: ມັນ ເປັນ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ທີ່ ໃຫ້ ກຽດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ຈາກ ຜູ້ ທີ່
ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ:
55 ແຕ່ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຮູ້ຈັກ ພຣະ ອົງ; ແຕ່
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ: ແລະ ຖ້າ ຫາກ
ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄວນ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຄົນ
ຂີ້ ຕົວະ ຄື ກັນ ກັບ ທ່ານ: ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້
ຈັກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຮັກ ສາ ຄວາມ ເວົ້າ ຂອງ
ພຣະ ອົງ.
56 ອັບຣາຮາມ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ ຍິນດີ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ
ວັນ ຂອງ ຂ້ອຍ ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ກໍ ດີ ໃຈ.
57 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຍັງ
ບໍ່ ທັນ ມີ ອາ ຍຸ ຫ້າ ສິບ ປີ, ແລະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ
ອັບ ຣາ ຮາມ ບໍ?

58 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຕາມ ຈິງ
ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ທ່ານ, ກ່ອນ ທີ່ ອັບ ຣາ ຮາມ ເປັນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
59 ແລ້ວ ເຂົາ ກໍ ຍົກ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ພຣະ ອົງ,
ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຊື່ອງ ຕົວ ເອງ, ແລະ ໄດ້
ອອກ ໄປ ຈາກ ພຣະ ວິ ຫານ, ໂດຍ ຜ່ານ ກາງ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຜ່ານ ໄປ.

ບົດທີ 9

1 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ, ພຣະ ອົງ ໄດ້
ເຫັນ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຕາ ບອດ ແຕ່ ກໍາ ເນີດ.
2 ແລະ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖາມ
ພຣະ ອົງ, ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ, ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ບາບ,
ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້ ນີ້, ຫຼື ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ວ່າ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຕາ ບອດ?
3 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ທັງ ຊາຍ ຜູ້ ນີ້ ບໍ່
ໄດ້ ເຮັດ ບາບ ຫຼື ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ຄົນ, ແຕ່ ວ່າ
ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ການ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ໃນ ເຂົາ.
4 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເຮັດ ວຽກ ງານ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ມັນ
ເປັນ ກາງ ເວັນ: ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ມາ, ໃນ ເວ
ລາ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເຮັດ ວຽກ.
5 ຕາບ ໃດ ທີ່ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ໂລກ, ເຮົາ ຄື ຄວາມ
ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ໂລກ.
6 ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້
ຖົ່ມ ດິນ, ແລະ ເຮັດ ເປັນ ດິນ ໜຽວ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ທາ ຕາ ຂອງ ຄົນ ຕາ ບອດ ດ້ວຍ ດິນ ໜຽວ.
7 ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ , ໄປ ລ້າງ ໃນ ສະ
ນຸກ ເກີ ຂອງ Siloam , (ຊຶ່ງ ເປັນ ໂດຍ ການ ແປ
ຄວາມ ຫມາຍ , ສົ່ງ ໄປ) ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໄປ ທາງ
ຂອງ ຕົນ , ແລະ ລ້າງ , ແລະ ມາ ເບິ່ງ .
8 ເພາະ ສະ ນັ້ນ, ຄົນ ບ້ານ ໃກ້ ເຮືອນ ຄຽງ, ແລະ ຜູ້
ທີ່ ແຕ່ ກ່ອນ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ເຂົາ ວ່າ ເຂົາ ຕາ ບອດ,
ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ແລະ ອ້ອນ ວອນ?
9 ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ແມ່ນ ລາວ: ຜູ້ ອື່ນ ເວົ້າ ວ່າ,
ລາວ ເປັນ ຄື ກັບ ລາວ, ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍ
ແມ່ນ ລາວ.
10 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຕາ
ຂອງເຈົ້າ ໄດ້ ເປີດ ຂຶ້ນ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
11 ເພິ່ນ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຜູ້ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ພຣະ ເຢ
ຊູ ໄດ້ ເຮັດ ດິນ ເຜົາ, ແລະ ໄດ້ ເຈີມ ຕາ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໄປ ທີ່ ສະ
ນຸກ ເກີ ຂອງ Siloam, ແລະ ລ້າງ: ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄປ ລ້າງ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ.
12 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຖາມ ວ່າ, ລາວ ຢູ່ ໃສ? ລາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້.
13 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນໍາ ໄປ ຫາ ພວກ ຟາ ຣີ
ຊາຍ ວ່າ ກ່ອນ ຫນ້າ ນັ້ນ ຕາ ບອດ.
14 ແລະ ມັນ ເປັນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ
ຊູ ໄດ້ ເຮັດ ດິນ ເຜົາ, ແລະ ເປີດ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
15 ແລ້ວ ພວກ ຟາລິຊຽນ ກໍ ຖາມ ລາວ ອີກ ວ່າ
ລາວ ເຫັນ ແນວ ໃດ. ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ດິນ ເຜົາ ໃສ່ ຕາ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລ້າງ, ແລະ ເບິ່ງ.
16 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ຟາລິຊຽນ ບາງ ຄົນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້
ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພາະ ລາວ ບໍ່
ຮັກສາ ວັນ ຊະບາໂຕ. ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, "ຄົນ ບາບ
ເຮັດ ການ ອັດສະຈັນ ແບບ ນັ້ນ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
ແລະມີການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງພວກເຂົາ.
17 ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ຕາ ບອດ ອີກ ວ່າ,
ເຈົ້າ ເວົ້າ ແນວ ໃດ ກ່ຽວ ກັບ ລາວ, ວ່າ ລາວ ໄດ້
ເປີດ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ? ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ,
ພຣະອົງເປັນສາດສະດາ.
18 ແຕ່ ຊາວ ຢິວ ບໍ່ ໄດ້ ເຊື່ອ ກ່ຽວ ກັບ ເພິ່ນ, ວ່າ
ເພິ່ນ ເປັນ ຕາ ບອດ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ເພິ່ນ, ຈົນ ວ່າ
ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ເພິ່ນ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ
ເພິ່ນ.
19 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖາມ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ນີ້ ແມ່ນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ທ່ານ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ເວົ້າ
ວ່າ ໄດ້ ເກີດ ມາ ຕາ ບອດ? ດຽວນີ້ລາວເຫັນແນວໃດ?
20 ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ລູກ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ, ແລະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ເກີດ ມາ ຕາ ບອດ.
21 ແຕ່ ໂດຍ ຄວາມ ຫມາຍ ວ່າ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ;
ຫຼືຜູ້ທີ່ໄດ້ເປີດຕາຂອງລາວ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້: ລາວມີອາຍຸ; ຖາມເຂົາ:
ລາວຈະເວົ້າສໍາລັບຕົນເອງ.
22 ຖ້ອຍຄໍາ ນີ້ ເວົ້າ ເຖິງ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ລາວ ເພາະ
ຢ້ານ ຊາວ ຢິວ ເພາະ ພວກ ຢິວ ໄດ້ ຕົກລົງ ກັນ
ແລ້ວ ວ່າ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ສາລະພາບ ວ່າ ເປັນ ພຣະຄຣິດ
ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ຂັບໄລ່ ອອກ ຈາກ ທໍາມະສາລາ.

23 ດັ່ງນັ້ນ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ລາວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ ມີ
ອາຍຸ ສູງ ແລ້ວ; ຖາມລາວ.
24 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ຄົນ ຕາ ບອດ ອີກ
ວ່າ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ສັນລະເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ:
ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ຄົນ ນີ້ ເປັນ ຄົນ ບາບ.
25 ລາວ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ວ່າ ລາວ ຈະ ເປັນ ຄົນ ບາບ
ຫຼື ບໍ່, ຂ້ອຍ ບໍ່ ຮູ້: ສິ່ງ ໜຶ່ງ ທີ່ ຂ້ອຍ ຮູ້, ໃນ ຂະນະ
ທີ່ ຂ້ອຍ ຕາບອດ, ບັດ ນີ້ ຂ້ອຍ ເຫັນ.
26 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ອີກ ວ່າ, ລາວ
ໄດ້ ຫຍັງ ກັບ ເຈົ້າ? ລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?
27 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ບອກ ທ່ານ ແລ້ວ, ແລະ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ: ເປັນ ຫຍັງ
ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ມັນ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ?
ເຈົ້າຈະເປັນສານຸສິດຂອງພຣະອົງຄືກັນບໍ?
28 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ reviled ເຂົາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ເຈົ້າ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
ແຕ່ພວກເຮົາເປັນສານຸສິດຂອງໂມເຊ.
29 ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ໂມ ເຊ: ສໍາ ລັບ ເພື່ອນ ຜູ້ ນີ້, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້
ວ່າ ເຂົາ ມາ ຈາກ ໃສ.
30 ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ເປັນ
ຫຍັງ ໃນ ທີ່ ນີ້ ເປັນ ເລື່ອງ ອັດສະຈັນ, ທີ່ ພວກ
ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ເປັນ ມາ ແຕ່ ໃສ, ແຕ່ ລາວ
ຍັງ ໄດ້ ເປີດ ຕາ ຂອງ ຂ້ອຍ.
31 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້
ຍິນ ຄົນ ບາບ, ແຕ່ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ເປັນ ຜູ້
ນະມັດສະການ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະ
ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ນັ້ນ ກໍ ຈະ ໄດ້ ຍິນ.
32 ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ໂລກ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ມາ ມັນ ບໍ່ ໄດ້
ຍິນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ເປີດ ຕາ ຂອງ ຄົນ ທີ່
ຕາບອດ ມາ ແຕ່ ເກີດ.
33 ຖ້າ ຄົນ ຜູ້ ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ລາວ
ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ ໄດ້.
34 ພວກ ເຂົາ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ
ເກີດ ມາ ໃນ ບາບ ທັງ ໝົດ, ແລະ ເຈົ້າ ສອນ ພວກ
ເຮົາ ບໍ? ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ.
35 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້
ຂັບ ໄລ່ ເຂົາ ອອກ; ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ພົບ ເພິ່ນ ແລ້ວ,
ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຖາມ ເພິ່ນ ວ່າ, " ເຈົ້າ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ?
36 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ແມ່ນ ໃຜ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ?
37 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ໄດ້
ເຫັນ ເຂົາ ທັງ ສອງ, ແລະ ມັນ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ເວົ້າ
ກັບ ທ່ານ.
38 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຊື່ອ. ແລະພຣະອົງໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ.
39 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ, ສໍາ ລັບ ການ ພິ
ພາກ ສາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ໃນ ໂລກ ນີ້, ເພື່ອ
ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ເບິ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ; ແລະ ວ່າ
ຜູ້ ທີ່ ເຫັນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ຕາບອດ.
40 ແລະ ພວກ ຟາລິຊຽນ ບາງ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ
ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ເພິ່ນ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຕາ ບອດ ບໍ?
41 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຖ້າ
ຫາກ ວ່າ ທ່ານ ຕາ ບອດ, ທ່ານ ບໍ່ ຄວນ ຈະ ມີ
ບາບ: ແຕ່ ບັດ ນີ້ ພວກ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ
ເບິ່ງ; ດັ່ງນັ້ນ ບາບຂອງເຈົ້າຍັງຄົງຢູ່.

ບົດທີ 10

1 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ທາງ ປະ ຕູ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ຝູງ ແກະ, ແຕ່ ປີນ ຂຶ້ນ ໄປ ທາງ ອື່ນ, ຜູ້ ນັ້ນ
ກໍ ຄື ໂຈນ ແລະ ເປັນ ໂຈນ.
2 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ ທາງ ປະຕູ ຄື ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ.
3 ໃຫ້ ເຂົາ ຄົນ ພາ ໄມ້ ເປີດ ; ແລະ ແກະ ກໍ ໄດ້
ຍິນ ສຽງ ຂອງ ລາວ, ແລະ ລາວ ເອີ້ນ ແກະ ຂອງ
ຕົນ ເອງ ດ້ວຍ ຊື່, ແລະ ນໍາ ມັນ ອອກ ໄປ.
4 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເອົາ ແກະ ຂອງ ຕົນ ອອກ ໄປ,
ລາວ ກໍ ໄປ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຝູງ ແກະ ກໍ
ຕາມ ລາວ ໄປ: ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ຈັກ ສຽງ
ຂອງ ລາວ.
5 ແລະ ຄົນ ແປກ ໜ້າ ຈະ ບໍ່ ຕິດ ຕາມ, ແຕ່ ຈະ
ໜີ ໄປ ຈາກ ລາວ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ ສຽງ
ຂອງ ຄົນ ແປກ ໜ້າ.
6 ຄໍາ ອຸປະມາ ນີ້ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ ກັບ
ພວກ ເຂົາ: ແຕ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ
ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຫຍັງ.

7 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ອີກ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ທ່ານ ວ່າ, ເຮົາ ຄື ປະ ຕູ ຂອງ ຝູງ ແກະ.
8 ທັງ ຫມົດ ທີ່ ເຄີຍ ມາ ກ່ອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ
thieves ແລະ robbers: ແຕ່ ແກະ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ
ເຈົ້າ.
9 ເຮົາ ຄື ປະຕູ: ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ເຂົ້າ ມາ ໂດຍ ເຮົາ ຜູ້
ນັ້ນ ຈະ ລອດ, ແລະ ຈະ ເຂົ້າ ອອກ, ແລະ ຊອກ ຫາ
ທົ່ງ ຫຍ້າ.
10 ໂຈນ ບໍ່ ໄດ້ ມາ, ແຕ່ ເພື່ອ ລັກ, ແລະ ຂ້າ, ແລະ ເພື່ອ
ທຳລາຍ: ເຮົາ ມາ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ຊີວິດ, ແລະ
ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ມີ ມັນ ຢ່າງ ອຸດົມສົມບູນ
ຫລາຍ ຂຶ້ນ.
11 ເຮົາ ເປັນ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ ທີ່ ດີ: ຜູ້ ລ້ຽງ ທີ່ ດີ
ໃຫ້ ຊີວິດ ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ຝູງ ແກະ.
12 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ຈ້າງ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ຜູ້
ລ້ຽງ ແກະ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຂອງ ຕົນ ບໍ່ ແມ່ນ ຝູງ ແກະ,
ເຫັນ ວ່າ ຫມາ ປ່າ ມາ, ແລະ ອອກ ຈາກ ຝູງ ແກະ,
ແລະ ຫນີ ໄປ: ແລະ wolf ໄດ້ ຈັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ກະ ແຈກ ກະ ຈາຍ ຝູງ ແກະ.
13 ຄົນ ທີ່ ຈ້າງ ກໍ ໜີ ໄປ, ເພາະ ລາວ ເປັນ ຄົນ
ຈ້າງ, ແລະ ບໍ່ ສົນ ໃຈ ຝູງ ແກະ.
14 ເຮົາ ເປັນ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ ທີ່ ດີ, ແລະ ຮູ້ຈັກ ແກະ
ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ຈັກ ຂອງ ເຮົາ.
15 ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເຖິງ
ແມ່ນ ວ່າ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພຣະ ບິ ດາ: ແລະ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ລະ ຊີ ວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເພື່ອ ຝູງ ແກະ.
16 ແລະ ແກະ ອື່ນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ, ຊຶ່ງ ບໍ່
ແມ່ນ ໃນ ຝູງ ນີ້: ພວກ ເຂົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ
ເອົາ ມາ ນຳ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ຈະ ມີ ຫນຶ່ງ ຝູງ, ແລະ
ຫນຶ່ງ shepherd.
17 ສະນັ້ນ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຮັກ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ລະ
ຊີ ວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ມັນ ອີກ.
18 ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເອົາ ມັນ ໄປ ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ມັນ ລົງ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ.
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ອຳ ນາດ ທີ່ ຈະ ວາງ ມັນ ລົງ,
ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ອຳ ນາດ ທີ່ ຈະ ເອົາ ມັນ
ອີກ. ພຣະບັນຍັດຂໍ້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
19 ສະນັ້ນ ຈຶ່ງ ມີ ການ ແບ່ງ ແຍກ ກັນ ອີກ ໃນ
ບັນດາ ຊາວ ຢິວ ສຳລັບ ຖ້ອຍຄຳ ເຫຼົ່ານີ້.
20 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ລາວ
ມີ ມານ ຮ້າຍ, ແລະ ເປັນ ບ້າ; ເປັນຫຍັງເຈົ້າໄດ້ຍິນລາວ?
21 ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ທີ່ ມີ ມານ ຮ້າຍ.
ມານສາມາດເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດໄດ້ບໍ?
22 ແລະ ມັນ ເປັນ ງານ ລ້ຽງ ຂອງ ການ ອຸທິດ ຄື
ຢູ່ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ມັນ ເປັນ ລະດູ ໜາວ.
23 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍ່າງ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ ໃນ ລະ ບຽງ ຂອງ ຊາ ໂລ ໂມນ.
24 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ກໍ ມາ ອ້ອມ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ
ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ສົງ ໄສ
ດົນ ປານ ໃດ? ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດ,
ຈົ່ງບອກພວກເຮົາຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ.
25 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ , ແລະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຊື່ອ:
ວຽກ ງານ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃນ ນາມ ຂອງ
ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ , ພວກ ເຂົາ ເປັນ
ພະ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ .
26 ແຕ່ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຊື່ອ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ທ່ານ
ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ແກະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ດັ່ງ ທີ່
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ.
27 ຝູງ ແກະ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຈັກ ມັນ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ:
28 ແລະ ເຮົາ ໃຫ້ ຊີວິດ ນິລັນດອນ ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ, ທັງ ຈະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ
ດຶງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ມື ຂອງ ເຮົາ.
29 ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ໄດ້ ປະ
ທານ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ໃຫຍ່ ກວ່າ ທັງ ຫມົດ;
ແລະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ດຶງ ພວກ ເຂົາ ອອກ
ຈາກ ມື ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
30 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກັບ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເປັນ ຫນຶ່ງ ດຽວ.
31 ແລ້ວ ພວກ ຢິວ ກໍ ເອົາ ກ້ອນ ຫີນ ຂຶ້ນ ອີກ
ເພື່ອ ແກວ່ງ ຫີນ ໃສ່ ລາວ.
32 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ການ ດີ ຫຼາຍ ຈາກ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ; ເພາະ ວຽກ ງານ ໃດ
ທີ່ ເຈົ້າ ເອົາ ຫີນ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ຂ້ອຍ?

33 ຊາວ ຢິວ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ເພາະ ການ ເຮັດ ວຽກ
ທີ່ ດີ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ເຈົ້າ;
ແຕ່ສໍາລັບການຫມິ່ນປະຫມາດ; ແລະ ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ
ຜູ້ ຊາຍ, ຕັ້ງ ຕົວ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ.
34 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ມັນ ບໍ່ ໄດ້
ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ກົດ ຫມາຍ ຂອງ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ເປັນ ພຣະ?
35 ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພຣະ , ຜູ້
ທີ່ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ , ແລະ
ພຣະ ຄໍາ ພີ ບໍ່ ສາ ມາດ ຖືກ ແຍກ ອອກ ໄດ້ ;
36 ຈົ່ງ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ ໄດ້ ສົ່ງ ມາ ໃນ ໂລກ,
ເຈົ້າ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ
ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ?
37 ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຮັດ ວຽກ ງານ
ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ບໍ່ ເຊື່ອ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
38 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ, ເຖິງ ແມ່ນ
ວ່າ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ເຊື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ
ວຽກ ງານ: ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮູ້, ແລະ ເຊື່ອ,
ວ່າ ພຣະ ບິ ດາ ຢູ່ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ອົງ.
39 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ທີ່ ຈະ
ຈັບ ລາວ ອີກ, ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ໜີ ອອກ ຈາກ ມື
ຂອງ ພວກ ເຂົາ,
40 ແລະ ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ ທາງ ນອກ ຂອງ ຈໍ ແດນ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ໂຢ ຮັນ ໃຫ້ ບັບຕິ ສະມາ
ໃນ ຕອນ ທໍາອິດ; ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວອາໄສຢູ່.
41 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ຫັນ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ໂຢ ຮັນ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ການ ອັດສະຈັນ ເລີຍ,
ແຕ່ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ໂຢ ຮັນ ເວົ້າ ເຖິງ ຊາຍ ຜູ້ ນີ້
ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.
42 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ.

ບົດທີ 11

1 ບັດ ນີ້ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ເຈັບ ປ່ວຍ, ຊື່ ວ່າ
ລາຊະໂຣ, ຊາວ ເມືອງ ເບັດທານີ, ເມືອງ ມາຣີ ແລະ ນາງ
ມາທາ ນ້ອງ ສາວ ຂອງ ນາງ.
2 (ແມ່ນ ນາງ ມາຣີ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ທາ ຢາ ຂີ້ ເຜິ້ງ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເຊັດ ຕີນ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ຜົມ ຂອງ ນາງ, ຊຶ່ງ ເປັນ ນ້ອງ
ຊາຍ ຂອງ Lazarus ໄດ້ ເຈັບ ປ່ວຍ.)
3 ສະນັ້ນ ເອື້ອຍ ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ມາ ຫາ
ເພິ່ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ ທີ່
ເຈົ້າ ຮັກ ເຈັບ ປ່ວຍ.
4 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພຣະ ອົງ
ຊົງ ກ່າວ ວ່າ, ຄວາມ ເຈັບ ປ່ວຍ ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ເຖິງ
ຄວາມ ຕາຍ, ແຕ່ ເພື່ອ ພຣະ ກຽດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ເພື່ອ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ກຽດ ຕິ ຍົດ ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້.
5 ບັດ ນີ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮັກ ນາງ ມາທາ, ແລະ ນ້ອງ
ສາວ ຂອງ ນາງ, ແລະ ລາຊະໂຣ.
6 ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ເພິ່ນ ເຈັບ ປ່ວຍ, ເພິ່ນ
ຈຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ດຽວ ກັນ ສອງ ມື້.
7 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ
ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຂວງ ຢູດາຍ ອີກ.
8 ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ອາ ຈານ, ຊາວ ຢິວ ໃນ ທ້າຍ ສະ ແຫວງ
ຫາ ທີ່ ຈະ ກ້ອນ ຫີນ ທ່ານ; ແລະເຈົ້າໄປບ່ອນນັ້ນອີກບໍ?
9 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ມື້ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ສິບ
ສອງ ຊົ່ວ ໂມງ ບໍ? ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ຍ່າງ ໄປ ໃນ ມື້ ຜູ້
ນັ້ນ ຈະ ບໍ່ ສະດຸດ ເພາະ ເຫັນ ຄວາມ ສະຫວ່າງ
ຂອງ ໂລກ ນີ້.
10 ແຕ່ ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຍ່າງ ໃນ ຕອນ
ກາງຄືນ ລາວ ສະດຸດ ເພາະ ບໍ່ ມີ ແສງ ສະຫວ່າງ ຢູ່
ໃນ ລາວ.
11 ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ: ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, Lazarus ເພື່ອນ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນອນ ຫລັບ; ແຕ່ ຂ້ອຍ ໄປ ເພື່ອ
ຈະ ປຸກ ລາວ ໃຫ້ ຕື່ນ ຈາກ ການ ນອນ.
12 ແລ້ວ ພວກ ລູກ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ນອນ,
ພຣະ ອົງ ຈະ ເຮັດ ໄດ້ ດີ.
13 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພະ ເຍຊູ ກ່າວ ເຖິງ
ການ ຕາຍ ຂອງ ພະອົງ ແຕ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຄິດ ວ່າ
ພະອົງ ກ່າວ ເຖິງ ການ ພັກຜ່ອນ ໃນ ການ ນອນ
ຫຼັບ.
14 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ຢ່າງ
ແຈ່ມ ແຈ້ງ ວ່າ, ລາຊະໂຣ ຕາຍ ແລ້ວ.
15 ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າດີ ໃຈ ເພາະ ເຫັນ ແກ່ ເຈົ້າ ທີ່
ຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ເຊື່ອ;

ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ໄປ ຫາ
ພຣະ ອົງ.
16 ຈາກ ນັ້ນ ໂທ ມາ, ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ Didymus, ກັບ
ພວກ ສາວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂໍ ໃຫ້
ພວກ ເຮົາ ໄປ ນໍາ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຕາຍ
ໄປ ກັບ ເພິ່ນ.
17 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ສະ ເດັດ ມາ ລາວ ກໍ ພົບ
ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ຝັງ ໄວ້ ໃນ ຫລຸມ ຝັງ
ສົບ ສີ່ ມື້ ແລ້ວ.
18 ບັດ ນີ້ ເມືອງ ເບັດ ທານີ ໄດ້ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ເຢຣູ
ຊາເລັມ, ຫ່າງ ຈາກ ທາງ ໄປ ປະມານ ສິບ ຫ້າ ຟຸດ;
19 ແລະ ຊາວ ຢິວ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ມາ ຫາ ນາງ
ມາທາ ແລະ ນາງ ມາຣີ, ເພື່ອ ປອບ ໂຍນ ພວກ ເຂົາ
ກ່ຽວ ກັບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
20 ເມື່ອ ນາງ ມາ ທາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ
ສະ ເດັດ ມາ ກໍ ໄປ ພົບ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ນາງ ມາຣີ
ກໍ ຍັງ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ.
21 ຈາກ ນັ້ນ ມາທາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ນ້ອງ
ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ຕາຍ.
22 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ດຽວ ນີ້,
ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ,
ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ມັນ ໃຫ້ ທ່ານ.
23 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ນ້ອງ ຊາຍ
ຂອງ ທ່ານ ຈະ ເປັນ ຄືນ ມາ.
24 ນາງ ມາທາ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຂ້າພະ ເຈົ້າຮູ້ ວ່າ
ລາວ ຈະ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ອີກ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ.
25 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເປັນ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ, ແລະ ຊີ ວິດ: ຜູ້ ທີ່
ເຊື່ອ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເຂົາ ໄດ້
ຕາຍ ໄປ, ແຕ່ ເຂົາ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ.
26 ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ແລະ ເຊື່ອ
ໃນ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ. ເຈົ້າເຊື່ອເລື່ອງນີ້ບໍ?
27 ນາງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ: ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ
ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຈະ ສະ
ເດັດ ມາ ໃນ ໂລກ.
28 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນັ້ນ, ນາງ ຈຶ່ງ
ໄປ ຫາ ນາງ ມາຣີ ນ້ອງ ສາວ ຂອງ ນາງ ຢ່າງ
ລັບໆ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອາ ຈານ ສະ ເດັດ ມາ
ແລະ ເອີ້ນ ຫາ ທ່ານ.
29 ທັນ ທີ ທີ່ ນາງ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ນາງ ໄດ້
ລຸກ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ໄວ, ແລະ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ.
30 ບັດ ນີ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ຍັງ ບໍ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ
ເມືອງ, ແຕ່ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ທີ່ ນາງ ມາທາ ໄດ້ ພົບ
ພຣະ ອົງ.
31 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ນາງ ໃນ ເຮືອນ,
ແລະ ປອບ ໂຍນ ນາງ, ເມື່ອ ເຫັນ ນາງ ມາຣີ, ນາງ
ຈຶ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ຮີບ ດ່ວນ ແລະ ອອກ ໄປ ຕາມ
ນາງ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, "ນາງ ໄປ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ ເພື່ອ
ຮ້ອງໄຫ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
32 ເມື່ອ ນາງ ມາຣີ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ
ເຢ ຊູ ຢູ່, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ນາງ ໄດ້ ກົ້ມ
ລົງ ທີ່ ພຣະ ບາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ກ່າວ ກັບ
ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຢູ່ ທີ່ ນີ້,
ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຕາຍ.
33 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ນາງ ຮ້ອງ ໄຫ້,
ແລະ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ມາ ກັບ ນາງ ກໍ ຮ້ອງ ໄຫ້,
ພຣະ ອົງ ກໍ ຮ້ອງ ຄາງ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ,
ແລະ ເປັນ ຫ່ວງ.
34 ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ລາວ ໄວ້ ໃສ? ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ມາແລະເບິ່ງ.
35 ພະ ເຍຊູ ຮ້ອງໄຫ້.
36 ພວກ ຢິວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລາວ ຮັກ
ລາວ ແນວ ໃດ!
37 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ: ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ທີ່ ເປີດ ຕາ ຂອງ ຄົນ ຕາ ບອດ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ແມ່ນ ແຕ່ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ບໍ່ ຄວນ
ຕາຍ ບໍ?
38 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ ເຢຊູ ຈຶ່ງ ຮ້ອງ ຄາງ ໃນ ຕົວ ເອງ
ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ຈຶ່ງ ມາ ຫາ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ. ມັນ
ເປັນ ຖໍ້າ, ແລະ ຫີນ ກ້ອນ ໜຶ່ງ ວາງ ໄວ້ ເທິງ ນັ້ນ.
39 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເອົາ ກ້ອນ ຫີນ
ອອກ ໄປ. ມາທາ ນ້ອງສາວ ຂອງ ລາວ ທີ່ ຕາຍ ໄປ
ນັ້ນ ກໍ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, "ພະອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ, ໃນ
ເວລາ ນີ້ ລາວ ມີ ກິ່ນ ເໝັນ ເພາະ ລາວ ຕາຍ ສີ່
ມື້ ແລ້ວ.
40 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ໄດ້ ບອກ ທ່ານ, ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ,
ເຈົ້າ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ລັດ ສະ ຫມີ ພາບ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ?

41 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ກ້ອນ ຫີນ ອອກ
ຈາກ ບ່ອນ ຝັງ ສົບ. ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຍົກ
ຂຶ້ນ ຕາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂອບ ໃຈ ທ່ານ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
42 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ສະ ເຫມີ ໄປ, ແຕ່ ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ ຜູ້
ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ມັນ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
43 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ເພິ່ນ ກໍ ຮ້ອງ
ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ວ່າ, ລາຊະໂຣ ເອີຍ, ຈົ່ງ ອອກ ມາ.
44 ແລະ ຄົນ ທີ່ ຕາຍ ແລ້ວ ກໍ ອອກ ມາ, ມື ແລະ
ຕີນ ຖືກ ມັດ ດ້ວຍ ຜ້າ ປູ ສົບ: ແລະ ໜ້າ ຂອງ
ລາວ ຖືກ ມັດ ດ້ວຍ ຜ້າ ເຊັດ ປາກ. ພຣະ ເຢ ຊູ
ຊົງ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ວ່າ, "ປ່ອຍ ເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ.
45 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ມາ ຫາ ນາງ
ມາຣີ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ພະ ເຢຊູ ໄດ້ ເຮັດ, ຈຶ່ງ
ເຊື່ອ ໃນ ເພິ່ນ.
46 ແຕ່ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຫາ ພວກ
ຟາລິຊຽນ ແລະ ບອກ ພວກ ເຂົາ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ພະ
ເຢຊູ ໄດ້ ກະທຳ.
47 ແລ້ວ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ
ພວກ ຟາຣີຊາຍ ມາ ເປັນ ສະພາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ເຮັດ ຫຍັງ? ເພາະ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ເຮັດ
ການ ອັດສະຈັນ ຫຼາຍ ຢ່າງ.
48 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ປ່ອຍ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ຄົນ
ດຽວ, ຄົນ ທັງ ປວງ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ: ແລະ
ຊາວ ໂຣມ ຈະ ມາ ຍຶດ ເອົາ ທັງ ບ່ອນ ແລະ ປະ
ເທດ ຊາດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
49 ແລະ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຊື່ ວ່າ ກາ ຢາ ຟາ,
ເປັນ ປະ ໂລ ຫິດ ໃຫຍ່ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ, ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ຫຍັງ ເລີຍ.
50 ຢ່າ ພິຈາລະນາ ວ່າ ມັນ ເປັນ ການ ສົມຄວນ
ສໍາລັບ ພວກ ເຮົາ, ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຈະ ຕ້ອງ
ຕາຍ ເພື່ອ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ວ່າ ທັງ ຊາດ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ.
51 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ຕົວ ເອງ:
ແຕ່ ການ ເປັນ ປະ ໂລ ຫິດ ໃນ ປີ ນັ້ນ, ລາວ ໄດ້
ທໍາ ນາຍ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ ຈະ ຕາຍ ເພື່ອ ຊາດ ນັ້ນ;
52 ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ສໍາລັບ ປະຊາ ຊາດ ນັ້ນ ເທົ່າ ນັ້ນ,
ແຕ່ ວ່າ ລາວ ຄວນ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຢູ່ ໃນ ລູກ
ຫລານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ກະ ແຈກ ກະຈາຍ ໄປ
ຢູ່ ຕ່າງ ປະ ເທດ.
53 ຈາກ ນັ້ນ ນັບ ແຕ່ ມື້ ນັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ໄປ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ປຶກສາ ຫາລື ກັນ ເພື່ອ ຈະ ຂ້າ ລາວ.
54 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະ ເຢຊູ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ເດີນ ໄປ ຢ່າງ
ເປີດ ເຜີຍ ໃນ ບັນດາ ຊາວ ຢິວ; ແຕ່ ຈາກ ນັ້ນ ໄປ
ຍັງ ປະເທດ ທີ່ ໃກ້ ກັບ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ,
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ເອຟຣາອິມ, ແລະ
ຍັງ ມີ ພວກ ສາວົກ ຂອງ ເພິ່ນ ຕໍ່ ໄປ.
55 ແລະ ປັດ ສະ ຄາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໃກ້ ຈະ ມາ
ເຖິງ: ແລະ ຈໍາ ນວນ ຫຼາຍ ອອກ ຈາກ ປະ ເທດ
ເຖິງ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ກ່ອນ ປັດ ສະ ຄາ, ເພື່ອ ຊໍາ
ລະ ຕົນ ເອງ.
56 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ສະ ແຫວງ ຫາ ພຣະ ເຢ
ຊູ, ແລະ ເວົ້າ ກັນ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ພວກ ທ່ານ
ຄິດ ແນວ ໃດ, ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ມາ ໃນ ງານ
ລ້ຽງ?
57 ບັດ ນີ້ ທັງ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ພວກ
ຟາ ຣີ ຊາຍ ໄດ້ ໃຫ້ ຄໍາ ບັນ ຍັດ, ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ
ຜູ້ ໃດ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ຢູ່ ໃສ, ລາວ ຄວນ ສະ ແດງ
ມັນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ລາວ.

ບົດທີ 12

1 ແລ້ວ ພະ ເຢຊູ ຫົກ ມື້ ກ່ອນ ເທດສະການ
ປັດສະຄາ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ເບັດທານີ ບ່ອນ ທີ່
ລາຊະໂລ ຕາຍ ແລ້ວ ຜູ້ ທີ່ ພະອົງ ເປັນ ຄືນ ມາ
ຈາກ ຕາຍ.
2 ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ
ອາຫານ ແລງ; ແລະນາງມາທາຮັບໃຊ້:
ແຕ່ລາຊະໂລເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໂຕະກັບລາວ.
3 ແລ້ວ ນາງ ມາ ຣີ ກໍ ເອົາ ຢາ ຂີ້ ເຜີ້ງ ທີ່ ມີ
ໃບ ເຕີຍ ອັນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ຄ່າ ຫຼາຍ, ທາ ຕີນ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ເຊັດ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ
ຜົມ ຂອງ ນາງ: ແລະ ເຮືອນ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຢາ
ຂີ້ ເຜີ້ງ.
4 ແລ້ວ ສານຸສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ພຣະອົງ ກໍ ກ່າວ ວ່າ,
ຢູດາ ອິດສະກາຣີອົດ, ລູກຊາຍ ຂອງ ຊີໂມນ, ຜູ້ ທີ່ ຈະ
ທໍລະຍົດ ຕໍ່ ພຣະອົງ.

5 ເປັນ ຫຍັງ ຢາ ຂີ້ ເຜິ້ງ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ຂາຍ ໃນ
ລາ ຄາ ສາມ ຮ້ອຍ ໂດ ລາ, ແລະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້
ຄົນ ທຸກ ຍາກ?
6 ສິ່ງ ນີ້ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ວ່າ ລາວ ເບິ່ງ
ແຍງ ຄົນ ທຸກ ຍາກ; ແຕ່ ຍ້ອນ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຄົນ
ຂີ້ ລັກ, ແລະ ມີ ຖົງ ຂອງ, ແລະ ເປົ່າ ຂອງ ທີ່ ເອົາ
ໃສ່ ໃນ ນັ້ນ.
7 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ວ່າ, " ປ່ອຍ ໃຫ້
ນາງ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ ເທົ່າ ນັ້ນ: ໃນ ວັນ ທີ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຝັງ ສົບ ນາງ ໄດ້ ເກັບ ຮັກ ສາ ໄວ້.
8 ເພາະ ຄົນ ທຸກ ຍາກ ມີ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ສະເໝີ; ແຕ່
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຈົ້າ ມີ ບໍ່ ສະ ເຫມີ ໄປ.
9 ສະນັ້ນ ຊາວ ຢິວ ຫລາຍ ຄົນ ຈຶ່ງ ຮູ້ ວ່າ ເພິ່ນ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ພຣະ
ເຢຊູ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ລາຊະໂລ ຜູ້
ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ ນັ້ນ ຄື
ກັນ.
10 ແຕ່ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື
ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຂ້າ ລາຊະ ໂຣ ຄື ກັນ;
11 ເພາະ ເຫດ ນັ້ນ ຊາວ ຢິວ ຫລາຍ ຄົນ ຈຶ່ງ ໜີ ໄປ
ແລະ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຢ ຊູ.
12 ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ມາ ຮ່ວມ ງານ
ລ້ຽງ, ເມື່ອ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ສະ ເດັດ ມາ
ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
13 ໄດ້ ເອົາ ກິ່ງ ງ່າ ຂອງ ຕົ້ນ ຕານ, ແລະ ອອກ ໄປ
ພົບ ເພິ່ນ, ແລະ ຮ້ອງ ວ່າ, ໂຮຊັນນາ: ກະສັດ ແຫ່ງ ອິດສະ
ຣາເອນ ທີ່ ສະ ເດັດ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
14 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ພົບ ເຫັນ ກົ້ນ ຫນຸ່ມ, ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ; ດັ່ງທີ່ມັນຂຽນໄວ້,
15 ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ, ລູກ ສາວ ຂອງ ຊີໂອນ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ກະສັດ ຂອງ ເຈົ້າ ສະ ເດັດ ມາ, ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ກົ້ນ
ຂອງ ລູກ.
16 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ພວກ ລູກ ສິດ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ, ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ເຢ
ຊູ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ສັກ ສີ, ແລ້ວ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈື່ ຈຳ
ວ່າ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ເຖິງ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້
ກັບ ພຣະ ອົງ.
17 ດັ່ງ ນັ້ນ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ລາວ ເມື່ອ ລາວ
ເອີ້ນ ລາຊະໂລ ອອກ ຈາກ ຫລຸມ ຝັງ ສົບ ຂອງ ລາວ
ແລະ ໄດ້ ປຸກ ລາວ ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ
ເປັນ ພະຍານ.
18 ເພາະ ເຫດ ນີ້ ຜູ້ ຄົນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ພົບ ພຣະ ອົງ,
ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ
ການ ອັດສະຈັນ ນີ້.
19 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ຟາລິຊຽນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ພວກ
ເຈົ້າ ຮູ້ ບໍ ວ່າ ພວກ ເຈົ້າ ບໍ່ ຊະນະ ຫຍັງ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ໂລກ ໄດ້ ໄປ ຕາມ ພຣະ ອົງ.
20 ແລະ ມີ ຊາວ ກຣີກ ບາງ ຄົນ ໃນ ບັນດາ ພວກ
ເຂົາ ທີ່ ຂຶ້ນ ມາ ເພື່ອ ນະມັດສະການ ໃນ ງານ ລ້ຽງ:
21 ດັ່ງ ນັ້ນ ຄົນ ນັ້ນ ຈຶ່ງ ມາ ຫາ ຟີລິບ ຜູ້ ເປັນ
ເມືອງ ເບັດ ໄຊ ດາ ແຂວງ ຄາລີເລ ແລະ ປາຖະໜາ
ໃຫ້ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, "ນາຍ ເອີຍ, ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ຈະ
ໄດ້ ເຫັນ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ.
22 ຟີ ລິບ ມາ ບອກ ອັນ ເດ ອາ: ແລະ ອັນ ເດອາ
ແລະ ຟີ ລິບ ບອກ ພະ ເຍຊູ ອີກ.
23 ແລະ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ເວລາ ມາ ເຖິງ, ທີ່ ບຸດ ມະ ນຸດ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ກຽດ.
24 ຕາມ ຄວາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຈົ້າ, ຍົກ ເວັ້ນ ສາ ລີ ໜຶ່ງ ທີ່ ຕົກ ຢູ່ ໃນ
ດິນ ແລະ ຕາຍ, ມັນ ຄົງ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ: ແຕ່ ຖ້າ ມັນ
ຕາຍ, ມັນ ຈະ ເກີດ ໝາກ ຫລາຍ.
25 ຜູ້ ທີ່ ຮັກ ຊີວິດ ຂອງ ຕົນ ຈະ ສູນ ເສຍ ມັນ;
ແລະ ຜູ້ ທີ່ ກຽດ ຊັງ ຊີວິດ ຂອງ ຕົນ ຢູ່ ໃນ ໂລກ
ນີ້ ຈະ ຮັກສາ ມັນ ໄວ້ ເປັນ ນິດ.
26 ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ຮັບ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໃຫ້
ເຂົາ ຕິດ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ບ່ອນ ທີ່ ເຮົາ ຢູ່,
ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ຢູ່ ນຳ: ຖ້າ ຜູ້ ໃດ
ຮັບ ໃຊ້ ເຮົາ, ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້
ກຽດ ຜູ້ ນັ້ນ.
27 ບັດ ນີ້ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ
ບັນ ຫາ; ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ? ພຣະ ບິ ດາ, ຊ່ວຍ ປະ
ຢັດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈາກ ຊົ່ວ ໂມງ ນີ້: ແຕ່ ສຳ ລັບ
ເຫດ ຜົນ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ ເຖິງ ຊົ່ວ ໂມງ ນີ້.
28 ພໍ່ ເອີຍ, ຈົ່ງ ສັນລະເສີນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະອົງ.
ແລ້ວ ກໍ ມີ ສຸລະສຽງ ຈາກ ສະຫວັນ ມາ ວ່າ, "ເຮົາ
ໄດ້ ຍົກຍ້ອງ ມັນ ແລ້ວ ແລະ ຈະ ໃຫ້ ກຽດ ມັນ ອີກ.
29 ດັ່ງນັ້ນ ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ
ກໍ ເວົ້າ ວ່າ ຟ້າ ຮ້ອງ: ຄົນ ອື່ນໆ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ, ທູດ
ສະຫວັນ ອົງ ໜຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ.

30 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ສຽງ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ມາ
ຈາກ ເຮົາ, ແຕ່ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ເຈົ້າ.
31 ບັດ ນີ້ ເປັນ ການ ພິ ພາກ ສາ ຂອງ ໂລກ ນີ້:
ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ຊາຍ ຂອງ ໂລກ ນີ້ ຈະ ຖືກ ຂັບ ໄລ່
ອອກ.
32 ແລະ ເຮົາ, ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ຈາກ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ຈະ ດຶງ ຄົນ ທັງ ປວງ ມາ ຫາ ເຮົາ.
33 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ເປັນ ສັນ ຍານ ວ່າ
ຄວາມ ຕາຍ ທີ່ ເຂົາ ຄວນ ຈະ ຕາຍ.
34 ປະ ຊາ ຊົນ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ
ຈາກ ກົດ ຫມາຍ ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ສະ ຖິດ ຢູ່ ຕະ
ຫຼອດ ໄປ: ແລະ ທ່ານ ເວົ້າ ວ່າ ແນວ ໃດ, ພຣະ ບຸດ
ຂອງ ມະ ນຸດ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍົກ ຂຶ້ນ?
ບຸດ ມະນຸດ ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ໃຜ?
35 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ແຕ່ ບໍ່ ດົນ ກໍ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຢູ່ ກັບ
ພວກ ທ່ານ. ຈົ່ງ ເດີນ ໄປ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຈົ້າ ມີ
ຄວາມ ສະຫວ່າງ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມ ມືດ ຈະ ມາ
ເຖິງ ເຈົ້າ, ເພາະ ຜູ້ ທີ່ ເດີນ ໄປ ໃນ ຄວາມ ມືດ
ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄປ ໃສ.
36 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ຈົ່ງ
ເຊື່ອ ໃນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ເປັນ
ລູກ ຫລານ ຂອງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ. ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້
ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ຈາກ ໄປ, ແລະ ໄດ້
ເຊື່ອງ ຕົວ ເອງ ຈາກ ເຂົາ ເຈົ້າ.
37 ແຕ່ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ການ
ອັດສະຈັນ ຫລາຍ ຢ່າງ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຊື່ອ ໃນ ເພິ່ນ:
38 ເພື່ອ ວ່າ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ເອ ຊາ
ຢາ ຈະ ສໍາ ເລັດ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ, ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ເຊື່ອ ຟັງ ລາຍ ງານ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ? ແລະ ແຂນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ
ໃຫ້ ໃຜ?
39 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ ເຊື່ອ ໄດ້, ເພາະ ວ່າ
ເອຊາຢາ ໄດ້ ເວົ້າ ອີກ ວ່າ,
40 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ຕາ ບອດ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຫົວ ໃຈ ແຂງ ກະດ້າງ; ວ່າ
ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ຄວນ ເຫັນ ດ້ວຍ ຕາ, ຫລື ເຂົ້າ ໃຈ
ດ້ວຍ ໃຈ, ແລະ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ແລະ ເຮົາ ຄວນ
ປິ່ນ ປົວ ເຂົາ ເຈົ້າ.
41 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເອ ຊາ ຢາ ໄດ້ ກ່າວ, ເມື່ອ ລາວ
ໄດ້ ເຫັນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະ ອົງ.
42 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ປົກ
ຄອງ ປະ ຊາ ຊົນ ກໍ ຍັງ ມີ ຫລາຍ ຄົນ ເຊື່ອ
ໃນ ພຣະ ອົງ; ແຕ່ ຍ້ອນ ພວກ ຟາລິຊຽນ ພວກ ເຂົາ
ບໍ່ ຍອມ ຮັບ ພຣະ ອົງ, ຢ້ານ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ຖືກ
ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຈາກ ທໍາ ມະ ສາ ລາ.
43 ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຮັກ ຄໍາ ສັນ ລະ ເສີນ
ຂອງ ມະນຸດ ຫລາຍ ກວ່າ ຄໍາ ສັນ ລະ ເສີນ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ.
44 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້
ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ບໍ່ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ແຕ່ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
45 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເຫັນ ເຮົາ ກໍ ເຫັນ ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ
ມາ.
46 ເຮົາ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ມາ ສູ່ ໂລກ, ເພື່ອ
ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ບໍ່ ຄວນ ຢູ່
ໃນ ຄວາມ ມືດ.
47 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄໍາ ຂອງ
ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ ເຊື່ອ, ເຮົາ ບໍ່ ຕັດ ສິນ ຜູ້ ນັ້ນ, ເພາະ
ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ຕັດ ສິນ ໂລກ, ແຕ່ ເພື່ອ
ຊ່ວຍ ໃຫ້ ໂລກ ລອດ.
48 ຜູ້ ທີ່ ປະ ຕິ ເສດ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່ ຮັບ ເອົາ
ຖ້ອຍ ຄໍາ ຂອງ ເຮົາ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຕັດ ສິນ ຜູ້ ນັ້ນ:
ພຣະ ຄໍາ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ແລ້ວ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຕັດ
ສິນ ຜູ້ ນັ້ນ ໃນ ວັນ ສຸດ ທ້າຍ.
49 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ຕົວ ເອງ;
ແຕ່ ພຣະ ບິ ດາ ຜູ້ ຊົງ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ, ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຄວນ ຈະ ເວົ້າ, ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຄວນ ຈະ ເວົ້າ.
50 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ເປັນ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ: ສິ່ງ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ສະ ນັ້ນ, ແມ່ນ ແຕ່
ຕາມ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເວົ້າ.

ບົດທີ 13

1 ບັດ ນີ້ ກ່ອນ ເທດສະການ ປັດສະຄາ, ເມື່ອ ພຣະ
ເຢຊູ ຮູ້ ວ່າ ເວລາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ເຖິງ

ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ຈາກ ໂລກ ນີ້ ໄປ ຫາ ພຣະ
ບິດາ, ໂດຍ ໄດ້ ຮັກ ພຣະ ອົງ ເອງ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ
ໂລກ, ພຣະ ອົງ ກໍ ຮັກ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ.
2 ແລະ ການ ກິນ ເຂົ້າ ແລງ ໄດ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ, ບັດ
ນີ້ ມານ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ຢູດາ
ອິດສະ ຄາ ຣິ ອໍ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຊີໂມນ, ເພື່ອ ທໍ
ລະ ຍົດ ຕໍ່ ລາວ;
3 ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ມອບ
ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ໃນ ມື ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ
ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້
ໄປ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ;
4 ເພິ່ນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ອາຫານ ແລງ, ແລະ ວາງ
ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ໄວ້; ແລະ ໄດ້ ເອົາ ຜ້າ ເຊັດ
ຕົວ ຫນຶ່ງ , ແລະ gird ຕົນ ເອງ .
5 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖອກ ນ້ຳ ໃສ່ ອ່າງ,
ແລະ ເລີ່ມ ລ້າງ ຕີນ ຂອງ ພວກ ສາ ວົກ, ແລະ ເຊັດ
ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຜ້າ ເຊັດ ຕົວ ທີ່ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ມັດ ຢູ່.
6 ແລ້ວ ລາວ ກໍ ມາ ຫາ ຊີໂມນ ເປໂຕ: ແລະ ເປໂຕ
ຖາມ ລາວ ວ່າ, "ພະອົງ ເຈົ້າ ເອີຍ ເຈົ້າ ລ້າງ ຕີນ
ຂ້ອຍ ບໍ?
7 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ແລະ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ສິ່ງ
ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ບໍ່ ຮູ້ ໃນ ປັດ
ຈຸ ບັນ; ແຕ່ເຈົ້າຈະຮູ້ຕໍ່ມາ.
8 ເປໂຕ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢ່າ ລ້າງ ຕີນ ຂ້ອຍ.
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຕອບ ລາວ ວ່າ, ຖ້າ ຂ້ອຍ ບໍ່ ລ້າງ ເຈົ້າ
ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ມີ ສ່ວນ ກັບ ຂ້ອຍ.
9 ຊີໂມນ ເປໂຕ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ບໍ່
ແມ່ນ ຕີນ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່ ຍັງ ມື ແລະ
ຫົວ ຂອງ ຂ້າ ນ້ອຍ ນຳ ອີກ.
10 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຜູ້ ທີ່ ຖືກ
ລ້າງ ບໍ່ ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ຊ່ວຍ ເຫຼືອ ເພື່ອ ລ້າງ
ຕີນ ຂອງ ຕົນ, ແຕ່ ວ່າ ເປັນ ຄວາມ ສະ ອາດ ທັງ
ຫມົດ: ແລະ ທ່ານ ແມ່ນ ສະ ອາດ, ແຕ່ ບໍ່ ແມ່ນ ທັງ
ຫມົດ.
11 ເພາະ ລາວ ຮູ້ ວ່າ ໃຜ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່ ລາວ;
ດັ່ງນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່ ສະອາດ ໝົດ.
12 ດັ່ງ ນັ້ນ ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ລ້າງ ຕີນ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ອອກ,
ແລະ ຖືກ ຈັດ ຂຶ້ນ ອີກ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ
ເພິ່ນ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ບໍ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ
ຫຍັງ ກັບ ພວກ ທ່ານ?
13 ເຈົ້າ ເອີ້ນ ຂ້ອຍ ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ: ແລະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ດີ;
ສໍາລັບດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ.
14 ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ແລະ ພຣະ ອາ ຈານ ຂອງ ທ່ານ, ໄດ້ ລ້າງ ຕີນ
ຂອງ ທ່ານ; ເຈົ້າຄວນລ້າງຕີນຂອງກັນແລະກັນ.
15 ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ຍົກ ຕົວ ຢ່າງ ໃຫ້ ເຈົ້າ, ເພື່ອ
ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ເຈົ້າ.
16 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ບໍ່ ໃຫຍ່ ກວ່າ ນາຍ ຂອງ ລາວ; ທັງ
ບໍ່ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ໃຫຍ່ ກວ່າ ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ສົ່ງ ມາ.
17 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ຮູ້ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້, ເຈົ້າ ກໍ
ມີ ຄວາມ ສຸກ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ ມັນ.
18 ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພວກ ເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ: ເຮົາ
ຮູ້ ຈັກ ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ເລືອກ ໄວ້, ແຕ່ ເພື່ອ ໃຫ້ ພຣະ
ຄຳ ພີ ສຳ ເລັດ, ຜູ້ ທີ່ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່ ກັບ ເຮົາ ໄດ້
ຍົກ ສົ້ນ ຕີນ ຂຶ້ນ ຕ້ານ ເຮົາ.
19 ບັດ ນີ້ ເຮົາ ບອກ ພວກ ເຈົ້າ ກ່ອນ ທີ່ ມັນ
ຈະ ມາ ເຖິງ, ວ່າ, ເມື່ອ ມັນ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ເຈົ້າ ອາດ
ຈະ ເຊື່ອ ວ່າ ເຮົາ ຄື ເຂົາ.
20 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້
ທີ່ ຮັບ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ສົ່ງ ມາ ກໍ ຮັບ
ເອົາ ເຮົາ; ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຮັບ ເອົາ ເຮົາ ກໍ ຮັບ ເອົາ
ຜູ້ ທີ່ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ.
21 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ ແລ້ວ, ພຣະ
ອົງ ກໍ ຕົກ ໃຈ ໃນ ພຣະ ວິນ ຍານ, ແລະ ໄດ້ ເປັນ
ພະ ຍານ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຕາມ ຈິງ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ທ່ານ ຕາມ ຄວາມ ຈິງ ວ່າ, ຜູ້ ໃດ ໃນ ພວກ
ທ່ານ ຈະ ທໍ ລະ ຍົດ ຕໍ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
22 ແລ້ວ ພວກ ສາວົກ ກໍ ຫລຽວ ເບິ່ງ ກັນ, ໂດຍ
ສົງ ໄສ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ໃຜ.
23 ບັດ ນີ້ ມີ ລູກ ສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ພະ ເຍຊູ
ຮັກ ຢູ່ ເທິງ ເອິກ.
24 ຊີໂມນ ເປໂຕ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ລາວ ວ່າ ລາວ ຈະ ຖາມ
ວ່າ ລາວ ຈະ ເວົ້າ ເຖິງ ໃຜ.
25 ແລ້ວ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ນອນ ກົ້ມ ເອິກ ຂອງ ພະ ເຍຊູ
ຖາມ ວ່າ, "ພະອົງ ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ?
26 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ແມ່ນ ຜູ້
ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ແຊ່, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈຸ່ມ ມັນ. ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຈຸ່ມ ນ້ຳ ແລ້ວ

ລາວ ກໍ ມອບ ໃຫ້ ຢູດາ ອິດສະກາຣີອົດ, ລູກຊາຍ ຂອງ
ຊີໂມນ.
27 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ຊາ ຕານ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ມັນ. ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ກ່າວ ແກ່ ລາວ ວ່າ,
"ເຈົ້າ ເຮັດ ຢ່າງ ນັ້ນ ໃຫ້ ເຮັດ ໄວໆ.
28 ບັດ ນີ້ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຢູ່ ໃນ ໂຕະ ຮູ້ ວ່າ
ລາວ ເວົ້າ ເລື່ອງ ນີ້ ກັບ ລາວ ດ້ວຍ ເຈດ ຕະ ນາ
ຫຍັງ.
29 ເພາະ ວ່າ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຄິດ ວ່າ,
ເພາະ ຢູ ດາ ມີ ກະ ເປົ໋າ, ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້
ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຊື້ ສິ່ງ ຂອງ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ມີ
ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ໃນ ການ ກິນ ລ້ຽງ; ຫຼື,
ວ່າລາວຄວນໃຫ້ບາງສິ່ງບາງຢ່າງແກ່ຄົນທຸກຍາກ.
30 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ສະບູ ກໍ ອອກ
ໄປ ທັນທີ ແລະ ກໍ ກາງຄືນ.
31 ສະນັ້ນ, ເມື່ອ ລາວ ອອກ ໄປ, ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້
ກ່າວ ວ່າ, ບັດ ນີ້ ລູກ ມະນຸດ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ຕິຍົດ,
ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ສັກ ສີ ໃນ
ພຣະ ອົງ.
32 ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ສັກ ສີ
ໃນ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ເຈົ້າ ຍັງ ຈະ ໃຫ້ ກຽດ ພຣະ
ອົງ ໃນ ຕົນ ເອງ, ແລະ ຈະ ໃຫ້ ກຽດ ເຂົາ ໃນ
ທັນ ທີ.
33 ລູກ ນ້ອຍ, ແຕ່ ບໍ່ ດົນ ຂ້ອຍ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ. ເຈົ້າ
ຈະ ຊອກ ຫາ ເຮົາ: ແລະ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ຊາວ ຢິວ, ບ່ອນ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ໄປ, ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ມາ
ບໍ່ ໄດ້; ສະນັ້ນຕອນນີ້ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ.
34 ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂໍ້ ໃໝ່ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້
ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຮັກ ຊຶ່ງ ກັນ
ແລະ ກັນ; ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ຮັກ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ກໍ ຮັກ
ກັນ ແລະ ກັນ.
35 ໂດຍ ສິ່ງ ນີ້ ມະນຸດ ທັງ ປວງ ຈະ ຮູ້ ວ່າ
ພວກ ທ່ານ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ, ຖ້າ ຫາກ
ພວກ ທ່ານ ມີ ຄວາມ ຮັກ ຕໍ່ ກັນ.
36 ຊີໂມນ ເປໂຕ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ພະອົງ ເຈົ້າ ໄປ ໃສ?
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ, ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄປ, ທ່ານ ບໍ່ ສາ ມາດ ຕິດ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ
ປັດ ຈຸ ບັນ; ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະຕິດຕາມຂ້ອຍ.
37 ເປໂຕ ທູນ ພຣະ ອົງ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ເປັນ
ຫຍັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ ໃນ
ປັດ ຈຸ ບັນ? ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ປະ ຖິ້ມ ຊີ ວິດ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ທ່ານ.
38 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ຈະ ປະ ຖິ້ມ
ຊີ ວິດ ຂອງ ທ່ານ ສໍາ ລັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ? ຕາມ
ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ໄກ່
ຈະ ບໍ່ ຖອກ ທ້ອງ, ຈົນ ກວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ຕິ
ເສດ ຂ້ອຍ ສາມ ເທື່ອ.

ບົດທີ 14

1 ຢ່າ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ຫຍຸ້ງ ຢູ່: ເຈົ້າ ເຊື່ອ ໃນ
ພຣະ ເຈົ້າ, ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ ຄື ກັນ.
2 ໃນ ບ້ານ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ມີ ເຮືອນ ຈໍາ ນວນ ຫຼາຍ: ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ມັນ ບໍ່
ດັ່ງ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບອກ ທ່ານ.
ຂ້ອຍໄປກຽມບ່ອນໃຫ້ເຈົ້າ.
3 ແລະ ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ຈັດ ຕັ້ງ ສະ
ຖານ ທີ່ ໃຫ້ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ຄືນ ມາ,
ແລະ ຮັບ ເອົາ ທ່ານ ກັບ ຕົນ ເອງ; ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຢູ່, ທ່ານ ຈະ ມີ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ.
4 ແລະ ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ທີ່ ທ່ານ ຮູ້, ແລະ
ວິ ທີ ທີ່ ທ່ານ ຮູ້.
5 Thomas ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ພວກ
ເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄປ ໃສ; ແລະ ເຮົາ
ຈະ ຮູ້ ທາງ ໄດ້ ແນວ ໃດ?
6 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຮົາ ຄື
ທາງ ນັ້ນ, ເປັນ ຄວາມ ຈິງ, ແລະ ເປັນ ຊີ ວິດ: ບໍ່ ມີ
ຜູ້ ໃດ ມາ ຫາ ພຣະ ບິ ດາ, ແຕ່ ໂດຍ ເຮົາ.
7 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ທ່ານ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ: ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່
ນີ້ ໄປ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້
ເຫັນ ພຣະ ອົງ.
8 ຟີ ລິບ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ,
ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ບິ ດາ ເຫັນ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ມັນ
ກໍ ພຽງ ພໍ.
9 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, " ເຮົາ ໄດ້
ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ດົນ ປານ ນັ້ນ ບໍ, ແຕ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້
ຈັກ ເຮົາ, ຟີ ລິບ? ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ເຮົາ ກໍ ໄດ້
ເຫັນ ພຣະ ບິດາ; ແລ້ວ ເຈົ້າ ເວົ້າ ແນວ ໃດ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເບິ່ງ ພຣະ ບິດາ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເບິ່ງ?
10 ເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອບໍວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນພຣະບິດາ, ແລະພຣະບິດາຢູ່ໃນຂ້ອຍ?
ຖ້ອຍ ຄໍາ ທີ່ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ

ເຖິງ ຕົວ ເອງ, ແຕ່ ພຣະ ບິ ດາ ຜູ້ ສະ ຖິດ ຢູ່
ໃນ ເຮົາ, ພຣະ ອົງ ເຮັດ ວຽກ ງານ.
11 ຈົ່ງ ເຊື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່
ໃນ ພຣະ ບິ ດາ, ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ໃນ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ: ຫຼື ອື່ນໆ ທີ່ ເຊື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສໍາ ລັບ ການ
ເຮັດ ວຽກ ຫຼາຍ.
12 ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ຜູ້
ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ເຮົາ, ວຽກ ງານ ທີ່ ເຮົາ ເຮັດ, ລາວ ຈະ
ເຮັດ ຄື ກັນ; ແລະ ວຽກ ງານ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ກວ່າ
ສິ່ງ ນີ້ ທີ່ ລາວ ຈະ ເຮັດ; ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄປ ຫາ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
13 ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ໃນ ນາມ
ຂອງ ເຮົາ, ທີ່ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ, ເພື່ອ ພຣະ ບິ ດາ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ກຽດ ສັກ ສີ ໃນ ພຣະ ບຸດ.
14 ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ສິ່ງ ໃດ ໜຶ່ງ ໃນ ນາມ
ຂອງ ເຮົາ, ເຮົາ ຈະ ເຮັດ.
15 ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຮັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຮັກ ສາ ບັນ
ຍັດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
16 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ອະ ທິ ຖານ ພຣະ ບິ ດາ,
ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ທານ ຜູ້ ປອບ ໂຍນ ຄົນ
ອື່ນ ໃຫ້ ທ່ານ, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ຢູ່ ກັບ
ພວກ ທ່ານ ຕະ ຫລອດ ການ;
17 ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ; ຜູ້
ທີ່ ໂລກ ບໍ່ ສາ ມາດ ໄດ້ ຮັບ, ເພາະ ວ່າ ມັນ ບໍ່
ເຫັນ ພຣະ ອົງ, ທັງ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ: ແຕ່
ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ; ເພາະພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະຈະຢູ່ໃນເຈົ້າ.
18 ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ
ສະບາຍ: ເຮົາ ຈະ ມາ ຫາ ເຈົ້າ.
19 ແຕ່ ບໍ່ ດົນ, ແລະ ໂລກ ບໍ່ ເຫັນ ເຮົາ ອີກ ຕໍ່ ໄປ;
ແຕ່ ເຈົ້າ ເຫັນ ຂ້ອຍ: ເພາະ ຂ້ອຍ ມີ ຊີວິດ ເຈົ້າ ກໍ
ຈະ ມີ ຊີວິດ ຄື ກັນ.
20 ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ຢູ່
ໃນ ເຈົ້າ.
21 ຜູ້ ທີ່ ມີ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ຮັກ
ສາ ມັນ, ຜູ້ ນັ້ນ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ຮັກ ເຮົາ: ແລະ ຜູ້ ທີ່
ຮັກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ຮັກ ຈາກ ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາ ຈະ ຮັກ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ຈະ ປະ ກົດ ຕົວ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ.
22 ຢູດາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ອິດສະ
ກາ ຣີ ອົ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເປັນ ແນວ ໃດ ທີ່
ພຣະ ອົງ ຈະ ປະ ກົດ ຕົວ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ບໍ່
ແມ່ນ ຕໍ່ ໂລກ?
23 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ
ຮັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເຂົາ ຈະ ຮັກ ສາ ຄໍາ ສັ່ງ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແລະ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມາ ຫາ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ຕັ້ງ ຖິ່ນ ຖານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ
ກັບ ເຂົາ.
24 ຜູ້ ທີ່ ຮັກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັກສາ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ
ເຮົາ: ແລະ ຄໍາ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງ ເຮົາ,
ແຕ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ບິດາ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ.
25 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ທ່ານ, ຍັງ ມີ ຢູ່ ກັບ ທ່ານ.
26 ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ປອບ ໂຍນ, ຊຶ່ງ ເປັນ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຈະ ສົ່ງ ມາ
ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ອົງ ຈະ ສອນ ເຈົ້າ ທຸກ
ສິ່ງ, ແລະ ນໍາ ທຸກ ສິ່ງ ມາ ສູ່ ຄວາມ ຊົງ ຈໍາ ຂອງ
ເຈົ້າ, ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ.
27 ສັນ ຕິ ພາບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄວ້ ກັບ ທ່ານ, ສັນ
ຕິ ພາບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້
ກັບ ທ່ານ: ບໍ່ ແມ່ນ ເປັນ ທີ່ ໂລກ ໃຫ້, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໃຫ້ ກັບ ທ່ານ. ຢ່າ ໃຫ້ ໃຈ ເຈົ້າ ເດືອດຮ້ອນ, ທັງ
ຢ່າ ໃຫ້ ຢ້ານ.
28 ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ວິທີ ທີ່ ເຮົາ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ເຮົາ ໄປ,
ແລະ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ອີກ. ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຮັກ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ເພາະ ວ່າ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ ພຣະ
ບິ ດາ: ເພາະ ວ່າ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເປັນ ໃຫຍ່ ກວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
29 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ
ກ່ອນ ທີ່ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ວ່າ, ເມື່ອ
ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ.
30 ຕໍ່ ໄປ ນີ້ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ ຫຼາຍ ກັບ ເຈົ້າ:
ເພາະ ເຈົ້າ ຊາຍ ຂອງ ໂລກ ນີ້ ມາ, ແລະ ບໍ່ ມີ
ຫຍັງ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ.
31 ແຕ່ ເພື່ອ ໂລກ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ເຮົາ ຮັກ ພຣະ
ບິ ດາ; ແລະ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ມອບ ບັນ
ຍັດ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເຖິງ ແມ່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ
ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຈາກນັ້ນ.

ບົດທີ 15

1 ເຮົາ ຄື ເຄືອ ອະງຸ່ນ ທີ່ ແທ້ ຈິງ, ແລະ ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ລ້ຽງ.
2 ກິ່ງ ງ່າ ທຸກ ສາຂາ ທີ່ ເກີດ ໝາກ ໃນ ຂ້ອຍ
ລາວ ຈະ ເອົາ ໄປ: ແລະ ກິ່ງ ງ່າ ທີ່ ເກີດ ໝາກ,
ລາວ ໄດ້ ລຶບ ມັນ ອອກ, ເພື່ອ ວ່າ ມັນ ຈະ ເກີດ
ໝາກ ຫລາຍ ຂຶ້ນ.
3 ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ສະອາດ ແລ້ວ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ຄໍາ
ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ.
4 ຈົ່ງ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ເຈົ້າ.
ດັ່ງທີ່ງ່າບໍ່ສາມາດເກີດໝາກດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ຍົກເວັ້ນມັນຢູ່ໃນເຄືອ;
ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ໄດ້ ອີກ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ
ຢູ່ ໃນ ເຮົາ.
5 ເຮົາ ຄື ເຄືອ, ເຈົ້າ ເປັນ ກິ່ງ: ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ, ແລະ
ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ຜູ້ ນັ້ນ, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ເກີດ ໝາກ ຫລາຍ:
ເພາະ ຖ້າ ບໍ່ ມີ ເຮົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ເຮັດ ຫຍັງ
ໄດ້.
6 ຖ້າ ຫາກ ຜູ້ ຊາຍ ບໍ່ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ, ລາວ ຈະ ຖືກ
ໂຍນ ອອກ ໄປ ຄື ກັບ ກິ່ງ ງ່າ, ແລະ ຫ່ຽວ ແຫ້ງ;
ແລະຜູ້ຊາຍເກັບພວກມັນ, ແລະໂຍນພວກມັນເຂົ້າໄປໃນໄຟ,
ແລະພວກມັນຖືກເຜົາ.
7 ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ, ແລະ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ
ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຢາກ, ແລະ
ມັນ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ກັບ ເຈົ້າ.
8 ໃນ ທີ່ ນີ້ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຮັບ ກຽດ ສັກ ສີ, ທີ່ ທ່ານ ເກີດ ຜົນ ຫຼາຍ; ດັ່ງ ນັ້ນ
ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ເຮົາ.
9 ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ຮັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກ ທ່ານ ດັ່ງ ນັ້ນ: ທ່ານ ສືບ ຕໍ່ ໃນ
ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
10 ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທ່ານ ຈະ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແມ່ນ ແຕ່ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຮັກ ສາ ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ປະ ຕິ ບັດ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຮັກ
ຂອງ ພຣະ ອົງ.
11 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ທ່ານ, ເພື່ອ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ຍັງ ຄົງ ຢູ່ ໃນ ທ່ານ, ແລະ ວ່າ ຄວາມ ສຸກ
ຂອງ ທ່ານ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ.
12 ນີ້ ຄື ພຣະ ບັນ ຍັດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໃຫ້
ທ່ານ ຮັກ ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ, ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກ ທ່ານ.
13 ຄວາມ ຮັກ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ໄປ
ກວ່າ ນີ້, ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ ສະລະ ຊີວິດ ເພື່ອ ໝູ່ ເພື່ອນ.
14 ເຈົ້າ ເປັນ ໝູ່ ຂອງ ເຮົາ, ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ເຮັດ
ຕາມ ທີ່ ເຮົາ ບັນ ຊາ ເຈົ້າ.
15 ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ນີ້ ໄປ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ທ່ານ
ວ່າ ບໍ່ ແມ່ນ ຂ້າ ໃຊ້; ເພາະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ບໍ່ ຮູ້
ຈັກ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຂອງ ຕົນ ເຮັດ: ແຕ່ ເຮົາ ເອີ້ນ
ເຈົ້າ ວ່າ ໝູ່; ເພາະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຍິນ ເຖິງ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ.
16 ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເລືອກ ເຮົາ, ແຕ່ ເຮົາ ໄດ້ ເລືອກ ເຈົ້າ,
ແລະ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ອອກ
ໝາກ, ແລະ ໃຫ້ ໝາກ ຂອງ ເຈົ້າ ຄົງ ຢູ່: ເພື່ອ ວ່າ
ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ຂໍ ຈາກ ພຣະ ບິ
ດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ມັນ
ແກ່ ເຈົ້າ. .
17 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເຮົາ ບັນ ຊາ ເຈົ້າ, ວ່າ ເຈົ້າ ຮັກ
ຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ.
18 ຖ້າ ໂລກ ກຽດ ຊັງ ເຈົ້າ ເຈົ້າ ກໍ ຮູ້ ວ່າ ມັນ
ກຽດ ຊັງ ເຮົາ ກ່ອນ ທີ່ ມັນ ກຽດ ຊັງ ເຈົ້າ.
19 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ເປັນ ຂອງ ໂລກ, ໂລກ ຈະ
ຮັກ ຕົນ ເອງ, ແຕ່ ເພາະ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ
ຂອງ ໂລກ, ແຕ່ ເຮົາ ໄດ້ ເລືອກ ພວກ ທ່ານ ອອກ
ຈາກ ໂລກ, ສະ ນັ້ນ ໂລກ ຈຶ່ງ ກຽດ ຊັງ ພວກ ທ່ານ.
20 ຈົ່ງ ຈື່ ຈໍາ ພຣະ ຄໍາ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ບໍ່ ໃຫຍ່ ກວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຖ້າ
ຫາກ ພວກ ເຂົາ ຂົ່ມ ເຫັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ພວກ
ເຂົາ ຍັງ ຈະ ຂົ່ມ ເຫັງ ທ່ານ; ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ຮັກ ສາ ຄໍາ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ , ພວກ
ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຮັກ ສາ ຂອງ ທ່ານ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ .
21 ແຕ່ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຮັດ
ກັບ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ເພາະ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ພຣະ ອົງ ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ເຮົາ ມາ.
22 ຖ້າ ຫາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມາ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມີ ຄວາມ ບາບ,
ແຕ່ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ມີ cloke ສໍາ
ລັບ ບາບ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
23 ຜູ້ ທີ່ ກຽດ ຊັງ ເຮົາ ກໍ ກຽດ ຊັງ ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ເຮົາ ຄື ກັນ.

24 ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ວຽກ ງານ ທີ່ ບໍ່
ມີ ຜູ້ ອື່ນ ເຮັດ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ພວກ
ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ມີ ບາບ, ແຕ່ ບັດ ນີ້ ເຂົາ ທັງ ສອງ
ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ກຽດ ຊັງ ທັງ ເຮົາ ແລະ ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ເຮົາ.
25 ແຕ່ ສິ່ງ ນີ້ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ, ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ
ຄໍາ ຈະ ສໍາ ເລັດ ຕາມ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ກົດ
ໝາຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ກຽດ ຊັງ ເຮົາ
ໂດຍ ບໍ່ ມີ ເຫດ ຜົນ.
26 ແຕ່ ເມື່ອ ພຣະ ຜູ້ ປອບ ໂຍນ ສະ ເດັດ ມາ, ຜູ້
ທີ່ ເຮົາ ຈະ ສົ່ງ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ຈາກ ພຣະ ບິ ດາ,
ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ, ຊຶ່ງ
ມາ ຈາກ ພຣະ ບິ ດາ, ພຣະ ອົງ ຈະ ເປັນ ພະ
ຍານ ເຖິງ ເຮົາ:
27 ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ພະຍານ ຄື ກັນ, ເພາະ ເຈົ້າ
ຢູ່ ກັບ ເຮົາ ມາ ແຕ່ ຕົ້ນ.

ບົດທີ 16

1 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ
ທ່ານ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ໃຈ ຮ້າຍ.
2 ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ທໍາ
ມະ ສາ ລາ: ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເວລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຂ້າ ເຈົ້າ ຈະ ຄິດ ວ່າ ຜູ້ ນັ້ນ
ເຮັດ ການ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
3 ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຮັດ ກັບ
ພວກ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ພຣະ ບິດາ,
ຫລື ເຮົາ.
4 ແຕ່ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເຮົາ ໄດ້ ບອກ ພວກ ທ່ານ
ແລ້ວ, ເພື່ອ ວ່າ ເມື່ອ ເວ ລາ ຈະ ມາ ເຖິງ, ພວກ
ທ່ານ ຈະ ຈື່ ຈໍາ ໄດ້ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ບອກ ພວກ
ທ່ານ ເຖິງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ທ່ານ ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ, ເພາະ
ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ກັບ ທ່ານ.
5 ແຕ່ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ
ທີ່ ໄດ້ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ;
ແລະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຈົ້າຖາມຂ້ອຍວ່າ ເຈົ້າຈະໄປໃສ?
6 ແຕ່ ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ
ນີ້ ກັບ ທ່ານ, ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ໄດ້ ເຕັມ ໄປ ໃນ
ໃຈ ຂອງ ທ່ານ.
7 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເຮົາ ບອກ ເຈົ້າ ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ; ມັນ ສົມຄວນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ຈາກ ເຮົາ:
ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ເຮົາ ບໍ່ ໄປ, ພຣະ ຜູ້ ປອບ ໂຍນ
ຈະ ບໍ່ ມາ ຫາ ເຈົ້າ; ແຕ່ ຖ້າ ຂ້ອຍ ຈາກ ໄປ ຂ້ອຍ
ຈະ ສົ່ງ ລາວ ໄປ ຫາ ເຈົ້າ.
8 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ສະ ເດັດ ມາ, ພຣະ ອົງ ຈະ
ຕິ ຕຽນ ໂລກ ຂອງ ບາບ, ແລະ ຄວາມ ຊອບ ທໍາ, ແລະ
ການ ພິ ພາກ ສາ:
9 ຂອງ ບາບ, ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ;
10 ຄວາມ ຊອບ ທໍາ, ເພາະ ເຮົາ ໄປ ຫາ ພຣະ ບິ
ດາ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຫັນ ເຮົາ ອີກ ຕໍ່ ໄປ;
11 ການ ພິ ພາກ ສາ, ເພາະ ວ່າ ນາ ຂອງ ໂລກ
ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ພິ ພາກ ສາ.
12 ຂ້ອຍ ຍັງ ມີ ຫລາຍ ເລື່ອງ ທີ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ,
ແຕ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ທົນ ກັບ ມັນ ໄດ້ ໃນ
ຕອນ ນີ້.
13 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ເມື່ອ ພຣະ ວິນ ຍານ
ແຫ່ງ ຄວາມ ຈິງ ສະ ເດັດ ມາ, ພຣະ ອົງ ຈະ ນໍາ
ພາ ທ່ານ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄວາມ ຈິງ ທັງ ໝົດ: ເພາະ
ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ກ່າວ ເຖິງ ຕົນ ເອງ; ແຕ່ ສິ່ງ
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ລາວ ຈະ ເວົ້າ
ແລະ ລາວ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ
ມາ ເຖິງ.
14 ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້ ກຽດ ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ:
ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ມັນ ກັບ ທ່ານ.
15 ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ມີ ເປັນ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ,
ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ແລະ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ມັນ ກັບ ທ່ານ.
16 ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ເຮົາ: ແລະ
ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ເຮົາ, ເພາະ ເຮົາ
ໄປ ຫາ ພຣະ ບິ ດາ.
17 ແລ້ວ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບາງ ຄົນ
ໄດ້ ກ່າວ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ສິ່ງ ນີ້
ແມ່ນ ຫຍັງ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຮົາ,
ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ
ເຮົາ: ແລະ ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຫັນ
ເຮົາ: ແລະ ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ຫາ
ພຣະ ອົງ. ພໍ່?
18 ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, “ອັນ ນີ້ ແມ່ນ ຫຍັງ
ທີ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ອີກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ?
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບອກສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ.

19 ບັດ ນີ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ປາ
ຖະ ຫນາ ທີ່ ຈະ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ທ່ານ ສອບ ຖາມ ດ້ວຍ ຕົວ
ທ່ານ ເອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ ບໍ່ ດົນ,
ແລະ ທ່ານ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແລະ
ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ, ອີກ ບໍ່ ດົນ, ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ
ໄດ້ ເຫັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ. ?
20 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ຮ້ອງ ໄຫ້, ແຕ່ ໂລກ ຈະ ປີ
ຕິ ຍິນ ດີ: ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ໂສກ ເສົ້າ, ແຕ່ ຄວາມ ໂສກ
ເສົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ກາຍ ເປັນ ຄວາມ ສຸກ.
21 ຜູ້ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ເມື່ອ ນາງ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ,
ເພາະ ເວລາ ຂອງ ນາງ ມາ ເຖິງ, ແຕ່ ເມື່ອ ນາງ
ໄດ້ ຮັບ ລູກ ແລ້ວ, ນາງ ບໍ່ ຈື່ ຈຳ ຄວາມ ເຈັບ
ປວດ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ເພາະ ຄວາມ ສຸກ ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ
ໄດ້ ເກີດ ມາ ໃນ ໂລກ.
22 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ມີ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ: ແຕ່
ເຮົາ ຈະ ເຫັນ ເຈົ້າ ອີກ, ແລະ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ປີ
ຕິ ຍິນ ດີ, ແລະ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຜູ້
ໃດ ເອົາ ໄປ ຈາກ ເຈົ້າ.
23 ແລະ ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖາມ ຫຍັງ ຂ້ອຍ.
ຕາມ ຈິງ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ,
ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ທູນ ຂໍ ຈາກ ພຣະ
ບິ ດາ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ, ພຣະ ອົງ ຈະ ໃຫ້
ມັນ ແກ່ ເຈົ້າ.
24 ບັດ ນີ້ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຂໍ ຫຍັງ ໃນ ນາມ ຂອງ
ເຮົາ: ຂໍ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ, ເພື່ອ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ
ເຈົ້າ ຈະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ.
25 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເຮົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ໃນ
ສຸພາສິດ: ແຕ່ ເວລາ ມາ ເຖິງ, ເມື່ອ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ
ກັບ ເຈົ້າ ໃນ ສຸພາສິດ ອີກ, ແຕ່ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ
ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ ຢ່າງ ແຈ່ມ ແຈ້ງ ເຖິງ ພຣະ ບິດາ.
26 ໃນ ມື້ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ທູນ ຂໍ ໃນ ນາມ ຂອງ
ເຮົາ: ແລະ ເຮົາ ບໍ່ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ, ວ່າ ເຮົາ ຈະ ອະ
ທິ ຖານ ພຣະ ບິ ດາ ເພື່ອ ເຈົ້າ:
27 ເພາະ ພຣະ ບິດາ ເອງ ຮັກ ເຈົ້າ, ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຮັກ ເຮົາ, ແລະ ເຊື່ອ ວ່າ ເຮົາ ອອກ ມາ ຈາກ ພຣະ
ເຈົ້າ.
28 ເຮົາ ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ພຣະ ບິ ດາ, ແລະ ໄດ້
ມາ ໃນ ໂລກ: ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ເຮົາ ອອກ ຈາກ ໂລກ,
ແລະ ໄປ ຫາ ພຣະ ບິ ດາ.
29 ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ພຣະ ອົງ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ, ບັດ ນີ້ ທ່ານ ເວົ້າ ຢ່າງ
ແຈ່ມ ແຈ້ງ, ແລະ ບໍ່ ມີ ສຸ ພາ ສິດ.
30 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ແນ່ ໃຈ ບໍ ວ່າ ເຈົ້າ ຮູ້ ທຸກ
ສິ່ງ, ແລະ ບໍ່ ຈຳ ເປັນ ທີ່ ຜູ້ ໃດ ຈະ ຖາມ ເຈົ້າ:
ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ເຊື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ມາ
ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ.
31 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ ວ່າ, ບັດ ນີ້ ພວກ
ທ່ານ ເຊື່ອ ບໍ?
32 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຊົ່ວ ໂມງ ຈະ ມາ ເຖິງ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,
ບັດ ນີ້ ໄດ້ ມາ ເຖິງ, ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ກະ ຈັດ
ກະຈາຍ ໄປ, ທຸກ ຄົນ ຈະ ເປັນ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ຈະ
ປະ ໃຫ້ ເຮົາ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ: ແລະ ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ເພາະ ພຣະ ບິ ດາ ສະ ຖິດ
ຢູ່ ກັບ ເຮົາ.
33 ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ທ່ານ, ເພື່ອ ວ່າ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພວກ
ທ່ານ ຈະ ມີ ສັນ ຕິ ພາບ. ໃນ ໂລກ ນີ້ ເຈົ້າ ຈະ ມີ
ຄວາມ ທຸກ ຍາກ ລຳບາກ, ແຕ່ ຈົ່ງ ມີ ຄວາມ
ເບີກບານ ໃຈ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ຊະ ນະ ໂລກ .

ບົດທີ 17

1 ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເວົ້າ ເຖິງ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ແລະ ໄດ້ ເງີຍ ໜ້າ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ສະ ຫວັນ, ແລະ
ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ບິ ດາ, ຊົ່ວ ໂມງ ມາ ແລ້ວ; ຈົ່ງ
ຖວາຍ ກຽດ ແດ່ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຍ້ອງ ຍໍ ທ່ານ
ຄື ກັນ:
2 ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ອຳນາດ ໃຫ້ ລາວ ເໜືອ
ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ປວງ, ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໃຫ້ ຊີ ວິດ
ນິ ລັນ ດອນ ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້.
3 ແລະ ນີ້ ຄື ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ
ທ່ຽງ ແທ້ ອົງ ດຽວ, ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ຜູ້ ທີ່
ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຊ້ ມາ.
4 ເຮົາ ໄດ້ ໃຫ້ ກຽດ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ:
ເຮົາ ໄດ້ ສຳ ເລັດ ວຽກ ງານ ທີ່ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ.
5 ແລະ ບັດ ນີ້, ໂອ້ ພຣະ ບິ ດາ, ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ກຽດ
ແກ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ ດ້ວຍ ລັດ ສະ

ໜີ ພາບ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ກັບ ພຣະ ອົງ
ກ່ອນ ໂລກ ຈະ ມີ.
6 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ຊື່ ຂອງ ທ່ານ ກັບ
ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ອອກ ຈາກ ໂລກ : ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ , ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ; ແລະ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ທ່ານ.
7 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ແລ້ວ ວ່າ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ
ຢ່າງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ.
8 ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ຖ້ອຍ ຄໍາ ທີ່ ເຈົ້າ ໃຫ້
ແກ່ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ ຮູ້ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ອອກ ຈາກ ທ່ານ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ເຊື່ອ ວ່າ
ທ່ານ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
9 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ສໍາ ລັບ ພວກ ເຂົາ:
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ສໍາ ລັບ ໂລກ,
ແຕ່ ສໍາ ລັບ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຂອງເຈົ້າ.
10 ແລະ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຮົາ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າ ເປັນ ຂອງ ເຮົາ;
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນໃນພວກເຂົາ.
11 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ໂລກ
ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແຕ່ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຢູ່ ໃນ ໂລກ, ແລະ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ເຈົ້າ. ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ,
ຈົ່ງຮັກສາດ້ວຍນາມຂອງເຈົ້າເອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະເປັນອັນດຽວກັນ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນ.
12 ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ໂລກ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພວກ
ເຂົາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ: ຜູ້ ທີ່ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກັບ
ຮັກ ສາ ໄວ້, ແລະ ບໍ່ ມີ ໃຜ ໄດ້ ສູນ ເສຍ ໄປ, ແຕ່
ລູກ ຊາຍ ຂອງ perdition; ເພື່ອ ໃຫ້ ພຣະ ຄໍາ ພີ
ສໍາ ເລັດ.
13 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ມາ ຫາ ເຈົ້າ; ແລະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ
ນີ້ ທີ່ ເຮົາ ກ່າວ ຢູ່ ໃນ ໂລກ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ໄດ້ ມີ ຄວາມ ສຸກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສໍາ ເລັດ
ໃນ ຕົວ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
14 ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ຄໍາ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ; ແລະ
ໂລກ ໄດ້ ກຽດ ຊັງ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່
ເປັນ ຂອງ ໂລກ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເຮົາ ບໍ່ ເປັນ ຂອງ
ໂລກ.
15 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ວ່າ ທ່ານ
ຄວນ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ໂລກ, ແຕ່
ວ່າ ທ່ານ ຄວນ ຈະ ຮັກ ສາ ພວກ ເຂົາ ຈາກ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
16 ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ໂລກ, ເຖິງ ແມ່ນ
ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຂອງ ໂລກ.
17 ຈົ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ບໍລິສຸດ ໂດຍ ທາງ ຄວາມ
ຈິງ ຂອງ ເຈົ້າ: ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.
18 ໃນ ຖາ ນະ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໂລກ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໂລກ.
19 ແລະ ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເຮັດ ໃຫ້ ຕົວ ເອງ ບໍ ລິ ສຸດ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ
ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ບໍ ລິ ສຸດ ດ້ວຍ ຄວາມ ຈິງ.
20 ທັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ສໍາ
ລັບ ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ຄົນ ດຽວ, ແຕ່ ສໍາ ລັບ ພວກ
ເຂົາ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂດຍ ຜ່ານ
ການ ພຣະ ຄໍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;
21 ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ຈະ ເປັນ ຫນຶ່ງ ;
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ, ພຣະບິດາ, ຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະອົງ,
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເປັນອັນດຽວກັນໃນພວກເຮົາ:
ເພື່ອໂລກຈະເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າ.
22 ແລະ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ທີ່ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ; ເພື່ອ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຫນຶ່ງ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ
ເຮົາ ເປັນ ຫນຶ່ງ:
23 ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ເຮົາ,
ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ດີ ພ້ອມ
ໃນ ອັນ ດຽວ; ແລະ ເພື່ອ ໂລກ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຮັກ
ພວກ ເຂົາ, ດັ່ງ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ຮັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
24 ພຣະ ບິ ດາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ຄື ກັນ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຢູ່
ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພື່ອ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ລັດ ສະ ຫມີ ພາບ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ:
ສໍາ ລັບ ທ່ານ ຮັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ອນ ການ ວາງ
ຮາກ ຖານ ຂອງ ໂລກ.
25 ໂອ້ ພຣະ ບິ ດາ ຜູ້ ຊອບ ທໍາ, ໂລກ ບໍ່ ໄດ້ ຮູ້
ຈັກ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ

ອົງ, ແລະ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ.
26 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ ນາມ
ຂອງ ພຣະ ອົງ ແກ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຈະ ປະ ກາດ
ມັນ: ເພື່ອ ຄວາມ ຮັກ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັກ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຢູ່ ໃນ ພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 18

1 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ກ່າວ ຖ້ອຍ ຄໍາ ເຫລົ່າ ນີ້ ແລ້ວ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ກັບ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ທີ່ ຂ້າມ ຫ້ວຍ ເຊ ໂຣນ, ບ່ອນ ນັ້ນ ມີ
ສວນ ສາ ທາ ລະ ນະ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທີ່ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
2 ແລະ ຢູດາ ນໍາ ອີກ, ຜູ້ ທີ່ ທໍ ລະ ຍົດ ພຣະ ອົງ,
ໄດ້ ຮູ້ ຈັກ ບ່ອນ ນັ້ນ: ເພາະ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ໄປ
ສະ ຖານ ທີ່ ນັ້ນ ກັບ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ເປັນ ບາງ ຄັ້ງ.
3 ເມື່ອ ຢູດາ ໄດ້ ຮັບ ກອງ ທະຫານ ແລະ ນາຍ
ທະຫານ ຈາກ ພວກ ປະໂຣຫິດ ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ
ແລ້ວ, ກໍ ມາ ທີ່ ນັ້ນ ພ້ອມ ດ້ວຍ ໂຄມໄຟ ແລະ ໄຟ
ແລະ ອາວຸດ.
4 ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຮູ້ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ ເກີດ
ກັບ ພຣະອົງ, ພຣະອົງ ຈິ່ງ ອອກ ໄປ ແລະ ກ່າວ ກັບ
ເຂົາ ວ່າ, ເຈົ້າ ຊອກ ຫາ ໃຜ?
5 ພວກ ເຂົາ ຕອບ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ
ນາ ຊາ ເຣັດ. ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ເຂົາ. ແລະຢູດາ, ຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດພຣະອົງ,
ໄດ້ຢືນຢູ່ກັບພວກເຂົາ.
6 ທັນ ທີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກັບ
ຄືນ ໄປ ບ່ອນ, ແລະ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ກັບ ພື້ນ.
7 ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ຖາມ ພວກ ເຂົາ ອີກ ວ່າ, ເຈົ້າ
ຊອກ ຫາ ໃຜ? ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູຂອງນາຊາເຣັດ.
8 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊຶ່ງ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ບອກ ທ່ານ ແລ້ວ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ : ຖ້າ
ຫາກ ວ່າ ທ່ານ ຊອກ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ , ໃຫ້
ພວກ ເຂົາ ໄປ ທາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ .
9 ເພື່ອ ວ່າ ຖ້ອຍ ຄໍາ ນັ້ນ ຈະ ສໍາ ເລັດ, ຊຶ່ງ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ມອບ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ສູນ
ເສຍ ອັນ ໃດ ໄປ.
10 ແລ້ວ ຊີໂມນ ເປໂຕ ທີ່ ຖື ດາບ ນັ້ນ ດຶງ ມັນ,
ແລະ ຂ້າ ຄົນ ຮັບໃຊ້ ຂອງ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ, ແລະ
ຕັດ ຫູ ເບື້ອງຂວາ ອອກ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຊື່ວ່າ Malchus.
11 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ເປ ໂຕ ວ່າ,
ຈົ່ງ ເອົາ ດາບ ຂອງ ທ່ານ ຂຶ້ນ ໃສ່ ໃນ ກາບ ເຂົ້າ:
ຈອກ ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ມອບ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ດື່ມ
ບໍ?
12 ແລ້ວ ພວກ ທະຫານ ແລະ ນາຍ ທະຫານ ຂອງ
ພວກ ຢິວ ກໍ ຈັບ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ແລະ ມັດ ພຣະອົງ ໄວ້.
13 ແລະ ໄດ້ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ອັນ ນາ ກ່ອນ; ເພາະ
ລາວ ເປັນ ພໍ່ ແມ່ ຂອງ ກາຢາ ຟາ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ໃນ ປີ ດຽວ ກັນ.
14 ບັດ ນີ້ ກາ ຢາ ຟາ ເປັນ ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້ ຄໍາ
ແນະນໍາ ແກ່ ຊາວ ຢິວ, ວ່າ ສົມຄວນ ທີ່ ຜູ້ ຄົນ ຈະ
ຕ້ອງ ຕາຍ ເພື່ອ ຜູ້ ຄົນ.
15 ແລະ ຊີ ໂມນ ເປ ໂຕ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ກໍ ຄື ກັນ: ສາ ນຸ
ສິດ ຜູ້ ນັ້ນ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັບ ມະຫາ ປະ ໂລ
ຫິດ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວັງ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ
ໃຫຍ່.
16 ແຕ່ ເປໂຕ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ປະ ຕູ ໂດຍ ບໍ່ ມີ. ແລ້ວ
ສານຸສິດ ຄົນ ນັ້ນ ກໍ ອອກ ໄປ ທີ່ ມະຫາ
ປະໂຣຫິດ ທີ່ ຮູ້ຈັກ ກັນ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ນາງ ຜູ້
ຮັກສາ ປະຕູ ແລະ ນໍາ ເປໂຕ ມາ.
17 ແລ້ວ ຍິງ ສາວ ທີ່ ເຝົ້າ ປະຕູ ໃຫ້ ເປໂຕ ເວົ້າ
ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ສານຸສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ຊາຍ ຄົນ ນີ້
ບໍ? ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ.
18 ແລະ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ແລະ ເຈົ້າ ໜ້າ ທີ່ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ, ຜູ້ ໄດ້ ເຮັດ ຖ່ານ ຫີນ; ເພາະ ມັນ ໜາວ
ແລ້ວ ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ເຮັດ ໃຫ້ ຕົວ ເອງ ອຸ່ນ: ແລະ
ເປໂຕ ກໍ ຢືນ ຢູ່ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້
ຕົວ ເອງ ອຸ່ນ.
19 ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູຂອງສານຸສິດຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ.
20 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ເຂົາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ເວົ້າ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ໂລກ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຄີຍ
ສອນ ຢູ່ ໃນ ທໍາ ມະ ສາ ລາ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ພຣະ

ວິ ຫານ, ບ່ອນ ທີ່ ຊາວ ຢິວ ສະ ເໝີ;
ແລະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງລັບໆ.
21 ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມຂ້ອຍ? ຂໍ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ທີ່ ໄດ້
ຍິນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ
ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ: ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ.
22 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເວົ້າ ດັ່ງ ນີ້, ເຈົ້າ ໜ້າ ທີ່ ຄົນ
ໜຶ່ງ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ໜ້າ ໄດ້ ຕີ ພຣະ ເຢ ຊູ
ດ້ວຍ ມື ຂອງ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຕອບ ປະ
ໂລ ຫິດ ຢ່າງ ນັ້ນ ບໍ?
23 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ລາວ ວ່າ, " ຖ້າ ເຮົາ ໄດ້
ກ່າວ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ຈົ່ງ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ແຕ່ ຖ້າ ດີ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ
ຕີ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
24 ບັດ ນີ້ ແອນ ນາ ໄດ້ ສົ່ງ ລາວ ໄປ ຫາ ກາ
ຢາ ຟາ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ.
25 ແລະ ຊີໂມນ ເປໂຕ ໄດ້ ຢືນ ຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດ ໃຫ້
ຕົວ ເອງ ອຸ່ນ. ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ:
ເຈົ້າ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ລາວ ຄື ກັນ ບໍ?
ລາວປະຕິເສດມັນ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ.
26 ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ມະຫາ ປະ ໂລ ຫິດ,
ເປັນ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ທີ່ ເປໂຕ ຕັດ ຫູ,
ເວົ້າ ວ່າ, "ຂ້ອຍ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ສວນ
ກັບ ລາວ ບໍ?
27 ເປໂຕ ໄດ້ ປະຕິເສດ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ, ແລະ ທັນທີ
ທັນໃດ ນັ້ນ ໄກ່ ກໍ ຂັນ ເຮືອ.
28 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ພາ ພຣະ ເຢ ຊູ ອອກ
ຈາກ ກາ ຢາ ຟາ ໄປ ທີ່ ຫ້ອງ ພິ ພາກ ສາ: ແລະ
ມັນ ແມ່ນ ໄວ ແລ້ວ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອງ ບໍ່ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫ້ອງ ພິ ພາກ ສາ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ມົນ ທິນ; ແຕ່ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້
ກິນ ປັດສະຄາ.
29 ປີ ລາດ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ
ວ່າ, ເຈົ້າ ມີ ຂໍ້ ກ່າວ ຫາ ອັນ ໃດ ຕໍ່ ຊາຍ ຄົນ ນີ້?
30 ພວກ ເຂົາ ຕອບ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ລາວ ບໍ່ ໄດ້
ເປັນ ຄົນ ຮ້າຍ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້
ເຂົາ ເຖິງ ທ່ານ.
31 ເມື່ອ ປີ ລາດ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ: ຈົ່ງ
ເອົາ ລາວ ໄປ ແລະ ຕັດສິນ ລາວ ຕາມ ກົດ ໝາຍ
ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ. ພວກ ຢິວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ,
"ມັນ ບໍ່ ມີ ກົດ ໝາຍ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຂ້າ ຜູ້
ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ.
32 ເພື່ອ ໃຫ້ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ສຳ ເລັດ,
ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ, ເປັນ ສັນ ຍານ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ຈະ ຕາຍ ຢ່າງ ໃດ.
33 ຈາກ ນັ້ນ ປີ ລາດ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫ້ອງ ພິ
ພາກ ສາ ອີກ, ແລະ ເອີ້ນ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ກ່າວ
ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ບໍ?
34 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ເຂົາ, ເຈົ້າ ເວົ້າ ເລື່ອງ ນີ້
ຂອງ ຕົນ ເອງ, ຫຼື ຄົນ ອື່ນ ບອກ ມັນ ກັບ ທ່ານ?
35 ປີ ລາດ ຕອບ ວ່າ, "ຂ້ອຍ ເປັນ ຄົນ ຢິວ ບໍ? ຊາດ
ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ ແລະ ພວກ ປະໂລຫິດ ໄດ້ ມອບ ເຈົ້າ
ໃຫ້ ຂ້ອຍ ແລ້ວ: ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຫຍັງ?
36 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ຕອບ ວ່າ, " ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ຂອງ ໂລກ ນີ້: ຖ້າ ຫາກ
ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຂອງ ໂລກ ນີ້,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕໍ່ ສູ້, ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ກັບ ຊາວ ຢິວ: ແຕ່ ດຽວ
ນີ້ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ມາ
ຈາກ ນີ້.
37 ປີ ລາດ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ
ກະສັດ ບໍ? ພະ ເຍຊູ ຕອບ ວ່າ, " ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້ອຍ
ເປັນ ກະສັດ. ໃນ ທີ່ ສຸດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກີດ
ມາ, ແລະ ສຳ ລັບ ເຫດ ຜົນ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ມາ ໃນ ໂລກ, ເພື່ອ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ພະ
ຍານ ເຖິງ ຄວາມ ຈິງ. ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ
ກໍ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຂອງ ເຮົາ.
38 ປີ ລາດ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ຄວາມ ຈິງ ແມ່ນ ຫຍັງ?
ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ , ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ອອກ ໄປ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ ກັບ ຊາວ ຢິວ ,
ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ
ວ່າ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຜິດ ໃດໆ .
39 ແຕ່ ເຈົ້າ ມີ ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ, ທີ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ໃຫ້ ທ່ານ ຜູ້ ຫນຶ່ງ ໃນ ປັດ
ສະ ຄາ: ດັ່ງ ນັ້ນ ທ່ານ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ປ່ອຍ ໃຫ້ ທ່ານ ເປັນ ກະ ສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ?
40 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ອີກ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ບໍ່ ແມ່ນ ຜູ້ ນີ້, ແຕ່ ບາຣາບາ. ບັດນີ້ ບາຣາບາ ເປັນ
ຄົນ ຂີ້ລັກ.

ບົດທີ 19

1 ແລ້ວ ປີລາດ ຈຶ່ງ ຈັບ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ແລະ ຕີ ພຣະອົງ.

2 ແລະ ພວກ ທະຫານ ໄດ້ ເອົາ ມົງກຸດ ເປັນ ໜາມ,
ແລະ ເອົາ ໃສ່ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ ສີ ມ່ວງ ໃສ່ ໃຫ້ ເພິ່ນ.
3 ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ
ຊາວ ຢິວ ! ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕີ ພຣະ ອົງ
ດ້ວຍ ມື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.
4 ດັ່ງນັ້ນ ປີ ລາດ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ອີກ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ເອົາ ລາວ ອອກ ມາ
ຫາ ພວກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ
ຂ້ອຍ ບໍ່ ພົບ ຄວາມ ຜິດ ໃນ ລາວ.
5 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ສະເດັດ ອອກ ມາ, ນຸ່ງ
ມົງກຸດ ຂອງ ໜາມ, ແລະ ເສື້ອຄຸມ ສີມ່ວງ. ແລະ ປີ ລາດ
ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເບິ່ງ ແມ!
6 ເມື່ອ ພວກ ປະໂຣຫິດ ແລະ ພວກ ນາຍ ທະຫານ
ເຫັນ ພຣະອົງ ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, "ຄຶງ ມັນ ໃຫ້ ຄຶງ
ທີ່ ໄມ້ກາງແຂນ." ປີລາດ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
"ຈົ່ງ ເອົາ ລາວ ໄປ ແລະ ຄຶງ ມັນ ໄວ້ ທີ່ ໄມ້ກາງ
ແຂນ ເພາະ ຂ້ອຍ ບໍ່ ພົບ ຄວາມ ຜິດ ໃນ ລາວ.
7 ພວກ ຢິວ ຕອບ ລາວ ວ່າ, "ພວກ ເຮົາ ມີ ກົດ
ໝາຍ, ແລະ ຕາມ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ລາວ
ຄວນ ຈະ ຕາຍ, ເພາະ ລາວ ຕັ້ງ ຕົວ ເອງ ເປັນ
ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
8 ເມື່ອ ປີລາດ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເວົ້າ ນັ້ນ ລາວ ກໍ ຢ້ານ
ຫລາຍ ຂຶ້ນ;
9 ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫ້ອງ ພິ ພາກ ສາ ອີກ,
ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢູ່ ໃສ? ແຕ່
ພະ ເຍຊູ ບໍ່ ຕອບ ພະອົງ.
10 ແລ້ວ ປີລາດ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່ ເວົ້າ
ກັບ ຂ້ອຍ ບໍ? ເຈົ້າ ຮູ້ ບໍ ວ່າ ຂ້ອຍ ມີ ອຳນາດ ທີ່
ຈະ ຄຶງ ເຈົ້າ ໄດ້ ແລະ ມີ ອຳນາດ ທີ່ ຈະ ປ່ອຍ ເຈົ້າ?
11 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ
ມີ ອຳ ນາດ ຕໍ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທັງ ໝົດ, ຍົກ ເວັ້ນ
ແຕ່ ມັນ ໄດ້ ຮັບ ໃຫ້ ທ່ານ ຈາກ ຂ້າງ ເທິງ: ດັ່ງ
ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ທີ່ ປົດ ປ່ອຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກັບ
ທ່ານ ຈຶ່ງ ມີ ບາບ ໃຫຍ່ ກວ່າ.
12 ແລະ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ນັ້ນ ມາ ປີ ລາດ ສະ ແຫວງ
ຫາ ທີ່ ຈະ ປ່ອຍ ລາວ, ແຕ່ ພວກ ຢິວ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ,
ຖ້າ ເຈົ້າ ປ່ອຍ ຄົນ ຜູ້ ນີ້ ໄປ, ເຈົ້າ ບໍ່ ແມ່ນ
ເພື່ອນ ຂອງ ຊີ ຊາ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຕັ້ງ ຕົວ
ເອງ ເປັນ ກະສັດ ກໍ ເວົ້າ ຕໍ່ ຊີ ຊາ.
13 ເມື່ອ ປີລາດ ໄດ້ ຍິນ ຄຳ ເວົ້າ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ພາ
ພະ ເຍຊູ ອອກ ໄປ ແລະ ນັ່ງ ລົງ ທີ່ ບັນລັງ
ພິພາກສາ ໃນ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ
ປູຊະນີຍະສະຖານ, ແຕ່ ໃນ ພາສາ ເຮັບເຣີ, ກາຄບາທາ.
14 ແລະ ມັນ ເປັນ ການ ກະ ກຽມ ປັດ ສະ ຄາ,
ແລະ ປະ ມານ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ຫົກ, ແລະ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຊາວ ຢິວ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ກະ ສັດ ຂອງ
ທ່ານ!
15 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ໄປ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ໄປ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຄຶງ ພຣະ ອົງ. ປີ ລາດ ຖາມ
ພວກ ເຂົາ ວ່າ, "ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຄຶງ ກະ ສັດ
ຂອງ ທ່ານ ໃຫ້ ຄຶງ ບໍ? ພວກ ປະໂລຫິດ ຕອບ ວ່າ,
"ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ມີ ກະສັດ ນອກ ຈາກ ກະສັດ ເຊຊາ.
16 ແລ້ວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ
ຖືກ ຄຶງ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ພຣະ ເຢ ຊູ ,
ແລະ ນຳ ພຣະ ອົງ ໄປ .
17 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ແບກ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ ເພິ່ນ
ອອກ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ບ່ອນ ກະ
ໂຫຼກ ຫົວ, ຊຶ່ງ ຖືກ ເອີ້ນ ໃນ ພາສາ ເຫບເລີ Golgotha:
18 ບ່ອນ ທີ່ ເຂົາ ຄຶງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ອີກ ສອງ
ຄົນ ກັບ ພຣະ ອົງ, ຢູ່ ຂ້າງ ຫນຶ່ງ, ແລະ ພຣະ ເຢ
ຊູ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ.
19 ແລະ ປີ ລາດ ໄດ້ ຂຽນ ຫົວ ເລື່ອງ, ແລະ ເອົາ ມັນ
ໃສ່ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ. ແລະ ລາຍ ລັກ ອັກ ສອນ
ແມ່ນ, ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ກະສັດ ຂອງ
ຊາວ ຢິວ.
20 ແລ້ວ ຫົວ ຂໍ້ ນີ້ ກໍ ໄດ້ ອ່ານ ຊາວ ຢິວ ຫລາຍ
ຄົນ ເພາະ ບ່ອນ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ຖືກ ຄຶງ ຢູ່ ໃກ້
ກັບ ເມືອງ ນັ້ນ ກໍ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ເປັນ ພາສາ ເຮັບເຣີ,
ພາສາ ເກັຣກ ແລະ ພາສາ ລາຕິນ.
21 ແລ້ວ ພວກ ປະໂຣຫິດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ກ່າວ
ຕໍ່ ປີລາດ ວ່າ, ຢ່າ ຂຽນ ໄວ້, ກະສັດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ;
ແຕ່ ວ່າ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ເປັນ ກະສັດ ຂອງ ຊາວ
ຢິວ.
22 ປີ ລາດ ຕອບ ວ່າ, "ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ຂຽນ ໄວ້ ເຮົາ
ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້.
23 ແລ້ວ ພວກ ທະຫານ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຄຶງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ແລ້ວ, ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ເຮັດ ສີ່ ສ່ວນ, ໃຫ້ ແກ່ ທະ ຫານ ທຸກ ຄົນ;
ແລະ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ເພິ່ນ ຄື ກັນ: ບັດ ນີ້ ເສື້ອ
ຄຸມ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ຮອຍ ຕໍ່, ແສ່ວ ຈາກ ດ້ານ ເທິງ
ຕະຫຼອດ.
24 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັນ ວ່າ, ຢ່າ ໃຫ້
ພວກ ເຮົາ ຍົກ ມັນ ອອກ, ແຕ່ ໃຫ້ ຈັບ ສະຫລາກ

ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ຄຳ ພີ ຈະ ສຳ ເລັດ, ຊຶ່ງ ກ່າວ ວ່າ,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແບ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ອອກ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເພື່ອ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ສະຫລາກ. ສິ່ງ
ເຫຼົ່າ ນີ້ ພວກ ທະຫານ ຈຶ່ງ ເຮັດ.
25 ບັດ ນີ້ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ໄມ້ ກາງ ແຂນ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ນ້ອງ ສາວ
ຂອງ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ນາງ ມາ ຣີ ພັນ ລະ
ຍາ ຂອງ Cleophas, ແລະ Mary Magdalene.
26 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຫັນ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ,
ແລະ ສາ ນຸ ສິດ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ, ທີ່ ພຣະ ອົງ ຮັກ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ,
ແມ່ ຍິງ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ ຂອງ ທ່ານ!
27 ແລ້ວ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ສິດ ວ່າ, ເບິ່ງ ແມ!
ແລະ ຈາກ ຊົ່ວ ໂມງ ນັ້ນ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ພາ ນາງ
ໄປ ທີ່ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ.
28 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ, ພຣະ ເຢ ຊູ ຮູ້ ວ່າ ທຸກ ສິ່ງ
ທຸກ ຢ່າງ ສຳ ເລັດ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ, ເພື່ອ ໃຫ້
ພຣະ ຄຳ ພີ ຈະ ສຳ ເລັດ, ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຫິວ.
29 ບັດ ນີ້ ມັນ ໄດ້ ຕັ້ງ ຖັງ ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ສົ້ມ:
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕື່ມ ນ້ຳ ສົ້ມ ສາຍ ໜຶ່ງ, ແລະ
ເອົາ ມັນ ໃສ່ ເທິງ ໄຮໂຊ, ແລະ ເອົາ ໃສ່ ປາກ ຂອງ
ເພິ່ນ.
30 ເມື່ອ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ຮັບ ນ້ຳ ສົ້ມ ແລ້ວ, ພຣະ
ອົງ ຊົງ ກ່າວ ວ່າ, ມັນ ສຳ ເລັດ ແລ້ວ, ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກົ້ມ ຫົວ, ແລະ ຍອມ ແພ້ ຜີ.
31 ສະນັ້ນ, ຊາວ ຢິວ, ເພາະ ມັນ ເປັນ ການ ກະ ກຽມ,
ເພື່ອ ບໍ່ ໃຫ້ ຮ່າງ ກາຍ ຢູ່ ເທິງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ
ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ, (ເພາະ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ເປັນ
ວັນ ສູງ,) ຈຶ່ງ ໄດ້ ທູນ ຕໍ່ ປີລາດ ເພື່ອ ໃຫ້ ຂາ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຫັກ, ແລະ ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ຕັດ ສິນ. ເອົາໄປ.
32 ແລ້ວ ພວກ ທະຫານ ກໍ ມາ ແລະ ຫັກ ຂາ
ຂອງ ຜູ້ ທຳອິດ ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ຖືກ ຄຶງ
ໄວ້ ກັບ ລາວ.
33 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ ແລະ
ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຕາຍ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້
ຫັກ ຂາ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
34 ແຕ່ ທະຫານ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ຫອກ ໄດ້ ແທງ
ຂ້າງ ຂອງ ລາວ, ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ກໍ ມີ ເລືອດ
ແລະ ນ້ຳ ອອກ ມາ.
35 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ ເປັນ ພະຍານ, ແລະ
ບັນທຶກ ຂອງ ລາວ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ: ແລະ ລາວ ຮູ້
ວ່າ ລາວ ເວົ້າ ຄວາມ ຈິງ, ເພື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ເຊື່ອ.
36 ເພາະ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ໄປ, ເພື່ອ ໃຫ້
ພຣະ ຄຳ ພີ ສຳ ເລັດ, ກະ ດູກ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ຈະ ບໍ່ ຖືກ ຫັກ.
37 ແລະ ອີກ ພຣະ ຄຳ ພີ ຂໍ້ ໜຶ່ງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ,
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເບິ່ງ ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຈາະ.
38 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນີ້ ໂຢ ເຊບ ແຫ່ງ ອາຣິ
ມາທາ ໄດ້ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ,
ແຕ່ ເພາະ ຢ້ານ ຊາວ ຢິວ ຢ່າງ ລັບໆ, ໄດ້ ອ້ອນ
ວອນ ປີ ລາດ ເພື່ອ ຈະ ເອົາ ພຣະ ສົບ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ໄປ, ແລະ ປີ ລາດ ກໍ ໃຫ້ ລາວ ອອກ
ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ມາ ເອົາ ສົບ ຂອງ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ.
39 ແລະ ມີ ນີ ໂກ ເດມ ມາ ນຳ ອີກ, ຊຶ່ງ ຕອນ ທຳ
ອິດ ໄດ້ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ,
ແລະ ໄດ້ ນຳ ເຂົ້າ ສານ ລະ ດັບ ໜຶ່ງ ແລະ ຢາ ຂີ້
ເຖົ່າ, ນ້ຳ ໜັກ ໜຶ່ງ ຮ້ອຍ ປອນ.
40 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອົາ ພຣະ ສົບ ຂອງ
ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ມັນ ຖືກ ມັດ ດ້ວຍ
ຜ້າ ປ່ານ ດ້ວຍ ເຄື່ອງ ເທດ, ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ຢິວ ຈະ
ຝັງ.
41 ບັດ ນີ້ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ລາວ ຖືກ ຄຶງ ຢູ່ ນັ້ນ
ມີ ສວນ ໜຶ່ງ; ແລະ ໃນ ສວນ ມີ ອຸ ໂມງ ໃໝ່, ໃນ
ທີ່ ນັ້ນ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຜູ້ ຄົນ ຖືກ ຝັງ ເທື່ອ.
42 ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ພຣະ ເຢ ຊູ
ເພາະ ສະ ນັ້ນ ເນື່ອງ ຈາກ ວັນ ຈັດ ຕຽມ ຂອງ
ຊາວ ຢິວ; ເພາະວ່າອຸບມຸງໃກ້ຈະມາຮອດແລ້ວ.

ບົດທີ 20

1 ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ ຈະ ມາ ເຖິງ ນາງ
ມາ ຣີ ມັກ ດາ ລາ ໄວ, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ຍັງ ມືດ,
ໄປ ທີ່ ອຸ ໂມງ, ແລະ ເຫັນ ກ້ອນ ຫີນ ຖືກ ເອົາ ໄປ
ຈາກ ອຸບ ມຸງ.
2 ແລ້ວ ນາງ ກໍ ແລ່ນ ໄປ ຫາ ຊີໂມນ ເປໂຕ ແລະ
ກັບ ສານຸສິດ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຮັກ
ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ, “ພວກເຂົາ ໄດ້ ເອົາ
ອົງພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ອອກ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ຝັງສົບ
ແລະ ພວກເຮົາ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກເຂົາ ໄດ້ ວາງ ໄວ້
ບ່ອນ ໃດ.

3 ດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ແລະ ສາວົກ ຄົນ ອື່ນໆ
ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ ໄປ ທີ່ ອຸບມຸງ.
4 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາ ທັງສອງ ຈຶ່ງ ແລ່ນ ໄປ ນຳ ກັນ
ແລະ ສາວົກ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ກໍ ແລ່ນ ໜີ ເປໂຕ ໄປ
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ທີ່ ອຸບມຸງ ກ່ອນ.
5 ແລະ ລາວ ໄດ້ ກົ້ມ ລົງ, ແລະ ເບິ່ງ ໄປ ໃນ, ເຫັນ
ເສື້ອ ຜ້າ ປ່ານ ນອນ; ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ.
6 ແລ້ວ ຊີໂມນ ເປໂຕ ກໍ ມາ ຕາມ ເພິ່ນ, ແລະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ອຸບມຸງ, ແລະ ເຫັນ ເສື້ອ ຜ້າ ປ່ານ ນອນ.
7 ແລະ ຜ້າ ເຊັດ ປາກ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ຫົວ ຂອງ
ລາວ, ບໍ່ ໄດ້ ນອນ ກັບ ເສື້ອ ຜ້າ ປ່ານ, ແຕ່ ໄດ້ ຫໍ່
ເຂົ້າ ກັນ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ດ້ວຍ ຕົວ ມັນ ເອງ.
8 ແລ້ວ ສາ ນຸ ສິດ ຄົນ ອື່ນ ນັ້ນ ກໍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ບ່ອນ ຝັງ ສົບ ກ່ອນ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ເຊື່ອ.
9 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຍັງ ບໍ່ ຮູ້ ພຣະ ຄຳ ພີ, ວ່າ
ພຣະ ອົງ ຈະ ຕ້ອງ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ.
10 ຈາກ ນັ້ນ ພວກ ສາ ວົກ ກໍ ອອກ ໄປ ທີ່
ບ້ານ ຂອງ ຕົນ ອີກ.
11 ແຕ່ ນາງ ມາຣີ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ອຸບ ໂມງ ທີ່
ຮ້ອງໄຫ້ ຢູ່ ຂ້າງ ນອກ, ແລະ ເມື່ອ ນາງ ຮ້ອງ ໄຫ້,
ນາງ ໄດ້ ກົ້ມ ລົງ, ແລະ ເບິ່ງ ໄປ ໃນ ອຸບ ມຸງ.
12 ແລະ ເຫັນ ເທວະດາ ສອງ ຕົນ ໃນ ຊຸດ ຂາວ ນັ່ງ,
ໂຕ ໜຶ່ງ ຢູ່ ຫົວ, ແລະ ອີກ ອົງ ໜຶ່ງ ຢູ່ ຕີນ, ບ່ອນ
ທີ່ ພຣະ ສົບ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ວາງ ໄວ້.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ນາງ, ແມ່ ຍິງ, ເປັນ
ຫຍັງ ເຈົ້າ ຮ້ອງໄຫ້? ນາງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ບ່ອນ ໃດ.
14 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ເວົ້າ ດັ່ງ ນັ້ນ, ນາງ ກໍ ຫັນ ກັບ
ຄືນ ໄປ, ແລະ ເຫັນ ພຣະ ເຢຊູ ຢືນ, ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ
ແມ່ນ ພຣະ ເຢຊູ.
15 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, " ນາງ ເອີຍ,
ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຮ້ອງໄຫ້? ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ? ນາງ ທີ່
ຄິດ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຄົນ ເຮັດ ສວນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ
ລາວ ວ່າ, "ນາຍ ເອີຍ, ຖ້າ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກີດ ລາວ ຢູ່
ບ່ອນ ນີ້, ຈົ່ງ ບອກ ຂ້ອຍ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ລາວ
ໄປ ໃສ ແລະ ຂ້ອຍ ຈະ ເອົາ ລາວ ໄປ.
16 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ, Mary. ນາງ
ໄດ້ ຫັນ ຕົວ ເອງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, Rabboni;
ນັ້ນແມ່ນ, ອາຈານ.
17 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ນາງ ວ່າ, ຢ່າ ແຕະ
ຕ້ອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ບໍ່
ທັນ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ແຕ່ ໄປ ຫາ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ໄປ
ຫາ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພຣະ
ບິ ດາ ຂອງ ທ່ານ; ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ,
ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
18 ນາງ ມາຣີ ມັກດາລາ ໄດ້ ມາ ບອກ ພວກ ສາວົກ
ວ່າ ນາງ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ກັບ ນາງ.
19 ແລະ ໃນ ຕອນ ແລງ ຂອງ ມື້ ດຽວ ກັນ, ເປັນ
ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ປະ ຕູ
ໄດ້ ຖືກ ປິດ ບ່ອນ ທີ່ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ
ໂຮມ ກັນ ເພາະ ຢ້ານ ວ່າ ຊາວ ຢິວ, ພຣະ ເຢ ຊູ
ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ແລະ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ,
ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ສັນ ຕິ ພາບ ຈະ
ມີ ກັບ ພວກ ທ່ານ.
20 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນັ້ນ, ລາວ ໄດ້
ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ມື ແລະ ຂ້າງ ຂອງ ລາວ.
ແລ້ວ ພວກ ສາ ວົກ ກໍ ດີ ໃຈ, ເມື່ອ ໄດ້ ເຫັນ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
21 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ອີກ ວ່າ, ສັນ ຕິ ພາບ ຈະ ມີ ກັບ ພວກ ທ່ານ: ດັ່ງ
ທີ່ ພຣະ ບິ ດາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສົ່ງ ພວກ
ທ່ານ.
22 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ ແລ້ວ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຫັນ ໃຈ ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ ກັບ
ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ຮັບ ເອົາ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ.
23 ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຍອມ ຮັບ ບາບ,
ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຜູ້
ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເຮັດ ບາບ, ພວກ ເຂົາ
ກໍ ຖືກ ເກັບ ໄວ້.
24 ແຕ່ Thomas, ໜຶ່ງ ໃນ ສິບ ສອງ, ເອີ້ນ ວ່າ Didymus, ບໍ່ ໄດ້
ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ມາ.
25 ພວກ ສາວົກ ຄົນ ອື່ນໆ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ,
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ເຫວີ່ຍ ຕສຸ
ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົມ-ຣູ້ງ, ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົມ-ຣູ້ງ, ເຫວີ່ຍ ຕສຸ
ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົມ-ຣູ້ງ, ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ທົມ-ຣູ້ງ.

26 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ແປດ ມື້ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ ສາ
ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຢູ່ ພາຍ ໃນ, ແລະ
Thomas ກັບ ພວກ ເຂົາ: ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຢ
ຊູ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ, ປະ ຕູ ໄດ້ ຖືກ ປິດ, ແລະ ໄດ້
ຢືນ ຢູ່ ໃນ ທ່າມ ກາງ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ສັນ ຕິ ພາບ
ສໍາ ລັບ ທ່ານ.
27 ແລ້ວ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ໂທ ມາ ວ່າ, ຈົ່ງ ເອື້ອມ
ນິ້ວ ມື ຂອງ ເຈົ້າ ເຖິງ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ເບິ່ງ ມື
ຂອງ ຂ້ອຍ; ແລະ ເອື້ອມ ມື ຂອງ ເຈົ້າ ມາ ທີ່ ນີ້,
ແລະ ຍື່ນ ມັນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຂ້າງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ:
ແລະ ຢ່າ ສັດ ຊື່, ແຕ່ ເຊື່ອ.
28 ແລະ ໂທ ມາ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
29 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ, Thomas, ເພາະ
ວ່າ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທ່ານ ໄດ້ ເຊື່ອ:
ເປັນ ສຸກ ແລ້ວ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ຍັງ ໄດ້
ເຊື່ອ.
30 ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ອື່ນໆ ອີກ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ
ໄດ້ ເຮັດ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ
ອົງ, ຊຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ປຶ້ມ ນີ້:
31 ແຕ່ ສິ່ງ ນີ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ ຄື ພຣະ ຄຣິດ, ພຣະ ບຸດ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ; ແລະ ການ ເຊື່ອ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ
ຊີ ວິດ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

ບົດທີ 21

1 ຫລັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ສະ
ແດງ ພຣະ ອົງ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ ຕໍ່ ພວກ ສາ
ວົກ ຢູ່ ໃນ ທະ ເລ ຂອງ Tiberias ໄດ້; ແລະ ໃນ
ການ ສະ ຫລາດ ນີ້ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ຕົນ
ເອງ .
2 ມີ ຊີໂມນ ເປໂຕ, ແລະ ໂທມັດ ເອີ້ນ ວ່າ ດີດິມ, ແລະ ນາທານາເອນ
ຊາວ ການາ ໃນ ຄາລີເລ, ແລະ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຊເບດີ, ແລະ ສານຸສິດ
ອີກ ສອງ ຄົນ.
3 ຊີໂມນ ເປໂຕ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຂ້ອຍ ໄປ
ຫາ ປາ. ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ພວກ ເຮົາ
ໄປ ກັບ ທ່ານ. ພວກເຂົາອອກໄປ, ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອທັນທີ;
ແລະ ຄືນ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຫຍັງ.
4 ແຕ່ ເມື່ອ ຮຸ່ງ ເຊົ້າ ມາ ພະ ເຍຊູ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ຝັ່ງ
ແຕ່ ພວກ ສາວົກ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ແມ່ນ ພະ ເຍຊູ.
5 ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
“ ລູກ ເອີຍ, ເຈົ້າ ມີ ຊີ້ນ ບໍ? ພວກເຂົາຕອບລາວວ່າ, ບໍ່.
6 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ
ໂຍນ ຕາ ໃສ່ ທາງ ຂວາ ຂອງ ເຮືອ, ແລະ ພວກ
ທ່ານ ຈະ ພົບ ເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໂຍນ, ແລະ
ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາມາດ ແຕ້ມ ມັນ ໄດ້
ສໍາລັບ ຝູງ ປາ.
7 ສະນັ້ນ ສານຸສິດ ຄົນ ນັ້ນ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ຮັກ ຈຶ່ງ
ເວົ້າ ກັບ ເປໂຕ ວ່າ, ຄື ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ບັດ ນີ້
ເມື່ອ ຊີໂມນ ເປໂຕ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ແມ່ນ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ, ລາວ ໄດ້ ເອົາ ເສື້ອ ຄຸມ ຂອງ ຄົນ ຫາ
ປາ ໃສ່ ໃຫ້ ລາວ, (ເພາະ ລາວ ເປືອຍ ເປົ່າ,) ແລະ
ໄດ້ ຖິ້ມ ຕົວ ລົງ ໃນ ທະເລ.
8 ແລະ ສານຸສິດ ຄົນ ອື່ນໆ ໄດ້ ມາ ໃນ ເຮືອ ນ້ອຍ;
(ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ບໍ່ ໄກ ຈາກ ທີ່ ດິນ, ແຕ່
ຍ້ອນ ວ່າ ມັນ ມີ ສອງ ຮ້ອຍ ສອກ,) ດຶງ ມອງ ກັບ
ປາ.
9 ທັນ ໃດ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ມາ ເຖິງ ດິນ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເຫັນ ຖ່ານ ໄຟ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ປາ ວາງ ໄວ້
ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ເຂົ້າ ຈີ່.
10 ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ
ເອົາ ປາ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ໄດ້ ໃນ ປັດ ຈຸ ບັນ.
11 ຊີໂມນ ເປໂຕ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ແລະ ດຶງ ມອງ ໄປ
ຫາ ປາ ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ປາ ໃຫຍ່ ຮ້ອຍ
ຫ້າສິບ ສາມ ໂຕ ແລະ ເພາະ ທັງໝົດ ນັ້ນ ມີ
ຈໍານວນ ຫຼາຍ, ແຕ່ ຕາເວັນ ບໍ່ ຖືກ ຫັກ.
12 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ມາ ແລະ
ກິນ ອາ ຫານ. ແລະ ບໍ່ ມີ ສາ ນຸ ສິດ ຄົນ ໃດ
ຖາມ ວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ? ໂດຍຮູ້ວ່າມັນແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
13 ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍ ສະເດັດ ມາ ແລະ ຮັບ ເອົາ
ເຂົ້າຈີ່ ແລະ ເອົາ ປາ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ເໝືອນກັນ.
14 ບັດ ນີ້ ເປັນ ເທື່ອ ທີ ສາມ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ
ໄດ້ ສະ ແດງ ພຣະ ອົງ ຕໍ່ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ
ພຣະ ອົງ, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປັນ ຄືນ
ມາ ຈາກ ຕາຍ.
15 ດັ່ງ ນັ້ນ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ປະທານ ອາຫານ
ແລ້ວ, ພຣະ ເຢ ຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ຊີໂມນ ເປໂຕ, ຊີ
ໂມນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ນາ, ເຈົ້າ ຮັກ ເຮົາ ຫລາຍ
ກວ່າ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ? ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ.
ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, “ໃຫ້ ລ້ຽງ ລູກ ແກະ ຂອງ
ຂ້ອຍ.

16 ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ອີກ ເທື່ອ ທີ ສອງ ວ່າ, ຊີ
ໂມນ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ນາ, ເຈົ້າ ຮັກ ຂ້ອຍ ບໍ?
ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ; ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ. ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ຈົ່ງ ລ້ຽງ ແກະ ຂອງ ຂ້ອຍ.
17 ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ເປັນ ເທື່ອ ທີ ສາມ, ຊີ ໂມນ,
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ໂຢ ນາ, ເຈົ້າ ຮັກ ຂ້ອຍ ບໍ? ເປໂຕ
ໂສກ ເສົ້າ ຍ້ອນ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ເປັນ ເທື່ອ ທີ
ສາມ ວ່າ, "ເຈົ້າ ຮັກ ຂ້ອຍ ບໍ? ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ທົນ-
ຣູ່ງ, ເມີ່ຍ ບົວ ເຢີຍ ທົນ-ຣູ່ງ. ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າ. ພຣະ ເຢ ຊູ
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, feed my sheep .
18 ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ຕາມ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ,
ເມື່ອ ເຈົ້າ ຍັງ ນ້ອຍ, ເຈົ້າ ໄດ້ ມັດ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ
ຍ່າງ ໄປ ບ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ຢາກ: ແຕ່ ເມື່ອ ເຈົ້າ ເຖົ້າ,
ເຈົ້າ ຈະ ຢຽດ ມື ອອກ, ແລະ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ ຈະ ມັດ
ເຈົ້າ, ແລະ ພາ ເຈົ້າ ໄປ ທີ່ ເຈົ້າ. ຈະ ບໍ່.
19 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ໂດຍ ສັນ ຍານ ວ່າ
ຄວາມ ຕາຍ ທີ່ ເຂົາ ຄວນ ຈະ ຍົກ ຍ້ອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້ , ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ , ຈົ່ງ ຕາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ .
20 ແລ້ວ ເປໂຕ, ຫັນ ໜ້າ ໄປ, ເຫັນ ສາ ນຸ ສິດ ທີ່
ພຣະ ເຢ ຊູ ຮັກ ຕິດ ຕາມ; ຊຶ່ງ ເອື່ອຍ ໃສ່ ເຕົ້າ
ນົມ ຂອງ ເພິ່ນ ໃນ ຕອນ ແລງ ໃນ ຕອນ ແລງ
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, "ພະອົງ ເຈົ້າ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ທໍລະຍົດ
ພະອົງ?
21 ເປໂຕ ເຫັນ ພຣະອົງ ຈຶ່ງ ຖາມ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ວ່າ,
"ພຣະອົງເຈົ້າ ເອີຍ, ແລະ ຜູ້ ນີ້ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ?
22 ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ເຂົາ ຢູ່ ຈົນ ກ ◌ ວາ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ມາ, ສິ່ງ ນັ້ນ ແມ່ນ ກັບ ທ່ານ? ຕິດຕາມຂ້ອຍ.
23 ແລ້ວ ຄໍາ ເວົ້າ ນີ້ ກໍ ໄປ ຕ່າງ ປະ ເທດ ໃນ
ບັນ ດາ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ, ເພື່ອ ໃຫ້ ສາ ນຸ ສິດ
ຄົນ ນັ້ນ ບໍ່ ຕາຍ: ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ລາວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ; ແຕ່, ຖ້າ ຫາກ
ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ເຂົາ ຢູ່ ຈົນ ກ ◌ ວາ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມາ, ມັນ ແມ່ນ ຫຍັງ ກັບ ທ່ານ?
24 ນີ້ ຄື ສາ ນຸ ສິດ ທີ່ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ
ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ໄດ້ ຂຽນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້: ແລະ
ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ.
25 ແລະ ມັນ ຍັງ ມີ ອີກ ຫລາຍ ເລື່ອງ ທີ່ ພຣະ
ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຮັດ, ຊຶ່ງ ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ຈະ ຂຽນ ທຸກ
ເລື່ອງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄິດ ວ່າ ແມ່ນ ແຕ່ ໂລກ ເອງ
ກໍ ບໍ່ ສາ ມາດ ບັນ ຈຸ ປຶ້ມ ທີ່ ຄວນ ຂຽນ ໄວ້ ໄດ້.
ອາແມນ.

ກິດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ

ບົດທີ 1

1 ໂອ ເທໂອຟີໂລ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ບົດ ບັນ
ທຶກ ໃນ ອະ ດີດ ຂອງ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຢ ຊູ
ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ແລະ ການ ສັ່ງ ສອນ,
2 ຈົນ ຮອດ ມື້ ທີ່ ລາວ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ, ຫຼັງ
ຈາກ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ມອບ ພຣະ ບັນ ຍັດ ໃຫ້ ແກ່
ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້:
3 ພຣະ ອົງ ຍັງ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ຕົນ ເອງ
ວ່າ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່ ຕາມ ຄວາມ ປາ ຖະ ໜາ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໂດຍ ການ ພິ ສູດ ທີ່ ບໍ່ ສົມ ເຫດ ສົມ
ຜົນ ຫລາຍ ຢ່າງ, ໄດ້ ເຫັນ ເຂົາ ເຈົ້າ ສີ່ ສິບ ວັນ,
ແລະ ກ່າວ ເຖິງ ເລື່ອງ ທີ່ ກ່ຽວ ກັບ ອາ ນາ ຈັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ:
4 ແລະ, ເມື່ອ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ອອກ
ໄປ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແຕ່ ໃຫ້ ລໍ ຖ້າ ຄໍາ ສັນ
ຍາ ຂອງ ພຣະ ບິດາ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ, ພວກ
ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ ກ່ຽວ ກັບ ເຮົາ.
5 ເພາະ ໂຢຮັນ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິສະມາ ດ້ວຍ ນ້ຳ ແທ້ໆ;
ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ດ້ວຍ ພຣະ
ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ບໍ່ ຫຼາຍ ມື້ ຈາກ ນັ້ນ.
6 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ຖາມ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ,
ໃນ ເວ ລາ ນີ້, ພຣະ ອົງ ຈະ ຟື້ນ ຟູ ອາ ນາ
ຈັກ ກັບ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ?
7 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ມັນ ບໍ່
ແມ່ນ ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ເວ ລາ ຫລື ລະ
ດູ ການ, ຊຶ່ງ ພຣະ ບິ ດາ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ໃນ
ອຳນາດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ.
8 ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ອຳນາດ, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ສະ ເດັດ ມາ ກັບ ເຈົ້າ:
ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ພະ ຍານ ກັບ ເຮົາ ທັງ ຢູ່ ໃນ
ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ໃນ ແຂວງ ຢູ ດາຍ, ແລະ ໃນ ສະ
ມາ ເລຍ, ແລະ ໄປ ຈົນ ເຖິງ ສ່ວນ ທີ່ ສຸດ ຂອງ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
9 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ພາ ຂຶ້ນ;
ແລະ ເມກ ໄດ້ ຮັບ ພຣະອົງ ອອກ ຈາກ ສາຍຕາ
ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
10 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເບິ່ງ ຢ່າງ ໝັ້ນ
ຄົງ ໄປ ຫາ ສະຫວັນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເພິ່ນ ຂຶ້ນ ໄປ,
ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ສອງ ຄົນ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ພວກ
ເພິ່ນ ໃນ ເສື້ອ ຜ້າ ຂາວ;
11 ຊຶ່ງ ຍັງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຊາວ ຄາ ລີ ເລ ເອີຍ,
ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຢືນ ເບິ່ງ ສະ ຫວັນ? ພຣະ ເຢ
ຊູ ອົງ ດຽວ ກັນ ນີ້, ທີ່ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ
ທ່ານ ໄປ ສະ ຫວັນ, ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ເຊັ່ນ ດຽວ
ກັນ ກັບ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ ໄປ ສະ
ຫວັນ.
12 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ເຢຣູ ຊາເລັມ
ຈາກ ພູ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ Olivet, ຊຶ່ງ ເປັນ ການ ເດີນ
ທາງ ຂອງ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
13 ເມື່ອ ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກໍ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ
ຫ້ອງ ຊັ້ນ ເທິງ ຊຶ່ງ ເປັນ ບ່ອນ ອາ ໄສ ຂອງ ເປໂຕ,
ແລະ ຢາ ໂກ ໂບ, ແລະ ໂຢ ຮັນ, ແລະ ອັນ ເດ ອາ, ຟີ ລິບ,
ແລະ ໂທ ມາ, ບາ ໂທ ໂລ ມິ, ແລະ ມັດ ທາຍ, ຢາ ໂຄບ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາ ລະ ຟາ, ແລະ ຊີ ໂມນ ຊີ ໂລ ເຕ.
ແລະຢູດານ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ.
14 ຄົນ ທັງ ປວງ ນີ້ ໄດ້ ສືບ ຕໍ່ ເປັນ ອັນ ໜຶ່ງ
ດຽວ ກັນ ໃນ ການ ອະ ທິ ຖານ ແລະ ການ ອ້ອນ
ວອນ, ກັບ ຜູ້ ຍິງ, ແລະ ນາງ ມາຣີ ແມ່ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ,
ແລະ ກັບ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ.
15 ແລະ ໃນ ວັນ ນັ້ນ ເປໂຕ ໄດ້ ຢືນ ຂຶ້ນ ໃນ
ທ່າມກາງ ພວກ ສາວົກ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, (ຈຳນວນ ຊື່
ລວມ ມີ ປະມານ ຮ້ອຍ ຊາວ ຄົນ,)
16 ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ພຣະ ຄໍາ ພີ ຂໍ້ ນີ້ ຈໍາ
ເປັນ ຕ້ອງ ສຳ ເລັດ, ຊຶ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ
ສຸດ ໂດຍ ປາກ ຂອງ ດາ ວິດ ໄດ້ ກ່າວ ກ່ອນ
ກ່ຽວ ກັບ ຢູ ດາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ການ ນໍາ ພາ ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ເຢ ຊູ.
17 ເພາະ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ກັບ ພວກ ເຮົາ,
ແລະ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ການ ປະ ຕິ ບັດ
ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ນີ້.
18 ບັດ ນີ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ຊື້ ທົ່ງ ນາ ດ້ວຍ
ລາງວັນ ຂອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ; ແລະ ລົ້ມ ຫົວ, ລາວ
ໄດ້ ລຸກ ອອກ ມາ ໃນ ທ່າມກາງ, ແລະ ລຳ ໄສ້ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ລາວ ກໍ ໄຫລ ອອກ.
19 ແລະ ມັນ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັບ ຜູ້ ອາ ໄສ ທັງ
ໝົດ ໃນ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ; insomuch
ເປັນພາກສະຫນາມທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າໃນລີ້ນທີ່ເຫມາະສົມຂອງເຂົາເຈົ້າ,
Aceldama, ຫມາຍຄວາມວ່າ, ພາກສະຫນາມຂອງເລືອດ.
20 ເພາະ ມັນ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ພຣະ ຄໍາ ພີ
ເພງ, ຂໍ ໃຫ້ ບ່ອນ ຢູ່ ຂອງ ລາວ ເປັນ ທີ່ ຮ້າງ ເປົ່າ,

ແລະ ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ: ແລະ ອະ ທິ ການ ຂອງ ລາວ ກໍ ໃຫ້ ຄົນ ອື່ນ ມາ.
21 ດັ່ງ ນັ້ນ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຮົາ ຕະ ຫລອດ ເວ ລາ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແລະ ອອກ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຮົາ,
22 ເລີ່ມ ແຕ່ ການ ບັບຕິ ສະມາ ຂອງ ໂຢຮັນ, ຈົນ ເຖິງ ມື້ ດຽວ ກັນ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ຈາກ ພວກ ເຮົາ, ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ ເປັນ ພະຍານ ກັບ ພວກ ເຮົາ ເຖິງ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີວິດ ຂອງ ເພິ່ນ.
23 ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ສອງ ຄົນ, Joseph ເອີ້ນ ວ່າ Barsabas, ຜູ້ ທີ່ ມີ ນາມ ສະ ກຸນ Justus, ແລະ Matthias.
24 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ໃຈ ຂອງ ຄົນ ທັງ ຫມົດ, ໃຫ້ ຮູ້ ວ່າ ທັງ ສອງ ນີ້ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລືອກ,
25 ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ ໜາ ກິດ ແລະ ການ ເປັນ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ, ຈາກ ການ ລ່ວງ ລະ ເມີດ ຂອງ ຢູ ດາ, ເພື່ອ ລາວ ຈະ ໄດ້ ໄປ ຫາ ບ່ອນ ຂອງ ຕົນ.
26 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມອບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ ຈຳນວນ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ ຕົກ ໃສ່ ມັດທາຍ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ນັບ ເຂົ້າ ກັບ ອັກຄະ ສາວົກ ສິບ ເອັດ ຄົນ.

ບົດທີ 2

1 ແລະ ເມື່ອ ວັນ ເພນ ເຕກອດ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່, ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ເປັນ ເອກະ ພາບ ກັນ ຢູ່ ບ່ອນ ດຽວ.
2 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ກໍ ມີ ສຽງ ດັງ ຈາກ ສະ ຫວັນ ມາ ຈາກ ລົມ ແຮງ, ແລະ ມັນ ເຕັມ ໄປ ທົ່ວ ເຮືອນ ບ່ອນ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ນັ່ງ ຢູ່.
3 ແລະ ມັນ ໄດ້ ປະກົດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມີ ລີ້ນ ທີ່ ຄ້າຍຄື ໄຟ, ແລະ ມັນ ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ພວກ ເຂົາ ແຕ່ ລະ ຄົນ.
4 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ ເລີ່ມ ເວົ້າ ພາ ສາ ອື່ນ, ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ກ່າວ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ.
5 ແລະ ມີ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ນັບຖື, ຈາກ ທຸກ ຊົນ ຊາດ ຢູ່ ໃຕ້ ສະຫວັນ.
6 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ເລື່ອງ ນີ້ ຖືກ ດັງ ຢູ່ ຕ່າງ ປະ ເທດ, ຝູງ ຊົນ ກໍ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ແລະ ຕົກ ໃຈ, ເພາະ ວ່າ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ໃນ ພາ ສາ ຂອງ ຕົນ.
7 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ປະ ຫລາດ ໃຈ ແລະ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ເວົ້າ ກັນ ແລະ ກັນ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທັງ ຫມົດ ທີ່ ເວົ້າ ຄາ ລິ ເລ ແມ່ນ ບໍ?
8 ແລະ ພວກ ເຮົາ ທຸກ ຄົນ ໃນ ລີ້ນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ໄດ້ ແນວ ໃດ, ພວກ ເຮົາ ເກີດ ມາ ຈາກ ໃສ?
9ຊາວ ປາເທ, ແລະ ມີ ເດ, ແລະ ຊາວ ເອລາມ, ແລະ ຊາວ ເມືອງ ເມໂຊໂປຕາເມຍ, ແລະ ໃນ ຢູດາຍ, ແລະ ເມືອງ ກາປາໂດເກຍ, ໃນ ເມືອງ ໂປໂຕ, ແລະ ເອເຊຍ.
10ເມືອງ ຟີເກຍ, ແລະ ປາມຟີເລຍ, ໃນ ປະເທດ ເອຢີບ, ແລະ ໃນ ດິນແດນ ຂອງ ລີເບຍ ໃນ ເມືອງ ກີເຣນ, ແລະ ຊາວ ໂຣມ, ຊາວ ຢິວ ແລະ ພວກ ທີ່ ນັບຖື ສາສະໜາ ພຸດ
11ຊາວ ຄຣີເຕ ແລະ ຊາວ ອາຣັບ ເອີຍ, ພວກເຮົາ ໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາ ເວົ້າ ໃນ ພາສາ ຂອງ ພວກເຮົາ ເຖິງ ການ ກະທຳ ອັນ ປະເສີດ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ.
12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ແລະ ມີ ຄວາມ ສົງ ໃສ, ເວົ້າ ກັນ ແລະ ກັນ, ນີ້ ຫມາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ?
13 ບາງ ຄົນ ເຍາະ ເຍີ້ຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ ໃໝ່.
14 ແຕ່ ເປໂຕ, ຢືນ ຂຶ້ນ ກັບ ສິບ ເອັດ ຄົນ, ໄດ້ ຍົກ ສຽງ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຈົ້າ ຊາວ ຢູ ດາ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ຈົ່ງ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ເຊື່ອ ຟັງ ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ:
15 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເມົາ ເຫຼົ້າ, ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຄິດ ວ່າ, ເພາະ ມັນ ເປັນ ແຕ່ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ສາມ ຂອງ ມື້.
16 ແຕ່ ນີ້ ຄື ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ໂຢເອນ;
17 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຍຸກ ສຸດ ທ້າຍ, ພຣະ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ຈະ ຖອກ ເທ ອອກ ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ເຮົາ ໄປ ເທິງ ເນື້ອ ໜັງ ທັງ ປວງ: ແລະ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ທຳ ນາຍ, ແລະ ຄົນ ໜຸ່ມ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ ນິມິດ, ແລະ ຄົນ ເຖົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຝັນ ຝັນ. :

18 ແລະ ສຸດ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້
ໃຊ້ ມິ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ຖອກ ເທ ອອກ ໃນ ວັນ ເວ ລາ ຂອງ ພຣະ ວິນ
ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ທຳ
ນາຍ :
19 ແລະ ເຮົາ ຈະ ສະ ແດງ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ
ຢູ່ ໃນ ສະ ຫວັນ ທາງ ເທິງ, ແລະ ເຄື່ອງ ຫມາຍ
ຕ່າງໆ ໃນ ໂລກ ລຸ່ມ ນີ້; ເລືອດ, ແລະໄຟ,
ແລະອາຍຂອງຄວັນຢາສູບ:
20 ຕາ ເວັນ ຈະ ກາຍ ເປັນ ຄວາມ ມືດ, ແລະ ເດືອນ
ຈະ ກາຍ ເປັນ ເລືອດ, ກ່ອນ ວັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ
ເປັນ ຕາ ໜ້າ ສັງເກດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ຈະ ມາ ເຖິງ:
21 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂື້ນຄື ຜູ້ ໃດ ກໍ
ຕາມ ທີ່ ຮ້ອງ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ລອດ.
22 ເຈົ້າ ຜູ້ ຊາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ
ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້; ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ, ຜູ້
ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນ
ດາ ພວກ ທ່ານ ໂດຍ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ແລະ ການ
ອັດ ສະ ຈັນ ແລະ ເຄື່ອງ ໝາຍ, ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້
ກະ ທຳ ໂດຍ ພຣະ ອົງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ,
ດັ່ງ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ:
23 ພຣະ ອົງ, ຖືກ ປົດ ປ່ອຍ ໂດຍ ຄຳ ແນະ ນຳ
ທີ່ ຕັ້ງ ໃຈ ແລະ ຄວາມ ຮູ້ ລ່ວງ ໜ້າ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ, ແລະ ໂດຍ ມື ຊົ່ວ ໄດ້ ຖືກ ຄຶງ ແລະ ຂ້າ:
24 ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ຂື້ນ ມາ, ໂດຍ ໄດ້
ປົດ ຜ່ອນ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ:
ເພາະ ວ່າ ມັນ ເປັນ ໄປ ບໍ່ ໄດ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ມັນ ຂອງ ມັນ.
25 ເພາະ ດາ ວິດ ເວົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ລາວ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ລ່ວງ ໜ້າ ຕໍ່
ໜ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສະ ເໝີ, ເພາະ ພຣະ ອົງ ຢູ່
ເບື້ອງ ຂວາ ມື ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ໃຫ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຫວັ່ນ ໄຫວ.
26 ສະນັ້ນ ໃຈ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ແລະ
ລີ້ນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ດີ ໃຈ; ນອກ ຈາກ ນັ້ນ
ເນື້ອ ຫນັງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ພັກ ຜ່ອນ
ໃນ ຄວາມ ຫວັງ:
27 ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ປ່ອຍ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ
ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ນະລົກ, ທັງ ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ບໍ ລິ ສຸດ ຂອງ ເຈົ້າ
ເຫັນ ການ ສົ້ ລາດ ບັງ ຫຼວງ.
28 ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ຮູ້ຈັກ ທາງ ແຫ່ງ ຊີວິດ;
ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກດ້ວຍໃບຫນ້າຂອງເຈົ້າ.
29 ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ຂໍ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ ຢ່າງ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ ເຖິງ ບັນ
ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ກະສັດ
ດາ ວິດ, ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ແລະ ຖືກ ຝັງ ໄວ້,
ແລະ ອຸ ໂມງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຮົາ
ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ວັນ ນີ້.
30 ສະນັ້ນ ການ ເປັນ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ ໂດຍ ຮູ້ ວ່າ
ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສາ ບານ ດ້ວຍ ຄຳ ສາ ບານ ຕໍ່
ພຣະ ອົງ, ວ່າ ຜົນ ຂອງ ແອວ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຕາມ
ເນື້ອ ໜັງ, ພຣະ ອົງ ຈະ ຍົກ ພຣະ ຄຣິດ ຂຶ້ນ ນັ່ງ
ເທິງ ບັນ ລັງ ຂອງ ພຣະ ອົງ;
31 ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ນີ້ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ກ່າວ ເຖິງ
ການ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິດ, ວ່າ
ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ປະ
ໄວ້ ໃນ ນະລົກ, ທັງ ເນື້ອ ໜັງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ
ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ເສື່ອມ ໂຊມ.
32 ພຣະ ເຢ ຊູ ອົງ ນີ້ ໄດ້ ໃຫ້ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ, ພວກ ເຮົາ ທຸກ ຄົນ ເປັນ ພະ ຍານ.
33 ສະນັ້ນ ໂດຍ ພຣະ ຫັດ ຂວາ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່
ຍົກ ສູງ ຂຶ້ນ, ແລະ ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ບິ ດາ ແຫ່ງ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ໄດ້
ປ່ອຍ ສິ່ງ ນີ້, ຊຶ່ງ ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ ໃນ
ປັດ ຈຸ ບັນ.
34 ເພາະ ດາ ວິດ ບໍ່ ໄດ້ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ
ສະ ຫວັນ, ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ, ທ່ານ ນັ່ງ ທາງ ຂວາ ມື ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
35 ຈົນ ກວ່າ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ສັດຕູ ຂອງ ເຈົ້າ
ວາງ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ.
36 ສະນັ້ນ ໃຫ້ ເຊື້ອສາຍ ອິດສະລາແອນ ທັງ ໝົດ ຮູ້
ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສ້າງ ພຣະ ເຢ
ຊູ ອົງ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຄຶງ, ທັງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ພຣະ ຄຣິດ.
37 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້,
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈົ່ມ ໃນ ໃຈ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເປ ໂຕ
ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ຄົນ ອື່ນໆ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່,
ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ?

38 ແລ້ວ ເປໂຕ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ ທຸກ ຄົນ ເພື່ອ ການ ປົດ ບາບ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຂອງ ປະທານ ແຫ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.
39 ເພາະ ຄຳ ສັນ ຍາ ແມ່ນ ກັບ ເຈົ້າ, ແລະ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ກັບ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ຫ່າງ ໄກ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເອີ້ນ.
40 ແລະ ດ້ວຍ ຄຳ ເວົ້າ ອີກ ຫລາຍ ຢ່າງ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ແລະ ຊັກ ຊວນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ຊ່ວຍ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄົນ ລຸ້ນ ນີ້.
41 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຍິນ ດີ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ: ແລະ ໃນ ມື້ ດຽວ ກັນ ກໍ ມີ ຄົນ ເຂົ້າ ມາ ເປັນ ປະ ມານ ສາມ ພັນ ຈິດ ວິນ ຍານ.
42 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍຶດ ໝັ້ນ ຕໍ່ ໄປ ໃນ ຄຳ ສອນ ແລະ ການ ຄົບຫາ ຂອງ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ, ແລະ ໃນ ການ ຫັກ ເຂົ້າຈີ່, ແລະ ໃນ ການ ອະ ທິ ຖານ.
43 ແລະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຈິດ ວິນ ຍານ ທຸກ ຄົນ: ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ຫລາຍ ຢ່າງ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໂດຍ ອັກຄະ ສາວົກ.
44 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ໄດ້ ຢູ່ ນຳ ກັນ, ແລະ ມີ ທຸກ ສິ່ງ ທົ່ວ ໄປ;
45 ແລະ ໄດ້ ຂາຍ ຊັບ ສິນ ແລະ ສິນ ຄ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ ແບ່ງ ປັນ ໃຫ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ຕາມ ທີ່ ທຸກ ຄົນ ຕ້ອງ ການ.
46 ແລະ ພວກ ເຂົາ, ສືບ ຕໍ່ ເຮັດ ຕາມ ຄວາມ ເປັນ ເອ ກະ ພາບ ດຽວ ກັນ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ທຸກ ວັນ, ແລະ ແຍກ ເຂົ້າ ຈີ່ ຈາກ ບ້ານ ຫາ ບ້ານ, ໄດ້ ກິນ ຊີ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ຄວາມ ດີ ໃຈ ແລະ ຄວາມ ເປັນ ໂສດ,
47 ການ ສັນລະເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ມີ ຄວາມ ໂປດ ປານ ກັບ ຄົນ ທັງ ປວງ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເພີ່ມ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ສາດ ສະ ຫນາ ຈັກ ປະ ຈຳ ວັນ ເຊັ່ນ ທີ່ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.

ບົດທີ 3

1 ບັດ ນີ້ ເປໂຕ ກັບ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ຮ່ວມ ກັນ ໃນ ເວ ລາ ອະ ທິ ຖານ, ເປັນ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ເກົ້າ.
2 ແລະ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂາ ຈາກ ທ້ອງ ແມ່ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ແບກ ໄປ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ທຸກ ວັນ ທີ່ ປະ ຕູ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ ຊຶ່ງ ເອີ້ນ ວ່າ ງາມ, ເພື່ອ ຂໍ ທານ ຂອງ ພວກ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ;
3 ຜູ້ ທີ່ ເຫັນ ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນ ກຳລັງ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວິຫານ ກໍ ຖາມ ວ່າ ມີ ການ ຕັກ ບາດ.
4 ແລະ ເປ ໂຕ, fastening his eyes on him with John , said , look on us .
5 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ຄາດ ວ່າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ບາງ ສິ່ງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ.
6 ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເປໂຕເວົ້າວ່າ, ເງິນແລະຄໍາຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ; ແຕ່ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ: ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ຍ່າງ.
7 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຈັບ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ມື ຂວາ , ແລະ ຍົກ ພຣະ ອົງ ຂຶ້ນ : ແລະ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ ຕີນ ແລະ ຂໍ້ ຕີນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ .
8 ແລະ ລາວ ໂດດ ຂຶ້ນ, ແລະ ຍ່າງ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຍ່າງ, ແລະ ໂດດ, ແລະ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ.
9 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ ຍ່າງ ແລະ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ:
10 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ວ່າ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ນັ່ງ ກິນ ຢູ່ ທີ່ ປະ ຕູ ງາມ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ປະ ຫລາດ ໃຈ ແລະ ຄວາມ ປະ ຫລາດ ໃຈ ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ລາວ.
11 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຄົນ ງ່ອຍ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ ໄດ້ ຈັບ ເປ ໂຕ ແລະ ໂຢ ຮັນ, ປະ ຊາ ຊົນ ທັງ ຫມົດ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ລະ ບຽງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ຂອງ ຊາ ໂລ ໂມນ, ແປກ ໃຈ ຫລາຍ.
12 ແລະ ເມື່ອ ເປໂຕ ເຫັນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ຕອບ ຜູ້ ຄົນ ວ່າ, “ພວກ ທ່ານ ຊາວ ອິດສະລາແອນ ເອີຍ, ເປັນ

ຫຍັງ ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ປະຫລາດ ໃຈ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້?
ຫຼື ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຫລຽວ ເບິ່ງ ພວກ ເຮົາ
ຢ່າງ ຈິງ ຈັງ, ເໝືອນ ກັບ ວ່າ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້
ຄົນ ຜູ້ ນີ້ ເດີນ ໄປ ໂດຍ ອຳນາດ ຂອງ ເຮົາ ເອງ?
13 ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະຂອງອີຊາກ, ແລະຂອງຢາໂຄບ,
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,
ໄດ້ສັນລະເສີນພຣະເຢຊູພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ; ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້
ປົດ ປ່ອຍ, ແລະ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ທີ່
ປະ ທັບ ຂອງ ປີ ລາດ, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ເຂົາ ຕັ້ງ
ໃຈ ທີ່ ຈະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ.
14 ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ຕິ ເສດ ພຣະ ຜູ້ ບໍ
ລິ ສຸດ ແລະ ຜູ້ ທ່ຽງ ທຳ, ແລະ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້
ຜູ້ ຂ້າ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ແກ່
ພວກ ເຈົ້າ;
15 ແລະ ຂ້າ ເຈົ້າ ຊາຍ ແຫ່ງ ຊີວິດ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ປຸກ ໃຫ້ ຟື້ນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ;
ພວກເຮົາເປັນພະຍານ.
16 ແລະ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໂດຍ ທາງ ສັດ
ທາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້
ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ເຂັ້ມ ແຂງ, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເຫັນ ແລະ
ຮູ້ ຈັກ: ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ສັດທາ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໂດຍ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຄວາມ ສົມ ບູນ ແບບ ນີ້ ແກ່ ລາວ
ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ທ່ານ ທັງ ປວງ.
17 ແລະ ບັດ ນີ້, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຮູ້ ສຶກ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຮັດ ມັນ ໂດຍ ຄວາມ
ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ, ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ຂອງ
ພວກ ທ່ານ.
18 ແຕ່ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ
ໃຫ້ ເຫັນ ໂດຍ ປາກ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ທັງ
ຫມົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ທີ່ ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ທົນ ທຸກ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ບັນ ລຸ ດັ່ງ ນັ້ນ.
19 ສະນັ້ນ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ, ແລະ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ,
ເພື່ອ ວ່າ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ລົບ ລ້າງ, ເມື່ອ
ເວລາ ແຫ່ງ ຄວາມ ສົດ ຊື່ນ ຈະ ມາ ຈາກ ທີ່ ປະ
ທັບ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ;
20 ແລະ ພຣະ ອົງ ຈະ ສົ່ງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ຊຶ່ງ
ກ່ອນ ໜ້າ ນີ້ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພວກ ທ່ານ:
21 ຜູ້ ທີ່ ສະ ຫວັນ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ຈົນ ກ ◌ໍ
ວາ ເວ ລາ ຂອງ ການ ຟື້ນ ຟູ ຂອງ ທຸກ ສິ່ງ
ທຸກ ຢ່າງ, ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໂດຍ ປາກ
ຂອງ ສາດ ສະ ດາ ບໍ ລິ ສຸດ ທັງ ຫມົດ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ໂລກ ໄດ້ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ມາ.
22 ເພາະ ໂມເຊ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ບັນພະບຸລຸດ ຢ່າງ
ແທ້ ຈິງ ວ່າ, ສາດສະດາ ຜູ້ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ ຈະ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈາກ
ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຄື ກັບ ຂ້າພະ
ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນລາວໃນທຸກສິ່ງທີ່ລາວຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ.
23 ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ທຸກ ຄົນ ທີ່
ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ສາດສະດາ ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ
ທຳລາຍ ຈາກ ບັນດາ ຜູ້ຄົນ.
24 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ແລະ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ໝົດ
ຈາກ ຊາ ມູ ເອນ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຕິດ ຕາມ ມາ, ດັ່ງ ທີ່
ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ເວົ້າ ມາ, ກໍ ໄດ້ ບອກ ລ່ວງ ໜ້າ
ກ່ຽວ ກັບ ຍຸກ ສະ ໄໝ ນີ້.
25 ເຈົ້າ ເປັນ ລູກ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ, ແລະ ຂອງ
ພັນ ທະ ສັນ ຍາ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ
ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ກ່າວ ກັບ ອັບ
ຣາ ຮາມ, ແລະ ໃນ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ເຈົ້າ ທຸກ ຊະ
ນິດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ.
26 ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ທຳ ອິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ໂດຍ
ໄດ້ ຍົກ ພຣະ ບຸດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ເປັນ
ພຣະ ເຢ ຊູ, ໄດ້ ສົ່ງ ພຣະ ອົງ ມາ ໃຫ້ ພຣະ
ພອນ ແກ່ ພວກ ທ່ານ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຫັນ
ໜີ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

ບົດທີ 4

1 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ,
ປະ ໂລ ຫິດ, ແລະ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ຂອງ ພຣະ ວິ
ຫານ, ແລະ ຊາ ຊີ, ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ,
2 ເພາະ ເຂົາ ໂສກ ເສົ້າ ທີ່ ເຂົາ ສອນ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ
ສັ່ງ ສອນ ຜ່ານ ທາງ ພຣະ ເຢ ຊູ ເຖິງ ການ
ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ.
3 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ຈັບ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ໃນ ມື້ ຕໍ່ ໄປ: ເພາະ ຕອນ ນີ້
ເປັນ ເຫດ ການ.
4 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ
ພຣະ ຄຳ ກໍ ເຊື່ອ; ແລະຈຳນວນຜູ້ຊາຍມີປະມານຫ້າພັນຄົນ.
5 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ມື້ອື່ນ, ຜູ້ ປົກຄອງ,
ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ພວກ ທຳມະຈານ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ;
6 ແລະ Annas ມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະ Caiaphas, ແລະ John,
ແລະ Alexander,

ແລະເປັນຈຳນວນຫຼາຍຂອງພີ່ນ້ອງຂອງມະຫາປະໂລຫິດ,
ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ.
7 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ
ທ່າມກາງ ພວກ ທ່ານ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ຈຶ່ງ ຖາມ ວ່າ,
ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ໂດຍ ອຳນາດ ອັນ ໃດ,
ຫລື ດ້ວຍ ຊື່ ຫຍັງ?
8 ແລ້ວ ເປໂຕ, ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ
ສຸດ, ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ບັນ ດາ ຜູ້ ປົກ
ຄອງ ປະ ຊາ ຊົນ, ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ ອິດ ສະ
ຣາ ເອນ,
9 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຮົາ ໃນ ມື້ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ການ
ພິ ຈາ ລະ ນາ ເຖິງ ການ ກະ ທຳ ທີ່ ດີ ທີ່
ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ຂາດ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ,
ລາວ ຈະ ຫາຍ ດີ ໂດຍ ວິທີ ໃດ;
10 ຈົ່ງ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ທ່ານ ທັງ ປວງ, ແລະ
ຕໍ່ ຄົນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ທັງ ໝົດ, ວ່າ ໂດຍ
ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ແຫ່ງ ນາ ຊາ
ເຣັດ, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ຖືກ ຄຶງ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ
ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ, ແມ່ນ ແຕ່ ໂດຍ ພຣະ ອົງ
ຜູ້ ນີ້ ຈຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ທ່ານ.
11 ອັນ ນີ້ ຄື ກ້ອນ ຫີນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ຕັ້ງ ໄວ້ ໃນ
ພວກ ເຈົ້າ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ສ້າງ, ຊຶ່ງ ກາຍ ເປັນ ຫົວ
ແຈ.
12 ທັງ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ລອດ ໃນ ສິ່ງ ອື່ນ ອີກ: ເພາະ
ບໍ່ ມີ ຊື່ ອື່ນ ໃດ ຢູ່ ໃຕ້ ສະ ຫວັນ ທີ່ ໄດ້
ມອບ ໃຫ້ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ, ໂດຍ ການ ທີ່
ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ.
13 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ
ກ້າຫານ ຂອງ ເປ ໂຕ ແລະ ໂຢ ຮັນ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້
ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້ ແລະ ໂງ່,
ພວກ ເຂົາ ປະ ຫລາດ ໃຈ; ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ
ຄວາມ ຮູ້ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ກັບ
ພຣະ ເຢ ຊູ.
14 ແລະ ເມື່ອ ເບິ່ງ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ
ຢືນ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ
ເວົ້າ ຫຍັງ ຕໍ່ ຕ້ານ ມັນ.
15 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ
ອອກ ໄປ ຈາກ ສະ ພາ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປະ ຊຸມ
ກັນ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
16 ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ ກັບ
ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້? ເພາະ ວ່າ ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ການ
ອັດສະຈັນ ທີ່ ໜ້າ ສັງເກດ ໄດ້ ເຮັດ ໂດຍ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ປະກົດ ຂຶ້ນ ກັບ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່
ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ; ແລະພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປະຕິເສດມັນໄດ້.
17 ແຕ່ ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ມັນ ແຜ່ ລາມ ອອກ ໄປ ໃນ
ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ, ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຂົ່ມ ຂູ່ ພວກ
ເຂົາ ຢ່າງ ຫຍໍ້ ທໍ້, ວ່າ ບໍ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ຕໍ່
ຜູ້ ໃດ ໃນ ນາມ ນີ້.
18 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້ ເວົ້າ ຫຍັງ ໝົດ ຫລື ສອນ ໃນ
ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ.
19 ແຕ່ ເປໂຕ ແລະ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ຕອບ ພວກ ເຂົາ
ວ່າ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ການ ຖືກ ຕ້ອງ ໃນ ສາຍ
ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ຟັງ
ພວກ ທ່ານ ຫລາຍ ກວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ຕັດ ສິນ.
20 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ເວົ້າ ເຖິງ ສິ່ງ
ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ.
21 ດັ່ງ ນັ້ນ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂົ່ມຂູ່ ພວກ ເຂົາ
ຕື່ມ ອີກ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ໄປ,
ບໍ່ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ລົງ ໂທດ ພວກ ເຂົາ
ແນວ ໃດ, ເພາະ ວ່າ ຄົນ ທັງ ປວງ ໄດ້ ຖວາຍ
ກຽດ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ ສຳ ລັບ ສິ່ງ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ.
22 ເພາະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ມີ ອາ ຍຸ ສູງ ກວ່າ ສີ່
ສິບ ປີ, ຜູ້ ທີ່ ອັດ ສະ ຈັນ ໃຈ ແຫ່ງ ການ ປິ່ນ
ປົວ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ.
23 ແລະ ຖືກ ປ່ອຍ ໃຫ້ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ທີ່
ບໍ ລິ ສັດ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ໄດ້ ລາຍ ງານ ທຸກ ສິ່ງ
ທີ່ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ
ພວກ ເຂົາ.
24 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ຍົກ ສຽງ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ
ເຫັນ ພ້ອມ ອັນ ດຽວ ກັນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ອົງ
ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ສ້າງ ຟ້າ ສະຫວັນ, ແລະ
ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທະ ເລ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່
ໃນ ພວກ ເຂົາ ຄື:
25 ຜູ້ ໃດ ໂດຍ ປາກ ຂອງ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ
ທ່ານ ດາ ວິດ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ປະ ຊາ
ຊົນ ໄດ້ ໂກດ ແຄ້ນ, ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ ຈິນ ຕະ
ນາ ການ ສິ່ງ ທີ່ ໄຮ້ ປະ ໂຫຍດ?
26 ກະສັດ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ໄດ້ ຢືນ ຂຶ້ນ, ແລະ
ພວກ ຜູ້ ປົກຄອງ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ຕໍ່ ຕ້ານ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ຄຣິດ.
27 ເພາະ ຄວາມ ຈິງ ຕໍ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ລູກ ຜູ້ ບໍ
ລິ ສຸດ ຂອງ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຈີມ, ທັງ ເຮ ໂຣດ,

ແລະ ປອນ ຕິ ອາ ປີ ລາດ, ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ຜູ້ ຄົນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
28 ເພາະ ວ່າ ຈະ ເຮັດ ອັນ ໃດ ກໍ ຕາມ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ຄຳ ແນະ ນຳ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ກຳ ນົດ ໄວ້ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ເຮັດ.
29 ແລະ ບັດ ນີ້, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ການ ຂົ່ມ ຂູ່ ຂອງ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ໂຜດ ໃຫ້ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ເພື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ອົງ ດ້ວຍ ຄວາມ ກ້າຫານ ທັງ ໝົດ.
30 ໂດຍ ການ ຢຽດ ມື ອອກ ໄປ ເພື່ອ ປິ່ນ ປົວ; ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ນັ້ນ ອາດ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໂດຍ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະບຸດ ອົງ ບໍລິສຸດ ຂອງ ພຣະອົງ ພຣະ ເຢຊູ.
31 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ແລ້ວ, ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ ກ້າຫານ.
32 ແລະ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເຊື່ອ ຖື ເປັນ ຂອງ ໃຈ ດຽວ ແລະ ຂອງ ຈິດ ວິນ ຍານ ດຽວ: ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ ສິ່ງ ຂອງ ທີ່ ລາວ ມີ ຢູ່ ນັ້ນ ຄວນ ເປັນ ຂອງ ຕົນ ຄົນ ໃດ; ແຕ່ພວກເຂົາມີທຸກສິ່ງທົ່ວໄປ.
33 ແລະ ດ້ວຍ ອຳນາດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ໄດ້ ໃຫ້ ອັກຄະ ສາວົກ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ການ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ: ແລະ ພຣະ ຄຸນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ມີ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ.
34 ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຂາດ ແຄນ ກໍ ບໍ່ ມີ: ເພາະ ວ່າ ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່ ເປັນ ຜູ້ ຄອບ ຄອງ ທີ່ ດິນ ຫລື ເຮືອນ ໄດ້ ຂາຍ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ລາ ຄາ ຂອງ ສິນ ຄ້າ ທີ່ ໄດ້ ຂາຍ ມາ,
35 ແລະ ໄດ້ ວາງ ພວກ ເຂົາ ລົງ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ອັກ ຄະ ສາວົກ: ແລະ ການ ແຈກ ຢາຍ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ຕາມ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ.
36 ແລະ ໂຢເຊບ ຊຶ່ງ ໂດຍ ພວກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ໄດ້ ນາມ ສະ ກຸນ ບາ ນາ ບາ, (ຊຶ່ງ ຫມາຍ ຄວາມ ວ່າ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ ການ ປອບ ໃຈ,) ເປັນ ຊາວ ເລວີ, ແລະ ປະ ເທດ ຂອງ Cyprus,
37 ມີ ທີ່ ດິນ, ຂາຍ ມັນ, ແລະ ເອົາ ເງິນ ມາ ວາງ ໄວ້ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ພວກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ.

ບົດທີ 5

1 ແຕ່ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ອານາເນຍ ກັບ ສະຟີຣາ ເມຍ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຂາຍ ຊັບ ສິນ
2 ແລະ ໄດ້ ເກັບ ເອົາ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ລາຄາ ຄືນ, ເມຍ ຂອງ ລາວ ກໍ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ຕົນ ເອງ, ແລະ ເອົາ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ມາ ວາງ ໄວ້ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ພວກ ອັກຄະສາວົກ.
3 ແຕ່ ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ, ອານາເນຍ ເອີຍ, ເປັນ ຫຍັງ ຊາຕານ ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຕົວະ ຕໍ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ, ແລະ ຮັກສາ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ລາຄາ ຂອງ ແຜ່ນດິນ?
4 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ມັນ ຍັງ ຄົງ ຢູ່, ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ? ແລະ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ຂາຍ ອອກ ແລ້ວ, ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ອຳນາດ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ ບໍ? ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຖື ເລື່ອງ ນີ້ ຢູ່ ໃນ ໃຈ? ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົວະມະນຸດ, ແຕ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
5 ແລະ ອານາເນຍ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ກໍ ລົ້ມ ລົງ, ແລະ ຍອມ ແພ້ ຜີ: ແລະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ມາ ສູ່ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.
6 ແລະ ພວກ ຊາຍ ໜຸ່ມ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ເຮັດ ໃຫ້ ລາວ ບາດ ເຈັບ, ແລະ ແບກ ລາວ ອອກ, ແລະ ຝັງ ລາວ.
7 ແລະ ມັນ ເປັນ ເວລາ ປະມານ ສາມ ຊົ່ວ ໂມງ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ, ເມື່ອ ເມຍ ຂອງ ລາວ, ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ໄດ້ ເຮັດ ຫຍັງ, ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ.
8 ແລະ ເປ ໂຕ ຕອບ ນາງ, ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ທ່ານ ຂາຍ ທີ່ ດິນ ສຳ ລັບ ການ ຫຼາຍ ປານ ໃດ? ແລະ ນາງ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເພາະ ຫຼາຍ ແທ້ໆ.
9 ແລ້ວ ເປໂຕ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ນາງ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຕົກລົງ ຮ່ວມ ກັນ ເພື່ອ ລໍ້ ລວງ ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ແນວ ໃດ? ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຕີນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ໄດ້ ຝັງ ຜົວ ຂອງ ເຈົ້າ ຢູ່ ທີ່ ປະຕູ, ແລະ ຈະ ເອົາ ເຈົ້າ ອອກ ໄປ.
10 ແລ້ວ ນາງ ກໍ ລົ້ມ ລົງ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ລາວ ທັນທີ ແລະ ໄດ້ ເອົາ ຜີ ສິງ ຂຶ້ນ ມາ ແລະ ພວກ ຊາຍ ໜຸ່ມ ກໍ ເຂົ້າ ມາ ພົບ ນາງ ຕາຍ ແລະ ເອົາ ນາງ ອອກ ໄປ ຝັງ ສົບ ຂອງ ນາງ.
11 ແລະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ສາດສະໜາ ຈັກ ທັງ ໝົດ, ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.

12 ແລະ ໂດຍ ມື ຂອງ ອັກ ຄະ ສາວົກ ໄດ້ ມີ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ຫລາຍ ຢ່າງ ທີ່ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ; (ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ເປັນ ເອກະ ພາບ ກັນ ຢູ່ ໃນ ລະບຽງ ຂອງ ຊາໂລໂມນ.
13 ແລະ ສ່ວນ ທີ່ ເຫຼືອ ກໍ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ພວກ ເຂົາ.
14 ແລະ ຜູ້ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ກໍ ເພີ່ມ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຫລາຍ ຂຶ້ນ, ທັງ ຊາຍ ແລະ ຍິງ.)
15 ເຖິງ ຂະ ໜາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ຄົນ ເຈັບ ອອກ ໄປ ຕາມ ຖະ ໜົນ, ແລະ ວາງ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ເທິງ ຕຽງ ນອນ ແລະ ຕຽງ ນອນ, ເພື່ອ ວ່າ ຢ່າງ ໜ້ອຍ ເງົາ ຂອງ ເປໂຕ ທີ່ ຜ່ານ ໄປ ຈະ ປົກ ຄຸມ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ.
16 ນອກ ຈາກ ນີ້ ຍັງ ມີ ຝູງ ຊົນ ອອກ ມາ ຈາກ ເມືອງ ທີ່ ອ້ອມ ຮອບ ໄປ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ, ນຳ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ວິນ ຍານ ບໍ່ ສະ ອາດ ອອກ ມາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ ທຸກ ຄົນ.
17 ແລ້ວ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, (ຊຶ່ງ ເປັນ ນິກາຍ ຂອງ ພວກ ຊາດູເຊເອນ,) ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ຄຽດ ແຄ້ນ.
18 ແລະ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ, ແລະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ຄຸກ ທົ່ວ ໄປ.
19 ແຕ່ ເທວະ ດາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ໄດ້ ເປີດ ປະ ຕູ ຄຸກ, ແລະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ອອກ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
20 ຈົ່ງ ໄປ, ຢືນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ແລະ ກ່າວ ຄຳ ສັບ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊີ ວິດ ນີ້ ກັບ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ.
21 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ໃນ ຕອນ ເຊົ້າ, ແລະ ສິດ ສອນ. ແຕ່ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ໄດ້ ມາ, ແລະ ພວກ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ເອີ້ນ ສະພາ ມາ ຮ່ວມ, ແລະ ສະມາຊິກ ສະພາ ສູງ ຂອງ ຊາວ ອິດສະລາແອນ ທັງໝົດ, ແລະ ສົ່ງ ໄປ ຄຸກ ເພື່ອ ຈະ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ.
22 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ໜ້າ ທີ່ ມາ ເຖິງ ແລະ ບໍ່ ພົບ ເຫັນ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ຄຸກ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ກັບ ຄືນ ໄປ ແລະ ບອກ ວ່າ,
23 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຄຸກ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ເຮົາ ປິດ ດ້ວຍ ຄວາມ ປອດ ໄພ ທັງ ໝົດ, ແລະ ພວກ ເຝົ້າ ຍາມ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ໜ້າ ປະ ຕູ, ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ເປີດ ອອກ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ເຫັນ ຜູ້ ໃດ ຢູ່ ພາຍ ໃນ.
24 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ປະ ໂລ ຫິດ ໃຫຍ່ ແລະ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ຂອງ ພຣະ ວິ ຫານ ແລະ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້, ພວກ ເຂົາ ສົງ ໄສ ວ່າ ສິ່ງ ນີ້ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢູ່ ໃສ.
25 ແລ້ວ ຄົນ ໜຶ່ງ ກໍ ມາ ບອກ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເອົາ ເຂົ້າ ຄຸກ ກຳລັງ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ສິດ ສອນ ຜູ້ ຄົນ.
26 ແລ້ວ ນາຍ ທະຫານ ກັບ ພວກ ນາຍ ທະຫານ ກໍ ໄປ ນຳ ພວກ ເຂົາ ໂດຍ ບໍ່ ໃຊ້ ຄວາມ ຮຸນ ແຮງ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ປະຊາຊົນ ຢ້ານ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ.
27 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັ້ງ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ຕໍ່ ຫນ້າ ສະ ພາ ສູງ, ແລະ ປະ ໂລ ຫິດ ໄດ້ ຖາມ ພວກ ເຂົາ,
28 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ສັ່ງ ເຈົ້າ ຢ່າງ ເຄັ່ງ ຄັດ ບໍ ວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ຄວນ ສອນ ໃນ ນາມ ນີ້? ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຢຣູ ຊາເລັມ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄຳ ສອນ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ເອົາ ເລືອດ ຂອງ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ມາ ສູ່ ພວກ ເຮົາ.
29 ແລ້ວ ເປໂຕ ແລະ ອັກຄະສາວົກ ຄົນ ອື່ນໆ ກໍ ຕອບ ວ່າ, “ພວກ ເຮົາ ຄວນ ເຊື່ອ ຟັງ ພະເຈົ້າ ຫຼາຍ ກວ່າ ມະນຸດ.
30 ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍົກ ພຣະ ເຢ ຊູ, ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ຂ້າ ແລະ ແຂວນ ຄໍ ໄວ້ ເທິງ ຕົ້ນ ໄມ້.
31 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊົງ ຍົກ ພຣະ ຫັດ ຂວາ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຊາຍ ແລະ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ, ເພື່ອ ໃຫ້ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ກັບ ໃຈ, ແລະ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ບາບ.
32 ແລະ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ພະຍານ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເຖິງ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້; ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ຄື ກັນ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ ທານ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ອົງ.

33 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ຖືກ ຕັດ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ທີ່ ຈະ
ຂ້າ ພວກ ເຂົາ.
34 ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ
ສະພາ, ຜູ້ ເປັນ ຟາລິຊຽນ, ຊື່ ວ່າ ກາ ມາ ລີ ເອນ,
ເປັນ ໝໍ ກົດ ໝາຍ, ມີ ຊື່ ສຽງ ໃນ ບັນດາ ຜູ້ຄົນ
ທັງ ໝົດ, ແລະ ໄດ້ ບັນຊາ ອັກຄະ ສາວົກ ອອກ ໄປ
ຫ່າງ ໄກ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ;
35 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຈົ້າ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ
ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ຈົ່ງ ລະ ມັດ ລະ ວັງ ຕົວ ເອງ
ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ເຮັດ ຄື ກັບ ການ
ແຕະ ຕ້ອງ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້.
36 ເພາະ ກ່ອນ ມື້ ນີ້ ເທ ດາ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ, ໂອ້
ອວດ ຕົນ ເອງ ວ່າ ເປັນ ບາງ ຄົນ; ຜູ້ ຊາຍ ຈຳ
ນວນ ຫນຶ່ງ , ປະ ມານ ສີ່ ຮ້ອຍ ຄົນ , ເຂົ້າ ຮ່ວມ
ກັບ ຕົນ ເອງ : ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ ; ແລະ ທຸກ
ຄົນ ເທົ່າ ທີ່ ໄດ້ ເຊື່ອ ຟັງ ພຣະ ອົງ, ໄດ້ ກະ
ແຈກ ກະຈາຍ, ແລະ ຖືກ ນຳ ໄປ ສູ່ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ.
37 ຫລັງ ຈາກ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຢູ
ດາ ຈາກ ແຂວງ ຄາ ລີ ເລ ໃນ ວັນ ເວລາ ຂອງ
ການ ເກັບ ພາສີ, ແລະ ໄດ້ ດຶງ ເອົາ ຜູ້ ຄົນ ໄປ
ຕາມ ເພິ່ນ ຫລາຍ ຄົນ: ລາວ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ ຄື ກັນ;
ແລະ ທຸກ ຄົນ, ແມ່ນ ແຕ່ ຫລາຍ ເທົ່າ ທີ່ ໄດ້ ເຊື່ອ
ຟັງ ພຣະ ອົງ, ໄດ້ ກະ ແຈກ ກະ ຈາຍ.
38 ແລະ ບັດ ນີ້ ເຮົາ ກ່າວ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ລະ
ເວັ້ນ ຈາກ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ປ່ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ຢູ່ ຄົນ ດຽວ: ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ຄຳ ແນະ ນຳ ນີ້ ຫລື
ວຽກ ງານ ນີ້ ເປັນ ຂອງ ມະນຸດ, ມັນ ຈະ ບໍ່ ມີ ເລີຍ:
39 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ໂຄ່ນ ລົ້ມ ມັນ ໄດ້; ຢ້ານ ວ່າ ເຈົ້າ
ຈະ ມີ ຄວາມ ສຸກ ທີ່ ຈະ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ພຣະ ເຈົ້າ.
40 ແລະ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕົກ ລົງ
ເຫັນ ດີ: ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອີ້ນ ອັກ ຄະ
ສາ ວົກ , ແລະ ໄດ້ ຕີ ເຂົາ ເຈົ້າ , ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ສັ່ງ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໃຫ້ ເວົ້າ ໃນ ພຣະ ນາມ
ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ , ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄປ .
41 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ທີ່ ປະ
ທັບ ຂອງ ສະພາ, ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ທີ່
ພວກ ເຂົາ ຖືກ ນັບ ວ່າ ສົມຄວນ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ຄວາມ ອັບ ອາຍ ເພື່ອ ຊື່ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
42 ແລະ ທຸກ ວັນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ໃນ
ທຸກ ບ້ານ, ພວກ ເຂົາ ຢຸດ ເຊົາ ການ ສອນ ແລະ ປະ
ກາດ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ.

ບົດທີ 6

1 ແລະ ໃນ ສະ ໄໝ ນັ້ນ, ເມື່ອ ຈຳ ນວນ ສາ ນຸ ສິດ
ເພີ່ມ ຂຶ້ນ, ກໍ ມີ ການ ຈົ່ມ ຈາກ ຊາວ ເກັຣກ ຕໍ່
ຊາວ ເຮັບ ເຣີ, ເພາະ ວ່າ ແມ່ ໝ້າຍ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ຖືກ ລະ ເລີຍ ໃນ ວຽກ ງານ ປະ ຈຳ ວັນ.
2 ແລ້ວ ສິບ ສອງ ຄົນ ກໍ ເອີ້ນ ພວກ ສາວົກ ມາ
ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ເຫດ ຜົນ
ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຄວນ ປະ ຖິ້ມ ພຣະ ຄຳ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ຮັບ ໃຊ້ ໂຕະ.
3 ດັ່ງ ນັ້ນ, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ອອກ
ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຈົ້າ ຊາຍ ເຈັດ ຄົນ ທີ່ ມີ
ຄວາມ ຊື່ ສັດ, ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ ແລະ ສະ ຕິ ປັນ ຍາ, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ປົກ ຄອງ ທຸ ລະ
ກິດ ນີ້.
4 ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ຕົວ ເອງ ຕໍ່ ໄປ ໃນ
ການ ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ການ ປະ ຕິ ບັດ ຂອງ
ພຣະ ຄຳ.
5 ແລະ ຄຳ ເວົ້າ ນັ້ນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຝູງ ຊົນ ພໍ ໃຈ:
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລືອກ ເອົາ Stephen, ຜູ້ ຊາຍ
ທີ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ແລະ ຂອງ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ Philip, ແລະ Prochorus, ແລະ
Nicanor, ແລະ Timon, ແລະ Parmenas, ແລະ Nicolas
proselyte ຂອງ Antioch:
6 ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ຢູ່ ຕໍ່ ຫນ້າ ອັກ ຄະ
ສາ ວົກ : ແລະ ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ,
ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ມື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ .
7 ແລະ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ; ແລະ
ຈຳ ນວນ ຂອງ ສາ ນຸ ສິດ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ໃນ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ຢ່າງ ຫຼວງ
ຫຼາຍ; ແລະ ພວກ ປະໂລຫິດ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ ໄດ້
ເຊື່ອ ຟັງ ສັດທາ.
8 ແລະ Stephen, ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ສັດ ທາ ແລະ ອຳ ນາດ,
ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ
ການ ອັດ ສະ ຈັນ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ຄົນ.
9 ແລ້ວ ມີ ທຳມະສາລາ ບາງ ແຫ່ງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ
ທຳມະສາລາ ຂອງ ຊາວ ລີເບດ, ແລະ ຊາວ ກີເຣນ, ແລະ

ອາເລັກຊັນດຣີ, ແລະ ຊາວ ຊີລີເກຍ ແລະ ຊາວ ອາຊີ ໄດ້ ໂຕ້ຖຽງ ກັນ ກັບ ສະເຕຟາໂນ.
10 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ຕ້ານ ທານ ສະ ຕິ ປັນ ຍາ ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ມາ.
11 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ suborned ຜູ້ ຊາຍ , ທີ່ ເວົ້າ ວ່າ : ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ ເວົ້າ ຫມິ່ນ ປະ ຫມາດ ໂມ ເຊ , ແລະ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ເຈົ້າ .
12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ພວກ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ພວກ ທຳ ມະ ຈານ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ຈັບ ລາວ, ແລະ ນຳ ລາວ ໄປ ທີ່ ສະ ພາ,
13 ແລະ ຕັ້ງ ພະຍານ ບໍ່ ຈິງ, ຊຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້ ຢຸດ ການ ເວົ້າ ຄຳ ໝິ່ນ ປະໝາດ ຕໍ່ ສະ ຖານ ທີ່ ສັກ ສິດ ນີ້, ແລະ ກົດ ໝາຍ:
14 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ ຜູ້ ນີ້ ຈະ ທຳລາຍ ບ່ອນ ນີ້, ແລະ ຈະ ປ່ຽນ ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ ຊຶ່ງ ໂມ ເຊ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຮົາ.
15 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະພາ, ຫລຽວ ເບິ່ງ ລາວ ຢ່າງ ໝັ້ນ ຄົງ, ໄດ້ ເຫັນ ໜ້າ ຂອງ ເພິ່ນ ຄື ກັນ ກັບ ໜ້າ ຂອງ ທູດ.

ບົດທີ 7

1 ແລ້ວ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ຈຶ່ງ ຖາມ ວ່າ, "ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ເປັນ ແນວ ນັ້ນ ບໍ?
2 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ, ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ພໍ່ ແມ່, ເຊື່ອ ຟັງ; ພຣະເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບໄດ້ປະກົດແກ່ອັບຣາຮາມບິດາຂອງພວກເຮົາ, ເມື່ອເພິ່ນຢູ່ໃນເມືອງເມໂຊໂປຕາເມຍ, ກ່ອນທີ່ເພິ່ນຈະອາໄສຢູ່ໃນເມືອງ Charran,
3 ແລະ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ອອກ ຈາກ ປະ ເທດ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກ ຍາດ ພີ່ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ.
4 ແລ້ວ ລາວ ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ຊາວ ຄາ ເດ ອາ, ແລະ ອາໄສ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ຄາຣານ: ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ, ເມື່ອ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ຕາຍ ໄປ, ລາວ ຈຶ່ງ ເອົາ ລາວ ອອກ ມາ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ນີ້, ຊຶ່ງ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ຕອນ ນີ້.
5 ແລະ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ມອບ ມໍລະດົກ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ໃນ ນັ້ນ, ບໍ່, ບໍ່ ເທົ່າ ທີ່ ຈະ ຕັ້ງ ຕີນ ຂອງ ລາວ: ແຕ່ ລາວ ໄດ້ ສັນຍາ ວ່າ ລາວ ຈະ ມອບ ໃຫ້ ລາວ ເປັນ ກຳມະສິດ, ແລະ ເຊື້ອສາຍ ຂອງ ລາວ ຕໍ່ ຈາກ ລາວ, ເມື່ອ ລາວ ຍັງ ບໍ່ ມີ ລູກ. .
6 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ນີ້ ທີ່ ສະ ຫລາດ, ເພື່ອ ໃຫ້ ລູກ ຫລານ ຂອງ ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ແປກ ປະ ຫລາດ; ແລະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ການ ເປັນ ຂ້າ ທາດ, ແລະ ຮ້ອງ ຂໍ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຊົ່ວ ສີ່ ຮ້ອຍ ປີ.
7 ແລະ ປະ ເທດ ຊາດ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕັດ ສິນ, ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ອອກ ມາ, ແລະ ຮັບ ໃຊ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ສະ ຖານ ທີ່ ນີ້.
8 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ພັນທະ ສັນຍາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ຮັບ ພິທີຕັດ ແກ່ ເພິ່ນ: ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ອັບຣາຮາມ ຈຶ່ງ ມີ ລູກ ຊາຍ ຊື່ ອີຊາກ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ພິທີຕັດ ໃນ ວັນ ທີ ແປດ; ແລະ ອີຊາກ ໃຫ້ ເກີດ ຢາໂຄບ; ແລະ ຢາໂຄບ ໄດ້ ມີ ລູກ ຊາຍ ສິບ ສອງ ຄົນ.
9 ແລະ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ບັນ ດາ ຄວາມ ອິດ ສາ, ໄດ້ ຂາຍ ໂຢ ເຊັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປະ ເທດ ເອຢິບ, ແຕ່ ພຣະ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ກັບ ລາວ.
10 ແລະ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ລາວ ໃຫ້ ພົ້ນ ຈາກ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ ຄວາມ ໂປດ ປານ ແລະ ສະ ຕິ ປັນ ຍາ ແກ່ ລາວ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ກະສັດ ຟາ ໂຣ ແຫ່ງ ເອ ຢິບ; ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ເພິ່ນ ເປັນ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ປະ ເທດ ອີ ຢິບ ແລະ ເຮືອນ ຂອງ ເພິ່ນ.
11 ບັດ ນີ້ ໄດ້ ເກີດ ຄວາມ ຂາດ ແຄນ ທົ່ວ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ເອ ຢິບ ແລະ ຊາ ນາ ອານ, ແລະ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ: ແລະ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຫາ ເຄື່ອງ ຊ່ວຍ ເຫຼືອ ໃຫ້.
12 ແຕ່ ເມື່ອ ຢາໂຄບ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ມີ ສາລີ ຢູ່ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ, ລາວ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ອອກ ໄປ ກ່ອນ.
13 ແລະ ໃນ ເທື່ອ ທີ ສອງ ໂຈ ເຊັບ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ ເຜີຍ ໃຫ້ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ເພິ່ນ ຮູ້ຈັກ; ແລະຍາດພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊບໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ຟາໂຣ.

14 ແລ້ວ ໂຢເຊບ ກໍ ສົ່ງ ໂຢເຊບ ໄປ ແລະ ເອີ້ນ ຢາໂຄບ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ມາ ຫາ ລາວ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ທັງໝົດ ສາມ ສິບ ຫ້າ ຄົນ.
15 ສະນັ້ນ ຢາໂຄບ ຈຶ່ງ ໄດ້ ລົງ ໄປ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ, ແລະ ໄດ້ ຕາຍໄປ, ລາວ, ແລະ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
16 ແລະ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ໄປ ເມືອງ ຊີ ເຄມ, ແລະ ຝັງ ໄວ້ ໃນ ອຸບ ມຸງ ທີ່ ອັບ ຣາ ຮາມ ໄດ້ ຊື້ ດ້ວຍ ເງິນ ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອມໂມ ຜູ້ ເປັນ ບິດາ ຂອງ ຊີເຄມ.
17 ແຕ່ ເມື່ອ ເວລາ ແຫ່ງ ຄຳ ສັນຍາ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ຊຶ່ງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສາບານ ໄວ້ ກັບ ອັບຣາຮາມ, ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເພີ່ມ ທະວີ ຂຶ້ນ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ.
18 ຈົນ ກວ່າ ກະສັດ ອີກ ອົງ ໜຶ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ຊຶ່ງ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ໂຢເຊັບ.
19 ສິ່ງ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ກະທຳ ຕໍ່ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂັບ ໄລ່ ລູກ ນ້ອຍ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອອກ, ຈົນ ສຸດ ທ້າຍ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ມີ ຊີ ວິດ.
20 ໃນ ເວລາ ນັ້ນ ໂມເຊ ໄດ້ ເກີດ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຍຸດຕິທຳ, ແລະ ໄດ້ ລ້ຽງ ດູ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ເພິ່ນ ສາມ ເດືອນ.
21 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ໄປ, ລູກ ສາວ ຂອງ ຟາໂຣ ກໍ ໄດ້ ເອົາ ລາວ ຂຶ້ນ, ແລະ ລ້ຽງ ດູ ລາວ ໃຫ້ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ເອງ.
22 ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ ຮຽນ ຮູ້ ໃນ ສະຕິ ປັນຍາ ທັງ ໝົດ ຂອງ ຊາວ ເອຢິບ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃນ ຄຳ ເວົ້າ ແລະ ການ ກະ ທຳ.
23 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມີ ອາ ຍຸ ໄດ້ ສີ່ ສິບ ປີ, ມັນ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ໃຈ ຂອງ ລາວ ທີ່ ຈະ ໄປ ຢ້ຽມ ຢາມ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ໃນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
24 ແລະ ເມື່ອ ເຫັນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ຜິດ, ລາວ ຈຶ່ງ ປົກ ປ້ອງ ລາວ, ແລະ ແກ້ ແຄ້ນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ກົດ ຂີ່, ແລະ ໄດ້ ຂ້າ ຊາວ ເອຢິບ.
25 ເພາະ ລາວ ຄິດ ວ່າ ພວກ ອ້າຍ ຂອງ ລາວ ຈະ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ແນວ ໃດ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ.
26 ແລະ ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ ລາວ ໄດ້ ສະແດງ ຕົວ ເອງ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຕໍ່ສູ້, ແລະ ຈະ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ທີ່ ໜຶ່ງ ອີກ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ທ່ານ ເອີຍ, ເຈົ້າ ເປັນ ພີ່ ນ້ອງ; ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຜິດຕໍ່ກັນ?
27 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ເພື່ອນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ ເຮັດ ຜິດ ກໍ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ໄປ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ໃຜ ໄດ້ ຕັ້ງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ຕັດ ສິນ ແທນ ພວກ ເຮົາ?
28 ເຈົ້າ ຈະ ຂ້າ ຂ້ອຍ ຄື ກັບ ທີ່ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ເອຢິບ ໃນ ມື້ ວານ ນີ້ ບໍ?
29 ແລ້ວ ໂມເຊ ຈຶ່ງ ໜີ ໄປ ຈາກ ຄຳ ເວົ້າ ນີ້, ແລະ ເປັນ ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ມາ ດິນ, ບ່ອນ ທີ່ ເພິ່ນ ມີ ລູກ ຊາຍ ສອງ ຄົນ.
30 ແລະ ເມື່ອ ສີ່ ສິບ ປີ ໝົດ ໄປ, ມັນ ກໍ ໄດ້ ປະກົດ ແກ່ ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ຂອງ ພູ ຊີ ນາ, ທູດ ອົງ ໜຶ່ງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ແປວ ໄຟ ໃນ ພຸ່ມ ໄມ້.
31 ເມື່ອ ໂມເຊ ໄດ້ ເຫັນ ມັນ, ລາວ ກໍ ແປກ ໃຈ ໃນ ສາຍຕາ: ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຫຍັບ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ຈະ ເຫັນ ມັນ, ສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຫາ ລາວ,
32 ເວົ້າ ວ່າ, ເຮົາ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອັບ ຣາ ຮາມ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ອີ ຊາກ, ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຢາ ໂຄບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໂມເຊໄດ້ສັ່ນສະເທືອນ, ແລະບໍ່ໄດ້ເບິ່ງ.
33 ແລ້ວ ອົງພຣະ ຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ແກ່ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ຖອດ ເກີບ ຂອງ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ ເພາະ ບ່ອນ ທີ່ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່ ນັ້ນ ເປັນ ບ່ອນ ສັກສິດ.
34 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເອ ຢິບ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຂອງ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ລົງ ມາ ເພື່ອ ປົດ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ບັດ ນີ້ ມາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ທ່ານ ໄປ ໃນ ເອ ຢິບ.
35 ໂມເຊ ຜູ້ ນີ້ ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປະຕິ ເສດ ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ໃຜ ໄດ້ ຕັ້ງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ ຕັດສິນ? ພະເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ປົກຄອງ ແລະ ເປັນ ຜູ້ ປົດ ປ່ອຍ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ທູດ ສະຫວັນ ທີ່ ມາ ປາກົດ ໃນ ພຸ່ມ ໄມ້.
36 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ພາ ເຂົາ ອອກ ມາ, ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ສິ່ງ ມະ ຫັດ ສະ ຈັນ ແລະ ເຄື່ອງ ຫມາຍ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ເອ ຢິບ, ແລະ ໃນ ທະ ເລ ແດງ, ແລະ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ສີ່ ສິບ ປີ.

37 ນີ້ ຄື ໂມ ເຊ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລູກ ຫລານ
ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຈະ
ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຈົ້າຂອງ
ພວກ ທ່ານ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ຈາກ
ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຄື ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນລາວ.
38 ຜູ້ ນີ້ ຄື ພຣະ ອົງ, ຜູ້ ຢູ່ ໃນ ສາດ ສະ ໜາ
ຈັກ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ກັບ ທູດ ທີ່
ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ ໃນ ພູ ເຂົາ ຊີ ນາ, ແລະ
ກັບ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ: ຜູ້ ໄດ້ ຮັບ
ຄຳ ປາ ໄສ ອັນ ມີ ຊີ ວິດ ຊີ ວາ ທີ່ ຈະ ມອບ
ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ:
39 ຜູ້ ທີ່ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ບໍ່
ຍອມ ເຊື່ອ ຟັງ, ແຕ່ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ຈາກ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໃນ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ
ຄືນ ໄປ ບ່ອນ ໃນ ເອ ຢິບ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ,
40 ເວົ້າ ກັບ ອາ ໂຣນ, ຈົ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ
ເປັນ ພຣະ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄປ ກ່ອນ ພວກ ເຮົາ:
ສຳ ລັບ ການ ສຳ ລັບ ໂມ ເຊ ນີ້, ທີ່ ໄດ້ ນຳ
ພວກ ເຮົາ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ເອ ຢິບ,
ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ສິ່ງ ທີ່ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.
41 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ລູກ ງົວ ໃນ ສະ ໄໝ
ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແກ່ ຮູບ ປັ້ນ, ແລະ
ປິ ຕິ ຍິນ ດີ ໃນ ວຽກ ງານ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຕົນ.
42 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫັນ ໄປ, ແລະ ໃຫ້
ເຂົາ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ນະ ມັດ ສະ ການ ຂອງ ສະ
ຫວັນ; ດັ່ງ ທີ່ ມີ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ປຶ້ມ ຂອງ ສາດ
ສະ ດາ, ໂອ້ ເຊື້ອ ສາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ເຈົ້າ ໄດ້
ຖວາຍ ສັດ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ແລະ ເຄື່ອງ ບູຊາ ໃນ ເວລາ
ສີ່ ສິບ ປີ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ບໍ?
43 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ທ່ານ ໄດ້ ຍົດ ເອົາ ຫໍ
ເຕັນ ຂອງ ໂມ ໂລດ, ແລະ ດາວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ
ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເຣມຟານ, ຮູບ ຮ່າງ ທີ່ ພວກ
ທ່ານ ໄດ້ ເຮັດ ເພື່ອ ນະ ມັດ ສະ ການ ພວກ ເຂົາ:
ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ພາ ພວກ ທ່ານ ໜີ ໄປ
ນອກ ເມືອງ ບາບີໂລນ.
44 ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ມີ ຫໍເຕັນ ບ່ອນ
ພິຍານ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນດານ, ຕາມ ທີ່
ເພິ່ນ ໄດ້ ກຳນົດ ໄວ້, ໂດຍ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ, ວ່າ ເພິ່ນ
ຈະ ເຮັດ ຕາມ ແບບ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ.
45 ຊຶ່ງ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ມາ ຫຼັງ
ຈາກ ນັ້ນ ນຳ ພຣະ ເຢ ຊູ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ການ
ຄອບ ຄອງ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ອອກ ຕໍ່ ໜ້າ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ, ຈົນ ເຖິງ ສະ ໄໝ ຂອງ ດາ ວິດ;
46 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ພໍ ໃຈ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ປາ ຖະ ຫນາ ທີ່ ຈະ ຊອກ
ຫາ tabernacle ສຳ ລັບ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ຢາ ໂຄບ.
47 ແຕ່ ຊາໂລໂມນ ໄດ້ ສ້າງ ເຮືອນ ໃຫ້ ລາວ.
48 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ຜູ້ ສູງ ສຸດ ບໍ່ ໄດ້ ຢູ່
ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ທີ່ ເຮັດ ດ້ວຍ ມື; ດັ່ງ ທີ່
ສາດສະດາ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ,
49 ສະ ຫວັນ ເປັນ ບັນ ລັງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເປັນ ທີ່ ຮອງ ຕີນ ຂອງ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ: ເຮືອນ ໃດ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ສ້າງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ? ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ: ຫຼື
ບ່ອນ ທີ່ ພັກ ຜ່ອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຫຍັງ?
50 ມື ຂອງ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ບໍ?
51 ພວກ ເຈົ້າ ແຂງ ຄໍ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ສິນ ຕັດ
ໃນ ໃຈ ແລະ ຫູ, ພວກ ເຈົ້າ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ວິນ ຍານ
ບໍ ລິ ສຸດ ສະ ເໝີ: ດັ່ງ ທີ່ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ
ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ, ພວກ ເຈົ້າ ກໍ ເຮັດ ເຊັ່ນ
ນັ້ນ.
52 ມີ ຜູ້ ພະຍາກອນ ຄົນ ໃດ ທີ່ ບັນພະບຸລຸດ ຂອງ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຂົ່ມເຫັງ? ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂ້າ ພວກ
ເຂົາ ທີ່ ໄດ້ ສະ ແດງ ອອກ ກ່ອນ ການ ສະ ເດັດ
ມາ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ທ່ຽງ ທຳ; ຜູ້ ທີ່ ພວກ ທ່ານ
ໄດ້ ເປັນ ຜູ້ ທໍ ລະ ຍົດ ແລະ ຂ້າ ຄົນ ໃນ ປັດ
ຈຸ ບັນ:
53 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ກົດ ໝາຍ ໂດຍ ການ ຈັດ ຕັ້ງ
ຂອງ ເທວະ ດາ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັກ ສາ ມັນ.
54 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້, ພວກ
ເຂົາ ກໍ ຖືກ ຕັດ ໃຈ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັດ ແຂ້ວ
ໃສ່ ພຣະ ອົງ.
55 ແຕ່ ລາວ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ, ຫລຽວ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ສະ ຫວັນ, ແລະ ໄດ້
ເຫັນ ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະ ເຢ ຊູ ຢືນ ຢູ່ ເບື້ອງ ຂວາ ມື ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
56 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ທ້ອງຟ້າ
ເປີດ, ແລະ ບຸດ ມະນຸດ ຢືນ ຢູ່ ທາງ ຂວາ ມື ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ.
57 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ດ້ວຍ
ສຽງ ດັງ, ແລະ ຢຸດ ຫູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ແລ່ນ
ມາ ຫາ ເພິ່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ເຫັນ ພ້ອມ ອັນ ດຽວ,

58 ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ລາວ ອອກ ໄປ ຈາກ ເມືອງ,
ແລະ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ລາວ: ແລະ ພວກ ທີ່
ເປັນ ພະ ຍານ ໄດ້ ວາງ ເສື້ອ ຜ້າ ລົງ ທີ່ ຕີນ
ຂອງ ຊາຍ ໜຸ່ມ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ ຊາອູນ.
59 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່
Stephen, ຮ້ອງ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ, ຮັບ ເອົາ ພຣະ ວິນ
ຍານ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
60 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຄຸ ເຂົ່າ ລົງ, ແລະ ຮ້ອງ ດ້ວຍ ສຽງ
ດັງ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຢ່າ ວາງ ບາບ ນີ້ ໄວ້ ກັບ
ຂໍ້ ກ່າວ ຫາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເວົ້າ
ເລື່ອງ ນີ້ ແລ້ວ ລາວ ກໍ ນອນ ຫລັບ ໄປ.

ບົດທີ 8

1 ແລະ ໂຊໂລ ໄດ້ ຍິນ ຍອມ ໃຫ້ ລາວ ຕາຍ. ແລະ ໃນ
ເວ ລາ ນັ້ນ ໄດ້ ມີ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ຢ່າງ ໃຫຍ່
ຫຼວງ ຕໍ່ ສາດ ສະ ຫນາ ຈັກ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຢ ຣູ
ຊາ ເລັມ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ກະ ຈັດ
ກະຈາຍ ໄປ ທົ່ວ ເຂດ ຢູ ເດ ແລະ ຊາ ມາ ເຣຍ,
ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ພວກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ.
2 ແລະ ຄົນ ທີ່ ມີ ຄວາມ ນັບຖື ໄດ້ ພາ Stephen
ໄປ ຝັງ ສົບ ຂອງ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຢ່າງ
ຍິ່ງ ຕໍ່ ລາວ.
3 ສ່ວນ ຊາອຶເລ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ສາດ ສະ ໜາ
ຈັກ ຖືກ ທຳລາຍ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຸກ ເຮືອນ, ແລະ
ການ ຂ້າ ຊາຍ ຍິງ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຕິດ ຄຸກ.
4 ສະນັ້ນ ຄົນ ທີ່ ກະຈັດ ກະຈາຍ ໄປ ຢູ່ ຕ່າງ
ປະເທດ ກໍ ໄປ ທຸກ ບ່ອນ ທີ່ ປະກາດ ພຣະ ຄຳ.
5 ແລ້ວ ຟີລິບ ກໍ ລົງ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ຊາມາເຣຍ, ແລະ
ປະກາດ ພຣະ ຄຣິດ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
6 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ທີ່ ມີ ຄວາມ ເຫັນ ດີ ເປັນ ເອກະ
ພາບ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຕໍ່ ເລື່ອງ ທີ່ ຟີ ລິບ ເວົ້າ,
ໄດ້ ຍິນ ແລະ ເຫັນ ການ ອັດສະຈັນ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຮັດ.
7 ເພາະ ວິນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ, ຮ້ອງ ດ້ວຍ
ສຽງ ດັງ, ໄດ້ ອອກ ມາ ຈາກ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ມີ
ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຄົນ
ພິ ການ, ແລະ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ງ່ອຍ, ໄດ້ ຫາຍ ດີ.
8 ແລະ ມີ ຄວາມ ສຸກ ທີ່ ສຸດ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ.
9 ແຕ່ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ຊີ ໂມນ, ເຊິ່ງ ກ່ອນ
ໜ້າ ນີ້ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ໃຊ້ ເວດ ມົນ,
ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ສະ ມາ ລີ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້
ຮູ້ ວ່າ ຕົນ ເອງ ເປັນ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຜູ້ ໜຶ່ງ:
10 ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ເອົາ ໃຈ ໃສ່ ຈາກ ຜູ້
ນ້ອຍ ຈົນ ເຖິງ ຜູ້ ໃຫຍ່ ທີ່ ສຸດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້
ນີ້ ເປັນ ອຳ ນາດ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
11 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຄວາມ ນັບຖື ຕໍ່ ພຣະ ອົງ,
ເພາະ ວ່າ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້
ຊັກ ຈູງ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ວິ ທີ ວິເສດ.
12 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ຟີ ລິບ ປະກາດ
ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ ຄຣິດ, ພວກ ເຂົາ ກໍ
ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ, ທັງ ຊາຍ ຍິງ.
13 ແລ້ວ ຊີໂມນ ເອງ ກໍ ເຊື່ອ ຄື ກັນ: ແລະ ເມື່ອ ຮັບ
ບັບຕິສະມາ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ສືບຕໍ່ ກັບ ຟີລິບ, ແລະ ແປກ
ໃຈ, ເຫັນ ການ ອັດສະຈັນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ ໄດ້ ເຮັດ.
14 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ອັກຄະ ສາວົກ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ
ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ສະມາ ເລຍ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ, ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ສົ່ງ ເປໂຕ ແລະ ໂຢ ຮັນ
ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ:
15 ຜູ້ ທີ່, ເມື່ອ ເຂົາ ລົງ ມາ, ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ
ເຂົາ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ:
16 (ເພາະ ວ່າ ຍັງ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຕົກ ຢູ່ ໃນ
ພວກ ເຂົາ: ພຽງ ແຕ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ
ສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ.
17 ແລ້ວ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.
18 ແລະ ເມື່ອ ຊີ ໂມນ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ໂດຍ ການ ວາງ ມື ຂອງ
ພວກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ, ລາວ ໄດ້ ສະ ເໜີ ເງິນ
ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ,
19 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ມອບ ອຳນາດ ນີ້ ໃຫ້ ຂ້ອຍ
ນຳ, ເພື່ອ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ວາງ ມື, ຜູ້ ນັ້ນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ
ລິ ສຸດ.
20 ແຕ່ ເປໂຕ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ເງິນ ຂອງ ເຈົ້າ ຕາຍ
ໄປ ກັບ ເຈົ້າ, ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຄິດ ວ່າ ຂອງ ປະ
ທານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ຊື້ ດ້ວຍ ເງິນ.
21 ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ສ່ວນ ຫຼື ຫຼາຍ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້: ເພາະ
ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.

22 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ກັບ ໃຈ ຈາກ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ເຈົ້າ ນີ້, ແລະ ອະທິຖານ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ບາງ ທີ ຄວາມ ຄິດ ໃນ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະໄພ ເຈົ້າ.
23 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ນໍ້າ ຂົມ ຂອງ ຄວາມ ຂົມ ຂື່ນ, ແລະ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ເປັນ ທາດ ຂອງ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ.
24 ແລ້ວ ຊີ ໂມນ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
25 ແລະ ພວກ ເຂົາ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ແລະ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລ້ວ, ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຢູ່ ໃນ ຫລາຍ ບ້ານ ຂອງ ຊາວ ສະ ມາ ລີ.
26 ແລະ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຟີ ລິບ, ມີ ຄວາມ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ໄປ ຫາ ທາງ ທີ່ ລົງ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ ໄປ ຫາ ກາຊາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ.
27 ແລະ ລາວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ໄປ: ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເອ ທິ ໂອ ເປຍ, ເປັນ eunuch ຂອງ ອຳ ນາດ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ພາຍ ໃຕ້ Candace ລາ ຊີ ນີ ຂອງ ເອ ທິ ໂອ ເປຍ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ການ ຄຸ້ມ ຄອງ ຊັບ ສົມ ບັດ ທັງ ຫມົດ ຂອງ ນາງ, ແລະ ໄດ້ ມາ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ເພື່ອ ນະ ມັດ ສະ ການ,
28 ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ, ແລະ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ລົດ ຮົບ ຂອງ ຕົນ ໄດ້ ອ່ານ ສາດ ສະ ດາ Esaias ໄດ້.
29 ຈາກ ນັ້ນ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຟີ ລິບ ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ ໃກ້, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ລົດ ຮົບ ຄັນ ນີ້.
30 ແລະ ຟີ ລິບ ກໍ ແລ່ນ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ ລາວ ອ່ານ ສາດ ສະ ດາ ເອ ຊາ ຢາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໃຈ ເລື່ອງ ທີ່ ເຈົ້າ ອ່ານ ບໍ?
31 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ, ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ນຳ ພາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ? ແລະ ລາວ ປາຖະໜາ ໃຫ້ ຟີລິບ ຂຶ້ນ ມາ ນັ່ງ ກັບ ລາວ.
32 ສະ ຖານ ທີ່ ຂອງ ພຣະ ຄຳ ພີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອ່ານ ນີ້, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ນຳ ໄປ ເປັນ ຝູງ ແກະ ໄປ ຂ້າ; ແລະ ຄື ກັບ ລູກ ແກະ ທີ່ ໂງ່ ຕໍ່ ໜ້າ ຜູ້ ຕັດ ຜົມ, ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ເປີດ ປາກ.
33 ໃນ ຄວາມ ອັບອາຍ ຂອງ ລາວ ການ ພິພາກສາ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຖືກ ເອົາ ໄປ: ແລະ ໃຜ ຈະ ປະກາດ ຄົນ ລຸ້ນ ຂອງ ລາວ? ເພາະ ຊີວິດ ຂອງ ລາວ ຖືກ ເອົາ ໄປ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.
34 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ຟີ ລິບ , ແລະ ເວົ້າ ວ່າ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ ຖານ ວ່າ ທ່ານ , ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເວົ້າ ນີ້ ສາດ ສະ ດາ ? ຂອງຕົນເອງ, ຫຼືຂອງຜູ້ຊາຍຄົນອື່ນ?
35 ແລ້ວ ຟີ ລິບ ກໍ ເປີດ ປາກ, ແລະ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ ດຽວ ກັນ, ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ເຢ ຊູ ໃຫ້ ລາວ.
36 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເດີນ ທາງ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ນໍ້າ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ: ແລະ eunuch ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ເບິ່ງ, ນີ້ ແມ່ນ ນໍ້າ; ສິ່ງ ໃດ ຂັດຂວາງ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ຮັບ ບັບຕິສະມາ?
37 ແລະ ຟີ ລິບ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ທ່ານ ເຊື່ອ ດ້ວຍ ສຸດ ໃຈ ຂອງ ທ່ານ, ທ່ານ ອາດ ຈະ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
38 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ບັນຊາ ລົດ ຮົບ ໃຫ້ ຢືນ ຢູ່: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ລົງ ໄປ ໃນ ນໍ້າ ທັງ ສອງ, ທັງ ຟີ ລິບ ແລະ ຄົນ ທີ່ ນັ່ງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ.
39 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຂຶ້ນ ມາ ຈາກ ນໍ້າ, ພຣະ ວິນ ຍານ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຈັບ ຟີ ລິບ ໄປ, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ແລະ ລາວ ກໍ ເດີນ ທາງ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ.
40 ແຕ່ ຟີລິບ ໄດ້ ຖືກ ພົບ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ອາໂຊໂຕ: ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຍ່າງ ຜ່ານ ໄປ ປະກາດ ທົ່ວ ທຸກ ເມືອງ, ຈົນ ຮອດ ເມືອງ ກາຍຊາເຣຍ.

ບົດທີ 9

1 ແລະ ໂຊໂລ, ແຕ່ ຍັງ ຫາຍໃຈ ເອົາ ການ ຂົ່ມ ຂູ່ ແລະ ຂ້າ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ໄດ້ ໄປ ຫາ ປະ ໂລ ຫິດ,
2 ແລະ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ລາວ ມີ ຈົດ ໝາຍ ເຖິງ ເມືອງ ດາ ມັສ ກັດ ເຖິງ ທຳ ມະ ສາ ລາ, ເພື່ອ ວ່າ ຖ້າ ຫາກ ລາວ ພົບ ເຫັນ ທາງ ນີ້, ບໍ່ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຊາຍ ຫລື ຍິງ, ລາວ ຈະ ນຳ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຍັງ ເຢຣູ ຊາເລັມ.

3 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ເດີນ ທາງ ໄປ ລາວ ກໍ
ມາ ໃກ້ ເມືອງ ດາ ມັສກັດ: ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ກໍ ມີ
ແສງ ສະຫວ່າງ ຈາກ ສະຫວັນ ມາ ອ້ອມ ຮອບ ເພິ່ນ.
4 ແລະ ລາວ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ທີ່ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ
ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ໜຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ໂຊ ໂລ, ໂຊ ໂລ,
ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຂົ່ມ ເຫັງ ຂ້ອຍ?
5 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ແມ່ນ ໃຜ, ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ? ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ຂົ່ມ
ເຫັງ: ມັນ ເປັນ ການ ຍາກ ສຳ ລັບ ທ່ານ ທີ່ ຈະ
ເຕະ ກັບ pricks ໄດ້.
6 ແລະ ລາວ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ແລະ ປະ ຫລາດ ໃຈ
ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ເຮັດ ຫຍັງ? ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ
ເຂົາ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ, ແລະ
ມັນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ບອກ ທ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ທ່ານ
ຕ້ອງ ເຮັດ.
7 ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ເດີນ ທາງ ໄປ ກັບ ພຣະ ອົງ
ຢືນ ເວົ້າ ບໍ່ ອອກ, ໄດ້ ຍິນ ສຽງ, ແຕ່ ບໍ່ ເຫັນ ຜູ້ ໃດ.
8 ແລະ ໂຊ ໂລ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ;
ແລະ ເມື່ອ ຕາ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ເປີດ ອອກ, ລາວ ບໍ່
ເຫັນ ຜູ້ ໃດ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈັບ ມື ລາວ, ແລະ
ພາ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ດາ ມັສກັດ.
9 ແລະ ລາວ ຢູ່ ສາມ ມື້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ທັງ
ບໍ່ ໄດ້ ກິນ ແລະ ດື່ມ.
10 ແລະ ມີ ສາ ນຸ ສິດ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ດາ
ມັສ ກັດ, ຊື່ ວ່າ ອາ ນາ ເນຍ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພຣະອົງໃນນິມິດ, Ananias.
ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
11 ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄປ ທີ່ ຖະ ໜົນ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ
ເສັ້ນ ຊື່, ແລະ ສອບ ຖາມ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຢູ ດາ
ສຳ ລັບ ຄົນ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ໂຊ ໂລ, ຈາກ ເມືອງ ທາ ຊູ:
ເພາະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ລາວ ອະ ທິ ຖານ,
12 ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ໃນ ນິມິດ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່
ວ່າ ອານາເນຍ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ, ແລະ ເອົາ ມື ໃສ່ ລາວ,
ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ສາຍ ຕາ.
13 ແລ້ວ ອານາເນຍ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເຈົ້າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ຜູ້ ນີ້, ເພິ່ນ ໄດ້
ເຮັດ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຫລາຍ ປານ ໃດ ຕໍ່ ໄພ່
ພົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ.
14 ແລະ ໃນ ທີ່ ນີ້ ລາວ ມີ ສິດ ອຳນາດ ຈາກ ປະ
ໂລ ຫິດ ທີ່ ຈະ ຜູກ ມັດ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຮ້ອງ ຫາ
ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ.
15 ແຕ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ຈົ່ງ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ: ເພາະ ລາວ ເປັນ
ພາ ຊະນະ ທີ່ ເລືອກ ໄວ້ ໃຫ້ ເຮົາ, ເພື່ອ ຮັບ ເອົາ
ຊື່ ຂອງ ເຮົາ ຕໍ່ ໜ້າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ກະສັດ, ແລະ
ລູກ ຫລານ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ.
16 ເພາະ ເຮົາ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ລາວ ເຫັນ ເຖິງ
ເລື່ອງ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ທີ່ ລາວ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ
ເພື່ອ ເຫັນ ແກ່ ຊື່ ຂອງ ເຮົາ.
17 ແລະ ອາ ນາ ເນຍ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ, ແລະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ເຮືອນ; ແລະ ວາງ ມື ໃສ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ,
ອ້າຍ ຊາອຶເລ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່ ພຣະ
ເຢ ຊູ, ທີ່ ໄດ້ ມາ ໃຫ້ ທ່ານ ໃນ ທາງ ທີ່ ທ່ານ ມາ,
ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ການ ເຫັນ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພຣະ
ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.
18 ແລະ ໃນ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ມັນ ໄດ້ ຫຼຸດ ລົງ ຈາກ
ຕາ ຂອງ ຄົນ ຕາມ ທີ່ ມັນ ມີ ເກັດ : ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ຮັບ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ , ແລະ ໄດ້ ລຸກ
ຂຶ້ນ , ແລະ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ .
19 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ຊີ້ນ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ມີ
ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ. ແລ້ວ ໂຊໂລ ກໍ ເປັນ ມື້ ທີ່
ແນ່ນອນ ກັບ ພວກ ສາວົກ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ
ດາມັສກັດ.
20 ແລະ ລາວ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຣິດ ໃນ ທຳ
ມະ ສາ ລາ ໃນ ທັນ ທີ, ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ
ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
21 ແຕ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ລາວ ປະ ຫລາດ ໃຈ,
ແລະ ເວົ້າ ວ່າ; ຜູ້ ນີ້ ບໍ່ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່ ທຳລາຍ ຄົນ
ທີ່ ເອີ້ນ ຊື່ ນີ້ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ແລະ ມາ ທີ່ ນີ້
ເພື່ອ ຄວາມ ຕັ້ງ ໃຈ ນັ້ນ, ເພື່ອ ຈະ ເອົາ ເຂົາ ໄປ
ຜູກ ມັດ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ?
22 ແຕ່ ໂຊໂລ ໄດ້ ເພີ່ມ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ຫລາຍ ຂຶ້ນ,
ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ
ດາ ມັສ ກັດ, ໂດຍ ພິ ສູດ ວ່າ ຜູ້ ນີ້ ແມ່ນ ພຣະ
ຄຣິດ ແທ້ໆ.
23 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ຫລາຍ ມື້ ກໍ ສຳ ເລັດ,
ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ປຶກ ສາ ຫາ ລື ທີ່ ຈະ ຂ້າ ເພິ່ນ:

24 ແຕ່ ການ ລໍ ຖ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ຂອງ ໂຊ ໂລ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຝົ້າ ປະຕູ ທັງ ກາງ ເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ເພື່ອ ຈະ ຂ້າ ລາວ.
25 ແລ້ວ ພວກ ສາວົກ ກໍ ພາ ລາວ ໄປ ໃນ ຕອນ ກາງຄືນ ແລະ ໃຫ້ ລາວ ລົງ ໃນ ກະຕ່າ.
26 ແລະ ເມື່ອ ໂຊນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ ຈະ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ກັບ ພວກ ສາ ວົກ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ຢ້ານ ເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ ເຊື່ອ ວ່າ ເພິ່ນ ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ.
27 ແຕ່ ບາຣະນາບາ ໄດ້ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ພວກ ອັກຄະສາວົກ, ແລະ ປະກາດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເຖິງ ວິທີ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໃນ ທາງ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງສອນ ຢ່າງ ກ້າຫານ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ດາ ມັສກັດ ແນວ ໃດ ໃນ ພຣະນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢຊູ.
28 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເຂົ້າ ມາ ແລະ ອອກ ໄປ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
29 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເວົ້າ ຢ່າງ ກ້າຫານ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ໄດ້ ໂຕ້ ຖຽງ ກັບ ຊາວ ເກຣັກ: ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຂ້າ ເພິ່ນ.
30 ຊຶ່ງ ເມື່ອ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຮູ້ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ພາ ລາວ ລົງ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ຊີ ຊາ ເຣຍ, ແລະ ສົ່ງ ລາວ ອອກ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ທາ ຊູ.
31 ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ໃຫ້ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ພັກ ຜ່ອນ ທົ່ວ ທັງ ຢູ ດາຍ ແລະ ຄາ ລີ ເລ ແລະ ສະ ມາ ເລຍ, ແລະ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ; ແລະ ການ ເດີນ ໄປ ໃນ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ໃນ ການ ປອບ ໂຍນ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ.
32 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ເປໂຕ ຍ່າງ ຜ່ານ ໄປ ທົ່ວ ທຸກ ເຂດ, ລາວ ໄດ້ ລົງ ມາ ຫາ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ລິດາ ນຳ ອີກ.
33 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ພົບ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ອາ ເນ ອາ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັກສາ ຕຽງ ນອນ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ແປດ ປີ, ແລະ ເຈັບ ປ່ວຍ ເປັນ ຄົນ ພິການ.
34 ແລະ ເປ ໂຕ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ, Aeneas, ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ທ່ານ ເປັນ: ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຕຽງ ນອນ ຂອງ ທ່ານ.
ແລະລາວລຸກຂຶ້ນທັນທີ.
35 ແລະ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ເມືອງ ລິດາ ແລະ ຊາ ໂຣນ ໄດ້ ເຫັນ ລາວ, ແລະ ຫັນ ໄປ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
36 ບັດ ນີ້ ມີ ສາ ນຸ ສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເມືອງ ຢັບ ປາ ຊື່ ວ່າ ຕາບີທາ, ຊຶ່ງ ໂດຍ ການ ແປ ວ່າ ດໍ ກາ: ຍິງ ຜູ້ ນີ້ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ການ ດີ ແລະ ການ ເຮັດ ບຸນ ທີ່ ນາງ ໄດ້ ເຮັດ.
37 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ໃນ ວັນ ນັ້ນ, ນາງ ໄດ້ ເຈັບ ປ່ວຍ, ແລະ ໄດ້ ເສຍ ຊີວິດ: ຜູ້ ທີ່ ລ້າງ ອອກ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອົາ ນາງ ໄວ້ ໃນ ຫ້ອງ ຊັ້ນ ເທິງ.
38 ແລະ ເພາະ ຕາມ ທີ່ ລິ ດາ ຢູ່ ໃກ້ ກັບ ເມືອງ ຢັບ ປາ, ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ເປໂຕ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ຊາຍ ສອງ ຄົນ ໄປ ຫາ ເພິ່ນ, ໂດຍ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ເພິ່ນ ບໍ່ ຊັກ ຊ້າ ທີ່ ຈະ ມາ ຫາ ພວກ ເພິ່ນ.
39 ແລ້ວ ເປໂຕ ກໍ ລຸກ ຂຶ້ນ ໄປ ກັບ ພວກ ເຂົາ. ເມື່ອ ພຣະອົງ ສະເດັດ ມາ ແລ້ວ ພວກເຂົາ ກໍ ພາ ພຣະອົງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫ້ອງ ຊັ້ນ ເທິງ ແລະ ພວກ ແມ່ໝ້າຍ ທັງ ປວງ ກໍ ຢືນ ຮ້ອງໄຫ້ ຢູ່ ຂ້າງ ພຣະອົງ ແລະ ສະແດງ ເສື້ອ ຄຸມ ແລະ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ທີ່ ນາງ ດໍ ກາ ເຮັດ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ນາງ ຢູ່ ກັບ ພວກເຂົາ.
40 ແຕ່ ເປໂຕ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ, ແລະ ຄຸ ເຂົ່າ ລົງ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ; ແລະຫັນລາວໄປຫາຮ່າງກາຍເວົ້າວ່າ, ຕາບີທາ, ລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ນາງ ໄດ້ ເປີດ ຕາ ຂອງ ນາງ: ແລະ ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ເຫັນ ເປ ໂຕ, ນາງ ໄດ້ ນັ່ງ ຂຶ້ນ.
41 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ມອບ ມື ຂອງ ນາງ, ແລະ ຍົກ ນາງ ຂຶ້ນ, ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ໄພ່ ພົນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ນາງ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່.
42 ແລະ ມັນ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ໄປ ທົ່ວ ເມືອງ ຢັບປາ; ແລະຫຼາຍຄົນເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
43 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ລາວ ໄດ້ ພັກ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ຢັບປາ ຫລາຍ ມື້ ກັບ ຊີ ໂມນ ຜູ້ ໜຶ່ງ ເປັນ ຊ່າງ ຟອກ ໜັງ.

ບົດທີ 10

1 ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ກາຍຊາເຣຍ ຊື່ ວ່າ ໂຄເນລີໂອ, ເປັນ ນາຍ ຮ້ອຍ ຂອງ ວົງ ດົນຕີ ຊື່ ວ່າ ວົງ ດົນຕີ ອີຕາລີ.

2 ຄົນ ທີ່ ມີ ຄວາມ ນັບຖື ແລະ ຢຳເກງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ບ້ານ ຂອງ ຕົນ, ຜູ້ ທີ່ ໃຫ້ ທານ ແກ່ ຜູ້ ຄົນ ຫລາຍ, ແລະ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ຕະ ຫລອດ ເວ ລາ.
3 ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ຢ່າງ ເດັ່ນ ຊັດ ໃນ ເວລາ ເກົ້າ ໂມງ ຂອງ ມື້ ນັ້ນ ມີ ທູດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ມາ ຫາ ລາວ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ໂຄເນເລຍ.
4 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຫລຽວ ເບິ່ງ ລາວ, ລາວ ກໍ ຢ້ານ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ເປັນ ຫຍັງ? ເຫວີ່ຍ ຕສຸ ເມີ່ຍ ບົວ ເຍີຍ ດສະຣມຽນ ເຍີຍ ເລົ່ຍ-ຫລັດ.
5 ແລະ ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ສົ່ງ ຄົນ ໄປ ຫາ ໂຢບປາ, ແລະ ເອີ້ນ ຫາ ຊີ ໂມນ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ຜູ້ ມີ ນາມ ສະ ກຸນ ຄື ເປ ໂຕ:
6 ລາວ ພັກ ຢູ່ ກັບ ຊີໂມນ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ຊ່າງ ຟອກ ໜັງ, ຊຶ່ງ ເຮືອນ ຢູ່ ແຄມ ທະ ເລ, ລາວ ຈະ ບອກ ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າ ຄວນ ເຮັດ ຫຍັງ.
7 ແລະ ເມື່ອ ທູດ ທີ່ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ໂຄ ເນ ລີ ໂອ ໄດ້ ຈາກ ໄປ, ລາວ ໄດ້ ເອີ້ນ ຄົນ ໃຊ້ ໃນ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ລາວ ສອງ ຄົນ, ແລະ ທະຫານ ຜູ້ ມີ ກຽດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ລໍ ຖ້າ ຢູ່ ຕໍ່ ໄປ;
8 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ປະກາດ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ຢົບປາ.
9 ໃນ ມື້ ອື່ນ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ອອກ ເດີນ ທາງ, ແລະ ໃກ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຕົວ ເມືອງ, ເປ ໂຕ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ເຮືອນ ເພື່ອ ອະ ທິ ຖານ ໃນ ປະ ມານ ໂມງ ທີ ຫົກ:
10 ແລະ ລາວ ຫິວ ຫຼາຍ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ກິນ, ແຕ່ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ກຽມ ພ້ອມ , ລາວ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ມຶນ ເມົາ
11 ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ສະ ຫວັນ ເປີດ ອອກ, ແລະ ເຮືອ ອັນ ໜຶ່ງ ລົງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ດັ່ງ ທີ່ ມັນ ໄດ້ ຮັບ ການ ຖັກ ແຜ່ນ ໃຫຍ່ ຢູ່ ສີ່ ແຈ, ແລະ ປ່ອຍ ລົງ ມາ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ:
12 ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ທັງ ຫມົດ ຂອງ ສັດ ສີ່ ຕີນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ສັດ ປ່າ, ແລະ ສັດ ເລືອ ຄານ, ແລະ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ.
13 ແລະ ມີ ສຽງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ລຸກ ຂຶ້ນ, ເປ ໂຕ; ຂ້າ, ແລະກິນ.
14 ແຕ່ ເປໂຕ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ແນວ ນັ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ເພາະ ຂ້ອຍ ບໍ່ ເຄີຍ ກິນ ສິ່ງ ທີ່ ທຳມະດາ ຫລື ບໍ່ ສະອາດ.
15 ແລະ ສຸ ລະ ສຽງ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ອີກ ເທື່ອ ທີ ສອງ, ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ສະ ອາດ, ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ແມ່ນ ເລື່ອງ ທຳ ມະ ດາ.
16 ສິ່ງ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ສາມ ເທື່ອ: ແລະ ເຮືອ ໄດ້ ຖືກ ເອົາ ຂຶ້ນ ສູ່ ສະຫວັນ ອີກ.
17 ບັດ ນີ້ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເປໂຕ ສົງໄສ ໃນ ຕົວ ເອງ ວ່າ ນິມິດ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ນີ້ ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ແນວ ໃດ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຄົນ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ ຈາກ ໂຄເນເລຍ ໄດ້ ໄປ ສອບ ສວນ ຫາ ເຮືອນ ຂອງ ຊີໂມນ, ແລະ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ປະຕູ,
18 ແລະ ໄດ້ ເອີ້ນ, ແລະ ຖາມ ວ່າ, ຊີ ໂມນ, ຊຶ່ງ ມີ ນາມ ສະ ກຸນ ເປ ໂຕ, ໄດ້ ພັກ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
19 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເປໂຕ ຄິດ ເຖິງ ພາບ ນິມິດ, ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຊາຍ ສາມ ຄົນ ສະ ແຫວງ ຫາ ເຈົ້າ.
20 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເອົາ ເຈົ້າ ລົງ, ແລະ ໄປ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ບໍ່ ສົງ ໄສ ຫຍັງ ເລີຍ: ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
21 ຈາກ ນັ້ນ ເປໂຕ ໄດ້ ລົງ ໄປ ຫາ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຈາກ ໂຄເນເລຍ ໄປ ຫາ ເພິ່ນ; ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ເຮົາ ຄື ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ສະ ແຫວງ ຫາ: ຫຍັງ ຄື ເຫດ ຜົນ ທີ່ ເຈົ້າ ມາ?
22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ໂຄ ເນ ລີ ໂອ ນາຍ ຮ້ອຍ, ເປັນ ຄົນ ທ່ຽງ ທຳ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ຢຳ ເກງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ ຂ່າວ ດີ ໃນ ບັນ ດາ ຊົນ ຊາດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ, ໄດ້ ຮັບ ການ ຕັກ ເຕືອນ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໂດຍ ທູດ ບໍ ລິ ສຸດ ທີ່ ຈະ ສົ່ງ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ. ຖ້ອຍ ຄຳ ຂອງ ເຈົ້າ.
23ແລ້ວ ພຣະອົງ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ພວກເຂົາ ເຂົ້າ ມາ ແລະ ໃຫ້ ພວກເຂົາ ເຂົ້າ ພັກ ຢູ່. ແລະ ໃນ ມື້ ອື່ນ ເປໂຕ ໄດ້ ຈາກ ໄປ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພີ່ ນ້ອງ ບາງ ຄົນ ຈາກ ເມືອງ ຢົບ ປາ ໄປ ກັບ ເຂົາ.
24 ແລະ ມື້ອື່ນ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ເຊ ຊາ ເຣຍ. ແລະ Cornelius ໄດ້ ລໍ ຖ້າ ສຳ ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ເອີ້ນ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ຕົນ ແລະ ຫມູ່ ເພື່ອນ ທີ່ ໃກ້ ຊິດ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
25 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເປໂຕ ກຳລັງ ເຂົ້າ ມາ, ໂຄເນເລຍ ໄດ້ ພົບ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ຂາບລົງ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ຂາບ ໄຫວ້ ເພິ່ນ.

26 ແຕ່ ເປໂຕ ໄດ້ ພາ ລາວ ຂຶ້ນ, ເວົ້າ ວ່າ, ຢືນ ຂຶ້ນ;
ຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍ່ເປັນຜູ້ຊາຍ.
27 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ລົມ ກັບ ລາວ, ລາວ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ມາ
ພ້ອມ ກັນ.
28 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ
ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ມັນ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ຜິດ ກົດ ໝາຍ
ແນວ ໃດ ທີ່ ຜູ້ ຊາຍ ຊາວ ຢິວ ຈະ ຮັກ ສາ
ພວກ ເຂົາ, ຫລື ມາ ຫາ ຊົນ ຊາດ ອື່ນ; ແຕ່ ພຣະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ຄວນ ເອີ້ນ ວ່າ ຜູ້ ໃດ ສາ ມາດ ຫຼື ບໍ່
ສະ ອາດ.
29 ສະນັ້ນ ເຮົາ ຈຶ່ງ ມາ ຫາ ເຈົ້າ ໂດຍ ບໍ່ ໄດ້ ເວົ້າ
ຫຍັງ ເລີຍ, ໃນ ທັນ ທີ ທີ່ ເຮົາ ຖືກ ສົ່ງ ໄປ: ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ອັນ ໃດ
ເພື່ອ ໃຫ້ ເຮົາ?
30 ແລະ ໂຄ ເນ ລີ ໂອ ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ, ສີ່ ມື້ ກ່ອນ
ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ຈົນ ຮອດ
ຊົ່ວ ໂມງ ນີ້; ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ທີ ເກົ້າ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ຊາຍ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່
ຫນ້າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ສົດ ໃສ,
31 ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ໂຄ ເນ ເລຍ ໂອ, ຄຳ ອະ ທິ
ຖານ ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ການ ບໍ ລິ ທານ
ຂອງ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ການ ລະ ນຶກ ເຖິງ ໃນ ສາຍ
ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
32 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ສົ່ງ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ຢົບປາ, ແລະ ເອີ້ນ ຊື່
ທີ່ ນີ້ ວ່າ ຊີໂມນ, ຊຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ເປໂຕ; ລາວ ໄດ້ ພັກ ຢູ່
ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຊີໂມນ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເປັນ ຊ່າງ
ຟອກ ໜັງ ຢູ່ ແຄມ ທະເລ, ເມື່ອ ລາວ ມາ, ຈະ ເວົ້າ
ກັບ ເຈົ້າ.
33 ດັ່ງ ນັ້ນ ໃນ ທັນ ທີ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ
ໄປ ຫາ ທ່ານ; ແລະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດີແລ້ວທີ່ເຈົ້າມາ. ບັດ ນີ້
ພວກ ເຮົາ ທຸກ ຄົນ ຈຶ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ພຣະ ເຈົ້າ ບັນ ຊາ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ.
34 ແລ້ວ ເປໂຕ ກໍ ເປີດ ປາກ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, "ຕາມ
ຄວາມ ຈິງ ແລ້ວ ຂ້ອຍ ຮູ້ ວ່າ ພະເຈົ້າ ບໍ່ ນັບຖື ຄົນ
ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ.
35 ແຕ່ ໃນ ທຸກ ປະ ຊາ ຊາດ ຜູ້ ທີ່ ຢ້ານ ກົວ
ພຣະ ອົງ, ແລະ ເຮັດ ວຽກ ທີ່ ຊອບ ທຳ, ໄດ້ ຮັບ
ການ ຍອມ ຮັບ ກັບ ພຣະ ອົງ.
36 ພຣະ ຄຳ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ມາ ຫາ ລູກ
ຫລານ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ, ປະ ກາດ ສັນ ຕິ
ພາບ ໂດຍ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ: (ພຣະ ອົງ ເປັນ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ທັງ ຫມົດ :)
37 ຄຳ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຮູ້,
ຊຶ່ງ ໄດ້ ຖືກ ພິມ ເຜີຍ ແຜ່ ໄປ ທົ່ວ ທົ່ວ ແຂວງ
ຢູ ດາຍ, ແລະ ໄດ້ ເລີ່ມ ຈາກ ແຂວງ ຄາ ລິ ເລ, ຫຼັງ
ຈາກ ການ ບັບຕິ ສະ ມາ ຊຶ່ງ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ສັ່ງ
ສອນ;
38 ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຈີມ ພຣະ ເຢ ຊູ
ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຣັດ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ
ແລະ ດ້ວຍ ອຳ ນາດ: ຜູ້ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ດີ, ແລະ ການ
ປິ່ນ ປົວ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຖືກ ກົດ ຂີ່ ຂອງ ມານ ຮ້າຍ;
ເພາະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະອົງ.
39 ແລະ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ເພິ່ນ ໄດ້ ເຮັດ ທັງ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ຊາວ ຢິວ, ແລະ
ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ; ຜູ້ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ຂ້າ ແລະ ແຂວນ
ຄໍ ໄວ້ ທີ່ ຕົ້ນ ໄມ້ :
40 ພຣະ ອົງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ໃນ ມື້
ທີ ສາມ, ແລະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຂົາ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ;
41 ບໍ່ ແມ່ນ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ ທັງ ປວງ, ແຕ່ ຕໍ່ ພະຍານ
ທີ່ ໄດ້ ເລືອກ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ເຈົ້າ, ແມ່ນ ແຕ່
ກັບ ພວກ ເຮົາ, ຜູ້ ໄດ້ ກິນ ແລະ ດື່ມ ກັບ ພຣະ ອົງ
ຫລັງ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຄືນ ພຣະ ຊົນ.
42 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ສັ່ງ
ສອນ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ເປັນ ພະ ຍານ ວ່າ ແມ່ນ ຜູ້ ທີ່
ໄດ້ ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້
ພິ ພາກ ສາ ຄວາມ ໄວ ແລະ ຄວາມ ຕາຍ.
43 ແກ່ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ແກ່ ສາດ ສະ ດາ ທັງ ປວງ,
ວ່າ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ ຈະ
ໄດ້ ຮັບ ການ ປົດ ບາບ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ນາມ.
44 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເປໂຕ ຍັງ ເວົ້າ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້,
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ
ໃສ່ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄຳ.
45 ແລະ ພວກ ເຂົາ ຂອງ ການ ຕັດ ສິນ ຕັດ ທີ່
ເຊື່ອ ກໍ ປະ ຫລາດ ໃຈ, ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ມາ ກັບ
ເປ ໂຕ, ເພາະ ວ່າ ສິ່ງ ນັ້ນ ໄດ້ ຖອກ ໃສ່ ຄົນ
ຕ່າງ ຊາດ ນຳ ອີກ.
46 ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ
ດ້ວຍ ລີ້ນ, ແລະ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ. ແລ້ວ
ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ,

47 ມີ ຜູ້ ໃດ ຈະ ຫ້າມ ນ້ຳ, ເພື່ອ ວ່າ ຄົນ ເຫລົ່າ
ນີ້ ບໍ່ ຄວນ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ຄື ກັນ ກັບ ພວກ ເຮົາ?
48 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ຮັບ ບັບຕິ
ສະມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
ແລ້ວ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ອະທິດຖານ ໃຫ້ ລາວ ເຊົາ ໃນ
ບາງ ມື້.

ບົດທີ 11

1 ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ
ແຂວງ ຢູ ດາຍ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໄດ້
ຮັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຄື ກັນ.
2 ເມື່ອ ເປໂຕ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ພວກ
ທີ່ ເຮັດ ພິທີຕັດ ນັ້ນ ໄດ້ ໂຕ້ຖຽງ ກັບ ເພິ່ນ.
3 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ຄົນ ທີ່ ບໍ່
ໄດ້ ຮັບ ພິທີຕັດ ແລະ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
4 ແຕ່ ເປໂຕ ໄດ້ ຟັງ ເລື່ອງ ນີ້ ຕັ້ງແຕ່ ຕົ້ນ ມາ,
ແລະ ໄດ້ ອະທິບາຍ ເລື່ອງ ນັ້ນ ຕາມ ລຳດັບ ແກ່
ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
5 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ໃນ ນະ ຄອນ ຂອງ Joppa
ຂອງ ການ ອະ ທິ ຖານ: ແລະ ໃນ trance ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ນິ ມິດ , ມີ ເຮືອ ສະ ເພາະ ໃດ
ຫນຶ່ງ ລົງ ມາ , ຍ້ອນ ວ່າ ມັນ ເປັນ ແຜ່ນ ທີ່ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ , ໃຫ້ ລົງ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ ໂດຍ ສີ່ ແຈ ;
ແລະ ມັນ ມາ ເຖິງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ :
6 ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຫລຽວ ຕາ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພິ ຈາ ລະ ນາ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ
ສັດ ສີ່ ຕີນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ສັດ ປ່າ, ແລະ
ສິ່ງ ເລືອ ຄານ, ແລະ ນົກ ໃນ ອາ ກາດ.
7 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ລຸກ ຂຶ້ນ, ເປ ໂຕ; ຂ້າ ແລະ ກິນ ອາ ຫານ .
8 ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ດັ່ງ ນັ້ນ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ: ສຳ ລັບ ການ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ
ທົ່ວ ໄປ ຫຼື ບໍ່ ສະ ອາດ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປາກ
ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ທຸກ ເວ ລາ.
9 ແຕ່ ສຸ ລະ ສຽງ ໄດ້ ຕອບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈາກ
ສະ ຫວັນ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ , ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ຊຳ ລະ ໃຫ້ ສະ ອາດ , ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ທ່ານ ບໍ່
ແມ່ນ ທົ່ວ ໄປ .
10 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ສາມ ເທື່ອ: ແລະ ທັງ ໝົດ
ໄດ້ ຖືກ ດຶງ ຂຶ້ນ ສູ່ ສະຫວັນ ອີກ.
11 ແລະ, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ໃນ ທັນ ທີ ນັ້ນ ມີ ຊາຍ ສາມ
ຄົນ ໄດ້ ມາ ເຖິງ ເຮືອນ ບ່ອນ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢູ່,
ຖືກ ສົ່ງ ຈາກ ຊີ ຊາ ເຣຍ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
12 ແລະ ພຣະ ວິນ ຍານ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄປ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ສົງ ໄສ. ຍິ່ງ ໄປ
ກວ່າ ນັ້ນ ພີ່ ນ້ອງ ຫົກ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ໄປ ກັບ ຂ້ອຍ
ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ
ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ:
13 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ເຫັນ
ເຖິງ ວິທີ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ທູດ ສະຫວັນ ອົງ
ໜຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ຢືນ ຢູ່ ແລະ ກ່າວ
ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ຈົ່ງ ສົ່ງ ຄົນ ໄປ ຫາ ໂຢບປາ, ແລະ
ເອີ້ນ ຫາ ຊີ ໂມນ, ຊຶ່ງ ມີ ນາມ ສະ ກຸນ ຄື ເປ ໂຕ;
14 ຜູ້ ໃດ ຈະ ບອກ ເຈົ້າ ຖ້ອຍ ຄຳ, ໂດຍ ທີ່ ເຈົ້າ
ແລະ ບ້ານ ຂອງ ເຈົ້າ ທັງ ໝົດ ຈະ ລອດ.
15 ແລະ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເລີ່ມ ກ່າວ, ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ ລົງ ມາ ເທິງ
ພວກ ເຂົາ, ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຕອນ ຕົ້ນ.
16 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈື່ ຈຳ ພຣະ ຄຳ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ , ວິ ທີ ການ ທີ່ ເຂົາ
ໄດ້ ເວົ້າ ວ່າ , ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ John ໄດ້ ຮັບ ບັບ ຕິ
ສະ ດ້ວຍ ນ ້ ໍ າ ;
ແຕ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
17 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ປະ
ທານ ຂອງ ປະ ທານ ທີ່ ຄ້າຍ ຄື ກັບ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ, ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຢ
ຊູ ຄຣິດ; ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຫຍັງ, ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ສາ ມາດ ທົນ ທານ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ?
18 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້, ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສະ ຫງົບ ສຸກ, ແລະ ໄດ້ ສັນລະເສີນ
ພຣະ ເຈົ້າ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເມື່ອ ນັ້ນ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້
ປະ ທານ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ກັບ ໃຈ ຈົນ ເຖິງ
ຊີ ວິດ.
19 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ກະ ຈັດ ກະຈາຍ ໄປ ຢູ່
ຕ່າງ ປະ ເທດ ຍ້ອນ ການ ຂົ່ມ ເຫັງ ທີ່ ເກີດ ຂຶ້ນ
ກ່ຽວ ກັບ ສະ ເຕ ຟາ ໂນ ໄດ້ ເດີນ ທາງ ໄປ ໄກ
ໄປ ເຖິງ ເມືອງ ຟີ ນິ ສ, ແລະ ໄຊປຣັດ, ແລະ ອັນ ຕິ ອົກ,
ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຕໍ່ ຜູ້ ໃດ ບໍ່ ແມ່ນ ແຕ່ ແກ່
ຊາວ ຢິວ ເທົ່າ ນັ້ນ.
20 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຄົນ ຂອງ
ໄຊ ປຣັສ ແລະ ຊີ ເຣນ, ຊຶ່ງ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ

ອັນ ຕິ ອົກ, ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊາວ ກຣີກ, ສອນ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢຊູ.
21 ແລະ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່
ກັບ ພວກ ເຂົາ: ແລະ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ
ໄດ້ ເຊື່ອ, ແລະ ໄດ້ ຫັນ ມາ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
22 ຈາກ ນັ້ນ ຂ່າວ ສານ ຂອງ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄດ້
ມາ ເຖິງ ຫູ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ທີ່ ຢູ່ ໃນ
ເຢຣູ ຊາເລັມ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສົ່ງ ບາ ນາ ບາ
ອອກ ໄປ, ເພື່ອ ໃຫ້ ລາວ ໄປ ໄກ ເຖິງ ອັນ ຕິ ອົກ.
23 ຜູ້ ທີ່, ເມື່ອ ລາວ ມາ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ຄຸນ
ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ກໍ ດີ ໃຈ, ແລະ ຊັກ ຊວນ ພວກ
ເຂົາ ທຸກ ຄົນ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຍຶດ ໝັ້ນ ຢູ່
ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຈຸດ ປະ ສົງ.
24 ເພາະ ລາວ ເປັນ ຄົນ ດີ, ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ແລະ ດ້ວຍ ສັດ ທາ: ແລະ
ມີ ຄົນ ເພີ່ມ ເຂົ້າ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຫລາຍ
ຄົນ.
25ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ອອກ ຈາກ ບານາບາ ໄປ ທີ່ ເມືອງ
ທາຊູ ເພື່ອ ໄປ ຊອກ ຫາ ໂຊໂລ.
26 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ລາວ ແລ້ວ, ລາວ
ກໍ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ອັນ ຕິ ອົກ. ແລະ ເຫດການ
ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຕະຫຼອດ ປີ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ເຕົ້າ ໂຮມ ກັບ ກັບ ສາດສະໜາ ຈັກ, ແລະ ໄດ້ ສອນ
ຜູ້ ຄົນ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ. ແລະ ສານຸສິດ ໄດ້
ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ຄລິດສະຕຽນ ໃນ ເມືອງ ອັນຕິອົກ.
27 ແລະ ໃນ ສະ ໄໝ ນີ້ ສາດ ສະ ດາ ຈາກ ເຢ
ຣູ ຊາ ເລັມ ມາ ເຖິງ ອັນ ຕິ ອົກ.
28 ແລະ ມີ ຜູ້ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ
Agabus, ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ ສັນ ຍານ ໂດຍ ພຣະ ວິນ
ຍານ ວ່າ ຈະ ມີ ຄວາມ ຂາດ ແຄນ ອັນ ໃຫຍ່
ຫລວງ ໄປ ທົ່ວ ທັງ ໂລກ: ຊຶ່ງ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ
ໃນ ວັນ ເວ ລາ ຂອງ Claudius Caesar.
29 ແລ້ວ ສາ ນຸ ສິດ, ທຸກ ຄົນ ຕາມ ຄວາມ ສາ
ມາດ ຂອງ ຕົນ, ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ສົ່ງ ຄວາມ
ບັນ ເທົາ ທຸກ ໄປ ໃຫ້ ພີ່ ນ້ອງ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່
ໃນ ແຂວງ ຢູ ດາຍ:
30 ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ຄື ກັນ, ແລະ ສົ່ງ
ມັນ ໄປ ໃຫ້ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໂດຍ ມື ຂອງ
ບາ ນາ ບາ ແລະ Saul.

ບົດທີ 12

1 ບັດ ນີ້ ໃນ ເວລາ ນັ້ນ ກະສັດ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຍື່ນ
ມື ອອກ ໄປ ເພື່ອ ຂັດ ແຍ້ງ ກັບ ສາດສະໜາ ຈັກ.
2 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂ້າ ຢາໂກໂບ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ
ໂຢຮັນ ດ້ວຍ ດາບ.
3 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ເພິ່ນ ເຫັນ ວ່າ ເປັນ ທີ່ ພໍ ໃຈ
ຂອງ ຊາວ ຢິວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄປ ນຳ ເປໂຕ ໄປ ນຳ.
(ຕອນ ນັ້ນ ແມ່ນ ມື້ ຂອງ ເຂົ້າ ຈີ່ ບໍ່ ມີ ເຊື້ອ .)
4 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຈັບ ລາວ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ ຈັບ
ລາວ ໄວ້ ໃນ ຄຸກ, ແລະ ມອບ ລາວ ໃຫ້ ທະຫານ ສີ່
ຄົນ ເພື່ອ ຮັກສາ ລາວ; ຕັ້ງໃຈຫຼັງຈາກ Easter
ທີ່ຈະນຳລາວອອກມາສູ່ປະຊາຊົນ.
5 ດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕ ຈຶ່ງ ຖືກ ກັກ ຂັງ ໄວ້ ໃນ ຄຸກ: ແຕ່
ການ ອະທິຖານ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ໂດຍ ບໍ່ ຢຸດຢັ້ງ ຂອງ
ສາດສະໜາ ຈັກ ເຖິງ ພຣະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ລາວ.
6 ແລະ ເມື່ອ ເຮໂຣດ ຈະ ນຳ ລາວ ອອກ ມາ, ໃນ
ຄືນ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ເປໂຕ ໄດ້ ນອນ ຢູ່ ລະຫວ່າງ
ທະຫານ ສອງ ຄົນ, ຖືກ ມັດ ດ້ວຍ ໂສ້ ສອງ ເຊືອກ,
ແລະ ພວກ ເຝົ້າຍາມ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ປະຕູ ໄດ້ ກັກ ຂັງ ຄຸກ.
7 ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້
ສະ ເດັດ ມາ ຫາ ລາວ, ແລະ ມີ ແສງ ສະ ຫວ່າງ
ຢູ່ ໃນ ຄຸກ: ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂ້າ ເປໂຕ ຢູ່ ຂ້າງ, ແລະ
ຍົກ ລາວ ຂຶ້ນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ ໄວໆ.
ແລະຕ່ອງໂສ້ຂອງລາວໄດ້ຕົກລົງຈາກມືຂອງລາວ.
8 ແລະ ທູດ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ມັດ ຕົວ
ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ ມັດ ເກີບ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະດັ່ງນັ້ນລາວໄດ້ເຮັດ.
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພຣະ ອົງ, ໂຍນ ເສື້ອ
ຜ້າ ຂອງ ທ່ານ ກ່ຽວ ກັບ ທ່ານ, ແລະ ຕິດ ຕາມ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
9 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ເພິ່ນ; ແລະ ບໍ່ ຮູ້
ວ່າ ມັນ ເປັນ ຄວາມ ຈິງ ທີ່ ທູດ ໄດ້ ເຮັດ;
ແຕ່ຄິດວ່າລາວໄດ້ເຫັນວິໄສທັດ.
10 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ ໃນ ຫວອດ ທີ
ໜຶ່ງ ແລະ ທີ ສອງ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ທີ່ ປະ ຕູ
ເຫຼັກ ທີ່ ນຳ ໄປ ສູ່ ເມືອງ; ຊຶ່ງ ໄດ້ ເປີດ ໃຫ້ ເຂົາ
ເຈົ້າ ຕາມ ຄວາມ ຍິນ ດີ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ: ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ຜ່ານ ຖະ ໜົນ
ແຫ່ງ ໜຶ່ງ; ແລະທັນທີທັນໃດທູດສະຫວັນໄດ້ຈາກລາວໄປ.
11 ແລະ ເມື່ອ ເປໂຕ ມາ ຫາ ຕົວ ເອງ, ເພິ່ນ ໄດ້
ເວົ້າ ວ່າ, ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ
ວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ທູດ ຂອງ ພຣະ ອົງ,

ແລະ ໄດ້ ປົດ ປ່ອຍ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ກຳ
ມື ຂອງ ເຮໂຣດ, ແລະ ຈາກ ຄວາມ ຄາດ ຫວັງ ທັງ
ໝົດ ຂອງ ຊາວ ຢິວ.
12 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ພິ ຈາ ລະ ນາ ເລື່ອງ ນັ້ນ
ແລ້ວ, ເພິ່ນ ກໍ ໄດ້ ມາ ທີ່ ເຮືອນ ຂອງ ນາງ ມາຣີ
ແມ່ ຂອງ ໂຢ ຮັນ, ຜູ້ ມີ ນາມ ສະ ກຸນ ຄື ມາ ຣະ
ໂກ; ບ່ອນທີ່ຫຼາຍຄົນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນອະທິຖານ.
13 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເປໂຕ ເຄາະ ປະຕູ ປະຕູ,
ຍິງສາວ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ຟັງ, ຊື່ ວ່າ ໂຣດາ.
14 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ຮູ້ ສຽງ ຂອງ ເປໂຕ, ນາງ ບໍ່
ໄດ້ ເປີດ ປະຕູ ເພື່ອ ຄວາມ ຍິນດີ, ແຕ່ ແລ່ນ ເຂົ້າ ໄປ
ແລະ ບອກ ເຖິງ ວິທີ ທີ່ ເປໂຕ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່ໜ້າ ປະຕູ.
15 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ນາງ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ບ້າ.
ແຕ່ ນາງ ຢືນ ຢັນ ຢູ່ ສະ ເໝີ ວ່າ ມັນ ເປັນ
ເຊັ່ນ ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ມັນແມ່ນທູດຂອງລາວ.
16 ແຕ່ ເປໂຕ ຍັງ ເຄາະ ຕໍ່ ໄປ ແລະ ເມື່ອ ພວກ
ເຂົາ ເປີດ ປະຕູ ແລະ ເຫັນ ເພິ່ນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ
ປະຫລາດ ໃຈ.
17 ແຕ່ ເພິ່ນ, ໂດຍ ການ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ມື
ທີ່ ຈະ ຖື ສັນ ຕິ ພາບ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໄດ້ ປະ
ກາດ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເຖິງ ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ນຳ ລາວ ອອກ ຈາກ ຄຸກ. ແລະ ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໄປ ສະ ແດງ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ກັບ
James, ແລະ ກັບ ພີ່ ນ້ອງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຈາກໄປ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນອື່ນ.
18 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ກາງ ເວັນ, ບໍ່ ມີ ການ
ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທະ ຫານ, ສິ່ງ
ທີ່ ເປໂຕ ໄດ້ ກາຍ ເປັນ ຂອງ ເປໂຕ.
19 ແລະ ເມື່ອ ເຮໂຣດ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ລາວ, ແລະ ບໍ່
ພົບ ລາວ, ລາວ ໄດ້ ກວດ ສອບ ພວກ ທີ່ ເຝົ້າ ຍາມ,
ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້
ລົງ ຈາກ ຢູດາຍ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ກາຍຊາເຣຍ ແລະ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ.
20 ແລະ ເຮໂຣດ ບໍ່ ພໍ ໃຈ ກັບ ຄົນ ເມືອງ ຕີ ໂລ
ແລະ ຊີໂດນ ເປັນ ຢ່າງ ສູງ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ເຂົ້າ ມາ ເປັນ ເອກະ ພາບ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ໂດຍ ໄດ້
ແຕ່ງຕັ້ງ ບລາ ສໂຕ ເປັນ ຫ້ອງ ການ ຂອງ ກະສັດ
ເປັນ ເພື່ອນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ປາດ ຖະໜາ ຢາກ ມີ
ສັນຕິສຸກ; ເພາະ ປະ ເທດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ
ການ ລ້ຽງ ດູ ໂດຍ ປະ ເທດ ຂອງ ກະ ສັດ.
21 ແລະ ໃນ ມື້ ໜຶ່ງ, ເຮໂຣດ ໄດ້ ນຸ່ງ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ
ຂອງ ກະສັດ, ນັ່ງ ເທິງ ບັນລັງ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້
ກ່າວ ຄຳ ປາໄສ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ.
22 ແລະ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ມັນ
ເປັນ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ຂອງ ຜູ້
ຊາຍ.
23 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ທູດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ຂ້າ ລາວ, ເພາະ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ມອບ ລັດ
ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ: ແລະ ລາວ ໄດ້ ຖືກ
ແມ່ ທ້ອງ ກິນ, ແລະ ໄດ້ ມອບ ຜີ.
24 ແຕ່ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂະ ຫຍາຍ
ຕົວ ແລະ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ.
25 ບາຣະນາບາ ກັບ ຊາອູນ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ
ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ວຽກ
ຮັບໃຊ້ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ສຳເລັດ ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ ພາ
ໂຢຮັນ ຜູ້ ມີ ນາມສະກຸນ ວ່າ ມາຣະໂກ ໄປ ນຳ.

ບົດທີ 13

1 ບັດ ນີ້ ມີ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ
ອັນ ຕິ ອົກ ມີ ສາດ ສະ ດາ ແລະ ຄູ ສອນ ບາງ ຄົນ;
ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ບາ ນາ ບາ, ແລະ ຊີ ເມໂອນ ທີ່
ເອີ້ນ ວ່າ ໄນ ເຈີ, ແລະ Lucius ຂອງ Cyrene, ແລະ ມາ
ນາ, ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍົກ ຕົວ ມາ ກັບ Herod
tetraarch, ແລະ Saul.
2 ເມື່ອ ເຂົາ ເຈົ້າ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ແລະ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ, ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ
ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ແຍກ ບາ ນາ ບາ ກັບ ໂຊ ໂລ
ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຮັດ ວຽກ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້
ເອີ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ.
3 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ແລະ ອະ
ທິ ຖານ, ແລະ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ.
4 ດັ່ງນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ
ສົ່ງ ອອກ, ໄດ້ ອອກ ໄປ ຫາ ເຊ ລູ ເຊຍ; ແລະ
ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂັບ ເຮືອ ໄປ Cyprus.
5 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ທີ່ Salamis, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ທຳ
ມະ ສາ ລາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ
ຍັງ ມີ John ເພື່ອ ປະ ຕິ ບັດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
6 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຜ່ານ ເກາະ ໄປ ຫາ
ເມືອງ ປາ ໂຟ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ໝໍ

ສາດ ສະ ເພາະ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ສາດ ສະ ດາ ປອມ, ຊາວ
ຢິວ, ຜູ້ ມີ ຊື່ ວ່າ ບາ ເຢ ຊູ:
7 ຊຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ຜູ້ ຮອງ ຂອງ ປະ ເທດ, Sergius
Paulus, ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ສຸ ຂຸມ; ຜູ້ ທີ່ ຮ້ອງ ຫາ ບາ
ນາ ບາ ແລະ Saul, ແລະ ປາ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ໄດ້
ຍິນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
8 ແຕ່ ເອລີມາ ເປັນ ນາຍ ວິເສດ (ເພາະ ການ ຕີ
ຄວາມ ໝາຍ ຊື່ ຂອງ ລາວ ເປັນ ແນວ ນັ້ນ) ໄດ້
ຕ້ານ ທານ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ
ຫັນ ໜີ ຈາກ ຄວາມ ເຊື່ອ.
9 ແລ້ວ ໂຊໂລ, ຜູ້ ທີ່ ມີ ຊື່ ອີກ ວ່າ ໂປໂລ, ເຕັມ ໄປ
ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ
ເພິ່ນ.
10 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ໂອ້, ເຈົ້າ ເປັນ ລູກ ຂອງ ມານ, ເຈົ້າ
ເປັນ ສັດຕູ ຂອງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ, ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ເຊົາ ບິດ ເບືອນ ທາງ ອັນ ຖືກ ຕ້ອງ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ບໍ?
11 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້
ເປັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ເທິງ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ຕາ ບອດ,
ບໍ່ ເຫັນ ຕາ ເວັນ ເປັນ ເວ ລາ ໜຶ່ງ ລະ ດູ ການ.
ແລະ ໃນ ທັນ ທີ ນັ້ນ ມີ ໝອກ ແລະ ຄວາມ ມືດ ໄດ້
ຕົກ ໃສ່ ລາວ; ແລະ ລາວ ໄດ້ ຊອກ ຫາ ບາງ ຄົນ
ທີ່ ຈະ ນຳ ລາວ ດ້ວຍ ມື.
12 ແລ້ວ ຜູ້ ຮອງ ກໍ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ແລ້ວ
ກໍ ເຊື່ອ ແລະ ປະຫລາດ ໃຈ ໃນ ຄຳ ສອນ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
13 ເມື່ອ ໂປໂລ ກັບ ພວກ ຂອງ ລາວ ອອກ ຈາກ
ເມືອງ ປາໂຟ ແລ້ວ ກໍ ມາ ຮອດ ເມືອງ ເປກາ ໃນ
ເມືອງ ປາມຟີເລຍ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ພວກ
ເພິ່ນ ກັບ ໄປ ເຢຣູຊາເລັມ.
14 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເມືອງ ເປກາ
ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກໍ ມາ ຮອດ ເມືອງ ອັນຕີອົກ ໃນ
ເມືອງ ປີຊີເດຍ ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳມະສາລາ ໃນ
ວັນ ຊະບາໂຕ ແລະ ນັ່ງ ລົງ.
15 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ການ ອ່ານ ກົດ ໝາຍ ແລະ ສາດ
ສະ ດາ ແລ້ວ, ຜູ້ ປົກ ຄອງ ສາ ສະ ໜາ ໄດ້ ສົ່ງ
ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ
ຫລາຍ, ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ມີ ຄຳ ຕັກ ເຕືອນ
ໃດໆ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ, ຈົ່ງ ເວົ້າ ຕໍ່ ໄປ.
16 ແລ້ວ ໂປໂລ ກໍ ຢືນ ຂຶ້ນ ແລະ ເອັ້ນ ດ້ວຍ ມື
ເວົ້າ ວ່າ, "ຊາວ ອິດສະລາແອນ ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ທີ່
ຢຳເກງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ຟັງ.
17 ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ອິດ ສະ ຣາ
ເອນ ຜູ້ ນີ້ ໄດ້ ເລືອກ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຍົກ ສູງ ຜູ້ ຄົນ ໃນ ເວ ລາ ທີ່
ເຂົາ ເຈົ້າ ອາ ໄສ ເປັນ ຄົນ ແປກ ໜ້າ ໃນ ແຜ່ນ
ດິນ ຂອງ ເອ ຢິບ, ແລະ ດ້ວຍ ແຂນ ທີ່ ສູງ ຂອງ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ເຂົາ ເຈົ້າ ອອກ ຈາກ ມັນ.
18 ແລະ ປະມານ ເວລາ ສີ່ ສິບ ປີ ນັ້ນ ລາວ ໄດ້ ທົນ
ກັບ ການ ປະພຶດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ
ແລ້ງ ກັນດານ.
19 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ທຳລາຍ ເຈັດ ຊາດ ໃນ
ແຜ່ນດິນ ຊາ ອານ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ແບ່ງ ດິນແດນ
ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫລວງຫລາຍ.
20 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ຜູ້ ພິ
ພາກ ສາ ແກ່ ພວກ ເຂົາ ໃນ ໄລ ຍະ ເວ ລາ ສີ່
ຮ້ອຍ ຫ້າ ສິບ ປີ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ຊາ ມູ ເອນ ຜູ້
ພະ ຍາ ກອນ.
21 ແລະ ຕໍ່ ມາ ພວກ ເຂົາ ປາ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ມີ
ກະ ສັດ: ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ໂຊ ລ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຊີ ເຊ, ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເຜົ່າ
ເບັນ ຢາ ມິນ, ໂດຍ ອາ ຍຸ ເວ ລາ ສີ່ ສິບ ປີ.
22 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ປົດ ເພິ່ນ ອອກ ໄປ, ເພິ່ນ
ໄດ້ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ໃຫ້ ພວກ ເພິ່ນ ເປັນ ກະສັດ
ຂອງ ເພິ່ນ; ພຣະອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຄຳ ພະຍານ ແກ່ ຜູ້ ນັ້ນ,
ແລະ ກ່າວ ວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ ພົບ ດາວິດ ລູກຊາຍ
ຂອງ ເຢຊີ, ເປັນ ຄົນ ຕາມ ໃຈ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ ເອງ,
ຊຶ່ງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຄວາມ ປະສົງ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ
ສຳເລັດ ເປັນ ຈິງ.
23 ໃນ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ມີ ພຣະ
ເຈົ້າ ຕາມ ຄຳ ສັນ ຍາ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ເຢ
ຊູ ຜູ້ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ໄດ້ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ສູ່ ອິດ
ສະ ຣາ ເອນ.
24 ເມື່ອ ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ ກ່ອນ
ທີ່ ລາວ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ໄດ້ ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ
ມາ ແຫ່ງ ການ ກັບ ໃຈ ຕໍ່ ຄົນ ອິດ ສະ ຣາ
ເອນ ທັງ ໝົດ.
25 ແລະ ເມື່ອ ໂຢ ຮັນ ເຮັດ ຕາມ ເສັ້ນ ທາງ ຂອງ
ຕົນ, ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຄິດ ວ່າ ຂ້ອຍ ເປັນ ໃຜ?
ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນລາວ. ແຕ່ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ຜູ້ ໜຶ່ງ ມາ ຕໍ່
ຈາກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ເກີບ ຕີນ ຂອງ ມັນ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສົມ ຄວນ ຈະ ປົດ.
26 ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ລູກ ຫລານ ຂອງ ອັບ
ຣາ ຮາມ, ແລະ ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ

ທ່ານ ທີ່ ຢ້ານ ກົວ ພຣະ ເຈົ້າ, ພຣະ ຄຳ ແຫ່ງ
ຄວາມ ລອດ ນີ້ ໄດ້ ສົ່ງ ມາ ຫາ ພວກ ທ່ານ.
27 ເພາະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ,
ແລະ ຜູ້ ປົກຄອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພາະ ວ່າ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຍັງ ມີ ສຽງ ຂອງ
ສາດ ສະ ດາ ທີ່ ອ່ານ ທຸກ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ບັນ ລຸ ເຜີນ ສຳ ເລັດ ໃນ ການ
ກ່າວ ໂທດ ພຣະ ອົງ.
28 ແລະ ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ພົບ ສາ
ເຫດ ຂອງ ການ ຕາຍ ໃນ ພຣະ ອົງ, ແຕ່ ພວກ
ເຂົາ ປາ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ປີ ລາດ ຖືກ ຂ້າ.
29 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ສຳ ເລັດ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ຂຽນ ໄວ້ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ອົງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ
ເອົາ ພຣະ ອົງ ລົງ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້, ແລະ ເອົາ ພຣະ
ອົງ ໄປ ວາງ ໄວ້ ໃນ ອຸບ ໂມງ.
30 ແຕ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ໃຫ້ ສູງ ຂຶ້ນ ຈາກ
ຄວາມ ຕາຍ:
31 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ຫລາຍ ມື້ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ທີ່ ມາ ກັບ ລາວ ຈາກ ຄາ ລີ ເລ ໄປ ຫາ ເຢຣູ
ຊາເລັມ, ຜູ້ ເປັນ ພະຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ.
32 ແລະ ພວກ ເຮົາ ປະ ກາດ ຂ່າວ ດີ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ,
ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ສັນ ຍາ ຊຶ່ງ ໄດ້ ເຮັດ ໄວ້ ກັບ
ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ,
33 ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ລຸ ສິ່ງ ດຽວ ກັນ ກັບ
ພວກ ເຮົາ ລູກ ຫລານ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໃນ ທີ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຟື້ນ ຟູ ພຣະ ເຢ ຊູ ອີກ ເທື່ອ ຫນຶ່ງ;
ດັ່ງ ທີ່ ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ເພງ ສັນລະເສີນ ບົດ
ທີ ສອງ ວ່າ, ເຈົ້າ ເປັນ ບຸດ ຂອງ ເຮົາ, ມື້ ນີ້ ເຮົາ
ໄດ້ ກຳເນີດ ເຈົ້າ.
34 ແລະ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ປຸກ ລາວ
ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ, ບັດ ນີ້ ຈະ ບໍ່ ໄດ້
ກັບ ຄືນ ໄປ ສູ່ ການ ສໍ້ ລາດ ບັງ ຫຼວງ ອີກ ຕໍ່
ໄປ, ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້ ວ່າ, ເຮົາ ຈະ ໃຫ້
ຄວາມ ເມດ ຕາ ອັນ ແນ່ນອນ ຂອງ ດາ ວິດ.
35 ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ອີກ ໃນ ເພງ ສັນ ລະ
ເສີນ ອີກ ວ່າ: ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ບໍ
ລິ ສຸດ ຂອງ ເຈົ້າ ເຫັນ ການ ສໍ້ ລາດ ບັງ ຫຼວງ.
36 ເພາະ ດາ ວິດ, ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ຮັບ ໃຊ້
ຄົນ ລຸ້ນ ຂອງ ຕົນ ຕາມ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ, ໄດ້ ນອນ ຫລັບ, ແລະ ຖືກ ວາງ ໄວ້ ກັບ
ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ການ ສໍ້
ລາດ ບັງ ຫລວງ:
37 ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ຂຶ້ນ ມາ ອີກ, ບໍ່
ເຫັນ ວ່າ ການ ສໍ້ ລາດ ບັງ ຫຼວງ.
38 ສະນັ້ນ, ຈົ່ງ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ທ່ານ,
ມະນຸດ ແລະ ອ້າຍ ນ້ອງ, ວ່າ ໂດຍ ທາງ ຊາຍ ຜູ້ ນີ້
ໄດ້ ຖືກ ສັ່ງ ສອນ ເຖິງ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ບາບ
ແກ່ ພວກ ທ່ານ:
39 ແລະ ໂດຍ ພຣະ ອົງ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ຈຶ່ງ ຖືກ
ຕ້ອງ ຈາກ ທຸກ ສິ່ງ, ຈາກ ການ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ບໍ່
ສາ ມາດ ເປັນ ຄົນ ຊອບ ທຳ ໂດຍ ກົດ ຂອງ ໂມ
ເຊ.
40 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ລະວັງ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ສິ່ງ ທີ່ ຈະ
ມາ ເຖິງ ພວກ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ໃນ
ສາດສະດາ;
41 ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ດູ ຖູກ, ແລະ ອັດສະຈັນ,
ແລະ ຕາຍ: ເພາະ ເຮົາ ເຮັດ ວຽກ ງານ ໃນ ວັນ
ເວລາ ຂອງ ເຈົ້າ, ເປັນ ວຽກ ງານ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່
ເຊື່ອ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ຜູ້ ຊາຍ ຈະ ປະກາດ ມັນ ກັບ
ເຈົ້າ ກໍ ຕາມ.
42 ແລະ ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ ອອກ ໄປ ຈາກ ທຳ ມະ
ສາ ລາ, ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໄດ້ ຂໍ ຮ້ອງ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້
ຮັບ ການ ສັ່ງ ສອນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ແກ່ ເຂົາ
ເຈົ້າ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ຄັ້ງ ຕໍ່ ໄປ.
43 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ປະ ຊຸມ ໃຫຍ່ ໄດ້ ຖືກ ແຍກ ອອກ,
ຊາວ ຢິວ ແລະ ຄົນ ທີ່ ນັບຖື ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ
ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ໂປ ໂລ ແລະ ບາ ນາ ບາ:
ຜູ້ ທີ່ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ໃຫ້
ພວກ ເຂົາ ສືບ ຕໍ່ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ.
44 ແລະ ວັນ ຊະບາໂຕ ມື້ ຕໍ່ ມາ ໄດ້ ມາ ເຖິງ
ເກືອບ ທັງ ເມືອງ ເພື່ອ ຟັງ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ.
45 ແຕ່ ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ເຫັນ ຝູງ ຊົນ, ພວກ
ເຂົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດສາ, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ຕໍ່
ເລື່ອງ ທີ່ ໂປໂລ ເວົ້າ, ຂັດ ແຍ້ງ ແລະ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ.
46 ແລ້ວ ໂປໂລ ກັບ ບາຣະນາບາ ກໍ ກ້າ ເວົ້າ ຢ່າງ
ກ້າຫານ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຈຳເປັນ ທີ່ ພຣະທຳ ຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ກ່າວ ແກ່ ເຈົ້າ ກ່ອນ, ແຕ່ ເມື່ອ
ເຫັນ ເຈົ້າ ເອົາ ມັນ ອອກ ຈາກ ເຈົ້າ ແລະ ຕັດສິນ
ວ່າ ຕົວ ເອງ ບໍ່ ສົມຄວນ ທີ່ ຈະ ມີ ຊີວິດ ອັນ
ຕະຫຼອດໄປ ເປັນນິດ, ເບິ່ງ ແມ, ພວກເຮົາ ຫັນ ໄປ ຫາ
ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ. .

47 ເພາະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນ ຊາ ພວກ ເຮົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຮົາ ໄດ້ ຕັ້ງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເປັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ເພື່ອ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ເພື່ອ ຄວາມ ລອດ ຈົນ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
48 ແລະ ເມື່ອ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້, ພວກ ເຂົາ ກໍ ດີ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ສັນລະເສີນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ: ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ມີ ຊີ ວິດ ນິ ລັນ ດອນ ກໍ ເຊື່ອ.
49 ແລະ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ພິມ ເຜີຍ ແຜ່ ໄປ ທົ່ວ ທຸກ ຂົງ ເຂດ.
50 ແຕ່ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ຊັກ ຈູງ ພວກ ຜູ້ ຍິງ ທີ່ ມີ ກຽດ ແລະ ມີ ກຽດ, ແລະ ພວກ ຫົວ ໜ້າ ເມືອງ, ແລະ ໄດ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ຕໍ່ ໂປ ໂລ ແລະ ບາ ນາ ບາ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ຝັ່ງ ທະ ເລ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
51 ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ສັ່ນ ຂີ້ ຝຸ່ນ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ມາ ຫາ Iconium.
52 ແລະ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ, ແລະ ດ້ວຍ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.

ບົດທີ 14

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ເມືອງ Iconium, ພວກ ເຂົາ ທັງ ສອງ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ, ແລະ ໄດ້ ເວົ້າ ກັນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ຈົນ ວ່າ ຊາວ ຢິວ ແລະ ຊາວ ກຣີກ ເປັນ ຈຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ໄດ້ ເຊື່ອ.
2 ແຕ່ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ ໄດ້ ປຸກ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຕໍ່ ພີ່ ນ້ອງ.
3 ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ເວົ້າ ຢ່າງ ກ້າຫານ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ໃຫ້ ປະຈັກ ພະຍານ ເຖິງ ພຣະ ຄຳ ແຫ່ງ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
4 ແຕ່ ຝູງ ຊົນ ຂອງ ເມືອງ ໄດ້ ຖືກ ແບ່ງ ແຍກ: ແລະ ສ່ວນ ຫນຶ່ງ ຖືກ ຍຶດ ກັບ ຊາວ ຢິວ, ແລະ ສ່ວນ ຫນຶ່ງ ກັບ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ.
5 ແລະ ເມື່ອ ມີ ການ ໂຈມ ຕີ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ທັງ ສອງ, ແລະ ຊາວ ຢິວ ພ້ອມ ກັບ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ໃຊ້ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ເຕັມ ທີ່, ແລະ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ ໃສ່ ພວກ ເຂົາ,
6 ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮູ້ ເຖິງ ມັນ, ແລະ ໄດ້ ໜີ ໄປ ຍັງ ເມືອງ ລີສະ ຮາ ແລະ ເດີ ເບ, ເມືອງ ລີ ກາ ເນຍ, ແລະ ໄປ ຫາ ພາກ ພື້ນ ທີ່ ຢູ່ ອ້ອມ ຂ້າງ:
7 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປະກາດ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ.
8 ແລະ ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ລີສະ ຣາ, ຂາດ ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃນ ຕີນ ຂອງ ລາວ, ເປັນ ຄົນ ພິ ການ ຈາກ ທ້ອງ ແມ່ ຂອງ ລາວ, ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ເຄີຍ ຍ່າງ.
9 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ໂປໂລ ເວົ້າ ຄື ກັນ: ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເບິ່ງ ລາວ ຢ່າງ ໝັ້ນ ຄົງ, ແລະ ຮູ້ ສຶກ ວ່າ ລາວ ມີ ຄວາມ ເຊື່ອ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ,
10 ກ່າວ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ວ່າ, ຈົ່ງ ຢືນ ຂຶ້ນ ເທິງ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະລາວກະໂດດແລະຍ່າງ.
11 ແລະ ເມື່ອ ຜູ້ ຄົນ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ໂປໂລ ໄດ້ ກະ ທຳ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ດັງ ຂຶ້ນ, ກ່າວ ໃນ ຄຳ ປາ ໄສ ຂອງ ລີ ກາ ເນຍ ວ່າ, ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລົງ ມາ ຫາ ພວກ ເຮົາ ໃນ ຮູບ ແບບ ຂອງ ມະນຸດ.
12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ບາ ນາ ບາ, ຈູ ປີ ເຕີ; ແລະ Paul, Mercurius, ເພາະວ່າລາວເປັນຫົວຫນ້າຜູ້ນຳ.
13 ຈາກ ນັ້ນ ປະ ໂລ ຫິດ ຂອງ ດາວ ພະ ຫັດ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ໄດ້ ນຳ ງົວ ແລະ ພວງ ມາ ມາ ທີ່ ປະ ຕູ, ແລະ ຈະ ເຮັດ ເຄື່ອງ ບູຊາ ກັບ ຜູ້ ຄົນ.
14 ເມື່ອ ພວກ ອັກຄະສາວົກ, ບາຣະນາບາ ແລະ ໂປໂລ ໄດ້ ຍິນ, ພວກ ເຂົາ ຈິ່ງ ເຊິ່ງ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ ແລະ ແລ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທ່າມກາງ ປະຊາຊົນ ທັງ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ.
15 ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ ເອີຍ, ເປັນ ຫຍັງ ທ່ານ ຈຶ່ງ ເຮັດ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້? ພວກ ເຮົາ ກໍ ເປັນ ຄົນ ທີ່ ມີ ໃຈ ມັກ ຢູ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ສັ່ງ ສອນ ພວກ ທ່ານ ວ່າ ພວກ ທ່ານ ຈະ ຫັນ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ ໄປ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ພຣະ ຊົນ ຢູ່, ຜູ້ ໄດ້ ສ້າງ ສະ ຫວັນ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ທະ ເລ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ນັ້ນ:
16 ຜູ້ ທີ່ ໃນ ອະດີດ ໄດ້ ທົນ ທຸກ ໃຫ້ ທຸກ ຊາດ ເດີນ ຕາມ ທາງ ຂອງ ຕົນ.

17 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ
ຕົວ ເອງ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ການ ເປັນ ພະຍານ, ໃນ ການ
ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ຄວາມ ດີ, ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ ຝົນ
ຕົກ ມາ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ແລະ ລະ ດູ ການ ທີ່ ເກີດ
ໝາກ, ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ເຮົາ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ສະ
ບຽງ ອາ ຫານ ແລະ ຄວາມ ດີ ໃຈ.
18 ແລະ ດ້ວຍ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ທີ່ ຂາດ ແຄນ
ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ອົດ ທົນ, ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ
ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ການ ເສຍ ສະ ລະ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.
19 ແລະ ມີ ຊາວ ຢິວ ບາງ ຄົນ ຈາກ ເມືອງ ອັນຕິອົກ
ແລະ ເມືອງ ອິດ ໂຄ ເນຍ ໄດ້ ມາ ເຖິງ, ຜູ້ ໄດ້
ຊັກ ຊວນ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ໂດຍ ໄດ້ ແກວ່ງ ກ້ອນ ຫີນ
ໃສ່ ໂປໂລ, ດຶງ ລາວ ອອກ ຈາກ ເມືອງ, ໂດຍ ຄິດ ວ່າ
ລາວ ຕາຍ ແລ້ວ.
20 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ເມື່ອ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ
ຢືນ ຢູ່ ອ້ອມ ພຣະ ອົງ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ,
ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ: ແລະ ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ກັບ Barnabas ກັບ Derbe.
21 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ກິດ
ຕິ ຄຸນ ກັບ ເມືອງ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ສິດ ສອນ ຫລາຍ
ຄົນ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ໄປ ເມືອງ ລີສະ
ຣາ, ແລະ ເມືອງ ອິດ ໂຄ ນີ ເອນ, ແລະ ອັນ ຕິ ອົກ.
22 ການ ຢືນ ຢັນ ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ສາ ນຸ ສິດ,
ແລະ ຊັກ ຊວນ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃຫ້ ສືບ ຕໍ່ ຢູ່ ໃນ ສາດ
ສະ ໜາ ຈັກ, ແລະ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຜ່ານ ຄວາມ
ທຸກ ຍາກ ລຳ ບາກ ຫລາຍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
23 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ພວກ ຜູ້
ເຖົ້າ ແກ່ ໃນ ທຸກໆ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ແລະ ໄດ້
ອະ ທິ ຖານ ດ້ວຍ ການ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຍົກ ຍ້ອງ ພວກ ເຂົາ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ
ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ.
24 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ ທົ່ວ
ເມືອງ ພິ ຊີ ເດຍ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ມາ ຮອດ
ເມືອງ ແພມຟີເລຍ.
25 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປະ ກາດ ພຣະ ຄຳ
ທີ່ ເມືອງ Perga ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ລົງ ໄປ ໃນ
Attalia:
26 ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ໄດ້ ເດີນ ເຮືອ ໄປ ຫາ ອັນ
ຕິ ອົກ, ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ
ແນະນຳ ໃຫ້ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ສຳ ລັບ
ວຽກ ງານ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ສຳ ເລັດ.
27 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ, ແລະ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ
ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ເຂົ້າ ກັນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລົ່າ
ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ວິ ທີ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເປີດ ປະ
ຕູ ແຫ່ງ ຄວາມ ເຊື່ອ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ.
28 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ສາ ວົກ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ.

ບົດທີ 15

1 ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ບາງ ຄົນ ທີ່ ລົງ ມາ ຈາກ ຢູ ເດ
ໄດ້ ສອນ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ຍົກ ເວັ້ນ
ແຕ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພິທີຕັດ ຕາມ ແບບ ຂອງ
ໂມເຊ, ເຈົ້າ ຈະ ລອດ ບໍ່ ໄດ້.
2 ເມື່ອ ໂປໂລ ກັບ ບາຣະນາບາ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຂັດ
ແຍ່ງ ກັນ ເລັກໆ ນ້ອຍໆ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ວ່າ ໂປໂລ ກັບ ບານາບາ ແລະ ອີກ
ຈຳນວນ ໜຶ່ງ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຄວນ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່
ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ກັບ ພວກ ອັກຄະສາວົກ ແລະ
ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໃນ ເລື່ອງ ນີ້.
3 ແລະ ຖືກ ນຳ ມາ ໂດຍ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຜ່ານ ເມືອງ ຟີ ນິ ສ ແລະ ສະ ມາ ເລຍ,
ປະ ກາດ ການ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ ຂອງ ຄົນ
ຕ່າງ ຊາດ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ອ້າຍ
ນ້ອງ ທັງ ປວງ ມີ ຄວາມ ສຸກ ຫລາຍ.
4 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ແລະ ຂອງ
ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ປະ ກາດ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກະ
ທຳ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
5 ແຕ່ ມີ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ບາງ ກຸ່ມ ທີ່ ເຊື່ອ ໄດ້
ລຸກ ຂຶ້ນ ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຈຳເປັນ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ພິທີຕັດ
ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ຮັກສາ ກົດບັນຍັດ ຂອງ ໂມເຊ.
6 ແລະ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ໄດ້ ມາ
ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ພິ ຈາ ລະ ນາ ກ່ຽວ ກັບ
ເລື່ອງ ນີ້.
7 ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ມີ ການ ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ຫລາຍ ຂຶ້ນ,
ເປ ໂຕ ຈຶ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ຈັກ ວິ ທີ
ທີ່ ຜ່ານ ມາ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເລືອກ ເອົາ ພວກ ເຮົາ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໂດຍ ປາກ ຂອງ ຂ້າ

ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ກິດ
ຕິ ຄຸນ, ແລະເຊື່ອ.
8 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ, ຜູ້ ຮູ້ ຈັກ ໃຈ, ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ
ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ, ປະ ທານ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ
ສຸດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ແມ່ນ ແຕ່ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ພວກ ເຮົາ;
9 ແລະ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ແຕກ ຕ່າງ ລະຫວ່າງ ພວກ
ເຮົາ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ
ບໍ ລິ ສຸດ ໂດຍ ສັດທາ.
10 ບັດ ນີ້ ຈິ່ງ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈິ່ງ ລໍ້ ລວງ
ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ເອົາ ແອກ ໃສ່ ຄໍ ຂອງ ສາ ນຸ ສິດ,
ຊຶ່ງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ພວກ
ເຮົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ແບກ ຫາບ ໄດ້?
11 ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ເຊື່ອ ວ່າ ໂດຍ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ ພວກ ເຮົາ
ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ.
12 ແລ້ວ ປະຊາຊົນ ທັງໝົດ ກໍ ມິດງຽບ, ແລະ ໃຫ້
ບາຣະນາບາ ແລະ ໂປໂລ ຟັງ, ປະກາດ ການ ອັດສະຈັນ
ແລະ ການ ອັດສະຈັນ ອັນ ໃດ ທີ່ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້
ກະທຳ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງຊາດ ໂດຍ ພວກເຂົາ.
13 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ສະ
ຫງົບ ແລ້ວ, ຢາ ໂກ ໂບ ໄດ້ ຕອບ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ,
ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ຟັງ ເຮົາ:
14 ຊີເມໂອນ ໄດ້ ປະກາດ ເຖິງ ວິທີ ທີ່ ພຣະ ເຈົ້າ
ໃນ ຕອນ ທຳອິດ ໄດ້ ໄປ ຢາມ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ,
ເພື່ອ ຈະ ເອົາ ປະຊາຊົນ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ຊື່ ຂອງ
ພຣະ ອົງ.
15 ແລະ ຕໍ່ ເລື່ອງ ນີ້ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ສາດ ສະ ດາ
ກໍ ເຫັນ ດີ; ດັ່ງທີ່ມັນຂຽນໄວ້,
16 ຫຼັງ ຈາກ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ຄືນ ໄປ
ບ່ອນ, ແລະ ຈະ ສ້າງ tabernacle ຂອງ ດາ ວິດ ອີກ,
ເຊິ່ງ ໄດ້ ຖືກ ຫຼຸດ ລົງ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ
ສ້າງ ຊາກ ຫັກ ພັງ ຂອງ ມັນ ອີກ, ແລະ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຈະ ຕັ້ງ ມັນ:
17 ເພື່ອ ຄົນ ທີ່ ເຫລືອ ຢູ່ ຈະ ສະ ແຫວງ ຫາ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ທັງ ປວງ,
ຜູ້ ຊຶ່ງ ຊື່ ຂອງ ເຮົາ ຖືກ ເອີ້ນ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ກ່າວ, ຜູ້ ເຮັດ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້.
18 ພຣະ ເຈົ້າ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັບ ພຣະ ກິດ ຕິ
ຄຸນ ທັງ ຫມົດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່
ການ ເລີ່ມ ຕົ້ນ ຂອງ ໂລກ.
19 ດັ່ງ ນັ້ນ ການ ຕັດ ສິນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ຫຍຸ້ງ ຍາກ, ຊຶ່ງ ຈາກ ບັນ ດາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ
ໄດ້ ຫັນ ມາ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ:
20 ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຂຽນ ເຖິງ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ
ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ລະ ເວັ້ນ ຈາກ ມົນ ລະ ພິດ ຂອງ
idols, ແລະ ຈາກ ການ ຜິດ ຊາຍ ຍິງ, ແລະ ຈາກ
ສິ່ງ ທີ່ ຖືກ ສາຍ ຄໍ, ແລະ ຈາກ ເລືອດ.
21 ເພາະ ໂມເຊ ໃນ ສະ ໄໝ ບູຮານ ມີ ຜູ້ ສອນ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ທຸກ ເມືອງ ໂດຍ ໄດ້
ອ່ານ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ທຸກ ວັນ ຊະ ບາ
ໂຕ.
22 ແລ້ວ ພວກ ອັກຄະສາວົກ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ກໍ
ພໍ ໃຈ ກັບ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຈະ
ສົ່ງ ຄົນ ທີ່ ເລືອກ ໄວ້ ໃນ ກຸ່ມ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄປ ທີ່ ເມືອງ ອັນຕິອົກ ກັບ ໂປໂລ ແລະ ບາຣະນາບາ; ຄື,
ຢູດາ ມີ ນາມສະກຸນ ບາ ຊາບາ, ແລະ ຊີລາ, ຜູ້ ບັນຊາ
ການ ໃນ ບັນດາ ພີ່ນ້ອງ.
23 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂຽນ ຈົດໝາຍ ໂດຍ ພວກ
ເຂົາ ຕາມ ວິທີ ນີ້; ອັກຄະສາວົກ ແລະ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ
ແກ່ ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ສົ່ງ ຄວາມ ຊົມ ເຊີຍ
ໄປ ຍັງ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ
ໃນ ເມືອງ ອັນຕິໂອກ ແລະ ຊີເຣຍ ແລະ ຊີລີເກຍ:
24 ເພາະ ຕາມ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ, ບາງ ຄົນ
ທີ່ ອອກ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ
ທຸກ ໃຈ ດ້ວຍ ຖ້ອຍ ຄຳ, ເຮັດ ໃຫ້ ຈິດ ວິນ ຍານ
ຂອງ ເຈົ້າ ລົ້ມ ລົງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເຈົ້າ ຕ້ອງ ໄດ້
ຮັບ ພິທີຕັດ, ແລະ ຮັກ ສາ ກົດ ໝາຍ: ຜູ້ ທີ່ ເຮົາ ບໍ່
ໄດ້ ໃຫ້ ບັນ ຍັດ ດັ່ງ ກ່າວ.
25 ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ເປັນ ການ ດີ ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ, ທີ່
ໄດ້ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ດ້ວຍ ຄວາມ ເປັນ ເອ ກະ
ພາບ, ທີ່ ຈະ ສົ່ງ ຄົນ ທີ່ ເລືອກ ໄວ້ ມາ ຫາ
ພວກ ເຈົ້າ ພ້ອມ ກັບ ບາ ນາ ບາ ທີ່ ຮັກ ແພງ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ໂປ ໂລ.
26 ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ໄດ້ ທຳ ລາຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ເຂົາ
ເຈົ້າ ເພື່ອ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ
ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
27 ດັ່ງນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ສົ່ງ ຢູດາ ແລະ ຊີລາ ໄປ,
ຜູ້ ທີ່ ຈະ ບອກ ພວກ ທ່ານ ໃນ ເລື່ອງ ດຽວ ກັນ
ດ້ວຍ ປາກ.
28 ເພາະ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ເປັນ ການ ດີ ຕໍ່ ພຣະ ວິນ
ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ, ແລະ ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ, ທີ່ ຈະ ບໍ່ ມີ

ພາ ລະ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໄປ ກວ່າ ສິ່ງ ທີ່ ຈຳ
ເປັນ ເຫລົ່າ ນີ້;
29 ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ ງົດ ເວັ້ນ ຈາກ ຊີ້ນ ທີ່
ຖວາຍ ແກ່ ຮູບ ເຄົາ ລົບ, ແລະ ຈາກ ເລືອດ, ແລະ ຈາກ
ສິ່ງ ທີ່ ຖືກ ບີບ ຄໍ, ແລະ ຈາກ ການ ຜິດ ຊາຍ ຍິງ:
ຈາກ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ຮັກ ສາ ຕົວ ເອງ,
ພວກ ທ່ານ ຈະ ເຮັດ ໄດ້ ດີ. ສະບາຍດີ.
30 ສະນັ້ນ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ໄລ່ ອອກ ໄປ, ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ມາ ຮອດ ເມືອງ ອັນຕິອົກ: ແລະ ເມື່ອ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ຝູງ ຊົນ ເຂົ້າ ກັນ ແລ້ວ, ພວກ
ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ມອບ ຈົດ ໝາຍ:
31 ຊຶ່ງ ເມື່ອ ໄດ້ ອ່ານ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ປີ ຕິ
ຍິນ ດີ ໃນ ການ ປອບ ໃຈ.
32 ແລະ ຢູ ດາ ກັບ ຊີ ລາ, ເປັນ ສາດ ສະ ດາ
ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ, ໄດ້ ຊັກ ຊວນ ພວກ ອ້າຍ ດ້ວຍ
ຖ້ອຍ ຄຳ ຫລາຍ ຢ່າງ, ແລະ ຢືນ ຢັນ ພວກ ເຂົາ.
33 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ
ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຖືກ ປ່ອຍ ໃຫ້ ໄປ ດ້ວຍ
ຄວາມ ສະ ຫງົບ ຈາກ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ໄປ ຫາ
ອັກ ຄະ ສາ ວົກ.
34 ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ມັນ ພໍ ໃຈ ກັບ ຊີ ລາ ທີ່
ຈະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
35 ໂປ ໂລ ແລະ ບາ ນາ ບາ ຍັງ ສືບ ຕໍ່ ຢູ່ ໃນ
ເມືອງ ອັນຕິ ອົກ, ສອນ ແລະ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ກັບ ຄົນ ອື່ນໆ ຫລາຍ
ຄົນ ນຳ ອີກ.
36 ແລະ ບາງ ມື້ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ໂປໂລ ເວົ້າ ກັບ
ບາ ນາ ບາ, ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ກັບ ຄືນ ໄປ ຢ້ຽມ
ຢາມ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໃນ ທຸກ ເມືອງ
ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ເບິ່ງ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ
ແນວ ໃດ.
37 ແລະ Barnabas ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເອົາ ກັບ
ເຂົາ ເຈົ້າ John, ທີ່ ມີ ນາມ ສະ ກຸນ ວ່າ Mark.
38 ແຕ່ ໂປໂລ ຄິດ ວ່າ ບໍ່ ດີ ທີ່ ຈະ ພາ ລາວ
ໄປ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຈາກ ພວກ ເຂົາ
ໄປ ຈາກ ປາມຟີເລຍ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ກັບ ພວກ ເຂົາ
ໄປ ເຮັດ ວຽກ.
39 ແລະ ການ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ໄດ້ ຮ້າຍ ແຮງ ຫລາຍ
ໃນ ລະ ຫວ່າງ ພວກ ເຂົາ, ຈົນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ໜີ ໄປ ຈາກ ອີກ ຝ່າຍ ໜຶ່ງ, ແລະ ດັ່ງ ນັ້ນ ບາ ນາ
ບາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຈັບ ມາ ລະ ໂກ, ແລະ ເດີນ ເຮືອ ໄປ
ຍັງ ເກາະ ໄຊປຣັດ;
40 ແລະ ໂປ ໂລ ໄດ້ ເລືອກ ສີ ລາ, ແລະ ໄດ້ ຈາກ ໄປ,
ໂດຍ ການ ແນະ ນຳ ໂດຍ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ເຖິງ
ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
41 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໄປ ຜ່ານ ຊີ ເຣຍ ແລະ ຊີ ລີ
ເຊຍ, ຢືນ ຢັນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ.

ບົດທີ 16

1 ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ມາ ທີ່ ເມືອງ ເດເຣເບ ແລະ ລີສະຕຣາ:
ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມີ ສານຸສິດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ມີ
ຊື່ ວ່າ ຕີໂມເຕ, ລູກຊາຍ ຂອງ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ຊາວ ຢິວ, ແລະ ເຊື່ອ; ແຕ່ພໍ່ຂອງລາວເປັນຊາວກຣີກ:
2 ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ການ ລາຍ ງານ ຢ່າງ ດີ ໂດຍ
ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ທີ່ ຢູ່ ເມືອງ ລີສະ ຣາ ແລະ
ເມືອງ ອິດ ໂຄ ນີມ.
3 ໂປໂລ ຕ້ອງ ອອກ ໄປ ນຳ ລາວ; ແລະ ໄດ້ ຮັບ
ການ ຕັດ ສິນ ຕັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເນື່ອງ ຈາກ
ວ່າ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຂດ ດັ່ງ ກ່າວ : ສຳ
ລັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ຮູ້ ທັງ ຫມົດ ວ່າ ພໍ່ ຂອງ ຕົນ
ເປັນ ຄົນ ກຣີກ .
4 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຜ່ານ ເມືອງ
ຕ່າງໆ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມອບ ດຳ ລັດ ໃຫ້ ພວກ
ເຂົາ ເພື່ອ ຈະ ຮັກ ສາ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຕ່ງ
ຕັ້ງ ຈາກ ອັກ ຄະ ສາ ວົກ ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຊຶ່ງ ຢູ່
ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
5 ແລະ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ໄດ້ ຖືກ ສ້າງ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ
ໃນ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ ດັ່ງ ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ
ເປັນ ຈຳ ນວນ ທຸກ ວັນ.
6 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ທົ່ວ ເມືອງ ຟີ
ເກຍ ແລະ ເຂດ ຄາ ລາ ເຕຍ, ແລະ ໄດ້ ຖືກ ຫ້າມ
ຈາກ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ທີ່ ຈະ ປະ
ກາດ ພຣະ ຄຳ ໃນ ອາ ຊີ,
7 ຫຼັງ ຈາກ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ມາ ທີ່ ເມືອງ ມີ ຊີ
ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ບອກ ວ່າ ຈະ ໄປ ເມືອງ ບີທີເນຍ,
ແຕ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ່ ໄດ້ ທົນ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຜ່ານ ທາງ ມີ ຊີ ອາ ໄດ້
ລົງ ໄປ ຫາ ໂທ ອາ.
9 ແລະ ພາບ ນິມິດ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ໂປໂລ ໃນ ຕອນ
ກາງຄືນ; ມີ ຊາຍ ຊາວ ມາ ເຊ ໂດ ເນຍ ຄົນ ໜຶ່ງ

ຢືນ ຢູ່ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ວ່າ, "ຈົ່ງ ເຂົ້າ ມາ ໃນ
ເມືອງ ມາເຊໂດເນຍ ແລະ ຊ່ວຍ ພວກ ເຮົາ.
10 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ແລ້ວ,
ໃນ ທັນ ທີ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ພະ ຍາ ຍາມ ທີ່ ຈະ
ໄປ ໃນ ປະ ເທດ Macedonia, ໂດຍ ແນ່ ນອນ ວ່າ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຮົາ ໃຫ້ ສັ່ງ
ສອນ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ກັບ ພວກ ເຂົາ.
11 ສະນັ້ນ ການ ໜີ ອອກ ຈາກ ໂທອາດ, ພວກ ເຮົາ
ໄດ້ ມາ ດ້ວຍ ເສັ້ນ ທາງ ຊື່ ໄປ ຫາ ເມືອງ
ຊາໂມທຣາ ເຊຍ, ແລະ ມື້ ຕໍ່ ມາ ໄປ ຫາ ເນ ໂປ ລີ;
12 ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ໄປ ເຖິງ ຟີ ລິບ, ຊຶ່ງ ເປັນ
ຫົວ ເມືອງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພາກ ສ່ວນ ນັ້ນ ຂອງ ມາ
ເຊ ໂດ ເນຍ, ແລະ ເປັນ ອາ ນາ ນິ ຄົມ: ແລະ ພວກ
ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ນັ້ນ ຢ່າງ ບໍ່ ຢຸດ ຢັ້ງ.
13 ແລະ ໃນ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ອອກ
ໄປ ຈາກ ເມືອງ ທາງ ຝັ່ງ ແມ່ ນ້ຳ, ບ່ອນ ທີ່ ບໍ່
ມີ ການ ອະ ທິ ຖານ; ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ນັ່ງ ລົງ,
ແລະ ເວົ້າ ກັບ ແມ່ ຍິງ ທີ່ ພັກ ຜ່ອນ ທີ່ ນັ້ນ.
14 ແລະ ມີ ຍິງ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ລີເດຍ, ເປັນ ຄົນ
ຂາຍ ສີ ມ່ວງ, ຈາກ ເມືອງ ທາ ຢາ ທາ ຣາ, ຜູ້ ທີ່
ນະມັດສະການ ພຣະ ເຈົ້າ, ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຮົາ: ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປີດ ໃຈ, ທີ່ ນາງ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມ
ກັບ ສິ່ງ ທີ່ ເປົາ ໂລ ໄດ້ ກ່າວ.
15 ແລະ ເມື່ອ ນາງ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ, ແລະ ຄອບ
ຄົວ ຂອງ ນາງ, ນາງ ໄດ້ ອ້ອນວອນ ພວກ ເຮົາ, ໂດຍ
ເວົ້າ ວ່າ, ຖ້າ ຫາກ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັດ ສິນ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ສັດ ຊື່ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ມາ
ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
ແລະນາງໄດ້ຈຳກັດພວກເຮົາ.
16 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄປ ອະ ທິ ຖານ, ຍິງ ສາວ ຜູ້
ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ວິນ ຍານ ແຫ່ງ ການ ທຳ ນາຍ ໄດ້
ມາ ພົບ ພວກ ເຮົາ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ກຳ ລັງ ໃຫ້
ນາຍ ຂອງ ນາງ ໄດ້ ຮັບ ຜົນ ປະ ໂຫຍດ ຢ່າງ
ຫລວງ ຫລາຍ ໂດຍ ການ ເວົ້າ ວ່າ:
17 ພວກ ຄົນ ດຽວ ກັນ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ໂປ ໂລ
ແລະ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ເວົ້າ ວ່າ, ຄົນ ເຫຼົ່າ
ນີ້ ເປັນ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ອົງ ສູງ ສຸດ,
ທີ່ ສະ ແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ທາງ ແຫ່ງ ຄວາມ
ລອດ.
18 ແລະ ນາງ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ຫລາຍ ມື້. ແຕ່ໂປໂລ,
ໂສກເສົ້າ, ໄດ້ຫັນຫນ້າແລະເວົ້າກັບວິນຍານ,
ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃຫ້ອອກຈາກນາງ.
ແລະລາວອອກມາໃນຊົ່ວໂມງດຽວກັນ.
19 ແລະ ເມື່ອ ນາຍ ຂອງ ນາງ ເຫັນ ວ່າ ຄວາມ
ຫວັງ ໃນ ຜົນ ກຳ ໄລ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໝົດ ໄປ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຈັບ ໂປ ໂລ ແລະ ຊີ ລາ, ແລະ ດຶງ
ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຕະ ຫຼາດ ຕໍ່ ພວກ ຜູ້
ປົກ ຄອງ,
20 ແລະ ໄດ້ ພາ ພວກ ເຂົາ ໄປ ຫາ ຜູ້ ພິ ພາກ
ສາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້, ເປັນ ຊາວ ຢິວ, ເຮັດ
ໃຫ້ ເມືອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ອັນ ຕະ ລາຍ ຫຼາຍ.
21 ແລະ ສອນ ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ, ຊຶ່ງ ບໍ່ ຖືກ
ກົດ ໝາຍ ສຳ ລັບ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ,
ທັງ ບໍ່ ຕ້ອງ ປະ ຕິ ບັດ, ການ ເປັນ ຊາວ ໂຣມ.
22 ແລະ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ຕໍ່ສູ້ ກັບ ພວກ ເຂົາ:
ແລະ ພວກ ຜູ້ ພິພາກສາ ໄດ້ ຖອດ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ຕີ ພວກ ເຂົາ.
23 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ວາງ ເສັ້ນ ດ່າງ ຫລາຍ
ອັນ ໄວ້ ເທິງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເອົາ
ພວກ ເຂົາ ໄປ ຂັງ ຄຸກ, ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ໜ້າ
ທີ່ ຄຸມ ຂັງ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ປອດ ໄພ:
24 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ຂໍ້ ກ່າວ ຫາ ດັ່ງ ກ່າວ ແລ້ວ,
ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຄຸກ ໃນ, ແລະ
ເຮັດ ໃຫ້ ຕີນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄວ ຢູ່ ໃນ ຫຼັກ ຊັບ.
25 ແລະ ໃນ ຕອນ ທ່ຽງ ຄືນ ໂປ ໂລ ແລະ ຊີ ລາ
ໄດ້ ອະ ທິ ຖານ, ແລະ ຮ້ອງ ເພງ ສັນ ລະ ເສີນ
ພຣະ ເຈົ້າ: ແລະ ນັກ ໂທດ ໄດ້ ຍິນ ເຂົາ ເຈົ້າ.
26 ແລະ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ກໍ ໄດ້ ເກີດ ແຜ່ນ ດິນ ໄຫວ
ຢ່າງ ໃຫຍ່, ດັ່ງ ນັ້ນ ຮາກ ຖານ ຂອງ ຄຸກ ໄດ້ ສັ່ນ
ສະ ເທືອນ: ແລະ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ ປະ ຕູ ທັງ
ຫມົດ ໄດ້ ຖືກ ເປີດ, ແລະ ແຖບ ຂອງ ທຸກ ຄົນ ໄດ້
ຖືກ ວ່າງ.
27 ແລະ ຜູ້ ເຝົ້າ ຄຸກ ໄດ້ ຕື່ນ ຂຶ້ນ ຈາກ ການ
ນອນ ຫລັບ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເມື່ອ ເຫັນ ປະ ຕູ ຄຸກ
ເປີດ, ລາວ ໄດ້ ດຶງ ດາບ ອອກ, ແລະ ຈະ ຂ້າ ຕົວ ເອງ,
ໂດຍ ຄິດ ວ່າ ນັກ ໂທດ ໄດ້ ໜີ ໄປ.
28 ແຕ່ ໂປໂລ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ວ່າ,
"ຢ່າ ເຮັດ ອັນຕະລາຍ ແກ່ ຕົວ ເອງ ເພາະ ພວກ ເຮົາ
ທຸກ ຄົນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້.
29 ແລ້ວ ເພິ່ນ ກໍ ຮ້ອງ ຫາ ແສງ ສະ ຫວ່າງ, ແລະ
ດັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ຕົວ ສັ່ນ, ແລະ ໄດ້ ກົ້ມ ລົງ ຕໍ່ ໜ້າ
ໂປ ໂລ ແລະ ຊີ ລາ.

30 ແລະ ໄດ້ ພາ ເຂົາ ເຈົ້າ ອອກ ມາ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ທ່ານ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເຮັດ ແນວ ໃດ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ?

31 ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ, ແລະ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ, ແລະ ເຮືອນ ຂອງ ທ່ານ.

32 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ກັບ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

33 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ຂອງ ຄືນ, ແລະ ລ້າງ ເສັ້ນ ດ່າງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ, ລາວແລະທຸກຄົນຂອງລາວ, ທັນທີ.

34 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ນຳ ພວກ ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ເພິ່ນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຈັດ ຊີ້ນ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ ປິ ຕິ ຍິນ ດີ, ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ ກັບ ບ້ານ ຂອງ ເພິ່ນ ທັງ ໝົດ.

35 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ກາງ ເວັນ, ພວກ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ ກໍ ສົ່ງ ພວກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ໃຫ້ ຄົນ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ໄປ.

36 ແລະ ຜູ້ ເຝົ້າ ຄຸກ ໄດ້ ບອກ ເລື່ອງ ນີ້ ກັບ ໂປ ໂລ ວ່າ, “ພວກ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ໃຫ້ ປ່ອຍ ທ່ານ ໄປ: ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ອອກ ໄປ ແລະ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ສະ ຫງົບ.

37 ແຕ່ ໂປໂລ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕີ ພວກ ເຮົາ ຢ່າງ ເປີດ ເຜີຍ ໂດຍ ບໍ່ ໄດ້ ກ່າວ ໂທດ, ເປັນ ຊາວ ໂຣມ, ແລະ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຮົາ ເຂົ້າ ຄຸກ; ແລະ ບັດ ນີ້ ພວກ ເຂົາ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຮົາ ອອກ ເປັນ ສ່ວນ ບຸກ ຄົນ? ບໍ່ແນ່ນອນ; ແຕ່ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ມາ ດ້ວຍ ຕົນ ເອງ ແລະ ເອົາ ພວກ ເຮົາ ອອກ.

38 ແລະ ພວກ ຂ້າ ໃຊ້ ໄດ້ ບອກ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້ ກັບ ຜູ້ ພິ ພາກ ສາ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢ້ານ ກົວ, ເມື່ອ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຊາວ ໂຣມ.

39 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມາ ອ້ອນວອນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ພາ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ, ແລະ ປາດ ຖະ ໜາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ຈາກ ເມືອງ.

40 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ຄຸກ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລີ ເດຍ: ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຫັນ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປອບ ໃຈ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ອອກ ໄປ.

ບົດທີ 17

1 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຜ່ານ ເມືອງ ອຳ ຟີໂປລີ ແລະ ອາ ໂປ ໂລ ເນຍ ແລ້ວ, ພວກ ເພິ່ນ ກໍ ມາ ຮອດ ເມືອງ ເທສະ ໂລ ນິກ, ບ່ອນ ທີ່ ເປັນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ:

2 ແລະ ໂປໂລ ກໍ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ ຕາມ ວິທີ ທີ່ ລາວ ເປັນ, ແລະ ສາມ ວັນ ຊະ ບາ ໂຕ ໄດ້ ໃຫ້ ເຫດຜົນ ກັບ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ພຣະ ຄຳ ພີ,

3 ເປີດ ແລະ ກ່າວ ຫາ, ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ທຸກ, ແລະ ຟື້ນ ຄືນ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ; ແລະ ວ່າ ພຣະ ເຢ ຊູ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສັ່ງ ສອນ ກັບ ທ່ານ, ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ.

4 ແລະ ບາງ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຊື່ອ, ແລະ ໄດ້ ສົມທົບ ກັບ ໂປໂລ ແລະ ສີລາ; ແລະ ຈາກ ຊາວ ກຣີກ ທີ່ ນັບຖື ສາສະໜາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫຼວງ ຫຼາຍ, ແລະ ໃນ ພວກ ຫົວ ໜ້າ ຍິງ ບໍ່ ມີ ສອງ ສາມ ຄົນ.

5 ແຕ່ ຊາວ ຢິວ ທີ່ ບໍ່ ເຊື່ອ, ຄຽດ ແຄ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ອິດສາ, ໄດ້ ຈັບ ພວກ ຄົນ ຂີ້ ຕົວະ ບາງ ຄົນ ຂອງ ພວກ ທີ່ ເປັນ ຄົນ ຂີ້ ຕົວະ, ແລະ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກຸ່ມ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ເມືອງ ທັງ ໝົດ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ໄດ້ ໂຈມ ຕີ ບ້ານ ຂອງ ຢາ ສັນ, ແລະ ຊອກ ຫາ ທີ່ ຈະ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ. ແກ່ປະຊາຊົນ.

6 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ພົບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ດຶງ ຢາ ສັນ ແລະ ພີ່ ນ້ອງ ບາງ ຄົນ ມາ ຫາ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ເມືອງ, ຮ້ອງ ວ່າ, ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ໂລກ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ ນັ້ນ ກໍ ມາ ຢູ່ ບ່ອນ ນີ້ ຄື ກັນ;

7 ຜູ້ ທີ່ ຢາ ສັນ ໄດ້ ຮັບ: ແລະ ຄົນ ທັງ ປວງ ນີ້ ຂັດ ກັບ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ຊີ ຊາ, ທີ່ ກ່າວ ວ່າ ມີ ກະສັດ ອີກ ອົງ ໜຶ່ງ, ພຣະ ເຢ ຊູ.

8 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຜູ້ ຄົນ ແລະ ຜູ້ ປົກຄອງ ເມືອງ ລຳ ຄານ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.

9 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັກສາ ຄວາມ ປອດ ໄພ ຂອງ ຢາ ສັນ, ແລະ ຂອງ ອີກ ຄົນ ໜຶ່ງ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ປ່ອຍ ພວກ ເຂົາ ໄປ.

10 ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ໄດ້ ສົ່ງ ໂປ ໂລ ແລະ ຊີ ລາ ໄປ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ໄປ ຍັງ ເບຣີ ໃນ ທັນ ທີ: ຜູ້ ທີ່ ມາ ບ່ອນ ນັ້ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ.

11 ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ມີ ກຽດ ຫລາຍ ກວ່າ ຄົນ ໃນ ເມືອງ ເທສະ ໂລ ນິ ກາ, ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ພຣະ ຄຳ ດ້ວຍ ຄວາມ ພ້ອມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ໃຈ, ແລະ ໄດ້ ຄົ້ນ ຫາ ພຣະ ຄຳ ພີ ທຸກ ວັນ, ບໍ່ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ບໍ.

12 ສະນັ້ນ ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເຊື່ອ; ຍັງ ຂອງ ຜູ້ ຍິງ ທີ່ ມີ ກຽດ ທີ່ ເປັນ ກຣີກ , ແລະ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ , ບໍ່ ແມ່ນ ຈຳ ນວນ ໜ້ອຍ .

13 ແຕ່ ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ ແຫ່ງ ເທສະໂລນິກາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ສັ່ງ ສອນ ຈາກ ໂປໂລ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ເບເຣ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ມາ ທີ່ ນັ້ນ ຄື ກັນ, ແລະ ຊັກ ຈູງ ຜູ້ ຄົນ.

14 ແລະ ໃນ ທັນ ໃດ ນັ້ນ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ກໍ ສົ່ງ ໂປ ໂລ ອອກ ໄປ ທາງ ທະ ເລ, ແຕ່ ຊີລາ ກັບ ຕີໂມເຕ ຍັງ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.

15 ແລະ ພວກ ທີ່ ນຳ ພາ ໂປໂລ ໄດ້ ພາ ລາວ ໄປ ຮອດ ເມືອງ ເອເທນ: ແລະ ໄດ້ ຮັບ ຄຳ ສັ່ງ ຕໍ່ ຊີ ລາ ແລະ ຕີ ໂມ ທຽວ ໃຫ້ ມາ ຫາ ລາວ ດ້ວຍ ຄວາມ ໄວ ທັງ ໝົດ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ.

16 ບັດ ນີ້ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ໂປໂລ ລໍ ຖ້າ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ເອເທນ, ວິນ ຍານ ຂອງ ເພິ່ນ ກໍ ຕື່ນ ເຕັ້ນ ຢູ່ ໃນ ເພິ່ນ, ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ເຫັນ ເມືອງ ນີ້ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ການ ບູຊາ ຮູບ ປັ້ນ ໝົດ ສິ້ນ.

17 ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ໂຕ້ ຖຽງ ກັບ ຢູ່ ໃນ ທຳມະສາລາ ກັບ ຊາວ ຢິວ, ແລະ ກັບ ຄົນ ທີ່ ນັບຖື ສາດສະໜາ, ແລະ ໃນ ຕະຫຼາດ ທຸກ ວັນ ກັບ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ພົບ ກັບ ເພິ່ນ.

18 ແລ້ວ ນັກ ປັດ ຊະ ຍາ ບາງ ຄົນ ຂອງ ຊາວ ເອ ພິ ຄູ ອາ, ແລະ ຊາວ ສະ ເຕກ, ໄດ້ ພົບ ເພິ່ນ. ແລະ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ຄົນ ເວົ້າ ອັນ ນີ້ ຈະ ເວົ້າ ແນວ ໃດ? ບາງ ຄົນ, ພຣະ ອົງ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ເປັນ ຜູ້ ອອກ ຈາກ ພຣະ ທີ່ ແປກ ປະ ຫລາດ: ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ, ແລະ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ.

19 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພາ ລາວ, ແລະ ໄດ້ ນຳ ລາວ ໄປ ຫາ ອາ ເຣ ໂອ ປາ ກູ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ໄດ້ ບໍ ວ່າ ຄຳ ສອນ ໃໝ່ ນີ້, ທີ່ ເຈົ້າ ເວົ້າ, ແມ່ນ ຫຍັງ?

20 ເພາະ ເຈົ້າ ເອົາ ສິ່ງ ທີ່ ແປກ ປະ ຫລາດ ມາ ສູ່ ຫູ ພວກ ເຮົາ: ພວກ ເຮົາ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໝາຍ ເຖິງ ຫຍັງ.

21 (ເພາະ ຊາວ ເອເທນ ແລະ ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ທັງ ປວງ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ອີກ, ແຕ່ ເພື່ອ ຈະ ບອກ ຫຼື ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ໃໝ່.)

22 ແລ້ວ ໂປໂລ ກໍ ຢືນ ຢູ່ ທ່າມກາງ ເນີນ ພູ ດາວ ອັງຄານ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ພວກ ເຈົ້າ ຊາວ ເອເທນ ເອີຍ, ຂ້ອຍ ເຫັນ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ໂຊກ ລາບ ເກີນ ໄປ.

23 ເພາະ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍ່າງ ຜ່ານ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ການ ອຸທິດ ຕົນ ຂອງ ພວກ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ແທ່ນ ບູ ຊາ ທີ່ ມີ ຈາ ລຶກ ນີ້, ເຖິງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຂາບໄຫວ້ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ຈັກ, ພຣະອົງ ຈຶ່ງ ປະກາດ ເຮົາ ກັບ ເຈົ້າ.

24 ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຊົງ ສ້າງ ໂລກ ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ປວງ ໃນ ນັ້ນ, ໂດຍ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ບໍ່ ໄດ້ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ທີ່ ເຮັດ ດ້ວຍ ມື;

25 ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ນະ ມັດ ສະ ການ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ລາວ ຕ້ອງ ການ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ໂດຍ ເຫັນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ປະ ທານ ໃຫ້ ທັງ ຊີ ວິດ, ແລະ ລົມ ຫາຍ ໃຈ, ແລະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ;

26 ແລະ ໄດ້ ສ້າງ ຈາກ ເລືອດ ອັນ ດຽວ ຂອງ ທຸກ ຊາດ ຂອງ ມະນຸດ ເພື່ອ ໃຫ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ທົ່ວ ທັງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ໄດ້ ກຳ ນົດ ເວ ລາ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ກຳ ນົດ, ແລະ ຂອບ ເຂດ ທີ່ ຢູ່ ອາ ໄສ ຂອງ ພວກ ເຂົາ;

27 ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ສະ ແຫວງ ຫາ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຢ່າງ ສົມ ບູນ ພວກ ເຂົາ ອາດ ຈະ ຮູ້ ສຶກ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ແລະ ຊອກ ຫາ ພຣະ ອົງ, ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ຢູ່ ບໍ່ ໄກ ຈາກ ພວກ ເຮົາ ທຸກ ຄົນ:

28 ເພາະ ໃນ ພຣະ ອົງ ເຮົາ ມີ ຊີ ວິດ, ແລະ ເຄື່ອນ ໄຫວ, ແລະ ມີ ຄວາມ ເປັນ ຂອງ ເຮົາ; ດັ່ງ ທີ່ ນັກ ກະວີ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້ ຢ່າງ ແນ່ ນອນ ວ່າ, ເພາະ ພວກ ເຮົາ ກໍ ເປັນ ລູກ ຫຼານ ຂອງ ລາວ ຄື ກັນ.

29 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ເມື່ອ ເຮົາ ເປັນ ເຊື້ອ ສາຍ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ເຮົາ ບໍ່ ຄວນ ຄິດ ວ່າ ອົງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເປັນ ຄື ກັບ ຄຳ, ຫລື ເງິນ, ຫລື ກ້ອນ ຫີນ, ຖືກ ແກະ ສະ ຫລັກ ດ້ວຍ ສິນ ລະ ປະ ແລະ ອຸ ປະ ກອນ ຂອງ ມະນຸດ.

30 ແລະ ເວລາ ຂອງ ຄວາມ ໂງ່ ຈ້າ ນີ້ ພຣະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ກະ ພິບ; ແຕ່ ບັດ ນີ້ ສັ່ງ ມະນຸດ ທຸກ ຄົນ
ທຸກ ບ່ອນ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ:
31 ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກຳ ນົດ ວັນ ໜຶ່ງ, ໃນ
ທີ່ ພຣະ ອົງ ຈະ ຕັດ ສິນ ໂລກ ໃນ ຄວາມ ຊອບ
ທຳ ໂດຍ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໄວ້;
ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ
ແກ່ ມະນຸດ ທັງ ປວງ, ໃນ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ປຸກ
ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ.
32 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ການ ຟື້ນ
ຄືນ ຊີວິດ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ, ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຍາະ ເຍີ້ຍ:
ແລະ ບາງ ຄົນ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຍິນ
ເລື່ອງ ນີ້ ອີກ.
33 ສະນັ້ນ ໂປໂລ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ.
34 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ມີ ຜູ້ ຊາຍ ບາງ ຄົນ
ໄດ້ ຍຶດ ໝັ້ນ ກັບ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ເຊື່ອ: ໃນ ບັນ ດາ
ຜູ້ ນັ້ນ ມີ Dionysius ຊາວ Areopagite, ແລະ ແມ່ ຍິງ
ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ Damaris, ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ກັບ ພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 18

1 ຫລັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໂປໂລ ໄດ້ ອອກ ຈາກ
ເມືອງ ເອເທນ, ແລະ ມາ ທີ່ ເມືອງ ໂກຣິນໂທ;
2 ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຊາວ ຢິວ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ
ອາ ກີ ລາ, ເກີດ ໃນ ເມືອງ ໂປ ໂຕ, ໃນ ບໍ່ ດົນ
ມາ ນີ້ ໄດ້ ມາ ຈາກ ອີ ຕາ ລີ, ກັບ ເມຍ ຂອງ ລາວ
Priscilla; (ເນື່ອງ ຈາກ ວ່າ Claudius ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້
ຊາວ ຢິວ ທັງ ຫມົດ ໃຫ້ ອອກ ຈາກ Rome:) ແລະ
ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ.
3 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຝີ ມື ອັນ ດຽວ ກັນ,
ລາວ ຈຶ່ງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເຮັດ ວຽກ: ເພາະ
ໂດຍ ການ ເຮັດ ວຽກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ເປັນ ຊ່າງ ເຕັນ.
4 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫາ ເຫດຜົນ ໃນ ທຳມະສາລາ ທຸກ
ວັນ ຊະບາໂຕ, ແລະ ຊັກ ຊວນ ຊາວ ຢິວ ແລະ ຊາວ ກຣີກ.
5 ແລະ ເມື່ອ ຊີລາ ແລະ ຕີໂມທຽວ ມາ ຈາກ ມາ
ເກໂດເນຍ, ໂປໂລ ຖືກ ກົດ ດັນ ໃນ ພຣະ ວິນ ຍານ,
ແລະ ໄດ້ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຊາວ ຢິວ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ
ຄື ພຣະ ຄຣິດ.
6 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຕໍ່ ຕ້ານ ຕົນ ເອງ, ແລະ ໝິ່ນ
ປະ ໝາດ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ນ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຕົນ,
ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ເລືອດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ
ລົງ ເທິງ ຫົວ ຂອງ ພວກ ທ່ານ ເອງ; ເຮົາ ສະອາດ:
ຈາກ ນີ້ ໄປ ເຮົາ ຈະ ໄປ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ.
7 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ຊື່ ວ່າ ຢູສະໂຕ,
ຜູ້ ທີ່ ຂາບ ໄຫວ້ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ບ້ານ ຂອງ ເພິ່ນ
ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ.
8 ແລະ Crispus, ຜູ້ ປົກຄອງ ຂອງ ທຳມະສາລາ, ໄດ້
ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກັບ ບ້ານ ຂອງ ລາວ
ທັງ ໝົດ; ແລະ ຊາວ ໂກຣິນໂທ ຫລາຍ ຄົນ ໄດ້ ຍິນ
ໄດ້ ເຊື່ອ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ.
9 ແລ້ວ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂປ ໂລ
ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ດ້ວຍ ນິມິດ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ, ແຕ່
ຈົ່ງ ເວົ້າ, ແລະ ຢ່າ ຢຸດ ຄວາມ ສະ ຫງົບ ຂອງ ເຈົ້າ.
10 ເພາະ ເຮົາ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ
ຈະ ທຳ ຮ້າຍ ເຈົ້າ, ເພາະ ເຮົາ ມີ ຄົນ ຢູ່ ໃນ
ເມືອງ ນີ້ ຫລາຍ.
11 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຕໍ່ ປີ ແລະ ຫົກ ເດືອນ,
ສອນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ບັນ ດາ
ພວກ ເຂົາ.
12 ແລະ ເມື່ອ ກາລີໂອ ເປັນ ຮອງ ຂອງ ອາຄາຢາ, ຊາວ
ຢິວ ໄດ້ ກະບົດ ຕໍ່ ໂປໂລ, ແລະ ນຳ ລາວ ໄປ ທີ່
ບັນລັງ ພິພາກສາ.
13 ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ເພື່ອນ ຜູ້ ນີ້ ຊັກ ຊວນ ຜູ້ ຊາຍ
ໃຫ້ ນະມັດສະການ ພຣະ ເຈົ້າ ທີ່ ຂັດ ກັບ ກົດ ໝາຍ.
14 ແລະ ເວລາ ນີ້ ໂປໂລ ກຳລັງ ຈະ ເປີດ ປາກ ຂອງ
ລາວ, ກາລີໂອ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຊາວ ຢິວ, ຖ້າ ຫາກ ມັນ
ເປັນ ເລື່ອງ ຂອງ ຄວາມ ຜິດ ຫລື ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ໂອ້
ພວກ ເຈົ້າ ຊາວ ຢິວ, ເຫດຜົນ ທີ່ ເຮົາ ຈະ ທົນ
ກັບ ພວກ ເຈົ້າ:
15 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຄຳ ຖາມ ຂອງ
ຄຳ ສັບ ຕ່າງໆ ແລະ ຊື່, ແລະ ຂອງ ກົດ ຫມາຍ
ຂອງ ທ່ານ, ເບິ່ງ ມັນ; ເພາະ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເປັນ ຜູ້
ຕັດສິນ ເລື່ອງ ດັ່ງກ່າວ.
16 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ
ບັນ ລັງ ພິ ພາກ ສາ.
17 ແລ້ວ ຊາວ ກຣີກ ທັງ ປວງ ກໍ ຈັບ ໂຊສະເຖເນນ
ຜູ້ ປົກຄອງ ທຳມະສາລາ ແລະ ຕີ ລາວ ຕໍ່ໜ້າ ບ່ອນ
ພິພາກສາ. ແລະ Gallio ບໍ່ສົນໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.
18 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ໂປໂລ ໄດ້ ເຊົາ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ
ເປັນ ເວລາ ອັນ ດີ, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ລາ ຈາກ
ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ເດີນ ເຮືອ ໄປ ທີ່ ບ່ອນ ນັ້ນ
ໃນ ຊີ ເຣຍ, ແລະ ກັບ ລາວ Priscilla ແລະ Aquila; ໄດ້

ຕັດ ຫົວ ຂອງ ຄົນ ໃນ Cenchrea: ສຳ ລັບ ເຂົາ
ໄດ້ ສາ ບານ.
19 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ມາ ຮອດ ເມືອງ ເອເຟໂຊ, ແລະ
ປະ ພວກ ເຂົາ ໄວ້ ທີ່ ນັ້ນ, ແຕ່ ເພິ່ນ ເອງ ໄດ້
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳມະສາລາ ແລະ ໄດ້ ຫາ ເຫດຜົນ ກັບ
ພວກ ຢິວ.
20 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຢາກ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ລາວ ບໍ່ ຍອມ;
21 ແຕ່ ຂໍ ອຳ ລາ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຮັກ ສາ ງານ ລ້ຽງ ນີ້ ທີ່ ຈະ ມາ
ເຖິງ ໃນ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ດ້ວຍ ທຸກ ວິ ທີ ທາງ,
ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ກັບ ຄືນ ມາ ຫາ
ພວກ ທ່ານ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ແລ່ນ ເຮືອ ອອກ ຈາກ
ເມືອງ ເອເຟໂຊ.
22 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ລົງ ຈອດ ທີ່ ເມືອງ ຊີ ຊາ
ເຣຍ, ແລະ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ, ແລະ ທັກ ທາຍ ສາດ ສະ ໜາ
ຈັກ, ເພິ່ນ ກໍ ລົງ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ອັນ ຕີ ອົກ.
23 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຊ້ ເວ ລາ ຢູ່
ທີ່ ນັ້ນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ໄປ ທົ່ວ ປະ
ເທດ ຄາ ລາ ເຕຍ ແລະ ຟີເກຍ ຕາມ ລຳ ດັບ, ໂດຍ
ເສີມ ຂະ ຫຍາຍ ສາ ນຸ ສິດ ທັງ ໝົດ.
24 ແລະ ມີ ຊາວ ຢິວ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ອາໂປໂລ, ເກີດ
ທີ່ ເມືອງ ອາເລັກຊັນດຣີ, ເປັນ ຄົນ ເກັ່ງ ກ້າ, ແລະ ມີ
ອຳນາດ ໃນ ພຣະ ຄຳ ພີ, ໄດ້ ມາ ທີ່ ເມືອງ ເອເຟໂຊ.
25 ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ຮັບ ການ ສັ່ງ ສອນ ໃນ
ທາງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ; ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ
ກະ ຕື ລື ລົ້ນ ໃນ ພຣະ ວິນ ຍານ, ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ
ແລະ ສອນ ສິ່ງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຢ່າງ
ພາກ ພຽນ, ໂດຍ ຮູ້ ພຽງ ແຕ່ ການ ຮັບ ບັບ ຕິ
ສະ ມາ ຂອງ ໂຢ ຮັນ.
26 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເລີ່ມ ເວົ້າ ຢ່າງ ກ້າຫານ ໃນ
ທຳມະສາລາ: ຜູ້ ທີ່ ອາກີລາ ແລະ ພຣິສະຊີ ໄດ້ ຍິນ,
ພວກ ເພິ່ນ ໄດ້ ພາ ເພິ່ນ ໄປ ຫາ ພວກ ເພິ່ນ, ແລະ
ຊີ້ ແຈງ ທາງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເພິ່ນ ຮູ້ ຈັກ
ຢ່າງ ສົມບູນ ຂຶ້ນ.
27 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຖືກ ປະ ທັບ ໃຈ ທີ່
ຈະ ຜ່ານ ໄປ ໃນ ເມືອງ Achaia, ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ
ໄດ້ ຂຽນ, ຊັກ ຊວນ ສາ ນຸ ສິດ ໃຫ້ ຮັບ ເອົາ
ພຣະ ອົງ: ຜູ້ ທີ່, ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ສະ ເດັດ ມາ, ໄດ້
ຊ່ອຍ ເຫລືອ ເຂົາ ເຈົ້າ ຫລາຍ ຢ່າງ ທີ່ ເຊື່ອ ໂດຍ
ພຣະ ຄຸນ:
28 ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊັກ ຈູງ ຊາວ ຢິວ ຢ່າງ
ແຂງ ແຮງ, ແລະ ການ ເປີດ ເຜີຍ ຕໍ່ ສາ ທາ ລະ ນະ,
ໂດຍ ການ ສະ ແດງ ພຣະ ຄຳ ພີ ວ່າ ພຣະ ເຢຊູ
ຄື ພຣະ ຄຣິດ.

ບົດທີ 19

1 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ໃນ ຂະ
ນະ ທີ່ ອາ ໂປ ໂລ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ໂກຣິນໂທ, ໂປ ໂລ
ໄດ້ ຜ່ານ ຝັ່ງ ທະ ເລ ທາງ ເທິງ ມາ ຮອດ ເມືອງ
ເອ ເຟ ໂຊ: ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ສາ ນຸ ສິດ ບາງ ຄົນ,
2 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ
ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ພວກ
ທ່ານ ເຊື່ອ? ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ,
ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ຫຼາຍ ທີ່ ຈະ ມີ ພຣະ
ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ.
3 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ, ເມື່ອ
ນັ້ນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ ເພື່ອ ຫຍັງ? ແລະ
ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ, Unto baptism ຂອງ John .
4 ແລ້ວ ໂປໂລ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ໂຢ ຮັນ ໄດ້ ຮັບ ບັບຕິ
ສະມາ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ ດ້ວຍ ການ ກັບ ໃຈ, ໂດຍ
ກ່າວ ກັບ ຜູ້ ຄົນ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຊື່ອ ໃນ
ພຣະ ອົງ ຜູ້ ທີ່ ຈະ ມາ ຕາມ ພຣະ ອົງ, ນັ້ນ ຄື,
ໃນ ພຣະ ຄຣິດ ພຣະ ເຢ ຊູ.
5 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ຮັບ ບັບ ຕິ ສະ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ
ເຢ ຊູ.
6 ແລະ ເມື່ອ ໂປໂລ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ພຣະ
ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ເທິງ
ພວກ ເຂົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ດ້ວຍ ລີ້ນ, ແລະ ທຳນາຍ.
7 ແລະຜູ້ຊາຍທັງຫມົດມີປະມານສິບສອງຄົນ.
8 ແລະ ລາວ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ, ແລະ
ເວົ້າ ຢ່າງ ກ້າຫານ ເປັນ ເວ ລາ ສາມ ເດືອນ, ໂດຍ
ໂຕ້ ແຍ້ງ ແລະ ຊັກ ຊວນ ເລື່ອງ ກ່ຽວ ກັບ ອາ ນາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ.
9 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ນັກ ດຳ ນໍ້າ ແຂງ ກະດ້າງ, ແລະ
ບໍ່ ເຊື່ອ, ແຕ່ ເວົ້າ ຄວາມ ຊົ່ວ ແບບ ນັ້ນ ຕໍ່ ໜ້າ
ຝູງ ຊົນ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ແຍກ ພວກ ສາ ວົກ, ໂຕ້ ຖຽງ ກັນ ຢູ່ ໃນ
ໂຮງ ຮຽນ ຂອງ Tyrannus ທຸກ ວັນ.
10 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ໄດ້ ສືບ ຕໍ່ ໄປ ໂດຍ ໄລຍະ ເວລາ
ສອງ ປີ; ເພື່ອ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ອາຊີ ໄດ້

ຍິນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ເຈົ້າ, ທັງ ຊາວ ຢິວ
ແລະ ຄົນ ກຣີກ.
11 ແລະ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ການ ອັດສະຈັນ ພິ
ເສດ ໂດຍ ມື ຂອງ ໂປໂລ:
12 ດັ່ງ ນັ້ນ ວ່າ ຈາກ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ໄດ້ ຖືກ ນຳ ໄປ ຫາ ຜ້າ ເຊັດ ມື ເຈັບ ປ່ວຍ ຫຼື
ຜ້າ ກັນ ເປື້ອນ , ແລະ ພະ ຍາດ ໄດ້ ຈາກ ພວກ
ເຂົາ , ແລະ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ອອກ ຈາກ ພວກ
ເຂົາ .
13 ແລ້ວ ຊາວ ຢິວ ບາງ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ຍອມ ຈຳນົນ,
ເປັນ ຜູ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ໄປ ເອີ້ນ ພວກ ທີ່
ມີ ວິນຍານ ຊົ່ວ ໃນ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, "ພວກ ເຮົາ ຂໍ ກ່າວ ໂທດ ພວກ ທ່ານ
ຕາມ ພຣະ ເຢ ຊູ ຜູ້ ທີ່ ໂປໂລ ສັ່ງ ສອນ.
14 ແລະ ມີ ລູກ ຊາຍ ເຈັດ ຄົນ ຂອງ ສະ ເຊ ວາ
ຄົນ ໜຶ່ງ, ຊາວ ຢິວ, ແລະ ຫົວ ໜ້າ ປະ ໂລ ຫິດ, ຊຶ່ງ
ເຮັດ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
15 ແລະ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ເຢ
ຊູ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້, ແລະ Paul ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້;
ແຕ່ເຈົ້າແມ່ນໃຜ?
16 ແລະ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ວິນ ຍານ ຊົ່ວ ໄດ້ ກະ ໂດດ
ໃສ່ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ຊະ ນະ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ໄດ້ ເອົາ ຊະ ນະ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ, ຈົນ ວ່າ ພວກ
ເຂົາ ໄດ້ ໜີ ອອກ ຈາກ ເຮືອນ ນັ້ນ ເປືອຍ ເປົ່າ ແລະ
ຖືກ ບາດ ເຈັບ.
17 ແລະ ສິ່ງ ນີ້ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ກັບ ຊາວ ຢິວ ແລະ
ຊາວ ກຣີກ ທັງ ໝົດ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເອ ເຟ
ໂຊ; ແລະ ຄວາມ ຢ້ານ ກົວ ໄດ້ ຕົກ ຢູ່ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ທັງ ຫມົດ, ແລະ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ
ຊູ ໄດ້ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ.
18 ແລະ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ໄດ້ ມາ, ແລະ ສາລະພາບ,
ແລະໄດ້ ສະແດງ ການ ກະທຳ ຂອງ ພວກ ເຂົາ.
19 ຫລາຍ ຄົນ ໃນ ພວກ ທີ່ ໃຊ້ ສິລະ ປະ ທີ່
ຢາກ ຮູ້ ຢາກ ເຫັນ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ປຶ້ມ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ມາ ໂຮມ ກັນ, ແລະ ຈູດ ມັນ ຕໍ່ ໜ້າ ຄົນ
ທັງ ປວງ: ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ນັບ ລາຄາ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພົບ ເຫັນ ເງິນ ຫ້າ ໝື່ນ ກ້ອນ.
20 ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ຄຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂະ
ຫຍາຍ ຕົວ ຢ່າງ ແຂງ ແຮງ ແລະ ມີ ໄຊ ຊະ ນະ.
21 ຫຼັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ ໂປໂລ ກໍ
ຕັ້ງ ໃຈ ໃນ ໃຈ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຜ່ານ ເມືອງ
ມາເຊໂດເນຍ ແລະ ເມືອງ ອາຄາຢາ ເພື່ອ ຈະ ໄປ ທີ່
ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເມື່ອ ຂ້ອຍ ໄປ
ທີ່ ນັ້ນ ຂ້ອຍ ຕ້ອງ ໄປ ເບິ່ງ ເມືອງ ໂລມ.
22 ສະນັ້ນ ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ໄດ້ ສົ່ງ ຄົນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ
ປະເທດ ມາ ເຊ ໂດ ເນຍ ສອງ ຄົນ ໃນ ພວກ ທີ່
ປະຕິບັດ ຕໍ່ ເພິ່ນ ຄື ຕີໂມທຽວ ແລະ ເອລາສະໂຕ; ແຕ່ ລາວ
ເອງ ໄດ້ ພັກ ຢູ່ ໃນ ອາຊີ ເປັນ ເວລາ ໜຶ່ງ ລະດູ.
23 ແລະ ໃນ ເວ ລາ ດຽວ ກັນ ກໍ ບໍ່ ມີ ການ ກະ
ຕຸ້ນ ເລັກ ນ້ອຍ ກ່ຽວ ກັບ ທາງ ນັ້ນ.
24 ເພາະ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ເດ ເມ ທຣີ ໂອ,
ເປັນ ຊ່າງ ເຮັດ ເງິນ, ຜູ້ ທີ່ ເຮັດ ແທ່ນ ບູຊາ ເງິນ
ໃຫ້ ດີອານາ, ບໍ່ ໄດ້ ນຳ ຜົນ ກຳ ໄລ ມາ ໃຫ້ ຊ່າງ
ຫັດ ຖະ ກຳ ເລັກ ໜ້ອຍ;
25 ຜູ້ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເອີ້ນ ຮ່ວມ ກັບ ຄົນ ງານ
ທີ່ ມີ ອາ ຊີບ ທີ່ ຄ້າຍ ຄື ກັນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ
ເອີຍ, ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ດ້ວຍ ຫັດ ຖະ ກຳ ນີ້ ພວກ ເຮົາ
ຈຶ່ງ ມີ ຄວາມ ຮັ່ງ ມີ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
26 ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ,
ວ່າ ບໍ່ ແມ່ນ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ເອ ເຟ ໂຊ ຄົນ ດຽວ,
ແຕ່ ເກືອບ ທົ່ວ ອາ ຊີ, ໂປ ໂລ ຜູ້ ນີ້ ໄດ້ ຊັກ ຊວນ
ແລະ ຫັນ ໜີ ໄປ ຫລາຍ ຄົນ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ ພວກ
ເຂົາ ບໍ່ ແມ່ນ ພຣະ, ຊຶ່ງ ສ້າງ ດ້ວຍ ມື:
27 ສະນັ້ນ ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ເຄື່ອງ ຫັດ ຖະ ກຳ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ ເທົ່າ ນັ້ນ ຍັງ ຢູ່ ໃນ ອັນ ຕະ ລາຍ
ທີ່ ຈະ ຖືກ ຕັ້ງ ໄວ້ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ການ; ແຕ່ ວ່າ
ພຣະ ວິ ຫານ ຂອງ ເທບ ທິ ດາ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່
Diana ຄວນ ຈະ ຖືກ ດູ ຖູກ, ແລະ ຄວາມ ຍິ່ງ
ໃຫຍ່ ຂອງ ນາງ ຄວນ ຈະ ຖືກ ທຳ ລາຍ, ຜູ້ ທີ່
ທັງ ຫມົດ ອາ ຊີ ແລະ ໃນ ໂລກ ນະ ມັດ ສະ
ການ.
28 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ ນີ້,
ພວກ ເຂົາ ກໍ ຄຽດ ແຄ້ນ, ແລະ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, "ດີອາ
ນາ ຂອງ ຊາວ ເອ ເຟ ໂຊ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແທ້ໆ.
29 ແລະ ທົ່ວ ເມືອງ ກໍ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ ວຸ້ນ
ວາຍ: ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ຈັບ ກາ ອຸ ສ ແລະ ອາ ຣິ ສະ
ທາ ກູ, ຄົນ ຂອງ ມາ ເຊ ໂດ ເນຍ, ສະ ຫາຍ ຂອງ
ໂປ ໂລ ໃນ ການ ເດີນ ທາງ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຟ້າວ
ເຂົ້າ ໄປ ທີ່ ໂຮງ ລະຄອນ.
30 ແລະ ເມື່ອ ໂປໂລ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ຜູ້ ຄົນ, ພວກ ສາ
ນຸ ສິດ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ທົນ ທານ ຕໍ່ ເພິ່ນ.
31 ແລະ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ບາງ ຄົນ ຂອງ ອາ ຊີ, ຊຶ່ງ
ເປັນ ເພື່ອນ ຂອງ ລາວ, ໄດ້ ສົ່ງ ມາ ຫາ ລາວ, ໂດຍ

ປາດ ຖະ ໜາ ວ່າ ລາວ ຈະ ບໍ່ ຜະ ຈົນ ໄພ ຕົວ ເອງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ໂຮງ ລະ ຄອນ.
32 ດັ່ງນັ້ນ ບາງ ຄົນ ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ແລະ ບາງ ຄົນ ກໍ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ: ເພາະ ການ ຊຸມນຸມ ໄດ້ ສັບສົນ; ແລະ ສ່ວນ ຫຼາຍ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຮ່ວມ ກັນ.
33 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ດຶງ Alexander ອອກ ຈາກ ຝູງ ຊົນ, ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ຍົກ ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ. ແລະ Alexander beckoned ດ້ວຍມື, ແລະຈະປ້ອງກັນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.
34 ແຕ່ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຊາວ ຢິວ, ທຸກ ຄົນ ມີ ສຽງ ດຽວ ກັນ ໃນ ເວລາ ສອງ ຊົ່ວ ໂມງ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ, ໄດອານາ ຂອງ ຊາວ ເອເຟໂຊ ຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່.
35 ເມື່ອ ເຈົ້າ ເມືອງ ພໍ ໃຈ ຜູ້ ຄົນ ແລ້ວ, ເພິ່ນ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, "ພວກ ເຈົ້າ ຊາວ ເອ ເຟ ໂຊ ເອີຍ, ມີ ຄົນ ໃດ ແດ່ ທີ່ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ເມືອງ ຂອງ ຊາວ ເອ ເຟ ໂຊ ເປັນ ຜູ້ ຂາບ ໄຫວ້ ເທບ ທິ ດາ ຜູ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ Diana, ແລະ ຮູບ ປັ້ນ ທີ່ ຕົກ ລົງ ມາ ຈາກ ດາວ ພະ ຫັດ. ?
36 ເມື່ອ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ່ ສາ ມາດ ເວົ້າ ຂັດ ແຍ້ງ ໄດ້, ເຈົ້າ ຄວນ ມິດ ງຽບ, ແລະ ບໍ່ ຄວນ ເຮັດ ຫຍັງ ຢ່າງ ຮີບ ຮ້ອນ.
37 ເພາະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອົາ ຄົນ ເຫລົ່າ ນີ້ ມາ ທີ່ ນີ້, ຊຶ່ງ ບໍ່ ແມ່ນ ທັງ ເປັນ ໂຈນ ຂອງ ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ, ຫລື ຍັງ ເປັນ ຜູ້ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ.
38 ດັ່ງ ນັ້ນ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ເດ ເມ ເທີ, ແລະ ຊ່າງ ຝີ ມື ທີ່ ຢູ່ ກັບ ລາວ, ມີ ເລື່ອງ ຕໍ່ ຜູ້ ໃດ, ກົດ ໝາຍ ເປີດ ເຜີຍ, ແລະ ມີ ຜູ້ ແທນ: ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ຟ້ອງ ກັນ.
39 ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ພວກ ທ່ານ ສອບ ຖາມ ສິ່ງ ໃດ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ອື່ນ, ມັນ ຈະ ຖືກ ກຳ ນົດ ໃນ ສະ ພາ ແຫ່ງ ທີ່ ຖືກ ກົດ ໝາຍ.
40 ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ອັນ ຕະ ລາຍ ທີ່ ຈະ ຖືກ ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ວຸ້ນ ວາຍ ໃນ ມື້ ນີ້, ໂດຍ ບໍ່ ມີ ສາ ເຫດ ໃດ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ບັນ ຊີ ກ່ຽວ ກັບ ການ ປະ ຊຸມ ນີ້.
41 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ລາວ ໄດ້ ຍົກ ເລີກ ການ ປະ ຊຸມ.

ບົດທີ 20

1 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ ໄດ້ ຢຸດ ລົງ, ໂປ ໂລ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ສາ ວົກ ມາ ຫາ ເພິ່ນ, ແລະ ໄດ້ ກອດ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ເມືອງ ມາ ເຊ ໂດ ເນຍ.
2 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ຂ້າມ ສ່ວນ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ໄປ ແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ ຕັກ ເຕືອນ ພວກ ເຂົາ ຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ, ເພິ່ນ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ປະ ເທດ ເກຣັກ.
3 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ສາມ ເດືອນ. ແລະ ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ຄອຍ ຖ້າ ລາວ, ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ກຳ ລັງ ຈະ ເດີນ ເຮືອ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ ເຣຍ, ລາວ ຕັ້ງ ໃຈ ຈະ ກັບ ຄືນ ຜ່ານ ມາ ເຊ ໂດ ເນຍ.
4 ແລະ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ກັບ ລາວ ໄປ ໃນ ເອ ເຊຍ ໂຊ ປາ ເຕີ ແຫ່ງ ເບຣີອາ; ແລະ ຂອງ Thessalonians, Aristarchus ແລະ Secundus; ແລະ Gaius ຂອງ Derbe, ແລະ Timotheus; ແລະຂອງອາຊີ, Tychicus ແລະ Trophimus.
5 ຄົນ ເຫຼົ່າ ນີ້ ທີ່ ໄປ ກ່ອນ ນັ້ນ ໄດ້ ຢຸດ ເຊົາ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ໂທອາດ.
6 ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເດີນ ເຮືອ ອອກ ໄປ ຈາກ ຟີ ລິບ ປິນ ຫລັງ ຈາກ ມື້ ຂອງ ເຂົ້າ ຈີ່ ບໍ່ ມີ ເຊື້ອ, ແລະ ມາ ຫາ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ເມືອງ ໂທ ອາ ໃນ ຫ້າ ມື້; ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ເຈັດມື້.
7 ແລະ ໃນ ມື້ ທຳ ອິດ ຂອງ ອາ ທິດ, ເມື່ອ ສາ ນຸ ສິດ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພື່ອ ຫັກ ເຂົ້າ ຈີ່, ໂປ ໂລ ໄດ້ ສັ່ງ ສອນ ພວກ ເຂົາ, ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ອອກ ເດີນ ທາງ ໃນ ມື້ ອື່ນ; ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ຕໍ່ ໄປ ຈົນ ຮອດ ທ່ຽງ ຄືນ.
8 ແລະ ມີ ແສງ ໄຟ ຫລາຍ ດວງ ຢູ່ ໃນ ຫ້ອງ ຊັ້ນ ເທິງ, ບ່ອນ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ.
9 ແລະ ມີ ຊາຍ ໜຸ່ມ ຄົນ ໜຶ່ງ ຊື່ Eutychus ໄດ້ ນັ່ງ ຢູ່ ໃນ ປ່ອງ ຢ້ຽມ, ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ໂປໂລ ປະກາດ ດົນ ນານ, ລາວ ກໍ ຈົມ ລົງ ດ້ວຍ ການ ນອນ ຫລັບ, ແລະ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ຈາກ ຫ້ອງ ຊັ້ນ ທີ ສາມ, ແລະ ຖືກ ຈັບ ຂຶ້ນ ຕາຍ.
10 ແລະ ໂປໂລ ໄດ້ ລົງ ໄປ, ແລະ ໄດ້ ກົ້ມ ໃສ່ ເຂົາ, ແລະ embracing ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຫຍຸ້ງ ຍາກ ຕົວ ທ່ານ ເອງ; ສໍາລັບຊີວິດຂອງລາວແມ່ນຢູ່ໃນພຣະອົງ.
11 ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ອີກ, ແລະ ຫັກ ເຂົ້າ ຈີ່, ແລະ ກິນ, ແລະ ເວົ້າ ລົມ ກັນ ເປັນ ເວ ລາ, ຈົນ ຮອດ ກາງ ເວັນ, ລາວ ຈຶ່ງ ອອກ ໄປ.

12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ຊາຍ ໜຸ່ມ ມາ ໃຫ້ ມີ
ຊີວິດ ຢູ່, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ປອບ ໂຍນ ໜ້ອຍ
ໜຶ່ງ.
13 ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ກ່ອນ ທີ່ ຈະ ກຳ ປັ່ນ,
ແລະ sailed ກັບ Assos, ທີ່ ນັ້ນ ມີ ເຈດ ຕະ ນາ ທີ່
ຈະ ເອົາ ໃນ ໂປ ໂລ: ເພາະ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ແຕ່ງ
ຕັ້ງ ດັ່ງ ນັ້ນ, ຄິດ ວ່າ ຕົນ ເອງ ຈະ ເດີນ ທາງ.
14 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ພົບ ກັບ ພວກ ເຮົາ ທີ່
ເມືອງ ອັດໂຊ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ພາ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ທີ່
ເມືອງ ມິຕີເລນ.
15 ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເດີນ ເຮືອ ໄປ ບ່ອນ ນັ້ນ, ແລະ
ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ ໄດ້ ມາ ສູ້ ຮົບ ກັບ ຊີ ໂອນ; ແລະ
ມື້ ຕໍ່ ມາ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຮອດ ເມືອງ ຊາ ໂມ,
ແລະ ຢຸດ ຢູ່ ທີ່ ເມືອງ ໂທກີ ລຽມ; ແລະ ມື້ ຕໍ່ ມາ
ພວກ ເຮົາ ມາ ທີ່ Miletus.
16 ເພາະ ໂປໂລ ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ແລ່ນ ເຮືອ
ໂດຍ ເມືອງ ເອເຟໂຊ ເພາະ ລາວ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ໃຊ້
ເວລາ ຢູ່ ໃນ ເອ ເຊຍ ເພາະ ລາວ ໄດ້ ຮີບ ຮ້ອນ
ໄປ ທີ່ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ໃນ ວັນ ເພນເຕກອດ.
17 ແລະ ຈາກ ເມືອງ ມີ ເລ ໂຕ ລາວ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ທີ່
ເມືອງ ເອ ເຟ ໂຊ, ແລະ ໄດ້ ເອີ້ນ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ຂອງ
ສາດ ສະ ໜາ ຈັກ.
18 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ, ພຣະ
ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ພວກ ທ່ານ ຮູ້
ແລ້ວ, ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ມື້ ທຳ ອິດ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ອາ ຊີ, ຫຼັງ ຈາກ ທີ່ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ຢູ່ ກັບ ພວກ ທ່ານ ທຸກ ລະ ດູ ການ.
19 ການ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຄວາມ
ຖ່ອມ ໃຈ ທັງ ໝົດ, ແລະ ດ້ວຍ ນ້ຳ ຕາ ຫລາຍ, ແລະ
ການ ລໍ້ ລວງ, ຊຶ່ງ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໂດຍ
ການ ລໍ ຖ້າ ພວກ ຢິວ:
20 ແລະ ວິທີ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັກສາ ບໍ່ ມີ
ຫຍັງ ທີ່ ເປັນ ຜົນ ດີ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ, ແຕ່ ໄດ້
ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ, ແລະ ໄດ້ ສອນ ພວກ ເຈົ້າ ຕໍ່
ສາທາລະນະ ຊົນ, ແລະ ຈາກ ບ້ານ ຫາ ບ້ານ,
21 ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຊາວ ຢິວ, ແລະ ຕໍ່ ຊາວ ກຣີກ,
ການ ກັບ ໃຈ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ສັດທາ ຕໍ່ ພຣະ
ເຢຊູ ຄຣິດ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
22 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຜູກ
ມັດ ດ້ວຍ ວິນ ຍານ ໄປ ຍັງ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ, ໂດຍ
ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ເລື່ອງ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ:
23 ຂໍ ໃຫ້ ພົ້ນ ທີ່ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ
ເປັນ ພະ ຍານ ຢູ່ ໃນ ທຸກ ເມືອງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ
ຄວາມ ຜູກ ພັນ ແລະ ຄວາມ ທຸກ ທໍ ລະ ມານ ຢູ່
ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
24 ແຕ່ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ເຮັດ ໃຫ້ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ທັງ ບໍ່ ນັບ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮັກ ຕົນ
ເອງ, ເພື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສຳ ເລັດ ເສັ້ນ ທາງ
ດ້ວຍ ຄວາມ ສຸກ, ແລະ ການ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ ສະ
ໜາ ກິດ, ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ, ເພື່ອ ເປັນ ພະ ຍານ
ເຖິງ ພຣະ ກິດ ຕິ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ
ພຣະ ເຈົ້າ. .
25 ແລະ ບັດ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ພວກ
ທ່ານ ທຸກ ຄົນ, ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ໄປ ສັ່ງ ສອນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ໜ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອີກ ຕໍ່
ໄປ.
26 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ພາ ທ່ານ ບັນ ທຶກ
ໃນ ມື້ ນີ້, ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ ລິ ສຸດ ຈາກ
ເລືອດ ຂອງ ມະ ນຸດ ທັງ ຫມົດ.
27 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຫຼີກ ລ່ຽງ ທີ່ ຈະ
ປະ ກາດ ຄຳ ແນະ ນຳ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພຣະ
ເຈົ້າ ແກ່ ທ່ານ.
28 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ລະວັງ ຕົວ ເອງ, ແລະ ຝູງ ແກະ ທັງ ປວງ,
ຊຶ່ງ ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍລິສຸດ ໄດ້ ຕັ້ງ ພວກ ເຈົ້າ
ໃຫ້ ເປັນ ຜູ້ ດູ ແລ, ເພື່ອ ລ້ຽງ ສາດ ສະ ໜາ
ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊື້ ດ້ວຍ
ເລືອດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ.
29 ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ, ຫຼັງ ຈາກ ການ
ຈາກ ໄປ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໝາ ປ່າ ທີ່ ໂສກ
ເສົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ, ໂດຍ
ບໍ່ ໄດ້ ປະ ຖິ້ມ ຝູງ ແກະ.
30 ອີກ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ ຈະ ມີ ຜູ້
ຊາຍ ລຸກ ຂຶ້ນ, ເວົ້າ ສິ່ງ ທີ່ ບິດ ເບືອນ, ເພື່ອ ດຶງ
ດູດ ສາ ນຸ ສິດ ໄປ ຕາມ ພວກ ເຂົາ.
31 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ແລະ ຈົ່ງ ຈື່ ຈຳ ໄວ້ ວ່າ, ໃນ ໄລຍະ
ເວລາ ສາມ ປີ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢຸດ ເຊົາ ຕັກ
ເຕືອນ ທຸກ ຄົນ ແລະ ມື້ ດ້ວຍ ນ້ຳຕາ.
32 ແລະ ບັດ ນີ້, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຂໍ ສັນ ລະ ເສີນ ພວກ ທ່ານ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະ ຄຳ ແຫ່ງ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ, ຊຶ່ງ ສາ
ມາດ ເສີມ ສ້າງ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ

ເປັນ ມູນ ມໍ ລະ ດົກ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ
ທັງ ປວງ ທີ່ ຖືກ ສັກ ສິດ.
33 ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ໂລບ ເງິນ, ຫລື ຄຳ, ຫລື ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຫົ່ມ
ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ.
34 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຕົວ ທ່ານ ເອງ ຮູ້ ວ່າ ມື ເຫລົ່າ
ນີ້ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ຕໍ່ ຄວາມ ຈຳ ເປັນ ຂອງ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
35 ເຮົາ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ ທຸກ ສິ່ງ ຢ່າງ
ໃດ ທີ່ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເຮັດ ວຽກ ໜັກ ເພື່ອ
ສະໜັບສະໜູນ ຄົນ ອ່ອນແອ, ແລະ ຈື່ ຈຳ ພຣະ ຄຳ
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຢ ຊູ, ເຖິງ ແນວ
ໃດ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ, ມັນ ເປັນ ພອນ ຫລາຍ
ກວ່າ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຫລາຍ ກວ່າ ການ ໄດ້ ຮັບ.
36 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ເພິ່ນ ໄດ້ ຄຸ
ເຂົ່າ ລົງ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ ກັບ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ.
37 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ໄດ້ ຮ້ອງ ໄຫ້ ເຈັບ
ປວດ, ແລະ ໄດ້ ກົ້ມ ຄໍ ຂອງ ໂປ ໂລ, ແລະ ຈູບ ລາວ,
38 ໂສກ ເສົ້າ ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ ຕໍ່ ຖ້ອຍ ຄຳ ທີ່
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ, ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ
ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ອີກ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້
ກັບ ລາວ ໄປ ທີ່ ເຮືອ.

ບົດທີ 21

1 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ ອອກ
ໄປ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ໄດ້ ມາ ດ້ວຍ ທາງ ກົງ
ໄປ ຫາ ໂຄ ອສ, ແລະ ມື້ ຕໍ່ ໄປ ກັບ ໂຣດ, ແລະ ຈາກ
ບ່ອນ ນັ້ນ ໄປ ຫາ ປາທາຣາ:
2 ແລະ ເມື່ອ ຊອກ ຫາ ກຳ ປັ່ນ ລຳ ໜຶ່ງ ທີ່ ແລ່ນ
ໄປ ຫາ ຟີ ນິ ເຊຍ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຂຶ້ນ ເຮືອ, ແລະ
ອອກ ໄປ.
3 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຄົ້ນ ພົບ ເກາະ ໄຊ
ປຣັດ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ປະ ໄວ້ ທາງ ຊ້າຍ, ແລະ
ເດີນ ເຮືອ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຊີ ເຣຍ, ແລະ ລົງ ຈອດ ທີ່
ເມືອງ ຕີເຣ: ເພາະ ເຮືອ ນັ້ນ ຈະ ແບກ ພາລະ ຂອງ
ນາງ.
4 ແລະ ການ ພົບ ເຫັນ ສາ ນຸ ສິດ , ພວກ ເຮົາ
ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ເຈັດ ມື້ : ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂປ
ໂລ ໂດຍ ທາງ ພຣະ ວິນ ຍານ , ວ່າ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ
ຂຶ້ນ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ .
5 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ເຮັດ ສຳ ເລັດ ໃນ ມື້ ນັ້ນ,
ພວກ ເຮົາ ກໍ ອອກ ໄປ ແລະ ໄປ ຕາມ ທາງ ຂອງ
ພວກ ເຮົາ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ນຳ
ພວກ ເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ ການ ເດີນ ທາງ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ, ມີ ເມຍ ແລະ ລູກ, ຈົນ ກ ◌ ວາ ພວກ ເຮົາ
ອອກ ຈາກ ເມືອງ: ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຄຸເຂົ່າ ລົງ
ທີ່ ຝັ່ງ, ແລະ ອະ ທິ ຖານ.
6 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ລາ ອອກ ຈາກ ຄົນ
ອື່ນ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ຂຶ້ນ ເຮືອ;
ແລະເຂົາເຈົ້າກັບບ້ານອີກເທື່ອໜຶ່ງ.
7 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈົບ ການ ສອນ ຂອງ ພວກ
ເຮົາ ຈາກ ເມືອງ ຕີເຣ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ມາ ທີ່
ເມືອງ Ptolemais, ແລະ ທັກທາຍ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ
ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ ມື້ ໜຶ່ງ.
8 ແລະ ມື້ ຕໍ່ ມາ ພວກ ເຮົາ ທີ່ ເປັນ ກຸ່ມ ຂອງ ໂປ
ໂລ ໄດ້ ອອກ ໄປ, ແລະ ມາ ຮອດ ຊີ ຊາ ເຣຍ: ແລະ
ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ຟີ ລິບ
ຜູ້ ປະກາດ ຂ່າວ ສານ, ຊຶ່ງ ເປັນ ໜຶ່ງ ໃນ ເຈັດ ຄົນ;
ແລະ ຢູ່ ກັບ ລາວ.
9 ແລະ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ມີ ລູກ ສາວ ສີ່ ຄົນ, ຍິງ
ສາວ ບໍ ລິ ສຸດ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ທຳ ນາຍ.
10 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ
ຫລາຍ ມື້, ມີ ສາດ ສະ ດາ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ອາ ກາ ບູ
ໄດ້ ລົງ ມາ ຈາກ ແຂວງ ຢູດາຍ.
11 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ມາ ຫາ ພວກ ເຮົາ, ລາວ ໄດ້
ເອົາ ເຊືອກ ຜູກ ຂອງ ໂປ ໂລ, ແລະ ມັດ ມື ແລະ
ຕີນ ຂອງ ຕົນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ
ສຸດ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ຊາວ ຢິວ ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ ຈະ
ມັດ ຊາຍ ທີ່ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ສາຍ ຮັດ ນີ້, ແລະ
ຈະ ມອບ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ. ມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ.
12 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ນີ້, ທັງ
ພວກ ເຮົາ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ນັ້ນ, ໄດ້
ອ້ອນວອນ ໃຫ້ ລາວ ບໍ່ ໃຫ້ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
13 ແລ້ວ ໂປໂລ ຕອບ ວ່າ, “ເຈົ້າ ຈະ ຮ້ອງໄຫ້ ແລະ
ເຮັດ ໃຫ້ ໃຈ ຂອງ ຂ້ອຍ ຫັກ ໄດ້ ແນວ ໃດ? ເພາະ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ພ້ອມ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ຖືກ
ຜູກ ມັດ, ແຕ່ ຍັງ ຈະ ຕາຍ ໃນ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ
ສຳ ລັບ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ.
14 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊັກ ຊວນ,
ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ຢຸດ ເຊົາ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ປະ
ສົງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ສຳ ເລັດ.

15 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ມື້ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຂື້ນ ລົດ
ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ທີ່ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ.
16 ມີ ພວກ ສາ ນຸ ສິດ ຂອງ ຊີ ຊາ ເຣຍ ບາງ
ຄົນ ໄປ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ມີນາ
ສັນ ຊາວ ໄຊປຣັດ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ເປັນ ສາ ນຸ ສິດ ເກົ່າ,
ຊຶ່ງ ພວກ ເຮົາ ຄວນ ພັກ ຢູ່ ນຳ.
17 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ມາ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ,
ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ໄດ້ ຮັບ ພວກ ເຮົາ ດ້ວຍ ຄວາມ
ຍິນ ດີ.
18 ແລະ ມື້ ຕໍ່ ໄປ ໂປໂລ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ຢາ ໂກ
ໂບ ກັບ ພວກ ເຮົາ; ແລະ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ທັງ ໝົດ
ກໍ ຢູ່ ນຳ.
19 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ທັກທາຍ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ,
ເພິ່ນ ໄດ້ ປະກາດ ໂດຍ ສະເພາະ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່
ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກະທຳ ໃຫ້ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໂດຍ
ການ ປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດ ຂອງ ເພິ່ນ.
20 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ມັນ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ຍົກ ຍ້ອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວ ກັບ
ພຣະ ອົງ, ທ່ານ ເຫັນ, ອ້າຍ ນ້ອງ, ມີ ຊາວ ຢິວ ຫລາຍ
ພັນ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ທັງ ຫມົດ ກະ
ຕື ລື ລົ້ນ ຂອງ ກົດ ຫມາຍ:
21 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຈ້ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຮູ້,
ວ່າ ເຈົ້າ ສອນ ຊາວ ຢິວ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ
ບັນ ດາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ ໃຫ້ ປະ ຖິ້ມ ໂມ ເຊ, ໂດຍ
ເວົ້າ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ຄວນ ຕັດ ລູກ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ, ທັງ ບໍ່ ໃຫ້ ເດີນ ຕາມ ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ.
22 ເພາະ ສະ ນັ້ນ ມັນ ແມ່ນ ຫຍັງ? ຝູງ ຊົນ ຕ້ອງ
ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຍິນ
ວ່າ ເຈົ້າ ມາ.
23 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ເວົ້າ ກັບ
ເຈົ້າ: ພວກ ເຮົາ ມີ ສີ່ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ປະຕິຍານ ຕໍ່
ພວກ ເຂົາ;
24 ພວກ ເຂົາ ເອົາ, ແລະ ຊຳ ລະ ຕົວ ຂອງ ທ່ານ
ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຮັບ ຜິດ ຊອບ ກັບ ພວກ ເຂົາ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ໂກນ ຫົວ: ແລະ ທັງ
ຫມົດ ອາດ ຈະ ຮູ້ ວ່າ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ, ບ່ອນ ທີ່
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ການ ແຈ້ງ ໃຫ້ ເຫັນ ກ່ຽວ ກັບ
ທ່ານ, ບໍ່ ມີ ຫຍັງ; ແຕ່ ວ່າ ຕົວ ທ່ານ ເອງ ກໍ ເດີນ
ໄປ ຢ່າງ ເປັນ ລະບຽບ, ແລະ ຮັກສາ ກົດ ໝາຍ.
25 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ການ ສຳຜັດ ກັບ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ
ທີ່ ເຊື່ອ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຂຽນ ແລະ ສະ ຫຼຸບ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ສິ່ງ ນັ້ນ,
ນອກ ຈາກ ພຽງ ແຕ່ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ຮັກສາ ຕົວ
ເອງ ຈາກ ສິ່ງ ທີ່ ຖວາຍ ແກ່ ຮູບ ເຄົາລົບ, ແລະ ຈາກ
ເລືອດ, ແລະ ຈາກ ການ ຖືກ ຂ້າ, ແລະ ຈາກ ການ ຜິດ
ຊາຍ ຍິງ.
26 ແລ້ວ ໂປໂລ ກໍ ພາ ພວກ ຄົນ ນັ້ນ ໄປ ແລະ
ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ ກໍ ເຮັດ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ ກັບ ພວກ
ເຂົາ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວິຫານ ເພື່ອ ໝາຍ ເຖິງ ວັນ
ແຫ່ງ ການ ຊຳລະ ໃຫ້ ບໍລິສຸດ ຈົນ ກວ່າ ການ
ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ.
27 ແລະ ເມື່ອ ເວລາ ເຈັດ ວັນ ໃກ້ ຈະ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ,
ຊາວ ຢິວ ຊຶ່ງ ເປັນ ຊາວ ອາ ຊີ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ໄດ້
ປຸກ ຄົນ ທັງ ປວງ ໃຫ້ ຕື່ນ ເຕັ້ນ, ແລະ ໄດ້ ວາງ ມື
ໃສ່ ພຣະ ອົງ.
28 ຈົ່ງ ຮ້ອງ ອອກ ມາ, ຄົນ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ເອີຍ,
ຈົ່ງ ຊ່ວຍ: ຜູ້ ນີ້ ຄື ຜູ້ ທີ່ ສອນ ມະນຸດ ທຸກ ຄົນ
ໃນ ທຸກ ບ່ອນ ຕໍ່ ຕ້ານ ປະ ຊາ ຊົນ, ແລະ ກົດ
ໝາຍ, ແລະ ບ່ອນ ນີ້: ແລະ ໄດ້ ນຳ ຊາວ ກຣີກ ເຂົ້າ
ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ສະ ຖານ
ທີ່ ສັກ ສິດ ນີ້ ເປັນ ມົນ ລະ ພິດ.
29 (ເພາະ ພວກ ເຂົາ ເຄີຍ ເຫັນ ເພິ່ນ ຢູ່ ໃນ
ເມືອງ ໂທຟີມ ຊາວ ເອເຟໂຊ ນຳ ເພິ່ນ, ຊຶ່ງ ເພິ່ນ
ຄິດ ວ່າ ໂປ ໂລ ໄດ້ ນຳ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ
ຫານ.
30 ແລະ ເມືອງ ທັງ ຫມົດ ໄດ້ ຖືກ ຍ້າຍ, ແລະ ປະ
ຊາ ຊົນ ໄດ້ ແລ່ນ ໄປ ກັນ: ແລະ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ພາ ໂປ ໂລ, ແລະ ດຶງ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ພຣະ
ວິ ຫານ: ແລະ ທັນ ທີ ທັນ ໃດ ປະ ຕູ ໄດ້ ຖືກ
ປິດ.
31 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ຈະ
ຂ້າ ເພິ່ນ, ມີ ຂ່າວ ມາ ເຖິງ ຫົວ ໜ້າ ກອງ ທັບ,
ວ່າ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ ທັງ ໝົດ ໄດ້ ເກີດ ຄວາມ
ວຸ້ນວາຍ.
32 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ເອົາ ທະຫານ ແລະ ນາຍ ຮ້ອຍ ໄປ
ໃນ ທັນ ທີ, ແລະ ແລ່ນ ລົງ ໄປ ຫາ ພວກ ເຂົາ: ແລະ
ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ນາຍ ຮ້ອຍ ກັບ ພວກ ທະຫານ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ປະ ຖິ້ມ ການ ຕີ ໂປໂລ.
33 ຈາກ ນັ້ນ ນາຍ ເຮືອ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃກ້, ແລະ ໄດ້
ຈັບ ລາວ, ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ລາວ ຖືກ ມັດ ດ້ວຍ ໂສ້
ສອງ ອັນ; ແລະ ຮຽກ ຮ້ອງ ໃຫ້ ເຂົາ ເປັນ ໃຜ, ແລະ
ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ.

34 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ, ບາງ ຄົນ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ
ໃນ ບັນ ດາ ຝູງ ຊົນ: ແລະ ເມື່ອ ລາວ ບໍ່ ສາ ມາດ
ຮູ້ ຄວາມ ແນ່ ນອນ ຂອງ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ, ລາວ ຈຶ່ງ
ສັ່ງ ລາວ ໃຫ້ ຖືກ ພາ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວິຫານ.
35 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຂຶ້ນ ມາ ເທິງ ຂັ້ນ ໄດ ດັ່ງ ນັ້ນ,
ລາວ ໄດ້ ຖືກ ບັງ ເກີດ ຈາກ ທະຫານ ຍ້ອນ
ຄວາມ ຮຸນ ແຮງ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ.
36 ເພາະ ວ່າ ຝູງ ຊົນ ໄດ້ ຕາມ ຫລັງ ມາ, ຮ້ອງ ໄຫ້,
ໄປ ກັບ ລາວ.
37 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ໂປໂລ ຈະ ຖືກ ພາ ເຂົ້າ ໄປ
ໃນ ວິຫານ, ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ວ່າ,
ຂ້ອຍ ຂໍ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ໄດ້ ບໍ? ໃຜເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າເວົ້າພາສາກຣີກໄດ້ບໍ?
38 ເຈົ້າ ບໍ່ ແມ່ນ ຄົນ ເອຢິບ ຜູ້ ນັ້ນ, ເຊິ່ງ ກ່ອນ ມື້
ນີ້ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ເກີດ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ, ແລະ ໄດ້ ພາ
ອອກ ໄປ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັບ ດານ ສີ່ ພັນ
ຄົນ ທີ່ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ?
39 ແຕ່ ໂປໂລ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ຢິວ
ຂອງ ເມືອງ ທາໂຊ, ເມືອງ ຊີລີເກຍ, ເປັນ ພົນ ລະ
ເມືອງ ຂອງ ເມືອງ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ, ແລະ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ອ້ອນ ວອນ ທ່ານ, ຂໍ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ຜູ້ ຄົນ.
40 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ມອບ ໃບ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້
ລາວ ແລ້ວ, ໂປ ໂລ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ເທິງ ຂັ້ນ ໄດ, ແລະ
ໄດ້ ໝາຍ ເຖິງ ຜູ້ ຄົນ. ແລະ ເມື່ອ ມີ ຄວາມ ງຽບ
ສະ ຫງົບ ເປັນ ຢ່າງ ໃຫຍ່, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ
ກັບ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ພາ ສາ ຍິວ, ມີ ຄວາມ ວ່າ,

ບົດທີ 22

1 ຜູ້ ຊາຍ, ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ, ຈົ່ງ ຟັງ
ການ ປ້ອງ ກັນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ທ່ານ ໃນ ຕອນ ນີ້.
2 (ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ເພິ່ນ ເວົ້າ
ພາສາ ເຫບເລີ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ມິດ
ງຽບ ຫລາຍ ຂຶ້ນ; ແລະ ເພິ່ນ ເວົ້າ ວ່າ,)
3 ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ເຮົາ ເປັນ ຄົນ ຢິວ, ເກີດ ຢູ່ ເມືອງ
ທາຊູ, ເມືອງ ຊີລີເກຍ, ແຕ່ ໄດ້ ລ້ຽງ ດູ ໃນ ເມືອງ ນີ້
ຢູ່ ທີ່ ຕີນ ຂອງ ກາມາລີເອນ, ແລະ ໄດ້ ສິດ ສອນ
ຕາມ ກົດ ໝາຍ ອັນ ຄົບ ຖ້ວນ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ
ລຸດ, ແລະ ມີ ຄວາມ ກະ ຕື ລື ລົ້ນ. ພຣະ ເຈົ້າ, ດັ່ງ ທີ່
ທ່ານ ທັງ ຫມົດ ໃນ ມື້ ນີ້.
4 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ດ້ວຍ ວິທີ ນີ້
ຈົນ ເຖິງ ຄວາມ ຕາຍ, ການ ຜູກ ມັດ ແລະ ປ່ອຍ ຕົວ
ເຂົ້າ ຄຸກ ທັງ ຊາຍ ແລະ ຍິງ.
5 ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ ກັບ ປະ ໂລ ຫິດ ເປັນ ພະ
ຍານ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ຊັບ ສົມ ບັດ ທັງ ຫມົດ
ຂອງ ແອວ ເດີ: ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ
ຈົດ ຫມາຍ ກັບ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ໄດ້ ໄປ Damascus,
ເພື່ອ ນຳ ເອົາ ຜູ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້ ຖືກ
ຜູກ ມັດ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ, ສໍາ ລັບ ການ ຖືກ
ລົງ ໂທດ.
6 ແລະ ເຫດ ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື, ເມື່ອ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເດີນ ທາງ, ແລະ ມາ ໃກ້ ກັບ ເມືອງ
ດາ ມັສ ກັດ ໃນ ຕອນ ທ່ຽງ, ທັນ ໃດ ນັ້ນ ກໍ ມີ
ແສງ ສະ ຫວ່າງ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ມາ ຈາກ ສະ
ຫວັນ ອ້ອມ ຮອບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
7 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລົ້ມ ລົງ ກັບ ພື້ນ ດິນ, ແລະ
ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, Saul, Saul,
ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຂົ່ມ ເຫັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
8 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ແມ່ນ
ໃຜ? ແລະພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະເຢຊູຂອງນາຊາເຣັດ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງ.
9 ແລະ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ເຫັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ແທ້ໆ, ແລະ ມີ ຄວາມ ຢ້ານ
ກົວ; ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຂອງ ພຣະ
ອົງ ທີ່ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
10 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ເຮັດ ແນວ ໃດ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ? ແລະ ພຣະ
ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈົ່ງ ລຸກ
ຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ Damascus; ແລະ ຢູ່ ທີ່
ນັ້ນ ມັນ ຈະ ຖືກ ບອກ ເຈົ້າ ເຖິງ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່
ຖືກ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຮັດ.
11 ແລະ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສາ ມາດ ເບິ່ງ ເຫັນ
ລັດ ສະ ໝີ ພາບ ຂອງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ນັ້ນ,
ຖືກ ນໍາ ໂດຍ ມື ຂອງ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ດາ
ມັສ ກັດ.
12 ແລະ ອານາເນຍ ຜູ້ ໜຶ່ງ, ເປັນ ຜູ້ ມີ ໃຈ ເຫລື້ອມ
ໃສ ຕາມ ກົດ ໝາຍ, ມີ ລາຍ ງານ ອັນ ດີ ກ່ຽວ
ກັບ ຊາວ ຢິວ ທັງ ໝົດ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
13 ໄດ້ ມາ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່, ແລະ
ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ, ບະ ລາ ເດີ ຊາ ອຶ ລ,

ຮັບ ເອົາ ການ ເຫັນ ຂອງ ທ່ານ. ແລະ ໃນ ຊົ່ວ ໂມງ ດຽວ ກັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ລາວ.

14 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເລືອກ ເອົາ ທ່ານ , ເພື່ອ ໃຫ້ ທ່ານ ຈະ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ປະ ສົງ ຂອງ ພຣະ ອົງ , ແລະ ເບິ່ງ ວ່າ ພຽງ ແຕ່ ຫນຶ່ງ , ແລະ ຄວນ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຈາກ ປາກ ຂອງ ພຣະ ອົງ .

15 ເພາະ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ພະຍານ ຂອງ ລາວ ຕໍ່ ຄົນ ທັງ ປວງ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ແລະ ໄດ້ ຍິນ.

16 ແລະ ບັດ ນີ້ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ອົດ ທົນ? ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ຮັບ ບັບຕິ ສະມາ, ແລະ ລ້າງ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ, ຮ້ອງ ຫາ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.

17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ເມື່ອ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກັບ ຄືນ ມາ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ອີກ, ເຖິງ ແມ່ນ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຂ້າພະ ເຈົ້າອະທິຖານ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິຫານ, ຂ້າພະ ເຈົ້າກໍ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ຕົກ ໃຈ;

18 ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ເພິ່ນ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ຟ້າວ ອອກ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ ໂດຍ ໄວ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ປະ ຈັກ ພະ ຍານ ຂອງ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ເຮົາ.

19 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ພວກ ເຂົາ ຮູ້ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຳ ຄຸກ ແລະ ໄດ້ ຕີ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ອົງ:

20 ແລະ ເມື່ອ ເລືອດ ຂອງ ສະ ເຕ ຟານ ຜູ້ ຂ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຫລັ່ງ ໄປ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກໍ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ນຳ, ແລະ ຍອມ ຮັບ ການ ຕາຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ ເກັບ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ລາວ ໄວ້.

21 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ອອກ ໄປ: ເພາະ ເຮົາ ຈະ ສົ່ງ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ.

22 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໃຫ້ ລາວ ຜູ້ ຟັງ ເຖິງ ຖ້ອຍ ຄຳ ນີ້, ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ກໍ ດັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ຈົ່ງ ໜີ ໄປ ຈາກ ເພື່ອນ ຄົນ ດັ່ງ ກ່າວ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ເພາະ ມັນ ບໍ່ ເໝາະ ທີ່ ລາວ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່.

23 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ອອກ, ແລະ ຖອດ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ໂຍນ ຂີ້ ຝຸ່ນ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ ອາ ກາດ,

24 ຫົວໜ້າ ກອງ ບັນຊາ ການ ໃຫ້ ນຳ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວິຫານ, ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ລາວ ໄດ້ ຮັບ ການ ກວດ ສອບ ໂດຍ ການ ຂູດ ຮີດ; ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ຈະ ໄດ້ ຮູ້ ວ່າ ດັ່ງ ນັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂໍ ຕໍ່ ຕ້ານ ພຣະ ອົງ.

25 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ມັດ ລາວ ດ້ວຍ ທອງ, ໂປ ໂລ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ນາຍ ຮ້ອຍ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ມັນ ເປັນ ການ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຕີ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ຊາວ ໂຣ ມັນ, ແລະ ບໍ່ ຖືກ ກ່າວ ໂທດ?

26 ເມື່ອ ນາຍ ຮ້ອຍ ໄດ້ ຍິນ ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄປ ບອກ ນາຍ ທະຫານ ວ່າ, “ຈົ່ງ ລະວັງ ໃນ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ກະທຳ ນັ້ນ ເພາະ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ເປັນ ຊາວ ໂຣມັນ.

27 ຈາກ ນັ້ນ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ໃຫຍ່ ກໍ ມາ ເຖິງ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຈົ່ງ ບອກ ຂ້ອຍ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ຄົນ ໂຣມ ບໍ? ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ.

28 ແລະ ນາຍ ພົນ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ອິດ ສະ ລະ ພາບ ນີ້ ຢ່າງ ຫຼວງ ຫຼາຍ. ແລະ ໂປໂລ ເວົ້າ ວ່າ, ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເກີດ ຟຣີ.

29 ຈາກ ນັ້ນ ໃນ ທັນ ທີ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ພຣະ ອົງ ທີ່ ຄວນ ຈະ ກວດ ສອບ ພຣະ ອົງ: ແລະ ນາຍ ເຮືອ ກໍ ຢ້ານ ເຊັ່ນ ກັນ, ຫລັງ ຈາກ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຄົນ ໂຣມ, ແລະ ເພາະ ລາວ ໄດ້ ມັດ ລາວ.

30 ໃນ ມື້ ອື່ນ, ເພາະ ລາວ ຈະ ຮູ້ ຄວາມ ແນ່ ນອນ ວ່າ ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ຖືກ ກ່າວ ຫາ ຊາວ ຢິວ, ລາວ ຈຶ່ງ ປົດ ລາວ ອອກ ຈາກ ກອງ ຂອງ ລາວ, ແລະ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ ຄະ ນະ ກຳ ມະ ການ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ໄປ ປະກົດ, ແລະ ໄດ້ ນຳ ໂປ ໂລ ລົງ, ແລະ ຕັ້ງ ລາວ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 23

1 ແລະ ໂປໂລ, ໄດ້ ເບິ່ງ ສະພາ ຢ່າງ ຕັ້ງ ໃຈ, ກ່າວ ວ່າ, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ໃນ ຈິດ ໃຈ ທີ່ ດີ ຕໍ່ ພຣະ ພັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ວັນ ນີ້.

2 ແລະ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ອານາເນຍ ໄດ້ ສັ່ງ ພວກ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ເພິ່ນ ໃຫ້ ຕີ ເພິ່ນ ໃສ່ ປາກ.

3 ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ , ໂປ ໂລ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ເຂົາ, ພຣະ ເຈົ້າ ຈະ ຕີ ເຈົ້າ, ເຈົ້າ ກຳ ແພງ ຫີນ ຂາວ: ສຳ ລັບ ການ ນັ່ງ ເຈົ້າ ຈະ ຕັດ ສິນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕາມ

ກົດ ຫມາຍ, ແລະ ບັນ ຊາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຖືກ
ຕີ ຂັດ ກັບ ກົດ ຫມາຍ?
4 ແລະ ພວກ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ຂ້າງ ນັ້ນ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ
ໝິ່ນປະໝາດ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າບໍ?
5 ແລ້ວ ໂປໂລ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫຼາຍ ເອີຍ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ວ່າ ລາວ ເປັນ ປະ ໂລ
ຫິດ ໃຫຍ່, ເພາະ ມີ ຄຳ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ, ເຈົ້າ ຢ່າ ເວົ້າ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ຂອງ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ປະ ຊາ ຊົນ
ຂອງ ເຈົ້າ.
6 ແຕ່ ເມື່ອ ໂປໂລ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ສ່ວນ ໜຶ່ງ
ແມ່ນ ຊາດູ ເຊ, ແລະ ພວກ ຟາຣີຊາຍ ຄົນ ອື່ນໆ, ເພິ່ນ
ຈຶ່ງ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ໃນ ສະພາ ວ່າ, “ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ
ທັງ ຫຼາຍ ເປັນ ພວກ ຟາຣີຊາຍ, ລູກ ຊາຍ ຂອງ
ພວກ ຟາຣີຊາຍ: ເຖິງ ຄວາມ ຫວັງ ແລະ ການ ເປັນ
ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ ເຮົາ ໄດ້ ຖືກ
ເອີ້ນ. ໃນຄຳຖາມ.
7 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນັ້ນ ແລ້ວ, ກໍ
ມີ ຄວາມ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ລະ ຫວ່າງ ພວກ ຟາ ຣີ
ຊາຍ ກັບ ພວກ ຊາ ເຊ: ແລະ ຝູງ ຊົນ ກໍ
ແຕກ ແຍກ.
8 ເພາະ ພວກ ຊາດີເຊັຽ ເວົ້າ ວ່າ ບໍ່ ມີ ການ ຟື້ນ
ຄືນ ມາ ຈາກ ຕາຍ, ທັງ ທູດ ສະຫວັນ, ແລະ ວິນ ຍານ,
ແຕ່ ພວກ ຟາລີຊຽນ ຍອມ ຮັບ ທັງ ສອງ ຢ່າງ.
9 ແລະ ມີ ສຽງ ຮ້ອງ ດັງ ຂຶ້ນ, ແລະ ພວກ ທຳ ມະ
ຈານ ທີ່ ເປັນ ສ່ວນ ຂອງ ພວກ ຟາ ຣີ ຊາຍ ໄດ້
ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ພົບ ເຫັນ
ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃນ ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້, ແຕ່ ຖ້າ ມີ
ວິນ ຍານ ຫລື ທູດ ອົງ ໜຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເພິ່ນ, ຢ່າ ໃຫ້
ພວກ ເຮົາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ເພິ່ນ. ພຣະເຈົ້າ.
10 ແລະ ເມື່ອ ເກີດ ຄວາມ ຂັດ ແຍ້ງ ກັນ ຢ່າງ ໃຫຍ່
ຫລວງ, ຫົວ ໜ້າ ນາຍ ຮ້ອຍ, ຢ້ານ ວ່າ ໂປ ໂລ ຈະ
ຖືກ ດຶງ ອອກ ເປັນ ຕ່ອນໆ, ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ທະ ຫານ
ລົງ ໄປ, ແລະ ໃຫ້ ເອົາ ລາວ ອອກ ຈາກ ບັນ ດາ
ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເອົາ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວັງ.
11 ແລະ ໃນ ຄືນ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢືນ
ຢູ່ ໃກ້ ເພິ່ນ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ໂປ ໂລ ຈົ່ງ ຊື່ນ ໃຈ ເຖີດ,
ເພາະ ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເປັນ ພະ ຍານ ເຖິງ ເຮົາ
ໃນ ເຢຣູ ຊາເລັມ, ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເປັນ ພະ ຍານ ທີ່
ເມືອງ ໂຣມ ຄື ກັນ.
12 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ກາງ ເວັນ, ຊາວ ຢິວ ບາງ
ຄົນ ໄດ້ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ, ແລະ ມັດ ຕົນ ເອງ ຢູ່ ໃຕ້
ຄຳ ສາບ ແຊ່ງ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່
ກິນ ແລະ ດື່ມ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂ້າ ໂປ ໂລ.
13 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມີ ຫລາຍ ກວ່າ ສີ່ ສິບ ຄົນ ທີ່
ໄດ້ ສົມ ຮູ້ ຮ່ວມ ຄິດ ກັນ ນີ້.
14 ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ປະ ໂລ ຫິດ ແລະ
ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຜູກ
ມັດ ຕົວ ເຮົາ ເອງ ພາຍ ໃຕ້ ການ ສາບ ແຊ່ງ ທີ່
ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ກິນ ຫຍັງ ບໍ່ ໄດ້
ຈົນ ກ ◌ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຂ້າ ໂປ ໂລ.
15 ບັດ ນີ້ ພວກ ເຈົ້າ ກັບ ສະພາ ຈົ່ງ ໃຫ້ ຄວາມ
ໝາຍ ຕໍ່ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ວ່າ ລາວ ຈະ ເອົາ ລາວ
ລົງ ມາ ຫາ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ມື້ ອື່ນ, ຄື ກັບ ວ່າ
ເຈົ້າ ຈະ ສອບ ຖາມ ບາງ ສິ່ງ ທີ່ ສົມບູນ ກວ່າ
ກ່ຽວ ກັບ ລາວ: ແລະ ພວກ ເຮົາ, ຫລື ລາວ ຈະ ມາ ໃກ້,
ພ້ອມ ແລ້ວ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ລາວ.
16 ເມື່ອ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ນ້ອງ ສາວ ຂອງ ໂປໂລ
ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ກຳລັງ ລໍ ຖ້າ ຢູ່ ນັ້ນ
ລາວ ຈຶ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ວິຫານ ແລະ ບອກ ໂປໂລ.
17 ແລ້ວ ໂປໂລ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ນາຍ ທະຫານ ຄົນ ໜຶ່ງ
ມາ ຫາ ລາວ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, “ໃຫ້ ເອົາ ຊາຍ ໜຸ່ມ
ຄົນ ນີ້ ໄປ ຫາ ນາຍ ທະຫານ ຄົນ ໜຶ່ງ ເພາະ
ລາວ ມີ ເລື່ອງ ໜຶ່ງ ທີ່ ຈະ ບອກ ລາວ.
18 ສະນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ພາ ລາວ ໄປ ຫາ ນາຍ
ທະຫານ ເຮືອ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ໂປໂລ ຜູ້ ຖືກ ຄຸກ ໄດ້
ເອີ້ນ ຂ້ອຍ ມາ ຫາ ລາວ ແລະ ໄດ້ ອະທິຖານ ໃຫ້
ຂ້ອຍ ນຳ ຊາຍ ໜຸ່ມ ຄົນ ນີ້ ມາ ຫາ ເຈົ້າ, ຜູ້ ທີ່
ມີ ຫຍັງ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ.
19 ແລ້ວ ນາຍ ຮ້ອຍ ກໍ ຈັບ ມື ລາວ ໄປ ກັບ
ລາວ ເປັນ ສ່ວນ ຕົວ ແລະ ຖາມ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ມີ
ຫຍັງ ຈະ ບອກ ຂ້ອຍ?
20 ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ຕົກ
ລົງ ທີ່ ຈະ ປາ ຖະ ຫນາ ທ່ານ ທີ່ ຈະ ນຳ ເອົາ
ໂປ ໂລ ລົງ ໃນ ມື້ ອື່ນ ໃນ ສະ ພາ ສູງ, ຄື ກັນ
ກັບ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ສອບ ຖາມ ບາງ ສ່ວນ
ຂອງ ເຂົາ ຢ່າງ ສົມ ບູນ.
21 ແຕ່ ເຈົ້າ ບໍ່ ຍອມ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ: ເພາະ ຢູ່
ບ່ອນ ນັ້ນ ລໍ ຖ້າ ລາວ ໃນ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ
ກວ່າ ສີ່ ສິບ ຄົນ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຜູກ ມັດ ຕົນ ເອງ
ດ້ວຍ ຄຳ ສາ ບານ, ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ບໍ່ ກິນ ຫລື
ດື່ມ ຈົນ ກວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຂ້າ ເພິ່ນ: ແລະ ບັດ ນີ້
ພວກ ເຂົາ ພ້ອມ ແລ້ວ ບໍ, ຊອກຫາຄຳສັນຍາຈາກເຈົ້າ.

22 ດັ່ງ ນັ້ນ ນາຍ ຮ້ອຍ ຈຶ່ງ ໃຫ້ ຊາຍ ໜຸ່ມ ອອກ
ໄປ ແລະ ສັ່ງ ລາວ ວ່າ, ຢ່າ ບອກ ຜູ້ ໃດ ເລີຍ ວ່າ
ເຈົ້າ ໄດ້ ສະແດງ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ເຫັນ.
23 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເອີ້ນ ນາຍ ຮ້ອຍ ສອງ ຄົນ ມາ
ຫາ ເພິ່ນ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ: ຈົ່ງ ຕຽມ ທະຫານ ສອງ
ຮ້ອຍ ຄົນ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ເຊ ຊາ ເຣຍ, ແລະ ຄົນ ມ້າ
ສາມ ສິບ ຄົນ, ແລະ ທະຫານ ຫອກ ສອງ ຮ້ອຍ ຄົນ,
ໃນ ໂມງ ທີ່ ສາມ ຂອງ ຄືນ;
24 ແລະ ຈັດ ຫາ ສັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ພວກ
ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຕັ້ງ ໂປ ໂລ, ແລະ ເອົາ ມັນ ໄປ ໃຫ້
ຜູ້ ປົກ ຄອງ ເມືອງ ເຟລິກ.
25 ແລະ ລາວ ໄດ້ ຂຽນ ຈົດໝາຍ ຕາມ ວິທີ ນີ້ ວ່າ:
26 Claudius Lysias ໄປ ຫາ ຜູ້ ປົກ ຄອງ ທີ່ ດີ
ເລີດ Felix ສົ່ງ ຄຳ ທັກ ທາຍ.
27 ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ຖືກ ພວກ ຢິວ ຈັບ ໄປ ແລະ
ຄວນ ຖືກ ຂ້າ ຈາກ ພວກ ເຂົາ: ແລ້ວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ມາ ພ້ອມ ກັບ ກອງ ທັບ ແລະ ໄດ້ ຊ່ອຍ ລາວ
ໃຫ້ ພົ້ນ ໂດຍ ທີ່ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຄົນ ໂຣມ.
28 ແລະ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢາກ ຮູ້ ເຫດ ຜົນ ດັ່ງ
ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ກ່າວ ຫາ ລາວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ໄດ້ ພາ ລາວ ອອກ ໄປ ໃນ ສະ ພາ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ:
29 ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ຖືກ ກ່າວ
ຫາ ໃນ ຂໍ້ ຫາ ຂອງ ກົດ ຫມາຍ ຂອງ ເຂົາ, ແຕ່
ວ່າ ຈະ ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ໄດ້ ຖືກ ກ່າວ ຫາ ຂອງ
ເຂົາ ຄວນ ຈະ ປະ ຫານ ຊີ ວິດ ຫຼື ເປັນ ຂ້າ ທາດ.
30 ແລະ ເມື່ອ ມີ ການ ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ວິ
ທີ ທີ່ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ລໍ ຖ້າ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ຫາ ທ່ານ ໃນ ທັນ ທີ, ແລະ
ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ກ່າວ ຫາ ຂອງ ລາວ ເວົ້າ ຕໍ່
ທ່ານ ເຖິງ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຕໍ່ ຕ້ານ ລາວ.
ອຳລາ.
31 ແລ້ວ ພວກ ທະຫານ ກໍ ໄດ້ ຈັບ ໂປໂລ ແລະ ພາ
ລາວ ໄປ ທີ່ ເມືອງ ອັນຕິ ພັດ ຕີ ໃນ ຕອນ ກາງຄືນ.
32 ໃນ ມື້ ອື່ນ ເຂົາ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ຄົນ ຂັບ ມ້າ
ໄປ ກັບ ພຣະ ອົງ, ແລະ ກັບ ຄືນ ໄປ ບ່ອນ Castle
ໄດ້:
33 ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ກາຍຊາເຣຍ ແລະ
ໄດ້ ມອບ ຈົດໝາຍ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເມືອງ ແລ້ວ ກໍ ໄດ້
ຍື່ນ ໃຫ້ ໂປໂລ ຕໍ່ ໜ້າ ເພິ່ນ.
34 ເມື່ອ ເຈົ້າ ແຂວງ ອ່ານ ຈົດໝາຍ ແລ້ວ ລາວ ກໍ
ຖາມ ວ່າ ລາວ ຢູ່ ແຂວງ ໃດ. ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເຂົ້າ
ໃຈ ວ່າ ລາວ ເປັນ ຊາວ ຊີລີ ເຊຍ;
35 ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້
ຍິນ ທ່ານ, ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ກ່າວ ຫາ ຂອງ ທ່ານ
ມາ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັນ. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຖືກ
ກັກ ຂັງ ໄວ້ ໃນ ຫ້ອງ ພິພາກສາ ຂອງ ເຮໂຣດ.

ບົດທີ 24

1 ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ຫ້າ ມື້ ອານາເນຍ ມະຫາ
ປະໂຣຫິດ ໄດ້ ລົງ ໄປ ກັບ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່,
ແລະ ກັບ ຜູ້ ກ່າວ ຄຳ ປາ ໄສ ຜູ້ ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ
ເຕີຕຸລູ, ຜູ້ ໄດ້ ແຈ້ງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເມືອງ ຕໍ່ ຕ້ານ ໂປໂລ.
2 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຖືກ ເອີ້ນ ອອກ ໄປ, ເທີ ທູ ລັສ
ເລີ່ມ ກ່າວ ຫາ ລາວ, ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ໂດຍ ທີ່ ເຈົ້າ
ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ມີ ຄວາມ ງຽບ ສະ ຫງົບ
ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ, ແລະ ການ ກະທຳ ທີ່ ມີ ຄ່າ ຄວນ
ທີ່ ສຸດ ໄດ້ ຖືກ ເຮັດ ກັບ ປະ ເທດ ຊາດ ນີ້
ໂດຍ ການ ສະ ໜອງ ຂອງ ເຈົ້າ,
3 ເຮົາ ຍອມ ຮັບ ມັນ ສະເໝີ, ແລະ ໃນ ທຸກ ບ່ອນ,
ເຟລິກ ຜູ້ ສູງ ສົ່ງ ທີ່ ສຸດ, ດ້ວຍ ຄວາມ ຂອບ ໃຈ
ທັງ ປວງ.
4 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ, ເພື່ອ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ອິດ ເມື່ອຍ ຕໍ່ ທ່ານ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອະ ທິ
ຖານ ໃຫ້ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ພວກ ເຮົາ ກ່ຽວ ກັບ
ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ທ່ານ ສອງ ສາມ ຄຳ.
5 ເພາະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຜູ້ ຊາຍ ຜູ້ ນີ້
ເປັນ ຄົນ ທີ່ ເປັນ ສັດຕູ ພືດ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ ເຄື່ອນ
ໄຫວ ຂອງ ການ ຊັກ ຊວນ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ທັງ
ໝົດ ໃນ ທົ່ວ ໂລກ, ແລະ ເປັນ ຫົວ ໂຈນ ຂອງ ນິ
ກາຍ ນາ ຊາ ເຣັດ.
6 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ໄປ ດູ ຖູກ ພຣະ ວິ ຫານ ຄື ກັນ:
ຜູ້ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຮັບ, ແລະ ຈະ ໄດ້ ຕັດ ສິນ
ຕາມ ກົດ ຫມາຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ.
7 ແຕ່ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ລີ ເຊຍ ໄດ້ ມາ ຫາ ພວກ
ເຮົາ, ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮຸນ ແຮງ ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ
ໄດ້ ເອົາ ລາວ ອອກ ຈາກ ມື ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
8 ສັ່ງ ໃຫ້ ຜູ້ ກ່າວ ຫາ ຂອງ ລາວ ມາ ຫາ ເຈົ້າ:
ໂດຍ ການ ກວດ ສອບ ຜູ້ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຮັບ
ຄວາມ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ທັງ ໝົດ ນີ້, ພວກ ເຮົາ
ຈຶ່ງ ກ່າວ ຫາ ລາວ.

9 ແລະ ຊາວ ຢິວ ຍັງ ໄດ້ ຍອມ ຮັບ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເປັນ ເຊັ່ນ ນັ້ນ.
10 ແລ້ວ ໂປໂລ, ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ເຈົ້າ ແຂວງ ໄດ້ ເອີ້ນ ໃຫ້ ລາວ ເວົ້າ, ຕອບ ວ່າ, ເພາະ ວ່າ ຂ້ອຍ ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ຕັດສິນ ຂອງ ຊາດ ນີ້ ມາ ຫຼາຍ ປີ ແລ້ວ, ຂ້ອຍ ກໍ ຕອບ ຢ່າງ ເບີກບານ ໃຈ ຫຼາຍ ຂຶ້ນ:
11 ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ເຂົ້າ ໃຈ, ວ່າ ຍັງ ມີ ແຕ່ ສິບ ສອງ ມື້ ນັບ ຕັ້ງ ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ນະ ມັດ ສະ ການ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ.
12 ແລະ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ ທີ່ ໂຕ້ ຖຽງ ກັບ ຜູ້ ໃດ, ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຍົກ ຜູ້ ຄົນ, ທັງ ຢູ່ ໃນ ທຳ ມະ ສາ ລາ, ຫລື ຢູ່ ໃນ ເມືອງ:
13 ທັງ ພວກ ເຂົາ ກໍ ບໍ່ ສາມາດ ພິສູດ ສິ່ງ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ກ່າວ ຫາ ເຮົາ ໃນ ຕອນ ນີ້.
14 ແຕ່ ສິ່ງ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສາ ລະ ພາບ ກັບ ທ່ານ, ວ່າ ຫລັງ ຈາກ ວິ ທີ ການ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ເອີ້ນ ວ່າ heresy, ສະ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ນະ ມັດ ສະ ການ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ເຊື່ອ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ກົດ ຫມາຍ ແລະ ໃນ ສາດ ສະ ດາ:
15 ແລະ ຈຶ່ງ ມີ ຄວາມ ຫວັງ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ເຂົາ ເຈົ້າ ເອງ ຍັງ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້, ວ່າ ຈະ ມີ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ, ທັງ ຂອງ ຄົນ ທ່ຽງ ທຳ ແລະ ບໍ່ ຍຸດ ຕິ ທຳ.
16 ແລະ ໃນ ທີ່ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຊ້ ຕົວ ເອງ, ເພື່ອ ຈະ ມີ ຈິດ ສຳ ນຶກ ຜິດ ພາດ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ສະ ເໝີ, ແລະ ຕໍ່ ມະນຸດ.
17 ບັດ ນີ້ ຫລັງ ຈາກ ຫລາຍ ປີ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ເພື່ອ ນຳ ມາ ສູ່ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ການ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ.
18 ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ ບາງ ຄົນ ຈາກ ເອ ເຊຍ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຮັດ ໃຫ້ ບໍ ລິ ສຸດ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ທັງ ບໍ່ ມີ ຝູງ ຊົນ, ຫລື ດ້ວຍ ຄວາມ ວຸ້ນວາຍ.
19 ຜູ້ ທີ່ ຄວນ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ຕໍ່ ຫນ້າ ເຈົ້າ, ແລະ ຄັດ ຄ້ານ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຄວນ ຕໍ່ ຕ້ານ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
20 ຖ້າ ຫາກ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃດ ໜຶ່ງ ທີ່ ເຮັດ ຢູ່ ໃນ ຕົວ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ສະ ພາ,
21 ເວັ້ນ ເສຍ ແຕ່ ເປັນ ສຽງ ດຽວ ເທົ່າ ນັ້ນ, ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ, ການ ສຳ ພັດ ເຖິງ ການ ຟື້ນ ຄືນ ຊີ ວິດ ຂອງ ຄົນ ຕາຍ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ເອີ້ນ ໃຫ້ ຖາມ ພວກ ທ່ານ ໃນ ທຸກ ມື້ ນີ້.
22 ແລະ ເມື່ອ ເຟລິກ ໄດ້ ຍິນ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້, ໂດຍ ມີ ຄວາມ ຮູ້ ທີ່ ສົມ ບູນ ແບບ ນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ເລື່ອນ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ເມື່ອ ລີ ເຊຍ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ໃຫຍ່ ລົງ ມາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຮູ້ ເລື່ອງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ເຈົ້າ.
23 ແລະ ລາວ ໄດ້ ບັນຊາ ນາຍ ຮ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ຮັກສາ ໂປໂລ, ແລະ ໃຫ້ ລາວ ມີ ອິດ ສະລະ, ແລະ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ຄວນ ຫ້າມ ຜູ້ ໃດ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ລາວ ທີ່ ຈະ ຮັບໃຊ້ ຫລື ມາ ຫາ ລາວ.
24 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ມື້ ໜຶ່ງ, ເມື່ອ ເຟລິກ ມາ ກັບ ເມຍ ຂອງ ເພິ່ນ, ນາງ ດຣູຊີ ລາ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຊາວ ຢິວ, ເພິ່ນ ໄດ້ ສົ່ງ ໄປ ຫາ ໂປ ໂລ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ ເພິ່ນ ກ່ຽວ ກັບ ຄວາມ ເຊື່ອ ໃນ ພຣະ ຄຣິດ.
25 ແລະ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ໃຫ້ ເຫດຜົນ ເຖິງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ຄວາມ ອົດ ທົນ, ແລະ ການ ພິ ພາກ ສາ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ, ເຟ ລິກ ໄດ້ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ, ແລະ ຕອບ ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ ທາງ ຂອງ ເຈົ້າ ໃນ ເວ ລາ ນີ້; ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ມີ ລະ ດູ ການ ສະ ດວກ , ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ໂທ ຫາ ທ່ານ .
26 ເພິ່ນ ຍັງ ຫວັງ ວ່າ ຈະ ໄດ້ ເງິນ ຈາກ ໂປໂລ ໃຫ້ ລາວ ອີກ ເພື່ອ ວ່າ ລາວ ຈະ ປົດ ລາວ ອອກ; ດັ່ງ ນັ້ນ ລາວ ຈຶ່ງ ໄດ້ ໃຊ້ ເງິນ ໃຫ້ ລາວ ເລື້ອຍໆ ແລະ ເວົ້າ ລົມ ກັບ ລາວ.
27ແຕ່ ສອງ ປີ ຕໍ່ມາ ໂປໂລ ເຟຊະໂຕ ກໍ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ຫ້ອງ ຂອງ ເຟລິກ ແລະ ເຟລິກ ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ສະແດງ ຄວາມ ຍິນດີ ໃຫ້ ແກ່ ຊາວ ຢິວ ແລະ ໄດ້ ປ່ອຍ ໂປໂລ ໄວ້.

ບົດທີ 25

1 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ເຟຊະໂຕ ໄດ້ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ແຂວງ ແລ້ວ, ຫລັງ ຈາກ ສາມ ມື້ ເພິ່ນ ໄດ້ ສະ ເດັດ ຈາກ ເຊຊາ ເຣຍ ໄປ ເຖິງ ເຢຣູ ຊາເລັມ.
2 ແລ້ວ ມະຫາ ປະໂຣຫິດ ແລະ ຫົວໜ້າ ຊາວ ຢິວ ກໍ ໄດ້ ແຈ້ງ ຕໍ່ ໂປໂລ ແລະ ອ້ອນວອນ ຕໍ່ ເພິ່ນ.

3 ແລະ ປາດ ຖະ ຫນາ ຢາກ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ, ທີ່ ຈະ
ສົ່ງ ໃຫ້ ເຂົາ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ, ລໍ ຖ້າ ໃນ
ທາງ ທີ່ ຈະ ຂ້າ ເຂົາ.
4 ແຕ່ ເຟຊະໂຕ ຕອບ ວ່າ, ໂປໂລ ຈະ ຖືກ ຮັກສາ ໄວ້
ທີ່ ເມືອງ ກາຍຊາເຣຍ ແລະ ລາວ ຈະ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ ບໍ່
ດົນ.
5 ສະນັ້ນ, ລາວ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ວ່າ, ຜູ້ ຊຶ່ງ ໃນ ບັນດາ
ພວກ ເຈົ້າ ສາມາດ, ລົງ ໄປ ກັບ ເຮົາ, ແລະ ກ່າວ ຫາ
ຜູ້ ນີ້, ຖ້າ ຫາກ ມີ ຄວາມ ຊົ່ວ ຮ້າຍ ໃດໆ ຢູ່ ໃນ
ລາວ.
6 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ພັກ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ
ເຂົາ ຫລາຍ ກວ່າ ສິບ ມື້, ເພິ່ນ ໄດ້ ລົງ ໄປ ຫາ
ເຊ ຊາ ເຣຍ; ແລະ ມື້ ຕໍ່ ມາ ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ບັນ
ລັງ ພິ ພາກ ສາ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ເອົາ ໂປ ໂລ ມາ.
7 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ສະ ເດັດ ມາ, ຊາວ ຢິວ ທີ່ ລົງ
ມາ ຈາກ ເຢຣູ ຊາເລັມ ໄດ້ ຢືນ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ, ແລະ
ໄດ້ ຮ້ອງ ທຸກ ຢ່າງ ໜັກ ໜ່ວງ ຕໍ່ ໂປໂລ, ຊຶ່ງ
ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ສາ ມາດ ພິ ສູດ ໄດ້.
8 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ຕອບ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ວ່າ,
ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຂັດ ກັບ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ຊາວ ຢິວ,
ທັງ ບໍ່ ໄດ້ ຕໍ່ ພຣະ ວິ ຫານ, ຫລື ຕໍ່ ຊີ ຊາ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ ຫຍັງ ເລີຍ.
9 ແຕ່ ເຟຊະໂຕ, ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ຊາວ
ຢິວ ພໍ ໃຈ, ຕອບ ໂປ ໂລ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ
ຂຶ້ນ ໄປ ເມືອງ ເຢຣູ ຊາເລັມ ບໍ, ແລະ ຈະ ຖືກ ພິ
ພາກ ສາ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້ ຕໍ່ ໜ້າ ເຮົາ ບໍ?
10 ແລ້ວ ໂປໂລ ກໍ ເວົ້າ ວ່າ, "ຂ້ອຍ ຢືນ ຢູ່ ທີ່
ບັນລັງ ຕັດສິນ ຂອງ ຊີຊາ, ບ່ອນ ທີ່ ຂ້ອຍ ຄວນ ຈະ
ຖືກ ຕັດສິນ ຕໍ່ ພວກ ຢິວ ຂ້ອຍ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ
ຫຍັງ ເລີຍ ດັ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ຮູ້ ດີ ແລ້ວ.
11 ເພາະ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້
ກະ ທຳ ຜິດ, ຫລື ໄດ້ ກະ ທຳ ສິ່ງ ໃດ ທີ່ ຄວນ
ຈະ ຕາຍ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ປະ ຕິ ເສດ ທີ່ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ,
ແຕ່ ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ໃດ ໜຶ່ງ ທີ່ ກ່າວ
ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຈະ ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຈະ ມອບ
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອຸທອນກັບ
Caesar.
12 ແລ້ວ ເຟຊະໂຕ, ເມື່ອ ລາວ ໄດ້ ປະຊຸມ ກັບ ສະພາ
ສູງ ແລ້ວ, ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ເຈົ້າ ໄດ້ ອຸທອນ ຕໍ່ ຊີ ຊາ
ບໍ? ເຈົ້າ ຈະ ໄປ ຫາ ຊີ ຊາ.
13 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ມື້ ໃດ ໜຶ່ງ ກະສັດ ອາກຣິບປາ ແລະ
ເບີນີ ໄດ້ ສະ ເດັດ ມາ ຫາ ຊີ ຊາ ເຣຍ ເພື່ອ ສັນ
ລະ ເສີນ ເຟຊະ ໂຕ.
14 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຫລາຍ ມື້,
ເຟຊະ ໂຕ ໄດ້ ປະ ກາດ ເຫດ ຜົນ ຂອງ ໂປ ໂລ
ຕໍ່ ກະ ສັດ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ມີ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່
ເຟ ລິກ ປະ ໄວ້ ໃຫ້ ເປັນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
15 ເມື່ອ ຂ້າພະເຈົ້າ ຢູ່ ທີ່ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ ພວກ
ປະໂຣຫິດ ແລະ ພວກ ເຖົ້າແກ່ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໄດ້
ແຈ້ງ ໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້, ໂດຍ ປາຖະໜາ ທີ່ ຈະ ໃຫ້
ການ ພິພາກສາ ຕໍ່ ພຣະອົງ.
16 ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕອບ ວ່າ, ບໍ່ ແມ່ນ ວິ
ທີ ຂອງ ຊາວ ໂຣມ ທີ່ ຈະ ປົດ ປ່ອຍ ຜູ້ ໃດ
ຄົນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ຕາຍ, ກ່ອນ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ກ່າວ ຫາ
ຈະ ປະ ເຊີນ ໜ້າ ກັບ ຜູ້ ກ່າວ ຫາ, ແລະ ມີ ໃບ
ອະ ນຸ ຍາດ ທີ່ ຈະ ຕອບ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ກ່ຽວ
ກັບ ອາ ຊະ ຍາ ກຳ ທີ່ ໄດ້ ວາງ ໄວ້.
17 ສະນັ້ນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ທີ່ ນີ້, ໂດຍ ບໍ່
ມີ ການ ຊັກ ຊ້າ ໃນ ມື້ ອື່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້
ນັ່ງ ຢູ່ ເທິງ ບັນ ລັງ ພິ ພາກ ສາ, ແລະ ໄດ້ ບັນ
ຊາ ຜູ້ ຊາຍ ໃຫ້ ອອກ ມາ.
18 ເມື່ອ ຜູ້ ກ່າວ ຫາ ຢືນ ຂຶ້ນ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້
ກ່າວ ຫາ ຜູ້ ໃດ ໃນ ເລື່ອງ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ຄິດ ວ່າ:
19 ແຕ່ ໄດ້ ມີ ຄຳ ຖາມ ບາງ ຢ່າງ ຕໍ່ ພຣະ ອົງ
ກ່ຽວ ກັບ ການ ເຊື່ອ ຖື ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ເອງ, ແລະ
ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ອົງ ດຽວ, ເຊິ່ງ ໄດ້ ຕາຍ ໄປ, ຜູ້
ທີ່ ໂປໂລ ຢືນ ຢັນ ວ່າ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່.
20 ແລະ ເພາະ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ສົງ ໄສ ຕໍ່ ຄຳ
ຖາມ ແບບ ນັ້ນ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຖາມ ລາວ ວ່າ
ລາວ ຈະ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ບໍ, ແລະ ຈະ ຖືກ ພິ
ພາກ ສາ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້.
21 ແຕ່ ເມື່ອ ໂປໂລ ໄດ້ ຂໍ ຮ້ອງ ໃຫ້ ຖືກ ກັກ ໄວ້
ໃນ ການ ໄຕ່ ສວນ ຂອງ ອັກ ຊັງ ຕົນ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ຖືກ ກັກ ຂັງ ໄວ້ ຈົນ ກວ່າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ຈະ ສົ່ງ ລາວ ໄປ ຫາ ຊີ ຊາ.
22 ແລ້ວ ອາກຣິບປາ ກໍ ເວົ້າ ກັບ ເຟຊະໂຕ ວ່າ,
ຂ້າພະ ເຈົ້າ ກໍ ຢາກ ຟັງ ຊາຍ ຄົນ ນັ້ນ ດ້ວຍ. ມື້ອື່ນ,
ລາວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນລາວ.
23 ແລະ ໃນ ມື້ ອື່ນ, ເມື່ອ ອາກຣິບປາ ມາ, ແລະ ເບີນີດ,
ດ້ວຍ ຄວາມ ອວດ ດີ, ແລະ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ່ອນ ຟັງ,
ພ້ອມ ດ້ວຍ ນາຍ ທະຫານ, ແລະ ຜູ້ ບັນຊາ ການ

ໃຫຍ່ ຂອງ ເມືອງ, ຕາມ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ເຟຊະໂຕ ໄດ້ ນຳ ໂປໂລ ອອກ ມາ.
24 ແລະ ເຟຊະໂຕ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ກະສັດ ອາກຣິບປາ, ແລະ ຄົນ ທັງ ປວງ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ທ່ານ ເຫັນ ຊາຍ ຄົນ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ຊາວ ຢິວ ທັງ ປວງ ໄດ້ ກະທຳ ຕໍ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ທັງ ຢູ່ ໃນ ນະຄອນ ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ໃນ ທີ່ ນີ້ ດ້ວຍ, ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ຄວນ ຈະ ເຮັດ. ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ.
25 ແຕ່ ເມື່ອ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ກະ ທຳ ອັນ ໃດ ທີ່ ສົມ ຄວນ ແກ່ ການ ຕາຍ, ແລະ ວ່າ ຕົວ ເອງ ໄດ້ ຮ້ອງ ຟ້ອງ ຕໍ່ Augustus, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຕັ້ງ ໃຈ ທີ່ ຈະ ສົ່ງ ລາວ ໄປ.
26 ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ສິ່ງ ທີ່ ແນ່ ນອນ ທີ່ ຈະ ຂຽນ ເຖິງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ. ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ໄດ້ ນຳ ລາວ ອອກ ມາ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ທ່ານ, ແລະ ໂດຍ ສະ ເພາະ ແມ່ນ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ, ໂອ້ ກະສັດ ອາກຣິປາ, ເພື່ອ ວ່າ, ຫຼັງ ຈາກ ການ ກວດ ສອບ ແລ້ວ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ອາດ ຈະ ມີ ບາງ ຢ່າງ ທີ່ ຈະ ຂຽນ.
27 ເພາະ ມັນ ເບິ່ງ ຄື ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ສົມ ເຫດ ສົມ ຜົນ ທີ່ ຈະ ສົ່ງ ນັກ ໂທດ, ແລະ ບໍ່ ແມ່ນ ຄວາມ ໝາຍ ເຖິງ ອາ ຊະ ຍາ ກຳ ທີ່ ໄດ້ ວາງ ຂຶ້ນ ກັບ ລາວ.

ບົດທີ 26

1 ແລ້ວ ອາກຣິປາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ໂປໂລ ວ່າ, "ເຈົ້າ ສາມາດ ເວົ້າ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ໄດ້. ແລ້ວ ໂປໂລ ກໍ ຍົກ ມື ອອກ ໄປ ແລະ ຕອບ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ວ່າ:
2 ກະສັດ ອາກຣິປາ ເອີຍ, ຂ້າ ນ້ອຍ ຄິດ ວ່າ ຕົວ ເອງ ເປັນ ສຸກ, ເພາະ ວ່າ ມື້ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈະ ຕອບ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ກ່ອນ ທີ່ ທ່ານ ຈະ ສຳ ພັດ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຖືກ ກ່າວ ຫາ ຊາວ ຢິວ:
3 ໂດຍ ສະ ເພາະ ແມ່ນ ຍ້ອນ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮູ້ ວ່າ ທ່ານ ເປັນ ຜູ້ ຊ່ຽວ ຊານ ໃນ ພາ ລະ ກອນ ແລະ ຄຳ ຖາມ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ມີ ຢູ່ ໃນ ບັນ ດາ ຊາວ ຢິວ: ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຮ້ອງ ໃຫ້ ທ່ານ ຟັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄວາມ ອົດ ທົນ.
4 ວິ ທີ ການ ຊີ ວິດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕັ້ງ ແຕ່ ໄວ ຫນຸ່ມ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ເປັນ ຄັ້ງ ທຳ ອິດ ໃນ ບັນ ດາ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເອງ ທີ່ ເຢຣູ ຊາ ເລັມ, ຮູ້ ຈັກ ຊາວ ຢິວ ທັງ ຫມົດ;
5 ຊຶ່ງ ຮູ້ ຈັກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຕັ້ງ ແຕ່ ຕົ້ນ, ຖ້າ ຫາກ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ພະ ຍານ, ວ່າ ຫຼັງ ຈາກ ນິ ກາຍ ທີ່ ແຄບ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ສາດ ສະ ຫນາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອາ ໄສ ຢູ່ ເປັນ ຟາ ຣີ ຊາຍ.
6 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຢືນ ຢູ່ ແລະ ຖືກ ພິ ພາກ ສາ ເພາະ ຄວາມ ຫວັງ ຂອງ ພຣະ ສັນ ຍາ ທີ່ ເຮັດ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ກັບ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ:
7 ຊຶ່ງ ສັນຍາ ກັບ ສິບ ສອງ ເຜົ່າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ການ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ ເຈົ້າ ໃນ ທັນ ທີ ທັງ ກາງ ເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຄວາມ ຫວັງ ຈະ ມາ ເຖິງ. ເພາະ ຄວາມ ຫວັງ, ກະສັດ ອາກຣິປາ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຖືກ ກ່າວ ຫາ ຊາວ ຢິວ.
8 ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຄິດ ວ່າ ເປັນ ເລື່ອງ ທີ່ ບໍ່ ໜ້າ ເຊື່ອ ຖື ວ່າ ພະເຈົ້າ ຈະ ປຸກ ຄົນ ຕາຍ ໃຫ້ ເປັນ ຄືນ ມາ?
9 ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄິດ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ, ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຄວນ ເຮັດ ຫລາຍ ສິ່ງ ທີ່ ຂັດ ກັບ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຢ ຊູ ແຫ່ງ ນາ ຊາ ເຮັດ.
10 ສິ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃນ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ຄື ກັນ: ແລະ ໄພ່ ພົນ ຫລາຍ ຄົນ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຂັງ ຄຸກ, ໂດຍ ໄດ້ ຮັບ ສິດ ອຳ ນາດ ຈາກ ປະ ໂລ ຫິດ; ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຖືກ ປະຫານ ຊີວິດ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ສຽງ ຕໍ່ ຕ້ານ ພວກ ເຂົາ.
11 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ລົງ ໂທດ ພວກ ເຂົາ ເລື້ອຍໆ ໃນ ທຸກໆ ສາ ສະ ໜາ, ແລະ ບັງ ຄັບ ພວກ ເຂົາ ໃຫ້ ໝິ່ນ ປະ ໝາດ; ແລະ ເປັນ ບ້າ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ຫລາຍ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂົ່ມ ເຫັງ ພວກ ເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ເມືອງ ແປກໆ.
12 ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ເມືອງ ດາ ມັສກັດ ດ້ວຍ ສິດ ອຳນາດ ແລະ ການ ມອບ ໝາຍ ຈາກ ພວກ ປະ ໂລ ຫິດ,
13 ໃນ ຕອນ ທ່ຽງ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ໃນ ທາງ ທີ່ ເປັນ ແສງ ສະ ຫວ່າງ ຈາກ ສະ ຫວັນ, ຂ້າງ ເທິງ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ ຂອງ ແສງ ຕາ ເວັນ, ສ່ອງ ອ້ອມ ຂ້າງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ ທີ່ ເດີນ ທາງ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.

14 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ຕົກ ຢູ່ ກັບ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ເວົ້າ ກັບ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າ ໃນ ພາ ສາ ຍິວ, Saul, Saul, ເປັນ
ຫຍັງ ເຈົ້າ ຂົ່ມ ເຫັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ?
ມັນເປັນການຍາກສໍາລັບທ່ານທີ່ຈະເຕະກັບ pricks ໄດ້.
15 ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ ແມ່ນ ໃຜ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ? ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ,
ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະ ເຢ ຊູ ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ຂົ່ມ
ເຫັງ.
16 ແຕ່ ຈົ່ງ ລຸກ ຂຶ້ນ, ແລະ ຢືນ ຢູ່ ເທິງ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ:
ເພາະ ເຮົາ ໄດ້ ປະກົດ ຕໍ່ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຈຸດ ປະ ສົງ
ນີ້, ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ປະ ຕິ ບັດ ສາດ
ສະ ໜາ ກິດ ແລະ ເປັນ ພະ ຍານ ທັງ ສອງ ສິ່ງ
ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ, ແລະ ຂອງ ສິ່ງ ທີ່ ເຮົາ ຈະ
ປະກົດ ຕໍ່ ເຈົ້າ;
17 ການ ປົດ ປ່ອຍ ເຈົ້າ ຈາກ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ຈາກ
ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ເຈົ້າ
ໄປ ຫາ,
18 ເພື່ອ ເປີດ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ຫັນ ຈາກ
ຄວາມ ມືດ ໄປ ຫາ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ, ແລະ ຈາກ
ອໍານາດ ຂອງ ຊາ ຕານ ມາ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ, ເພື່ອ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ໃຫ້ ອະ ໄພ ບາບ,
ແລະ ການ ເປັນ ມໍ ລະ ດົກ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ
ເຂົາ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ບໍ ລິ ສຸດ ໂດຍ ສັດ ທາ ທີ່
ຢູ່ ໃນ ເຮົາ.
19 ເມື່ອ ໃດ ກໍ ຕາມ, ໂອ້ ກະສັດ ອາ ກຣິບປາ, ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ບໍ່ ເຊື່ອ ຟັງ ຕໍ່ ນິ ມິດ ຂອງ ສະ
ຫວັນ:
20 ແຕ່ ໄດ້ ສະແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ເທື່ອ ທໍາ ອິດ ແກ່
ພວກ ເຂົາ ຂອງ ເມືອງ ດາ ມາ ເຊ, ແລະ ໃນ ເຢຣູ
ຊາເລັມ, ແລະ ທົ່ວ ຝັ່ງ ທະ ເລ ຂອງ ຢູ ດາຍ, ແລະ
ຈາກ ນັ້ນ ຕໍ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ເພື່ອ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ
ກັບ ໃຈ ແລະ ຫັນ ມາ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ເຮັດ ວຽກ
ງານ ເພື່ອ ໃຫ້ ກັບ ໃຈ.
21 ເພາະ ເຫດ ນີ້ ພວກ ຍິວ ຈຶ່ງ ຈັບ ຂ້າ ພະ
ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ໄດ້ ໄປ ຂ້າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ.
22 ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ຊ່ອຍ ເຫລືອ
ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ສືບ ຕໍ່ ມາ
ຮອດ ທຸກ ມື້ ນີ້, ເປັນ ພະ ຍານ ທັງ ນ້ອຍ ແລະ
ຜູ້ ໃຫຍ່, ບໍ່ ມີ ຫຍັງ ອີກ ເລີຍ ນອກ ຈາກ ສິ່ງ
ທີ່ ສາດ ສະ ດາ ແລະ ໂມ ເຊ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ ຈະ ມາ:
23 ເພື່ອ ວ່າ ພຣະ ຄຣິດ ຈະ ທົນ ທຸກ, ແລະ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ຈະ ເປັນ ຜູ້ ທໍາ ອິດ ທີ່ ຈະ ເປັນ
ຄືນ ມາ ຈາກ ຄວາມ ຕາຍ, ແລະ ສະ ແດງ ຄວາມ ສະ
ຫວ່າງ ຕໍ່ ຜູ້ ຄົນ, ແລະ ຕໍ່ ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ.
24 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ລາວ ເວົ້າ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ,
ເຟຊະ ໂຕ ໄດ້ ເວົ້າ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ, ໂປ ໂລ, ເຈົ້າ ຢູ່
ຂ້າງ ຕົວ ເຈົ້າ; ການຮຽນຮູ້ຫຼາຍເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນບ້າ.
25 ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ບໍ່
ໄດ້ ເປັນ ບ້າ, Festus noble ທີ່ ສຸດ; ແຕ່ ເວົ້າ ອອກ
ໄປ ໃນ ຖ້ອຍ ຄໍາ ຂອງ ຄວາມ ຈິງ ແລະ ຄວາມ
ສະ ຫງົບ.
26 ເພາະ ກະສັດ ຮູ້ ກ່ຽວ ກັບ ເລື່ອງ ເຫລົ່າ ນີ້,
ກ່ອນ ຜູ້ ໃດ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຢ່າງ ອິດ ສະ ລະ:
ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຖືກ ຊັກ ຊວນ ວ່າ ບໍ່ ມີ
ສິ່ງ ໃດ ອັນ ໃດ ຖືກ ເຊື່ອງ ໄວ້ ຈາກ ພຣະ ອົງ;
ສໍາລັບເລື່ອງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນແຈຫນຶ່ງ.
27 ກະສັດ ອາກຣິປາ, ເຈົ້າ ເຊື່ອ ຜູ້ ພະຍາກອນ ບໍ?
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເຊື່ອ.
28 ແລ້ວ ອາກຣິປາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ໂປໂລ ວ່າ, ເຈົ້າ
ເກືອບ ຊັກ ຊວນ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ເປັນ ຄລິດສະຕຽນ.
29 ແລະ ໂປ ໂລ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ຕໍ່
ພຣະ ເຈົ້າ, ທີ່ ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ທ່ານ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່
ຍັງ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໃນ ມື້ ນີ້,
ທັງ ເກືອບ, ແລະ ທັງ ຫມົດ ເຊັ່ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຍົກ
ເວັ້ນ ພັນທະ ບັດ ເຫຼົ່າ ນີ້.
30 ແລະ ເມື່ອ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ດັ່ງ ນີ້, ກະສັດ ກໍ ລຸກ
ຂຶ້ນ, ແລະ ຜູ້ ປົກ ຄອງ, ແລະ ເບີ ນີ ສ, ແລະ ຄົນ ທີ່
ນັ່ງ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ:
31 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ໄປ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ໂດຍ ກ່າວ ວ່າ, ຜູ້ ນີ້
ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ ອັນ ໃດ ທີ່ ສົມ ຄວນ ເຖິງ ຄວາມ
ຕາຍ ຫລື ການ ເປັນ ຂ້າ ທາດ.
32 ແລ້ວ ອາກຣິປາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ເຟຊະໂຕ ວ່າ, ຄົນ
ຜູ້ ນີ້ ອາດ ຈະ ຖືກ ປ່ອຍ ໃຫ້ ເປັນ ອິດ ສະລະ,
ຖ້າ ລາວ ບໍ່ ໄດ້ ອຸທອນ ຕໍ່ ຊີ ຊາ.

ບົດທີ 27

1 ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ຕັ້ງ ໃຈ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເດີນ
ເຮືອ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອີ ຕາ ລີ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້
ມອບ ໂປ ໂລ ແລະ ນັກ ໂທດ ບາງ ຄົນ ໃຫ້ ຜູ້

ໜຶ່ງ ຊື່ ວ່າ ຢູ ລິ ອັດ, ເປັນ ນາຍ ຮ້ອຍ ຂອງ ກອງ ທະຫານ ອອກ ອາ ກາດ.
2 ແລະ ການ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ກຳ ປັ່ນ ຂອງ Adramyttium, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍົງ ອອກ ໄປ, ຊຶ່ງ ໝາຍ ເຖິງ ການ ເດີນ ເຮືອ ໄປ ທາງ ຝັ່ງ ທະ ເລ ຂອງ ເອ ເຊຍ; Aristarchus, ຄົນ Macedonian ຈາກ Thessalonica, ຢູ່ກັບພວກເຮົາ.
3 ແລະ ມື້ ຕໍ່ ມາ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ແຕະ ທີ່ ເມືອງ ຊີໂດນ. ແລະ Julius ໄດ້ ອ້ອນວອນ ຢ່າງ ສຸພາບ ຂອງ ໂປ ໂລ, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ເປັນ ອິດ ສະ ລະ ທີ່ ຈະ ໄປ ຫາ ຫມູ່ ເພື່ອນ ຂອງ ຕົນ ເພື່ອ ຟື້ນ ຟູ ຕົນ ເອງ.
4 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ແລ່ນ ເຮືອ ຢູ່ ໃຕ້ ເກາະ ໄຊ ປຣັດ, ເພາະ ວ່າ ລົມ ພັດ ມາ ກົງ ກັນ ຂ້າມ.
5 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເດີນ ເຮືອ ຂ້າມ ທະ ເລ ຊີ ລີ ເກ ແລະ ປາມຟີລີ ແລ້ວ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ມາ ຮອດ ເມືອງ ໄມຣາ, ເມືອງ ລີ ເຊຍ.
6 ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ນາຍ ຮ້ອຍ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ກຳ ປັ່ນ ຂອງ ອາ ເລັກ ຊັນ ເດີ ຣີ ແລ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ອີ ຕາ ລີ; ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງພວກເຮົາຢູ່ໃນນັ້ນ.
7 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ເດີນ ເຮືອ ຢ່າງ ຊ້າໆ ຫລາຍ ມື້, ແລະ ຄວາມ ຂາດ ແຄນ ໄດ້ ມາ ສູ້ ກັບ Cnidus, ລົມ ບໍ່ ໄດ້ ທົນ ທານ ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຮົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຂັບ ເຮືອ ຢູ່ ໃຕ້ ເກາະ Crete, ຂ້າມ ໄປ ກັບ Salmone;
8 ແລະ, ຍາກ ທີ່ ຈະ ຜ່ານ ໄປ, ໄດ້ ມາ ເຖິງ ບ່ອນ ໜຶ່ງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ ບ່ອນ ລີ້ ໄພ; ໃກ້ກັບບ່ອນນັ້ນແມ່ນເມືອງລາຊີ.
9 ບັດ ນີ້ ເມື່ອ ໄດ້ ໃຊ້ ເວ ລາ ຫລາຍ, ແລະ ໃນ ເວ ລາ ທີ່ ແລ່ນ ເຮືອ ກໍ ເປັນ ອັນ ຕະ ລາຍ, ເພາະ ວ່າ ການ ຖື ສິນ ອົດ ເຂົ້າ ໄດ້ ຜ່ານ ໄປ ແລ້ວ, ໂປໂລ ໄດ້ ຕັກ ເຕືອນ ພວກ ເຂົາ,
10 ແລະ ກ່າວ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ທ່ານ ເອີຍ, ຂ້າພະ ເຈົ້າ ຮັບ ຮູ້ ວ່າ ການ ເດີນ ທາງ ຄັ້ງ ນີ້ ຈະ ມີ ຄວາມ ເຈັບ ປວດ ແລະ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ, ບໍ່ ພຽງ ແຕ່ ຂອງ ກຳ ປັ່ນ ແລະ ກຳ ປັ່ນ ເທົ່າ ນັ້ນ, ແຕ່ ຍັງ ເຖິງ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ນຳ ອີກ.
11 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ນາຍ ຮ້ອຍ ກໍ ເຊື່ອ ນາຍ ແລະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຮືອ ຫລາຍ ກວ່າ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ໂປໂລ.
12 ແລະ ຍ້ອນ ວ່າ ບ່ອນ ລີ້ ໄພ ບໍ່ ໄດ້ ເປັນ ບ່ອນ ສະດວກ ໃນ ລະດູ ໜາວ, ສ່ວນ ຫລາຍ ຈຶ່ງ ໄດ້ ແນະນຳ ໃຫ້ ອອກ ໄປ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ອີກ, ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ດ້ວຍ ວິທີ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄປ ຮອດ ເມືອງ ຟີ ນິສ, ແລະ ຮອດ ລະດູ ໜາວ; ຊຶ່ງ ເປັນ ບ່ອນ ລີ້ ໄພ ຂອງ ເກາະ ຄຣີເຕ, ແລະ ຢູ່ ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ສຽງ ໃຕ້ ແລະ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ສຽງ ເໜືອ.
13 ແລະ ເມື່ອ ລົມ ໃຕ້ ໄດ້ ພັດ ມາ ຄ່ອຍໆ, ໂດຍ ຄິດ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຈຸດ ປະສົງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ຈະ ຫຼົບ ໜີ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ແລ່ນ ເຮືອ ໄປ ໃກ້ ກັບ ເກາະ Crete.
14 ແຕ່ ບໍ່ ດົນ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ໄດ້ ມີ ລົມ ພະ ຍຸ ລົມ ພັດ ຂຶ້ນ, ເອີ້ນ ວ່າ Euroclydon.
15 ແລະ ເມື່ອ ເຮືອ ຖືກ ຈັບ, ແລະ ທົນ ບໍ່ ໄດ້ ໃນ ລົມ, ພວກ ເຮົາ ກໍ ໃຫ້ ນາງ ຂັບ ໄປ.
16 ແລະ ການ ແລ່ນ ຢູ່ ໃຕ້ ເກາະ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ ທີ່ ເອີ້ນ ວ່າ Clauda, ພວກ ເຮົາ ມີ ວຽກ ງານ ຫລາຍ ຢ່າງ ທີ່ ຈະ ມາ ໂດຍ ເຮືອ:
17 ຊຶ່ງ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂຶ້ນ ມາ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໃຊ້ ການ ຊ່ວຍ ເຫລືອ, ມັດ ເຮືອ ໄວ້; ແລະ, ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຕົກຢູ່ໃນດິນຊາຍໄວ, ເຮືອຂ້າມຟາກ, ແລະອື່ນໆຖືກຂັບໄລ່.
18 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຖືກ ລົມ ແຮງ ຢ່າງ ໜັກ ໜ່ວງ, ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ ພວກ ເຂົາ ເຮັດ ໃຫ້ ເຮືອ ເບົາ ບາງ ລົງ;
19 ແລະ ໃນ ມື້ ທີ ສາມ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ເຮືອ ອອກ ດ້ວຍ ມື ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເອງ.
20 ແລະ ເມື່ອ ບໍ່ ມີ ດວງ ຕາ ເວັນ ຫລື ດວງ ດາວ ໃນ ຫລາຍ ມື້ ມາ ປະກົດ, ແລະ ບໍ່ ມີ ລົມ ພະຍຸ ນ້ອຍໆ ມາ ໃສ່ ພວກ ເຮົາ, ຄວາມ ຫວັງ ທີ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ລອດ ກໍ ຖືກ ເອົາ ໄປ.
21 ແຕ່ ຫລັງ ຈາກ ໄດ້ ເຊົາ ເປັນ ເວລາ ດົນ ນານ ໂປໂລ ໄດ້ ຢືນ ອອກ ໄປ ໃນ ທ່າມກາງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ, ທ່ານ ນາຍ ເອີຍ, ທ່ານ ທັງ ຫລາຍ ຄວນ ເຊື່ອ ຟັງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ເກາະ Crete, ແລະ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ແລະ ຄວາມ ສູນ ເສຍ ນີ້.
22 ແລະ ບັດ ນີ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂໍ ແນະ ນຳ ພວກ ທ່ານ ໃຫ້ ມີ ຄວາມ ເບີກ ບານ ມ່ວນ ຊື່ນ: ເພາະ

ຈະ ບໍ່ ມີ ການ ສູນ ເສຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ຜູ້ ໃດ
ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ທ່ານ, ແຕ່ ກຳ ປັ່ນ.
23 ເພາະ ໃນ ຄືນ ນີ້ ທູດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ໄດ້
ຢືນ ຢູ່ ຄຽງ ຂ້າງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຊຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ແມ່ນ, ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຮັບ ໃຊ້,
24 ເວົ້າ ວ່າ, ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ, ໂປ ໂລ; ເຈົ້າ ຕ້ອງ ຖືກ
ນຳ ໄປ ຢູ່ ຕໍ່ ໜ້າ Caesar: ແລະ, ເບິ່ງ ແມ, ພຣະ
ເຈົ້າ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ເຈົ້າ ທຸກ ຄົນ ທີ່ ແລ່ນ ເຮືອ
ກັບ ເຈົ້າ.
25 ດັ່ງ ນັ້ນ, ທ່ານ ນາຍ ເອີຍ, ຈົ່ງ ມີ ຄວາມ ສຸກ ເຖີດ:
ເພາະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຊື່ອ ພຣະ ເຈົ້າ, ມັນ ຈະ ເປັນ
ໄປ ຕາມ ທີ່ ໄດ້ ບອກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
26 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ຖືກ
ໂຍນ ລົງ ເທິງ ເກາະ ແຫ່ງ ໜຶ່ງ.
27 ແຕ່ ເມື່ອ ຄືນ ທີ ສິບ ສີ່ ໄດ້ ມາ ເຖິງ, ໃນ
ຂະນະ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ຖືກ ຂັບ ໄລ່ ຂຶ້ນ ໄປ ໃນ
ເມືອງ Adria, ເວລາ ປະມານ ທ່ຽງ ຄືນ ພວກ ກຳ ປັ່ນ
ໄດ້ ຖື ວ່າ ພວກ ເຂົາ ມາ ໃກ້ ບາງ ປະ ເທດ;
28 ແລະ ໄດ້ ເປົ່າ ແກ, ແລະ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ມັນ
ຊາວ ອັດ ຕະ ໂນ ມັດ: ແລະ ເວ ລາ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ
ໄດ້ ໄປ ອີກ ເລັກ ນ້ອຍ, ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ສຽງ
ອີກ, ແລະ ພົບ ເຫັນ ມັນ ສິບ ຫ້າ ຟາ ໂລ.
29 ຈາກ ນັ້ນ ຢ້ານ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕົກ ຢູ່
ເທິງ ໂງ່ນ ຫີນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໂຍນ ສະ ມໍ ສີ່
ຄັນ ອອກ ຈາກ ໜ້າ ເຮືອ, ແລະ ປາດ ຖະ ໜາ ວ່າ
ຈະ ມີ ມື້ ໃດ.
30 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ພວກ ກຳ ປັ່ນ ກຳ ລັງ ຈະ
ໜີ ອອກ ຈາກ ກຳ ປັ່ນ, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ປ່ອຍ
ເຮືອ ລົງ ໄປ ໃນ ທະ ເລ, ພາຍໃຕ້ ສີ ຄື ກັບ ວ່າ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເອົາ ສະ ມໍ ອອກ ຈາກ ກຳ ປັ່ນ,
31 ໂປໂລ ເວົ້າ ກັບ ນາຍ ຮ້ອຍ ແລະ ພວກ ທະຫານ
ວ່າ, ຖ້າ ພວກ ເຂົາ ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ລອດ
ບໍ່ ໄດ້.
32 ແລ້ວ ພວກ ທະຫານ ກໍ ຕັດ ເຊືອກ ຂອງ ເຮືອ
ອອກ ແລະ ໃຫ້ ນາງ ລົ້ມ.
33 ແລະ ໃນ ຂະນະ ທີ່ ມື້ ໃກ້ ຈະ ມາ ເຖິງ, ໂປ
ໂລ ໄດ້ ຂໍ ຮ້ອງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ກິນ ຊີ້ນ, ໂດຍ
ກ່າວ ວ່າ, ມື້ ນີ້ ເປັນ ມື້ ທີ ສິບ ສີ່ ທີ່ ພວກ
ເຈົ້າ ໄດ້ ອົດ ອາຫານ ຕໍ່ ໄປ ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ ຫຍັງ.
34 ດັ່ງ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ອະ ທິ ຖານ ໃຫ້
ທ່ານ ເອົາ ຊີ້ນ ບາງ ສ່ວນ: ສຳ ລັບ ນີ້ ແມ່ນ ເພື່ອ
ສຸ ຂະ ພາບ ຂອງ ທ່ານ: ເພາະ ວ່າ ຈະ ບໍ່ ມີ
ຜົມ ຫຼຸດ ລົງ ຈາກ ຫົວ ຂອງ ທ່ານ ໃດ ໜຶ່ງ.
35 ແລະ ເມື່ອ ລາວ ເວົ້າ ດັ່ງ ນີ້, ລາວ ກໍ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່,
ແລະ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ
ທຸກ ຄົນ: ແລະ ເມື່ອ ລາວ ຫັກ ມັນ ແລ້ວ, ລາວ ກໍ
ເລີ່ມ ກິນ.
36 ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ກໍ ມີ ຄວາມ ສຸກ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ກໍ ເອົາ ຊີ້ນ ໄປ ນຳ.
37 ແລະ ພວກ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ເຮືອ ທັງ ໝົດ ສອງ
ຮ້ອຍ ສາມ ສິບ ຫົກ ຄົນ.
38 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ກິນ ພໍ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ
ຈຶ່ງ ເຮັດ ໃຫ້ ເຮືອ ເບົາ ບາງ, ແລະ ໂຍນ ເຂົ້າ ສາ ລີ
ອອກ ໄປ ໃນ ທະ ເລ.
39 ແລະ ເມື່ອ ເຖິງ ຕອນ ກາງ ເວັນ, ພວກ ເຂົາ ບໍ່
ຮູ້ ທີ່ ດິນ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ຫ້ວຍ
ລຳ ໜຶ່ງ ທີ່ ມີ ຝັ່ງ, ຊຶ່ງ ພວກ ເຂົາ ຄິດ, ຖ້າ ຫາກ
ວ່າ ເປັນ ໄປ ໄດ້, ທີ່ ຈະ ຂັບ ເຮືອ ໄປ.
40 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ສະ ໝໍ ຂຶ້ນ ແລ້ວ,
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຍຶດ ຕົວ ໄປ ໃນ ທະ ເລ, ແລະ ປົດ
ສາຍ ຂອງ ຫາງ ຫາງ, ແລະ ຍົກ ກຳ ແພງ ຂຶ້ນ ໄປ
ຫາ ລົມ, ແລະ ມຸ່ງ ໜ້າ ໄປ ຫາ ຝັ່ງ.
41 ແລະ ການ ຕົກ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ທີ່ ສອງ ທະ ເລ
ມາ ພົບ ກັນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ແລ່ນ ເຮືອ ໄປ ປະ
ທະ ກັນ; ແລະ ເບື້ອງ ໜ້າ ກໍ ຕິດ ຢູ່ ຢ່າງ ໄວ,
ແລະ ຍັງ ບໍ່ ສາມາດ ເຄື່ອນ ຍ້າຍ ໄດ້, ແຕ່ ສ່ວນ ທີ່
ກີດ ກັນ ໄດ້ ຖືກ ທຳລາຍ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮຸນແຮງ
ຂອງ ຄື້ນ.
42 ແລະ ຄຳ ແນະ ນຳ ຂອງ ທະ ຫານ ແມ່ນ ໃຫ້
ຂ້າ ນັກ ໂທດ, ຖ້າ ບໍ່ ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ລອຍ ອອກ ໄປ, ແລະ ໜີ.
43 ແຕ່ ນາຍ ຮ້ອຍ, ເຕັມ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຊ່ອຍ ໂປ ໂລ,
ປ້ອງ ກັນ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ຈຸດ ປະ ສົງ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ; ແລະ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ທີ່ ລອຍ ນ້ຳ
ໄດ້ ຕ້ອງ ຖິ້ມ ຕົວ ເອງ ລົງ ໃນ ທະ ເລ ກ່ອນ,
ແລະ ຂຶ້ນ ບົກ
44 ແລະ ສ່ວນ ທີ່ ເຫຼືອ, ບາງ ຄົນ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອ, ແລະ
ບາງ ຄົນ ຢູ່ ເທິງ ເຮືອ ທີ່ ແຕກ ຫັກ. ແລະ ເຫດ
ການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ໄດ້ ໜີ
ອອກ ໄປ ທີ່ ດິນ ຢ່າງ ປອດ ໄພ.

ບົດທີ 28

1 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໜີ ອອກ ໄປ, ແລ້ວ
ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ຮູ້ ວ່າ ເກາະ ນັ້ນ ມີ ຊື່ ວ່າ Melita.
2 ແລະ ຄົນ ປ່າ ເຖື່ອນ ໄດ້ ສະແດງ ຄວາມ ເມດຕາ
ຕໍ່ ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ມີ ໜ້ອຍ ເລີຍ, ເພາະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ຈູດ ໄຟ, ແລະ ຮັບ ເອົາ ພວກ ເຮົາ ທຸກ ຄົນ,
ເພາະ ຝົນ ຕົກ ໃນ ຕອນ ນີ້, ແລະ ເພາະ ຄວາມ ໜາວ.
3 ແລະ ເມື່ອ ໂປໂລ ໄດ້ ຮວບ ເອົາ ໄມ້ ທ່ອນ ໜຶ່ງ
ມາ ວາງ ໄວ້ ເທິງ ໄຟ, ມີ ງູ ໂຕ ໜຶ່ງ ອອກ ມາ
ຈາກ ຄວາມ ຮ້ອນ, ແລະ ມັດ ໃສ່ ມື ຂອງ ເພິ່ນ.
4 ແລະ ເມື່ອ ຄົນ ປ່າ ໄດ້ ເຫັນ ສັດ ຮ້າຍ ທີ່ ມີ
ພິດ ແຂວນ ໃສ່ ມື ຂອງ ມັນ, ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ
ກັບ ວ່າ, ຜູ້ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ເປັນ ຄາດ ຕະ ກອນ, ເຖິງ
ແມ່ນ ວ່າ ລາວ ໄດ້ ໜີ ອອກ ຈາກ ທະ ເລ ແລ້ວ,
ແຕ່ ການ ແກ້ ແຄ້ນ ຍັງ ບໍ່ ມີ ຊີ ວິດ.
5 ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສັ່ນ ສັດ ຮ້າຍ ອອກ ໄປ ໃນ ໄຟ,
ແລະ ບໍ່ ຮູ້ ສຶກ ວ່າ ເປັນ ອັນ ຕະ ລາຍ.
6 ເຖິງ ຢ່າງ ໃດ ກໍ ຕາມ ພວກ ເຂົາ ເບິ່ງ ວ່າ ພຣະ
ອົງ ຈະ ບວມ, ຫລື ລົ້ມ ລົງ ຕາຍ ຢ່າງ ກະ ທັນ ຫັນ,
ແຕ່ ຫລັງ ຈາກ ເບິ່ງ ໄປ ດົນ ນານ, ແລະ ບໍ່ ເຫັນ
ວ່າ ມີ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ໃດໆ ມາ ເຖິງ ພຣະ ອົງ,
ພວກ ເຂົາ ກໍ ປ່ຽນ ໃຈ, ແລະ ກ່າວ ວ່າ ພຣະ ອົງ
ເປັນ ພຣະ ອົງ.
7 ໃນ ໄຕ ມາດ ດຽວ ກັນ ມີ ການ ຄອບ ຄອງ
ຂອງ ຫົວ ຫນ້າ ຜູ້ ຊາຍ ຂອງ ເກາະ, ທີ່ ມີ ຊື່ ວ່າ
Publius; ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພວກ ເຮົາ, ແລະ lodged
ພວກເຮົາສາມມື້ courteous.
8 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ພໍ່ ຂອງ ປູ ລີ
ອັດ ໄດ້ ເຈັບ ປ່ວຍ ຍ້ອນ ເປັນ ໄຂ້ ແລະ ມີ ເລືອດ
ອອກ ເລືອດ, ຊຶ່ງ ໂປໂລ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ, ແລະ ໄດ້
ອະທິຖານ, ແລະ ໄດ້ ວາງ ມື ໃສ່ ລາວ, ແລະ ປິ່ນປົວ ລາວ.
9 ດັ່ງ ນັ້ນ ເມື່ອ ສິ່ງ ນີ້ ເປັນ ໄປ ແລ້ວ, ຄົນ ອື່ນໆ
ທີ່ ເປັນ ພະ ຍາດ ຢູ່ ໃນ ເກາະ ກໍ ມາ, ແລະ ໄດ້
ຮັບ ການ ປິ່ນ ປົວ:
10 ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ໃຫ້ ກຽດ ແກ່ ພວກ ເຮົາ ດ້ວຍ
ກຽດ ສັກ ສີ ຫລາຍ ຢ່າງ; ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ
ຈາກ ໄປ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ພາ ພວກ ເຮົາ ໄປ ນຳ
ສິ່ງ ທີ່ ຈຳ ເປັນ.
11 ແລະ ຫລັງ ຈາກ ສາມ ເດືອນ ພວກ ເຮົາ ໄດ້
ອອກ ເດີນ ທາງ ໄປ ໃນ ເຮືອ ຂອງ ອາ ເລັກ ຊັນ
ເດຣຍ, ຊຶ່ງ ໄດ້ ຕົກ ໃນ ລະ ດູ ໜາວ ໃນ ເກາະ, ຊຶ່ງ
ໝາຍ ເຖິງ ກາ ສະ ໂຕ ຣ ແລະ ໂປ ລູ ລັກ.
12 ແລະ ການ ລົງ ຈອດ ທີ່ ເມືອງ ຊີລາ ກຸດ, ພວກ
ເຮົາ ໄດ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ສາມ ມື້.
13 ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ດຶງ ເຂັມ ທິດ,
ແລະ ມາ ຮອດ ເມືອງ ເຣ ເກຍ: ແລະ ຫລັງ ຈາກ ມື້
ໜຶ່ງ ລົມ ໃຕ້ ໄດ້ ພັດ ມາ, ແລະ ມື້ ຕໍ່ ມາ ພວກ
ເຮົາ ກໍ ມາ ທີ່ ປູ ເຕ ໂອ ລີ.
14 ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ພົບ ເຫັນ ພີ່ ນ້ອງ,
ແລະ ຢາກ ຢູ່ ກັບ ພວກ ເຂົາ ເຈັດ ມື້: ແລະ ດັ່ງ
ນັ້ນ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຫາ Rome.
15 ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ, ເມື່ອ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ໄດ້
ຍິນ ເລື່ອງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ມາ ພົບ
ພວກ ເຮົາ ຈົນ ຮອດ ເອ ທີ ປາ ໄສ, ແລະ ຮ້ານ
ອາ ຫານ ສາມ ແຫ່ງ: ຜູ້ ທີ່ ໂປໂລ ໄດ້ ເຫັນ, ລາວ
ໄດ້ ຂອບ ພຣະ ໄທ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ມີ ຄວາມ ກ້າ
ຫານ.
16 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຮົາ ມາ ເຖິງ ເມືອງ ໂຣມ ພວກ
ນາຍ ຮ້ອຍ ກໍ ໄດ້ ມອບ ພວກ ນັກ ໂທດ ໃຫ້
ກັບ ນາຍ ພົນ ກອງ ທັບ: ແຕ່ ໂປໂລ ໄດ້ ຮັບ
ຄວາມ ທົນ ທານ ທີ່ ຈະ ຢູ່ ດ້ວຍ ຕົວ ເອງ ກັບ
ທະ ຫານ ທີ່ ເຝົ້າ ຍາມ.
17 ແລະ ເຫດການ ໄດ້ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນຄື ຫລັງ ຈາກ
ສາມ ມື້ ໂປໂລ ຈຶ່ງ ເອີ້ນ ຫົວໜ້າ ຊາວ ຢິວ ມາ ເຕົ້າ
ໂຮມ ກັນ, ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຕົ້າ ໂຮມ ກັນ,
ລາວ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ອ້າຍ ນ້ອງ ທັງ ຫລາຍ,
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ເຮົາ ບໍ່ ໄດ້ ກະ ທຳ ຫຍັງ ຕໍ່ ຜູ້
ຄົນ, ຫລື ຮີດ ຄອງ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ບັນ ພະ ບຸ
ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ. , ແຕ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ສົ່ງ ນັກ ໂທດ ຈາກ
ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ໄປ ໃນ ມື ຂອງ Romans ໄດ້ .
18, ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ກວດ ສອບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລ້ວ,
ຜູ້ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄປ, ເພາະ ວ່າ ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ສາ ເຫດ ຂອງ ຄວາມ ຕາຍ.
19 ແຕ່ ເມື່ອ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ເວົ້າ ຕໍ່ ຕ້ານ ມັນ, ຂ້າ
ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ບັງ ຄັບ ໃຫ້ ຂໍ ຮ້ອງ ຕໍ່ ຊີ ຊາ;
ບໍ່ ວ່າ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຄວນ ກ່າວ ຫາ ປະ ເທດ ຊາດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ.
20 ດ້ວຍ ເຫດ ນີ້ ຈຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮຽກ
ຮ້ອງ ໃຫ້ ທ່ານ ເຫັນ ທ່ານ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ທ່ານ:
ເພາະ ວ່າ ເພື່ອ ຄວາມ ຫວັງ ຂອງ ອິດ ສະ ຣາ
ເອນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຜູກ ມັດ ກັບ ຕ່ອງ ໂສ້ ນີ້.
21 ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ, ພວກ ເຮົາ
ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ຈົດ ໝາຍ ຈາກ ແຂວງ ຢູ ດາຍ ກ່ຽວ

ກັບ ເຈົ້າ, ທັງ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ມາ ບອກ
ຫລື ເວົ້າ ເຖິງ ຄວາມ ເສຍ ຫາຍ ໃດໆ ຂອງ ເຈົ້າ.
22 ແຕ່ ພວກ ເຮົາ ປາ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຍິນ
ກ່ຽວ ກັບ ທ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ທ່ານ ຄິດ ວ່າ: ສຳ ລັບ
ການ ກ່ຽວ ກັບ ນິ ກາຍ ນີ້, ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ
ທຸກ ບ່ອນ ທີ່ ເວົ້າ ຕໍ່ ຕ້ານ.
23 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ໃຫ້ ລາວ
ມື້ ໜຶ່ງ, ມີ ຫລາຍ ຄົນ ມາ ຫາ ລາວ ທີ່ ພັກ ອາ
ໄສ ຂອງ ລາວ; ຜູ້ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຊີ້ ແຈງ ແລະ
ເປັນ ພະຍານ ເຖິງ ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ຊັກ
ຊວນ ເຂົາ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ພຣະ ເຢ ຊູ, ທັງ ຈາກ
ກົດ ໝາຍ ຂອງ ໂມເຊ, ແລະ ຈາກ ຜູ້ ພະ ຍາ ກອນ,
ແຕ່ ເຊົ້າ ຈົນ ເຖິງ ຕອນ ແລງ.
24 ແລະ ບາງ ຄົນ ໄດ້ ເຊື່ອ ເລື່ອງ ທີ່ ເວົ້າ ໄວ້, ແລະ
ບາງ ຄົນ ບໍ່ ເຊື່ອ.
25 ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ ດີ ນຳ ກັນ,
ພວກ ເຂົາ ກໍ ອອກ ໄປ, ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ໂປໂລ ໄດ້
ເວົ້າ ຄຳ ໜຶ່ງ ວ່າ, ພຣະ ວິນ ຍານ ບໍ ລິ ສຸດ ໄດ້
ກ່າວ ໂດຍ ສາດ ສະ ດາ ເອ ຊາ ຢາ ກັບ ບັນ
ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,
26 ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ຜູ້ ຄົນ ພວກ ນີ້, ແລະ
ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ໄດ້ ຍິນ, ແລະ ຈະ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ; ແລະ
ເມື່ອ ເຫັນ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ, ແລະ ບໍ່ ຮັບ ຮູ້:
27 ເພາະ ໃຈ ຂອງ ຜູ້ ຄົນ ນີ້ ເປັນ ຂີ້ ເຖົ່າ, ແລະ
ຫູ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ມືດ ມົນ ໃນ ການ ຟັງ, ແລະ
ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ປິດ; ຢ້ານ ວ່າ ເຂົາ ຈະ ເຫັນ
ດ້ວຍ ຕາ, ແລະ ໄດ້ ຍິນ ດ້ວຍ ຫູ, ແລະ ເຂົ້າ ໃຈ ດ້ວຍ
ໃຈ, ແລະ ຄວນ ປ່ຽນ ໃຈ ເຫລື້ອມ ໃສ, ແລະ ເຮົາ ຄວນ
ປິ່ນ ປົວ ເຂົາ ເຈົ້າ.
28 ສະນັ້ນ ຈົ່ງ ເປັນ ທີ່ ຮູ້ ຈັກ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ, ວ່າ
ຄວາມ ລອດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຖືກ ສົ່ງ ມາ ຫາ
ຄົນ ຕ່າງ ຊາດ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຍິນ ມັນ.
29 ແລະ ເມື່ອ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ກ່າວ ຖ້ອຍ ຄຳ ເຫລົ່າ
ນີ້ ແລ້ວ, ຊາວ ຢິວ ກໍ ອອກ ໄປ, ແລະ ມີ ເຫດ ຜົນ
ອັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ເຈົ້າ.
30 ແລະ ໂປໂລ ໄດ້ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ເຮືອນ ທີ່ ຈ້າງ
ຂອງ ລາວ ເອງ ສອງ ປີ ເຕັມ ແລະ ໄດ້ ຮັບ ທຸກ
ສິ່ງ ທີ່ ມາ ຫາ ລາວ.
31 ການ ສັ່ງ ສອນ ອາ ນາ ຈັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ແລະ ການ ສັ່ງ ສອນ ສິ່ງ ທີ່ ກ່ຽວ ຂ້ອງ ກັບ ອົງ
ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ, ດ້ວຍ ຄວາມ ໝັ້ນ ໃຈ, ບໍ່ ມີ ຜູ້
ໃດ ຫ້າມ ພຣະ ອົງ.